

GEORGII MONACHI

CHRONICON

EDIDIT

CAROLVS DE BOOR

EDITIONEM ANNI MCMIV
CORRECTIOREM CVRAVIT

PETER WIRTH

VOLVMEN II

TEXTVM GENVINVM INDE A VESPASIANI IMPERIO
CONTINENS

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXXVIII

Editio stereotypa editionis anni MCMIV correctior

CIP-Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Georgius <Hamartolus> :

[Chronicon]

Georgii Monachi chronicon / ed. Carolvs de Boor.

– Ed. stereotypa ed. anni 1904 / corr. cur.

Peter Wirth. – Stutgardiae [Stuttgart] : Teubner.

Vol. 2. Textum genuinum inde a Vespasiani

imperio continens. – 1978.

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum

Teubneriana)

ISBN 3-519-01393-2

Das Werk ist urheberrechtlich geschützt. Die dadurch begründeten Rechte, besonders des Nachdrucks, der Wiedergabe auf photomechanischem oder ähnlichem Wege, der Speicherung und Auswertung in Datenverarbeitungsanlagen, bleiben, auch bei Verwertung von Teilen des Werkes, dem Verlag vorbehalten. Bei gewerblichen Zwecken dienender Vervielfältigung ist an den Verlag gemäß § 54 UrhG eine Vergütung zu zahlen, deren Höhe mit dem Verlag zu vereinbaren ist.

© B.G. Teubner, Stuttgart 1978

Printed in Germany

Druck: Allgäuer Zeitungsverlag GmbH, Kempten/Allgäu

Binderei: F. Wochner KG, Horb/N.

[ι'. Περὶ Ούεσπασιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ουῖτέλειον ἐβασίλευσεν Ούεσπασιανός, υἱὸς Νέ- 285 Μ.
ρωνος, ἔτη θ'. ὃς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ στεφθεὶς ἄκων ὑπὸ τοῦ
στρατοῦ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν ἐνεχείρισε τὸν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ πόλεμον τῷ υἱῷ αὐτοῦ Τίτῳ. ὁ δὲ πύργους κατα- 5
σκευάσας ἀνὰ πηγῶν ν' τὸ ὕψος ἔχοντας καὶ πολλὰς καὶ
διαφόρους ἐλεπόλεις παραστήσας καὶ διχόθεν τύπτεσθαι τὸ
τεῖχος προστάξας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τοῦ πρώτου τείχους τοῖς
λιθοβόλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἐξήλασε μηχανήμασιν. καὶ πρὸς
τὸ δεύτερον τεῖχος καταφυγόντες κἀκεῖθεν πάλιν ὁμοίως 10
ἀπελασθέντες μέχρι τοῦ τρίτου τείχους ἐπολέμουν ἰσχυρῶς
ἐκεῖθεν. καὶ γενομένης καρτερᾶς τῆς μάχης ἔπιπτεν ἐξ ἑκα-
τέρας παρατάξεως πλῆθος ἄπειρον. οἱ δὲ πονηρότεροι τῶν
Ἰουδαίων, οἱ καὶ στασιασταὶ κληθέντες, δεινῶς τὴν πόλιν
ἄπασαν κατέτρυχον. εἴ που γὰρ κεκλεισμένην θύραν εἶδον, 15
ταύτην συντρίψαντες εἰσεπήδων καὶ ἐκ τῶν φαρύγγων τὸν
ψωμὸν ἀναθλίβοντες ἤρπαζον. καὶ γέροντας μὲν ἐβασάνιζον 286 Μ.
ἀντεχομένους τροφῆς, γυναῖκας δὲ ἀπὸ τῆς κόμης ἐσπάρατ-

3—5 cf. Eus. hist. eccl. III, 5. — 13—p. 384, 4 cf. Eus.
Hist. eccl. III, 6, 6 ex Jos. Bell. V, 431 sqq.

2 οὔιτέλειον B ιουτέλειον AC ιουστέλειον M. — οὔεσπεσιανός
ER. — υἱὸς νέρωνος eras. in A om. V. — 6 καὶ ante διαφόρους
om. FN. — 7 καὶ om. N. — 11 ἀπελασθέντες ACN ἀπελαθέντες
FLRV ἀπελθόντες B ἐξελασθέντες E. — 12 ἐκεῖθεν. γενομ. δὲ
καρτ. CF. — τῆς om. FRV. — 12. 13 ἑκατ. τῆς παρατάξεως N. —
16 εἰσεπήδουν (εἰσεπιδ. AM) codd. praeter BV. In D m. 2 in mg.
δων adscr. — φαρύγγων DV corr. in D nesci q. m.

τον καὶ τὰ νήπια ἐπὶ τῆς γῆς ἔρασσον, ὁρόβοις δὲ τοὺς
 πόρους τῶν αἰδολῶν αὐτῶν ἐμφράττοντες καὶ ῥάβδοις ὀξεῖαις
 τὰς ἔδρας τῶν ἀθλίων διαπερῶντες ἠνάγκαζον πρὸς τὸ δράκα
 μίαν ἀλφίτου καταμηνῦσαι κεκρυμμένην. οὕτω δεινὸς πάν-
 5 των κατεκράτει λιμός, ὥστε οἱ μὲν ἀκατέργαστον ἥσθιον
 τὸν σίτον, οἱ δὲ ζύμην ἐπιφλέγοντες ὀλίγον τῷ πυρὶ θάτ-
 τον ἀνήρπαζον. οἱ δὲ ἀπορώτεροι χόρτου σπαράγματα διε-
 μασσῶντο. αἱ δὲ μητέρες ἐν χερσὶ μαραινομένων αὐτῶν τῶν
 βρεφῶν παρελογίζοντο αὐτὰ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν βίαν τε
 10 καὶ ἀνάγκην. γέροντες δὲ καὶ νέοι καὶ νήπια ὥσπερ εἶδωλα
 παρερχόμενοι καὶ λιμῷ τηρόμενοι καὶ καταπίπτοντες, τοὺς
 μὲν καταπατοῦντες οἱ στασιασταὶ ἐφόνεον, τοὺς δὲ ἔτι ἐμ-
 πνέοντας καὶ ἐρριμμένους διὰ ξίφους ἀπέκτενον. ὁ δὲ Τίτος
 περὶ τὰς φάραγγας τοὺς Ἰουδαίους ἀγρίαν πόαν εἰς τροφήν
 15 ἀναλέγοντας συλλαβόμενος τοὺς μὲν πλησίον τοῦ τείχους
 ἐκρέμασεν, τοὺς δὲ χειροκοπήσας εἰς τὴν πόλιν ἀπέστειλε
 καταπλῆξαι τοὺς στασιαστὰς βουλόμενος. πᾶσα δὲ οἰκία ἐκ
 τῆς ἐνδείας νεκρῶν πληρουμένη καὶ ἀπόζουσα, λοιμὸς τῇ
 πόλει χαλεπὸς ἐνέσκηπεν. ὅθεν οἱ στασιασταὶ τὴν δυσωδίαν
 20 μὴ φέροντες ἔρριπτον ἀπὸ τοῦ τείχους αὐτοὺς ἐπὶ τὰς φά-
 ραγγας ἔτι πολλοὺς αὐτῶν ἐμπνέοντας. οἱ τοίνυν στασιασταὶ
 ὑπὸ λιμοῦ πιεζόμενοι λάθρα πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἐξώρ-
 μησαν, οὓς οἱ Ῥωμαῖοι καταδιώξαντες εἰς φυγὴν ἔτρεψαν.
 Ῥωμαῖος δὲ τις τῶν ἱππέων ὁ δοκιμώτατος τοὺς Ἰουδαίους
 25 ὠθουμένους κατὰ τῆς φάραγγος θεασάμενος, ἐκ πλαγίου

4—7 cf. Eus. Hist. eccl. III, 6, 3. — 7—8 *ib.* 6, 19. —
 8—10 *ib.* 6, 5. — 10—11 *ib.* 6, 12. — 13—17 Jos. Bell. V, 446 sqq.
 — 19—21 Eus. III, 6, 15. — 21—p. 385, 9 Jos. Bell. VI, 157 sqq.

1 τὰ om. N. — τῆς om. FN. — ἐράσσων M ἔρασσον recc.
 nonnulli ἤρασσον E ἔρησσον V. — 3 διαπερόντες A et recc.
 quidam διαπερονῶντες F διασπείροντες V. — 4 δεινῶς CN
 δεινὸς ex δεινῶς L. — 7 ἤρπαζον N. — διεμάσσωντο A διεμάσ-
 σοντο M διεμασῶντο CDF. — 13 ἀπέκτενον AM ἀπέκταινον B.
 — τίτος BFLRV τίτος ACEN. — 18 λιμός CM. — 25 κατὰ τῆς
 φάρ. ὠθουμένους N.

παρελαύνων τὸν ἵππον ἀρπάζει τινὰ νεανίαν τῶν στασιαστῶν
φρεύγοντα στιβαρὸν κατὰ τὸ σῶμα καὶ ὠπλισμένον ἐκ τοῦ
σφυροῦ δραξάμενος, ἑαυτὸν ἐπικλίνας τοῦ ἵππου τρέχοντος
καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἔφιππον καταδιώκοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς ²⁸⁷ M.
δεξιᾶς τόνον καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος καὶ τῆς 5
ἱππικῆς τέχνης τὴν ἀρετὴν ὥσπερ τι κειμήλιον ἦκε τῷ Καί-
σαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας
τῆς ἰσχύος τοῦτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀήττητον, δώροις αὐτὸν
ἀμείψας τὸν ληφθέντα προσέταξεν ἀναιρεθῆναι.

Τῆς δὲ γε πόλεως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων σφοδρῶς πορθου- 10
μένης, ὁ λιμὸς τοὺς κατὰ τὴν πόλιν πλείους τοῦ πολέμου
διέφθειρεν· διὸ δὴ καὶ ἀδελφοὶ κατὰ ἀδελφῶν καὶ συγγενεῖς
κατὰ συγγενῶν ξιφῆρεις εἰς τοὺς οἴκους ἐχώρουν τὰς ἀλλή-
λων τροφὰς ἀρπάζοντες. καὶ μὲν γε καὶ γυναῖκες ἀνδρῶν
καὶ παῖδες πατέρων καὶ τὸ ἐλεεινότερον μητέρες νηπίων 15
ἤρπαζον ἐξ αὐτῶν τῶν στομάτων τὰς τροφὰς καὶ παντελῶς
τῶν φιλιτάτων οὐκ ἐφείδοντο. καὶ ἄλλοι μὲν ὑπ' ἐνδείας
κεκηνότες ὥσπερ κύνες λυσσῶντες ἐσφάλλοντο καὶ περιεφέ-
ροντο μεθυόντων δίκην, ὥς διὰ σπλάγχνων καὶ μυελῶν
τοῦ λιμοῦ χωροῦντος καὶ πρὸς θάνατον βίαιον τὴν ψυχὴν 20
ἐλαύνοντος, ἄλλοι δὲ τῶν ἀθεμίτων ἐφήπτοντο, ὧν οὐδὲ τὰ
ῥυπαρὰ τῶν ἀλόγων προσίενται, τελευταῖον δὲ ζωστῆρας
διεμασσῶντο καὶ ὑποδήματα καὶ τὰ δέρματα τῶν θυρεῶν
ἤσθιον ἀποδέροντες. γυνὴ δὲ τις Μαρία τοῦνομα γένει καὶ
πλούτῳ περίβλεπτος ἐκ τῆς χώρας πρὸς τὴν πόλιν καταφυ- 25
γοῦσα, πᾶσαν αὐτῆς τὴν ὑπαρξιν καὶ τὰς διατροφὰς οἱ

10—14 Jos. Bell. VI, 193 sq. — 14—17 Eus. III, 6, 5. —
17—19 Eus. III, 6, 18 e Jos. Bell. VI cp. 3. — 19—20 Eus.
ib. 6, 23. — 21—24 ib. 6, 19. — 24—p. 387, 14 ib. 6, 21 sqq.

2 ὠπλισμένον ABDL et recc. nonnulli. — 7 τίτος BDFLV
et recc. nonnulli τίτος ACEM et alii recentiorum. — 14 καὶ
μέντοι καὶ BR. — 15 καὶ ante τὸ om. N. — 18 ἐσφάλλοντο (ἐφ'
ἄλλ. D) NRV. — 23 διεμασσῶντο M διεμασσῶντο DL. — 24 ἀπο-
δέροντες BV ἀπεκδέροντες R. — ἀποθέρ. ἤσθιον V ἤσθιον om. A.
— ὀνόματι μαρία AC

στασιασταὶ καθ' ἡμέραν εἰσπηδῶντες διήρπαζον. καὶ λοιπὸν τροφῆς ἀποροῦσα καὶ παιδίον ὑπομάζιον ἔχουσα τοῦτο καταθύνει, καὶ ὀπτῆσασα τὸ μὲν ἡμισυ ἐσθίει, τὸ δὲ ἕτερον καλύψασα διετῆρει. οἱ δὲ στασιασταὶ καθὼς εἰώθασιν εἰσελ-
 5 θόντες καὶ τῆς κνίσσης αἰσθόμενοι ἠπείλουν ἀναιρήσειν αὐτήν, εἰ μὴ ὅπερ ἔκρυπεν ἐπιδείξῃ. ἡ δὲ τὰ λείψανα τοῦ παιδαρίου προαγαγοῦσα· τοῦτο δὴ, φησὶν, τὸ ἐμὸν ποτε γνήσιον τέκνον καὶ νῦν πανάθλιον φάγετε καὶ ὑμεῖς, καὶ γὰρ κἀγὼ βέβρωκα. εἰ δὲ ἀποστρέφεσθε, καὶ τὸ λοιπὸν ἐμοὶ
 288 M. 10 καταλείψατε. οἱ δὲ τὰς ὕψεις ἑαυτῶν ἱκανῶς τύψαντες ὑπεξῆλθον τοῦ δώματος καταπεπληγμένοι καὶ τρέμοντες. καὶ οὕτω τὸ καλῶς ἐκ κοιτίας ἐξελθὼν βρέφος εἰς τὴν· αὐτήν πάλιν κακῶς ὑπέστρεψεν ἀθλίαν γαστέξ. ὅπερ ἀκούσαντες οἱ ἐν τῇ πόλει πάντες ἀποθανεῖν ἐν τάχει προσηύχοντο.
 15 μενοῦν γε καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ χεῖρονα καὶ δυσδιήγητα γεγόνασιν ἐν τῇ πόλει τότε. ἐν δὲ τῇ περιοχῇ καὶ τῷ πολέμῳ γίνεται τοῖς Ἰουδαίοις ἐξαίφνης θύελλα σφοδροτάτη, ἣτις τὰ μὲν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Ῥωμαίων πεμπόμενα εὐστόχως ἔφερεν, τὰ δὲ παρ' αὐτῶν εἰς ἐκείνους πλάγια
 20 παραχρῆμα παρέσυρεν. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι θεασάμενοι τὰς ὕψεις τῶν Ἰουδαίων ἐκ τῆς θυέλλης ἀμανρωθείσας λαθραίως αὐτοῖς ἐπαναβαίνοντες εὐτόνως αὐτοὺς κατέκτενον. κἀντεῦθεν λοιπὸν ἦσθοντο πολλοί, ὅτι θεήλατός ἐστιν ἡ πληγὴ, καὶ κατὰ θεομηνίαν ταῦτα πάσχουσιν. καὶ οὕτως ἐν δυσὶν
 25 ἔτεσι παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλὴμ ὁ Τίτος πᾶσαν κατέλυσε καὶ ἐνέπρησε μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ κατὰ τὴν τοῦ κυρίου προαγόρευσιν.

5 κνίσσης C κνήσις A κνίσσης BERV. — 6 ἐπιδείξει AB et recc. nonnulli ἐπιδείξοι CDELV (δείξειε Eus.). — παιδίου FM. — 11 δώματος EFR et L lit. ut vid. ex δόγματος. — 18 πεμπόμενα βέλη L. — 19 ἤφερε ACLR. — 22 ἐπαναβαίνοντα CER ἐπαναβαίνοντας A ἐπεμβαίνοντες N. — κατέκτανον AV κατέκτενον M κατέκτεινον B. — 24 καὶ — πάσχουσιν om. CF. — 25 ὁ τίτος τὴν Ἱερουσαλὴμ B. — τίτος ACEM et recc. quidam. — 26 κατὰ τὴν τοῦ κ. ἀπόφασιν D κατὰ τὴν ἀπόφασιν κυρίου M.

Εἰπόντων γὰρ τῶν μαθητῶν περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, ἔφη· ταῦτα ἂν θεωρεῖτε πάντα ἐλεύσονται ἡμέραι, ἐν αἷς οὐκ ἀφεισθήσεται λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται. ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλοουμένην τὴν Ἱερουσαλήμ ὑπὸ στρατοπέδων, τότε γινώτε, ὅτι ἤγγικεν 5 ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἔσται Ἱερουσαλήμ πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσι 10 289 M. καιροὶ ἐθνῶν. καί· ἔσται θλίψις τοιαύτη, οἷα οὐδέποτε γέγονεν οὐδὲ μὴ ἔσται.

Ταῦτα δὲ πάντα πεπόνθασιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν Ἰουδαῖοι κυριευθέντες ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὡς ἀπώσάμενοι Χριστὸν τὸν βασιλέα τοῦ παντός, καὶ τὸν τῶν Ῥωμαίων 15 βασιλέα δυσσεβῶς ἐπισπασάμενοι κράζοντες· οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. καί· τὸ αἷμα Χριστοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. διὸ καὶ μέχρι τῆς συντελείας τὴν εἰς τὰ ἔθνη πάντα διασπορὰν καὶ ταλαιπωρίαν ἔξουσιν αὐτῶν τὰ τέκνα, καθάπερ τινὲς δραπεταὶ μαστιγίαι τε καὶ παρα- 20 πλήγες μηδὲν τῶν νομίμων ἐπιτελεῖν δυνάμενοι. ὑποφόρους γὰρ ἔχοντες αὐτοὺς Ῥωμαῖοι οὐκ ἔωσι τοῖς ἰδίους κεκρῆσθαι δικαιώμασιν, ἐπειδήπερ ἐκουσίως ἐπεσπάσαντο τὴν δουλείαν εἰπόντες· οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. καί· ἐὰν μὴ

1 Luc. 21, 5; 6. — 4 *ib.* v. 20; 23; 24. *cf.* Eus. III, 7, 1; 5. — 11 Matth. 24, 21. — 16 Joh. 19, 15. — 17 Matth. 27, 25. — 21 — p. 388, 12 Constitt. Apost. VI, 24; 25. — 24 Joh. 11, 48.

2. 3 ταῦτα πάντα ἂν θεωρεῖτε L πάντα *om.* C Luc. — 4. 5 τὴν *ιερ. κυκλ.* ὑπὸ στρατ. C *κυκλ.* ὑπὸ στρατ. τὴν *ιερ.* L Luc. — 6 οὐαὶ AC. — καὶ ταῖς θηλαζούσαις *hic om.* N *et* v. 7 *post* ἡμέραις *add.*: ἔτι δὲ καὶ ταῖς θηλαζούσαις. — 10 Ἱερουσαλήμ ἔσται AN Luc. — ἀχριστότου F ἄχρις οὐ Eus. — 11 οὐ γέγονε F Matth. οὐ γέγονε πάποτε B *et* *recc.* *quidam.* — 12 οὐδόθυμ D Matth. — 17 τοῦ χριστοῦ R αὐτοῦ BF Matth. — 20 παράπληγες CEFB παρὰ πλήγες M. — 22 αὐτοὺς ἔχοντες BN.

ἀποκτείνωμεν τὸν Χριστόν, πάντες εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν, καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. οἳ γε καὶ ἄκοντες προεφῆτευσαν. καὶ γὰρ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη, καὶ αὐτοὶ τῆς ἐξουσίας ὑπὸ 5 Ῥωμαίων ἀφῆρέθησαν καὶ τῆς νομικῆς λατρείας, κεκωλυμένοι δὲ εἰσι καὶ ἀναιρεῖν οὐς θέλουσι καὶ θύειν ὅτε βούλονται. διὸ καὶ ἐπικατάρατοί εἰσι μὴ δυνάμενοι ποιεῖν τὰ διατεταγμένα. ἐπικατάρατος γάρ, φησίν, πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι 10 αὐτά. ἀδύνατον δὲ ἐστὶν ἐν διασπορᾷ μεταξὺ ἐθνῶν ὄντας πάντα ἐπιτελεῖν αὐτοὺς τὰ τοῦ νόμου καὶ τὴν λατρείαν ἐν ἐνὶ τόπῳ περιγεγραμμένην, ὡς ἐν λόγῳ κυρίου Μωσῆς διέταξάτο. τί οὖν πρὸς ταῦτά φατε, ὧ Ἰουδαῖοι; καὶ τί τὸ αἷτιον τῶν τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ὑμᾶς κατειληφότων 15 κακῶν; ἄρά γε συνήκατε, ὅτι οὐκ εἰς ὁμόδουλον ἀλλ' εἰς θεὸν προσκεκρουκότες εἰκότως ταῦτα πεπόνθατε καὶ ἀσύγ- 290 μ. γνωστα πάσχετε; εἰς αὐτὸν γὰρ ὄντως ἐκείνον τὸν ποιητὴν καὶ εὐεργέτην ἐξημάρτετε, ὧ ἐμβρόντητοι, καὶ παροινήσατε, καθὼς αὐτὸς διὰ Ἡσαίου περὶ ὑμῶν ἀναφωνῶν ἔλεγεν· 20 υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὑψωσα, αὐτοὶ δὲ με ἠθέτησαν. καί· τί ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα ἵνα ποιήσῃ σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. καί· ἔμεινα ἵνα ποιήσῃ κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγὴν. ποίας δὲ ἀκάνθας λέγει καὶ ποίαν ἀνομίαν καὶ 25 κραυγὴν; ἡ δὴλον ὅτι ἄσπερ ἐστεφανώσατε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ πάθους ἀνόμως κράζοντες· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. ὧς καὶ διὰ Ἱερεμίου περὶ τῆς θεομάχου καὶ μιαιφῶς ὑμῶν

8 Deuteron. 27, 26 Gal. 3, 10. — 20 Jes. 1, 2. — Jes. 5, 4. — 22 Jes. 5, 7. — 26 Joh. 19, 15.

2 καὶ τὸν τόπον LV Joh. Const. — 5 καὶ κολυμένοι C καὶ κωλυόμενοι B. — 6 οὐς ἂν θέλουσιν (ἐθέλ. D) N οὐς θέλωσιν L (οὐς ἂν θέλωσι Const.). — 12 μωσῆς D μωϋσῆς RV. — 17 ἐκείνον ὄντως R ἐκείνον om. A. — 24 ποίας — 25 κραυγὴν om. MR. — 25 ἡ A ἡ rell. — δηλονότι BLRV. — ἄσπερ CMRV.

συναγωγῆς πάλιν φησίν· ἐγένετο ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς
 λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, καὶ διὰ
 τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. ἦν δὲ βέβηλον συναγωγὴν καὶ θεήλα-
 τον ὡς τοῦτο δράσασαν καὶ Σολομῶν θριαμβεύων φάσκει·
 ἐξέλθετε, θυγατέρες Σιών, καὶ ἴδετε ἐν τῷ στεφάνῳ, ᾧ ἔστε- 6
 φάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ.
 μητέρα μὲν αὐτοῦ λέγει κατὰ σάρκα τὴν τῶν Ἰουδαίων
 συναγωγὴν. σὰρξ γάρ μου, φησίν, ἐξ αὐτῶν. ἡμέραν δὲ
 νυμφεύσεως αὐτοῦ δηλοῖ, καθ' ἣν ὁ μὲν τὴν ἐξ ἔθνων ἐκ-
 κλησίαν ἐννυμφεύσατο, ἡ δὲ πεφενაკισμένη καὶ ματαιόφρων 10
 ἐκείνη συναγωγὴ στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ θεῖσα καὶ ὡς ἐπευφραινομένη καὶ ἐμπαΐζουσα αὐτὸν
 ἔλεγεν· χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. πρὸς οὓς ἀποτει-
 νόμενος Ἡσαΐας πληκτικώτερον ἔφη· ἐν τίνι ἐνετρουφήσατε
 καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, τέκνα ἀπωλείας 15
 καὶ σπέρμα ἄνομον; ὅθεν αὐτὸς ὁ κύριος διὰ Ὡσηῆ τοῦ
 προφήτου σχετλιαστικῶς εἶπεν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν
 ἀπ' ἐμοῦ, δέιλαιοί εἰσιν, ὅτι ἡσέβησαν εἰς ἐμὲ καὶ πονηρὰ
 ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο. καί· διὰ τοῦτο κατεπόθη Ἰσραὴλ καὶ
 εἰς οὐδὲν ἐγένετο καὶ ἔστιν ὥσπερ σκεῦος ἄχρηστον ἐν τοῖς 20 291 M.
 ἔθνεσιν. ὁμοίως καὶ διὰ Ἰερεμίου πάλιν φησίν· παιδεύσει
 σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε, καὶ γνώσῃ
 ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, καὶ οὐκ ἠυδόκησα ἐν
 σοι. ὁ δὲ γε θεὸς Δαυὶδ ὥσπερ διαπριόμενος καθ' ὑμῶν
 καὶ ἐπαρᾶται πρὸς τὸν παροινηθέντα κύριον λέγων· σκο- 25
 τισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν

1 Jerem. 12, 8. — 5 Cant. 3, 11. — 8 Hosea 9, 12. —
 13 Joh. 19, 3. — 14 Jes. 57, 4. — 17 Hos. 7, 13; 15. — 19 Hos. 8, 8.
 — 21 Jerem. 2, 19. — 25 Psalm. 68 (69), 24; 25; 28; 29.

6 αὐτὸν om. BCR post ἡ μήτηρ αὐτοῦ ins. M. — 7 τῶν
 om. N. — 8 ἡ σὰρξ μου γάρ φησιν V μου γὰρ etiam MR γὰρ
 om. A. — 16 ὡσηῆ FV et recc. nonnulli ὡσιῆ C ὡσιαὶ A ὡσιῆ M.
 — 17 σχεδιαστικῶς C χλευαστικῶς B. — 19 ἱερουσαλήμ RV. —
 20 οὐθὲν A et ut vid. M. — 25 καὶ om. NR.

νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον. ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν
 ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς,
 καὶ πρόσθε ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελ-
 θέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου
 5 ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφῆτωσαν. καὶ διασκορπι-
 σον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ κατάρβαλε αὐτούς, ὁ ὑπερ-
 ασπιστὴς μου κύριε, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ
 αὐτῶν, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν, καὶ γνώ-
 σονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ καὶ τῶν περάτων
 10 τῆς γῆς, ἐφ' ἧς δήπουθεν διασπαρέντες ἐνδίκως ἐπιγνώ-
 σονται πάντως ὅτι θεὸς ἐστὶν ὁ χριστὸς τοῦ πατρὸς αὐτῶν
 Ἰακώβ καὶ κυριεύσει τὰ σύμπαντα καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ
 κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. οὕτω γε μὴν καὶ ὁ θεοφάντωρ Μωϋ-
 σῆς προκαθαπτόμενος καὶ στηλιτεύων ὑμᾶς ὡς βδελυροὺς
 15 καὶ ἄφρονάς τε καὶ ἀγνώμονας ἔφη· τέκνα μωμητά, γενεὰ
 σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδετε; οὗτος
 λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ
 ἐκτίησάτ' σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε; κἀντεῦθεν εἰκό-
 τως φησὶν ὁ θεός· εἶπον, διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὴ ἐξ
 20 ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. καὶ μέντοι καὶ ὁ κλει-
 νὸς Ἰερεμίας μᾶλλον σαφηνίζων τίς οὗτός ἐστιν ὁ ταῦτα
 πεπονθὼς ὑφ' ὑμῶν ἐκβοᾷ λέγων· πνεῦμα πρὸ προσώπου
 ἡμῶν χριστὸς κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς ἡμῶν,
 οὗ εἵπαμεν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
 25 τοιαῦτα γοῦν καὶ Σολομών αὐθις ἐκ προσώπου ὑμῶν τῶν
 292 M. θεομάχων διαρρηθὴν προαγορεύει φάσκων· ἐνεδρεύσωμεν τὸν

5 Psalm. 58 (59), 12—14. — 12 Prov. 24, 12. — 15 Deuteron.
 32, 5; 6. — 19 *ib.* v. 26. — 22 Thren. 4, 20. — 26 Sap. 2, 12 sqq.

1 σύγκαμψον BCNR. — 6 κατάγαγε B Psalm. — 8 ὑπάρξω-
 σιν AC. — 12 κυριεύει CFR. — 15 καὶ ante ἄφρονας om. BV
 τε καὶ ἄφρονας καὶ F καὶ ἄφρονας καὶ L. — 18 ἐκτίη. σε καὶ
 om. F ἐκτίσατο ABM. — 22 ἐβόα N. — προσώπ. ὑμῶν NV et
 recc. nonnulli. — 23 διαφθ. ὑμῶν BMRV. — 24 οὗ εἵπομεν
 (-ωμεν M) NV οὐ οὐκ εἵπομεν R. — 26 προσαγορεύει CR.

δίκαιον, ὅτι δύσχορηστος ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἀμαρτίας νόμου καὶ ἐπαγγέλλεται γνώσιν ἔχειν θεοῦ καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν καὶ βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ὁ βίος 5 αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, μακαρίζει δὲ ἔσχατα δικαίων καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα θεόν. ἴδωμεν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσὶν ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. εἰ γὰρ ἐστὶ δίκαιος καὶ 10 υἱὸς θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεσθηκότων. ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν καὶ ἴδωμεν, εἰ ἔσται αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. ὦν τὴν 15 παράνοιάν τε καὶ δυσμένειαν εὖ μάλα κατακερτομῶν ἐπήγαγεν· ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν, ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια θεοῦ. οὓς δὴ καὶ ὁ θεσπέσιος Ἡσαΐας θρηνῶν συναδόντως λέγει· οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηράν 20 καθ' ἑαυτῶν εἰπόντες· δῆσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχορηστος ἡμῖν ἐστίν. δέδεικται τοίνυν ἐναργέστατα ἡ αἰτία τῆς ὑμῶν ἀπὸ θεοῦ ἀλλοτριώσεώς τε καὶ ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς διηνεκοῦς καὶ ἀπεράντου ταλαιπωρίας, εἴπερ βούλεσθε ἀκούοντες ἐπιγνῶναι. 25

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας ὑμῶν ὠρισμένον χρόνον εἶπον οἱ προφῆται καὶ μὲν γε καὶ τὴν ἐπάνοδον καὶ τὴν οἰκοδομήν· τῆς πόλεως προκατήγγειλαν. ἀκούσατε γὰρ Ἱερεμίου πρὸς ὑμᾶς λέγοντος· διὰ τὰς ἀμαρτίας, ἃς ἡμαρτήκατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ, ἀχθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα 30

20 Jes. 3, 9; 10. — 29 Jer. Ep. 1; 2.

5 ἐστὶ τοῖς ἄλλοις CFM. — 14 καὶ om. N. — 15 ἔσται αὐτῷ FR. — 20 οὐαὶ AC. — διότι] ὅτι BN. — 26 ὀρισμένον AD FLV.

αἰχμάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ βασιλέως Βαβυλῶνος. εἰσ-
 ελθόντες οὖν εἰς Βαβυλῶνα ἔσσεσθε ἐκεῖ ἔτη ο', μετὰ δὲ
 τοῦτο ἐξάξω ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης, λέγει κύριος. καὶ
 293 M. πάλιν· καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔτη ο', καὶ ἐν τῷ
 5 πληρωθῆναι τὰ ο' ἔτη ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν
 τόπον αὐτοῦ, φησὶ κύριος. καὶ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς
 πόλεως ὁ Ἡσαΐας ἔφη· οὕτω λέγει κύριος τῷ χριστῷ μου
 Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ
 ἔθνη. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλω-
 10 σίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει. περὶ ἧς οἰκοδομῆς καὶ Ἀγ-
 γαῖος φάσκει· τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἐλάλησε κύριος
 πρὸς με λέγων· εἰπὼν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ καὶ πρὸς Ἰησοῦν
 τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέ-
 γων· τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ
 15 αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς νῦν βλέπετε αὐτὸν ὡς οὐχ
 ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ νῦν κατίσχυε, Ζοροβάβελ καὶ
 Ἰησοῦ καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ οἰκοδομήσετε τὸν οἶκον, καὶ
 εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ. καὶ ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ
 ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει κύριος. ὥσπερ τοίνυν Σο-
 20 λομῶν τῆς πρώτης οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ γέγονε δομήτωρ,
 οὕτω Ζοροβάβελ τῆς δευτέρας καὶ ἐσχάτης. φησὶ γὰρ Ζαχα-
 ρίας· αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον,
 καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν. εἰ μὲν οὖν ἔμελλε
 πάλιν ἀναστήσεσθαι, εἶπεν ἂν ὁ προφήτης· καὶ ἔσται ἡ
 25 δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν ἔμπροσθεν. τῷ
 δὲ εἰπεῖν· ὑπὲρ τὴν πρώτην, τὴν δευτέραν ἐσχάτην ὑπέφηνε
 καὶ τελευταίαν. ὥς γὰρ οὐκ ἔστι τῆς πρώτης προτέρα, οὕτως

4 Jer. 25, 11; 12. — 7 Jes. 45, 1; 13. — 12 Hag. 2, 1 sqq. —
 22 Zach. 4, 9.

7 χρηστῷ ACFV. — 11 φάσκει] ἔφη BM. — ἔτει om. L.
 — ἐπὶ om. CN. — δαρείος C. — 12 εἶπον codd. praeter E. —
 14 ἴδε AM οἶδε V. — 19 ὁ σολομῶν BV. — 21 τῆς δευτέρας —
 22 Ζοροβάβελ om. BCLR. — 22 ἐθεμελίωσεν BCLR. — 23 ἐπι-
 τελοῦσιν CM. — 25 τῷ E τὸ rell.

οὐδὲ τῆς ἐσχάτης ἐσχατωτέρα. ὥστε οὖν, εἰ μὲν εἶπεν· ἡ δευτέρα ὑπὲρ τὴν πρώτην, εἰκὸς ἦν καὶ τρίτην οἰκοδομὴν προσδοκᾶν, εἰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσχάτην ἐκάλεσεν, τελευταίαν ἐκείνην οἰκοδομὴν προφανῶς τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ ναοῦ παρεδήλωσεν. καὶ μάτην ἀπατᾶσθε, ὧ Ἰουδαῖοι, τὴν παλιγ- 5 γενεσίαν τούτων μετὰ τὴν Οὔεσπασιανοῦ καὶ Τίτου καθάρσεις ἀποκαταδοκοῦντες. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἱεροψάλτης Δαυὶδ πρὸ τούτων ἐκ προσώπου τῆς αἰχμαλωσίας φησὶν· ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ 294 M. μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. καί· ὅτι ἐκεῖ ἐπερώτησαν ἡμᾶς 10 οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνους. καὶ ἐπάγει ἐτέρωθι περὶ τῆς πόλεως λέγων· οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. καὶ πάλιν ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ φάσκει· ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλ- 15 λιάσεται Ἰακώβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ. οὐκοῦν ὑμεῖς πολὺ πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν ἐν αὐταῖς ἀποκειμένην μυστικὴν καὶ θεόπνευστον διδασκαλίαν τε καὶ πρόρρησιν.

Περὶ δὲ τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας ταύτης οὔτε χρόνον 20 ὥρισεν ὁ θεός, οὔτε ἀποκατάστασιν ἐδήλωσαν οἱ προφῆται, ἀλλὰ τὴν μὲν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν τῆς βασιλείας ὑμῶν κατάπαυσιν καὶ τὴν τῆς πόλεως ἐρήμωσιν πάντες οἱ προφῆται προανήγγειλαν, τὴν δὲ ἐπάνοδον καὶ τὴν τῆς πόλεως ἀνόρθωσιν οὐδαμῶς, πλὴν μόνον τὸν παντελῆ ταύτης ἀφα- 25 νισμόν καὶ τὸν ὄλεθρον ὑμῶν καὶ τὴν διηνεκῇ τιμωρίαν καὶ διασπορὰν εἰς τὰ ἔθνη πάντα. φησὶ γὰρ ὁ ἀρχάγγελος πρὸς τὸν Δανιήλ· ἐξολοθρευθήσεται χεῖρμα καὶ κρέμα οὐκ

8 Psalm. 136 (137), 1; 3. — 13 Psalm. 146 (147), 2. — 14 Psalm. 13 (14), 7. — 16 Matth. 22, 29. — 28 Dan. 9, 26; 27.

4 τῆς τε ADLRV τε om. BCEFM. — 7 καταδοκοῦντες BF. — 8 τὸν ποταμὸν ACFMR. — 10 τὴν σιών BCDFL. — καὶ om. BN. — ἐπερώτησαν DEF. — 12 λέγων περὶ τῆς πόλεως N. — 17 πολλὰ B om. FM. — ἐν αὐτοῖς codd. praeter LNR.

ἔσται, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἄγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγου-
 μένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ ἐκκοπήσονται ὡς ἐν κατακλυσμῷ.
 καὶ ἀρθθήσεται θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα
 ἐρημώσεως, συντέλεια δοθήσεται. διὰ μὲν γὰρ τοῦ χρίσματος
 5 τὴν ἱερωσύνην ἐδήλωσεν, διὰ δὲ τοῦ κρίματος τὴν βασιλείαν
 καὶ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὴν
 ἀναίρεσιν ὑπέφηγεν, διὰ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τῆς ἐκκο-
 πῆς καὶ τῆς συντελείας τὴν ἄρδην ἐκπτωσιν καὶ πανωλεθρίαν
 ἐσήμανεν. ὅταν οὖν ἀκούσῃς, ὧ Ἰουδαῖε τυφλέ, συντέλειαν,
 10 τί λοιπὸν ἕτερον προσδοκᾷς; εἰ δὲ ἀναγινώσκων οὐκ ἐπι-
 γινώσκεις (ὥσπερ οὖν οὐδὲ ἐπιγινώσκεις ὄντως περὶ τῆς
 295 M. ἀπροσδοκήτου σου ἀνακλήσεως καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἀλή-
 θειαν ἀπομαχόμενος οὐ νοεῖς), ἀκουσον ἐν παρεκβάσει τὰς
 φωνὰς τῶν προφητῶν καὶ παῦσαι τοῦ λοιποῦ φιλονεικῶν
 15 καὶ ἀνοηταίων. ὁ προφήτης Ὡσηὲς οὕτω λέγει· καὶ κατα-
 παύσω βασιλείας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ συντρίψω τόξον Ἰσραὴλ,
 καὶ οὐ μὴ προσθῶ ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ
 ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος. καί· ἐμί-
 σῃσα αὐτοὺς διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καὶ
 20 ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτοὺς καὶ οὐ προσθήσω τοῦ ἀγα-
 πῆσαι αὐτούς, λέγει κύριος. ἐπόνεσεν Ἐφραΐμ τὰς ῥίζας
 αὐτοῦ καὶ ἐξηράνθη, καὶ καρπὸν οὐκέτι οὐ μὴ ἐνέγκῃ, καὶ
 ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ θεός, ὅτι οὐκ εἰσέηκουσαν αὐτοῦ, καὶ
 ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἔφη γοῦν καὶ Μαλαχίας·
 25 οὐκ ἔστι μοι θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ,
 καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, διότι ἀπὸ
 ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ

9—10 Chrysost. adv. Judaeos V, 10 Migne Tom. 48, 899 med.
 — 15 Hos. 9, 15—17. — 25 Mal. 1, 10—12.

4 συντελεία ACD συντελεία B. — 8 πανωλεθρίαν CLN. —
 14 φιλονεικῶν AM et recc. quidam. — 15 ὥσπερ F ὥσιαι A ὥσις C
 ὁσις M. — 25 οὐκέσται A οὐκ ἔτι CV οὐκέτι L. — 27 καὶ ἕως]
 καὶ ἐπὶ A μέχρι B.

ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρά, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, ὑμεῖς δὲ βεβη-
 λοῦτε αὐτό. διὰ τοῦτο δώσω ὑμᾶς ἐξουθενημένους καὶ παρ-
 ειμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐφυλάξατε τὰς
 ἐντολάς μου. διό φησιν Ἰερεμίας· τάδε λέγει κύριος παντο- 5
 κράτωρ· ἰδοὺ, ὥμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ, εἰ ἔσται
 τοῦ λοιποῦ ὀνομαζόμενον τὸ ὄνομά μου ἐν παντὶ στόματι
 Ἰούδα. εἰ δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔφη περιαιρήσειν ἀπὸ Ἰου-
 δαίων, εὐδηλον ὅτι καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς θυσίας. οὐ
 τοίνυν προηγουμένως κατὰ θεῖαν γνώμην ἢ περὶ τῶν θυ- 10
 σιῶν ἐδόθη νομοθεσία. κἀντεῦθεν μετὰ ταῦτα διὰ τῶν
 προφητῶν ἔφη· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν
 ὑμῶν; καί· μὴ εὐχαὶ καὶ κρέας ἀφαιροῦσι τὰς ἀμαρτίας σου.
 καί· μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ
 ἔτη μ'; καί· ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβᾶ φέρεις καὶ κινά- 15 296 M.
 μωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; διό φησιν· θυσίαν καὶ προσφορὰν
 οὐκ ἠθέλησας. καί· μὴ ὀλοκαντώματα μετὰ θυσίας θέλει
 ὁ θεός, ἢ τὸ ὑπακούειν αὐτῷ, καὶ ἀκοή ἀγαθὴ ὑπὲρ θυ-
 σίαν. καί· εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν. καὶ δὴ καὶ
 τὰς ἐορτὰς ἐκβάλλων ἐπάγει λέγων· μεμίσσηκα, ἀπώσμαι τὰς 20
 ἐορτὰς ὑμῶν. καί· ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ψῶδων σου,
 καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι. καί· ἡμέραν με-
 γάλην οὐκ ἀνέχομαι. καί· νηστείαν καὶ ἀργίαν μισεῖ ἡ
 ψυχὴ μου. καί· οὐ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην. καί·
 δώσω ὑμῖν προστάγματα οὐ καλὰ, ἐν οἷς οὐ ζήσεσθε ἐν 25

3 Mal. 2, 9. — 5 Jer. 44 (51), 26. — 12 Jes. 1, 12. —
 13 Jer. 11, 15. — 14 Amos 5, 25. — 15 Jer. 6, 20. — 16 Psalm.
 39 (40), 7. — 17 I. Reg. 15, 22. — 19 Psalm. 50 (51), 18. —
 20 Amos 5, 21; 23. — 22 Jes. 1, 13; 14. — 24 Jes. 58, 5. —
 25 Ez. 20, 25.

3 ἐξουθενωμένους A. — 9 καὶ ante τὸν om. N. — 13 κρέα A
 (κρέα Jer.). — 14 μοι om. N. — 15 σαβὰ DE σαφὰ B. — κιν-
 νάμωμον BFV. — 20 ἐκβάλλων (-ον A) AEFLL ἐκβαλὼν BCNRV.
 — 21 ψαλμῶν BNRV ψαλτήρων A. — 24 ἐγὼ ἐξελεξάμην BF.

αὐτοῖς. ὥστε οὖν κατὰ τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγαθότητα δέδωκεν ὑμῖν ἐκεῖνα τὰ προστάγματα πάντως, καὶ ἄλλοιως οὐκ ἔστιν.

Ἐπεὶ οὖν ἀγνώμων σφόδρα καὶ λίαν ἀχάριστος ὁ Ἰσραὴλ
 5 ἔκπαλαι γενόμενος καὶ καταλείψας τὸν ὄντως ὄντα καὶ προ-
 ὄντα Θεὸν τὸν ποιήσαντα καὶ εὐεργετήσαντα αὐτὸν πολυμε-
 ρῶς καὶ πολυτρόπως καὶ τέλεον ἀποστὰς ἀπὸ Θεοῦ σωτήρος
 αὐτοῦ ἔθυσσε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τοῖς δαι-
 μονίοις, καὶ λατρεύσας καὶ προσκυνήσας τῇ κτίσει παρὰ τὸν
 10 κτίσαντα, λέγων τῷ λίθῳ καὶ τῷ ξύλῳ· Θεὸς μου εἶ καὶ σύ
 με ἐγέννησας, οὐκ ἔφριξεν ὁ τάλας καὶ ἀπόπληκτος ἀπαρ-
 νήσασθαι τὸν γεννήσαντα αὐτὸν Θεὸν ζῶντα καὶ ἀληθινὸν
 καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ τρέφοντος αὐτὸν Θεοῦ, διὸ δὴ λοι-
 πὸν ὡς ἄχρηστον καὶ ἀνήκεστον προσώχθισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς
 15 καὶ ἀπεστράφη παντελῶς διὰ τοῦ μεγάλου Δαυὶδ φάσκων·
 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ
 οὐ προσέσχε μοι, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύ-
 ματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν πορεύεσθαι. ὡσαύτως καὶ διὰ
 Ζαχαρίου φησὶν· καὶ εἶπον· οὐ ποιμανῶ αὐτούς, ἀλλὰ τὸ
 20 ἀποθνήσκον ἀποθνησκέτω, καὶ τὸ ἀπολλύμενον ἀπολλέσθω,
 καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιέτω ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλη-
 σίον αὐτοῦ. καὶ οὕτω μισητὸν καὶ διεφθαρμένον καὶ εἰς
 ἅπαν ἐβδελυγμένον διὰ τῶν αἰσχίστων καὶ θεοστυγῶν ἐπι-

7 Psalm. 105 (106), 37. — 10 Jerem. 2, 27. — 16 Psalm. 80 (81), 12; 13. — 19 Zach. 11, 9.

2 τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα AFN τὴν ἐκείνου ἀγ. L. — 4 ἀγνώ-
 μων καὶ λίαν σφόδρα ἀχάριστος RV σφόδρα om. A ἀγν. λίαν καὶ
 ἀχάριστος πάνυ B. — 8 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ AMR αὐτοῦ post θυ-
 γατέρας om. MR. — 9 τὴν κτίσιν BV. — 10 τῷ ξύλῳ καὶ τῷ
 λίθῳ RV. — εἶ σύ καὶ σύ BF. — 19 τὸ ἀποθνήσκων AC ὁ ἀπο-
 θνήσκων B. — 20 ἀπολλέσθω CRV ἀπολλύσθω P. — 22. 23 καὶ
 εἰς ἅπαν ἐβδελ. om. M, post αἰσχίστων ins. D καὶ et ἐβδελυγμένον
 om. L.

5 A verbo ὄντα in ordinem redit P. — 8 τοῖς om. P. —
 10 λέγω P. — 14 προσώχθησεν P. — 22 διεφθαρμ. τε καὶ P.

τηδευμάτων ἑαυτὸν ἀποφήνας εἰκότως εὖ μάλα καὶ πάνν
δικαίως εἰς τέλος κατελείφθη καὶ ἀπεβλήθη, καθὼς πάλιν
ὁ θεῖος Μαλαχίας φησὶν· ἔπεσεν Ἰσραήλ, οὐκέτι οὐ μὴ
προσθήσει τοῦ ἀναστήναι. οὕτω καὶ Ἡσαΐας φάσκει· τίς
φείσεται ἐπὶ σοι, Ἰσραήλ, ἢ τίς ἀνακάμψει σε εἰς εἰρήνην 5
σου, λέγει κύριος. ὀπίσω πορεύσῃ, καὶ ἐκτενώ τὴν χεῖρά
μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ διασπερῶ σε καὶ οὐκέτι ἀνήσω
σε. καὶ· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν,
ἣν ἔδωκα ὑμῖν, καὶ δώσω ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτι-
μίαν αἰώνιον, ἣτις οὐκ ἐπιλησθήσεται. 10

Τῆς τοίνυν ἐσχάτης ἀλώσεως ταύτης καὶ τελευταίας τὰ
δεινὰ καὶ φοβερὰ προαγορεύοντες ὃ τε μέγας καὶ θεορήμενος
πάλιν Μωϋσῆς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν θεηγόροι Ἰεζεκιήλ καὶ
Ἱερεμίας εὐκρινῇ λίαν καὶ σφόδρα δῆλα τοῖς πᾶσι καὶ τοῖς 15
ἄγαν ἰδιώταις αὐτὰ πεποιήνται. ὁ μὲν γὰρ Μωϋσῆς ἐν τῷ
δευτερονομίῳ φησὶν· καὶ ἐπάξει κύριος ἔθνος ἐπὶ σε μακρό-
θεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὥσει ὄρημα ἀετοῦ, ἔθνος ἀναι-
δὲς προσώπων, καὶ ἐκθλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου,
ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τεῖχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ ὀχυρά,
ἐν οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς. καὶ φάγῃ τὰ ἔκγονα τῆς 20
κοιλίας σου, κρέα νιῶν καὶ θυγατέρων σου, διὰ τὸ μὴ
καταλελειφθαι ὑμῖν μηδὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ καὶ θλίψει, ἥ
ἂν θλίψῃ σε ὁ ἐχθρός σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου. καὶ
ἡ ἀπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ γυνὴ τὸ ἐξελεθὼν διὰ τῶν

3 Amos 5, 2. — 4 Jer. 15, 5; 6. — 8 Jer. 23, 39; 40. —
16 Deuteron. 28, 49 sqq.

2 κατελήφθη ABP κατεβλήθη LM. — 3 καὶ οὐκέτι AV. —
4 προσθήκη BCLMV. — 8 καὶ τὴν — 9 ὑμᾶς om. N. — 9.10 καὶ
ἀτιμίαν αἰώνιον om. BMP. — 12 προαγορεύοντες LPV διαγορεύ-
οντες AN προδιαγορεύοντες BCEFR. — 17 ἐπ' ἐσχάτου MV. —
20 ἐφ' οἷς LDeut. — ἐπ' αὐτοῖς om. BL. — φαγῇ EPV. —
ἔκγονα ABNR. — 23 θλίψει BFMR. — 24 ἡ ante τρυφερὰ
om. NRV.

3 οὐ om. P. — 14 δῆλα σφόδρα P. — 20 ἐν αὐτοῖς P.

μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον ὃ ἐὰν τέκη καταφάγεται κρυφῇ
 διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων ἐν τῇ στενοχωρίᾳ ἐκείνῃ καὶ θλί-
 298 M. ψει. καὶ ἔσῃ ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν παραβολῇ καὶ ἐν διηγή-
 ματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε κύριος
 5 ἐκεῖ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε. καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ
 βραχεῖς, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
 πλήθει, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
 ὑμῶν. καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν
 εὖ ποιῆσαι καὶ πληθύναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος
 10 ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς, καὶ ἐξαρθήσεσθε ἀπὸ τῆς ἀγα-
 θῆς γῆς ἐκείνης, καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς
 πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.
 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδὲ
 μὴ γένηται στάσις τῷ ἔθνει τῶν ποδῶν σου. καὶ δώσει σοι
 15 κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς
 καὶ τηκομένην ψυχὴν, καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός,
 καὶ ἔρεῖς τὸ πρῶτ' ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου· πῶς
 ἂν γένοιτο ἐσπέρας; καὶ τὸ ἐσπέρας ἔρεῖς· πῶς ἂν γένοιτο
 πρῶτ'; ὁ δὲ γε Ἰεζεκιήλ ἔφη· τάδε λέγει Ἀδωναΐ κύριος·
 20 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σε, Ἱερουσαλήμ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου
 κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ ποιήσω ἐν σοι, ἃ οὐ πε-
 ποίηκα καὶ οὐ μὴ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι διὰ τὰ βδελύγ-
 ματά σου πάντα. διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα αὐτῶν

3 Deuteron. 28, 37. — 5 ib. v. 45; 62 sqq. — 19 Ez. 5, 8 sqq.

1 ἂν BCEF. — 4 ἐὰν V om. FN. — ἐπαγάγῃ BR ἀγάγει N
 — 6 βραχεῖ F Deut. — 8 ἡμῶν ABCF. — 9 οὕτως — 10 ὑμᾶς
 om. BMH. — 12 καὶ om. NR. — ἕως ἄκρου αὐτῆς AFN. —
 17 τῷ πρῶτ' ACFLMPR. — 18 τῷ ἐσπέρας F τὸ ἐσπέρας A
 τῇ ἐσπέρα R.

3 ἐν παραβολαῖς P. — 8 ηὐφράνθη P. — 9 εὖ ποιῆσαι —
 10 ἐφ' ὑμῖν om. P ex homoeotel. — 17 ἀπὸ τ. φόβου τῆς καρδίας
 σου om. P et v. 19 post πρῶτ' add.: ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας
 σου οὐ φοβηθήσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ὀραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ἃ ὕψη cum Deuteron.

ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας αὐτῶν. καὶ ποιήσω ἔν σοι κρίματα καὶ διασπερῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον, ἀνθ' ὧν τὰ ἁγία μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς προσοχθίσμασί σου, καὶ γὰρ ἀπώσομαί σε καὶ οὐ μὴ ἐλεήσω σε ἔτι. τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθή- 5 σεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλω σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον διασκορπιῶ. καὶ ὁ μὲν πόλεμος καὶ ἡ ῥομφαία ἔξωθεν, ὁ δὲ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν ὀλοθρεύσει, καὶ τοὺς μὲν ἐν τῷ πεδίῳ ῥομ- 10 φαία τελευτήσῃ, τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος 299 M. συντελέσει, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενοι ἀναλωθήσονται. καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἐκ ῥομφαίας καὶ λιμοῦ καὶ θανάτου, ὅπως ἂν ἐκδιηγῶνται τὰς ἀνομίας αὐτῶν πάσας ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ γινώσκονται, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ τύπτων. διὰ 15 δὴ τοῦτο φησιν ὁ ἱερός Χρυσόστομος· οὐκ ἀναιρεῖ πάντας ἄρδην, ἀλλὰ σκορπίζει. τοῦτο γὰρ προϋπεμφαίνων ὁ Θεὸς Δαυὶδ ἔφη πρὸς αὐτόν· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, ἥτοι πάντας, ἀλλὰ διασκορπίσον, ἐξ αὐτῶν δήπουθεν, ἐν τῇ δυνά- 20 μει σου.

Περὶ δέ γε τῆς δευτέρας αὐτοῦ ἐλεύσεως καὶ φανερώσεως καὶ πολλῆς καὶ ἀπαραμυθίτου θλίψεως αὐτῶν εἶπε Ζαχαρίας· τότε ἥξει κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἔσται κοπετὸς μέ- 25 γας ἐν Ἱερουσαλήμ. ὄψονται γὰρ εἰς ὃν ἐξεκέντησαν, τοῦτ' ἔστιν ἐν οἷς ἥλοις προσήλωσαν. οὐκ εἶπεν· ὄψονται ὃν 25

8 Ez. 7, 15. — 13 Ez. 12, 16. — 18 Psalm. 58 (59), 12. — 23 Zach. 12, 11. — 24 Zach. 12, 10 (cf. Ev. Joh. 19, 37).

7 πεσεῖται BFR. — 8 διασκορπίσω A σκορπιῶ N Ez. — 14 ἐκδιηγούνται N. — 19 ἐξ αὐτῶν] αὐτούς N. — 21 αὐτοῦ ἐλεύσεως BFP ἐλεύσεως αὐτοῦ rell. — 22 καὶ ante ἀπαραμυθίτου m. 1 spr. v. V om. ALR. — 25 ὃν ἐξεκέντησαν ὄψονται B ὄψονται om. AMR.

4 προσοχθ. σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου P (ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου Ez.).

ἐξεκέντησαν, ἀλλ' εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. τί δέ ἐστιν· εἰς ὃν;
σταυρὸς ἦν, εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. πρὸ γὰρ τῆς φοβερᾶς
παρουσίας τοῦ κυρίου καθάπερ βασιλικὸν σημεῖον τὸ λεγό-
μενον σίγγον κατὰ κοινήν συνήθειαν προτρέχει τῆς Χριστοῦ
5 παρουσίας ὑπὸ τῶν ἀγγέλων δοξαζόμενον καὶ προευαγγελι-
ζόμενον. καὶ φανήσεται ὁ σταυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἀποκρύπτων
τὸν ἥλιον καὶ ἀμβλύνων σελήνην, ὥς φησι καὶ ὁ κύριος·
τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ.
καὶ ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆμα Ζαχαρίου, τὴν λέξιν αὐτὴν λα-
10 βῶν ὁ Χριστὸς μετήγαγεν εἰς ἀλήθειαν λέγων· τότε ὄψονται
εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ὁ δέ γε Ἰερემίας ὁμοίως φάσκει· τάδε
λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον κακὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡγήσει ἀμφοτέρα
τὰ ὄντα αὐτοῦ, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν
15 τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σφάξω τὴν βουλήν Ἰουδα καὶ τὴν
300 M. βουλήν Ἰσραὴλ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν
τῇ μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νε-
κροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφα-
20 νισμόν καὶ εἰς συριγμόν αἰώνιον, ἵνα πάντες οἱ διαπορευό-
μενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσωνται καὶ σκυθρωπάσωσι καὶ κινή-
σωσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπὶ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς. καὶ
ὥς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δειξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας. καί·

8 Matth. 24, 30. — 11 Jerem. 19, 3; 4; 7; 8. — 19 Jer. 18, 16; 17.

3 ταμεῖον A σκήπτρον B. — 8 τοῦ ἀνθρώπου AE Matth. τοῦ
θεοῦ *inter scrib. corr. ex* τοῦ ἀνδρ L. — 14 ἐγκατέλιπον CN κατέ-
έλιπον A. — 21 ἐκστήσονται ACFNP *et* recc. quidam (*et* Jer.
qui om. ἵνα). — σκυθρωπάσωσι ABMP σκυθρωπάσονται C σκυ-
θρωπάσουσι DEFLRV Jer. — κινήσωσι ABMP κινήσουσι CDE
FLRV Jer. — 23 ἄνεμον καύσωνα NP Jer. ἄνεμον καὶ καύ-
σωνα rell. — 24 αὐτῶν om. BFLR. — ἡμέρας N.

4 κατὰ τὴν κοινήν συνήθ. P. — 7 τὸν om. P. — 13 πάντας
ἀκούοντας (τας *lit. ex* τως *ut. vid.*) P. — 17 τῇ om. P.

ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδεται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ, ἣ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ 5 δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι. οὕτω ποιήσω, λέγει κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσιν. καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν 10 ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.

Τί οὖν λοιπὸν τῶν θείων τούτων ρημάτων ἐμφαντικώτερον ἢ ἀληθέστερον γένοιτ' ἂν; ὅρα γάρ, ὦ ἀνόητε καὶ ἀλόγιστε Ἰουδαῖε, εἰ μὴ πεπληρῶνται πάντα ταῦτα ἀπαρλείπτως κατὰ τὰς ἱερὰς προφητείας εἰς ὑμᾶς, καὶ μέντοι καὶ 15 τὰ ὑπὸ Χριστοῦ προκατηγγελλμένα καὶ προηπειλημένα. φησὶ γάρ περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ ὅτι· οὐ μὴ μένῃ λίθος ἐπὶ λίθον. ἄρα μεμένηκεν; οὐδαμῶς. καὶ ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ἄρα οὐκ ἐρήμωται; καὶ σφόδρα γε. καὶ ἔσται θλίψις, οἷα οὐ γέγονεν. ἄρα 20 οὐκ ἐγένετο; ἀνάγνωθι τὴν ἱστορίαν Ἰωσήπου ἀνδρὸς Ἰουδαίου καὶ φιλαλήθους, καὶ οὐδὲ ἀναπνεῦσαι λοιπὸν δυνήσῃ 301 M. ἀκούων μόνον ἅπερ ἔπαθον οἱ ἄθλιοι τηνικαῦτα Ἰουδαῖοι διὰ τὴν κατὰ τοῦ Χριστοῦ μανίαν καὶ λύσσαν. ἵνα γὰρ

1 Jer. 19, 9; 11; 12. — 8 Jer. 24, 9. — 16—24 *Similia* Chrysostomus in ep. ad Rom. Hom. 25, 5 Migne T. 60, 635. — 17 Matth. 24, 2 Marc. 13, 2 Luc. 21, 6. — 19 Matth. 23, 38 Luc. 13, 35. — 20 Matth. 24, 21. — 24—p. 402, 5 Isid. Pelus. Epp. IV, 75 Migne Tom. 78, 436 A.

6 δυνήσεται MR. — καὶ τῷ τόπῳ CF. — 11 ἐὰν MRV. — 12 ἐκφαντικώτερον BR. — 14 τὰ πάντα ταῦτα B ταῦτα πάντα AFM. — 15 προφητείας AP. — 16 προκατηγγελλμένα (ειγγελλμένα A) AP. — 24 τοῦ om. ABFN.

24 μανίαν τε καὶ λύτταν P.

μηδεὶς τῶν Ἰουδαίων ἀπιστήσῃ, οὐκ ἀλλόφυλόν τινα, ἀλλ' ὁμόφυλον καὶ ὁμόπιστον καὶ ζηλωτὴν παρεσκεύασεν ἢ ἀλήθεια τὰ ἐλεεινὰ ἐκεῖνα καὶ δυσεξήγητα ἐκτραγωδήσῃ πάθῃ. τοιαύτην γὰρ θεήλατον ὑπέστησαν ἄλλωσιν, οἷαν οὐδὲ ὁ σύμ-
 5 πας οἶδε χρόνος, ἀφ' οὗ γέγονεν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος. καὶ εἰκότως· ἕως μὲν γὰρ εἰς τοὺς ὁμοδούλους ἡμάρτανον, συγγνώμης ἐτύγχανον, ἡνίκα δὲ εἰς τὸν κοινὸν δεσπότην ἐξήμαρτον, ἀσυγγνώστως ἐκολάσθησαν. ὅτι δὲ ὁ Χριστὸς αὐτοῖς πεποίηκε ταῦτα, ἄκουσον αὐτοῦ πάλιν καὶ διὰ παρα-
 10 βολῶν φάσκοντος· τοὺς δὲ μὴ βουληθέντας με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε. διὸ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν· ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία καὶ δοθήσεται ἔθναι ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ πρὸς μὲν τὴν Ἰερουσαλήμ φησιν· ἥξουσιν ἐπὶ σε ἡμέραι, καὶ περιβα-
 15 λοῦσί σοι οἱ ἐχθροὶ σου χάρακα καὶ περικυκλώσουσί σε καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν καὶ ἐδαφιοῦσί τὰ τέκνα σου ἐν σοι. πρὸς δὲ τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ἐπάγει λέγων· ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ὅπερ οὖν καὶ ὁ Θεὸς Δανιὴλ προδηλῶν ἔφη· καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ
 20 ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, τοῦτ' ἔστιν ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ πάντα τῶν Ἰουδαίων τὰ σεμνὰ καὶ περιβλεπτα ἀνατρέψει, ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς καὶ Χριστὸς ὁ παρ' αὐτῶν ὡς λυτρωτῆς προσδοκώμενος καὶ σωτὴρ. οὐ γὰρ εἶπεν· διαφθαρήσεται ἡ πόλις καὶ ὁ ναὸς σὺν τῷ ἡγουμένῳ, καθὼς ἀλόγως οἴονται τινες,

8—11 Chrys. l. l. Migne 634. — 10 Luc. 19, 27. — 12 Matth. 21, 43. — 14 Luc. 19, 43; 44. — 17 Matth. 23, 38 Luc. 13, 35. — 19 Dan. 9, 26.

5 χρόνος οἶδε CF. — ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς N. — 8 ὁ om. N. — 9 πεποίηκεν αὐτοῖς ταῦτα CFRV — καὶ om. AN. — 16 συναξουσὶ BCR. — 20 πάντα τῶν] πάντων BR πάντα τὰ τῶν LM (L om. τὰ ante σεμνὰ). — 22 ὁ υἱὸς ὁ χριστὸς A ὁ υἱὸς ὁ καὶ χριστὸς FLM, sed in L ὁ postea del. nesc. an m. 1. — 24 ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ BL.

11 ἐπ' αὐτοῖς P. — 22 ὡς λυτρωτῆς καὶ σωτὴρ προσδοκώμενος P.

ἀλλὰ διαφθερεῖ ὁ πατήρ τὸν ναὸν καὶ τὴν πόλιν συμπρά-
 τontos δηλονότι καὶ τοῦ παροινηθέντος ὑπ' αὐτῶν ἡγου-
 μένου, περὶ οὗ φησιν Ἰακώβ πρὸς τὴν Βηθλεέμ· ἐκ σοῦ ἐξ-
 ελεύσεται ἡγούμενος, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ μέντοι καὶ πρὸς
 τοὺς ἀποστόλους οὕτω διηγόρευσεν· ὅταν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα 5
 τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς
 ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃ ἀναγινώσκων νοεῖτω. ὃ δὴ καὶ πεπλήρω-
 ται, πρῶτον μὲν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀλώσεώς τε καὶ ἐρη-
 μώσεως εἷς τε τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον ἐπεισελθὼν ἐν τῷ 302 M.
 ἱερῷ καὶ εἰς τὸν τὴν πόλιν ἐλόντα κατὰ τὴν ἐρημώσιν, ὥς 10
 τινες τὸ ῥηθὲν βδέλυγμα οὕτως ἐξειλήφασιν, (ἀποτροπαιοὶ
 γὰρ καὶ βδελυκτοὶ κατὰ τὸν νόμον ὑπάρχοντες εἰκότως προ-
 εἴρηνται βδέλυγμα ἐρημώσεως) ἔπειτα δὲ καὶ εἰς ὅπερ ἔστη-
 σεν Ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς εἰδῶλον ἑαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν
 τέλεον ἐρημώσας. 15

Περὶ ἧς γοῦν αἰχμαλωσίας ἐσχάτης τῶν ταλαιπώρων
 Ἰουδαίων καὶ ἡ θεολόγος ἔφη γλῶττα στηλιτεύουσα τὴν
 ἀνήκεστον ἐρημίαν αὐτῶν διὰ τὴν κατὰ Χριστοῦ τόλμαν.
 φησὶ γάρ· τοῦ σταυροῦ πρὸς τὴν ἐσχάτην αὐτοὺς συν-
 ελεύνοντος ἀπόνοιαν, ἣν κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος 20
 ἡμῶν ἀπενοήθησαν, τὸν ἐν ἀνθρώπῳ θεὸν ἀγνοήσαντες
 καὶ τὴν ῥάβδον τὴν σιδηρεῖαν πόρωθεν ἀπειλουμένην αὐτοῖς
 ἐφ' ἑαυτοὺς εἵλκυσαν, τὴν νῦν ἐπικρατοῦσαν ἀρχὴν λέγω
 καὶ βασιλείαν καὶ τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀπαγωγὴν τε καὶ

3 Micha 5, 2. — 5 Matth. 24, 15. — 19—23 Greg. Naz.
 Or. VI (De pace I), 17 Migne Tom. 35, 744 C. — 23—p. 404,
 11 Greg. ib. cp. 18 T. 35, 746 C *insertis quibusdam e cp. 16*
 col. 744 A.

4 καὶ ante πρὸς om. AN. — 6 ἐστὸς FL. — 9 ἐπεισελθὼν
 ALNV et recc. nonnulli. — 18 ἀνῆκ. αὐτῶν ἐρημίαν BN. —
 κατὰ τοῦ χριστοῦ codd. praeter FNP. — 21 ἀπενοήθησαν BNR.
 — 23 ἐφ' ἑαυτοῖς RV ἀφ' ἑαυτοῦς BM in F ἐφ' ἑαυτοῖς in ἐφ'
 ἑαυτοῦς mut. vid. — 24 ἀπαγωγὴν τε καὶ LP Greg. τε om. tell.

5 προδιηγόρευσεν P.

μετανάστασιν καὶ τὸν νῦν ἐπικείμενον αὐτοῖς τῆς δουλείας
 ζυγόν, καὶ τὴν περιβόητον ὑπὸ Ῥωμαίοις ταπεινώσιν καὶ δια-
 σποράν, ἣν τε νῦν ἔχουσιν, καὶ ἣν ἐπὶ πλείστον ἔξουσιν
 (πεῖθομαι γὰρ ταῖς περὶ αὐτῶν προρρήσεσιν), τίς θρηνησεί
 5 πρὸς ἄξιαν τῶν θρήνων γραφεῖν εἰδότες καὶ λόγον ἔξισοῦν
 πάθει; ποῖαι βίβλοι ταῦτα χωροῦσιν; μία στήλη τούτοις τῆς
 συμφορᾶς ἡ οἰκουμένη πᾶσα, καθ' ἣν ἐσπάρησαν, καὶ ἡ
 λατρεία πεπαισμένη καὶ αὐτῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸ ἔδαφος
 μόλις γινωσκόμενον, ἥς τοσοῦτον ἐπιβατὸν αὐτοῖς ἐστὶ μόνον,
 10 καὶ τοσοῦτον ἀπολαύουσι τῆς ποτε δόξης αὐτῶν, ὅσον ἐν
 ἡμέρᾳ φανέντες θρηνησάει τὴν ἐρημίαν.

Ὁ οὖν Ἰώσηπος ἐν Ἱερουσαλὴμ παρὼν τῷ πολέμῳ συνέ-
 γραψε μυριάδας τ' ἀνδρῶν ἀπολέσθαι τότε, τοὺς μὲν λιμῷ
 διαφθαρέντας, τοὺς δὲ ὑπ' ἀλλήλων ἐν τῷ συγκλεισμῷ ἀπο-
 15 σφαγέοντας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ Ῥωμαίων ἀναιρεθέντας, τοὺς
 δὲ ὑπὸ πυρὸς τεφρωθέντας, τοὺς δὲ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας
 303 M. ὑψηλοτάτους καὶ κάλλει σώματος διαφέροντας τῷ θριάμβῳ
 ἐν Ῥώμῃ πεμφθῆναι πρὸς θηριομαχίαν, τοῦ δὲ λοιποῦ πλή-
 θους τοὺς ὑπὲρ ἑξ' ἔτη τοὺς μὲν δεσμίους εἰς τὰ κατ'
 20 Αἴγυπτον ἔργα παραπεμφθῆναι, τοὺς δὲ πλείους εἰς τὰς
 ἐπαρχίας διανεμεῖσθαι φθαρσομένους ἐν τοῖς θεάτροις σι-
 δήροις καὶ θηρίοις, τοὺς δὲ ἐντὸς ἑξ' ἐτῶν αἰχμαλώτους

12—p. 405, 2 Euseb. Hist. eccl. III, 7, 2 e Joseph. Bell. VI, 417 sqq. (μυριάδας τ' ex Eus. III, 5, 5).

1 μετάστασιν ABFM. — 5 λόγων CNPRV λόγους A. —
 6 πάθῃ codd. praeter BFL (πᾶ³ recce. plerique). — 7 διεσπάρη-
 σαν LM καὶ διεσπάρησαν D. — 9 ἥς] οἷς BFR. — αὐτοῖς ἐπι-
 βατὸν L. — ἐπιβατὸν AR ἐπιβατὸς V. — 16 ἀγμῇ CLM. —
 18 ἐν Ῥώμῃ om. MR. — 20 πλείστους A Jos. (sed πλείους etiam
 Eus.). — 21 διανεμεῖσθαι F Eus. διανεμηθῆσεσθαι L. — 22 ἐντὸς
 τῶν ἑξ' ER.

12 συνεγράφατο P lit. e συνεγράφαιτο. — 16 δέ γε ἐν P. —
 18 θηρομαχίαν P. — 22 θηρίοις] θεάτροις P.

ἀχθέντας διαπιπράσκεισθαι, τούτων δὲ μόνων τὸν ἀριθμὸν εἰς μυριάδας ἀνδρῶν θ' συναχθῆναι. καὶ δὴ περὶ τῆς καταστροφῆς Ἱερουσαλήμ ἔφη· τὴν δὲ ἐρήμωσιν τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ ναοῦ συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν Δανιήλου προφητείαν πρὸ τετρακοσίων ὀκτὼ γενομένην ἐτῶν. καὶ 5 οὕτω λοιπὸν ἡ τρίτη ἄλωσις γέγονε τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ παντελὴς ἐρήμωσις ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου μετὰ ἔτη μ' τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀναλήψεως.

Ἄπερ δὴ καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐπεξεργαστικώτερον ἀναπτύσσων διελέγχει τούτους εὖ μάλα φάσκων· εἰ δὲ φιλο- 10 νεικεῖς, ὧ Ἰουδαῖε, περὶ τοῦ τέλους, ἀπὸ τῶν φθασάντων μάνθανε καὶ τὰ παρόντα. σκόπει γάρ· κατέβης εἰς Αἴγυπτον, ἀλλ' ἐγένοντο ἔτη σ', καὶ ταχέως σε τῆς δουλείας ἐκείνης ὁ θεὸς ἀπήλλαξε καίπερ ἀσεβοῦντα καὶ πορνεύοντα πορνείαν τὴν χαλεπωτάτην. ἀπηλλάγης Αἰγύπτου καὶ προσ- 15 ἐκύνησας μόσχον, ἔθυσας τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας σου τῷ Βεελφεγῶρ καὶ τοῖς δαιμονίοις, τὸν ναὸν ἐμόλυννας, τὴν φύσιν ἠγνόησας, τὰ ὄρη, τὰς νάπας, τοὺς βουνούς, τὰς πηγὰς, τοὺς ποταμούς, τοὺς κήπους τῶν μυσαρῶν θυσιῶν ἐπλήρωσας, προφῆτας ἔσφαξας, θυσιαστήρια κατέστρεψας, πᾶν 20 εἶδος κακίας ἐπῆλθες καὶ πᾶσαν ὑπερβολὴν ἐπεδείξω πονηρίας καὶ ἀσεβείας. ἀλλ' ὅμως ο' ἔτη σε παραδοὺς Βαβυλωνίοις πάλιν ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανήγαγεν ἐλευθερίαν καὶ

2 Jos. Arch. XII, 322. — 5—8 Euseb. H. eccl. III, 8, 8. — 16 Psalm. 105 (106), 37.

1 μόνων V m. 1 corr. ex μόνον. μόνον AELPR. — 2 ἐννέα ἀνδρῶν LM. — καὶ δὴ NP καὶ δὴ καὶ ABCEFLV καὶ (om. δὴ) R. — 3 τε om. BFLMR. — 4 τὴν τοῦ δαν. ANR. — δανιήλου LP Jos. δανιήλ rell. — 5 τετρακοσίων ὀγδοήκοντα F τετρακοσίων R. — 6 τετάρτη BF. — 7. 8 μ' ἔτη RV. — 8 ἡμῶν om. N et R qui χριστοῦ pro κυρίου exhibent. — 10 φιλονεικῆς LP φιλονικεῖς AMR φιλονικῆς F. — 16 υἱούς σου NR.V. — 21 ἐπῆλθες CF.

1 διαπιπράσθαι P (διαπεπράσθαι Eus.). — 5 καὶ ὀκτὼ P Jos. — 7 ἐπὶ υἱοῦ ἑσπασιανοῦ P. — 9 ἐπεργαστικώτερον P.

τὴν πατρίδα καὶ τὸν ναὸν ἀπέδωκε καὶ τὸ παλαιὸν τῆς
 προφητείας χάρισμα, καὶ πάλιν προφητῆται καὶ πνεύματος
 ἁγίου χάρις. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας
 ἐγκατελείφθη, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ Δανιήλ καὶ Ἰεζεκιήλ, καὶ ἐν
 5 Αἰγύπτῳ Ἱερεμίας, καὶ μέντοι καὶ πρὸ τούτων Μωϋσῆς καὶ
 Ἀαρὼν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ μετ' ἐκεῖνα πάλιν ἐπὶ τὴν προ-
 304 Μ. τέραν ἐπανήλθες κακίαν καὶ ἐξεβακχεύθη καὶ πρὸς τὴν
 Ἑλληνικὴν μετετάξω πολιτείαν ἐπὶ τοῦ ἀσεβοῦς Ἀντιόχου.
 ἀλλὰ γε καὶ τότε παραδοθέντες Ἀντιόχῳ ἔτη γ' τὰ λαμπρὰ
 10 διὰ τῶν Μακκαβαίων αὐτοῖς ἐστήσατε τρόπαια. ἀλλὰ νῦν
 τοιοῦτον οὐδέν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἅπαν γέγονεν. ὃ καὶ μά-
 λιστα ἔστι θανατάσαι, ὅτι τὰ μὲν τῆς κακίας ἔληξεν, τὰ δὲ
 τῆς τιμωρίας ἐπιτίτταται καὶ οὐδὲ ἐλπίδα τινὰ μεταβολῆς
 ἔχει. οὐ γὰρ ο' ἔτη μόνον παρήλθον, ἀλλὰ καὶ πολλῶ
 15 πλείονα, καὶ οὐδὲ σκιὰν ἐλπίδος ἔστιν εὑρεῖν, καὶ ταῦτα
 οὐδὲ εἰδωλολατρούντων ὑμῶν οὔτε ἄλλο τι ποιούντων, ἅπερ
 ἔμπροσθεν ἐτολμᾶτε.

Ἦνα δὲ σαφέστερον καὶ διεξοδικώτερον τὰ περὶ τούτων
 εἴπωμεν, ἄνωθεν πάλιν ἀρξώμεθα. τρεῖς οὖν δουλείας ὑπέ-
 20 στησαν οἱ Ἰουδαῖοι χαλεπωτάτας καὶ οὐδεμίαν χωρὶς προο-
 ρήσεως αὐτοῖς ἐπήγαγεν ἡ θεία δίκη, ἀλλὰ προλεχθῆναι
 παρεσκεύασεν αὐτοῖς καὶ τόπον καὶ χρόνον καὶ τρόπον καὶ
 κάκωσιν καὶ τὴν ἐπάνοδον καὶ τᾶλλα πάντα μετὰ πολλῆς
 ἀκριβείας. καὶ περὶ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πρώτης διαλεγό-
 25 μενος ὁ θεὸς οὕτως ἔφη πρὸς τὸν Ἀβραάμ· γινώσκων γινῶθι
 ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ καὶ δου-

19 — p. 407, 3 Chrysost. adv. Judaeos V, 5 Migne T. 48, 890.
 — 25 Gen. 15, 13—16.

4 ἐκεῖ δανιήλ ANP δανιήλ ἐκεῖ rell. — 5 πρὸ τούτου N
 πρὸ τούτοις R πρὸ τού B. — 10 ἐστήσατο B ἔστησε P. — 13 ἐπι-
 τίτταται BEGM ἐπιτίτταται V ἐπιτίτταται R. — 16 οὐδὲ] οὔτε
 ADELV. — 19 εἴπομεν CF. — 20 οἱ om. ABENV. — 24 α'
 mg. AV et sic deinceps.

λώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν ἔτη υ'. τὸ δὲ ἔθνος, ᾧ ἔαν δουλεύωσιν, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός. τετάρτη δὲ γενεᾷ ἑλεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. περὶ δὲ τῆς δευτέρας φησὶν Ἱερεμίας· οὕτως εἶπε κύριος· ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι τῇ Βαβυλῶνι ὁ ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἀγαθοὺς λόγους μου τοῦ ἀποστρέψαι εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν πάντων καὶ ἐκ τῶν τόπων ὑμῶν πάντων, οὗ διέσπειρα ὑμᾶς ἐκεῖ, φησὶ κύριος, καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἀπώρισα ὑμᾶς ἐκεῖθεν. 10 δύο μέντοι ταύτας δουλείας ὁ λόγος διὰ συντομίας ἀπέδειξε μετὰ προφητείας ἐπελθούσας αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ἀπροσδοκῆτως.λείπεται δὴ οὖν λοιπὸν τὴν τρίτην ἐπαγα- 305 M. γεῖν, εἶτα καὶ περὶ τῆς νῦν τετάρτης κατεχούσης αὐτοὺς εἰπεῖν καὶ δεῖξαι σαφῶς, ὅπως οὐδὲ εἰς προφήτης ἐπηγ- 15 γείλατο λύσιν ἔσεσθαι τινα τῶν κατεχόντων αὐτοὺς κακῶν, οὔτε μὴν ἀπαλλαγὴν τὸ σύνολον.

Τίς οὖν ἐστὶν ἡ τρίτη; ἡ ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. ἐπειδὴ γὰρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς Δαρεῖον τὸν Περσῶν βασιλέα καθελὼν εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν ἀρχήν, 20 τελευτήσαντος τούτου τέσσαρες μετ' ἐκείνον ἐγένοντο βασιλεῖς, εἶτα ἐξ ἑνὸς τῶν τεσσάρων τούτων γενόμενος ὁ Ἀντίοχος μετὰ πολὺν ὕστερον χρόνον τό τε ἱερὸν ἐνέπρησε τὰ τε ἅγια τῶν ἁγίων ἡρέμωσε τὰς τε θυσίας καθεῖλε τούς τε Ἰουδαίους ὑπέταξε καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν κατέλυσε πᾶσαν. 25

3—10 Chrys. adv. Judaeos V, 5 Migne T. 48, 891. — 4 Jer. 29 (36), 10; 14. — 11—p. 411, 9 Chrys. *ib.* cp. 6 et 7 Migne 893sqq.

1 αὐτὸ BF Chr. — 2 δουλεύουσιν CFV. — 9 ὁ κύριος MR. — 10 ἀπάκησα ABNP. — 13 δὴ om. BM. — λοιπὸν τὴν om. V λοιπὸν om. LNR post ἐπαγαγεῖν ins. B. — 14 κατεχούσης αὐτοὺς τετάρτης BL. — 18 ἐπ' AB. — 19 ὁ τῶν μακ. βασ. ACF Chr. ὁ μακεδῶν B. — 19. 20 τὸν (τῶν M) περσῶν βασιλέα ANP τὸν βασιλέα τῶν (τῶν om. F) περσῶν rel. (τὸν τῶν Π. βασ. Chr.).

5 ἔτη ο' P.

καὶ ταῦτα πάντα μετὰ ἀκριβείας ἀπάσης καὶ μέχρι μιᾶς
 ἡμέρας προηγορεύετο παρὰ τοῦ Δανιήλ, καὶ τότε ἔσται καὶ
 πῶς καὶ παρὰ τίνι καὶ τίνι τρόπῳ καὶ ποῦ τελευτήσῃ καὶ
 τίνα λήψεται μεταβολήν. εἴσεσθε δὲ σαφέστερον ἀκούσαντες
 5 αὐτῆς τῆς ὁράσεως, ἣν διὰ παραβολῆς ἡμῖν ὁ προφήτης
 ἀνήγγειλεν, κριὸν μὲν καλῶν τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα Δα-
 ρεῖον, τράγον δὲ τὸν τῶν Ἑλλήνων βασιλέα Ἀλέξανδρον τὸν
 Μακεδόνα. τέσσαρα δὲ κέρατα λέγει τοὺς μετ' ἐκεῖνον ἀνα-
 στάντας, ἀφ' ὧν ὕστερον κέρας αὐτὸς ὁ Ἀντίοχος ἔφν. φησὶ
 10 γάρ· εἶδον ἐν ὁράματι, καὶ ἰδοὺ κριὸς εἰς ἐστηκώς, καὶ
 αὐτῷ κέρατα ὑψηλά, καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τοῦ ἐτέρου. καὶ
 τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινε ἐπ' ἐσχάτων. καὶ εἶδον τὸν κριὸν κε-
 ρατίζοντα κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ νότον, καὶ τὰ
 θηρία πάντα οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ
 15 ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα
 αὐτοῦ καὶ ἐμεγαλύνθη. τὴν δύναμιν λέγει τὴν Περσικὴν,
 ἣ πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν. εἶτα περὶ τοῦ Μακεδόνος Ἀλε-
 ξάνδρου διαλεγόμενός φησιν· καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο
 206 M. ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἀπτό-
 20 μενος τῆς γῆς, καὶ τῷ τράγῳ ἐκεῖνῳ κέρας ἐθεωρεῖτο ἀνὰ
 μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. εἶτα λέγων τὴν πρὸς Δареῖον
 συμβολὴν αὐτοῦ γεγεννημένην καὶ τὴν κατὰ κράτος νίκην·
 ἦλθεν, φησὶν, ὁ τράγος ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχον-
 25 τος, καὶ ἡγριώθη καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν καὶ συνέτριψεν ἀμ-
 φότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ
 χειρὸς αὐτοῦ. ἔπειτα διηγούμενος τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν
 καὶ τὴν τῶν τεσσάρων βασιλέων διαδοχὴν ἐπάγει λέγων· καὶ

10 Dan. 8, 3; 4. — 18 Dan. 8, 5. — 23 Dan. 8, 6; 7. —
 27 Dan. 8, 8.

2.3 καὶ πῶς om. CF. — 4 εἴσεσθε EM ἔσεσθε B ἴσεσθε et
 ἴσεσθαι rell. — 7 δὲ] τε BP. — βασιλέα ἀλέξανδρον BP Chr.
 ἀλέξανδρον βασιλέα rell. — 13 βορρᾶν καὶ λίβα καὶ νότον N.
 — 16 λέγων FR. — 17 ἡ ALV ἡ M. — 19 καὶ οὐκ — 20 γῆς
 om. N. — 22 συμβουλὴν MP. — γενομένην ABM Chr.

ἐν τῷ ἰσχυῖσαι αὐτὸν συνετρίβη τὸ κέρας τὸ μέγα, καὶ ἀνέβη
 κέρατα δ' ὑποκάτωθεν αὐτοῦ εἰς τοὺς δ' ἀνέμους τοῦ οὐρα-
 νοῦ. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐπὶ τὴν Ἀντιόχου βασιλείαν ἑλθὼν
 καὶ δεικνύς, ὅτι ἐξ ἐνὸς ἐκείνων τῶν τεσσάρων ἐστίν, πάλιν
 φησὶν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἰσχυρὸν καὶ ἐμεγαλύνθη 5
 περισσῶς πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολήν. καὶ σημαίνων, ὅτι
 τὴν Ἰουδαϊκὴν πολιτείαν καθελεῖ, φάσκει· καὶ δι' αὐτὸν
 θυσία ἐταράχθη παραπτώματι, καὶ ἐγενήθη καὶ κατευοδώθη
 αὐτῷ, καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται, καὶ δοθήσεται ἐπὶ τὴν
 θυσίαν ἁμαρτία. τοῦ γὰρ βωμοῦ καθαιρεθέντος, καὶ τῶν 10
 ἁγίων καταπατηθέντων, εἶδωλον ἔστησεν ἔνδον καὶ θυσίας
 ἐπετέλει τοῖς δαίμοσι παρανόμους. ὁθεν φησὶν· καὶ ἐρρίφη
 χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐποίησε καὶ εὐοδώθη. εἶτα πάλιν
 ἐκ δευτέρου τὴν αὐτὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς
 λέγων καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν ἄλωσιν καὶ τὴν ἐρή- 15
 μωσιν τοῦ ἱεροῦ προστίθησι καὶ τὸν χρόνον. ἀρξάμενος γὰρ
 ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας αὐθις πρὸς τῷ τέλει τοῦ βι-
 βλίου καὶ τὰ μεταξὺ πάντα διηγησάμενος, ὅσα οἱ Πτολε-
 μαῖοι καὶ οἱ Σέλευκοι συρραγέντες ἀλλήλοις ἐποίησαν, καὶ
 οἱ στρατηγοὶ τούτων εἰργάσαντο, τοὺς δόλους, τὰς νίκας, 20 307 M.
 τὰς στρατείας, τὰς ναυμαχίας, τὰς πεζομαχίας, προϊὼν εἰς
 Ἀντίοχον τελευτᾷ πάλιν καὶ φησιν· βραχίονες ἐξ αὐτοῦ στή-
 σονται καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἅγιασμα καὶ μεταστήσουσι τὸν
 ἐνδελειχισμόν, (τὰς συνήθεις λέγων θυσίας καὶ καθημερινάς),
 καὶ δώσουσιν εἰς αὐτὸν βδέλυγμα, καὶ τοὺς ἀνομοῦντας 25
 διαθήκην (τοῦτ' ἔστι τοὺς παραβαίνοντας τῶν Ἰουδαίων)
 ἀπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι μεθ' ἑαντῶν καὶ μεταστήσουσιν,

5 Dan. 8, 9. — 7 Dan. 8, 11; 12. — 12 Dan. 8, 12. —
 22 Dan. 11, 31 sqq.

6 πρὸς νότον περισσῶς N. — 7 δι' αὐτῶν ABFV. —
 8 κατευοδώθη EL et D m. 2. — 13 εὐωδόθη EM εὐωδόθη L
 εὐωδόθη V. — 18 τὰ om. BN. — 20 δούλους BN. — 21 στρα-
 τείας P στρατείας E Chr. στρατείας C στρατηγίας F. — 27 ἀπο-
 τάξουσιν A ἀσπάζουσιν P.

καὶ λαὸς γινώσκων τὸν θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσιν (τὰ ἐπὶ
 τῶν Μακκαβαίων λέγων καὶ τὰ ἐπὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος καὶ
 Ἰωάννου). καὶ οἱ συνετοὶ λαοῦ συνηήσουσιν εἰς πολλὰ καὶ
 ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν φλογί (τὸν ἐμπρησμὸν τῆς
 5 πόλεως ἐξηγοῦμενος πάλιν) καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρ-
 παγῇ ἡμερῶν, καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθήσονται
 βοηθήειαν μικράν (ἐμφαίνων ὅτι μεταξὺ τῶν κακῶν ἐκείνων
 δυνήσονται ἀναπνεῦσαι καὶ ἀνενεργεῖν ἐκ τῶν κατελιγφότων
 αὐτοὺς δεινῶν) καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν
 10 ὀλισθήμασι καὶ ἀπὸ τῶν συνιόντων ἀσθενήσουσιν (δεικνύς
 ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἐστώτων πεσοῦνται). εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν,
 δι' ἣν συνεχώρησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τοσοῦτοις κακοῖς γε-
 νέσθαι. τίς δὲ αὕτη; τοῦ πυρῶσαι, φησὶν, ἐν αὐτοῖς καὶ
 τοῦ ἐκλέξασθαι καὶ τοῦ ἐκλευκᾶναι ἕως καιροῦ πέρας. ταῦτα
 15 γάρ, φησὶν, ὁ θεὸς συνεχώρησεν, ὥστε αὐτοὺς ἐκκαθᾶραι
 καὶ δεῖξαι τοὺς ἐν αὐτοῖς δοκίμους. εἶτα διηγούμενος αὐτοῦ
 ἐκείνου τὴν δύναμιν ἔφη· καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα
 αὐτοῦ καὶ ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται. καὶ μέντοι καὶ
 τὴν βλάβημον αὐτοῦ γνώμην λέγων προσέθηκεν ὅτι· ἐπὶ
 20 τὸν θεὸν τῶν θεῶν λαλήσει ὑπέρογκα καὶ κατενθυνεῖ μέχρι
 συντελεσθῆναι τὴν ὀργήν, δεικνύς ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς οἰκείας
 γνώμης, ἀλλὰ διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ τὴν κατὰ τῶν Ἰου-
 δαίων οὕτως ἐκεῖνος ἐκράτει καὶ ἴσχυεν. εἰπὼν οὖν δι'
 308 M. ἐτέρων πλειόνων, ὅσα κακὰ ἐργάζεται τὴν Αἴγυπτον, τὴν
 25 Παλαιστίνην, καὶ πῶς ἐπανήξει, καὶ τίνος καλοῦντος, καὶ
 ποίας αἰτίας καταναγκάζουσης, λέγει λοιπὸν καὶ τὴν μετα-

1 καὶ λαὸς — κατισχύσουσιν *om.* N. — 3 τοῦ λαοῦ FR. —
 6 βοηθήσονται ACFLMV βοηθή^θονται (*sic m. 1*) B. — 8 ἐνεγ-
 κεῖν BM εὐ ἐνεγκεῖν R. — 10 συνιόντων FR. — 14 ἐκλευ-
 κέναι B ἐκλευκᾶναι *rell. praeter* AE. — 15 ἐκκαθᾶραι *codd.*
plerique. — 18 καὶ *ante* τὴν *om.* N. — 19 λέγων γνώμην N
 λέγων *om.* B. — προσέθηκεν N. — 25 καὶ *ante* πῶς *om.* N Chr.

βολήν τῶν πραγμάτων τούτων, καὶ ὅτι δίκην δόντες οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τούτων ἀπάντων τεύξονται τινος ἀντιλήψεως ἀγγέλου πεμφθέντος εἰς τὴν ἐκείνων βοήθειαν. ἐν τῷ καιρῷ, γὰρ φησιν, ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ μέγας ἄρχων ὁ ἐφ'esτηκώς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἔσται καιρὸς 5 θλίψεως, οἷος οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου. καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται λαὸς πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ, τοῦτ' ἔστιν οἱ σωτηρίας ὄντες ἄξιοι.

Ἀλλὰ τὸ ζητούμενον οὕτω καὶ νῦν ἀναδέδεικται. τί δὲ 10 τοῦτό ἐστιν; ὅτι καὶ χρόνους ὥρισεν ἐν τοῖς κακοῖς τούτοις, ὥσπερ ἐκεῖ ἔτη υ' καὶ μετὰ ταῦτα ο'. ἴδωμεν τοίνυν καὶ ἐνταῦθα, εἴ τινα χρόνον ὀρίζει. ποῦ δὴ τοῦτο ἔστιν εὑρεῖν; ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα λεχθησομένοις. ἐπειδὴ γὰρ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἤκουσε κακά, τὸν ἐμπρησμὸν τῆς πόλεως, τὴν 15 ἀνατροπὴν τοῦ νόμου, τὴν αἰχμαλωσίαν, ἐπιθυμεῖ λοιπὸν τὸ τέλος αὐτῶν μαθεῖν καὶ εἴ τις ἔσται τῶν συμφορῶν τούτων μεταβολή, καὶ διερωτῶν ἔλεγεν οὕτως· κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων; καὶ εἶπεν· δεῦρο, Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι εἰσὶν οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πέρας, τὸ ἀσαφές 20 τῶν εἰρημένων ἀνιιττόμενος. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν τῆς συγχωρήσεως τῶν κακῶν· ἕως ἂν ἐκλεγῶσι καὶ ἐκλευκανθῶσι καὶ πυρωθῶσι πολλοί, καὶ ἀνομήσουσιν ἄνομοι, καὶ συνή-

3 Dan. 12, 1. — 10—p. 412, 22 Chrys. adv. Judaeos V, 8 Migne T. 48, 895 *med.* — 18 Dan. 12, 8; 9. — 22 Dan. 12, 10.

3 ἐκείνου L ἐκεῖθεν N. — 8 λαὸς πᾶς ὁ ABENP πᾶς λαὸς ὁ V πᾶς ὁ λαὸς ὁ FL ὁ λαὸς πᾶς ὁ C Chr. λαὸς *om.* R. — 10 ἀναδέδεικται APR ἀποδέδεικται *rell.* Chrys. — 11 καὶ *om.* N. — 13 δὴ] δὲ BC *et recc.* nonnulli. — 18 καὶ δὴ ἐρωτῶν LP (καὶ ἐρωτῶν Chrys.). — 20 ἀσαφές N. — 23 ἀνομήσουσιν BFMPV *et recc.* plerique ἀνομήσωσιν *rell.* Dan.

4 ὁ μέγας ὁ ἄρχων P (ὁ ἄρχων ὁ μέγας Dan. Chr.). — 12 μετὰ ^{τῇ} ταῦτα *sic m.* 1 P.

σουσι πάντες ἀσεβεῖς, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσιν. εἶτα τὸν καιρὸν προλέγων, ὅσον μέλλει κατέχειν αὐτοὺς τὰ δεινὰ, φησὶν· ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως ἐνδεδεχισμοῦ. ἐνδεδεχισμὸς δὲ ἐκαλεῖτο ἡ καθημερινὴ θυσία. τὸ γὰρ ἐνδεδεχῆς τὸ
 5 πυκνὸν καὶ συνεχῆς ἐστίν. τοῖς γὰρ Ἰουδαίοις ἔθος ἦν καὶ
 309 M. ἐν πρωῒ καὶ ἐν ἑσπέρᾳ καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ θυσία ἐκείνη ἐνδεδεχισμὸς ἐλέγετο. ἐπεὶ οὖν ἔλθων ὁ Ἀντίοχος κατέλυσε τὸ ἔθος τοῦτο καὶ ἥλλαξεν, διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἄγγελος, ὅτι ἀπὸ καιροῦ τῆς
 10 ἀλλάξεως τοῦ ἐνδεδεχισμοῦ, τοῦτ' ἐστίν ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς θυσίας, εἰσὶ δὲ ἡμέραι ,ασθ', ὅπερ ἐστὶν ἔτη γ' ἡμῖν. εἶτα δηλῶν, ὅτι καὶ λύσις τῶν κακῶν τούτων ἔσται καὶ ἀπαλλαγὴ, ἐπήγαγεν· μακάριος ὁ ὑπομείνας καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας ,ατλε', ταῖς ,ασθ' με' προσθείς. ἐπειδὴ γὰρ ἐν
 15 μηνὶ καὶ ἡμῖν μηνὸς τὴν συμβολὴν συνέβη γενέσθαι, ἐν ᾗ γέγονε καθαρὰ ἡ νίκη καὶ ἡ παντελής τῶν ἐπικειμένων κακῶν ἀπαλλαγὴ. εἰπὼν γάρ· μακάριος ὁ ὑπομείνας καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας ,ατλε', τὴν ἀπαλλαγὴν ἐδήλωσεν. καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν· ὁ φθάσας. ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀσε-
 20 βησάντων εἶδον τὴν μεταβολήν, οὐκ ἐκείνους μακαρίζει, ἀλλὰ τοὺς ἐν τοῖς καιροῖς τῶν κακῶν ὑπομείναντας καὶ μὴ προ-
 δόντας τὴν εὐσέβειαν καὶ τῆς ἀνέσεως τυχόντας.

Ἄρα τί τούτων σαφέστερον γένοιτ' ἄν; ὥρα δὴ λοιπὸν ἐπὶ τὸ ζητούμενον ἐλθεῖν καὶ τὴν παροῦσαν αἰχμαλωσίαν
 25 καὶ δουλείαν, δι' ἣν καὶ πάντα κεινήκαμεν ταῦτα. ὅτι

3 Dan. 12, 11. — 13 Dan. 12, 12. — 23 — p. 414, 4 Chrys. ib. cp. 9 Migne 897 med.

1 οἱ ἀσεβεῖς RV Chr. — εἶτα καὶ τὸν N. — 2 αὐτοὺς κατέχειν CF. — 3 ἐνδεδεχισμοῦ. τί ἐστὶν ἐνδεδεχισμός· ἐνδελ. δὲ ἐκαλ. C τί ἐστὶν ἐνδεδεχισμός ADE in mg. exhibent. — 7 διὰ τοῦτο — 8 ἔλθων om. N. — 15 ἡμῖν BF Chr. — 23 ἄρα CLRV. — ὥρα D ὥρα ABPRV ἄρα F. — 25 καὶ ante πάντα om. N.

14 ταῖς — 18 ,ατλε' om. P ex homoeotel.

μὲν οὖν αἱ τρεῖς προαφηγορεύθησαν αἰχμαλωσίαι, ἡ μὲν ἔτη
 ἔχουσα υ', ἡ δὲ ο', ἡ δὲ γ' ἤμισυ, ἱκανῶς ἐντεῦθεν ἡμῖν
 ὥς οἶόν τε ἀποδέδεικται. φέρε δὴ λοιπὸν καὶ περὶ ταύτης
 εἶπωμεν. ὅτι γὰρ καὶ περὶ τῆς ἐσχάτης ταύτης τετάρτης
 καὶ τελευταίας αἰχμαλωσίας προανεφάνησεν ὁ προφήτης οὗτος, 5
 αὐτὸν παρέξομεν Ἰώσηπον μάρτυρα τὸν τὰ ἐκείνων φρο-
 νοῦντα. ἐπειδὴ γὰρ εἶπε τὰ περὶ τῆς ἐπ' Ἀντιόχου αἰχμα-
 λωσίας καὶ μάρτυρα τὸν προφήτην παρήγαγεν, ἐπάγει καὶ 310 M.
 περὶ ταύτης καὶ φησιν· τὸν αὐτὸν γε τοι τρόπον Δανιὴλ
 καὶ περὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας ἀνέγραψεν, καὶ ὅτι ὑπ' 10
 αὐτῶν ἐρημωθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ ναὸς καταλυθή-
 σεται. σὺ δέ μοι σκόπει τὸ φιλάλληθες τοῦ ἀνδρός, ὥς, εἰ
 καὶ Ἰουδαῖος ἦν, ἀλλ' οὐκ ἠνέσχετο ζηλωσαι τὴν Ἰουδαϊκὴν
 φιλονεικίαν τε καὶ ψευδηγορίαν. εἰπὼν γὰρ ὅτι ἐρημωθή-
 σεται τὰ Ἱεροσόλυμα <οὐκ ἐτόλμησε προσθεῖναι καὶ φάναι, 15
 ὅτι ἀναστήσεται πάλιν οὐδὲ χρόνον γράψαι διωρισμένον.
 ἀλλ' ὅτι μὲν ἐρημωθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα> καὶ ὁ ναὸς ἔγρα-
 ψεν, ὅτι δὲ στήσεται πού τὰ τῆς ἐρημίας οὐκέτι προσέθη-
 κεν, ἐπειδὴ μηδὲ τὸν προφήτην εὔρε τοιοῦτόν τι προσθέντα.
 ποῦ τοίνυν εἶπεν ὁ Δανιήλ, ὅτι ὁ ναὸς ἐρημωθήσεται, ἄκου- 20
 σον. ἐπειδὴ γὰρ τὴν προσευχὴν ἐκείνην τὴν ἐν σάκκῳ καὶ
 σποδῷ ἐποιήσατο, ἦλθε Γαβριὴλ πρὸς αὐτὸν καὶ φησιν·

7 Joseph. Arch. X, 276.

1. 2 ἔχουσα ἔτη LN. — 4 εἶπομεν CFM. — περὶ τῆς ἐσχάτης
 ταύτης τετάρτης P περὶ τῆς ἐσχάτης τετάρτης BCELV περὶ τῆς
 ἐσχάτης καὶ τετάρτης N περὶ τῆς τετάρτης ἐσχάτης FG περὶ τῆς
 τετάρτης καὶ ἐσχάτης R περὶ τῆς ἐσχάτης A (περὶ ταύτης Chr.). —
 5 οὕτως AV et rec. nonnulli. — 6 παρέξομεν ABCN et rec.
 quidam. — 7 ἐπὶ CL om. B. — 9 καὶ δανιήλ καὶ N. — 10 τῶν
 Ῥωμαίων AN. — 12 ἀνδρὸς ὃς εἰ καὶ ἰουδ. ὦν οὐκ ἦν. C ἀνδρὸς
 καὶ ὅτι ἰουδ. ὦν οὐκ ἦν. B. — εἰ om. L et rec. plerique. —
 13 ἀλλ' om. L. — 15 οὐκ ἐτόλμησε — 17 τὰ ἱεροσόλυμα add. e P
 Chrys. om. rell. ex homoeotel. — 20 ἐρημωθήσεται ὁ ναὸς BR.

1 προαφηγορεύθη P. — 9 καὶ om. P. — 19 ἦρε P.

ο' εβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν. ἰδοὺ καὶ ἐνταῦθα χρόνος εἴρηται, οὐ τῆς αἰχμαλωσίας, ἀλλὰ μεθ' ὅσον χρόνον ἔμελλεν ἡ αἰχμαλωσία ἀπαντήσεσθαι. εἶτα πάλιν φησὶν ἀκριβέστερον· καὶ γνώση
 5 καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλήμ ἕως χριστοῦ ἡγουμένου εβδομάδες ζ' καὶ εβδομάδες ξβ'. ἐνταῦθά μοι νουνεχῶς πρόσεχε· τὸ γὰρ πᾶν ἐνταῦθά ἐστι τὸ ζητούμενον. εβδομάδες οὖν ζ' καὶ εβδομάδες ξβ' υπγ' ἔτη εἰσίν. εβδομάδας γὰρ οὐχ ἡμε-
 10 ρῶν ἐνταῦθα λέγει οὐδὲ μηνῶν, ἀλλ' εβδομάδας ἐνιαυτῶν. ἀπὸ δὲ Κύρου ἐπὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐκελήνυ ἔτη εἰςί τσδ'. εἶτα διδάσκων ἡμᾶς πόθεν ἀριθμεῖν δεῖ, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου, ἀλλ' ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι
 15 Ἱερουσαλήμ. οὐκ ἐπὶ Κύρου δὲ ᾠκοδομήθη, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος. μετὰ γὰρ τὴν κάθοδον ἐπαν-ῆλθε Καμβύσης, εἶτα οἱ μάγοι, καὶ μετ' ἐκείνους Δαρεῖος Ὑστάσπου, μεθ' ὃν Ξέρξης ὁ Δαρείου καὶ Ἀρταβάνης. εἶτα Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἐβασίλευσε τῆς Περσίδος. ἐν δὲ
 20 τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ Νεεμίας ἀνελθὼν τὴν πόλιν ἀνέστησεν, ἅπερ ὁ Ἑσδρας ἀκριβῶς ἡμῖν διηγῆσατο.
 311 M. ἂν τοίνυν ἐντεῦθεν τετρακόσια καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη θῶμεν,

1 Dan. 9, 24. — 4 — p. 415, 18 Chrys. *ib. cp.* 10 Migne 898 *sub fin. praeter* p. 415, 1 ὡς καὶ Ἰώσηπος — 4 ἐτῶν, *repetita* e p. 405, 2. — 4 Dan. 9, 25.

4 ἀπαντήσασθαι BM. — γνώσει ADP. — 5 συνήσει ADP *συνήσης* M. — λόγον C λόγου R Chr. Dan. — 10 ἀλλὰ AB. — εβδομάδες MV. — 11 ἐπιφανῆν A ἐπιφάνην P. — 12. 13 πόθεν ἀριθμεῖν χρὴ δεικνυσιν ὅτι Chrys. — 13 ἀλλὰ ἀπὸ AC ἀλλὰ τὸ M. — 14 οἰκοδομηθῆναι AV. — 18 ὁ ὑστάσπου V Chr. — μεθ' ὧν ACM. — 20 νεμίας CF νομίας B νεμείας M. — 22 καὶ ὀγδοήκοντα τρία Chr.

2 οὐ] ὁ P. — 4. 5 γνώσει καὶ συνήσει P *sed* καὶ m. 1 *in lit. et συνήσει* m. 1 *spr. vers.*

ἤξομεν πάντως ἐπὶ τὴν κατασκαφὴν ταύτην, ὥς καὶ Ἰώση-
πος αὐθις μαρτυρεῖ λέγων· τὴν δὲ τῆς πόλεως ἐρήμωσιν
καὶ τοῦ ναοῦ συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν Δανιήλου προφη-
τείαν πρὸ τετρακοσίων καὶ ὀκτὼ γενομένην ἔτων. διὰ τοῦτο
φησιν· οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ περίτειχος. ἐπειδὴν 5
οὖν ἀναστῇ καὶ τὸ οἰκεῖον ἀπολάβῃ σχῆμα, ἀπ' ἐκείνου τὰς
ο' ἐβδομάδας ἀριθμεῖ, καὶ ὅψει τὴν αἰχμαλωσίαν τὴν οὐκ ἐτι
τέλος ἔχουσιν. ὅπερ δηλῶν σαφέστερον, ὅτι οὐχ ἔξει τινὰ
λύσιν τὰ κατέχοντα αὐτοὺς κακά, οὕτω φησὶν· μετὰ δὲ τὰς
ο' ἐβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται χροῖσμα καὶ κρίμα οὐκ ἔσται 10
ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ
ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ συγκοπῇσονται ὥς ἐν κατα-
κλυσμῷ καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετημένον ἀφανισμοῖς.
καὶ πάλιν τὴν αἰχμαλωσίαν ταύτην λέγων φησὶν· ἀρθήσεται
θυρία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῆς ἐρημώ- 15
σεως, συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. βδέλυγμα δὲ
λέγει ἐρημώσεως τὸν ἀνδριάντα, ὃν ἔστησεν Ἀδριανὸς ὁ βα-
σιλεὺς ἐν τῷ ναῷ, ὁ καὶ τὴν πόλιν καθελὼν ἄρδην. μετὰ
γὰρ τὴν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένην ἐρήμωσιν
ἐπὶ Ἀδριανοῦ συστάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐσπούδαζον ἐπὶ τὴν 20
προτέραν πολιτείαν ἐπανελθεῖν οἱ μάταιοι θεομαχοῦντες καὶ
μὴ ἀκούοντες τοῦ προφήτου λέγοντος· ἃ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος
βεβούλευται, τίς διασκεδάσει καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψη-
λὴν τίς ἀποστρέψει; στασιάζαντες οὖν πάλιν ἑαυτοὺς εἰς

2 Jos. Arch. XII, 322. — 5 Dan. 9, 25. — 9 Dan. 9, 26. —
14 Dan. 9, 27. — 18 — p. 416, 10 Chrys. *ib.* V, 11 Migne 900 *init.*
praeter verba 21 οἱ μάταιοι — 24 ἀποστρέψει. — 22 Jes. 14, 27.

1 ἤξομεν ABCFN. — 2 λέγων] φάσκων N. — 3 λαοῦ DF
et recc. nonnulli. — δανιήλου προφ. EL Jos. προφ. δανιήλου P
δανιήλ (τοῦ δ. AC *et recc. quidam*) προφ. rell. — 6 ἀπολαύη C
ἀπολάβοι N. — 7 ἀριθμεῖ CF. — 8 οὐχέξει M οὐκ ἔξει F οὐκ-
ἔξει P οὐκ ἔχει A. — 13 τετμημένον BM. — 16 συντέλεια AM.
— 19 ἐπὶ οὐεσπασιανοῦ EFLNPV ἐπὶ om. ABCR Suid. v. βδέ-
λυγμα ἐρημώσεως Chr.

22 ἃ γὰρ P Jes.

τελείαν ἐρήμωσιν κατέστησαν. χειρωσάμενος γὰρ αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν καταστρέψας καὶ τὰ λείψανα ἀφανίσας πάντα, ἵνα μηδὲ ἀναισχυντεῖν ἔχῃσι λοιπόν, ἔστησε τὸν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα. εἶτα συνιδῶν ὅτι συμβαίνει χρόνῳ
 5 ποτὲ καταπεσεῖν τοῦτον, ὥστε αὐτοῖς ἐνθεῖναι καυτῆρα καὶ πληγὴν ἀνάτονον τῆς ἀναισχυντίας ἐκείνης καὶ ἥττης ἔλεγχον, τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα τοῖς τῆς πόλεως ἐπέθηκε λειψάνοις. ἐπειδὴ
 312 M. γὰρ Αἰλῖος Ἀδριανὸς ἐξημαρτίζεν, οὕτω καὶ τὴν πόλιν ἐνο-
 μοθέτησε καλεῖσθαι, διὸ μέχρι καὶ νῦν Αἰλία προσαγορεύεται
 10 κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ κρατήσαντος αὐτὴν καὶ καθελόντος. ὅθεν ὁ Χριστὸς μετὰ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ παραγενόμενος καὶ προαναφωνῶν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι αἰχμαλωσίαν καὶ δεικνύς, ὅτι περὶ αὐτῆς ὁ Δανιὴλ προεῖπεν, φησὶν· ὅταν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ὃ εἶπε Δανιὴλ ὁ προφή-
 15 τῆς, ἐστὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω. ἐπεὶ γὰρ ἅπαν εἰδῶλον καὶ πᾶν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου βδέλυγμα παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐκαλεῖτο, αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνων τὸν ἀνδρι-
 άντα ἐκείνον ὁμοῦ καὶ πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἢ αἰχμαλωσίας ἔσται προανήγγειλεν. ὅτι δὲ περὶ τῶν Ῥωμαίων εἴρηται
 20 ταῦτα, καὶ Ἰώσηπος μαρτυρεῖ, καθὼς προέφημεν. τίς οὖν αὐτοῖς ὑπολείπεται λοιπὸν λόγος, ὅταν τὰς μὲν ἄλλας αἰχ-
 μαλωσίας οἱ προφητῆται φαίνονται μετὰ διορισμένον χρόνον

11 — p. 417, 2 Chrys. *ib.* cp. 10 Migne 899 *med.* — 13 Matth. 24, 15.

6 ἐλέγχον CF ἐλέγχων R. — 7 τοῖς om. ACEP. — 9 μέχρι καὶ νῦν ABPV καὶ μέχρι νῦν tell. (μέχρι τοῦ νῦν Chr.). — 11 ἐπιφανῆν (-νήν A) Αἰ ἐπιφάνην P περιφᾶ B. — 13 προεῖπεν ὁ δανιὴλ A *in quo* φησὶν. — δανιὴλ *interciderunt ex homoeotel.* — 14 ὃ εἶπε δανιὴλ (δανιὴλ om. B) ὁ προφήτης ABP Chr. om. tell. — 18 ὑπὸ τίνος BDFV *et multi* recc. — 21 λοιπὸν αὐτοῖς ὑπολείπεται λόγος N αὐτ. ὑπολ. λόγος λοιπὸν L. — 22 φαίνονται BDE *et P m. 2.* — διορισμένον (διωρ. FR) χρόνον codd. *praeter* E, *qui* διορισμένων χρόνων *exhibere videtur, ut* Chr.

8 αἰλῖος *et* 9 αἰλία P. — 21 ὑπολείπεται P Chr.

εἰπόντες, ταύτη δὲ μηδένα χρόνον ὀρίσαντες, ἀλλὰ τὸυναντίον εἰπόντες, ὅτι μέχρι συντελείας ἔσται ἡ ἐρήμωσις;

Ὅτι μὲν οὖν, εἰ τέλος ἔμελλεν ἡ παροῦσα δουλεία λήψεσθαι, καὶ τοῦτο ἂν προείπον οἱ προφῆται καὶ οὐκ ἐσίγησαν, ἱκανῶς ἀπεδείξαμεν τὰς αἰχμαλωσίας ἀπάσας μετὰ προορήσεως δειξάντες αὐτοῖς ἐπενεχθείσας, τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, τὴν ἐν Βαβυλῶνι, τὴν ἐπ' Ἀντιόχου. ἐκάστη γὰρ τούτων καὶ τόπον καὶ χρόνον προανακηρυχθέντα διὰ τῶν θείων γραφῶν ἀπεδείξαμεν. τῇ παρούσῃ δὲ οὐδεὶς προφήτης ὥρισε χρόνον, ἀλλ' ὅτι μὲν ἤξει καὶ ἐρημώσει πάντα καὶ μεταστήσει τὴν πολιτείαν καὶ μετὰ πόσον χρόνον τῆς ἐκ Βαβυλῶνος ἐπανόδου συμβήσεται, προεῖπεν ὁ Δανιήλ, ὅτι δὲ τέλος ἔξει καὶ στήσεται πού τὰ κακὰ ταῦτα οὔτε ἐκεῖνος ἐδήλωσεν, οὔτε ἄλλος τις προφήτης, ἀλλὰ καὶ τὸυναντίον, ὡς εἴρηται, προεῖπεν, ὅτι ἕως συντελείας καθέξει αὐτοὺς ἡ ταλαιπωρία αὕτη. καὶ μάλα εἰκότως. καὶ γὰρ μαρτυρεῖ τοῖς εἰρημένοις ὁ τοσοῦτος διαγενόμενος χρόνος καὶ οὔτε ἴχνος οὔτε προοίμιον χρηστῆς μεταβολῆς ἐνδειξάμενος, καὶ ταῦτα πολλάκις ἐπιχειρησάντων αὐτῶν ἀναστήσαι τὸν ναὸν ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ, καὶ διακωλυθέντων πρῶτον μὲν ὑπὸ στρατιωτῶν, ὕστερον δὲ ἐπὶ τοῦ παραβάτου πυρὸς τῶν θεμελίων ἐκπηδήσαντος καὶ κατασχόντος αὐτοὺς τῆς ἀκαίρου φιλονεικίας τε καὶ παραβάσεως. ὅθεν τοίνυν λεγέτωσαν ἡμῖν, τίνος ἕνεκα ἐν Αἰγύπτῳ μὲν τοσοῦτον δια-

3 — p. 419, 17 Chrys. *ib.* VI, 2 Migne 905.

1 ταύτη — 2 εἰπόντες *om.* CEFLR. — 3 εἰ] εἰς ACFNV *et* *recc. nonnulli*, *lit. corr. in ADV.* — 5 τὰς — 9 ἀπεδείξαμεν *om.* N *ex homoeotel.* — 7 ἐπὶ BFL. — ἐκάστης CEFLR. — 8 τόπων καὶ χρόνων CRV τόπους καὶ χρόνους E. — 12 ὁ *om.* AF. — 15 ἕως τῆς συντελείας LP. — 16 αὕτη *om.* F *et recc. plerique.* — 17 καὶ ὁ *tos.* AV. — 19 αὐτῶν ἐπιχειρησάντων B αὐτῶν *om.* *recc. multi.* — 20 καὶ κωνσταντίνου FP Chr. *om.* R καὶ κωνσταντίου *rell.* — διακωλυθέντων ABNPV Chr. κωλυθέντων CEFLR.

1 ἀλλὰ καὶ τὸυναντίον P Chr. — 4 προεῖπον ἂν P.

τρέψαντες χρόνον ἐν κακουχίᾳ ἐλέους ἔτυχον, καὶ εἰς Βαβυ-
 λῶνα πάλιν ἀπενεχθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια, καὶ ὕπ'
 Ἀντιόχου τοσαῦτα κακὰ παθόντες αὐθις πρὸς τὸ πρότερον
 ἐπανῆλθον σχῆμά τε καὶ ἀξίωμα, νῦν δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
 5 γεγένηται, ἀλλὰ φ' ἐτῶν ἐξ ἐκείνου διελθόντων οὐδὲ αἰνιγμα-
 τοιαύτης μεταβολῆς ὁρῶμεν φαινόμενον οἷον τὸ πρότερον;
 εἰ δὲ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν προβάλλονται καὶ εἴποιεν ὅτι· ἐπεὶ
 ἡμάρτομεν τῷ θεῷ καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπολαμβάνομεν τὴν
 οἰκίαν χώραν, πάλιν δ' ἂν εἰκότως αὐτοὺς ἐρήσομαι· διὰ
 10 τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, ὧ Ἰουδαῖοι, τῆς Ἱερουσαλήμ ἕξω δια-
 τρίβετε χρόνον τοσοῦτον; καὶ τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον;
 μὴ γὰρ νῦν ἐν ἁμαρτίαις ζητεῖτε μόνον, παρὰ δὲ τὴν ἀρχὴν
 ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κατορθώμασιν. οὐκ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρ-
 χῆς μυρίαις συνανестράφητε παρανομίαις; οὐχί, τῆς θαλάσ-
 15 σης σχιζομένης, καὶ τῶν πετρῶν ῥηγνυμένων, καὶ τοσοῦτων
 θαυμάτων γινομένων ἐπὶ τῆς ἐρήμου, προσεκυνήσατε μόσχον;
 οὐ τὸν Μωϋσέα λίθοις βάλλοντες καὶ ἑτέροις μυρίοις τρόποις
 ἀνελεῖν ἐπεχειρήσατε πολλάκις καὶ τὸν θεὸν παρωργίζετε
 βλασφημοῦντες; οὐ τῷ Βεελφεγὼρ ἐτελέσθητε; οὐ τοὺς υἱοὺς
 20 ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἐθύσατε τοῖς δαιμονίοις καὶ τοὺς
 ἄλλοτρίους θεοὺς ἐθεραπεύσατε; οὐ πᾶν εἶδος ἁμαρτίας καὶ
 κακίας ἐπεδείξασθε; πῶς οὖν ὑμᾶς οὐκ ἀπεστράφη τότε ὁ
 θεός, ἀλλὰ μετὰ τὰς παιδοκτονίας, μετὰ τὰς εἰδωλολατρίας,

2 ἀναχθέντες A m. 1 corr. ex ἀχθέντες. ἀχθέντες M (ἀπ-
 αχθέντες Chr.). — πάλιν ἐπανελθόντες ἦλθον V. — ἐπανῆλθον
 πάλιν εἰς N (sed inest etiam prius πάλιν). — 3 πολλὰ (πάλιν
 πολλὰ M) τοσαῦτα κακὰ CEFN πολλὰ κακὰ τοσαῦτα R πάλιν
 τοσαῦτα κακὰ L. — 7 προβάλλονται ELN et recc. quidam παρα-
 βάλλονται A προβάλλονται C (qui et εἴπωσι). — ὅτι om. AB. —
 8 ἡμάρτομεν ACFN PV. — 9 ἰδίαν BCMR. — 13 οὐκ — 14 παρα-
 νομίαις om. A. — 14 συνανестράφητε FPV Chr. συνεστράφητε BC
 LN συνεστράφητε ER. — 17 βαλόντες ELM. — 18 ἐπιχειρήσατε P
 ἐπιχειρήσαντες (om. seq. καὶ) F. — παρωργίζετε ACM PRV. —
 20 τοῖς δαιμ. ἐθύσατε FL. — 22 τότε οὐκ ἀπεστράφη N τότε
 om. A. — 23 μετὰ τὰς παιδοκτονίας om. B τὰς om. CDEL. —
 εἰδωλολατρίας CEMV et recc. plerique.

μετὰ τὴν πολλὴν ἀγνωμοσύνην καὶ προφήτας ἀφῆκε παρ' ὑμῖν εἶναι διαφόρους, καὶ σημεῖα εἰργάζοντο καὶ θαύματα παρὰδοξα; τίνας οὖν ἔνεκεν πάλαι μὲν ἀσεβοῦντες καὶ δεινὰ 314 M. μυρία διαπραττόμενοι τοσαύτης εὐνοίας ἀπληαύετε παρὰ θεοῦ καὶ προστασίας καὶ προμηθείας, νῦν δὲ οὔτε εἰδωλολατροῦν- 5 τες οὔτε παιδοκτονοῦντες ἐν αἰχμαλωσίᾳ διηνεκεῖ καὶ ταλαιπωρίᾳ διάγετε; μὴ γὰρ ἕτερος ἦν θεὸς τότε καὶ ἕτερος νῦν. οὐκ αὐτός ἐστιν ὁ καὶ ἐκεῖνα οἰκονομῶν καὶ ταῦτα νῦν ἐργαζόμενος; διὰ τί, ὅτε μέλζονα μὲν ἦν τὰ ἁμαρτήματα, πολλὴ δόξα ὑμῖν ἦν παρὰ θεοῦ, ὅτε δὲ ἐλάττονα πλημμελεῖτε νῦν, 10 παντελῶς ὑμᾶς ἀπεστράφη καὶ ἀτιμία παρέδωκεν ἀπεράντῳ; ἀλλὰ κἂν ὑμεῖς σιγήσητε, οἱ λίθοι κεκράζονται. ἐπειδὴ γὰρ κατὰ τοῦ δεσπότου τὰς χεῖρας ἐξετείνετε, διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ὑμῖν διόρθωσις οὐδὲ συγγνώμη λοιπὸν οὐδὲ ἀπολογία. τότε μὲν γὰρ εἰς δούλους ἦν τὰ τολμώμενα, νῦν δὲ πάντα 15 ἐκεῖνα τὰ παλαιὰ σαφῶς ἀπεκρύψατε διὰ τῆς εἰς τὸν κοινὸν δεσπότην Χριστὸν μανίας, ὅθεν καὶ μεζόνως κολάζεσθε. καὶ οὐδ' οὕτως ἀπέχεσθε τῆς πατρικῆς ἐμβροντησίας τε καὶ λύσεως, πλάνον αὐτὸν καὶ παράνομον ἀποκαλοῦντες. εἰ οὖν πλάνος ἦν ὁ Χριστός, ὥς φατε, καὶ παράνομος, ἔχρην μᾶλ- 20 λον ὑμᾶς εὐδοκιμῆσαι, ὅτι αὐτὸν ἀπεκτείνετε. εἰ γὰρ ὁ Φινεὲς ἓνα τινὰ παρανομοῦντα ἀνελὼν ὁλόκληρον τὴν κατὰ τοῦ ἔθνους ὀργὴν ἔπαυσεν (ἔστη γὰρ Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ-

18 — p. 420, 1 Chrys. *ib.* VI, 3 Migne 907 *med.* — 23 Psalm. 105 (106), 30.

1 καὶ *om.* CEFLNR. — 3.4 μυρία δεινὰ διαπραττ. V μυρία διαπρα. δεινὰ B. — ἀπελαύνετε LV ἀπελάσσετε C ἀπολύεται M. — 5 καὶ προμηθείας καὶ προστασίας C καὶ προστασίας *om.* F. — οὔτε — οὐδὲ A οὐδὲ — οὐδὲ C. — 6 διηνεκεῖ LPV δεινὴ AB. — 7 ἦν θεὸς τότε DEP ἦν ὁ θεὸς τότε AB θεὸς ἦν τότε CFMV *et recc.* quidam ὁ θεὸς ἦν τότε *recc.* alii ἦν τότε θεὸς L Chr. — 9 διότι *codd. praeter* AFP. — 18 οὐδὲ οὕτως *codd. praeter* ABP.

19 λύττης P. — 24 αὐτῷ φησιν εἰς P.

νην), πολλῶ μαλλον ἐφ' ὑμῶν ἔδει τοῦτο γενέσθαι, εἴ γε
παράνομος ἦν ὁ ὑφ' ὑμῶν σταυρωθεὶς. καὶ πόθεν δῆλον,
φησὶν, ὅτι τέλεον ἀπεστράφη ἡμᾶς ὁ θεός; τῶν πραγμάτων
αὐτῶν βοῶντων καὶ σάλπιγγος λαμπροτέραν ἀφιέντων φω-
5 νὴν διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως, διὰ τῆς ἐρημώσεως
τοῦ ναοῦ, διὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων. ἀλλ' ἄνθρωποι, φησὶν,
ἡμῖν ἐπήγαγον ταῦτα, οὐχ ὁ θεός. εἰ οὖν ἀνθρώπων ἦν
ἔργα ταῦτα, καὶ οὐ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ, ἔδει μέχρι τῆς
ἀλώσεως τὰ ὑμέτερα στήναι καὶ μὴ περαιτέρω προελθεῖν
10 ὑμῖν τὴν ἀτιμίαν τε καὶ κάκωσιν. πλὴν ἔστω κατὰ τὸν
315 M. ὑμέτερον λόγον, ὅτι τὰ τεύχη κατέστρεψαν ἄνθρωποι καὶ τὴν
πόλιν καθεῖλον καὶ τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν. μὴ καὶ τοὺς
προφήτας ἄνθρωποι κατέπαυσαν; μὴ καὶ τὴν τοῦ πνεύματος
χάριν καὶ τἄλλα τὰ σεμνὰ τὰ παρ' ὑμῖν αὐτοὶ κατέλυσαν,
15 οἷον τὸ φωνὴν ἐκ τοῦ ἱλαστηρίου φέρεσθαι, τὴν ἐπὶ τῷ
χρυσάματι γινομένην ἐνέργειαν, τὴν ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ ἱερέως
δῆλωσιν; καὶ γὰρ ἡ Ἰουδαϊκὴ πολιτεία οὐχὶ κάτωθεν εἶχε
τὰς ἀρχὰς ἀπάσας, ἀλλὰ τὰς πλείους καὶ σεμνοτέρας ἄνωθεν
ἐκ τῶν οὐρανῶν. οἷόν τι λέγω, θυσίας γίνεσθαι συγχωρή-
20 σας, ὁ μὲν βωμὸς ἦν κάτω καὶ τὰ ξύλα καὶ ἡ μάχαιρα καὶ
ὁ ἱερεὺς, τὸ δὲ πῦρ τὸ μέλλον ἐν τοῖς ἀδύτοις ἐκείνοις
ἵεναι καὶ δαπανᾶν τὰς θυσίας ἄνωθεν τὴν ἀρχὴν εἶχεν. οὐ
γὰρ ἄνθρωπος εἰς τὸν ναὸν εἰσῆγε πῦρ, ἀλλὰ φλόξ ἄνωθεν
κατενεχθεῖσα τὴν ἐπὶ τῆς διακονίας ἐπλήρου θυσίαν. πάλιν

2—6 Chrys. *ib.* paullo post Migne 908 med. — 6—p. 421,
13 Chrys. *ib.* VI, 4 Migne 908 fin.

3 ὑμᾶς ABCMR. — 10 καὶ τὴν κάκωσιν AV. — 11 οἱ ἄν-
θρωποι BRV Chr. — 12 ἀνέστρεψαν F Chr. κατέστρεψαν A. —
14 τὰ ἔλλα B Chr. — 15 οἷον ABPV Chr. om. rel. — 16 γινο-
μένην BCDEF P γενομένην ALVR Chr. φερομένην M. — 17 ἡ
spr. v. A m. 1 ut vid. om. C. — 19 γίνεσθαι CEFLNPV γενέ-
σθαι ABR Chr. — 21 ὁ om. EP.

10 ὑμῶν P Chr.

εἴ ποτε ἔδει τι μαθεῖν, ἀνὰ μέσον τῶν Χερουβὶμ ἐκ τοῦ ἱλαστηρίου φωνή τις ἐφέρετο καὶ τὰ μέλλοντα προύλεγεν. ὡσαύτως ἐπὶ τῶν λίθων τῶν ἐπὶ τοῦ στηθους τοῦ ἀρχιερέως, ὅπερ ἐκάλουν δήλωσιν, ἐγίνετό τις ἔκλαμψις καὶ τὰ μέλλοντα προεσήμαιεν. ὁμοίως, ἥνίκα χρίεσθαι ἔδει τινά, 5 πνεύματος ἐφίπτατο χάρις, καὶ τὸ ἔλαιον ἀνεπήδα, καὶ προφηται διηκόνουν τοῖς πράγμασι τούτοις, καὶ νεφέλη πολλάκις καὶ καπνὸς τὰ ἄδυστα κατελάμβανεν.

Ἵνα τοίνυν μὴ ἀναισχυντεῖτε μηδὲ ἀνθρώποις λογίζεσθε τὴν ἐρήμωσιν τούτων, οὐχὶ τὴν πόλιν μόνον ἀφῆκε πεσεῖν 10 καὶ τὸν ναὸν ἐρημωθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ἅπερ ἐκ τῶν οὐρανῶν τὰς ἀρχὰς εἶχεν, ἐκποδῶν γενέσθαι πεποίηκεν. τίνος οὖν ἔνεκεν οὐκ ἔχετε νῦν προφήτας οὐδέ τι τῶν λοιπῶν ἐκείνων θείων; οὐκ εὐδηλον ὅτι τοῦ θεοῦ τὰ καθ' ὑμᾶς ἀποστραφέντος; καὶ πόθεν τοῦτο, φησὶν, δὴ- 15 λον; ἀφ' ὧν πρὸ τούτου μὲν ἀσεβοῦντες ἐπετυγχάνετε πάντων, νῦν δὲ δοκοῦντες ἐπιεικέστερον ζῆν μετὰ τὸν σταυρὸν μερίζονα τιμωρίαν ὑπομένετε καὶ οὐδενὸς ἀπολαύετε τῶν προτέρων οὔτε μὴν ἀπολήψεσθε, καθὼς αἱ θεῖαι προρρήσεις 316 M. ἐναργῶς δηλοῦσιν. εἰ δὲ βούλεσθε, καὶ ἑτέρους προφήτας 20 ἐφοπλίσωμεν λέγοντας φανερώς ὅτι τὰ μὲν ὑμέτερα τέλος λήπεται, τὰ δὲ ἡμέτερα ἀνθήσει καὶ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκταθήσεται τὸ κήρυγμα, καὶ θυσίας ἐτέρας εἰσενεχθή-

13—20 Chrys. *ib.* paullo post Migne 910 *init.* — 20 — p. 423, 2 Chrys. *ib.* V, 12 Migne 902 *init.*

1 τι] τινὰ A *om.* MV. — ἀναμέσον AFNPR. — 4 ἐγένετο B FV. — ἔκλαμψις LN. — 9 ἀναισχυντήτε ABDEFL *et* *recc.* quidam. — λογίζεσθε EL λογίζεσθαι AB *et* *recc.* nonnulli. — 12 τὰς ἀρχὰς εἶχεν ABPChr. εἶχε τὰς ἀρχὰς *rell.* — 15 ἡμᾶς FV *et* *recc.* quidam ὑμῶν A *sed* ὧν m. 2 *ex* ας. — τοῦτο δῆλον φησὶν D δῆλον τοῦτο φησὶν M. — 16 ἐτυγχάνετε (-ται A) AB.

13 Post πεποίηκεν P *add.*: τὸ πῦρ, τὴν φωνήν, τὴν τῶν λίθων ἔκλαμψιν, καὶ τὰλλα πρὸς τούτοις, οἷον τὸ ὕδωρ τῆς ἐλέξεως καὶ τὰ ὅμοια. (τὸ πῦρ — τούτοις *etiam* Chr.)

σεται τρόπος, ἐκείνων τῶν παρ' ὑμῖν καταλυθεισῶν. οὐδὲ γὰρ Ἡσαΐαν παράγω τέως μάρτυρα οὔτε Ἰερεμίαν οὔτε τοὺς ἄλλους τοὺς πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, ἵνα μὴ λέγητε, ὅτι τὰ δεινὰ ἐκεῖνα ἃ ἔλεγον ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἐξέβη, ἀλλὰ Μα-
 5 λαχίαν τὸν μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καὶ τὴν τῆς πόλεως ἀποκατάστασιν σαφῶς περὶ τῶν πραγμάτων ὑμῶν προφητεύσαντα. ἐπειδὴ γὰρ ἐπανῆλθον καὶ τὴν πόλιν ἀπέλαβον καὶ τὸν ναὸν ὠκοδόμουν καὶ τὰς θυσίας ἐπετέλουν, τὴν μέλλουσαν παντελῇ ταύτην καὶ τελευταίαν ἐρήμωσιν καὶ
 10 τὴν ἀναίρεσιν τῶν θυσιῶν προλέγων φησὶν· εἰ λήψομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν θυσίαν, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ, ὑμεῖς δὲ βεβη-
 15 λοῦτε αὐτό. πότε οὖν ταῦτα πεπλήρωται, ὃ Ἰουδαῖοι, καὶ πότε ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσηνέχθη τῷ θεῷ καὶ θυσία καθαρὰ; οὐκ ἂν ἔχοιτε εἰπεῖν ἕτερον καιρὸν, ἀλλ' ἢ τοῦτον δὴ τὸν μετὰ τὴν Χριστοῦ παρουσίαν, ὥς, εἰ μὴ τοῦτον προλέγοι τὸν καιρὸν μηδὲ τὴν ἡμετέραν θυσίαν, ἀλλὰ τὴν
 20 Ἰουδαϊκὴν, παράνομός ἐστιν ἢ προφητεία. εἰ γάρ, τοῦ Μωϋσέως κελεύοντος εἰς μηδὲνα τόπον ἀνάγεσθαι θυσίαν, ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός, καὶ εἰς ἕν χωρίον ἐν Ἱερουσαλὴμ συγκλείοντος τὰς θυσίας ἐκείνας, ὁ προφήτης λέγει· ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα μέλλει
 25 προσάγεσθαι καὶ θυσία καθαρὰ, ἐναντιοῦται καὶ μάχεται τῷ

10 Malach. 1, 9 sqq. — 20 Deut. 16, 6.

12 καὶ μέχρι APV (καὶ ἕως Mal.) καὶ om. rell. Chr. — 15 πεπλήρωται ALP et m. 1 ut vid. B (ἐξέβη Chr.) πεπλήρωνται (-ονται CE) rell. — ὃ Ἰουδαῖς V et recc. nonnulli Chr. — 16 καὶ om. AB. — 17 ἔχετε CF ἔχετε M ἔχετε recc. plerique ἔχεις E. — 19 προλέγει ABCMR Chr. — 21 μωσέως FP et recc. nonnulli. — ἄγεσθαι N.

3 λέγετε P. — 4 μιχαίαν P.

Μωϋσῆ. ἀλλὰ μὴ γένοιτο. περὶ γὰρ ἐτέρας ἐκείνος εἶπε
 θυσίας καὶ περὶ ἐτέρας οὗτος. ἀκούσατε δὴ καὶ Σοφονίου
 συμφωνούντος τὰ αὐτὰ καὶ λέγοντος· ἐπιφανήσεται κύριος
 ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς 317 M.
 τῶν ἐθνῶν, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου 5
 αὐτοῦ. καίτοι γε τοῦτο οὐκ ἐφείτο, ἀλλ' εἰς ἓνα τόπον
 ἐθέσπισε Μωϋσῆς λατρεύειν. ὅταν οὖν ἀκούσῃτε τῶν προ-
 φητῶν προλεγόντων καὶ προαναφωνούντων ὅτι οὐκέτι εἰς
 μίαν πόλιν οὐδὲ εἰς ἓνα τόπον ἀναγκασθήσονται οἱ ἄνθρω-
 ποι πάντοθεν συνάγεσθαι, ἀλλ' οἴκοι καθήμενος ἕκαστος 10
 θεραπέυσει τὸ θεῖον, τίνα ἂν ἔχοιτε εἰπεῖν ἕτερον καιρὸν,
 ἀλλ' ἢ τὸν παρόντα τοῦτον, καθ' ὃν τὰ μὲν ἡμέτερα δια-
 λάμπουσι κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὰ δὲ ὑμέτερα κατε-
 σβέσθησαν, καὶ ἐν σκότει διαπορεύεσθε κατὰ πᾶσαν τὴν
 οἰκουμένην. ὅτι δὲ πάλιν οὐδὲ παρὰ τὴν ἀρχὴν ὑμῖν δοῦ- 15
 ναι τὰς τοιαύτας ἡβούλετο θυσίας, ἀκούσατε, τί φησιν
 Ἑσαΐας· τί μοι πληθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν, λέγει κύριος,
 καὶ τίς ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; εἰ γὰρ ταῦτα
 παρὰ τὴν ἀρχὴν ἐξήτει, καὶ τοὺς παλαιοὺς πάντας τοὺς
 παρ' αὐτῶν λάμπαντας πρώτους ἂν εἰς τὴν πολιτείαν ἤγαγε 20
 ταύτην. πῶς οὖν ταῦτα, φησὶν, ἐπέτρεψεν; τῇ ὑμετέρᾳ συγ-
 καταβαίνων ἀσθενείᾳ. καὶ καθάπερ ἰατρὸς πυρέττοντα ὄρῳ
 ἄνθρωπον δυσάρεστόν τινα καὶ ἀκαρτέρητον ἐπιθυμοῦντα
 ψυχροποσίας καὶ ἀπειλοῦντα, εἰ μὴ λάβοι, ἑαυτὸν ἀναιρή-
 σειν, βουλόμενος μεῖζον κωλύσαι κακὸν τὸ ἔλαττον δίδωσι 25
 πρὸς ἀπαλλαγὴν τελευτῆς βίαιας, οὕτω δὴ καὶ ὁ θεὸς ἐποί-

2—12 Chrys. *ib.* paullo post Migne 903. — 3 Soph. 2, 11.
 — 15 — p. 425, 18 Chrys. *ib.* IV, 6 Migne 879 *fm. praeter verba*
p. 424, 18 ὅθεν φησὶν ὁ δαυίδ — ἐν ἱερουσαλήμ *a* Georgio *ad-*
data. — 17 Jes. 1, 11.

1 μωϋσεῖ BE μωσει *ex* μωσῇ L. — 2, σοφονίου BEMP
 σοφονίου L. — 12 μὲν *om.* CF. — 13 καὶ κατὰ CF.

7 ἀκούσετε P. — 22 ἱητρὸς P.

ησεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶδε μαινομένους, ἀγχομένους, ἐπιθυμοῦν-
 τας θυσῶν καὶ παρασκευασμένους, εἰ μὴ λάβοιεν, αὐτο-
 μολήσῃν πρὸς τὰ εἰδωλα, μᾶλλον δὲ οὐ παρασκευασμένους,
 ἀλλὰ καὶ αὐτομολήσαντας ἤδη, ἐπέτρεψε τὰς θυσίας. καὶ
 5 ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία, δῆλον ἐντεῦθεν. μετὰ γὰρ τὴν
 μυσαρὰν ἐορτήν, ἣν ἐπέτελεσαν τοῖς δαιμονίοις μοσχοποιή-
 σαντες, τότε τὰς θυσίας ἐπέτρεψε μονονουχὶ λέγων· μαίνεσθε
 καὶ βούλεσθε θύειν. οὐκοῦν κἂν ἐμοὶ θύετε. ἀλλ' ὅμως
 καὶ τοῦτο ἐπιτρέψας οὐ μέχρι τέλους ἀφῆκεν, ἀλλὰ διὰ σο-
 318 M. 10 φωτάτης μεθόδου πάλιν ἀπήγαγεν. καὶ ὥσπερ ὁ ἱατρὸς
 ἐκείνος συγχωρήσας τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ κάμνοντος εἴτα φιά-
 λην οἴκοθεν κομίσας κελεύσειεν ἐν ταύτῃ μόνη τῆς ψυχρο-
 ποσίας μεταλαμβάνειν, καὶ τοῦ κάμνοντος πεισθέντος λάθρα
 τοῖς ἐπιτηδείοις ἐπιτάξειε συντρίψαι τὴν φιάλην αὐτήν, ἵνα
 15 λανθανόντως καὶ ἀνυπόπτως αὐτὸν ἀπαγάγῃ τῆς ἐπιθυμίας
 ἐκείνης, οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν. θύειν ἐπιτρέψας ἐν
 οὐδενὶ τόπῳ τῆς οἰκουμένης εἶσε τοῦτο γίνεσθαι ἀλλ' ἢ ἐν
 τοῖς Ἱεροσολύμοις καὶ μόνον. ὅθεν φησὶν ὁ Δαυὶδ· σοὶ
 πρέπει ὕμνος, ὁ θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ
 20 ἐν Ἱερουσαλήμ. εἴτα ἐπειδὴ χρόνους τινὰς ἔθυσαν, καθεῖλε

18 Psalm. 64 (65), 1.

2. 3 παρασκευασμένους *utroque loco* BFL *priore loco* EP et
 recc. nonnulli. — 8 καὶ βούλεσθε LNP Chr. τῷ (ᾧ alii) βού-
 λεσθαι R βούλεσθε (*om.* καὶ) rell. — οὐκοῦν κἂν ἐμοὶ θύετε P Chr.
 οὐκοῦν ἐμοὶ θύετε ABV κἂν ἐμοὶ φησι θύετε R ἐμοὶ φησι θύετε
 (θύετε L) CEFLN. — 10 ἐπήγαγεν BRV. — 12 κελεύσει ἐν
 ταύτῃ AB κελεύσειεν ταύτῃ M. — 14 ἐπιτηδείοις] ἰδίους AF (ἐπι-
 διδοῦσι Chr.). — 16 ἐκείνης] αὐτῆς AB. — ἐν *om.* N. — 17 γε-
 νέσθαι AEM. — 18 καὶ μόνον ABPV καὶ *om.* rell. Chr. —
 19 σιών FP.

5 αὕτη *lit. ex ταύτῃ m. 2 ut vid. P.* — ἐστὶν *om. P.* —
 δῆλον P. — 10 ἱατρὸς *ut vid. P.* — 16. 17 θύειν μὲν ἐπιτρέψας,
 ἐν οὐδενὶ δὲ τόπῳ P. — 17 ἢ *om. P Chr.* — 20 *Post Ἱερουσαλήμ*
P add.: καὶ γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς καὶ τὸ κατοικητήριον
 αὐτοῦ ἐν σιών [Psalm. 75 (76), 2; 3].

τὴν πόλιν. ὥσπερ ὁ ἰατρὸς διὰ τῆς τοῦ σκεύους συντριβῆς, οὕτω καὶ ὁ θεὸς διὰ τῆς κατὰ τὴν πόλιν καταστροφῆς καὶ ἔκοντας αὐτοὺς ἀπήγαγε τοῦ πράγματος. ἐπεὶ γάρ, εἰ φανερώς εἶπεν· ἀπόστητε, οὐκ ἂν ἠνέσχοντο ῥαδίως, διὰ τῆς κατὰ τὸν τόπον ἀνάγκης λανθανόντως αὐτοὺς ἀπήγαγε 5 τῆς περὶ τὸ πρᾶγμα μανίας. ἔστω τοίνυν ὁ μὲν ἰατρὸς ὁ θεός, ἡ δὲ φιάλη ἡ πόλις, ὁ δὲ νοσῶν ὁ δυσάρεστος δῆμος τῶν Ἰουδαίων, ἡ δὲ ψυχροποσία ἡ τῶν θυσιῶν ἐπιτροπὴ καὶ ἐξουσία. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἡβούλετο κατασκευάσαι, τίνος ἔνεκεν εἰς τόπον ἕνα συνέκλεισε τὴν τοι- 10 αὐτὴν θυσίαν ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν; τίνος χάριν τὴν μὲν λατρείαν εἰς θυσίας, τὰς δὲ θυσίας εἰς τόπον, τὸν δὲ τόπον εἰς καιρὸν, τὸν δὲ καιρὸν εἰς μίαν πόλιν συναγαγὼν αὐτὴν πάλιν ἐκείνην κατέστρεψε τὴν πόλιν; καὶ τὸ δὴ θαυμαστὸν καὶ παράδοξον, ὅτι πᾶσα 15 μὲν ἡ οἰκουμένη τοῖς Ἰουδαίοις ἀνεῖται, ἔνθα οὐκ ἔξεστι θύειν, μόνῃ δὲ Ἱερουσαλήμ, ἐν ᾗ καὶ μόνον θύειν ἔξιπν, ἄβατος καὶ ἔρημος γέγονεν.

Περὶ ὧν μέντοι γε καὶ ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διατάξεσιν φησιν ὁ θεὸς λόγος· ἤδη δὲ καὶ πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκο- 20 νομίας ἐναργῶς ὁ θεὸς εὖ μάλα παρηγεῖτο τὰς τῶν Ἰουδαίων θυσίας ἑξαμαρτόντας εἰς αὐτὸν πολλάκις καὶ οἰομέ- 319 M. νους διὰ θυσίας ἄλλ' οὐ διὰ μετανοίας αὐτὸν ἐξευμενίζεσθαι. φησὶ γὰρ διὰ τῶν προφητῶν· ἵνα τί μοι φέρετε λίβανον ἐκ Σαβᾶ καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὀλοκαυτώματα 25

19—p. 427, 9 Const. Apost. VI, 22. — 24 Jer. 6, 20.

1 ὥσπερ ὁ ἰατρὸς ABP καὶ ὥσπερ ὁ ἰατρὸς L καὶ ὥσπερ (om. ὁ ἰατρὸς) CEFNRV. — 7 ἡ δὲ φιάλη ἡ πόλις om. A. — φιάλη lit. corr. ex φιάλης D φιάλης recc. plerique φιάλης L φιάλης CEM φιάλης F. — 14 ἐκείνην om. CR. — 16 οὐκ ἔστιν EMRV. — 18 ἄβατος αὐτοῖς καὶ FN ἄβατος γὰρ καὶ ERV. — 19 γε om. A. — καὶ om. CENRV. — 22 ἑξαμαρτόντας CFLNRV ἑξαμαρτόντας AB. — 25 σαβὰ DEP σαββὰ B. — κινάμωμον CEFN.

ὑμῶν οὐκ ἔστι δεκά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐκ ἤδυναν μοι.
 καί· συναγάγετε τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν μετὰ τῶν θυσιῶν
 ὑμῶν καὶ φάγετε τὰ κρέα, ὅτι οὐκ ἐνετειλάμην ὑμῖν, ἡνίκα
 ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ θυσιῶν καὶ ὀλοκαυ-
 5 τωμάτων. καί· τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; πλήρης
 εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἶμα ταύ-
 ρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι, οὐδ' ἂν ἔρχεσθε ὀφθῆναι
 μοι. τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν
 τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε ἔτι. ἐὰν φέρητέ μοι σεμί-
 10 δαλιν, μάταιον. θυμίαμα βδέλνγμά μοι ἔστιν, τὰς νεομη-
 νίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχο-
 μαι, νηστείαν καὶ ἀργίαν καὶ τὰς ἐορτάς ὑμῶν μισεῖ ἡ
 ψυχὴ μου. ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν. καί· ἀπόστησον
 ἀπ' ἐμοῦ ἤχον ῥόδων σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ
 15 ἀκούσομαι. καί· οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ
 ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρρους. ἐμὴ γὰρ ἔστιν ἡ οἰκον-
 μένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ
 αἶμα τράγων πίομαι. θυσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως. καί·
 θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον. καὶ ἀπλῶς ἐν πά-
 20 σαις ταῖς γραφαῖς ὁμοίως τὰς θυσίας ἀπαναίνεται διὰ τὸ
 ἐξαμαρτάνειν αὐτοὺς εἰς αὐτὸν ἐξ ἄκρας κακίας καὶ ἀπει-
 θείας τε καὶ σκληροκαρδίας. θυσίαι, γὰρ φησιν, ἀσεβῶν βδέ-

2 Jer. 7, 21; 22. — 5 Jes. 1, 11—14. — 13 Amos 5, 23. —
 15 Psalm. 49 (50); 9; 12—14. — 19 Psalm. 50 (51), 19. —
 22 Prov. 21, 27.

1 οὐκ ἔτι B οὐκ εἰσι RV Jer. — οὐχ ER. — ἤδυναν EFR
 ἤδυναν sine spir. LP. — 2 μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν om. DL. —
 3 τὰ κρέα ABP Const. τὰ om. rell. Jer. — 5 καὶ τί — 6 ὀλοκαυ-
 τωμάτων om. FM. — 6 καὶ κριῶν F om. L et recc. quidam. —
 7 τράγων καὶ ταύρων ELN. — ἔρχεσθαι ACM ἔρχεσθε EFRV.
 — 8 ὑμῶν] μου ABELV. — 9 φέρετε (-ται M) MP. — 12 ἀρ-
 γείαν AFLNPV. — 16 χιμάρρους AP χιμάρους EL. — 21 κα-
 κίας τε καὶ ἀπειθείας καὶ L. — 22 τε om. V. — φησὶν post κυρίῳ
 p. 427, 1 ins. B om. R.

13 καὶ ἐγενήθητε P. — 18. 19 αἰνέσεως. θυσία γὰρ τῷ P.
 — 20 τὰς θυσίας αὐτῶν P (αὐτῶν τ. θ. Const.).

λυγμα κυρίῳ· καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς. καί· 320 M.
 θυσαίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς, καὶ πάντες οἱ ἐσ-
 θιόντες αὐτάς μολυνθήσονται. διὸ δὴ καὶ τῷ Σαοὺλ ὁ
 θεῖος Σαμουὴλ ἔλεγεν· ἀγαθὴ ἀκοή ὑπὲρ θυσίαν, καὶ ἀκρό-
 αμα ὑπὲρ στέαρ κριῶν. ἰδοὺ γὰρ οὐ θέλει κύριος θυσίαν 5
 ὡς τὸ εἰσακούειν αὐτοῦ. εἰ τοίνυν καὶ πρὸ τῆς παρουσίας
 αὐτοῦ ὑπὲρ θυσίαν καρδίαν καθαρὰν ἐπεζήτει καὶ πνεῦμα
 συντετριμμένον, πολλῶ μᾶλλον ἐλθὼν ἔπαυσε τὰς δι' αἱμά-
 των θυσίας, οὐδὲ πάσαι δεόμενος αὐτάς, ὡς εἴρηται, ἀλλ'
 εἰ βουληθῶσι συγχωρῶν καὶ εἰ ἀπὸ γνώμης ὀρθῆς προσ- 10
 οῖσουσιν. ὅθεν φησὶν· εἰ θύειν ἐπιθυμεῖς, οὐ δεομένῳ μοι
 θύε. ὁπότε δὲ τούτων ἀμνήμονες ἐγένοντο καὶ μόσχον ἀντὶ
 θεοῦ θεὸν ἐπεκαλέσαντο καὶ τούτῳ τὴν αἰτίαν τῆς ἐξ Αἰγύ-
 πτου πορείας ἐπεγράψαντο λέγοντες· οὗτοι οἱ θεοὶ σου, Ἰσ- 15
 ραήλ, οἱ ἐξαγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀπαρνησά-
 μενοι θεὸν τὸν διὰ Μωσέως ἐπισκεψάμενον αὐτοὺς ἐν τῇ
 θλίψει αὐτῶν, τὸν τὰ σημεῖα ἐπὶ χειρὸς καὶ ῥάβδου ποιησά-
 μενον, τὸν Αἰγυπτίους δεκαπλήγῃ πατάξαντα, τὸν ἐρυθρὰν
 θάλασσαν εἰς διαιρέσεις διελόντα καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν
 μέσῳ τοῦ ὕδατος ὡς διὰ ξηρᾶς, τὸν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν 20
 βυθίσαντα, τὸν εἰς Μερρὰν τὴν πικρὰν πηγὴν γλυκάναντα,
 τὸν ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ εἰς πλησμονὴν ἀναβλύσαντα,
 τὸν στύλῳ νεφέλης καὶ στύλῳ πυρὸς σκιάζοντα αὐτοῖς διὰ
 θάλλπος ἄμετρον καὶ φωτίζοντα καὶ ὁδηγοῦντα τοὺς οὐκ

2 Hos. 9, 4. — 4 I. Reg. 15, 22. — 9—p. 429, 2 Const.
 Apost. VI, 20. — 14 Exod. 32, 4.

1 κυρίῳ ABFP τῷ κυρίῳ CDEL τῷ θεῷ MRV. — 4 ἀκοή
 ἀγαθὴ ABV. — 6 ὡς] εἰς ACELV. — ἀκούειν BR. — 9 αὐταῖς F
 αὐτῶν BCN. — 12 θύε codd. — 16 τῇ om. CF. — 21 τοὺς εἰς
 AEV τὴν εἰς B. — 23 αὐτοὺς BCFL.

7 ἐπιζητεῖ P. — 10 εἰ ante ἀπὸ om. P. — 12 Post θύε
 add.: ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡκουμένη (l. ἡ οἰκ.) καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
 [Psalm. 49 (50), 12] P Const. — 15 ἐξαγόντες P.

εἰδότας ὅπου πορευθῶσιν, τὸν ἐξ οὐρανοῦ μαννοδοτήσαντα
αὐτοῖς καὶ ἐκ θαλάσσης κρεοδοτήσαντα ὀρτυγομήτρην, τὸν
ἐν τῷ ὄρει νομοθετήσαντα αὐτοῖς, οὗ τῆς θείας καὶ βροντο-
φύρου φωνῆς ἡξιώθησαν ἀκοῦσαι· τοῦτον ἀπηρνήσαντο
321 M. 5 εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν· ποίησον ἡμῖν θεούς, οἳ προπορεύονται
ἡμῶν, καὶ ἐμοσχοποίησαν χωνευτὸν καὶ ἔθυσαν τῷ εἰδώλῳ.
κάντεῦθεν οὖν ὀργισθεῖς ὁ μακρόθυμος κύριος ἔτε δὴ ἀχα-
ριστηθεῖς ὑπ' αὐτῶν ἔδησεν αὐτοὺς δεσμοῖς ἀλύτοις, στιβώ-
σει φορτισμοῦ καὶ σκληρότητι κλοιοῦ, καὶ οὐκέτι εἶπεν· ἔαν
10 δὲ ποιήσης, ὥς πρὸ τῆς μοσχοποιΐας εἴρηκεν, ἀλλὰ· ποίησον
θυσιαστήριον καὶ θύε διηνεκῶς. ἐπιλήσμων γὰρ ὑπάρχεις
καὶ ἀχάριστος, ἵνα συνεχῶς ὑπομιμνήσκῃ μου. ἐπεὶ οὖν
τῇ ἐξουσίᾳ κακῶς ἀπεχρήσαντο οἱ τάλανες καὶ ἀγνώμονες,
ἀνάγκην ἐπέθηκε λοιπὸν θύειν καὶ βρωμάτων ἀπέχεσθαι
15 τινων, καὶ ζώων διαφορὰς καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων διέστει-
λεν, καίτοι παντὸς ζώου καθαροῦ τυγχάνοντος (πάντα γὰρ
ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς καλὰ λίαν), καὶ δὴ καὶ ἀφορισμοὺς
προσέταξε καὶ καθαρμούς καὶ βαπτισμούς καὶ ῥαντισμούς
καὶ ἀγγελίας καὶ ἀργίας διαφόρους, ὧν παρακούοντες τιμω-
20 ρίαν ὠρίσατο, ἵνα πιεζόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ κλοιοῦ ἀγχόμενοι
τῆς πολυθέου πλάνης ἐκστήσωνται. οὐκοῦν διὰ τὴν σκληρο-
καρδίαν αὐτῶν ἐπέδησεν αὐτούς, ὅπως διὰ τοῦ θύειν καὶ
ἀργεῖν καὶ ἀγνίζεσθαι καὶ τὰ τοιάδε παρατηρεῖσθαι εἰς ἔν-

4 Exod. 32, 1.

2 αὐτοῖς BP Const. αὐτοὺς rell. — καὶ ἐκ θαλ. κρεοδοτή-
σαντα om. F. — κρεοδοτήσαντα BEV. — 3 τῷ om. AV. — αὐτοὺς
ABCF. — 8 αὐτοῖς B et recc. nonnulli. — στηβώσει BCDEP
στηβώσει F στιβώσει MV recc. quidam στνβάσει recc. alii. — 11 θύε
codd. praeter BC. — 18 ἀναμιμνήσκῃ recc. plerique ἐπιμνήσκῃ B
ἐπιμνήσκεις M. — 14 ἀνάγκῃ BP et recc. quidam. — 18 κα-
θαρισμούς CF Const. — καὶ ῥαντ. καὶ καθαρμ. καὶ βαπτισμούς B
καὶ βαπτισμούς om. R. — 19 ἀργείας ABFLP. — 21 ἐκστήσονται
ACFN et recc. plerique.

11 ὑπάρχεις P.

νοϊαν ἔρχονται θεοῦ τοῦ ταῦτα διαταξαμένου αὐτοῖς καὶ νομοθετήσαντος. οἱ γε μοχθηρίᾳ τρόπου καὶ γνώμης ἀγνώμονος οὐ διελίμπανον ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐπιδανθάνοντες τοῦ θεοῦ καὶ παρατρεπόμενοι προσεκύνουν ἀντὶ τοῦ κτίστου τὴν κτίσιν, καὶ ποτὲ μὲν, ὡς εἴρηται, 5 μοσχοποιήσαντες, ποτὲ δὲ τῷ Βεελφεγῶρ προσκυνήσαντες, ἄλλοτε δὲ τὸν Βάαλ καὶ τὸν Θαμὺν καὶ τὴν Σιδωνίαν Ἀστάρτην καὶ τὸν Μολχὼμ καὶ τὸν Χαμῶς, καὶ ποτὲ μὲν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, ἃ ὁ θεὸς εἰς φαντασίαν ἀνθρώποις ἐποίησε καὶ οὐκ εἰς προσκύνησιν, ποτὲ 10 δὲ καὶ ἄλογα ζῶα, ὡς παρ' Αἰγυπτίοις τὸν Ἄπιν βοῦν καὶ τὸν Μενδίσιον τράγον, καὶ θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς, 322 M. ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ταύτῃ τοι προδήλως ἀπειλῶν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔλεγε διὰ τοῦ προφήτου· μὴ μικρὸν τοῦτο τῷ οἴκῳ Ἰούδα ποιεῖν τὰ βδελύγματα ταῦτα ἃ ἐποίησαν, ὅτι ἐπλησαν 15 τὴν γῆν ἀνομίας τοῦ παροργίσει με. διὸ τοίνυν εἰκότως ἐξωλοθρεύθησαν ὡς τὸν θεὸν παροργίζοντες καὶ τὴν ἀρίαν γῆν ἐκείνην καταμιάνοντες ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς ἐσχάτης καὶ τελευταίας ἀλώσεως ταύτης ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου.

Καὶ γὰρ διάφοροι ταύτην ἐλόντες καὶ καθελόντες, φησὶ 20 Θεοδώρητος, πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ὁ θεὸς ἀπεκατέστησεν ἀξιώμά τε καὶ σχῆμα, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι. πρῶτος μὲν γὰρ

2—16 Const. Ap. V, 12. — 14 Ez. 8, 17.

1 ἔρχονται BE et recc. plerique. — τοῦ θεοῦ ALR. — 2 γνώμης ἀγνώμονος καὶ τρόπου N. — 7 δὲ om. BR. — βαάλ E βάλ C. — σιδωνίαν BLM et recc. multi. — 8 μολχὼμ AEFV μολχὼν vel μόλχον R μελχῶ F μολὼχ B Const. — χαμῶς ACFML et recc. nonnulli. — 10 ἀνθρώπων ἐποίησε BM ἐποίησε ἀνθρώποις V ἀνθρώποις om. L. — 12 μενδίσιον ACP μενδίσιον B. — 17 ἐξωλοθρεύθησαν BDEFL ἐξολοθρεύθησαν rell. — 18 καταμιάνοντες CE καταμένοντες B. — καὶ ἕως FL. — 19 τῆς ἐπὶ FL. — 20 καὶ καθελόντες ABPV om. rell. — 22 πρῶτος ABP πρῶτον rell.

4 τὸν θεὸν P. — 6 τὸν βεελφεγῶρ P Const.

Θεγλαφαλασάρ δοριάλωτον ἔλαβε τῶν δέκα φυλῶν τὸ πλεῖστον, δεύτερος δὲ Σαλμανασάρ τὴν Σαμάρειαν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν ἐξηνδραπόδισε πόλεις, τρίτος δὲ ὁ Σεναχηρείμ τὰς μὲν ἄλλας τῆς Ἰουδαίας ἐπολιόρησε πόλεις καὶ πολλοὺς
 5 μετόπισεν αἰχμαλώτους, ἐπιστρατεύσας δὲ τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀλαξονικῶς τε καὶ δυσσεβῶς ἐκομίσατο δικαίως τῆς βλασφημίας τὰ ἐπίχειρα θεηλάτῳ πληγῇ τὴν στρατιὰν ἀπολέσας, καὶ μετ' αἰσχύνῃς ἀναξεύξας ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων ἀναιρεῖται. μετὰ δὲ τοῦτον Ναβουχοδονόσωρ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει
 10 τῆς βασιλείας Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀφικόμενος καὶ πολλὰ τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου λαβὼν καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους αἰχμαλώτους πολλοὺς καὶ μέρος ἐκ τῶν ἱερῶν σκευῶν ὑπέστρεψε δασμὸν ἐπιθεῖς τῷ λαῷ. καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον ὁ μὲν Ἰωακείμ τὸν
 15 φόρον ἡθέτησεν, ὁ δὲ Ναβουχοδονόσωρ τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τῆς τούτου βασιλείας, ὁγδόῃ δὲ τῆς οἰκείας ἡγεμονίας, πάλιν ἐπιστρατεύει τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ τὸν μὲν Ἰωακείμ ἀνελὼν καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιπῆναι κελεύσας ἄταφον ἐπὶ πολὺν κατέλιπε χρόνον (περὶ οὗ φησιν Ἱερεμίας· τάδε λέγει κύριος
 525 M. 20 ἐπὶ Ἰωακείμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα· οὐαὶ ἐπὶ τὸν

19 Jer. 22, 18; 19.

1 Θεγλαθφαλασάρ V Θεγλαφαρασάρ AM Θεγλαφασάρ L γλαφασάρ D. — δοριάλωτον (δωρ. A) ACP δορυάλωτον (δωρ. N) rell. — 2 δεύτερον V et recc. nonnulli. — σαλμανασάρ ABLV σαλβανασάρ C. — καὶ τὴν σ. CELN τὴν τε σ. F. — σαμαρείαν CN σαμαρίαν A. — 3 τρίτος—4 πόλεις om. N. — τρίτον C. — σεναχηρείμ (-χειρίμ A -χειρίμ LP -χειρίμ F) AEFLPR σενναχηρείμ (-χειρίμ C) CV. — 4 καὶ—5 αἰχμαλώτους om. CF v. 3 post πόλεις ins. L. — 5 μετόπισε BNP et recc. plerique. — 7 τὰ πείχειρα A ταπίπειρα P. — στρατιὰν EL στρατειὰν A στρατίαν CN στρατείαν FPRV στῆρά B. — 16 τῆς τούτου βασιλείας AP τῆς βασ. αὐτοῦ B τῆς αὐτοῦ βασ. rell. — 16.17 ἐπιστρατεύει πάλιν B πάλιν om. L. — 18 πολὺ codd. praeter CE. — 19 κατέλειπε N.

10 ἰωακίμ P et sic deinceps. — 12 καὶ om. P.

ἄνδρα τοῦτον· οὐ μὴ κόψονται αὐτόν, ὧ ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, οἷμοι κύριε καὶ οἷμοι ἀδελφέ, ἀλλὰ ταφήν ὄνου ταφήσεται καὶ συμψηφισθεὶς θιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ), τοὺς δὲ ἐν τέλει πάντας αἰχμαλώτους λαβὼν καὶ τοῖς ὑπολειφθεῖσι χειροτονήσας βασιλέα Ἰεχονίαν 5 υἱὸν Ἐλιακειμ ἀπῆρεν εἰς Βαβυλῶνα. εἴτα καὶ τοῦτον μαθὼν στασιάσαντα μετὰ μῆνας γ' πάλιν ἐπέρχεται καὶ τοῦτον πεδήσας μετὰ πολλοὺς ἑτέρους δοριάλωτον ἐπάγει καταστήσας ἀντ' αὐτοῦ βασιλεύειν τῶν ὑπολοίπων Σεδεκίαν πατράδελφον αὐτοῦ ὅρκους κατὰ τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ μὴ ἀποστήναι 10 καταδεσμήσας. ἀλλὰ καὶ τούτου παραβάντος τοὺς ὅρκους καὶ μήτε τὸν δασμὸν ἀποδοῦναι θελήσαντος, μήτε μὴν εὖνοιαν φυλάξαντος, ἀλλ' Αἰγυπτίοις προσφυγόντος, αὐθις παρεγένετο, καὶ τὸν μὲν Σεδεκίαν χειρωσάμενος καὶ ἐκτυφλώσας καὶ τὴν πόλιν αὐτανδρον εἰληφώς τὰ τε βασιλεία 15 καὶ τὸν θεῖον ναὸν καὶ πᾶσαν ἐμπρήσας οἰκίαν αἰχμαλώτους ἀπήγαγε τοὺς διασωθέντας ἔκ τε τοῦ λιμοῦ καὶ τοῦ πολέμου καὶ τὰ διαφέροντα σκεύη τοῦ ναοῦ κυρίου.

Τὸ πλῆθος τοίνυν τῶν συμφορῶν αὐτῶν καὶ Ἰωὴλ διηγούμενος πρῶτην μὲν ἐπελεύσεσθαι κάμπην λέγει, τὰ δὲ ὑπ' αὐτῆς μὴ διαφθαρέντα ὑπὸ ἀκρίδος ἀναλωθήσεσθαι, ὅσα δὲ ταύτην διαφεύξεται δαπανήσκειν τὸν βροῦχον, ἔσχατον δὲ τὴν ἐρυσίβην ἐπαχθεῖσαν μηδὲν παντελῶς καταλείψειν ἀλώ-

19—p. 432, 9 Theodoret. in Joel. 1, 4 Migne T. 81, 1636 B.

1 οὐδὲ — 2 ἀδελφέ *om.* AR. — 2 τοῦτον BF. — οἷμοι MP οἷμοι C. — καὶ *om.* BV. — 3 τῆς πόλεως *ισρ.* A τῆς πόλεως τῆς πύλης *ισρ.* M. — 5 Ἰεχωνίαν (*ισχ.* MP) EMP *et* *recc.* quidam. — 6 Ἐλιακειμ R Ἐλιακιμ LP. — 8 δοριάλωτον ACP δορυάλωτον *rell.* — 9 τὸν πατράδελφον LM. — 10 ὅρκους AP. — τοῦ *ante* θεοῦ *om.* FR. — 14 μὲν *om.* RV. — 18 τῶ ναῶ BL. — 20 πρῶτον ABMV. — 21 ἀλωθήσεσθαι CF. — 22 διαφεύγονται FM.

1 κόψονται *m.* 1 *ex* κόψονται P. — 2 κλαύσονται P. — 3 ὄνου *lit. corr. ex* ὄμοῦ P. — 13 προσφυγόντας P. — 14 σεδεκί P. — 19 αὐτῶν *om.* P Theod. — 23 ἐρυσύβην P.

βητον. φησὶ γάρ· τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης καταφάγεται ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος καταφάγεται ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου καταφάγεται ἡ ἐρυσίβη. ταῦτα γὰρ τροπικῶς εἰς τε τὸν Ἀσσύριον καὶ Βαβυλώνιον ἐκληπτέον, κάμπην μὲν τὸν Θεγλαφαλασάρ ὀνομάζοντες, ἀκρίδα δὲ τὸν Σαλμανασάρ, βρούχον δὲ τὸν Σεναχηρείμ, ἐρυσίβην δὲ τὸν Ναβουχοδονόσωρ τελευταῖον ἐπιστρατεύσαντα καὶ τὴν Ἰουδαίαν ἄρδην δηώσαντα καὶ τοὺς τὸν θάνατον διαφυγόντας αἰχμαλωτεύσαντα, καθὼς εἴρηται.

324 M. 10 Πλειστάκεις μὲν οὖν συμβέβηκεν ἄλῳναι τὴν Ἰουδαίαν, ὥς φησι πάλιν καὶ ὁ μέγας Κύριλλος, ὑπὸ τε Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων Σύρων τε καὶ Μωαβιτῶν Ἰδουμαίων καὶ τῶν λεγομένων Φυλιστιεῖμ, τοῦτ' ἔστι Παλαιστινῶν. ἀλλ' ὀλίγα παθοῦσαν καὶ συμμέτροις ἔσθ' ὅτε περιπεσοῦσαν συμ-
15 φοραῖς πάλιν ἀνῆκεν, ἐπαμύνοντος Θεοῦ τοῦ καὶ παιδεύσαντος. ἀπόλωλε δὲ νῦν ὀλοσχερῶς μετὰ τὴν τοῦ κυρίου σταύρωσιν. ὥσπερ τοίνυν ἡ μὲν τῶν Ἀσσυρίων βασιλεία κατελύθη ὑπὸ Βαβυλωνίων, ἡ δὲ Βαβυλωνίων ὑπὸ Περσῶν, ἡ δὲ Περσῶν ὑπὸ Μακεδόνων, ἡ δὲ Μακεδόνων ὑπὸ Ῥω-
20 μαίων, οὕτως ἡ Ῥωμαίων ὑπὸ τοῦ Ἀντιχρίστου καταλυθήσεται, καὶ ἡ τοῦ Ἀντιχρίστου ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ διαφθαρήσεται. διὰ μὲν οὖν τῶν δ' ἀνέμων τὰς μεγάλας δ' βασιλείας

22 — p. 433, 21 Similia sed multo uberiora Cyrillus in comment. ad Zachariam cp. VI Migne Tom. 72, 88 sqq.

2 λοιπὰ CEV. — 5 Θεγλαθφαλασάρ V Θεγλαφασάρ LN Θεγλαφασάρ recc. nonnulli, alii Θεγλαφαρασάρ. — ὀνομάζοντος C ὀνομάζοντα F ἐρμηνεύοντες A (τινὲς — ἐξειλήφασιν — ὀνομάσαντες Theod.). — 6 σεναχηρείμ (-χειρείμ A -χειρίμ DFLP -χειρίμ recc. nonnulli) ABDFLP σενναχηρείμ (-χειρίμ CM) CMV. — 8 διώσαντα ANPV. — 10 ἄλῳναι συμβέβηκεν N. — 11 πάλαι V παύλος A. — 12 Ἰουδαίων BCEMR Ἰουβαίων P. — Ἰδουμ. τε καὶ CEFLNR. — 15 ἐπαμύναντος CRV. — 19 ὑπὸ Ῥωμαίων, ἡ δὲ Ῥωμαίων N. — 22 οὖν om. LR.

3 ἐρυσύβη P hic et infra. — 22 τέσσαρις βασιλ. P.

ὁ μέγας διδάσκει Ζαχαρίας, τὴν Χαλδαίων καὶ τὴν Περσῶν καὶ τὴν Μακεδόνων καὶ τὴν Ῥωμαίων, τὰ δὲ δύο ὄρη τὰ δύο κλίματα τῆς οἰκουμένης φησίν. εἰς δύο γὰρ τέμνεται, εἰς Ἀσίαν τε καὶ Εὐρώπην. καὶ οἱ μὲν πυροὶ ἵπποι τὸ μαιφόνον τῶν Χαλδαίων σημαίνουσιν, οἱ δὲ μέλανες τὸν 5 ἐπενεχθέντα παρὰ Περσῶν καὶ Μήδων τοῖς Βαβυλωνίοις θάνατον, οἱ δὲ λευκοὶ τὸ σαφὲς τῆς δόξης τῶν Μακεδόνων (οὐ γὰρ ὥσπερ αἱ ἄλλαι βασιλεῖαι καὶ αὐτῇ), οἱ δὲ ψαροὶ καὶ ποικίλοι τὸ ἰσχυρὸν καὶ εὐτονον τῆς Ῥωμαίων βασιλείας δηλοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ κατεστρατεύοντο Μῆδοι καὶ Πέρσαι 10 κατὰ Βαβυλωνίων, τούτου χάριν πορευόμενοι καὶ δὴ καὶ ἀναπαῦσαι λέγονται τὸν θυμὸν κυρίου. ἐπεὶ γὰρ σκληροὶ γερόνασι κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ, διὰ τοῦτο παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Κύρου τοῦ Πέρσου. τὸ δὲ καὶ τοὺς λευκοὺς ἵππους, τοῦτ' ἔστι τοὺς Μακεδόνας, κατόπισθεν τῶν μελα- 15 νῶν πορεύεσθαι σημαίνει, ὥς καὶ οἱ Μακεδόνες τὴν Περσῶν βασιλείαν χειρώσονται, τὸ δὲ τοὺς ψαροὺς ἐπὶ νότον ἔρχεσθαι δηλοῖ, ὥς ἔμελλον Ῥωμαῖοι στρατεύειν κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐν γὰρ τῷ νότῳ κεῖται ἡ πόλις. τὸ δὲ προσ- ταχθέντας αὐτοὺς περιοδεῦσαι τὴν γῆν διδάσκει πάλιν, ὥς 20 325 M. διὰ τοῦ θεοῦ πᾶσα βασιλεία συνίσταται.

Γίνονται οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀδάμ ἕως τῆς ἐσχάτης ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ ἔτη ,εσξβ', ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης οἰκοδομῆς τοῦ Σολομωντείου ναοῦ καὶ τῆς πόλεως ,απη', ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας οἰκοδομῆς φ95', ἀπὸ δὲ τῆς 25 κατὰ Ἀντίοχον πολιορκίας σμη', ἀπὸ δὲ τῆς ἀναλήψεως Χριστοῦ μβ'.

3 κλίματα codd. praeter DEV et recc. quosdam. — 4 τε om. AN. — πυροὶ EŁ. — 10 μῆδοι καὶ πέρσαι ABP πέρσαι καὶ μῆδοι rell. — 11 καὶ δὴ καὶ ἀναπαῦσαι APV (ἀνέπαυσαν Zach.) καὶ διαναπαῦσαι rell. — 12 λέγονται FP λέγοντες rell. — ἐπειδὴ BF. — 23 τῆς ante Ἱερουσαλήμ om. MP. — 24 σολομωντείου recc. quidam σολομωντίου M σολομοντίου CE recc. alii σολομοντικίου F om. L. — 25 φ9β' CEFLR φκς' B. — 27 χριστοῦ BP τοῦ χριστοῦ rell.

Ὁ τοίνυν πολυμαθὴς Εὐσέβιος ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι
 περὶ τῶν Ἀντιόχων καὶ Σελεύκων καὶ Πτολεμαίων τε καὶ
 τῶν μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγγησαμένων ἀρ-
 χιερέων διεξιὼν ἐν ἐπιτομῇ τοιάδε φησὶν· ὁ οὖν Ἀλέξαν-
 5 δρος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἔκτον ἄγων ἔτος τῆς βα-
 σιλείας Λαρεῖον τὸν Ἀρσάμου χειρωσάμενος καθεῖλε τὴν
 Περσῶν δυναστείαν διαρκέσασαν ἀπὸ Κύρου μέχρι Λαρείου
 ἔτη σλ'. τῆς δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλείας κατασχοῦσης
 ἀπὸ Κραναοῦ ἕως Ἀλεξάνδρου ἔτη φηί, καὶ τούτου τελευ-
 10 τήσαντος ἐν Βαβυλῶνι, διαδέχονται τὴν ἀρχὴν τῆς μὲν
 Μακεδονίας Φίλιππος, τῆς δὲ Ἀσίας Ἀντίγονος, τῆς δὲ
 Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ὁ Λαγοῦ, τῆς δὲ Συρίας Σέλευκος.
 καὶ οἱ μὲν τῆς Συρίας βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλεξάνδρον εἰσὶν
 οὗτοι· Σέλευκος ὁ Νικάνωρ, Ἀντίοχος ὁ ἐπικληθεὶς Σωτήρ,
 15 Ἀντίοχος ὁ Νόθος, Σέλευκος ὁ Καλλίνικος, Ἀλέξανδρος,
 Ἀντίοχος, Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ, Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής, ὃς
 326 Μ. Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων παύσας τῆς ἱερωσύνης
 ὠρμήθη μεταστῆσαι τὸ πᾶν ἔθνος τῆς πατρώου θρησκείας,
 καὶ τὸ μὲν ἱερὸν μίανας Ὀλυμπίου ναὸν προσηγόρευσεν, τὸ
 20 δὲ ἔθνος κολάσεις ἀνηκέστους ἐπάγων ἐλληνίζειν ἡνάγκαζεν.
 ἐφ' οὗ καὶ οἱ Μακκαβαῖοι ἐμαρτύρησαν, τὸ δὲ ἱερὸν ἔτεσι
 τρισὶν ἐρημωθὲν Ἰούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος καθάρας

4—p. 436, 22 cf. Eudociae Violar. cp. 846. — 9—12 cf.
 Georg. *supra* p. 208, 10. — 13—p. 435, 7 cf. Eus. Chron. I, 264
 ed. Schöne.

2 τε om. BRV. — 3 τῆς—ἐπάνοδον CE τῆς—ἐπανόδον V. —
 5 ἔτος ἄγων FV. — 7 βασιλείαν ALMR Eudoc. — 10. 11 τῆς μακεδ.
 μὲν B μὲν om. V τῆς βασιλείας τῆς μακεδ. R. — 12 λαγοῦ AL
 PRV λάγον B λαγωῦ rell. — 13. 14 οὗτοι εἰσιν A Eudoc. —
 15 Νόθος] Θεός Eus. — ἀλέξανδρος ἀντίοχος signo distinctionis
 omisso ALMR ἀλέξανδρος ὁ ἀντίοχος F ἀντίοχος om. B (cf. Euseb.
 I, 253, 10 sqq.). — 18 πατρώας CF. — 19. 20 τῷ δὲ ἔθνει (-νῇ F)
 BF. — 20 κολάσεις ἀνηκέστοις EFLMR κολάσεσιν ἀνηκέστοις V.

14 νικάτωρ P. — ὁ ante ἐπικληθεὶς om. P. — 16 ἐπιφάνης P.
 — 21 οἱ μακκαβεῖς P. — 21. 22 ἐν τρισὶν ἔτεσιν P.

τῶν ἀσεβῶν τὴν χώραν ἀνενεώσατο. εἶτα ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωρ, Δημήτριος Σέλενος, Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλᾶ, Δημήτριος ὁ Νικάνωρ, Ἀντίοχος, Τρύφων, Πτολεμαῖος, Ἀντίοχος ὁ Σιδίτης, Δημήτριος, Ἀντίοχος ὁ Γρυπός, Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνός, Σέλενος ὁ τοῦ Γρυποῦ, ἐφ' οὗ 5 Ἀντιόχεια ὑπὸ Ῥωμαίων ἦλω, καὶ ἡ Συρίας ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα ἔτη σν'.

Οἱ δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρόν εἰσιν οἷδε· Πτολεμαῖος ὁ Λαγοῦ, ἐφ' οὗ Μένανδρος ὁ κωμωδοποιὸς ἐγνωρίζετο καὶ Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος, Πτολε- 10 μαῖος ὁ Φιλάδελφος, ἐφ' οὗ οἱ ο' Ἑβραίων σοφοὶ τὸν νόμον ἡρμήνευσαν, Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, ἐφ' οὗ ὁ τὴν πανάρετον σοφίαν συντάξας Ἑβραίοις Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ ἐγνωρίζετο, Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, ἐφ' οὗ τῶν Ἑβραίων ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ τοιοῦτόν τι πέπον- 15 θεν· προστάξας γὰρ οὗτος τοῖς ἑαυτοῦ ὑπασπισταῖς ἐλέφαντας φ' εὐτρεπίσαι καὶ τούτους ποτίσαι οἶνω λιβανωτῶ, ἵνα μεθυσθέντες τοὺς Ἰουδαίους ἀποκτείνωσιν, τῶν δὲ προσευξαμένων, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας τε καὶ δῆμους ἐξορμήσαντες πολλὴν αὐτῶν ὄχλον ἐν τῇ περιεχούσῃ 20 μανίᾳ διεφθειραν, καὶ οὕτω παραδόξως οἱ Ἰουδαῖοι περισω-

8—p. 436, 8 Eus. Chron. I, 170. cf. Niceph. Brev. p. 90 ed. de Boor. — 9 cf. Eus. Tom. II, 116. — 11 cf. ib. I, 128; II, 118. — 12 ib. II, 122. — 14—p. 436, 2 cf. Chron. Pasch. p. 332, 11.

2 δημήτριος, σέλενος BNV. — 3 βαλά ALMPV βάλα B. — ἀντίοχος τύφων B ἀντίοχος ὁ τρύφων F. — 4 σιδίτης MP. — 5 κυζικηνός ACDFP κυζινός L. — 6 ἡ ἀντιόχεια FL Eud. — 9 λάγον BE λαγωῦ CDF. — ὁ κωμωδοποιὸς DPR Eud. ὁ om. rell. — 14 τῶν ἑβραίων ὁ λαὸς ABP ὁ τῶν ἑβραίων λαὸς rell. — 18 ἀποκτείνωσι τοὺς ἰουδαίους ACF. — 19 ἑαυτῶν ABR ἑαυτοῦς P ἑαυτοῦ rell. (ιδίους Chron.).

2 δημήτριος σελεύκον recte P. — 3 νικάτωρ P. — 7 Incertum sitne σν' an ση' in P. — 17 εὐτρεπίσαι καὶ om. P Chron. — τούτους] οὗς εἶχε P Chron. — 17.18 ἵνα τοὺς ἰουδαίους πάντας δι' αὐτῶν ἀπολέσῃ. τῶν δὲ P Chron. — 21 οἱ om. P.

θέντες ἀβλαβεῖς ἀπελύθησαν εἰς τὰ ἴδια τῷ εὐεργέτῃ θεῷ
 εὐχαριστοῦντες. εἶτα βασιλεύει Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανής,
 Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ, Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, Πτολε-
 μαῖος ὁ Σωτήρ, Πτολεμαῖος ὁ Ἀλέξανδρος, Πτολεμαῖος
 327 M. 5 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Πτολεμαῖος ὁ Διονύσιος, Κλεοπάτρα ἡ
 τούτου θυγάτηρ, ἣν Ἀύγουστος ἀνελών ἐν ἔτει ιδ' τῆς
 ἑαυτοῦ βασιλείας ἐκράτησε τῆς Αἰγύπτου καθελὼν τὴν βα-
 σιλείαν τῶν Πτολεμαίων διαρκέσασαν ἔτεσι σθ'.

Οἱ δὲ μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγησάμενοι
 10 ἀρχιερεῖς εἰσιν οὗτοι· Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσεδὲκ ἅμα Ζορο-
 βάβελ, Ἰάκιμος υἱὸς Ἰησοῦ, Ἐλιάσιμος Ἰακίμου, Ἰωδαὲ Ἰα-
 σίμου, Ἰωάννης ὁ τοῦ Ἰωδαέ, Ἰαδδοῦς, ἐφ' οὗ Ἀλέξανδρος
 ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ θεῷ προσεκύνησε καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν
 ἐκτίσεν, Ἰωνίας Ἰαδδοῦ, Ἐλεάζαρος, Ἰωνίας, Σίμων, Ἰωναάς,
 15 Σίμων, Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανός, Ἀριστόβουλος, ὃς καὶ πρῶ-
 τος ἐπέθετο διάδημα βασιλικὸν πρὸς τῇ ἀρχιερωσύνῃ, Ἰαν-
 ναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεῖς. μέχρι
 τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου χριστοὶ ἡγούμενοι διαρκέσαντες ἔτη
 νηγ', ἃ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ', καθὼς ἔφη Δανιήλ· καὶ
 20 γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ

9—17 cf. Nicephor. Brev. p. 109. — 19 Dan. IX, 25.

3 πτολεμ. ὁ φιλομήτωρ, πτολ. ὁ ἐπιφανής CF. — 4 ὁ σωτήρ
 ABP ὁ ἐπικληθεὶς σωτήρ rell. — ἀλεξάνδρου N. — 7 αὐτοῦ
 FL. — 8 ἐν ἔτεσι CENRV. — σθ' Eus. — 10 ἱερεῖς N. — ὁ om.
 BR. — 11 ἰάκιμος ABM ἰωάκειμος F. — υἱὸς αὐτοῦ τοῦ ἰησοῦ N.
 — ἐλιάσιβος (ἐλ. V) BV. — ἰακίβου B ἰακήβου A ἰωακείμου F
 ἰωακίμου N. — ἰασίμου ABEP ἰωσίβου L ἰωσίμου rell. — 12 ἰαδ-
 δοῦς ACER ἰαδοῦς B. — 14 ἰωναάς, σίμων om. N. — ἰωναάς
 RV ἰωνάας CE. — 15 Ἰωάννης] ἰαννῆς vel ἰαννῆς CELRV. —
 16 πρὸς τῆς ἀρχιερωσύνης B πρὸ τῆς ἀρχιερωσύνης R πρὸς τὴν
 ἀρχιερωσύνῃν G ἐπὶ τὴν ἀρχιερωσύνῃν A. — ἰαννέος B ἰανναίος
 CNV ἰαννέας F.

1 τὸν εὐεργέτην θεόν P. — 2 ἐπιφάνης P. — 5 ὁ ante ἀδελ-
 φὸς om. P. — 7 τὴν αἰγύπτον P. — 14 ἰωνίας ἰαδδοῦ sed a
 lit. tentatum P. — Ἰωνίας] ὀνίας P Nic. — 19 φησὶν P.

τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλήμ ἕως χριστοῦ ἡγούμενου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ξβ'.

[ια'. Περὶ Τίτου.]

Μετὰ δὲ Οὐεσπασιανὸν ἐβασίλευσε Τίτος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ'. καὶ ὥρα θερινῇ πανήμερον ὁδοιπορήσας καὶ αἰ- 5
μορραγήσας διὰ τῶν μυκτήρων ὑπὸ τοῦ ἡλίου συμφλεχθεὶς καὶ πάνυ λιποθυμήσας, ἔτι ἐμπνέοντα αὐτὸν ἐνέβαλεν εἰς τὸν τάφον Δομετιανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κατ' ἐπιτροπὴν τῆς γυναικὸς Τίτου. ὁ οὖν θαναμάσιος Τίτος οὗτος φιλοσοφώ-
τατος καὶ εὐγλωττότατος τε καὶ πολεμικώτατος ἅμα καὶ μέ- 10
τριος ἄγαν ὑπάρχων καὶ ἀγαθοεργία πολλῇ καὶ σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη καὶ φρονήσει κοσμούμενος ἐκδηλοτέραν 328 M.
ἅπασι πεποίηκε τὴν ἑαυτοῦ συμπάθειαν ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Ἱερουσαλήμ. σφόδρα γὰρ ἐπένθησε τοὺς θεηλάτους Ἰουδαίους τότε, καὶ μᾶλλον τὸν θεῖον ναὸν πυρπολούμενον 15
ὁρῶν ἐδάκρυσε καὶ τὸν θεὸν ἐδυσώπησε τυχεῖν ἐλέους καὶ συγγνώμης, ὥς οὐ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ταῦτα γεγέ-
νασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκείνων θεοστυγὴ δυστροπίαν. ὅθεν δὴ μετὰ τὴν ἁλωσιν πρὸς τοὺς ἀνακηρύττοντας αὐτὸν νικη-
τὴν καὶ τροπαιοῦχον διωθεῖτο τὰς ἀναρρήσεις, ὥς οὐκ αὐτὸς 30
εἰργάσθαι ταῦτα φήσας, ἀλλὰ θεηλάτῳ καὶ θεία ὀργὴ καθ-
υπουργῆσαι καὶ τὰς χεῖρας ἐπιδεδωκέναι. κἀντεῦθεν τοίνυν διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ ταπεινοφροσύνην παγγέραςτος καὶ πανεπέραςτος γενόμενος οὕτως ἐτελεύτησεν. τοσοῦτον

4 τίτος BDEFV. — ὁ υἱὸς AFMR. — 7 λιποθυμήσας BDEM. — 9 αὐτοῦ τίτου N αὐτοῦ R. — οὗτος τίτος FR. — τίτος BEV. — 11 ὑπάρχων ἄγαν D ὑπάρχων om. M. — ἀγαθοεργία BR Exc. de virt. — 15 πυρπολούμενον ὁρῶν ABP Exc. ὁρῶν πυρπολούμενον rell. — 17 αὐτοῦ AC Exc. — 21 εἰργάσθαι ACDLPV εἰργασθαι BEM εἰργασται F Exc. ἐργάσασθαι R ἐργάσατο G. — τοῦτο RV. — θεία καὶ θεηλάτῳ ὀργὴ B θεηλάτῳ ὀργὴ καὶ θεία N. — 24 τοσοῦτος LR.

2 Post v. 2 alia add. P de septem hebdomadibus et Judaeorum regibus in tertio volumine edenda.

δὲ θορήνος ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐτοῦ κατέσχε τὴν Ῥώμην, ὡς ἐν χρόνῳ πολλῷ τοῦτον ἀπομνημονεύοντες καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἀναλογιζόμενοι δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους κλαίειν ὥσπερ οἰκίῳ πάθει κατεχόμενος ἕκαστος.

- 5 Ἐφ' οὗ τὸ Βέσβιον ὄρος ἐν τῇ δύσει κατὰ κορυφῆς ῥαγὲν πῦρ ἀνέβλυσε τοσοῦτον, ὡς καταφλέξαι τὴν παρακειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσιν. ὅπερ θεασάμενοι οἱ Ἕλληνες καὶ σφόδρα καταπλαγέντες ἠρώτησάν τινας τῶν ἔλλογιμων χριστιανῶν, πῶς καὶ πόθεν ἐξῆλθε τὸ πῦρ ἐκ τῶν
- 10 μυχάτων τῆς γῆς. οἱ δὲ φησιν· ἐκ τῆς ἡτοιμασμένης τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀσεβέσιν ἀνθρώποις γεέννης ἀνεδόθη πρὸς σωφρονισμόν καὶ ἐπὶ λήθην τῶν ἁμαρτανόντων. καὶ δῆλον ἐξ ὧν καὶ ὁ περιβόητος ὑμῶν διδάσκαλος Πλάτων ἔφη διεξερχόμενος ἐν
- 15 τῷ Φαίδωνι περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποπληρώσεων τῶν ψυχῶν, ὅτι οἱ κακῶς βεβιωκότες κολάζονται ἐν τῷ Κωκυτῷ καὶ ἐν τῷ Πυριφλεγέθοντι καὶ ἐν τῷ Ταρτάρῳ, ἅτινά εἰσιν ἐν τῷ τῆς γῆς βάθει. καὶ ταῦτα μὲν ἐκείνοι πρὸς τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ διαποροῦντας Ἕλληνας. ὁ δὲ γε θεῖος Πατρί-
- 329 Μ. κιος καὶ τῆς Προύσης ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς πρὸς τὸν δικαστήν ἀνθύπατον ἐρωτηθεὶς ἐπὶ λαοῦ καὶ δήμου περὶ τῶν αὐτοφυνῶν θερμῶν πόθεν ἀνάγονται, οὕτως ἀπεκρίθη· ὁ

13 Platon. Phaed. p. 112 A sqq. cf. Nonnus ad Gregor. Naz. Or. II ctr. Julian. cp. 36 Migne Tom. 36, 1053 D. — 19—p. 440, 12 Passio Scti Patricii in Acta Sanct. April. Tom. III p. LXVI.

1 ἐπὶ] ἐν BR. — 3 διαλογιζόμενοι R om. P. — ἔκλειον P κατέκλειον R. — 10 μυχάτων V μυχαιτάτων (μυχετ. F) FR μοιχοτάτων B. — φασίν R ἔφησαν F. — 15 φαίδωνι CDFLPRV. — ἀποπληρώσεων CR. — 18 κατ' ἐκεῖνω (κατεκείνω C) καιροῦ BCLM κατεκείνου καιροῦ (ῥ m. 1 in lit.) P κατεκείνω καιρῷ A κατ' ἐκεῖνον καιρὸν V κατ' ἐκεῖνον καιροῦ G.

7 οἱ Ἕλληνες θεασάμενοι P. — 14 ἔφη. διεξέρχ. γὰρ ἐν — τῶν ψυχῶν λέγει ὅτι P. — 21 ἐπὶ] ὑπὸ P. — 22 ἀνάγονται P. — ἀπεκρίθη φάσκων P.

κτίσας θεὸς πῦρ καὶ ὕδωρ ἐξ οὐκ ὄντων οὐσιῶν, καὶ ἐκ
 μὲν τοῦ πυρὸς φῶς καὶ ἥλιον καὶ τοὺς λοιποὺς φωστήρας
 κατασκευάσας λόγῳ προσέταξεν αὐτοὺς ἡμέραν καὶ νύκτα
 δαδουχεῖν. τοσαύτη γὰρ αὐτοῦ ἡ δύναμις, ὅσον καὶ τὸ θέ- 5
 λημα. ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος τὸ στερεώμα τοῦ οὐρανοῦ συμ-
 πήξας καὶ γῆν ἐπάνω τῶν ὑδάτων ἐδράσας ἐποίησε τὰ ἐν
 αὐτοῖς πάντα προγνωστικῇ ἐνεργείᾳ, ἵνα ὁ μέλλων παρ'
 αὐτοῦ διαπλάττεσθαι ἄνθρωπος μηδενὸς τῶν ἀναγκαίων καὶ
 συμφερόντων εἰς χρῆσιν ἐνδέχεται. ἐν οἷς δύο τόπους εὐτρε-
 πίσας πάλιν αἰδίοις τὸν μὲν φωτὶ καταλάμπεσθαι καὶ ἀπε- 10
 ράντων ἀγαθῶν ἔμπλεον κατεσκεύασεν, τὸν δὲ σκότους καὶ
 κολαστικοῦ πυρὸς αἰωνίου πεποίηκεν, ὅπως οἱ μὲν εὐαρε-
 στήσαντες αὐτῷ καὶ πρὸς τὴν τοῦ διαβόλου μὴ κατολισθή-
 σαντες ἀπάτην τὸν τῶν φωσφόρων ἀγαθῶν μετὰ τὴν ἀνάστα-
 σιν ἀπολαβόντες τόπον αἰωνίως αὐτῷ συμβασιλεύσωσιν, οἱ 15
 δὲ παροργίσαντες αὐτὸν καὶ τῷ κοινῷ ἐχθρῷ ἐξακολουθή-
 σαντες σὺν αὐτῷ καὶ τὸν τῶν σκοτεινοφόρων κολαστηρίων
 ἀπειληφότες χῶρον ἀτελευτήτως ἀπολεύσωσιν. διαχωρίσας
 δέ γε τὸ πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ, ὥσπερ τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος,
 κατεκερμάτισε ταῦτα κατὰ πάσης αὐτοῦ τῆς κτίσεως, καὶ 20
 ἔστιν ὕδωρ ὑπεράνω τοῦ στερεώματος καὶ πῦρ ὑποκάτω τοῦ
 στερεώματος, ὃ ἔστιν αἰθήρ, καὶ ἔστιν ὕδωρ καὶ πῦρ ὑπο-
 κάτω τῆς γῆς. καὶ τὸ μὲν ἐπάνω τῆς γῆς ὕδωρ συναχθὲν
 εἰς συναγωγὴν μίαν θάλασσαν προσηγορεύθη, τὸ δὲ ὑποκάτω 30 M.
 τῆς γῆς ἀπομεῖναν ἄβυσσος ἐκλήθη, ἐξ οὗ καθάπερ σίφω- 25

2 καὶ ἥλιον ABP Pass. καὶ om. rel. — 3 αὐτοῖς FR. —
 ἡμέρα ABEL. — 7 δι' αὐτοῦ RV. — 11 ἔμπλεον BDR ἔμ-
 πλεω V. — 15 ἀπολαύοντες BCE ἀπολάβοντες F. — 17 τὸν om.
 PR. — 18 ἀπειληφότες χῶρον ABP χῶρον (χώρον R) ἀπειληφότες
 CELNRV ἀπειληφότες om. F. — ἀτελευτήτως ABP αἰωνίως καὶ
 ἀτελευτήτως rel. — 21 ὕδωρ καὶ πῦρ ὑπεράνω R. — καὶ πῦρ
 ὑποκάτω τοῦ στερεώματος om. CELNR ὑποκάτω τοῦ στερεώ-
 ματος om. F.

νέες τινες ἀναπέμπονται πρὸς ζωὴν ἡμῶν αἱ πηγαὶ καὶ
παντὸς ζώου, ἀφ' οὗ καὶ τὰ θερμὰ ἀνάγονται. καὶ τὰ μὲν
πορρωτέρω τοῦ κάτω πυρὸς ἀπέχοντα προνοίᾳ θεοῦ ἀναδι-
δονται ψυχρότερα, τὰ δὲ πλησίον τοῦ πυρὸς ἐκείθεν ἐκπν-
5 ρούμενα ζέοντα λίαν ἀναφέρονται, ὅσα δὲ οὐ πολὺ πλησιά-
ζουσι τὸ πῦρ ὕδατα χλιαρὰ ἐν τισι τόποις ἐξάλλονται. καὶ
τὸ μὲν ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ κολαστήριον ἐστὶ δαιμόνων
καὶ ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ κατώτατον ὕδωρ ψυχρό-
τατον ὂν καὶ εἰς βώλους κρυστάλλου πεπηγός, ὃ καὶ Τάρ-
10 ταρος λέγεται, βασανιστήριον ἐστὶν ὡσαύτως καὶ τοῦτο τῶν
μὴ φυλαξάντων τὰς ἐντολὰς κυρίου. ὅτι δὲ πῦρ ἔστιν ὑπο-
κάτω τῆς γῆς, πειθέτω σε τὸ ἐν Σικελίᾳ καὶ ἐν Λυκίᾳ
προφανῶς ἀναδιδόμενον καὶ μέντοι καὶ ἐν ἄλλοις διαφόροις
τόποις ὁμοίως παραδεικνύμενον πῦρ εἰς τὴν φοβερὰν γέεν-
15 ναν προδήλως πάντας κατακαῖον, ὅσοι τὰ τοῦ πυρὸς ἔργα
πεπράχασιν. περὶ οὗ καὶ ὁ μέγας Μωϋσῆς ἐκ προσώπου
τοῦ θεοῦ φησιν· ὅτι πῦρ ἐκκέκνται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου,
καυθήσεται ἕως ἄδου κατωτάτου. καταφάγεται γῆν καὶ τὰ
γενήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. οὕτω δὲ καὶ Ἡσαΐας
20 προφαίνων διαρρηθὴν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὴν ἐσομένην καὶ
ἡτοιμασμένην αὐτοῖς διὰ τοῦ ἀσβέστου πυρὸς κόλασιν ἐκ-
βοᾷ· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται, καὶ τίς ἀπαγγελεῖ
ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον; πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς
ὑμῶν καὶ τῇ φλογὶ ἧ ἑξεκαύσατε. καὶ ἐξελεύσονται καὶ
25 ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν
ἑμοί, λέγει κύριος. ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ

16 Deut. 32, 22. — 22 Jes. 33, 14; 50, 11; 66, 24.

3 ἀπέχοντα EV. — ἀναδίδεται CDEFLR ἀναδιδόμενα V.
— 6 τὸ πῦρ ABP τῷ πυρὶ rell. — 12 ἐν τῇ σικελίᾳ N. —
13. 14 τόποις διαφόροις EFLNR. — 19 γεννήματα BR Deut. —
22 ὅτι — ὑμῖν om. CF. — 22 ἀπαγγελεῖ ABP ἀναγγελεῖ rell. Jes.

14 εἰς] καὶ P. — 15 πάντας ὑπομνησκοντα P in quo κατα-
καῖον — πεπράχασιν desunt.

τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔδονται εἰς ὄρασιν πάσης σαρκί.

Καὶ δὴ καὶ ὁ θεηγόρος Χρυσόστομος φησιν· ὄρα παράδοξον ἔτερον αὐθις, ἐναντίας φύσεις συνιούσας. οὔτε γὰρ ἀστραπῆς τι πυρῶδέτερον, οὔτε ὕδατος ψυχρότερον, ἀλλ' 5 ὁμῶς ἀναμίγνυται καὶ οὐ συγγεῖται οὐδὲ κεράννυται, ἀλλὰ 331 M. τοὺς οἰκείους ἐκάστη διατηρεῖ ὅρους, τὸ πῦρ ἐν τῷ ὕδατι καὶ τὸ ὕδωρ ἐν τῷ πυρί· καὶ οὔτε τοῦτο ἐκείνο ἀνεξήρανε, οὔτε ἐκείνο τοῦτο κατέσβεσεν, καίτοι ἀστραπή τοῦ ἡλιακοῦ πυρὸς ὀξύτερον καὶ φανότερον καὶ τομώτερον. καὶ μαρτυ- 10 ροῦσιν αἱ ὄψεις αἱ ταῖς ἀκτῖσι διηνεκῶς καταλαμπόμεναι, ἐκείνης δὲ τὴν φορὰν οὐδὲ πρὸς βραχὺ δυνάμεναι ἐνεγκεῖν. καὶ ὁ μὲν ἥλιος διὰ πάσης ἡμέρας διατρέχει τὸν οὐρανόν, αὕτη δὲ ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ὡς καὶ Χριστὸς μαρτυρεῖ λέγων· ὥσπερ ἡ ἀστραπή ἐξ ἀνατολῶν 15 πορεύεται καὶ φαίνει ἕως δυσμῶν. εἰτά φησιν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. αὕτη πάλιν ἑτέρα φύσις οὐ μικρὰν ἡμῖν παρέχουσα χρεῖαν, ἀλλὰ τοσαύτην ὥστε εἰς τὸ πολὺ τῆς ζωῆς ἡμῖν συντελεῖν καὶ κεκμηκότα ἀνακτᾶσθαι τὰ σώματα. τοῦτο γὰρ ἔργον ἀνέμων ἀναριπιρίζει τὸν ἄερα, 20 ὥστε μὴ ἀκίνητον ὄντα φθείρεσθαι, πεπαίνειν τε τοὺς καρπούς καὶ τρέφειν τὰ σώματα. τί ἂν τις εἴποι τὰς ἐν ναυ-

3—p. 443, 11 Chrysost. in Psalm. 134 cp. 3 Migne Tom. 55, 390. — 15 Matth. 24, 27.

1 αὐτῶν om. RV. — 6 σύγγνται ER. — 8 ἐξήρανε DFG. — 9 τοῦτο om. ANP τὸ πῦρ B. — ἡ ἀστραπή RV Chr. — 10 φανώτερον ABDF et mg. P m. 1 φανερώτερον P in textu. — 12 φορὰν] φοβεράν CP. — ἐνεγκεῖν ABP Chr. ὀπενεγκεῖν rell. — 15 ὁ χριστὸς BFR Chr. — 16 φαίνει ABP φαίνεται rell. Chr. Matth. — 18 ἡμῖν ABFP ἡμῶν rell. — 22 τίς ἂν τις εἴποι ER τίς ἂν εἴποι C. — ἐν ναυτηλίᾳ DFPR ἐν ναυτιλίᾳ B ἐναντηλία C ἐν αὐτῇ λία M.

10 καὶ φαν. τε καὶ P. — 20 τὰ σώματα καὶ καταψύχειν καὶ τὸν ἄερα κορυφώτερον ποιεῖν P Chr. — ἀναριπιρίζειν P.

τιλία χρείας αὐτῶν καὶ τοὺς καιρούς, καθ' οὓς τεταγμένως
 ἐφίστανται καὶ παραχωροῦσιν ἀλλήλοις χορεύοντες ἐν τῷ
 πελάγει καὶ τοὺς πλωτῆρας διαβιβάζοντες; καὶ ὁ μὲν παρ-
 εμψεν, ὁ δὲ διεδέξατο, καὶ ἐναντίας ὁδεύοντες ὁδοὺς καὶ
 5 διακονοῦντες, ἡ μάχη αὐτῶν πάλιν τῷ βίῳ γίνεται χρήσι-
 μος. καὶ μυρία ἕτερα ἃν τις εἴποι τῶν ἀνέμων ἔργα. ἀλλ'
 ὁμῶς ταῦτα πάντα παραδραμὼν ὁ προφήτης καὶ καταλιπὼν
 τῷ ἀκροατῇ ἀναλέγεσθαι αὐτὸς μόνον τὴν εὐκολίαν τῆς δη-
 μιουργίας παρέστησεν. τὸ γὰρ εἰπεῖν· ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ,
 10 οὐ τοῦτο δηλοῦντός ἐστιν, ὅτι θησαυροὶ τινές εἰσιν ἀνέμων,
 332 M. ἀλλὰ τὸ εὐκολον τοῦ ἐπιτάττοντος καὶ ἔτοιμον τῆς βουλῆς
 καὶ παρεσκευασμένον. ὥσπερ γὰρ ὁ ἔχων ἐν θησαυρῷ μετὰ
 ἀδείας ἐξάγει πάντα καὶ ὅτε βούλεται πάλιν εἰσάγει, οὕτω
 καὶ ὁ τοῦ παντός δημιουργὸς πάντα εὐκόλως ἐποίησε καὶ
 15 τῇ φύσει παρέδωκεν. εἶδες πόση καὶ ἐν ἄερι διαφορά, καθ-
 ἄπερ καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐν πυρὶ πολλαὶ ἐναλλαγαί. καὶ
 γὰρ τοῦ ὕδατος τὸ μὲν ἐστὶ πηγαῖον, τὸ δὲ θαλάττιον, τὸ
 δὲ ἄεριον, τὸ δὲ ἐν νεφέλαις, τὸ δὲ ὑπερουράνιον, τὸ δὲ
 ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, τὸ δὲ ὑπόγειον, ἀφ' οὗ καὶ τὰ
 20 θερμὰ ὕδατα ἐν διαφόροις τόποις ἀνάγονται διὰ τοῦ ὑπο-
 γείου πυρὸς θερμανθέντα παραδόξως. καὶ τοῦ πυρὸς τὸ
 μὲν ἐστὶν ἐν ἡλίῳ, τὸ δὲ ἐν σελήνῃ, τὸ δὲ ἐν ἀστραπαῖς,
 τὸ δὲ ἐν ἄερι, τὸ δὲ ἀπὸ ξύλων τὸ περὶ ἡμᾶς καὶ τὸ λυ-
 νιαῖον, τὸ δὲ ἀπὸ γῆς (καὶ γὰρ ἐστὶ πολλαχού τὸ τοιοῦτον
 25 ἀπὸ γῆς ἀναδιδόμενον ὥσπερ αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων), τὸ δὲ

1 καθ' οὓς] καθουῖς M καθὼς CF et recc. quidam καθὴν A
 om. recc. alii. — 11 τὸ εὐκολον BFRV Chr. τὴν εὐκολον rell. —
 12 ἔχων θησαυρῷ A ἔχων θησαυρὸν FR. — 16 ἐν ante πυρὶ
 om. CF. — 18 ὑπερουράνιον] οὐράνιον Chr. — 19 ὑπόγειον A
 ὑπόγειον B. — 19 ἀφ' οὗ — 21 παραδόξως om. B et alia inserit
 e Pauli Silentiarii opusculo de thermis Pythiis desumpta. —
 23 καὶ τὸ λυγνιαῖον ABPV Chr. καὶ om. rell. — 25 ἀπὸ γῆς
 om. CF.

ἐν λίθοις παρατριβομένοις, τὸ δὲ ἐν κόμαις δένδρων καὶ αὐτῶν παρατριβομένων, τὸ δὲ ἐν κεραυνοῖς ἐκ τοῦ αἰθέρος, τὸ δὲ καὶ ἐξ ὑδάτων καὶ ὑέλων διαυγεστάτων καὶ καθαρωτάτων ἐξάλλεσθαι πέφυκεν. οὕτω δὴ καὶ ἐν ἄερι πάλιν ὁ μὲν ἔστι παχύτερος ὁ περὶ ἡμᾶς καὶ φθοροποιός τε καὶ 5 νοσημάτων ποικίλων καὶ ἐπικινδύνων αἴτιος, ὁ δὲ λεπτότερος καὶ σωμάτων εὐκρασίας καὶ εὐρωστίας πρόξενος, ὁ δὲ ἀνώτερος καὶ πυρωδέστερος. ὥσπερ καὶ τῶν ἀνέμων πολλὰ διαφοραί. ὁ μὲν γάρ ἔστι λεπτότερος, ὁ δὲ παχύτερος, ὁ μὲν ψυχρότερος, ὁ δὲ ξηρότερος, ὁ μὲν ὑγρότερος, ὁ δὲ θερμό- 10 τερος. ὅθεν οὖν ὁ προφήτης ἐμπεσὼν εἰς τὴν ἄβυσσον τῶν εὐεργετημάτων τούτων καὶ τῶν τοιούτων, ἐν οἷς ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις καὶ σοφία δέκνυνται, καὶ ἰδὼν τὸ πέλαγος ἀχανές, ἀπεπήδησε μέγα βοήσας· ὥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, κύριε. πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας καὶ σοφίας ἐνέπλησας τὰ 15 τε ἔμψυχα καὶ ἄψυχα.

[ιβ'. Περὶ Δομετιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τίτον ἐβασίλευσε Δομετιανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ 333 Μ. ἔτη ιε' καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ ναῷ Ῥώμης κατ' ἐπιβουλὴν

14 Psalm. 103 (104), 24.

1 κόμαις BDFV κοπαῖς C. — 2 αἰθέρους B ἄερος N. — 3 καὶ ἐξ AP καὶ om. rel. — 6 ποικίλων καὶ om. B καὶ om. N et E in quo verba ἐπικινδύνων αἴτ. ὁ δὲ λεπτότερος post ἀνώτερος inserta sunt. — 15 σοφίας ἐνέπλησας ABP ἐνέπλησας σοφίας rel. — τὰ τε (τε om. A) ἔμψυχα καὶ ἄψυχα APV τὰ τε ἄψυχα καὶ ἔμψυχα B τὰ τε ἔμψυχα καὶ τὰ ἄψυχα rel. — 18 τίτον BEFV et recc. quidam. — ἀδελφὸς BP ὁ ἀδελφὸς rel.

14 μέγα νοήσας ὥς καὶ προαναφωνήσας φησὶν P. — 16 Post ἄψυχα P add.: καὶ τίς οὐ θαυμάσειεν, ἵνα τὰ πολλὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ παραλείψαντες διὰ τὸ μῆκος τοῦ λόγου, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐπιμνησθῶμεν καὶ τὸν τούτων ἄπαντόν τε καὶ εὐτακτον δρόμον εἰς εὐκρασίαν καὶ σύστασιν τῶν ζώων ἀπάντων μὲν εὐδηλον ὅτι, μάλιστα δὲ τοῦ ἀνθρωπίνου συγκρίματος. τρέχουσι γάρ φησιν ὁ δαμασκηνὸς ἱερὸς ἰωάννης δρόμον ἄληκτον.

τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. καὶ οὕτω διάδοχος τοῦ ἀδελφοῦ γενόμενος οὐ τὴν πατρικὴν τε καὶ ἀδελφικὴν ἐξήλωσεν ἄριστον πολιτείαν, ἀλλὰ τὴν Τιβερίου καὶ Νέρωνος ἀνοσιουργίαν ἐκ διαμέτρον. καὶ δὴ πᾶν εἶδος κακίας ἐπελθὼν καὶ μαιφονίας
 5 τε καὶ γυναικομανίας ἅμα καὶ ἀνδρομανίας ἀνάπλεος γενόμενος ἑαυτὸν ὁ ἄθεος τελευταῖον ἀπεθέωσεν. κἀντεῦθεν οὖν ἔχθιστον ἅπασι καὶ ἀπόβλητον διὰ τὸ φονικόν τε καὶ θηριῶδες τῆς μιαιφῶς γνώμης ἑαυτὸν ὁ τάλας ἀποφήνας εἰκότως μάλα τὰ ἐπίχειρα τῆς οἰκείας δυσμενείας κομισάμε-
 10 νος αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μυσσάρὸν καὶ βέβηλον καταστρέφει βίον, ὥς εἴρηται.

Ἐφ' οὗ Τιμόθεος ὁ ἀπόστολος καὶ Ὀνήσιμος ἐμαρτύρησαν, καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἐξορίζεται, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ἐγνωρίζετο περιπολεῦν
 15 καὶ πανταχοῦ ποιῶν εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας δαιμονικὰ ἀποτελέσματα. ἀπὸ Ῥώμης δὲ ἐλθὼν πρὸς τὸ Βυζάντιον καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἐποίησε ταῦτα φυγαδεύ-
 334 M. σας τὸ πλῆθος τῶν ὄφρων καὶ σκορπίων ἐκ τῆς πόλεως, ὥστε μὴ ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τῶν
 20 ἵππων τὴν ἀταξίαν χαλινώσας ἐν ταῖς συνελύσεσι τῶν ἀρχόντων. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς Ἀντιόχειαν παραγενόμενος

12 cf. Leo Gramm. p. 65, 14. — 14—p. 445, 11 cf. Malalas p. 263, 18 Leo Gr. p. 65, 16.

1 τῆς αὐτοῦ γυναικός M τῆς γυναικὸς αὐτοῦ A. — 2.3 πολιτείαν ἄριστον A ἄριστον om. B. — 5 ἀνάπλεος BRV Exc. τε ἀνάπλεος CEF τε ἐμπλεος (-ως D) N. — 13 ὁ εὐαγγελιστὴς ABP Leo ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς rell.

8 ὁ τάλας om. P. — 9 τὰ πείχειρα P. — 10 καταστρέφει καὶ βέβηλον P. — 15 sqq. sic in P.: καὶ χώρας τελέσματα, καὶ πρὸς τὸ βυζάντιον ἀπὸ Ῥώμης ἐλθὼν ἐποίησεν ἐκεῖ πολλὰ τελέσματα παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν βυζαντίων, ὥστε φυγαδεύεσθαι τὸ πλ. τῶν ὄφ. καὶ σκ. ἐκ τ. πόλ. καὶ μηδὲν ὑπ' αὐτῶν παραβλάπτεσθαι μήτε μὴν ὑπὸ τῆς πολλῆς ἀταξίας τῶν ἵππων συναθροιζομένων ἐν ταῖς συνελ. τῶν ἀρχ. ἐν τῷ παλατίῳ. — 21—p. 445, 1 παραγεν. ἐποίησε δυσωπηθεὶς εἰς τε τοὺς σκορπίους καὶ τοὺς κόνωνπας τελέσματα. τυραννοῦμενοι γὰρ P.

δυσωπηθεῖς ἐποίησεν. τυραννούμενοι γὰρ οἱ Ἀντιοχεῖς ὑπὸ
 τῶν σκορπίων καὶ τῶν κωνώπων, ποιήσας χαλκοῦν σκορπίον
 καὶ χῶσας αὐτὸν ἐν τῇ γῇ καὶ μικρὸν ἐπιστήσας ἐπάνω
 κίονα προσέταξε καλάμους βαστάζειν τὸν λαὸν καὶ περιερχο- 5
 μένους ἐν τῇ πόλει κρᾶζειν τοὺς καλάμους ἐπισείοντας· ἀκώ-
 νωπα τῇ πόλει. καὶ οὕτως ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῆς πόλεως
 οἱ τε σκορπιοὶ καὶ οἱ κώνωπες. αἰτηθεῖς δὲ καὶ περὶ τῶν
 ἐπικειμένων αὐτῇ σεισμῶν στενάξας ἔγραψεν ἐν διπτύχῳ
 ταῦτα· οὐαὶ σοι, τάλαινα πόλις, ὅτι σεισμοῖσι πολλοῖς καὶ
 πυρσοῖς κατενεχθείης. κλαύσεται δὲ σε καὶ ὁ παρ' αἰγία- 10
 λοῖς Ὁρέντης.

Περὶ οὗ μέντοι καὶ ὁ μέγας Ἀναστάσιος Θεονπόλεως
 φησιν· Ἀπολλωνίου δὲ μέχρι νῦν ἐν τισι τόποις ἐνεργοῦσι
 τὰ ἀποτελέσματα ἰστάμενα τὰ μὲν εἰς ἀποτροπὴν ζώων τετρα-
 πόδων καὶ πετεινῶν βλάπτειν δυναμένων ἀνθρώπους, τὰ δὲ 15
 εἰς ἐποχὴν ρευμάτων ποταμῶν ἀτάκτως φερομένων καὶ ἄλλα
 εἰς ἕτερα ἢ ἐπὶ φθορᾷ καὶ βλάβῃ ἀνθρώπων ὑπάρχοντα
 ἀποτρόπαια ἴστανται. καὶ γοῦν οὐ μόνον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
 ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα εἰργάσαντο οἱ δαίμονες δι' αὐτοῦ,
 ἀλλὰ γε καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ παραμένοντες τῷ μνή- 20
 ματι αὐτοῦ σημειᾷ τινὰ ἐπετέλεσαν ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ πρὸς
 ἀπάτην τῶν ἐλεεινῶν ἀνθρώπων τῶν ῥαδίως ὑποκλεπτομέ-
 νων εἰς τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ διαβόλου. τί ἂν τις εἴποι
 περὶ τῶν κατὰ Μανέθωνα μαγικῶν ἔργων; ὅς τοιοῦτος
 ἄκρος γέγονε τῇ μαγικῇ ἀπάτῃ, ὅτι αἰεὶ ἔσκωπτε προδήλως 25 335 M.
 τὸν Ἀπολλώνιον ὥς μὴ ἀκριβῆ τὴν κατ' αὐτοὺς φιλοσοφι-
 κὴν ἐμπειρίαν ἐσχηκότα. ἔδει γὰρ αὐτόν, φησὶν, ὥσπερ ἐγὼ

12—p. 446, 2 Anastas. Sinait. Quaest. 20 Migne T. 89, 525 B.

16 ἀποχὴν CN. — 25 ἄκρος AR Anast. ἄκρως BGPV ἀκρι-
 βῶς CE ἀκριβῆς F om. LN. — 27 ἐγὼ] ἐργῳ CFLNR.

2 καὶ τῶν κωνωπίων σφόδρα καὶ ποιήσας P. — 14 τελέσματα
 P Anast. — 22 ἐλεεινῶν om. P Anast. — 25 γέγονεν ἄκρως P.

λόγῳ μόνον ποιεῖν ἄπερ ἐβούλετο, καὶ μὴ ἀποτελέσασιν ἐπιτρέπειν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα. ταῦτα δὲ πάντα συγχωρήσει τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργείᾳ δαιμόνων γίνονται πρὸς τὸ διὰ τῶν τοιούτων πραγμάτων δοκιμάζεσθαι τὴν ἡμετέραν
 5 ὁρθόδοξον πίστιν, εἰ ἐδραία ἐστὶ καὶ παγία προσμένονσα τῷ κυρίῳ καὶ μὴ ὑποσυρομένη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ διὰ τῶν φαντασιωδῶν τεράτων καὶ σατανικῶν ἔργων τῶν πραττομένων ὑπὸ τῶν δούλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς κακίας. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου προεφήτευσάν τινες, ὡς Βα-
 10 λαὰμ καὶ Σαοὺλ καὶ Καϊάφας, καὶ δαιμόνια πάλιν ἐξέβαλον, ὡς Ἰούδας καὶ υἱοὶ Σκευᾶ. οὐνοῦν καὶ εἰς ἀναξίλους ἢ χάρις ἐνεργεῖ πολλὰκις, ἵνα ἐτέρους εὐεργετήσῃ. καὶ γὰρ Βαλαὰμ ἀμφοτέρων ἀλλότριος ἦν, βίου ἀρίστου καὶ πίστεως, ἀλλ' ὅμως ἐνήργησεν εἰς αὐτὸν ἢ χάρις διὰ τὴν ἐτέρων
 15 οἰκονομίαν. καὶ ὁ Φαραὼ τοιοῦτος ἦν, ἀλλὰ κἀκεῖνῳ τὰ μέλλοντα προέδειξεν. καὶ ὁ Ναβουχοδονόσωρ παρανομώτερος, ἀλλὰ γε καὶ τούτῳ πάλιν τὰ μετὰ πολλὰς ὕστερον ἐσομένας γενεὰς ἀπεκάλυψεν. ὅθεν δῆλον ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἐναντίον ἔχόντων φρόνημα ἐπὶ τῷ προσχήματι τοῦ Χριστοῦ
 20 τεράστια ποιοῦσιν ἐτέρα τέχνη τινὶ πρὸς ἀπάτην ἀνθρώπων ἀπειροκάλων. οἷος ἐγένετο Σίμων ὁ μάγος καὶ Μένανδρος μετ' ἐκεῖνον καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, δι' οὓς εἰκότως ἔφη· μὴ θαύμασιν ἀπατᾶσθαι προσήκει μήτε μὴν ἐπαγγελία ψιλῇ, δοκιμάζειν δὲ τῶν λεγομένων τὴν ἀλήθειαν.

8—11 cf. Constitut. Apostol. apud Anastas. Sin. Quaest. 20 Migne Tom. 89, 528 C. — 12—18 Chrysost. in Matth. XXIV (XXV), 2 Migne Tom. 57, 322.

1 μόνῳ BEFLM Anast. — 3 τοῦ om. CFM. — δαιμόνων ABP τῶν δαιμόνων rell. — 9 τὸ ὄνομα CEFrv. — 11 υἱοὶ DEPV οἱ υἱοὶ rell. — σκευᾶ ADFV σκευᾶ E. — 15 ὁ φαραὼ ABP ὁ om. rell. — 17 ἐσόμενα CFL. — 18 καὶ τῶν ABPV καὶ om. rell. — 19 ἐναντίον BEL ἐναντίων rell. — 20 τεράστια FP.

1 τελέσασιν P Anast. — 11 Post Σκευᾶ P add.: ἐν τούτοις δὲ καὶ τὸ τινὲς ἐξεριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλουσι καὶ τὰ ἐξῆς. — 13 καὶ τῆς πίστεως P. — 24 λεγομένων καὶ πραττομένων P.

[ιγ'. Περὶ Νερούα.]

Μετὰ δὲ Δομετιανὸν ἐβασίλευσε Νερούας ἔτος ἕν. ὃς ἀνακαλεσάμενος Ἰωάννην ἐκ τῆς νήσου ἀπέλυσεν οἰκεῖν ἐν 336 M. Ἐφέσῳ. μόνος τότε περιῶν τῷ βίῳ ἐκ τῶν ιβ' μαθητῶν καὶ συγγραψάμενος τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον ἐν εἰρήνῃ 5 ἀνεπαύσατο. περὶ οὗ καὶ ὁ πολυλίστωρ Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ φησὶν· Θωμᾶς μὲν τὴν Παρθίαν εἰληχεν, Ἰωάννης δὲ τὴν Ἀσίαν, πρὸς οὓς καὶ διατρίψας ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῳ. καὶ πάλιν· ἐπὶ τούτοις οὖν καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας τελευτᾷ καὶ θάπτεται 10 πρὸς τῶν αὐτόθι πιστῶν. ὁμοίως δὲ καὶ Φίλιππος ὁ ἐκ τῶν ζ' διακόνων ἐν Ἱερᾷ πόλει τελειοῦται καὶ θάπτεται μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. περὶ ὧν καὶ Πολυκράτης ὁ τῆς ἐν Ἐφέσῳ παροικίας ἐπίσκοπος Ἰούκτορι τῷ ἐπισκόπῳ Ῥώμης γράφων οὕτω φησὶν· καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν μεγάλα στοι- 15 χεῖα κεκοίμηνται, ἅτινα καὶ ἀναστήσονται τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου, Ἰωάννης ὁ ἐπιστήθιος Χριστοῦ, ὃς καὶ τὸ πέταλον πεφορηκῶς καὶ διδάσκαλος ἐν Ἐφέσῳ γενόμενος κεκοίμηνται, καὶ Φίλιππος ὁ ἐκ τῶν ζ' διακόνων ἐν Ἱερᾷ πόλει τελειοῦται. οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τὸν εὐνούχον 20 βαπτίσας καὶ τὸν Σίμωνα κατηχήσας.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος Ἰππόλυτος Ῥώμης περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν ἀποστόλων διεξιὼν

7—9 Eus. Hist. Eccl. III, 1. — 9—20 *ib.* III, 31. — 22—*p.* 448, 6 Hippolytus de XII apostolis. Migne Tom. 10, 952.

2 νερούας LM νέρβας V νερβᾶς R. — 4 ἐν τῷ βίῳ AFL. — 12 ἱερᾷ (-ρά GP) πόλει ABCGPR ἱεράπολει M ἱεραπόλει DEFLV *item v.* 20. — 14 ἰούκτορι ABFPR ἰούκτωρι DV οὐίκτορι CE οὐίκτωρι LM. — 15 φάσκει RV. — 16 ἐν τῇ PR. — 17 τοῦ om. AR.

2 ἕνα P. — 5 ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο] μαρτυρίου κατηξίωται P. *Tum alia addit seorsim edenda et prosequitur:* καὶ μὲν δὴ καὶ ὁ πολ. εὐσ. — 18 διδάσκαλός τε καὶ μάρτυς P Eus. — 20 τελειοῦται καὶ θάπτεται ἐκεῖ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ P (cf. Euseb.).

ἔφη· Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου κηρύσσων ἐν τῇ Ἀσίᾳ
τὸν λόγον ἐξωρίσθη ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ
βασιλέως Ῥωμαίων, κακείθεν πάλιν εἰς Ἔφεσον ἐκ τῆς ἐξ-
5 ορίας ἀνακληθεὶς ὑπὸ Νερούα καὶ τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον
συγγραψάμενος, ἔνθα καὶ τὴν ἀποκάλυψιν θεασάμενος ἐτε-
λεύτησεν, οὗ τὸ λείψανον ζητηθὲν οὐχ εὗρέθη.

337 M. Ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἀδελφὸς Καيسάριος ἐπὶ
σεκρέτου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐρωτηθεὶς περὶ τούτου οὕτως
ἀπεκρίνατο λέγων· αὐτὸς Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγ-
10 γελίῳ πρὸς τῷ τέλει διεσάφησε τοῦτο φάσκων· καὶ τοῦτο
εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ, τοῦτ' ἔστι τῷ Πέτρῳ, ἀκολου-
θει μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν
ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα καὶ φησιν· κύριε, οὗτος δὲ
τί; καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
15 ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; ἐξῆλθε δὲ ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς
ἀδελφούς, καὶ ἔδοξαν ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνή-
σκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἔὰν
αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; ἐπεὶ οὖν
ἀλιεύοντας αὐτοὺς κατειληφὼς τῷ Πέτρῳ μόνῳ προσέταξεν
20 ἔπεσθαι αὐτῷ, ὁ δὲ καὶ τὸν Ἰωάννην συμπορεύεσθαι βουλό-
μενος ἔφη· κύριε, οὗτος δὲ τί; ὃν θεσπίσας ὁ Ἰησοῦς προσ-
μένειν ἐπὶ τῆς ἀλείας φησὶν· ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἐν-
ταῦθα καὶ ἀλιεύειν ἕως ἂν ὑποστρέψας ἔρχομαι πάλιν ὧδε,
τί πρὸς σέ; ὥστε οὖν ἄριστα διορθούμενος τὴν ἐσφαλμένην

7—24 Caesarius Dialog. III, 179 Migne Tom. 38, 1152. —
10 Joh. 21, 19—23.

3 τῶν ῥωμαίων N. — 4 νεροῦα CLM. — 7 καισαρείος EFMR.
— 15 δὲ ABP οὖν rell. Joh. — οὗτος om. BV et recc. quidam.
In L m. 1 spr. vers. add. — 16 καὶ ἔδοξαν ABP om. rell. Joh.
— 17 καὶ οὐκ εἶπεν — ἀποθνήσκει om. BC. — 21 μένειν N. —
24 διορθ. αὐτῶν τὴν ἐσφαλμένην ὑπὸν. N.

7 καὶ γε καὶ ὁ τοῦ P. — 9 ἀπεκρίθη P. — 14 αὐτὸν]
αὐτῷ P. — 17 ὅτι om. P. — 22 ἐνταῦθα δηλαδὴ καὶ P.

αὐτῶν ὑπόνοιαν εἰκότως ἔφη· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ· οὐκ ἀπο-
 θνήσκει. καὶ γὰρ ἐν πολλοῖς πολλάκις διεσφάλλοντο πρὸς
 τὰς πεύσεις Χριστοῦ καὶ ἀποκρίσεις, ὥς καὶ ἀκούειν ἀσυνέ-
 τους καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, ἕως ἐλθὼν τὸ ἅγιον πνεῦμα
 ἐδίδαξεν αὐτοὺς καὶ ὠδήγησεν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν κατὰ 5
 τὸν λόγον κυρίου. εἰ δέ τις ἐριστικῶς τε καὶ προπετῶς
 ἀποκρονόμενος τὰς ἱερὰς ταύτας φωνὰς καὶ μαρτυρίας ἀκαί-
 ρως δῆθεν συλλογισζόμενος εἴποι· πρὸς τὸ καταγγεῖλαι τὴν
 δευτέραν Χριστοῦ παρουσίαν κατελείφθη ζῶν ἐν σαρκὶ μετὰ
 Ἐνῶχ καὶ Ἡλία, ἀκουέτω ὅτι περ μόνους διὰ τῆς ἀποκαλύ- 10
 ψεως αὐτὸς οὗτος ἐκείνους ἐκ προσώπου κυρίου λέγει τοὺς
 δύο μάρτυρας γενήσεσθαι Ἐνῶχ καὶ Ἡλίαν τοιαύδε φάσκων·
 καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύουσιν ἡμέ-
 ρας ,σξ' περιβεβλημένοι σάκκους. οὗτοί εἰσιν αἱ δύο 338 M.
 ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι ἐνώπιον κυρίου πάσης τῆς γῆς 15
 ἐστῶτες. καὶ εἴ τις θελήσειεν αὐτοὺς ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπο-
 ρεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς
 αὐτῶν. καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, ποιήσει
 τὸ ἀναβαῖνον θηρίον ἐκ τῆς ἀβύσσου πόλεμον μετ' αὐτῶν
 καὶ νικήσει καὶ ἀποκτείνει αὐτούς, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν 20
 ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς μεγάλης πόλεως ἔσονται ἡμέρας τρεῖς
 ἡμῖν ἄταφα, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. μάτην

3 Luc. 24, 25. — 4 Joh. 16, 13. — 13 Apocal. 11, 3 sqq.

1 καὶ οὐκ εἶπεν αὐτὸν οὐκ ἀποθνήσκειν B. — αὐτῷ· οὐκ AP
 αὐτῷ ὅτι οὐκ rell. — 4 ἐλθὼν E. — 6 κυρίου BCP τοῦ κυρίου
 rell. — 10 ἡλία CR ἡλιοῦ B. — ἀκουέτωσαν CENR om. F. —
 11 ἐκεῖνος CMR om. L. — 12 ἡλίαν BCR. — 14 περιβεβλη-
 μένοις CP περιβεβλημένους F. — 15 καὶ αἱ δύο ABLP αἱ om.
 rell. — 20 ἀποκτείνῃ ACV ἀποκτενεῖ E Apocal. — 21 ἡμέρας
 τρεῖς ἡμῖν ἄταφα AP γ' ἡμῖν ἔτη ἄταφα B ἄταφα ἡμέρας
 τρεῖς ἡμῖν rell. (ἡμῖν *compendio scr. in* ABN).

1 αὐτῶν καὶ ἄλογον ὑπόνοιαν P. — 18 ποιήσῃ P. — 22 Post
 ἐσταυρώθη P add.: καὶ πάλιν φησὶν· sqq. Apocal. 20, 9; 10.

οὖν παραληροῦσί τινες φάσκοντες αὐτὸν ἔτι ζῆν ἐν σαρκὶ
μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσι τῷ ὄντι μήτε περὶ τίνων δια-
βεβαιοῦνται, οἰκοθεν τοῦτο καὶ οὐκ ἔκ τινων ἱερῶν ἐξηγη-
τῶν ριψοκινδύνως τε καὶ τολμηρῶς ὄντως τερατευόμενοι.

5

[ιδ'. Περὶ Τραϊανοῦ.]

Μετὰ δὲ Νερούαν ἐβασίλευσε Τραϊανὸς ἔτη θ' καὶ ὕδε-
ριάσας ἀπέθανεν. ὅστις ἀγαθὸς καὶ μισοπότηρός τε καὶ
φιλοδίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε γυμνώσας ποτὲ ρομ-
339 M. φαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων ἐπέδωκε τῷ ἐπάρχῳ λέγων·
10 δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ εἰ μὲν καλῶς ἄρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ,
εἰ δὲ μή, κατ' ἐμοῦ αὐτῷ χρήσῃ. ἐφ' οὗ Συμεὼν ὁ τοῦ
Κλωπᾶ καὶ Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ἐμαρτύρησαν, καὶ Βασιλεί-
δης καὶ Μένανδρος καὶ Κήρινθος καὶ Νικόλαος καὶ Ἐβιο-
ναῖος οἱ αἰρεσιάρχαι καὶ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας ἐγνωρίζοντο.

15

[ιε'. Περὶ Ἀδριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τραϊανὸν ἐβασίλευσεν Ἀδριανὸς ὁ καὶ Αἰλίας
340 M. γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κδ', καὶ ὕδριασας ἀπέθανεν. ἐφ' οὗ
στασιασάντων τῶν Ἰουδαίων καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν
οἰκοδομῆσαι βουληθέντων, ὀργίζεται κατ' αὐτῶν σφόδρα. καὶ
20 πολέμου γενομένου μεταξὺ ἀνεῖλεν ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
μυριάδας νη', καὶ τὰ μὲν παλαιὰ λείψανα τῆς πόλεως καὶ

2 I. Timoth. 1, 7. — 6—11 cf. Leo Gramm. p. 67, 12. —
11—14 cf. ib. p. 68, 5. — 17—p. 451, 5 cf. ib. p. 68, 17.

1 οὖν om. C m. 1 spr. vers. add. in P. — 6 νεροῦαν LNV
νερβᾶν R. — 9 ἐπάρχῳ BMPR Leo ὑπάρχῳ rell. — 11 αὐτῷ
AEGP αὐτό rell. om. Exc. de virt. — χρήσει AEF χρῆσις C χρῆ-
σαι BR Exc. Leo. — 12 κλωπᾶ E κλοπᾶ B κλοπᾶ AV κλεώπα R.
— βασιλίδης (-ις A) ACLMRV. — 14 ἐγνωρίζοντο v. 13 post κή-
ρινθος inserit N. — 16 αἰλίας (αἰλ. A) ACELMP αἰλῖος rell. —
18 τῶν Ἰουδαίων ALV (P cf. infra) τῶν om. rell. — 20. 21 μυ-
ριάδας νη' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ C ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ om. B.

14 καὶ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας om. P. — 18 στασιάζαντες οἱ
Ἰουδαῖοι καὶ — βουληθέντες P.

τοῦ ναοῦ καταρριπώσας κτίζει νέαν Ἱερουσαλήμ, ἣν δὴ καὶ μετωνόμασεν Αἰλίαν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα, καὶ στήσας τὸ ἑαυτοῦ εἶδωλον ἐν τῷ ναῷ οἰκεῖν Ἑλλήνας ἐν τῇ πόλει προσέταξεν. κτίσας δὲ καὶ ναὸν ἐν Κυζίκῳ καὶ πόλιν ἐν τῇ Θράκῃ προσηγόρευσεν αὐτήν Ἀδριανούπολιν. ἐφ' οὗ 5 Κέρδων καὶ Οὐαλεντίνος καὶ Μαρκίων καὶ Μοντανὸς καὶ Σατορνίλος καὶ Καρποκράτης οἱ αἰρεσιάρχαι καὶ Ἀκύλας ἐγνωρίζοντο.

[ις'. Περὶ Ἀντωνίνου.]

Μετὰ δὲ Ἀδριανὸν ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ἔτη κβ'. ἐφ' 10 341 M. οὗ Πολύκαρπος ὁ μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ Ἰουστίνος ὁ φιλόσοφος καὶ Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου ἐμαρτύρησαν, καὶ Τατιανὸς καὶ Βαρδισιάνης οἱ αἰρεσιάρχαι 342 M. καὶ Πρίσκιλλα καὶ Μαξιμίλλα αἱ ψευδοπροφῆτιδες τῶν κατὰ Φρύγας ἐγνωρίζοντο.

15

[ιζ'. Περὶ Μάρκου.]

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσε Μάρκος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ια'. ἐφ' οὗ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς φερόμενον ὤφθη.

[ιη'. Περὶ Βῆρου.]

20

Μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσε Βῆρος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η' 343 M. καὶ ἐσφάγη ἐν προκένσῳ.

7 cf. Leo Gramm. p. 69, 14. — 21 cf. Malalas p. 282, 14 (cf. Exc. de insid. quae ἐν προκένσῳ exhibent).

1 καταρρηπώσας P κατερριπώσας L κατερρειπώσας V κατερριπώσας B. — 3 ἐν τῇ πόλει] ἐν τῷ ναῷ N. — 4 δὲ καὶ ναὸν ABP καὶ om. rell. — ἐν τῇ κυζίκῳ GV ἐν τῷ κυζ. R (in quorum uno ἐν τῷ ἢ κυζ.). — 6 μοντανὸς CM. — 7 σατορνίλος BELRV σατορνείλος M. — 12 ὁ ἐπίσκοπος MRV. — 13 βαρδισιάνης BL μαρδισιάνης (μαρδισ. alii) R βαρδισιάνης CE. — 14 πρίσκίλλα EF πρίσκυλλα R. — μαξιμίλλα MV μαξιμίλα C. — 14 κατὰ φρύγας ERV καταφρύγας rell. — 17 ὁ υἱὸς BM. — 18 ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς om. V ἐπ' ἀνατολὰς om. B.

[ιθ'. Περὶ Κωμώδου.]

Μετὰ δὲ Βῆρον ἐβασίλευσε Κώμωδος ἀδελφὸς αὐτοῦ
 ἔτη ιβ' καὶ ὑπὸ ἀναγωγῆς αἵματος καὶ χολῆς ἀθρόως ἀπ-
 344 M. ἐθανεν. ἐφ' οὗ Θεόδοτος ὁ καὶ πρῶτος τῆς κατὰ Παῦλον
 5 τὸν Σαμωσατέα καὶ Νεστόριον πλάνης ἀρξάμενος καὶ Θεο-
 δοτίων ἐγνωρίζετο.

[κ'. Περὶ Περγίνακος.]

Μετὰ δὲ Κώμωδον ἐβασίλευσε Περγίναξ μῆνας δύο καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ παλατίου
 10 τὸν μάρτιον μῆνα.

[κα'. Περὶ Δαδίου.]

Μετὰ δὲ Περγίνακα ἐβασίλευσε Δάδιος μῆνας δ' καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγὴν τοῦ παλατίου
 345 M. θεωρῶν τοὺς ἰχθύας.

15 [κβ'. Περὶ Σευήρου.]

Μετὰ δὲ Δάδιον ἐβασίλευσε Σευήρος ἔτη ιη'. ὃς τὸν
 ἐν Βρεττανίαις νικήσας πόλεμον ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν
 περιετείχισε τὴν νῆσον σταδίοις χιλίοις. ἐφ' οὗ Λεωνίδης
 ὁ ἐπίσκοπος καὶ πατὴρ Ὁριγένους ἐμαρτύρησεν, καὶ Κλήμης
 20 ὁ Στρωματεὺς καὶ Σύμμαχος καὶ Ὁριγένης ἐγνωρίζοντο.

16—18 cf. Leo Gramm. p. 72, 20. — 18—19 ib. p. 72, 18.

2 κώμωδος BDPR κώμοδος AELV κώμωδος C κώμοδος FM.
Similiter v. 8. — ὁ ἀδελφὸς BFMR. — 5 σαμωσατέα (-αῖα C
 -αῖαν M) ACFLMPR σαμουνσατέα G σαμωσατέα BDEV. — 6 ἐγνω-
 ρίζοντο CENV. — 9 ἐκ] ἀπὸ L om. R. — 10 εἰς τὸν μάρτιον
 μῆνα P τοῦ μαρτίου μηνός AB τῇ ἀρχῇ τοῦ μαρτίου μηνός F. —
 13 ὑπὸ τοῦ κουβικουλαρίου AR ὑπὸ τινος κουβ. V. — 16 σεύηρος L
 σεύηρος A σεβήρος BFG σέβηρος V βήρος M. — 18 λεωνείδης D
 λεονίδης ACLMPRV.

17 βρετανίαις P. — 19. 20 κλ. ὁ στρωμεὺς καὶ ὁ τούτου μα-
 θητὴς Ὁριγένης σύμμαχος ἐγνωρ. P.

Ὅστις Ὀριγένης εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀκμάζων μεγίστην εἰς ³⁴⁶ M. τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν καταβαλλόμενος οὐ μόνον τοῖς πιστοῖς πρόξενος ὠφελείας ἐγένετο μεγάλης, ἀλλὰ γε καὶ τῶν αἵρετικῶν οὐκ ὀλίγοις. ὑπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ ὑγιῆ τῆς πίστεως παραλαμβάνοντες δόγματα ζηλωταὶ τῆς ἀληθείας 5 ἐγίνοντο. ἐξ ὧν ὑπῆρχε διαφερόντως Ἀμβρόσιος ἀνὴρ ἐπίσημος καὶ φιλόλογος, ὃς εἰς γνώσιν τοῦ ἀνδρὸς ἀφικέσθαι σπουδάσας ἀπέστη τῆς Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκιανὸς αἰρέσεως πεῖραν τῆς ἐνθέου παιδείας αὐτοῦ ἀρκοῦσαν κτησάμενος. πλείστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶν- 10 τες μεγίστην καὶ αὐτοὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα μαθήματα τὴν ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο. μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο παραδιδούς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τᾶλλα προπαιδεύματα. διόπερ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ' Ἑλλήσι φιλοσόφων μαρτυροῦσιν αὐτῷ μνήμην ἐν τοῖς ἰδίῳ ποιούμενοι συγ- 15 γράμμασιν ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ εὐφυῆς παιδόμενος ὑπῆρχε σφόδρα καὶ ζητητικὸς ἄνθρωπος, ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς θείας γραφῆς βούλημα πυνθανομένῳ ὡς βαθύτερον ἢ διανοούμενον ἐπέπληττεν ὁ πατήρ μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν περαιτέρω ζητεῖν. νύκτωρ δὲ ἐπιστάς εὐδοντι τὰ στέρνα ὡς θείου 20

1—13 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 18. — 14—16 cf. *ib.* VI, 19, 1. — 16—p. 453, 2 *ib.* VI, 2, 9 sqq.

6 ἐγένοντο BMR. — 9 αὐτοῦ παιδείας C αὐτοῦ om. F. — 12 ἐγνωρίζετο RV. — 14 φιλοσόφων AP Exc. de virt. Eus. σοφῶν rell. — 15 αὐτὸν AB αὐτῶν P. — 17 ζητητικὸς AFV ζητικὸς M ζηλωτικὸς (-οτικὸς C) CR ζητικὸς E et L in quo ζητητικὸς corr. incert. qua m. — ὃ B ὡς AFRV ὃς CELN Exc. — 18 πυνθανόμενος L Exc. πυνθανόμενον F. — διανοοῦμένῳ B. — 20 δ' ἐπιστάς AB.

1 καὶ εἰς ἀλεξ. P. — καὶ μεγίστην P. — 9 ἀρκοῦσαν om. P. — 14 ὀλίγιστοι P. — 15 συντάγμασιν P. — 16—p. 453, 2 sic in P: ὑπῆρχε σφόδρα καὶ τὸσαύτης ἀγχινοῖας ἢ ἐμπλεος, ὡς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐκπαιδεύοντα αὐτὸν τὰ θεῖα μαθήματα ὑπερεκπλήττεσθαι, κάντεῦθεν ὁρῶν αὐτὸν πολλὴν ἐν ταῖς κατὰ τὸν θεῖον λόγον θεωρίαις τυγχάνοντα πολλάκις ἐπιστάς αὐτῷ καθεύδοντι ἀπεργύμνον τὸ στέρνον αὐτοῦ καὶ σεβασμίως κατεφίλει ὡς ἔνδον ἀφιερωμένου πνεύματος ἀγίου.

πνεύματος ἔνδον ἐν αὐτοῖς ἀφιερωμένον κατεφίλει καὶ τῆς
 εὐτεκνίας ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ἀγνείαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν
 τοσαύτην ἥσκησεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὥς ὀβολοὺς δ' καὶ
 μόνον πρὸς διατροφήν καθ' ἐκάστης ἡμέρας ἀρκούντες,
 5 καὶ μέντοι καὶ ἐν πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει, καὶ
 ἐπ' ἐδάφους καὶ ψιαθίου καθεύδων καὶ ὀλίγον καιρὸν τῆς
 νυκτὸς ἀναπαύμενος τὸν πλείονα εἰς τὴν μελέτην τῶν
 ἱερῶν λογίων διήνυνεν. καὶ ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος ἐπὶ
 τε ἀσιτία καὶ ἀγρυπνία καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπωπιάζων
 347 M. 10 τοσοῦτον κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος ὥς ὀρᾶσθαι
 παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκλημέναι. οἶνον γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ
 τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος ἀνατροφήν τοῦ θώρακος μεγίστην
 ὑπέμεινεν. ἔνθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος ὥς διαπρέ-
 πων ἔργῳ καὶ λόγῳ πολλοὺς Ἑλλήνας τὴν εἰδωλομανίαν
 15 βδελύττεσθαι πείσας μαρτυρίῳ στέφανον ἀναδήσασθαι παρε-
 σκεύασεν. πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτοῦ τρεχούσης, καὶ
 πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον Ἑλλη-
 νας φιλοσόφους καὶ αἵρετικούς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέ-
 βειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας χριστιανούς μᾶλλον
 20 στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρόσιος ἱκε-
 τεύσας πολλὰ καὶ παραβιασάμενος ἐν Καισαρείᾳ καὶ ταχυ-
 γράφους μὲν αὐτῷ παραστήσας ἐπτά, πλείους δὲ καλλιγράφους,
 ἐρμηνεῦσαι τὰς θείας γραφὰς αὐτὸν πεποίηκεν. καὶ ὁ μὲν

2—16 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 3, 9 sqq. — 20 — p. 455, 4 cf. ib. VI, 23.

3 ὀβολοὺς δ' (τέσσαρας N) AELNPR Exc. ὀβολοῖς δ' (τέσσαρσι BV) BCFV. — καὶ μόνον ABP Exc. καὶ om. tell. — 4 μόνους D μόνοις F. — καθ' ἐκάστην ἡμέραν BF Exc. ἐκάστης ἡμέρας (om. καθ') R καθ' ἐκάστης (om. ἡμέρας) A. — ἀρκεῖσθαι BCF διαρκούμενος R. — 6 ψιαθίου B ψια+θίου (una litt. eras.) Exc. — 9 ὑποπιάζων AFLNPR Exc. — 11 ὑποσκλημέναι A ἀπεσκληρότα BC. — 16 περὶ αὐτὸν ABCR. — 17 συρρεόντων CEF συρριέντων A. — 20 ἐβεβαίωσεν BCN. — 22 μὲν om. F Exc. — 23 αὐτῶν M αὐτῷ RV.

16 διατρεχούσης P. — 23 ἐρμην. αὐτὸν τὰς θ. γρ. πεποίηκεν P.

τὴν δέουσαν χρεῖαν παρείχεν, ὁ δὲ ἐπὶ σχολῆς γενόμενος ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις, καὶ οἱ βιβλογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἐξησκημέναις, πᾶσάν τε θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἔτη ιη'. λέγεται δὲ ὅτι ἐξακισχιλίας βίβλους συνέταξεν. τοσοῦτον γὰρ ζῆλον εἰς τὴν 5 ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπεδείκνυτο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν Ὡριγένους μαρτυρῶν γράφει πρὸς τινα λέγων· ὁ ἱερὸς καὶ θεῶ γνησίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος πολλὰ προσαγορεύει σε. ὅστις νομίζοντά με φιλόπονον εἶναι καὶ πάνν διψᾶν τοῦ θείου λόγον ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλο- 10 πονίᾳ τῷ πρὸς τὰ ἅγια μαθήματα ἔρωτι, ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με παρελήλυθεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπανδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔστιν εἰ μὴ ἀντιβάλλοντα οὔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωματίον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν 15 τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα, οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπείᾳ τοῦ σώματος τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι ἐπὶ πολλὴν τῆς ἐσπέρας φιλολόγοις παρατείνοντα. ἔω δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔωθεν μέχρι τῆς ἐννάτης ἔσθ' ὅτε καὶ δεκάτης ὥρας· πάντες γὰρ οἱ θε- 348 M. λοντες φιλοπονεῖν τοὺς καιροὺς ἐκείνους τῇ ἐξετάσει τῶν 20 θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασιν. πᾶσαν τοίνυν ἐρμηνεύσας τὴν θείαν γραφὴν ἐτελεύτησεν ἐτῶν ξθ'.

22 cf. Euseb. Hist. eccl. VII, 1.

1 ἐπισχολῆς LMP Exc. et recc. quidam ἐπισχολῆς sine acc. A ἐπισχολῆς C. — 4 ἐρμήνευσεν EFM. — 6 ἐπεδείξατο Exc. ἔσχεν N. — 8 γνήσιος ABFM om. L. — 9 νομίζων με B Exc. — 10 διψῶντα B διψῶν Exc. — 12 ἀπ' αὐδᾶν M ἀπανδᾶν (sine acc. Exc.) C Exc. ἀπαντᾶν F με ἀπαντᾶν L ἀπαν V ὅλον R. — 13 ἀντιβάλλοντο C ἀντιβάλλονται F. — 19 ἐνάτης AC θ' M. — 22 τὴν om. LV.

3 πᾶσαν — 5 συνέταξεν om. P (cf. infra). — 5 οὔτω γὰρ καὶ τοσοῦτον ζῆλον P. — 6 ὥστε καὶ τὴν P. — 9 φιλόπονος P. — 22 γραφὴν καὶ πολλὰς καὶ δυσαριθμήτους (? θυριθμ. cod.) βίβλους συντάξας καὶ πλείστα ὑπὸ τῶν ἀθέων ἐλλήνων διὰ τὴν πίστιν δεινὰ πεπονθὼς ὡς καὶ ἐπιθῦσαι διὰ τινος σατανικῆς πανουργίας τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀδύτης ἀναπαλαῖσαι (-λέσαι cod.), ὡς πολὺς ᾄδεται λόγος, ἐτελεύτ. ἐτῶν ξθ' P.

Περὶ οὗ καὶ ὁ μέγας Ἐπιφάνιος ἐν τοῖς Παναρίοις λέγει· τοῦ μὲν Ἀμβροσίου τὰ πρὸς τροφὰς αὐτῷ τε καὶ τοῖς ὀξυγράφοις καὶ τοῖς ὑπηρετοῦσιν ἐπαρκοῦντος χάριτην τε καὶ τᾶλλα τῶν ἀναλωμάτων, τοῦ δὲ Ὀριγένους ἐν τε ἀγρουπνίαις
 5 καὶ πολιτείᾳ ὑπερβαλλούσῃ καὶ σχολῇ μεγίστῃ τὸν περὶ τῆς γραφῆς διανύοντος κάματον, καὶ πᾶσαν τὴν καλουμένην τῶν ἑξαπλῶν πραγματείαν καὶ τῶν λοιπῶν ὁ ἀνὴρ μετὰ καμάτου πεφιλοτίμητο. οὐ μόνον γὰρ τὰς ἐπισήμους δ' ἐκδόσεις κατὰ ταῦτόν συνήγαγεν, ἀλλὰ καὶ πέντε καὶ ἕξ
 10 κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἐν Ἱερικῷ περιτυχὼν ἐν τινι πίθῳ ταύταις συνέταξεν. ἐπὶ ταῦτόν οὖν πάσας συναγαγὼν, διελὼν δὲ καὶ ἀντιπαραθεὶς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑβραίων σημειώσεως τὰ τῶν λεγομένων ἑξαπλῶν ἀντιγραφῶν εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ἐκ πολυπειρίας κατε-
 15 σκεύασεν. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινεν. συμβέβηκε γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον πτώμα ἐξαΐσειν, καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενος γέγονεν. βουλόμενος γὰρ μηδὲν ἔᾶσαι τῶν θείων γραφῶν ἀνεργήνευτον εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν
 20 ἀμαρτίας καὶ θανάσιμα ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε καὶ οἱ καθεξῆς ἀνόμοιοί τε καὶ ἀνόσιοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γὰρ οὗτος

1—8 Epiphanius Haer. II, 64, 3. — 8—15 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 16. — 15—20 Epiphanius Haer. II, 64, 3. — 20—p 457, 6 *ib.* II, 64, 4.

2 τὰς πρὸς R τὰς (om. πρὸς) C. — 3 ἐξαρκοῦντος AB. — 5 ὑπερβαλλούσῃ BD. — 9 κατ' αὐτόν GMV κατ' αὐτό FR. — 11 ταύταις ABP ταύτας FLN ταῦτα CERV. — πᾶσαν LRV. — 18 πρόξενον LMRV. — μηδὲν ἔᾶσαι τῶν θείων γραφῶν AB τῶν θ. γραφῶν μηδὲν ἔᾶσαι Exc. μηδὲν τῆς θείας γραφῆς ἔᾶσαι rell. (μηδὲν τῶν θ. γραφῶν ἔᾶσαι Epiph.). — 20 γὰρ om. R. — 21 καὶ ante Ἄρειος om. N. — ἔλαβεν A om. B. — καὶ οἱ καθεξῆς — 22 πάντες om. N.

1 ἐν τοῖς παναρίοις om. P. — 11 τὰς πάσας P. — 18 βουλόμενος — 20 ῥήματα om. P. — 22 καὶ οἱ λοιποὶ — p. 457, 6 αὐτοῦ om. P.

τολήσας κατὰ τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὄραν τὸν πατέρα οὐ δύναται οὔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν υἱὸν οὔτε 349 M. οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱόν, ἀλλὰ κτίσμα, καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην 5 ψυχὴν προϋπάρχειν, καὶ τὰ ἐξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἐκάστην γραφήν, καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμιῶν εἰς ἡθὴ τε καὶ εἰς φύσεις ζώων τε καὶ ἀλόγων εἴρηται μέσος φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα, ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἔδογμά- 10 τισεν, τῶν πάντων ἀτοπώτερος εὐρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανηρῆσθαι τοιοῦτον, ὥς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασὶ δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀνατραπῆναι, ἐπινενογκέναι δὲ καὶ κατὰ τὸ σωματίον, οἱ μὲν ὅτι νεῦρον ἀποτετεμῆναι διὰ τὸ μὴ τῇ ἡδονῇ παρ- 15 ενογλεῖσθαι, οἱ δὲ φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον καὶ ἀποξηρᾶναι, ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν, ὥς ὅτι καὶ βοτάνην ἱατρικὴν εὔρε μνήμης ἔνεκα. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ λόγιος ὢν σφόδρα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατεθραμμένος. φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς 20 πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ

7—14 Epiphanius Haer. II, 64, 5. — 14—18 *ib.* II, 64, 3. — 18—20 *ib.* II, 64, 1. — 20—p. 458, 16 *ib.* II, 64, 2.

4 ἀλλὰ—5 λέγεσθαι *om.* M. — 5 λέγεσθαι υἱόν DR. — 9 εἰς φύσεις ABP Exc. Epiph. εἰς *om.* *rell.* — καὶ *om.* N. — μέσως BNPV Exc. μέσης R. — 10 χαρίεν τὰ διηγήματα B χαρίεντα τὰ διηγήματα CERV χαρ. διηγήματα ταῦτα F. — ἔδογματίτισεν RV. — 12 καὶ ἀσκητικὸν ABP Exc. Epiph. καὶ *om.* *rell.* — ἐπανηρῆσθαι BCNPR. — 13 αὐτοῦ *om.* AB. — 16 ἐπιθεῖναι LN ἐπιτεθῆναι AF *et* *recc.* quidam ἐπιτεθεῖναι B *et* *recc.* alii. — 19 τοῦ *om.* AF. — 22 εἰς *om.* AF.

15 νεῦρον] εὔρον P. — μὴ τι ἡδονῇ P. — 18 μνήμης ἔνεκα καὶ βίβλους ἐξαισχίλιους συνέταξεν P. *Tum om. rell. usque ad* p. 458, 16 συγκλαιόντων αὐτῷ.

τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν. Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν
 350 M. εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δὲ μὴ φέρων τὴν
 τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν ἔρρηξε φωνήν, ἀμφοτέρων προ-
 τεθέντων αὐτῷ πραγμάτων. ἐπεὶ δὲ τοῦτο καθωμολόγησε
 5 θύσαι, βαλόντες ἐπὶ χειρὸς αὐτοῦ λίβανον εἰς τὴν τοῦ βω-
 μοῦ πυρὰν καθήκαν, καὶ οὕτω τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τῶν
 κρινάντων ἀπεβλήθη καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξεώθη. τὴν Ἀλε-
 ξάνδρειαν δὲ καταλιπὼν διὰ τὸν ὄνειδον τὴν Ἰουδαίαν κατέ-
 λαβεν, ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα ὡς ἐξηγητῆς καὶ λόγιος
 10 προετρέπετο ἀπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν
 (πρεσβύτερος γὰρ προὔπῃρχεν), καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς
 ὑπὸ τῶν ἱερέων ἀναστὰς καὶ τοῦτο μόνον τὸ ρητὸν εἰπὼν·
 τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δι-
 καιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ
 15 στόματός σου, πτύξας τὸ βιβλίον ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ
 καὶ δακρύων, πάντων ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ.

Εἰσὶ δὲ πολλὰ καὶ ἕτερα τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενά τε καὶ
 ᾐδόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως
 τῶν βιβλίων, ὅθεν καὶ συντακτικὸς ὠνομάσθη διὰ τὸ πε-
 20 ποιηκέναι πολλὰ βιβλία, μὴ ἀκούων ὡς ἔοικε τοῦ σοφωτά-
 του Σολομῶντος λέγοντος· νῦν φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία
 πολλά, καί· μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδίᾳ σου μὴ
 ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ,
 ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

13 Psalm. 49 (50), 16. — 17 Epiph. II, 64, 3 fin. — 21 Eccl.
 12, 12. — 22—p. 459, 4 cf. Euseb. ap. Anastasium Sin. Quæst. 65
 Migne Tom. 89, 684 A. — 22 Eccl. 5, 1 sqq.

3 τοιαύτην AM. — 4 τοῦτο] τούτῳ BE οὕτω C. — 5 βά-
 λοντες AFLR λαβόντες V. — 6 ἀπὸ τῶν κρινάντων ABV Exc.
 Epiph. ἀποκρινάντων CEFLN ἀποκριθεὶς R. — 7 τὴν ἀλέξ. δὲ
 AB Exc. τὴν δὲ ἀλέξ. rell. — 8 τὸ ὄνειδος BR. — 17 τὰ περὶ
 ABP τὰ om. rell. — 24 ὁ om. BF.

17 καὶ πολλὰ εἰσὶ τὰ περὶ P. — 18 ᾐδόμενα ὑπέρογκα διὰ
 P Epiph. — 21 τοῦ μὴ ποιῆσαι P.

διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι. εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολὺ· ἔστι γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ σοφίζον περισσά, μήποτε ἀσεβήσῃς. ταύτας τοίνυν παρα- 351 M. γραφάμενος τὰς ἱερὰς παραινέσεις καὶ παραγκωνισάμενος 5 οὐδὲ τοῦ χριστοφόρου προσέσχε τὴν ἔννοιάν τε καὶ σύνεσιν ἐν τοῖς συντάγμασιν. ὁ γὰρ θεσπέσιος Παῦλος ἐν παρασκευῇ λόγων πάντων δυνατώτατος νοήμασί τε ἰκανώτερος γερονῶς οὐ πλείον τῶν βραχυτάτων ἐπιστολῶν γραφῇ παραδédωκεν, καίτοι μυρία καὶ ἀπόρρητα λέγειν ἔχων, ἅτε τῶν 10 μέχρις οὐρανοῦ τρίτου θεωρημάτων ἐπιφθάσας, ἐπ' αὐτόν τε τὸν θεοπρεπῆ παρὰδειςον ἀναρπασθεὶς καὶ τῶν ἐκείσε θημάτων ἀνεκφράστων ἀξιώθεις ἀκοῦσαι. καὶ μέντοι οὐδ' οἱ λοιποὶ τοῦ Χριστοῦ φοιτηταί, ἰβ' μὲν ἀπόστολοι, ο' δὲ μαθηταί, καὶ ἄλλοι πρὸς τούτοις μυριοὶ οὐκ ἄπειροι λόγων 15 ἐτύγχανον, καὶ ὅμως οὖν ἐξ ἀπάντων τῶν τοῦ κυρίου διατριβῶν ὑπομνήματα Ματθαῖος ἡμῖν καὶ Ἰωάννης μόνοι καταλελοίπασιν, οὓς καὶ ἐπάναγκες ἐπὶ τὸ γράφειν ἐλθεῖν κατέχει λόγος, ὥσπερ δὴ καὶ Μάρκον καὶ Λουκᾶν ὕστερον. διὸ δὴ φησιν ὁ μέγας Μάξιμος· ὁ λόγους συγγραφόμενος ἡ 20 † πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται ἡ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων ἡ ἄμφω ἡ πρὸς βλάβην τινῶν ἡ πρὸς ἐπίδειξιν ἡ ἐξ ἀνάγκης.

[κγ'. Περὶ Ἀντωνίνου.]

Μετὰ δὲ Σευῆρον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος καὶ Γέτας 25

1 Eccl. 6, 11. — 2 Eccl. 7, 16; 17.

2 ματαιότητι (-τη E) CEFLV. — 9 πλείον M πλείων ACF πλείω BL. — 10 καὶ ἀπόρρητα ABPV καὶ om. rell. — 12 τε BP δὲ rell. — 13 ἀνεκφράστων θημάτων AB ἀνεκφράστων om. R. — 17 μόνοι om. AB. — 19 δὴ om. AF. — 22 ἡ καὶ ἄμφω ASuid. v. συγγραφεύς. — 25 σεύηρον ACLM σεβήρον recc. quidam σεβηρον V.

15 καὶ ἄλλοι τε P. — 22 ἡ καὶ πρὸς βλάβην P.

ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μῆνας β', καὶ σφάξας τὸν ἀδελφὸν καὶ μοναρχήσας ἔτη 5' ἀνταναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων.

[κδ'. Περὶ Ἀντωνίνου τοῦ Καρακάλλου.]

352 M. Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Καρακάλλος ἔτη κς' καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ. ἐφ' οὗ ἦν καὶ Γαληνὸς ὁ ἰατρός.

[κε'. Περὶ Μακρίνου.]

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσε Μακρίνος ἔτη δ' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἀντωνίνου.

10 [κς'. Περὶ Ἀντωνίνου τοῦ Γάλλου.]

353 M. Μετὰ δὲ Μακρίνον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Γάλλος ἔτη δ' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

[κς'. Περὶ Ἀλεξάνδρου.]

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας
15 υἱὸς ἔτη ιγ' καὶ ἐσφάγη σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μαμαίᾳ ἐξ
354 M. ἐπιβουλῆς Μαξιμίνου στρατηγοῦ. ἐφ' οὗ Νάρκισσος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐν τῷ βαπτίζειν ἑλαίου τοῦ χρίσματος λείψαντος ἐκέλευσεν ὕδωρ ἐν τῷ κρατῆρι βληθῆναι καὶ τοῦτο προσευξάμενος εἰς ἑλαίον μετέβαλεν.

20 [κη'. Περὶ Μαξιμίνου.]

Μετὰ δὲ Ἀλέξανδρον ἐβασίλευσε Μαξιμῖνος ἔτη γ' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. ἐφ' οὗ Λαυρέντιος καὶ Κυπριανὸς ἐμαρτύρησαν.

16—19 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 9?.

1 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ N. — 12 ἰδίων αὐτοῦ N ἰουδαίων Exc. de insid. — 9 ὑπ' ἀντωνίνου BP. — 14 μαμαίας υἱὸς ABP υἱὸς om. rell. — μαμαίας et 15 μαμαίᾳ N. — 16 νάρκισσος BLPR νάρκησος A νάρκισσος rell.

[κθ'. Περὶ Βαλβίνου.]

Μετὰ δὲ Μαξιμῖνον ἐβασίλευσε Βαλβῖνος μῆνας β' καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

[λ'. Περὶ Πουπλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Βαλβῖνον ἐβασίλευσε Πουπλιανὸς μῆνας β' καὶ 5 355 Μ.
ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

[λα'. Περὶ Ἰούνορος.]

Μετὰ δὲ Πουπλιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰούνορ μῆνας γ', ὃς πρῶτος ἐποίησε κανδιδάτους καὶ προτίκτορας καὶ τὸ τάγμα τῶν σχολαρίων συστησάμενος ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἰούνορον εἰς τὸ 10 ἴδιον ὄνομα.

[λβ'. Περὶ Γορδιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰούνορον ἐβασίλευσε Γορδιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ' καὶ ἐν τῷ πολέμῳ συμπεσὼν τῷ ἱππῳ καὶ μηροκλασθεὶς ἀπέθανεν.

15

[λγ'. Περὶ Οὐνίωρος.]

Μετὰ δὲ Γορδιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐνίωρ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β' καὶ ὕδρεριάσας ἀπέθανεν. ἐφ' οὗ Σαβέλλιος ὁ αἰρεσιάρχης ἐγνωρίζετο. καὶ Ἑβραῖός τις χριστιανοῖς ἐν ἐρήμῳ τόπῳ συνοδοιπορῶν ἐν Συρίᾳ καὶ ἄρρωσθήσας, ὥστε μὴ 20 δύνασθαι παντελῶς αὐτὸν κινεῖσθαι, συνεβουλεύσαντο οἱ

8—11 cf. Chron. Pasch. p. 501, 13; 502, 14. — 19—p. 463, 19 cf. Johannis Moschi Pratum spir. cp. 176 Migne Tom. 87, 3044.

2 Βαλβῖνος — 5 ἐβασίλευσε om. CEF L et R (cf. v. 8. 13). — 8 ἰούνωρ LM ἰούωρ B βαλβῖνος ὁ ἰούνορος R. — 10 ἰούνορον M ἰούνωρον L ἰούνορον P. — 13 ἰούνωρον L ἰούνορον (ἰουν. M) MP ἰούνορα F ἰούωρ B βαλβῖνον R. — 17 οὐνίωρ AP ἰουνίωρ BL ἰούνωρ CDEFG ἰούνορ M ἰούνορος R. — 19 ἐν ἐρήμῳ τόπῳ συνοδοιπορῶν ABNP συνοδ. ἐν ἐρήμῳ τόπῳ rell. — 21 παντελῶς αὐτὸν ABP αὐτὸν παντελῶς rell.

2 μῆνα α' P. — 9 προτίκτορας P.

σὺν αὐτῷ χριστιανοὶ μετὰ πολλῶν δακρύων καταλείψαι τοῦ-
 τον ὑφορώμενοι μὴ καὶ αὐτοὶ συνδιαφθαρεῶσιν ἐκ τῆς ἀνυ-
 δρίας τοῦ τόπου καὶ ἐρημίας. οὓς ἰδὼν ἀπιέναι μέλλοντας
 ὁ Ἰουδαῖος ἤρξατο μετὰ κλαυθμοῦ πρὸς αὐτοὺς λέγειν· ὁρ-
 5 κίτω ὑμᾶς τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
 κατελθόντα ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων καὶ μέλλοντα κρῖναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς, μὴ ἐάσητέ με ἀποθανεῖν Ἑβραῖον, ἀλλὰ
 856 M. βαπτίσάτε με καὶ οὕτως ἀπέλθατε. οἱ δὲ φησιν· οὐκ ἔξ-
 εστιν ἡμῖν τοῦτο ποιῆσαι κοσμικοῖς οὔσι καὶ χειροτονίαν
 10 μὴ ἔχοντας, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ὕδωρ ἐστὶν ἐνταῦθα, καθὼς
 καὶ αὐτὸς ἐπίστασαι. ὁ δὲ μᾶλλον ἐπέμενε τοῖς αὐτοῖς ὁρ-
 κοῖς ἐκβιαζόμενος αὐτοὺς καὶ κατακρίνων. ἐν πολλῇ οὖν
 ἀπορίᾳ γενόμενοι, εἶπεν εἰς ἕξ αὐτῶν πρὸς τοὺς λοιπούς·
 ἐγείρατε αὐτὸν καὶ ἐκθύσατε. καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου τοῦ-
 15 τον ὀρθώσαντες καὶ ἀποδύσαντες, ἐκεῖνος τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ
 ψάμμου πλήσας κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰουδαίου
 λέγων ἐκ τρίτου· βαπτίζεται Θεόδωρος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
 πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀποκρινο-
 μένων τῶν ἄλλων καθ' ἕκαστον ὄνομα τὸ ἀμήν. καὶ παρα-
 20 χοῖμα τοσοῦτον ἐνίσχυσεν, ὥστε σὺν πολλῇ προθυμίᾳ καὶ
 εὐρωστίᾳ βαδίζειν μετ' αὐτῶν. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ καὶ ταῦτα διηγησαμένων τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Διονυ-
 σίῳ, καὶ τοῦτον ἐκθαμβήσαντες, εὐθύς πάντα τὸν κληρὸν
 συναθροίζει καὶ ἀνατίθεται αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα, εἴτε ἄρα ἐλο-
 25 γίσθη τῷ Ἰουδαίῳ εἰς βάπτισμα ἢ τῆς ψάμμου ἐπίχυσις,

1 μετ' αὐτοῦ AB. — 2 ἀνδρίας καὶ ἐρημίας τοῦ τόπου F
 ἐρημ. τοῦ τόπου καὶ ἀνδρίας L. — 8 ἀπέλθατε m. 1 ex ἀπέλ-
 θετε P ἀπέλθετε V. — φασιν FLRV. — 10 ἔχοντας ACEPR
 ἔχουσι rell. — 15 τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας P τὰς χεῖρας αὐτοῦ BN
 (in L ἑαυτοῦ ex αὐτοῦ m. 1 corr.). — 20 ἐνίσχυσεν PRV (cf
 Moschum) ἰσχυσεν rell. — 23 ἐκθαμβησάντων FV.

8 με om. P. — 16 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν P. — 20 προθυ-
 μία τε καὶ P. — 21 συμβαδίζειν αὐτοῖς P. — 24 εἰάρα (om.
 τε) P.

εἴτε οὐ. καὶ οἱ μὲν ἔλεγον· ἐλογίσθη, μαρτυρούσης καὶ τῆς
 ἀθρόας ὕγειας αὐτοῦ, οἱ δὲ οὐ παρεδέχοντο διὰ τὸ μὴ τοι-
 αύτην ἔχειν τὴν ἐκκλησίαν παρὰδοσιν καὶ μάλιστα γὰρ τοῦ
 κυρίου πρὸς Νικόδημον εἰρηκότος· ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ
 ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν 5
 τῶν οὐρανῶν. τούτων τοίνυν καὶ ἑτέρων λαληθέντων, ἔδοξε
 τῷ ἁγίῳ Διονυσίῳ βαπτισθῆναι αὐτὸν καὶ ἀποστείλας αὐτὸν
 εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐβάπτισεν. τὸν δὲ προβαπτίσαντα
 αὐτὸν διὰ τῆς ψάμμου ἄξιον αὐτὸν ὑπάρχοντα διάκονον
 ἐχειροτόνησεν. εἰκότως οὖν καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος ἀπα- 10
 ριθμήσας τὰ βαπτίσματα πάντα φησὶν· ἐβάπτισε Μωϋσῆς,
 ἀλλ' ἐν ὕδατι καὶ πρὸ τούτου ἐν νεφέλῃ καὶ ἐν θαλάσῃ.
 ἐβάπτισε καὶ Ἰωάννης οὐκέτι μὲν Ἰουδαϊκῶς, οὐ γὰρ ἐν
 ὕδατι μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς μετάνοιαν. βαπτίζει καὶ Ἰησοῦς,
 ἀλλ' ἐν πνεύματι. τοῦτο ἡ τελειότης. οἶδα καὶ τέταρτον 15
 βάπτισμα τὸ διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος, οἶδα καὶ πέμπτον
 ἔτι τὸ διὰ δακρύων. οὐκοῦν δικαίως οὐ παρεδέξαντο καὶ 357 M.
 λίαν ἄρμοδιῶς ἐκεῖνο τὸ βάπτισμα. ποῖον γὰρ ἐκ ταῦτα
 ἐβαπτίσατο, ἢ ὡς βέβαιον καὶ θεῖον κυρωθεῖν;

Ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ κοσμικοὺς τινὰς καὶ γυναῖκας λέ- 20
 γοντες βαπτίσαι ποτὲ κατὰ περιστάσιν, μὴ παρόντος ἱερέως,
 καὶ εἰς βάπτισμα θεῖον καὶ τέλειον αὐτοῖς λογισθῆναι, φιλο-

4 Joh. 3, 5. — 11—17 Gregor. Naz. Or. 39 cp. 17 Migne
 Tom. 36, 353.

1 εἴτε καὶ οὐ N. — ὅτι ἐλογίσθη NV. — καὶ τῆς ABP καὶ
 om. rell. — 2 ὕγίας ACEF. — διὰ τὸ τὴν τοιαύτην ἔχειν C διὰ
 τὸ μὴ τὴν τ. ἔχ. R διὰ τὸ τοιαύτ. μὴ ἔχειν V διὰ τὸ μὴ ἔχ.
 τοιαύτην B. — 4 πρὸς νικόδημον ABP Mosch. πρὸς τὸν v. rell.
 — 9 αὐτὸν post ἄξιον om. V et recc. quidam. — 12 ἐν τῇ θα-
 λάσῃ CDEFL. — 17 ἔτι om. CF. — 18 ἐκ ταῦτα ACGL ἐκ-
 ταῦθα E ἐκ τούτων BFNRV. — 19 κυρωθῇ RV. — 22 φιλονι-
 κοῦντες ACLMP.

1 εἴτε οὐ om. P. — 2 ὕγίας] εὐρωστίας P. — αὐτοῦ om. P.
 — 4 φάσκοντος P. — 7 διονυσίῳ ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὸν ἰορδ.
 ποταμὸν κἀκεῖ βαπτισθῆναι. τὸν δὲ P Mosch. — 9 ἄξιον αὐτὸν
 ὑπάρχοντα om. P Mosch. — 10 εἰκότως — 19 κυρωθεῖν om. P.

νεικοῦντες, μᾶλλον δὲ τερατολογοῦντες καὶ βλασφημοῦντες ἐκ πολλῆς ἀγνωσίας καὶ αὐθαδείας, μηδὲ τῆς ἱερᾶς τῶν ἀποστόλων διδασκαλίας καὶ παραγγελίας ἀκούοντες τῆς λεγούσης· οὐκ ἐπιτρέπομεν λαϊκὸν ποιεῖν τι τῶν ἱερατικῶν, οἷον θυσίαν ἢ βάπτισμα ἢ χειροθεσίαν ἢ εὐλογία μικρὰν ἢ μεγάλην. οὐχ ἑαυτῷ γὰρ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. διὰ γὰρ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ ἐπισκόπου δίδεται ἡ τοιαύτη δόξα. ὁ δὲ μὴ ἐγγχειρισθεὶς ταύτην, ἀλλ' ἀρπάσας καὶ τυραννήσας αὐτὴν ἑαυτῷ, τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ Σαουλ καὶ Ὀζία ὑποστήσεται. οὐ μὴν δὲ ἀλλ' οὐδὲ τοῖς λοιποῖς κληρικοῖς ἐπιτρέπομεν βαπτίζειν οἷον διακόνους ἢ ἀναγνώστους ἢ ψάλταις ἢ ὑπηρέταις, ἢ μόνοις ἐπισκόποις καὶ πρεσβυτέροις, ἔξυπηρετουμένων αὐτοῖς τῶν διακόνων. οἱ δὲ τολμῶντες τοῦτο τῶν Κοριθίων ὑποτίσουςι τὴν δίκην. καὶ μέντοι οὐδὲ πρεσβυτέροις χειροτονεῖν διακόνους ἢ διακονίσσας ἢ ἀναγνώστους ἢ ὑπηρέτας ἢ πυλωρούς, ἀλλ' ἢ μόνοις τοῖς ἐπισκόποις. αὕτη γάρ ἐστι τάξις ἔννομος ἐκκλησιαστικὴ καὶ θεάρεστος ἁρμονία καὶ κατάστασις. μάτην οὖν ἐρεσχελοῦσιν ἡ τὸ γε ἀληθέστερον εἰπεῖν θεομαχοῦσιν οἱ τὰ τῆς ἱερῶς ὕλης χαρίσματα καὶ ἐνεργήματα κοσμικοῖς τε καὶ γυναιξὶν ἀπονέμοντες ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων καὶ πειθομένων τῇ ματαιολογίᾳ καὶ φλυαρίᾳ τῶν μηδὲ ὅ τί ποτέ ἐστιν ἱερῶς σύννη καὶ διαφορὰ κοσμικοῦ τε καὶ ἱερέως πάμπαν εἰδότες.

4—19 Constit. Apostol. III, 10; 11.

6 οὐχὶ ἑαυτῷ AB οὐχ αὐτῷ P. — 8 δόξα] ἄξια ER Const. — 10 ὅζιον BRV Const. — 13 ἀλλ' ἢ μόνοις BR. — 15 κορητῶν AE κριτῶν B. — καὶ μέντοι καὶ οὐδὲ CDER. — 16 διακονίσσας CPV διακονίσσας FL διακονίσσαις B. — 19 μάτην — 24 εἰδότες om. B. — 24 εἰδόντων F et m. 2 D.

V. 11 post ὑποστήσεται, v. 19 post κατάστασις et v. 24 post εἰδότες alia inserit P in tertio volumine edenda. — 20 θεομαχοῦσιν] βλασφημοῦσι P. — 23 μηδ' ὅτι P.

[λδ'. Περὶ Μάρκου.]

Μετὰ δὲ Οὐνίωρον ἐβασίλευσε Μάρκος ἔτη γ'.

[λε'. Περὶ Ἰουστιλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσεν Ἰουστιλλιανὸς ἔτη β' καὶ
φλεβοτομηθεὶς ἐξεχύθη τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐν τῷ καθεύδειν καὶ 5
λιποθυμήσας ἀπέθανεν.

[λς'. Περὶ Φιλίππου.]

Μετὰ δὲ Ἰουστιλλιανὸν ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη ς' καὶ 358 M.
κτίσας πόλιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ καλέσας αὐτὴν Φιλιππό-
πολιν ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ. 10

[λξ'. Περὶ Οὐαλλεριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Οὐαλλεριανὸς ἔτος α'
καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἐφ' οὗ, ἐπὶ πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην τοῦ Θεοῦ ὁργὴν μεγάλην ἐκπέμψαντος, λοιμῶδης
νόσος τὸ ἀνθρώπινον γένος διέφθειρεν εἰς ἐξάλειψιν. ἀπὸ 15 359 M.
γὰρ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης ἄτμοι τινες ἀνῆσαν καὶ
πρὸς τούτοις ἄνεμοι καὶ αὔραι τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν
ἀνιμήσεις ἀπέπνεον, ὥς νομίζειν νεκρῶν ἰχθῶρας εἶναι τὰς
δροσούς. συνεχεῖς οὖν ἐκ τούτου λοιμοὶ τὴν γῆν συνεῖχον
καὶ βαρεῖα καὶ ἀνίατα νοσήματα, ὥς ἄπειρον καὶ ἀναρίθμη- 20

13—p. 466, 15 Epitome ecclesiastica? cf. Dionysii Alexand.
epist. ap. Euseb. Hist. eccl. VII, 21; 22.

2 οὐνίωρον CELP οὐνίωρον AB ιούνωρον DR ιούνουρον M
ιούνουρα F. — 4 ιουστιλιανὸς M ιουστειλλιανὸς R ιουστινιανὸς B.
Item v. 8. — 6 λιποθυμήσας FLP λυποθυμήσας M λειποθυμή-
σας rell. — 8 ἔτη ς' AP ἔτη γ' B ἔτη ζ' R ἔτη κς' CEFLN. —
9 φιλιππούπολιν R φιλίππον πόλιν Exc. de insid. — 16 ἀνέσαν
ACFLMP. — 18 ἀπέπνεον ABP Eus. ἀνέπνεον rell. — 19 ἐκ τοῦ
τοιούτου λοιμοῦ τ. γ. συνεῖχεν RV. — τὴν γῆν συνεῖχον λοιμοὶ B
τὴν γῆν λοιμοὶ συνεῖχον L. — 20 βαρεῖα FL βαρία C βαρεῖα E.

14 ὁ Θεὸς ὁργὴν μεγάλην ἐκπέμψας P.

τον γενέσθαι τῶν ἀνθρώπων τὸν ὅλεθρον. θρῆνοι δὲ καὶ οἰμωγαὶ διὰ τὸ πληθὺς τῶν ὀλλυμένων ἐγίνοντο πανταχοῦ κατ' οὐδὲν τῶν ἐπὶ τοῦ θανάτου τῶν πρωτοτόκων Αἰγύπτου ἀπολειπόμενοι. οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ᾗ οὐκ ἦν τεθνηκώς
 5 καὶ ἀπόζων, καὶ οἱ μὲν τῶν ἐθνῶν ἀπηνεῖς ἄνθρωποι τὴν τοῦ νοσήματος ἐκτρεπόμενοι καὶ τὴν τοῦ θανάτου μετάδοσιν ἀτάφους ἢ καὶ ἡμιθανεῖς ἔρριπτον τοὺς ἀνθρώπους, οὐ συγγενῶν, οὐ φίλων, οὐκ ἄλλων τινῶν ἐγγυτέρω φειδόμενοι, κἂν ὅτι μάλιστα τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θάνατον οὐ διέφυγον. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν φοβουμένων τὸν κύριον ἀπαρφυλάκτως τοὺς νοσοῦντας θεραπεύοντες καὶ τοῦ πάθους μεταλαμβάνοντες τοῦ βίου τούτοις συναπηλλάττοντο, ἄλλοι δὲ ἑτέρους νοσοκομήσαντες καὶ ἀνεθῆναι τῆς νόσου ποιήσαντες ἀπεγέγοντο εἰς αὐτοὺς τὸν ἐκείνων θάνατον ἐπισπασά-
 15 μνοι.

[λη'. Περὶ Γάλλου.]

Μετὰ δὲ Οὐαλλεριανὸν ἐβασίλευσε Γάλλος υἱὸς αὐτοῦ ἡῆνα ἓνα καὶ ἐσφάγη καθεύδων ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικός.

[λθ'. Περὶ Δεκίου.]

20 Μετὰ δὲ Γάλλον ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος ἓν καὶ ἐσφάγη
 360 Μ. ἐν τῷ πολέμῳ. ὃς ἐθέσπισεν ἐν Ῥώμῃ τὰς χριστιανὰς γυναῖκας μὴ ἐξεῖναι κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν οἰόμενος διὰ τῆς νομιζομένης αἰσχύνης ταύτης εἰς εἰδωλολατρείαν αὐτὰς ἐλκύσειν. αἱ δὲ μᾶλλον προθύμως ἀκατακάλυπτοι
 25 προήεσαν δόξαν ἡγούμεναι τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ δοκοῦσαν ἀνθρωπίνην ἀτιμίαν. ὅθεν ἄχρι νῦν αἱ μὲν ἀκριβεῖς χριστια-

2 ἐγίνετο CE ἐγένετο V. — 3 ἐπὶ τοῦ θανάτου ABP ἐπὶ τῷ θανάτῳ F ἐπὶ θανάτῳ rell. — 4 ἀπολιπόμενοι FR. — 7 ἢ om. LR. — 9 κἂν] καὶ BP. — 14 τὸν] τῶν DFP. — ἐπισπασάμενοι θάνατον FL. — 17 ὁ υἱὸς BM. — 25 προίεσαν ADP προίασιν CEFLR.

7 ἡμιθανεῖς τοὺς νεκροὺς ἔρριπτον οὐ συγγ. οὐ φιλάτων παντελῶς φειδόμενοι P. — 14 τὸν αὐτὸν θάνατον P.

ναὶ γυναῖκες ἀκατακάλυπτοι προΐασιν, αἱ δὲ Ἰουδαῖαι καὶ ἄπιστοι καλυπτονται. ἐφ' οὗ καὶ Βαβυλᾶς Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς Ῥώμης καὶ Ἀλέξανδρος Ἱεροσολύμων καὶ Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐμαρτύρησαν, καὶ Ναυάτος τῆς ἐκκλησίας ἀπέστη, καὶ Ἑλκεσαῖος ὁ αἵρεσιάρχης ἐγνωρίζετο. 5

[μ'. Περὶ Αἰμιλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Δέκιον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς ἔτος α' καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.

[μα'. Περὶ Γαλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Αἰμιλιανὸν ἐβασίλευσε Γαλλιανὸς ἔτη γ' καὶ 10 361 M. ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ. ἐφ' οὗ Ἀρτέμων καὶ Συνέπων οἱ αἵρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο, καὶ Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς καὶ μαθητὴς Ὁριγένους διέπρεπεν.

[μβ'. Περὶ Κλαυδίου.]

Μετὰ δὲ Γαλλιανὸν ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β'. 15

[μγ'. Περὶ Κυντιλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσε Κυντιλιανὸς ἡμέρας ζ'.

[μδ'. Περὶ Αὐριλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Κυντιλιανὸν ἐβασίλευσεν Αὐριλλιανὸς ἔτη ε' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου. ἐφ' οὗ Μάνης ὁ μιὰρὸς 20 362 M.

20—p. 467, 5 Exc. Barocc. ex Eus. Hist. eccl. VII, 31.

2 κατακαλύπτονται FL. — βαβυλᾶς C βαβύλας EFLNRV. — 4 ναυᾶτος C et recc. plerique νοάτος E ναβάτος BGL. — 5 ἑλκεσαῖος (ἐλ. P) ABP κελσαῖος (-έος C) rell. — 7 αἰμιλιανὸς BCPR αἰμηλιανὸς A. — 8 ἐν τῷ παλατίῳ — 11 ἐσφάγη om. PR ex homoteleuto. — 10 αἰμιλιανὸν ACGL αἰμιλλιανὸν B. — γαλινὸς C. — 11 ἀρτέμων M ἀρτέμπων P. — συνέπων AC συνέσων ut vid. D νέπων P. — 15 γαλινὸν C γάλλον L. — 17 om. R. — κυντιλιανὸς L κυντυλλιανὸς F κιντιλλιανὸς M. — 19 κυντυλλιανὸν F κιντιλιανὸν M κυντιανὸν B κλαύδιον R. — αὐριλλιανὸς DFPRV αὐρηλλιανὸς L αὐρηλιανὸς B Exc. de ins. αὐριλιανὸς ACEM.

καὶ τρισκατάρατος ἀνεφύη Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον
ὁ δαιμονιώδης μορφαζόμενος. διὸ καὶ μαθητὰς ἰβ' ὥς ἂν
ὁ Χριστὸς ἐπαγόμενος καὶ ἐκ πάσης αἰρέσεως εἴ τι κακὸν
ἐρανισάμενος ἐκ Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ
5 συγχώρησιν εἰσέφωρσεν. οὗτος οὖν ὁ μεμνηὼς Μάνης ὁ
καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος Βραχμάνης ἦν τὸ γένος, διδάσκα-
λον δὲ ἔσχε Βούδδαν τὸν πρώην καλούμενον Τερέβινθον,
ὃς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Σκυθιανοῦ τὰ Ἑλλήνων δοξάζοντος
τὴν Ἐμπεδοκλέους ἡγάπησεν αἵρεσιν δύο ἀρχὰς λέγοντος
10 ἀντικειμέναις ἀλλήλαις. εἰσελθὼν δὲ ἐν Περσίδι ἐκ παρθέ-
νου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννησθαι καὶ ἐν τοῖς ὅρεσιν ἀνατρα-
φῆναι, καὶ συγγραψάμενος βιβλία τέσσαρα τὸ μὲν ἐπαινό-
μασε τῶν μυστηρίων, τὸ δὲ εὐαγγέλιον, τὸ δὲ τῶν θησαυρῶν,
τὸ δὲ τῶν κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βούδδας οὗτος ὁ καὶ
15 Τερέβινθος ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβείς ἀπώλετο,
γυνὴ δέ τις, παρ' ἧ κατέλυσε καὶ κατελύθη, τὰ χρήματα
καὶ τὰς βεβήλους βίβλους τοῦ ἐξαγίστου κληρονομήσασα
ὠνεῖται παιδάριον ἑτῶν ζ' τοῦνομα Κούβρικον, ὃν καὶ δι-
δάσασα γράμματα καὶ ἐλευθερώσασα κληρονόμον τῶν ἑαυτῆς
20 πάντων καθίστησιν. ὁ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βούδδα καὶ

2—p. 469, 3 Epitome e Theodori Lectoris Historia tri-
partita apud Cram. Anecd. Paris. II p. 93, 9.

2 ἂν om. FRV. — 6 βραμάνης M βραχμάν (-ἂν F) F Exc.
de virt. (Σαρακηνὸς Cram.). — 7 βουδδάν C βουδδάν V Exc.
βουδᾶν E βοδδᾶμ P βόδδαν s. βοδδᾶν s. βοδδᾶν R (Βόδδας Cram.).
— 8 καὶ om. AB Exc. — 9 ἐκπαιδοκλέους (-κλεοὺς C) BC. —
10 ἀλλήλους CER. — 11 γεγεννησθαι DPR Exc. γεννηθῆναι M
γεγεννησθαι rell. Cram. (B m. 1 corr. ex γεγεννησθαι). — 13 τῶν
μυστηρίων ABP Exc. Cram. μυστηρίων N μυστήριον rell. — τὸ δὲ
τὸ εὐαγγέλιον ABCE L Exc. — τὸν θησαυρόν BCV Exc. θησαυ-
ρόν R Cram. — 14 βοῦδδας C βουδδᾶς RV βουδδᾶς sine acc. Exc.
βοδδᾶς B βούδας F βουδᾶς E. — οὗτος om. AB. — 16 κατ-
έλυσε τὸν βίον καὶ N. — καὶ κατελύθη om. Exc. Cram. — 17 τοῦ
ἐναγίστου F τοῦ ἐναγοῦς V om. M Exc. Cram. — 20 βοῦδδα C Exc.
βουδδᾶ V βοδδᾶ P βουδᾶ E item p. 469, 2.

6 τῷ γένει P Cram. — διδάσκαλον] μαθητὴν P Cram.

τὰ χρήματα διήρχετο τὴν Περσίδα Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βούδδα συνίστωρ γινόμενος καὶ τὰ βιβλία πονήματα ἴδια ἔλεγεν εἶναι. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν 363 M. ἐξέδειρε ζῶντα ὡς θανάτου γενόμενον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ αἷτιον. τοῦ γὰρ βασιλικοῦ παιδὸς νοσοῦντος καὶ πολλῆς ἱατρικῆς 5 ἐπιμελείας ἀπολαύοντος, ἐπηγγείλατο Μάνης χωρὶς ἱατρείας ἀναστῆσαι τοῦτον, καὶ οὕτω τοὺς ἱατροὺς ἀποστήσας ἐθανάτωσε τὸν παῖδα τῇ ἀμελείᾳ καὶ τερατολογίᾳ. ὑπὲρ δὲ τούτου μισθὸν ἐπάξιον εἰκότως κομίζεται τὴν ἐκδορὰν τοῦ παναθλίου αὐτοῦ σώματος. 10

Ὁ τοίνυν ἐμβρόντητος οὗτος Μάνης ἀποβαλλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν οὐκ ἀγαθοῦ τινος θεοῦ γερονένοι βλασφημιῶν ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὔσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται θεοῦ, καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δό- 15 κησιν τὸν Χριστὸν πεφηνέναι τερατεύεται. καὶ πρὸς τούτοις καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς τελετὰς καὶ παρνόμους ἐπιτηδεύσας μίξεις καὶ ἀρρητοποιίας καὶ εἰμαρμένην καὶ μετενσωματώσεις καὶ ἄλλα πλεῖστα φλυαρήσας καὶ δράσας καὶ διδάξας τὰ τῶν Ἑλλήνων πονηρὰ καὶ μάταια 20 δόγματα κρατύνειν ἐσπούδακεν ὁ θεομισῆς καὶ θεήλατος.

Περὶ οὗ φησι καὶ Θεόδωρος πρεσβύτερος ὁ τῆς Παρθοῦ· Μάνης ὁ τοῦ ἀντιθέτου σκότους ἐφευρετής, μᾶλλον

3—10 Theod. Lect. cf. Socrat. H. eccl. I, 22. — 22—p. 473, 15 Theodori Rhaituensis Liber de incarnatione cp. 2 sqq. Migne Tom. 91, 1485 C sqq.

2 γινόμενος ACDP Cram. γενόμενος rell. — 7 τοῦτο CEL αὐτόν A. — 8 ὑπὲρ τούτου (om. δὲ) AB (ὑπὲρ οὗ P). — 13 θεοῦ τινος L θεοῦ om. R. — 14 οὔσαν καὶ ἀλλοίωσιν N. — 15 προσ-εἶναι CELNR. — 21 ἐσπούδακεν ABP Exc. ἐσπούδασεν N ἐσπού-δαζεν rell.

4 αἷτιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ P. — 6 Μάνης om. P. — 9 εἰκό-τως ἐκδορὰν ἀπηνέγκατο παραντίκα τοῦ P. — 11 μάνης οὗτος P. — 22 ὁ τῆς ρ. πρεσβύτερος P (Exc.).

δὲ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους ἀνάπλασμα, φαντασίᾳ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένω σώματος ἀνθρωπείου πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη καὶ ὠνείρωξεν, ὥστε φησὶ καὶ πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν ἔπερ ἔδρα καὶ πέπονθε καθ’

364 M. 5 ἡμᾶς, μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ καὶ πράγματι ὑπάρξει, ἀλλὰ δοκήσει μόνον καὶ ἀπάτη ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συνανестράφηται νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται λέγειν ἐπὶ τοῦ κυρίου, ἀλλὰ μίαν τὴν τῆς θεότητος.

- 10 Παῦλος δὲ τις τῷ Μάνεντι τούτῳ σύγχρονος γεγονώς, τὸ γένος μὲν Σαμωσατεύς, Ἀντιοχείας δὲ τῆς μεγάλης προέδρος, ψιλὸν ἀνθρωπον εἶναι τὸν κύριον ἐδυσφήμησεν, ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ θεοῦ λόγον τὴν οἰκῆσιν, ἔνθεν καὶ δύο φύ-
- 15 σεις διηρημένως ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὥς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγον. αὗται μὲν οὖν αἱ πρῶται φῦαι τοῦ μίαν φύσιν καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι, τὸ μὲν
- 20 ἐπ’ ἀναίρεσει τῆς θεότητος, τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς χρόνοις Ἀπολινάριος τις ἀνεφύη πρόεδρος Λαοδικείας τῆς Συρίας ματαιοφροσύνης ἐτέρας ἡγησάμενος. τῶν γὰρ Ἀρειανῶν ἄψυχον πάντη λεγόντων τὴν τοῦ κυρίου σάρκα, αὐτὸς ἔφη ὅτι σάρκα μὲν ἐψυχωμένην

25 ψυχῇ ζωτικῇ ἀνέλαβεν ὁ κύριος, νοῦν δὲ τὸν ἡμέτερον οὐ

2 ἀνθρωπείου ERV ἀνθρώ B ἀνθρωπίου rell. — 5 δὲ om. AM. — τοῦτον BV. — 9 τὴν om. B Exc. et recc. quidam. — 11 μὲν] δὲ MB om. Exc. et unus ex recc. — σαμωσατεύς MP Exc. σαμουσατεύς A σαμοσατεύς rell. — 12 εἶναι om. BM. — 16 ὄντως CFM. — 18 πρῶται φῦαι P πρωτοφῦαι BF προταιφῦαι M πέντε φωναί R. — 21 ἀπολινάριος LM ἀπολλινάριος E ἀπολληνάριος F. — 22 λαοδικίας (λαοδ. A) ACFLNPR compendiose script. in B. — 24 ἐψυχωμένην BDLPV Exc. ἐμψυχωμένην rell. Theod.

2 ἀνθρωπίνου P Theod. — 6 μόνη P. — 20 τῆς ἀνθρωπότητος τὸ δὲ τῆς θεότητος P Theod.

προσήκατο. μηδὲ γὰρ δεηθῆναι τὴν σάρκα φησὶν ἐκείνην ἀνθρωπίνου νοὸς ἡγεμονευομένην ὑπὸ τοῦ αὐτὴν ἐνδεδουκότος θεοῦ λόγου, ἀλλὰ μηδὲ χωρεῖν αὐτὴν ἄλλην νοερὰν δύναμιν παρὰ τὴν θείαν. ταῦτα ὑποθέμενος διατείνεται μίαν εἶναι φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκὸς, ὥς ἅτε τῆς 5 σαρκὸς ἀτελοῦς οὔσης εἰς τὸ εἶναι ἄνθρωπον καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἄξιον φύσιν ὀνομάζεσθαι.

Μεθ' ὃν ἀναφαίνεται τις Θεόδωρος τῆς Μοψουεστίας ³⁶⁵ Μ. πόλεως ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὴν ἡγεμονίαν λαχών, καὶ ἐκ διαμέτρου τῷ Ἀπολιναρίῳ φερόμενος ἵβρεις οὐ τὰς τυχούσας 10 τολμηρᾷ ψυχῇ καὶ ἀφόβῳ καρδίᾳ καταχέει τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ἄνθρωπον ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα τὴν χάριν τοῦ θεοῦ θεὸν ὀνομάζεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτίσματος ἄξιωθῆναι τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς ἐν πρώτοις εἰς 15 ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθέντα. τὸν δὲ θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν αὐτοῦ κατ' εὐδοκίαν ἐν αὐτῷ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως εἰς ὕστερον μετὰ τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερά τε πολλὰ τοιαῦτα δυσφημήσας δύο φύσεις 20 ἰδιοπεριορίστους ἐδογματίσεν ἐπὶ Χριστοῦ σχέσει τινὶ καὶ μόνον καὶ ἀλλήλαις οἰκειωμένας. δευτέρα καὶ αὕτη βλάστησις τοῦ μίαν φύσιν καὶ δύο φύσεις ἐν Χριστῷ μὴ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁμολογεῖσθαι.

Μετὰ δὲ τούτους γέρονέ τις ὀνόματι Νεστόριος ἀπὸ 25 Γερμανικείας τῆς Συρίας τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως

2 ἀνθρωπίνου BP Theod. ἀνθρωπείον ERV Exc. ἀνθρωπῖον rell. — 5 μίαν εἶναι φύσιν ABP Exc. Theod. μίαν φύσιν εἶναι rell. — 8 ἀναφαίνεται ABFLP Exc. Theod. ἀναφέρεται rell. — μοψουεστίας (- ἐστίας P) LPV Exc. Theod. μομψουεστίας (- ἐστίας M - ἐστίας C) BCFNR μόμψου (μομψοῦ A) ἐστίας AEG. — 10 ἀπολιναρίῳ C ἀπολλιναρίῳ E et recc. quidam ἀπολλιναρίῳ F. — 12 τῶν] τὸν BCM et recc. quidam. — κοινῶν BR. — 20 τε om ABFLM. — τοιαῦτα om. N. — 21 ἰδιοπορίστους V ἰδιοπεριόχους R. — 22 καὶ ante ἀλλήλαις om. FP Theod. — οἰκειομένας F ὡκειωμένας Exc. — 26 γερμανικίας ACFLNPR.

δραξάμενος. ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων
κακοφρόνως ἀπεχρήσατο Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ
προγόνους ἐπόμενος. υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τοῦ Κίλικος, ἀπό-
γονος δὲ τοῦ Σαμουσατέως. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἀγίαν
5 παρθένον ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον ἐξαγνούμενος τὸν ἑαυτοῦ
κύριον καὶ ἀτιμάζων τὴν ἑαυτοῦ δέσποιναν ὁ δέιλαιος δοῦλος
καὶ ἀναίσχυντος. οὗτος οὖν ὁ δεινὸς Νεστόριος τρίτος προ-
στάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἰρέσεως ἄλλον εἶναι
παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κατὰ
10 τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην ἐδογματίσεν.

366 M. Τῆς δὲ κατὰ Μάνην καὶ Ἀπολινάριον ἀντιθέτου μοίρας
τρίτος πάλιν ὑπασπιστὴς Εὐτυχῆς ἡγούμενος μοναστηρίου
Κωνσταντινουπόλεως ἀνεδείχθη, ὃς μὴ ἀνεχόμενος ὁμοούσιον
ἡμῖν καὶ ὁμοφυῇ τὴν σάρκα τοῦ κυρίου διομολογεῖν ἀπηρ-
15 νεῖτο σώζεσθαι λέγειν ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ τῆς
τούτων ἐνώσεώς τε καὶ συμφυΐας. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ
τερατώδη τινὰ καὶ ἀλλόκοτα παρέπλαττεν ἐξ οὐρανοῦ λέγων
κατεννήχθαι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ ὥς διὰ σωλήνος τῆς
παρθένου παραδραμεῖν τὸν θεὸν λόγον οὐρανόθεν τοῦτο ἐν-
20 δεδυμένον, ἵνα δόξῃ γεγενῆσθαι ἐκ γυναικὸς καίπερ μὴ
γεγεννημένος. Μανιχαῖος οὗτος ὁ λόγος καὶ πεφαντασμένος
πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου. μίαν φύσιν καὶ οὗτος διεστραμμένη
καρδίᾳ τὸν Χριστὸν ἐπρέσβευεν.

Εἶτα Σευήρος τις λεγόμενος ἀρπάσας τὸν θρόνον Ἀντιο-

4 σαμουσατέως BDEGV Theod. σαμουσατέως A. — 7 οὖν om. FM. — προστάτης ABP Exc. Theod. προτοστάτης L πρωτοστάτης CERV ἀποστάτης N. — 11 ἀποληνάριον L ἀπολλινάριον E ἀπολληνάριον F. — 13 ἐδείχθη A ἀναδείχθεις LV. — 14 τὴν κατὰ σάρκα (κατασάρκα M et recc. plerique) CENR. — ὁμολογεῖν B Exc. Theod. — ἀπηρνήτω C ἀπηρνήσατο N. — 17 ἑτερατώδη τινὰ B ἑτερατώδη τινα C et recc. quidam ἑτερα τερατώδη τινὰ L et recc. alii ἑτερα τινὰ τερατώδη V. — παρέπλαττεν AM παρέπληττεν CR. — 18.19 παραδραμεῖν τῆς παρθένου R τῆς παρθένου om. BV. — 20 γεγενῆσθαι D FV Theod. γεννῆσθαι L. — γεγεννημένος ACD FLPR Theod. γεγεννημένος BEGV Exc. γενομένης M. — 23 ἐπρέσβευσεν EF Exc. Theod. — 24 σευήρος m. 1 ex σεύηρος P σεύηρος ALM σευίρος V σεβήρος recc. quidam.

χείας τὴν κατὰ Μάνην αὐθις Ἀπολινάριόν τε καὶ Εὐτυχέα
 διεκδικεῖν αἴρεσιν ἐπειρᾶτο κυκῶν ὅση δύναμις αὐτῷ τὴν
 τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς Ἀντιοχείας ὡς
 στασιώδης καὶ ταραξίας τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος
 καὶ θυέλλης δίκην ἐνέσκηψεν, ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος 5
 ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνέχεε πάντας καὶ ἐθο-
 ρύβησεν. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανός τις καλούμενος,
 Ἀλικαρνασοῦ μὲν τῆς Ἀσίας ἐπίσκοπος, τῆς δὲ Εὐτυχιανῆς
 κακοδοξίας προστάτης εὐθυμότατος. Σευήρου γὰρ μίαν
 φύσιν λέγοντος εἶναι τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐν τῷ Χριστῷ 10
 διαφορὰν δεχομένου, Ἰουλιανοῦ δὲ μίαν μὲν κατὰ Σευήρον
 φάσκοντος φύσιν, ἀναιροῦντος δὲ τὴν διαφορὰν, αἵτιοι πά-
 σης ταραχῆς καὶ ζάλης γεγόνασιν οἱ ἀνόσιοι μὴ νοοῦντες
 κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον μήτε ἂ λέγουσι μήτε περὶ τίνων δια-
 βεβαιοῦνται.

15

Οἵτινες πρὸς ἡμᾶς διαμάχονται λαμβάνοντας εἰς παρά- 367 M.
 δειγμα τῆς θείας ἐνώσεως τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἄν-
 θρωπον καὶ φασιν· οὐκοῦν τρεῖς ὁμολογεῖτε φύσεις. ἀλλ’
 ἴστωσαν οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι, ὅτι δύο φύσεις ἡμεῖς
 λέγομεν, οὐ θεοῦ καὶ σαρκός, οὔτε μὴν θεοῦ καὶ ψυχῆς, 20
 ἀλλὰ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. οὐδὲ γὰρ ἔστι κυρίως ἀνθρώ-
 που φύσις ἢ τοῦ μέρους φύσις. μέρη μὲν γὰρ ἀνθρώπου
 ψυχὴ καὶ σῶμα, μέρη δὲ τῶν μερῶν αἱ περὶ αὐτῶν διαιρέ-

13 1. Timoth. 1, 7.

1 ἀπολινάριον L ἀπολλινάριον EV ἀπολληνάριον F. — 2 κυ-
 κῶν AR κυρῶν C κυνῶν L. — 3 ἐξελαθεὶς ACEGLV Exc. Theod.
 et D lit. corr. ex ἐξελασθεὶς. ἐξελασθεὶς BFMPr. — ὡς] ὁ CP. —
 4 λαίλαπος θυέλλης δίκην (om. καὶ) N λαίλαπος δίκην καὶ (ἢ Exc.)
 θυέλλης B Exc. — 6 συνέχεται A συνέχεε lit. ex συνέχετε Exc.
 — 8 ἀλικαρνασοῦ P ἀλλικαρνασοῦ (-σοῦν G) CG ἀλικαρνασσοῦ E.
 — εὐτυχιανικῆς FR. — 10 τῷ om. AMR Exc. — 11 σευήρον MP
 σεύηρον A σευίρον V σευήρον BCLR. — 16 λαμβάνοντες BFMV
 et E corr. ex -τας incert. q. m. — 17 τῆς θείας ἐνώσεως om. FL.
 — 23 περὶ αὐτὸν DL περὶ αὐτὰ F.

12 διαφθοράν P. — 16 οἵτινες καὶ πρὸς P.

σεις τε καὶ ὑποδιαίρεσεις. καὶ μέρη μὲν Χριστοῦ ἀσύγχυτα
 θεότης καὶ ἀνθρωπότης, ψυχὴ δὲ καὶ σῶμα οὐ μέρη
 Χριστοῦ, ἀλλὰ μέρη τοῦ μέρους. μέρη μὲν τῶν μερῶν τοῦ
 ἀνθρώπου ἐπὶ μὲν ψυχῆς οὐσία λογικὴ καὶ ποιότης ἀσώμα-
 5 τος, ὧν τὸ μὲν ἡγεμονικόν, τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμη-
 τικόν, καὶ τούτων τὸ μὲν ἐννοηματικὸν καὶ διανοητικὸν
 μνημονευτικὸν τε καὶ βουλευτικόν, τὸ δὲ ὀρεκτικόν τε καὶ
 ἐλκτικόν, τὸ δὲ ἀμυντικόν, καὶ πολλὰ ἕτερα τούτοις ὑπο-
 διαιροῦνται. ἀφελσθῶ δὲ τὰ νῦν ζητεῖν πότερον ὡς μέρη
 10 ταῦτά εἰσιν ἐν τῇ ψυχῇ ἢ ὡς δυνάμεις. ἡ δὲ τοῦ σώμα-
 τος πάλιν διαίρεσις γίνεται εἰς ὁμοιομερῆ, καὶ τούτων ἔτι
 εἰς κεφαλὴν καὶ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ταῦτα εἰς ὅστέα καὶ
 σάρκα καὶ νεῦρα, καὶ ταῦτα εἰς δ' στοιχεῖα, καὶ ταῦτα εἰς
 ὕλην καὶ εἶδος. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα φιλοσοφοῦσιν ἱατρῶν
 15 παῖδες περὶ δυνάμεων φυσικῶν, ὧν τὴν μὲν ἐλκτικὴν, τὴν
 δὲ καθεκτικὴν, τὴν δὲ ἀλλοιωτικὴν, τὴν δὲ ἀποκριτικὴν
 ὀνομάζουσιν, πολλὰ δὲ καὶ περὶ αἰσθήσεως καὶ φαντασίας
 καὶ τοῦ συνέχοντος τὸ ζῶον ζωτικοῦ καὶ ὀργανικοῦ πνεύ-
 ματος ἐτέρου παρὰ τὸ λογικόν, ὥς φασιν, ὑπάρχοντος.
 20 ὥσπερ τοίνυν ἀπόχρη πρὸς τὸ παραστήσαι ταῦτα πάντα διὰ
 τοῦ σάρκα εἰπεῖν ἢ σῶμα ἀνθρώπου, καὶ ἀπόχρη πάλιν διὰ
 τῆς λογικῆς ψυχῆς τὸ εἰς ἃ διαιρεῖται μέρη δηλῶσαι, οὕτως
 ἀπόχρη ἄνθρωπον ἢ φύσιν ἀνθρώπου εἰρηκότα πάντα δη-
 λῶσαί τε καὶ παραστήσαι τὰ ἐξ ὧν συνέστηκεν, ἐν οἷς καὶ
 25 γνωρίζεται. οἱ δὲ οὐχ ἵνα τὸν ἄνθρωπον τέλειον ἀποφύ-
 νωσιν, ἀλλ' ἵνα τὸν κύριον συκοφαντήσωσι καὶ τῆς ἡμετέ-
 368 M. ρας αὐτὸν ἀλλοτριώσωσι φύσεως καὶ ἡ μὴ προσειληφότα

1 τε καὶ ὑποδιαίρεσεις *om.* FM. — 2 θεότητος καὶ ἀνθρω-
 πότητος CELN. — 9 πρύτερον CR. — 14 πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα
 ABPV καὶ πολλὰ δὲ ἕτερα *rell.* — 15. 16 τὴν δὲ καθεκτικὴν,
 τὴν δὲ ἀλλοιωτικὴν *om.* N τὴν δὲ καθεκτικὴν *om.* A *sed in mg.*
add. m. 2. — 16 καθελκτικὴν BP ἀνθελκτικὴν L. — 17 δὲ καὶ
 περὶ ABP καὶ *om.* *rell.* — 20 παραστήσαι CF. — 27 ἀλλοτριώ-
 σουσι ACDEFLP.

3 μέρη μὲν οὖν τῶν P.

τὴν ἀρχὴν τὸ ἡμέτερον ἢ μὴ σῶον φυλάξαντα ὅπερ ἔσχε παρ' ἡμῶν, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα σοφισόμενοι καὶ περὶ τὸ παραδείγμα κακουργοῦντες εἰς ἀφύκτους καὶ ἀδιεξοδεύτους καταπεπτῶκασι λαβυρίνθους.

Ἀμέλει γέ τοι καὶ Θεοδώρητος ἔφη περὶ τούτων καὶ 5 τῶν τοιούτων ἀνοσιῶν οὕτως· εἰσὶ μέντοι γέ τινες οἱ καὶ χριστιανῶν μὲν προσηγορίαν ἔχοντες, ἄντικρυς δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ τὸ ἀγέννητον εἰς τρία τέμνουσι καὶ τὸ μὲν καλοῦσιν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακόν, τὸ δὲ δίκαιον, οἱ δὲ δύο ἀρχὰς ἀγεννήτους ζωογονοῦσι 10 τῷ λόγῳ ἀλλήλαις ἐναντίας ἐκ διαμέτρου, ἄλλοι δὲ τοῖς μὲν ἀσεβέσι τούτοις πολεμεῖν ἐπαγγέλλονται δόγμασιν, ἐτέραν δὲ δυσσεβείας ἐπινοοῦσιν ὁδόν· τὸν γὰρ τοῦ θεοῦ μονογενῆ λόγον ὁμολογοῦντες υἱὸν ὡς ποίημα τῇ κτίσει συναριθμοῦσι καὶ τὸν κτίστην ἰστώσι μετὰ τῆς κτίσεως καὶ τὸ ἅγιον 15 πνεῦμα τῷ δυσσεβεῖ λόγῳ τῆς θείας ἐξορίζουσι φύσεως. ἄλλοι δὲ ἄλλως τὴν εὐθείαν ὁδὸν ἀπολέσαντες καὶ τοῖς τῶν προοδευκόντων ἔχνεσιν ἀκολουθεῖν μὴ βουληθέντες πόρρω πον τῆς ἀληθείας ἐγένοντο, καὶ οἱ μὲν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν γεγεννημένην οἰκονομίαν παντελῶς ἀπληρήσαντο, οἱ δὲ ὁμολο- 20 γοῦσι μὲν ἐνανθρωπήσαι τὸν θεὸν λόγον, σῶμα δὲ μόνον ἀνεληφέναι, οἱ δὲ ἔμψυχον μὲν καλοῦσι τὴν ληφθεῖσαν σάρκα, οὐ τὴν λογικὴν δὲ καὶ νοερὰν ἐν ταύτῃ γεγενῆσθαι ψυχὴν ἴσως τὴν οἰκείαν ἄνοιαν τοῦτο τεκμήριον ἔχοντες. ἡμεῖς δὲ ἀνθρώπου ψυχὴν οὐδεμίαν ἴσμεν ἐτέραν ἢ τὴν 25

5—p. 476, 1 Theodoret. de provid. I Migne Tom. 83, 560 C.

5 περὶ τούτων τῶν (τῶν om. Exc. spr. vers. m. 2 ut vid. in D) ἀνοσιῶν BD Exc. — 6 καὶ om. BN. — 7 ἔχουσι V Theod. — 11 ἐναντίαις R Exc. — ἄλλοι (ἀλλ' οἱ V) μὲν τοῖς ἀσεβέσι RV. — 13 μονογενῆ RV. — 17 εὐθείαν APV Exc. Theod. et compendio scriptum B θείαν rell. — 18 προοδευκόντων E Exc. — 23 δὲ] τε AF. — 24 τούτου BF Theod.

7 χριστιανὸν P.

λογικὴν καὶ ἀθάνατον. καὶ ἄλλοι μὲν πάλιν εἰς δύο τὸν
 ἕνα Χριστὸν διατεμνουσι καὶ ἕτερον μὲν εἶναι διατεινόμενοι
 τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα τελείως ἄνθρωπον, ἕτερον δὲ τὸν
 ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγον, καὶ τὸν μὲν ὡς ἄνθρωπον ἰδίᾳ τι-
 5 θέντες καὶ ἀνὰ μέρος, τὸν δὲ ὡς θεὸν φύσει τε καὶ ἀλη-
 369 M. θῶς υἱὸν ὀνομάζουσιν. ἄλλοι δὲ παρατετράφθαι φασὶ τὸν
 ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγον εἰς ὁστέων καὶ νεύρων καὶ σαρκὸς
 φύσιν.

[με'. Περὶ Τακίτου.]

10 Μετὰ δὲ Αὐριλλιανὸν ἐβασίλευσε Τάκτος μῆνας 5' καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ Φλοριανοῦ.

[μς'. Περὶ Φλοριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τάκτον ἐβασίλευσε Φλοριανὸς μῆνας β' καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ Πρόβου.

15 [μζ'. Περὶ Πρόβου.]

370 M. Μετὰ δὲ Φλοριανὸν ἐβασίλευσε Πρόβος ἔτη 5' καὶ ἐσφάγη
 ὑπὸ τοῦ Κάρου.

[μη'. Περὶ Κάρου.]

Μετὰ δὲ Πρόβον ἐβασίλευσε Κάρος ἔτος ἕν καὶ ἐσφάγη
 20 ὑπὸ τοῦ Καρίνου.

1 μὲν ABP Exc. om. R. δὲ rell. — 2 μὲν om. RV. — 5 καὶ
 ἀνὰ μέρος ABP Exc. καὶ om. rell. — 10 αὐριλλιανὸν CDEFPV
 et recc. quidam αὐρηλλιανὸν recc. alii αὐριλληανὸν L αὐρηλια-
 νὸν B αὐριλιανὸν A οὐαλεριανὸν M. — τάκτητος BLMRV τά-
 κιστος P. — 11 φλωριανοῦ BRV φλουριανοῦ A *similiterque*
 vv. 13 et 16. — 13 τάκhton BLMRV. — 14 ὑπὸ τοῦ πρόβου
 ABP τοῦ om. rell. — 17 ὑπὸ τοῦ κάρου ABELP et recc. quidam
 τοῦ om. rell. — 20 ὑπὸ τοῦ καρίνου ABP τοῦ om. rell.

8 *Post φύσιν P add.*: οὕτως ἡ φιλοδοξία καὶ φιλαρχία τοὺς
 τοιούτους εἴωθεν εἰς αἰρέσεις καὶ πολέμους διεγείρειν, περὶ ὧν
 φησιν ὁ μέγας ἰσίδωρος περὶ φιλαρχίας λέγων.

[μθ'. Περὶ Καρίνου.]

Μετὰ δὲ Κάρον ἐβασίλευσε Καρίνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β' 371 M.
καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Νουμεριανοῦ.

[ν'. Περὶ Νουμεριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Καρίνον ἐβασίλευσε Νουμεριανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ 5
ἔτος ἔν καὶ πολεμήσας Πέρσας καὶ συλληφθεὶς, ἐξέδειραν
αὐτὸν ζῶντα.

[να'. Περὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Νουμεριανὸν ἐβασίλευσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ Διοκλη-
τιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κβ'. ὕφ' ὧν 10
μέγας διωγμὸς κατὰ χριστιανῶν καὶ φρικωδέστατος κινήθεις,
προσέταξαν κατὰ πόλιν καὶ χώραν τὰς μὲν Χριστοῦ ἐκκλη-
σίας καταστρέφειν καὶ τὰς θείας αὐτῶν γραφὰς κατα-
καίειν, τοὺς δὲ χριστιανούς εὐρισκομένους ἀναγκάζειν
θῦναι τοῖς δαίμοσιν. διὸ καὶ πολλοὶ τὸν τῆς ἀθλήσεως 15 372 M.
ἀνεδήσαντο στέφανον, ἐξ ὧν εἰσι Πέτρος Ἀλεξανδρείας καὶ
Ἀνθιμος Νικομηδείας καὶ Προκόπιος καὶ Γεώργιος οἱ ἀοί-
διμοι μάρτυρες. καὶ Σαββάτιος ὁ τὴν αἵρεσιν τῶν Τεσσα-
ρισκαιδεκατιτῶν κρατύνας ἐγνωρίζετο.

10—18 cf. Theophan. p. 7, 15; 10, 5.

2 καρίνος ER καρήνος B κρίνος L καρίνος tell. — 5 κα-
ρίνον ELR καρήνον B καρίνον tell. — 9 ἐβασίλευσεν CELR. —
11 κινήθεις. προσέταξαν (-εν M) γὰρ N ἐκινήθη. προσέταξαν γὰρ V.
— 14 εὐρισκομένους χριστιανούς V εὐρισκομένους om. R(P). —
16 ἐστὶ D ἦσαν F. — 17 νικομηδίας καὶ ὁ μεγαλομάρτυς γεώρ-
γιος καὶ προκόπιος καὶ θεόδωρος οἱ ἀοιδ. μάρτ. C. — γεώργιος
ABPRV θεόδωρος EFLN. — 18 καὶ σαββάτιος — 19 ἐγνωρίζετο
in fine imperii Diocletiani p. 481, 19 collocant N. — 18 τεσ-
σαρισκαιδεκατιτῶν ABCDEP τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν (-ητῶν FM)
FMV τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν (-ητῶν L) LR.

11 κατὰ τῶν χριστιανῶν P. — 14 εὐρισκομένους ἀναγκά-
ζεσθαι om. P. — 16 εἰσι om. P. — 17 γεώργιος ἐμαρτύρησαν οἱ
πολύαθλοι τοῦ χριστοῦ μάρτυρες P.

Καὶ γυνή τις γένει καὶ πλούτῳ καὶ συνέσει καὶ κάλλει σώματος σὺν δυσὶ θυγατρᾶσι παρθένοις μετὰ πολλὰς ἀποφυγὰς κατασχεθεῖσαι φόβῳ τοῦ μὴ διαφθαρεῖναι τὴν παρ-
 373 M. θενίαν αὐτῶν εἰς τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ ἑαυτὰς ἔρριψαν.
 5 περὶ ὧν ζητητέον εἰ ἀριθμοῦνται εἰς μάρτυρας.

Καὶ ἑτέρα δὲ πάλιν ἱερὰ τις καὶ θαυμασία γυνή τὸν βίον ἀειπάρθενος καὶ ὡραία πάνυ συσχεθεῖσα, καὶ πολλαῖς μηχαναῖς θῦσαι τῶν τυράννων αὐτὴν ἀναγκάζοντων, μὴ ἡττηθεῖσαν προσέταξαν ἐκδοθῆναι στρατιώτῃ πρὸς αἰσχρὰν
 10 μίξιν, καὶ μὴδ' οὕτως πειθομένην ὑποβάλλεσθαι κεφαλικῇ τιμωρίᾳ. καὶ περιστατηθεῖσα λίαν ἐδεῖτο τοῦ Ἀντίμου Νικομηδείας μήπω τελειωθέντος διὰ μαρτυρίου συμβουλευῆσαι αὐτῇ τί ἂν αἰρήσοιτο. ὁ δὲ χρηστός ὄντως ἀνὴρ καὶ οἰκονόμος καὶ πιστός ἐν κρίσει τὰ λόγια κυρίου ταμιευόμενός
 15 φησιν· καλὸν μὲν, ὦ τέκνον, καὶ θεοπρεπὲς τὸ κατόρθωμα τῆς ἀγνείας, μείζων δὲ ἢ τῆς πίστεως ἐντολὴ κρηπίς οὖσα τῶν καλῶν τῆς εὐσεβείας. μὴ οὖν προκρίνης τῶν κρειττόνων τὰ δεύτερα. ὥσπερ γὰρ ἐν περιστάσει τινὰ γενόμενον αἰρετώτερόν ἐστιν ὑπὲρ τοῦ σώματος διαρπαγῆναι τὸ ἱμάτιον,
 20 οὕτως ἐστὶ μᾶλλον ἐν τοῖς πειρασμοῖς ἄσπιλον τηρήσαντα τὴν ψυχὴν προδοῦναι τὴν σάρκα τοῖς παντοίως ἐνυβρίζειν ἐθέλουσιν, ἢ ἀπολέσαι τῆς ψυχῆς τὴν εὐγένειαν. ἡ δὲ τούτων ἀκούσασα ἀπῆει ταλαντευομένη τὸν νοῦν ὡς δύο καλῶν ἀντιποιοιμένη. ἀλλ' ἡ θεία χάρις ἡ ἐν τοῖς ἀμυγῶνι προ-
 25 φάσεις ἐπικουρίας παρέχουσα τότε καὶ τῇ κόρῃ δι' ἐπινοίας σοφωτάτης ἄσυλον τὴν σωφροσύνην ἐφύλαξεν. ὥς γὰρ ἐφ' ἐνὸς οἴκου συνεκλείσθη κατασοφίζεται τὸν στρατιώτην λέγουσα· μὴδὲν ἄτοπον εἰς ἐμὲ πράξης, ἄνθρωπε, καὶ παρῆξ σοι μισθὸν τῆς εὐεργεσίας ταύτης ἐπάξιον. δώσω γὰρ σοι

1—5 Epitome eccles. ex Euseb. VIII, 12 cf. Cramer An. Par. II, 90, 20 Leo Gramm. p. 82, 23.

16 μείζων BCP μῆζω L. — οὖσα ABP ὑπάρχουσα rell. — 28 πράξεις εἰς ἐμέ DF.

φάρμακον οὖσα φαρμακίς ἀθανασίας πρόξενον, ὅπερ ὅλον 374 M.
 τὸ σῶμα χριόμενον ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπάρξεις ἄτρωτος. εἰ
 δὲ θέλεις ἄρτι πείραν λαβεῖν, ἐπίτρεψόν μοι τοῦτο κατα-
 σκευάσαι. τοῦ δὲ μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπιτρέψαντος, λαβοῦσα
 κηρὸν ἢ μακαρία καὶ ἐλαίῳ συμμίσασα καὶ ἐπὶ πολὺ ταῖς 5
 χερσὶ μαλάξασα καὶ τὸν ἑαυτῆς ἀνχένα περιχρίσασα λέγει
 πρὸς αὐτόν· πάταξον ὡς δύνῃ, καὶ ὅψει τὴν ἐνέργειαν τῆς
 ἀλειψῆς, ὅτι οὔτε πλήξεις οὔτε θανατώσεις με. ὁ δὲ εἰς
 ὕψος ἐπάρας τὸ ξίφος καὶ κατ' αὐτῆς ἐπενεγκὼν ἀπέτεμεν
 εὐθὺς τὴν τιμίαν αὐτῆς κάραν. καὶ οὕτω νικήσασα τῶν 10
 δυσμενῶν τὴν κακουργίαν διπλοῦν τὸν στέφανον τοῦ τε
 μαρτυρίου καὶ τῆς ἀγνείας ἀνεδήσατο.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ἄλλη τις εὐπρεπεστάτη κόρη παρθενίαν
 ἀσκοῦσα διεβλήθη ὡς βλασφημοῦσα τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰ
 εἰδῶλα. ἦν συλλαβόμενοι καὶ πολλὰ μαστιγώσαντες μὴ ὑπεί- 15
 κουςαν τῇ τούτων δυσσεβείᾳ παρέδωκαν εἰς πορνεῖον ἐντει-
 λάμενοι τῷ ταύτας νέμοντι δέξασθαι αὐτὴν καὶ κομίζειν
 ὑπὲρ αὐτῆς καθ' ἡμέραν νομίσματα γ'. ὁ δὲ ὡς μέλλων
 εἰσπράττεσθαι τὸ χρυσίον ἔκδοτον αὐτὴν ἔστησε τοῖς βουλο-
 μένοις. ὅπερ γνόντες οἱ γυναικομανεῖς παρήδρευον τῷ ἐρ- 20
 γαστηρίῳ τῆς ἀνομίας πρὸς αὐτὴν εἰσπηδῶντες καὶ τὸ ἀρ-
 γύριον προδιδόντες. οὗς παρακαλοῦσα ἔλεγεν· ἔλκος ἔχω
 δυσῶδες εἰς τὸν κεκρυμμένον τόπον καὶ δέδοικα μὴ καὶ
 ὑμᾶς τῆς αἰτίας μεταδώσω. ἀλλ' ἀναμείνατε ὀλίγας ἡμέρας,
 ἕως ἂν ὑγιάνω, καὶ ἐξουσίαν μου ἔχετε πάντοτε. οὕτως 25

13—p. 480, 14 cf. Palladii Hist. Laus. cp. 148—149 Migne
 Tom. 34, 1251 A (cf. Hippolytus ed. Bonwetsch et Achelis I, 2
 p. 275).

2 χριόμενος BFL. — πολέμοις FLR. — 3 σκευάσαι ABV. —
 8 ἀλοιψῆς BER ἀληψῆς C ἀλιψῆς G ἀλυψῆς L. — 10 εὐθύς LM.
 — 22 προδιδόντες AD. — 24 ὑμῖν BDFR.

15 ἦν καὶ συλλαβόμενοι P. — 23 ὀδυνηρὸν καὶ δυσῶδες P. —
 24 ἀναμείνατέ μοι ὀλίγας ἡμ. P (ἔνδοτέ μοι Pall.).

οὖν τούτους ἀποβουκολήσασα δεήσει τὸν θεὸν ἱκέτευσεν ἀπαλ-
 λαγῆναι τοῦ τοιούτου μύσους καὶ ἄσπιλον τὴν παρθενίαν
 375 M. αὐτῆς διαφυλάξαι. καὶ δὴ ὑπακούσας ὁ θεὸς τῆς δεήσεως
 αὐτῆς, ἔρχεται νεανίσκος τις περιφανὴς καὶ λίαν εὐσεβὴς
 5 πρὸς τὸν πορνοβοσκὸν ἐσπέρας βαθείας καὶ δίδωσιν αὐτῷ
 νομίσματα εἴ λέγων· Ἐασόν μοι τὴν κόρην ταύτην ἕως πρωῆ.
 καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἀπόκρυφον τόπον λέγει πρὸς αὐτήν·
 ἀνάστα καὶ πορεύου μετ' εἰρήνης. καὶ ἐνδύσας αὐτὴν τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ καὶ περικαλύψας τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐξῆλθεν
 10 ἄφθορος καὶ ἀνέπαφος ἡ γυνὴ καὶ διεσώθη. ἡμέρας δὲ
 γενομένης καὶ τοῦ δράματος γνωσθέντος, ἐκρίθη ὁ νεανίας
 ἀναιρεθῆναι. καὶ τούτου γενομένου ἐπλήρωσε τὸ κυριακὸν
 λόγιον τὸ λέγον· μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα
 τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.
 15 Ὅμοίως δὲ καὶ ἄλλος τις μονάζων κατασχεθεὶς ὑπὸ
 τῶν ἀνοσιῶν ἐκείνων καὶ ἀσεβῶν μετὰ πολλῶν ποινῶν καὶ
 μαστίγων, τελευταῖον ἐπενόησαν πονηρὰν ἐπίνοιαν εἰς φθο-
 ρὰν τῆς σωφροσύνης τοῦ δικαίου τοιάνδε· κλίνην γὰρ ἔν-
 τι νι κήρῳ στρώσαντες καὶ τὸν ἄγιον ἐν αὐτῇ δεσμήσαντες
 20 ἐπαφῆκαν αὐτῷ γύναιον ἄσεμνον, ὥς ἂν καὶ ἐκ τῆς τοῦ

13 Joh. 15, 13. — 15 Τοῦτο ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου παύλου
 τοῦ θηβαίου mg. cod. Mosq.

6 τὴν κόρην ταύτην ABF ταύτην τὴν κόρην CDELV et
 recc. quidam ταύτην om. recc. alii τὴν κόρην om. P. — 13 τὸ
 φάσκον AD. — 16 καὶ (om. B) μετὰ πολλὰς (τὰς add. B) ποινὰς
 καὶ μαστίγας BL. — 20 ἂν καὶ ἐκ ABP ἂν ἐκ τε L ἂν ἐκ rell.

6 εἴ eras. in P. — 9. 10 ἐξῆλθεν ἄφθορος ἡ κόρη καὶ
 ἀπέδρα P. — 11 γνωσθέντος ἀνῆρέθη αὐτῆς ὁ νεανίσκος
 πληρώσας P. — 13 τὸ λέγον om. P. — 14 τοῦ φίλου P. — Post
 αὐτοῦ P add.: καὶ γὰρ ὁ χριστὸς τοῦτο πεποίηκε λέγων· διὰ
 τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ
 τῶν προβάτων (Joh. 10, 17). ὅθεν φησὶν ἰωάννης (1. Joh. 3, 16)
 ὥσπερ αὐτὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν ὑπὲρ ἡμῶν οὕτως ὀφεί-
 λομεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς τιθεῖναι. —
 16 ἀσεβῶν om. P. — 19 στρώσαντες καὶ τοῦτον ἐν αὐτῇ κατα-
 δέντες ἐπαφ. P.

τόπου ἡδύτητος καὶ μονότητος καὶ ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἀκολάστου γυναιίου διαφυγεῖν πανταχόθεν καὶ ἄκων εἰς τὴν παράνομον καθελκυσθεῖν προῶν. ἀλλ' ὃ γε θεῖος ἀνὴρ τοῦ γυναιίου διὰ φιλημάτων ἡδὴ καὶ ῥημάτων αἰσχροῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων περιπλεκομένου καὶ τὰς 5 ἡδονὰς ἀνάπτοντος, τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν ἀποτεμὼν δῆγματι προσέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἑαυτῷ μὲν πόρους 376 M. καὶ ἀλγηδónας ἀντὶ ἡδονῶν ἐπεισῆγαγεν, ἐκείνην δὲ σφόδρα κατέπληξε καὶ ἀηδίας ἐνέπληξε τῷ ρεύματι τοῦ αἵματος. οἱ δὲ Ἕλληνες ταῦτα μεμαθηκότες ἐθαύμασαν τῶν μοναζόντων 10 τὴν τῆς σωφροσύνης ἀκρίβειαν.

Ἦτηθέντες οὖν οἱ δυσσεβεῖς τύραννοι Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τῷ πλήθει τῶν ἀναιρουμένων ἐξέθεντο δόγμα, ὥστε τοὺς εὐρισκομένους χριστιανοὺς ἐξορύττεσθαι τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, οὐ μόνον διὰ τὸ ὀδυνηρόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ 15 ἄτιμόν τε καὶ πρόδηλον καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας ἀλλότριον. οὗς ἢ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθοῦσα δικαίως ἐξέκοψεν. καὶ ὁ μὲν ἐσφάγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὁ δὲ ἀπήγατο.

[υβ'. Περὶ Κωνσταντίου.]

20

Μετὰ δὲ Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανὸν ἐβασίλευσαν κατὰ 378 M

12—17? Epit. eccles. cf. Exc. Bar. (ex Euseb. VIII, 12). — 17—19? Epit. eccles. cf. Cram. An. II, 90, 27 et 91, 17 Theoph. p. 11, 13 (ex Euseb. VIII, 13). — 21 — p. 482, 5 cf. Theoph. p. 11, 33.

1 καὶ ante ἐκ τοῦ om. CDEFR. — 2 ἀποφυγεῖν AB. — 6 γλῶσσαν ABEP γλῶτταν rell. — 10 ἐθαύμαζον CF. — 19 *Hic add.* N (cf. p. 477, 18): ἐφ' ὧν καὶ σαββάτιος ὁ τὴν αἵρεσιν τῶν τεσσαρισκαιδεκατητῶν (τέσσαρες καὶ δεκ. M) κρατὼνας ἐγνωρίζετο. — 21 ἐβασίλευσεν ABCR.

4 διὰ τοῦ γυναιίου φιλημάτων (τοῦ m. 1 spr. vers.) P. — 10 τῶν μοναζόντων καὶ μοναζουσῶν τὴν περὶ τῆς σωφροσύνης ἀκρίβειαν (τὴν m. 1 spr. vers.) P. — 12 δυσσεβεῖς om. P. — 14 ὥστε om. P. — 17. 18 δικαίως ἐξέκοψε καὶ om. P. — 19 P add.: κατ' ἀλλήλων τοῖνυν οἱ τάλανες ἐπανιστάμενοι διὰ φιλαρχίαν καὶ φιλαυτίαν τε καὶ δοξομανίαν ὑπ' ἀλλήλων ἐνδίκως εὖ μάλα καὶ καταβληθέντες ἀνῆρέθησαν. Tum alia sequuntur seorsim edenda.

τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ῥωμαίων Κωνστάντιος καὶ Σευήρος καὶ
 Μαξιμῖνος καὶ Μαξέντιος. καὶ ὁ μὲν Κωνστάντιος καὶ Κων-
 σταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Βρεττανίαν ἐκρά-
 τησαν, ὁ δὲ Σευήρος καὶ Μαξέντιος τὴν Ῥώμην, ὁ δὲ
 5 Μαξιμῖνος τὴν ἑφάν. ὅς πολλὰ μιαιρὰ τε καὶ ἄτοπα καθ'
 ὑπερβολὴν διαπραξάμενος καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ
 379 M. καὶ ἀπανθρωπώτατον κατὰ πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν εἰς τοὺς
 χριστιανούς ἐνδειξάμενος, καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν εὐδοκίμων
 ἔμαρτύρησαν, ἅξια τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ καὶ προοίμια τῆς
 10 μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθεν.
 νόσφ γὰρ δεινотάτῃ περιπεσών, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν σάρκα
 πᾶσαν διελυμαίνοντο. καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ
 τῆς ἐνδομυγχύσεως σφοδροτάτης φλογώσεως, ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα
 κηροῦ δίκην ἐξετήκετο, καὶ σὺν τούτοις ἐκτυφλοῦται καὶ
 15 πηρὸς ὁ δεῖλαιος ἀποκαθίσταται. λαβροτέρως δὲ φλογιζό-
 μενος καὶ τηγανιζόμενος, καὶ αὐτὰ συνεφρόνγησαν τὰ ὅσα,
 ὥστε ἐξαφανισθῆναι τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορ-
 φῆς. κἀντεῦθεν ἐλεινῶς διαφθειρόμενος καὶ δεινῶς κατα-
 σηπόμενος τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὥς οὐδὲν τῶν ἐν
 20 τάφοις διαλυθέντων νεκρῶν διαφέρειν. ὁ δὲ ἐν τούτοις
 ἔμπνέων βραχὺ στενάξας θάνατον ἐπεκαλεῖτο καὶ πρὸς τῷ
 τέλει ἐγγίζοντα ἑαυτὸν ὁ ἀλιτῆριος γνούς τοιάδε ἔφη· οἰμοί

5 — p. 483, 3 cf. Eus. H. eccl. VIII, 16; IX, 10.

1 σεύηρος ACELM σευῖρος V. — 3 ὁ υἱὸς DV. — τὴν ante
 Bρεττ. om. RV. — βρετανίαν L βρητανίαν P. — 4 σεύηρος CLM
 σενηρος sine acc. A σευῖρος V. — 5 μαξιμιανὸς B. — 12 ἀπὸ N.
 — 14. 15 ἐκπηροῦται καὶ τυφλὸς (τυφλοῦται M) ὁ δεῖλαιος ἀπο-
 καθίσταται N. — 16 καὶ τηγανιζόμενος om. BL. — 21 πρὸς τὸ
 τέλος FNV.

6 διωγμὸν, ὡς φησιν εὐσέβειος, ἀπηνῆ P. — 17 ὥστε ἐξαφα-
 νισθῆναι τὸ παλαιὸν τῆς ἀνθρωπίνης μορφῶμα. κἀντεῦθεν P
 (τὸ πᾶν εἶδος τῆς παλαιᾶς μορφῆς Eus.). — 19 τῶν ἐν τάφοις
 καταφθειρομένων διαφέρειν P. — 21 — p. 483, 2 καὶ πρὸς τῷ
 τέλει κατοδυρόμενος ἔφη λοιπόν· ἀξίαν τῶν εἰς χριστιανούς μοί
 τετολημένων ὑπέχω τὴν τιμωρίαν P.

τῷ ἐλεεινῷ καὶ θρήνων ἀξίῳ, ὅποιαν τῶν εἰς χριστιανούς μοι τετολημμένων ἀσεβειῶν ἀξίαν ὑπέχω τὴν τιμωρίαν. καὶ ταῦτα μετὰ πολλῆς ὀδύνης εἰπὼν ἀπέθανεν.

Ἐφ' οὗ διὰ τὴν ἄπειρον κακουργίαν λιμὸς αὐτοῦ τῇ 380 M. χώρα δεινὸς ἐπισκῆπτει καὶ λοιμὸς καὶ τινος ἑτέρου νοσή- 5 ματος μοῖρα. ἔλκος δὲ ἦν φερωνύμως τοῦ πυρώδους ἄνθρακος λεγόμενον, καθ' ὅλον μὲν ἔρπον τὸ σῶμα, σφαλεροῦς δὲ τοῖς πεπονθόσιν ἐνεποίει κινδύνους. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐξαιρέτως ἐπὶ πλείστον γινόμενον μυρίους ὅσους ἄνδρας ἅμα γυναιξὶ καὶ παισὶ πηρὸς ἀπειρ- 10 γάσατο. καὶ σὺν τούτοις προσεπανίσταται τῷ τυράννῳ ὁ πρὸς Ἀρμενίους πόλεμος. ἀθρόως ὅφ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν συρρέυσαντα καιρὸν τῆς τοῦ δυσσεβοῦς θρασύτητος τὴν κατὰ τοῦ θεοῦ μεγαλυνσίαν διήλεγξεν, ὅτι δὴ τῆς περὶ τὰ εἰδωλα σπουδῆς αὐτοῦ καὶ τῆς καθ' ἡμῶν ἔνεκα πολιορκίας μὴ 15 λιμὸν μηδὲ λοιμὸν μήτε μὴν πόλεμον ἐπὶ τῶν αὐτοῦ συμβῆναι καιρῶν ἐναβρύνετο. ταῦτα δ' οὖν ἅμα καὶ κατὰ ταῦτ' ἐπῆλθον καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ καταστροφῆς περιελήφει τὰ προοίμια. καὶ αὐτὸς μὲν οὖν περὶ τὸν πρὸς Ἀρμενίους

4—p. 484, 15 Eus. H. eccl. IX, 8.

4 κακουργίαν αὐτοῦ λιμὸς τῇ F αὐτοῦ κακουργ. λιμὸς τῇ B κακουργ. αὐτοῦ λιμὸς αὐτοῦ τῇ P. — 5 δεινῶς LR. — 7 καθ' ὅλον — τοῦ σώματος DV καθ' ὅλον — τὸ σῶμα A. — 9 γενόμενον BFL. — 12 ἃ ἀθρόως conl. Muralt. probabiliter (ἀθρόως δὴ ταῦτα πάντα Euseb.). — 13 καιρὸν συρρέυσαντα B συρρέυσαντα om. L. — κατὰ τοῦ θεοῦ ABCP (κατὰ τοῦ θείου Eus.) τοῦ om. tell. — 17 ἐναβρύνετο B ἐναμβρύνετο M et recc. plerique ἐναμβρύνεται F. — ἅμα καὶ κατὰ ταῦτ' BP (ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ Eus.) ἅμα καὶ κατ' αὐτὸ AV ἅμα κατὰ ταῦτ' DEF L ἅμα κατ' αὐτὸν CMR. — 18 ἐπῆλθον lit. corr. ex ἐπῆλθεν A ἐπῆλθεν MRV. — κατ' αὐτὸν F αὐτοῦ (om. κατ') L. — ἐπιστροφῆς BM. — 19 καὶ αὐτὸς μὲν οὖν τῷ πρ. ἀρμ. πολέμῳ — κατεπονείτο FL καὶ αὐτὸν μὲν οὖν ὁ — πόλεμος — κατέκοπτεν R. — οὖν περὶ τὸν ABNP Eus. περὶ om. CEV (FLR).

6 μοῖρα om. P. — 6 ἄνθραξ λεγόμενος P (ἄνθραξ προσγορευόμενον Eus.).

πόλεμον ἅμα τοῖς αὐτοῦ στρατοπέδοις κατεπονείτο, τοὺς δὲ
λοιποὺς τῶν τὰς ὑπ' αὐτὸν πόλεις καὶ χώρας οἰκούντων
δεινῶς ὁ λιμός τε ἅμα καὶ ὁ λοιμός κατέτρυνεν. καὶ μυ-
5 οἱ κατὰ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀπάντων σχεδὸν τροφῆς ἐνδεία
καὶ λοιμῶδει νόσῳ διεφθαρμένων. καὶ γὰρ οἱ μὲν χόρτον
διαμασώμενοι καὶ τὴν ἔξιν λυμαινόμενοι διώλλυντο, οἱ δὲ
ἀπεσκληρότερες ὥστερ' εἰδῶλα νεκρὰ ὧδε κἀκεῖσε ψυχορρα-
γοῦντες ἐνσειόμενοι τε καὶ περιολισθαίνοντες κατέπιπτον ἐν
10 ταῖς πλατείαις, ὅθεν νεκρὰ καὶ γυμνὰ σώματα ἐφ' ἡμέραις
381 Μ. πλείοσιν ἄταφα διεσπριμμένα θέαν οἰκτρὰν τε καὶ ἐλεεινὴν
παρεῖχε τοῖς ὁρῶσιν. ἤδη γέ τοι καὶ κυνῶν τινες ἐγίνοντο
βορά, οὐχ ἥμισυ δὲ καὶ ὁ λοιμός πάντας οἴκους ἐπενέμετο.
τοιαῦτα τοίνυν τῆς Μαξιμίνου μεγαλαυχίας τὰ ἐπίχειρα καὶ
15 τοιοῦτον αὐτοῦ τὸ δόσμορον τέλος. ἐν στήλῃ γὰρ καθ'
ἡμῶν ἀνέγραψεν ὡς χριστιανῶν πάντων ἀναιρεθέντων, ὡς
ᾤετο, πάσης εὐθηνίας τε καὶ εὐκρασίας ἡ Ῥωμαίων πολι-
τεία πλησθήσεται. διὸ καὶ λιμός καὶ λοιμός καὶ αὐχμὸς
καὶ πᾶν ὃ τι οὖν ἐστὶ κακὸν εἰπεῖν τοὺς ἀνθρώπους μετῆλ-
20 θεν, ὡς εἴρηται.

Κωνσταντίου δὲ τοῦ ἐπικληθέντος Χλωροῦ διὰ τὴν ὠχρο-
τητα τοῦ προσώπου τελευτήσαντος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταν-
τῖνος τὴν ἀρχὴν διεδέξατο. ὃν ἐκ πορνείας γεγεννησθαί
τινες τοῦτον εἰπόντες ἐλέγχονται σαφῶς ὑπὸ διαφορῶν ἐξηγη-

15—20 Epit. eccl. cf. Exc. Bar. (ex Eus. IX, 7; 8). —
22—p. 485, 1? Epit. eccl. cf. Theoph. p. 18, 9.

2 ὑπ' αὐτῶν ABCFN. — 3 κατέτριχεν Μ κατέτρεχεν BR. —
4 ὑπὲρχον Ν. — 7 διαμασώμενοι CDFP διαμασώμενοι ABEMR
διαμασόμενοι LV. — 13 δὲ καὶ ὁ AP τε καὶ ὁ B δὲ ὁ rell. —
λιμός BM. — 18 λοιμός καὶ λιμός CM. — 23 γεγενῆσθαι (-εἶσθαι
EM) CEN. — 23. 24 γεγεννησθαί τινες τοῦτον PR γεγ. τοῦτον
τινες ADEV τοῦτον γεγ. τινες CM γεγ. τοῦτον (om. τινες) B γεγ.
τινες (om. τοῦτον) FL.

14 τὰ πίχειρα P (Eus.).

τῶν ὡς ψευδολόγοι καὶ ματαιόφρονες. ὡσαύτως οὖν καὶ Σευήρου τεθνηκότος Λικίνιος ὁ γαμβρὸς Κωνσταντίνου ἀντεισάγεται.

Τὸν δέ γε Κωνσταντῖνον μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίαν ³⁸² Μ. συνέβη νοσῆσαι, ὥστε μήτε μάγων προγνώσεις καὶ μυθολογίαι, μήτε ἰατρῶν ἐπιστῆμαι καὶ σκευασαίαι βοηθημάτων δύνασθαι τὸ πάθος αὐτοῦ θεραπεῦσαι. πρὸς ὃν οἱ τῶν εἰδώλων μιερεῖς ἐλθόντες ὑπέθεντο κολυμβήθραν τινὰ πλησθεῖσαν αἵματος παιδίων ἀφθόρων, καὶ θερμῇ τῇ αἵματι καὶ ἀφρίζοντι βαπτισθέντα αὐτὸν ὑγιᾶναι. συναχθέντων ¹⁰ οὖν τῶν παιδίων ἐκ πάσης ἐπαρχίας διὰ βασιλικοῦ προστάγματος, καὶ τοῦ βασιλέως ἕξω παραπορευομένου, προσυπήντησαν αὐτῷ πᾶσαι τῶν πολλῶν ἐκείνων παιδίων μητέρες διαλελυμένων τῶν πλοκάμων καὶ τῶν μαζῶν γεγυμνωμένων μετὰ πολλῶν ὀδυρμῶν καὶ δακρύων. περὶ ὧν ὁ βασιλεὺς ¹⁵ διερωτήσας καὶ μαθὼν ὅτι αἱ μητέρες εἰσὶ τῶν μελλόντων ἀναιρεῖσθαι παιδίων δακρύσας εἶπεν· καλὸν μοι μᾶλλον ἔστιν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἀναιτίων ἀποθανεῖν παιδίων ἢ ἐκ τῆς ἐκείνων σφαγῆς ὡμοτάτην καὶ ἐπ'άνθρωπον ζωὴν ἐπιλέξασθαι, καὶ μάλιστα τῆς ἐκ τούτων ὑγείας ἀμφιβαλλο- ²⁰ μένης. καὶ ταῦτα πρὸς τὴν σύγκλητον εἰρηκῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον καὶ οὐ μόνον τοὺς παῖδας ταῖς ἰδίαις μητρᾷσιν ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι, ἀλλὰ καὶ ὀχήματα καὶ ἀναλώματα προσέταξεν αὐταῖς ἐν τῷ ὑποστρέφειν παρασχεθῆναι. καὶ τούτου γενομένου ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ὄραμα ἐθεάσατο ²⁵

1—3 Epit. eccl. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 12, 12. — 4—p. 487, 20 cf. Vitam Silvestri in Combefis, Illustrium Christi martyrum triumphum p. 272.

2 *λικίνιος* CELM. — *κωνσταντίου* B et recc. quidam. — 8 *ἱερεῖς* BP. — 13 *πᾶσαι αἱ* — *μητέρες* F *πᾶσαι* — *αἱ μητέρες* BDL. — 20 *ὑγίας* CEFM.

5—7 ὥστε μήτε μάγον μήτε ἰατρόν τινα δύνασθαι τὸ πάθος αὐτ. θεραπ. P.

ὁ βασιλεύς, ἐν ᾗ ὥφθησαν αὐτῷ οἱ τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολοι
 λέγοντες· ἡμεῖς ἐσμὲν Πέτρος καὶ Παῦλος ἀποσταλέντες ὑπὸ
 383 M. Θεοῦ παρασχεῖν σοι ὑγίαν καὶ σωτηρίαν διὰ τὴν πρὸς τοὺς
 παῖδας ἐλεημοσύνην τε καὶ συμπάθειαν. πέμψον οὖν καὶ
 5 μετακάλεσαι τὸν ἅγιον Σίλβεστρον ἐκ τοῦ Σεραπίου ὄρους,
 καὶ ὑποδείξει σοι τὴν ὄντως θείαν τε καὶ σωτήριον πηγὴν,
 ἐν ᾗ λουσάμενος οὐ μόνον σωματικὴν ἔξεις ὑγίαν, ἀλλὰ
 καὶ ψυχικὴν ὅτι μάλιστα. ἡμέρας δὲ γενομένης ἀποστείλας
 πρὸς τὸν θεῖον Σίλβεστρον μετὰ πολλῆς τιμῆς ἤγαγεν αὐτὸν
 10 ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς προσεκύνησεν αὐτὸν
 λέγων· καλῶς ἦλθες, Σίλβεστρε. καὶ ὁ ἐπίσκοπος εἶπεν·
 εἰρήνη σοι ἀπὸ Θεοῦ καὶ σωτηρία παρασχεθεῖται. καὶ φησιν
 ὁ βασιλεὺς· παρακαλῶ σε εἰπεῖν μοι, εἰ ἔχετε Θεοὺς τινας
 Πέτρον καὶ Παῦλον καλουμένους. καὶ ὁ ἐπίσκοπος ἔφη·
 15 ἡμεῖς ἕνα Θεὸν ἔχομεν ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, οὗ Πέτρος
 καὶ Παῦλος δοῦλοι γνήσιοι τυγχάνουσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς
 φησιν· δύνασαι, ὦ ἐπίσκοπε, φανερώσαι μοι τὰς ὕψεις
 αὐτῶν διὰ τινος ζωγραφίας, ὅπως ἐπιγνῶ σαφέστερον, εἰ
 αὐτοὶ εἰσιν οἱ ἀποσταλέντες ἀπὸ Θεοῦ πρὸς με; καὶ παρα-
 20 χρῆμα κελεύσας ὁ ἐπίσκοπος τῷ ἰδίῳ διακόνῳ ἐνεγκεῖν τὰ
 στηθάρια τῶν ὁμοιωμάτων αὐτῶν ἐν σανίσιν, ἠνέχθησαν,
 καὶ θεασάμενος ὁ βασιλεὺς ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων·
 οὗτοί εἰσιν ἀληθῶς οἱ κατ' ὄναρ ὀφθέντες μοι καὶ παρα-

1 αὐτῷ om. RV. — 2 οἱ ἀποσταλέντες AV om. B. — 2 ὑπὸ
 Θεοῦ AP ὑπὸ τοῦ Θεοῦ CEFLN παρὰ τοῦ Θεοῦ RV ἀπὸ χρι-
 στοῦ B. — 3 ὑγίαν CFM. — 5 σίλβεστρον (om. τὸν ἅγιον) R
 σίλβεστρον τινα λεγόμενον V. — σεραπίου A. — 6 τε om. RV.
 — 7 ὑγίαν CF et recce. quidam. — 10 αὐτῷ BFN. — 17 φησιν]
 ἔφη F καὶ V. — 20 ἐπενεγκεῖν CER ἐνέγκαι V. — 21 ἠνέχθη-
 σαν δέ. καὶ θεασ. A καὶ ἠνέχθησαν. θεασ. δὲ V ἠνέχθησαν.
 οὗς καὶ θεασ. L.

8—11 ἡμέρας δὲ γεν. καὶ τὸν θεῖον σίλβεστρον μετὰ πολλῆς
 τιμῆς ἀγαγόντος ἐν τῷ παλ. πρῶτος αὐτὸς ἀναστὰς προσηγόρευσε
 λέγων P (ἀναστὰς πρῶτος etiam Vita). — 14 καλουμένους om. P.
 — 21 ἠνέχθησαν om. P.

κελευσάμενοι μετακαλέσασθαι σε, ὦ Σίλβεστρε. καὶ νῦν
 δεῖξόν μοι τὴν πηγὴν ἣν ἔφησαν, δι' ἧς ψυχῇ καὶ σώματι
 σωθήσομαι. καὶ ὁ ἐπίσκοπος αὐτίκα προστάξας κολυμβή-
 θραν ὕδατος γενέσθαι ἐβάπτισε τὸν βασιλέα, καὶ παραντίκα
 ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήθρας ὕγιής καταλιπὼν τὰ τοῦ σώ- 5
 ματος τραύματα ἐν τῷ ὕδατι καθάπερ λεπίδας ἰχθύων. ὃν
 ἡ σύγκλητος ἰδοῦσα καὶ πᾶς ὁ δῆμος ἀπολαβόντα τὴν ὑγίαν
 ἐξεβόησαν λέγοντες· εἰς θεὸς ὁ τῶν χριστιανῶν μέγας καὶ
 φοβερός, καὶ πάντες ἀπὸ τοῦ νῦν πιστεύομεν εἰς αὐτὸν καὶ
 βαπτίζομεθα, ὅτι εἶδομεν σήμερον μεγάλη θαυμάσια. πρὸς 10 384 M.
 οὓς φησιν ὁ βασιλεὺς· τὰ μὲν ἀνθρώπινα ἀναγκαστά, τὰ
 δὲ θεῖα προαιρετικὰ τυγχάνει. ὁ μέντοι θεὸς ἀγαθῇ προ-
 αἰρέσει καὶ διαθέσει θρησκεύεται. ὅθεν οὐκ ἐξ ἀνάγκης
 ἀλλὰ κρίσει ἐλευθερίας βουλόμεθα γίνεσθαι χριστιανούς τοὺς
 θέλοντας καὶ μὴ φόβῳ ἀνθρωπίνῳ προσάγεσθαι τῇ τοῦ 15
 θεοῦ λατρείᾳ. καὶ ταῦτα πάντες ἀκούσαντες πρὸς τὴν πίστιν
 καὶ τὸν αὐτὸν πόθον ἐξήφθησαν μᾶλλον ἀποδεξάμενοι τὴν
 τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ δόγματος ἐπιείκειαν. αὐτίκα δὲ καὶ
 ἡ μήτηρ Ἑλένη βαπτίζεται καὶ οἱ τοῦτον συγγενεῖς τε καὶ
 φίλοι.

20

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀκούσας τὰ ὑπὸ Μαξεντίου γινόμενα 387 M.
 ἐν Ῥώμῃ χαλεπά τε καὶ ἄτοπα, περὶ οὗ καὶ πρεσβείαν
 ἐκ τῶν Ῥωμαίων δεξάμενος ἐστράτευσεν κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸ
 σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν οὐρανῷ φωτοειδῶς θεασάμενος

21—p. 488, 5? Epitome eccl. cf. Gelasii Cyziceni Hist. concil. Nicaeni lib. I cp. 4—6 Migne Tom. 85, 1204 sqq.

3 σωθήσομαι AM ἰαθήσομαι L. — 6 λεπίδες AR. — 10 ἰδο-
 μεν BF ἰδωμεν ACN. — 17 αὐτὸν] αὐτοῦ LP om. R. — 18 δόγμα-
 τος] θαύματος ER. — 19. 20 φίλοι τούτου καὶ συγγενεῖς F τε
 om. etiam N. — 21 γενόμενα BEV.

4 γενέσθαι καὶ τὸν βασιλέα βαπτίσας ἐξῆλθεν εὐθὺς ὕγιής
 καταλιπὼν P. — 6 ἰχθύος P. — 7 ἀπολαβόντα τὴν ὑγίαν om. P.
 — 10 ὅτι — θαυμάσια om. P. — 16 τοῦτο P. — 19 μήτηρ αὐτοῦ
 Ἑλένη P.

ἐπιγράφον τά· ἐν τούτῳ νίκα, παρευθὺ χρυσοκολλήτοις ἐκτυ-
 πάσας λίθοις καὶ ἐπὶ δόρατος ἀναρτήσας καθηγεῖσθαι τῇ
 ἑαυτοῦ στρατείᾳ προσέταξεν. δι' οὗ τροπωσάμενος Μαξέντιον
 ἐν τῷ ποταμῷ οὕτως εἰσῆλθε καὶ τῆς Ῥώμης ἐκράτησεν, ἀπο-
 5 πνιγέντος Μαξεντίου ἐν τῷ ποταμῷ διωκομένου.

Περὶ οὗ καὶ ὁ πολυῖστωρ Εὐσέβιος ἔφη· ἔφ' οἷς αὐθις
 καὶ πεπλήρωται σαφῶς· ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν
 αὐτοῦ ἔρριπεν εἰς θάλασσαν. ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστά-
 τας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. πόντος ἐκάλυψεν
 10 αὐτούς. οὕτω γὰρ καὶ Μαξέντιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὀπλι-
 388 Μ. ται καὶ δορυφόροι κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος, ὀπηνίκα
 νῶτα δοὺς τῇ ἐκ θεοῦ μετὰ Κωνσταντίνου δυνάμει πρὸς
 τὸν ποταμόν, ὃν αὐτὸς μηχανικῶς ζεύξας καὶ γεφυρώσας
 μηχανὴν ὀλέθριον καθ' ἑαυτοῦ συνεστήσατο καὶ λάκκον ὃν
 15 ὥρυξεν εἰσπέπτωκεν, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ πόντος αὐτοῦ εἰς κε-
 φαλήν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ κατα-
 βέβηκεν. καὶ οὕτως ὁ μὲν δυσσεβῆς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
 ἔδυσαν ὥσει μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ, ὁ δὲ θεῖος Κων-
 σταντῖνος θεῶ τοῖς ἔργοις ἀνυμνήσας ἐπὶ Ῥώμην μετ' ἐπι-
 20 νικίων εἰσελαύνει πάντων ἀθρόως αὐτὸν ἅμα κομιδῇ νηπίοις
 καὶ γυναιξὶ καὶ σὺν παντὶ δήμῳ Ῥωμαίων παιδοῖς ὄμμασι

6—p. 489, 7 Euseb. Hist. eccl. IX, 9, 5. — 7 Exod. 15, 4; 5. —
 14 Psalm. 7, 16; 17. — 18 Exod. 15, 10.

1 ἐπιγράφον τά *scr. e conl.* ἐπιγράφον LV et P *sed lit. corr.*
ea ἐπιγράφοντα. ἐπιγράφων B ἐπιγράφοντα rell. — 2, 3 τῇ—
 στρατεία AP τῇ—στρατιᾷ CELN τῆς—στρατείας BFV. — 7 ἄρ-
 ματα ACFNP. — 9 πόντω ABM Exod. — 14, 15 λάκκον εἰς ὃν
 ὥρυξεν εἰσπέπτωκεν F λάκκον ὥρυξεν, εἰς ὃν πέπτωκεν B. —
 17 δυσσεβῆς μαξέντιος FV. — 18 μόλιβδος ELM. — 19 θεῶ
 AP Eus. θεοῦ F θεὸν rell. — ἀναμνήσας BM ἀνύσας F. —
 21 συνπαντὶ LP συμπαντὶ AC σὺμπαντὶ E σύμπαντι V.

6 εὐσέβιος ἔφ' οἷς αὐθις ἔφη πεπλήρωται P. — 15 εἰς-
 πέπτωκε καὶ εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο P Eus. — 16 καταβέβ.
 εἰκότως καὶ συνελήφθη ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὁ ἀμαρ-
 τολός (Psalm. 9, 17) P.

καὶ ψυχαῖς οἷα λυτρωτὴν καὶ σωτήρᾱ τε καὶ εὐεργέτην μετ' εὐφρημιῶν καὶ ἀπλήστου χαρᾶς ὑποδεχομένων. ὁ δὲ ὥσπερ ἔμφυτον τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειαν κεκτημένος μὴδ' ὅλως ἐπὶ ταῖς βοαῖς ὑποσαλευόμενος μὴδὲ ἐπαιρόμενος τοῖς ἐπαίνοις εὖ μάλα τῆς ἐκ θεοῦ συνησθημένος βοηθείας ἀντίκα τοῦ 5 σωτηρίου τρόπαιον πάθους ὑπὸ χεῖρα ἰδίας εἰκόνοσ ἀνατε-
θῆναι προστάττει. καὶ νῦν οἱ μὲν θεωμισεῖς οὐκ εἰσιν, ὅτι μὴδὲ ἦσαν. εἰς βραχὺ γὰρ κατάρξαντες καὶ ταραχθέντες, εἴτα ὑποσχόντες τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ ἑαυτοὺς καὶ φίλους καὶ οἴκους ἄρδην ἀναστάτους κατέστησαν. περὶ ὧν 10 ὁ θεὸς ἔφη λόγος πάλιν· ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτω-
λοί, ἐνέτειναν τόξον τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ἀλλ' ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συνετρίβη. πρὸς δέ γε τὴν ἐκκλησίαν τῶν εὐσεβῶν ἀνθίς φησιν ὁ ἱερὸς 15 λόγος· μὴ φοβοῦ ὅτι κατησχύνθῃς, μὴδὲ ἐντραπῆς ὅτι ὠνει-
δίσθῃς, ὅτι αἰσχύνῃν αἰώνιον ἐπιλήσῃ καὶ τὸ ὄνειδος τῆς χηρείας σου οὐ μὴ μνησθῇ. ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, ἔνδυ-
σαι τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δόξαν σου, ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάσθηθι.

20

[Βιβλίον Θ'.]

389 M.

[α'. Περὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.]

Μετὰ δὲ Μαξέντιον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ὃς εὐθέως διατάγματα πανταχοῦ ἐξέπεμψε τοὺς ἐν ἐξορίαις

11 Psalm. 36 (37), 14; 15. — 16 Jes. 54, 4. — 18 Jes. 52, 1; 2. — 23 — p. 490, 6 Epitome ecclesiast. e Theodori Lectoris Hist. tripartita. cf. Theoph. p. 24, 1 Polyd. p. 276, 5. cf. etiam Gelas. Cyzic. Hist. concil. Nic. I, 7 Migne Tom. 85, 1208.

3 ἐπὶ] ὑπὸ AB ἐν P. — 4 μὴδ' ἐπαιρ. AB. — 5 συνησθημένος CE συνησθημένος A συνησθομένης B (συναισθόμενος Eus.). — 8 ἦσαν — p. 490, 18 ἐν τινι om. E uno folio interciso. — 11 λόγος ἔφη BL. — 12 τόξον αὐτῶν LP. — 13 εἰσέλθοι V. — 14 συνετρίβη AV. — 24 διάταγμα CNR. — ἐν ἐξορίᾳ ALR.

14 post συνετρίβη et 18 post μνησθήσῃ alia add. P. — 24 ἔπεμψε P.

χριστιανούς μετὰ τιμῆς ἐπανέρχεσθαι πρὸς τὰ ἴδια, καὶ τοὺς
 μὲν ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρέφεσθαι, τὰς δὲ τοῦ Χριστοῦ
 ἐκκλησίας οἰκοδομεῖσθαι, καὶ πρὸς τοῦτοις ἐξετέτο καὶ νό-
 μους καθολικοὺς ὥστε ἀποδίδοσθαι τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς
 5 τοῖς τῷ Χριστῷ ἱερωμένοις, καὶ χριστιανούς μόνους ἄρχειν
 καὶ στρατεύεσθαι, καὶ τετράδα καὶ παρασκευὴν πάντας νη-
 στεύειν καὶ τὴν κυριακὴν ἀργεῖν καὶ τιμᾶν, τὰς μὲν διὰ τὸ
 390 M. πάθος, τὴν δὲ διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου, καὶ Ἰου-
 δαίους οἰκέτας μὴ ὠνᾶσθαι μήτε θυσίας προδήλους ποιεῖ-
 10 σθαι, καὶ σταυρῷ μηκέτι καταδικάζεσθαι τινα διὰ τὸ πρὸς
 τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ σέβας, τοῖς δὲ νομίσμασιν αὐτοῦ
 καὶ εἰκόσι τὸν σταυρὸν συνεκτυποῦσθαι πάντοτε. καὶ γυ-
 ναῖκα μὲν εἶχε Μαξιμίναν θυγατέρα Διοκλητιανοῦ, ἐξ ἧς
 ἐγέννησεν υἱὸς τρεῖς, Κωνσταντῖνον καὶ Κώνσταν καὶ Κων-
 15 στάντιον, ἀδελφοὺς δὲ Δαλμάτιον καὶ Κωνστάντιον, οὔτινες
 ἔσχον υἱούς, Δαλμάτιος μὲν ἄλλον Δαλμάτιον, Κωνστάντιος
 δὲ Γάλλον καὶ Ἰουλιανόν.

Ἐν δέ γε τῷ καπετωλίῳ Ῥώμης ἐν τινι καταδύσει βαθ-
 μοὺς ἐχούσῃ τξε' δρᾶκων ἦν παμμεγέθης, ὃς ἐξαίφνης πολ-
 891 M. 20 λάκις παρακύπτων τῆς καταδύσεως ἐλυμαίνετο σφόδρα τοὺς

6—12 Epitome ecclesiast. e Theodori Lectoris Hist. tri-
 partita. cf. Cram. Anecd. II, 91, 28; 95, 8 Theoph. p. 36, 5 Polyd.
 p. 266, 5 et 330, 1 Leo Gramm. p. 84, 5; 14. — 12—17 *ib.* cf.
 Exc. Bar. Theoph. p. 10, 29 Polyd. p. 360 *fn.* (Maximinæ nomen
 insertum ex actis S. Silvestri.) — 18—p. 491, 11 Vita S. Silvestri
 ed. Combefis p. 269.

1 εἰς τὰ ἴδια BFR. — 2 τοῦ *om.* BFR. — 9 ὠνᾶσθαι (*ὄν.* L)
 ACFLPR ὠνεῖσθαι (*ὄν.* M ὠνῆσθαι D) BNV. — 10. 11 διὰ τὸν (τὸ
 τὸν C) σταυρὸν τοῦ χριστοῦ (κυρίου C), τοῖς τε CLR τε *etiam* V.
 — 12 τὸν σταυρὸν *om.* CLV. — τὸν σταυρὸν τοῦ χριστοῦ N. —
 13 εἶχε μαξιμιανὸν θυγατέρα, ἐξ ἧς B *sed* cf. Act. S. Silvestri.
 — Διοκλητιανοῦ] μαξιμιανῶ F. — 15 δὲ δύο δαλμ. RV. — δὲ
 εἶχε δαλμ. F. — 18 δέ γε ABPV γε *om.* *rell.* — 20 προκύπτων
 (-κύμπτων V) LV.

15 ἀδελφοὺς — κωνστάντιον *om.* P *ex homoeotel.* — 19 ὃς
 ἐξ ἀπροόπτου πολλάκις αἰφνίδιον παρακύπτων P.

ἐν τῇ πόλει τῷ φουσήματι καὶ μάλιστα τοὺς παῖδας. περὶ οὗ τινες τῶν ἑλληνιζόντων ἀξιώσαντες τὸν θεῖον Σίλβεστρον εἶπον· κάτελθε, ὡ ἐπίσκοπε, πρὸς τὸν δράκοντα καὶ ποιήσον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ σου σχολάσαι αὐτὸν ἐπὶ χρόνον ἕνα τῆς φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ πιστεύομεν πάντες καὶ 5 βαπτιζόμεθα. ὁ δὲ Σίλβεστρος κατελθὼν καὶ οἰκίσκον μικρὸν εὐρὼν ἔχοντα θύραν χαλκῆν, ἔνθα ὁ δράκων ὑπῆρχεν, καὶ ταύτην ἐπὶ τῷ ὀνόματι Χριστοῦ κλείσας καὶ ἀνελθὼν, οὐκέτι ἐξῆλθεν ὁ δράκων. διελθόντων δὲ χρόνων β' πάντες οἱ πρώην διὰ θυνσιῶν τὸν δράκοντα θεραπεύοντες καὶ ἄλλοι 10 πολλοὶ προσελθόντες τῷ ἁγίῳ Σιλβέστρῳ ἐβαπτίζοντο.

Τοῦ δὲ θείου Κωνσταντίνου συναθροίσαντος Ἰουδαίους ἱερεῖς τε καὶ γραμματεῖς ρκ' πρὸς τὸ διαλεχθῆναι μετὰ Σιλβέστρου εἰς τελείαν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς ἀνατροπὴν τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀναισχυντίας καὶ φλυαρίας, συνῆλθε 15 πᾶσα σχεδὸν ἡ πόλις ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἀκούσαι τῆς διαλέξεως ἀμφοτέρων περὶ τῆς Χριστοῦ πίστεως. καὶ οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἀπήρξαντο πρὸς Σίλβεστρον οὕτω λέγειν· ποία γραφὴ περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς Μαρίας προεῖπεν, καὶ ποῖος αὐτὸν προφήτης ὡς θεὸν ἐκ Μαρίας γεννησόμενον προανῆγγειλεν; 20 ὁ δὲ Σίλβεστρος ἀποκριθεὶς εἶπεν· πάννυ πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες ἀληθῶς τὰς γραφὰς μήτε τὴν ἐν αὐταῖς ἐγκειμένην μυστικὴν διδασκαλίαν. περὶ γὰρ τίνος ὁ μέγας Ἡσαΐας εἶπεν· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ

12—23 Vita S. Silvestri ed. Combefis p. 293. — 23 — p. 492, 11 Athanas. de incarn. cp. 33 Migne Tom. 25, 153 A. — 24 Jes. 7, 14.

8 χριστοῦ DPV τοῦ κυρίου F τοῦ χριστοῦ rell. — 14 εἰς ante ἀνατροπὴν om. FLRV. — 17 τοῦ χριστοῦ ADV om. P. — 18 λέγειν οὕτως F οὕτως om. P. — 20 ὡς θεὸν om. AV ὡς om. R. — ἐκ Μαρίας] ἐκ θεοῦ A om. R. — γεννησόμενον BF et recce. quidam γεννηθῆναι V. — 22 ἀληθῶς] ἀκριβῶς B om. F. — 23 ὁ μέγας om. FR. — ἡσαΐας ὁ προφήτης F.

10 τῷ δράκοντι P. — 15 ἀνῆλθε P. — 21 ὁ δὲ γε σίλβεστρος ἔφη· πλανᾶσθαι μὴδὲ εἰδότες P.

καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν
 ὁ θεός; καί· πρὶν ἢ γινῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ
 392 M. μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκῶν καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας
 ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων; ὁ δὲ θεόπτῃς Μωϋσῆς· ἀνατε-
 5 λεῖ, φησὶν, ἄστρον ἐξ Ἰακώβ καὶ ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ
 θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωάβ. καί· ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
 ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν. ὅτι
 μὲν οὖν ἄνθρωπος φανήσεται διὰ τούτων προκαταγγέλλεται,
 ὅτι δὲ κύριος πάντων προσημαίνουσι πάλιν φάσκοντες· ἰδοὺ
 10 κύριος κἀθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον
 καὶ βεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου. καί· ἰδοὺ ὁ θεὸς
 ἡμῶν ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς, καὶ τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλ-
 μοὶ τυφλῶν καὶ ὅτα κωφῶν ἀνοιγήσονται, καὶ ἀλείται ὡς
 ἔλαφος ὁ χωλός, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων. ἡ μὲν
 15 οὖν προφητεία θεὸν ἐπιδημεῖν προλέγει, τὰ δὲ σημεῖα καὶ
 τὸν χρόνον τῆς παρουσίας γνωρίζει. τότε γὰρ ταῦτα πεπλή-
 ρωνται, ἅπερ οὐδέποτε γέγονασι πρότερον ὑπὸ τινος ἐν τῷ
 Ἰσραὴλ. περὶ δὲ τοῦ πάθους αὐτοῦ πάλιν φησὶν· ἄνθρω-
 πος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν ἡτιμᾶσθη καὶ
 20 οὐκ ἐλογίσθη. οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ
 ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ
 καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει. αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ

2 Jes. 8, 4. — 4 Num. 24, 17. — 6 *ib.* 24, 7. — 9 Jes. 19, 1.
 11—18 Athanas. de incarn. cp. 38 Migne 161 C. — 11 Jes. 35, 4 *sqq.*
 — 18—p. 493, 3 Athan. *ib.* cp. 34 Migne 153 C. — 18 Jes. 53, 3 *sqq.*

1 ὃ ἐστὶ μεθερμηνεούμενον μεθ' ἡμῶν R Ath. — 3 σκύλα CEP
 et recc. plerique σκύλα rell. — 4 θεόπτῃς Μωϋσῆς] βαλαάμ R
 θεόπτῃς (om. Μωϋσῆς) N. — 5 καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος FR
 Num. invito Ath. — 6 θραύσει ABFP Num. Ath. συντρίψει rell.
 — 11 ὁ θεός ABP Ath. κύριος ὁ θεός rell. — 12 ἀνοιγήσονται P
 ἀνοιγόνται R. — 13 ἀνηγήσονται R ἀκούσονται F Jes. Ath. —
 ἀλείται sine spir. A ἀλείται rell. — 21 εἶναι om. N.

2 ἢ om. P. — 4 μωσῆς P. — 16 ταῦτα πάντα P. — 19 μαλα-
 κίαν οὐκ ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡτιμᾶσθη P Ath. Jes.

τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. παιδεΐα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτῷ, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. καὶ ὅτι αἰρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; καὶ Μωσῆς ὅψεσθε, φησίν, τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν 5 ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πιστεύσητε. καὶ Δαυὶδ ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ λέγει· ὥρουξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου. καὶ διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. ὅτι δὲ 393 M καὶ τῶν ἔθνων ἔλπις ἦν ὁ μὲν Ἰακώβ προεῖπεν· οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα οὔτε ἡγούμενος ἐκ τῶν μετῶν αὐτοῦ, 10 ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἔθνων. ὁ δὲ Ἑσαΐας αὐτοῖς· καὶ ἔσται, φησίν, ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσοῦ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἔθνων. ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. ταῦτα μὲν οὖν ὀλίγα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν γενομένων. πᾶσα δὲ γραφὴ πέπλησται διελέγχουσα τὴν ὑμετέραν ἀπιστίαν. τίς 15 γὰρ πώποτε τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἱστορηθέντων δικαίων καὶ προφητῶν ἀγίων ἐκ παρθένου μόνης ἔσχε τὴν τοῦ σώματος σύστασιν; τίνας δὲ τῆς γεννήσεως προέδραμεν ἀστὴρ ἐν οὐρανοῖς καὶ τὸν γεννηθέντα διεσήμεινε τῇ οἴκου μένῃ; τίς πάλιν βασιλέων πρὶν ἰσχυσαί καλεῖν πατέρα ἢ 20 μητέρα ἐβασίλευσε καὶ τρόπαια κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἴληφεν; τίς οὖν ἄρα γέγονε βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ ἐφ' ὃν τὰ ἔθνη

3—8 Athanas. de incarn. cp. 35 Migne 156 AB. — 3 Jes. 53, 8. — 4 Deut. 28, 66. — 7 Psalm. 21 (22), 17 sqq. — 8—11 Athan. ib. cp. 40 Migne 165 B?. — 9 Gen. 49, 10. — 11—20 Athan. ib. cp. 35 Migne 156 C. — 12 Jes. 11, 10. — 20—p. 494, 12 Athan. ib. cp. 36 Migne 157 B.

1 καὶ μεμαλάκισται—ἀνομίας ἡμῶν om. MR. — 10 οὔτε AD EPV οὐδὲ BCFM καὶ R Gen. — 11 ὃ] δ ABFMR. — 12 αὐτοῖς ABP ἔφη rell., qui etiam φησιν exhibent praeter F. — 13, 14 ταῦτα μὲν οὖν ABP καὶ ταῦτα μὲν F καὶ ταῦτα μὲν οὖν rell. (ταῦτα μὲν Ath.). — 14 πᾶσα δὲ γραφὴ ABP Ath. πᾶσα γραφὴ C πᾶσα δὲ ἡ γραφὴ rell. — 15 πεπλήρωται A Ath. — 20 τῶν βασιλέων P βασιλεὺς F (τῶν γενομένων βασιλέων Ath.). — 22 ἐν om. CR.

πάντα τὴν ἐλπίδα τέθεινται, καὶ οὐχὶ μᾶλλον αὐτοῖς ἡναντιοῦντο πανταχόθεν; ἕως γὰρ συνίστατο Ἰερουσαλὴμ πόλεμος ἄσπονδος ἦν αὐτοῖς, καὶ διεμάχοντο πρὸς τὸν Ἰσραὴλ Ἀσσύριοι μὲν θλίβοντες, Αἰγύπτιοι δὲ διώκοντες, Βαβυλώνιοι δὲ κατατρύχοντες, Σύροι δὲ ἀντιπολεμοῦντες. ἢ οὐχ ὁ μὲν Δαυὶδ τοὺς Μωαβίτας καὶ τοὺς Σύρους ἐπολέμει καὶ ἐπολεμεῖτο, ὁ δὲ Ἰωσίας τοὺς πλησίον παρεφυλάττετο, καὶ μέντοι καὶ Ἐζεκίας ἐδεύλια τὴν ἀλαζονείαν τοῦ Συναχηρείμ; καὶ τῷ μὲν Ἰησοῦ οἱ Ἀμορραῖοι ἡναντιοῦντο, τῷ δὲ Μωσῇ ὁ Ἀμαλὴκ ἀντεστρατεύετο, καὶ ὅλως ἄσπονδα ἦν τοῖς ἔθνεσι πρὸς τὸν Ἰσραὴλ τὰ τῆς φιλλίας, ὥς μέχρι νῦν μαρτυροῦσι τὰ πράγματα.

Καὶ οἱ γραμματεῖς ἀποκριθέντες εἶπον· οὐκ ἀρνούμεθα
 394 M. ὥς ταῦτα μὲν πάντα γέγραπται, προσδοκῶμεν δὲ τὸν μη-
 15 δέπω παραγενόμενον θεὸν λόγον. ὁ δὲ Σίλβεστρος ἔφη·
 καὶ πῶς οὐκ ἠκούσατε τοῦ Δαυιδ προλέγοντος φανερώς
 καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν θείαν τοῦ σωτῆρος ἐπιδημίαν; φησὶ
 γὰρ ὁ προσδιαλεγόμενος αὐτῷ ἄγγελος· ο' ἐβδομάδες συν-
 20 τεμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν
 τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν καὶ τοῦ ἐξιλιάσασθαι ἀδικίαν
 καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας καὶ
 τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ τοῦ σφραγίσαι ὅρασιν
 καὶ τοῦ χρῆσαι ἅγιον ἁγίων. καὶ γνώση καὶ συνήσεις ἀπὸ

13—p. 495, 12 Athan. de incarn. cp. 39 Migne 164 B. —
 18 Dan. 9, 24 sqq.

2 ἡ ἱερουσαλὴμ B Ath. — 6 τοὺς σύρους καὶ τοὺς (τοὺς om. B) μωαβίτας (-ήτας A) AB. — 8 συναχηρείμ BRV σεναχειρείμ D σεναχειρίμ EFP σεναχειρίμ ACM. — 9 ἀμορραῖοι CFP ἀμμορραῖοι E ἀμμοραῖοι B χαναναῖοι R. — ἡναντιοῦντο — p. 496, 24 καὶ τούτων om. F *uno folio interciso*. — μωσῇ AP μωσῇ BE μωϋσῇ rell. (μωυσεῖ Ath.). — ὁ] τῷ R om. D. — 10 ὅλως ἄσπονδα BP Ath. ὅλως ἄσπονδον CEN ὅλος ἄσπονδος A ὁ λαὸς ἄσπονδος R.

2 συνειστήκει P Ath. — 11 ὥς καὶ μέχρι νῦν P. — 14 πάντα μὲν ταῦτα P.

ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερου-
σαλήμ ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ζ' καὶ ἐβδομάδες
ξβ'. καὶ πρὸς μὲν τοῖς ἄλλοις Ἰσως προφασιζόμενοι εἰς
μέλλοντα χρόνον ἀναβάλλεσθε τὰ γεγραμμένα. τί δὲ πρὸς
ταῦτα λέγειν ἢ ὅλως ἀντωπῆσαι δύνασθε; ὅπου γε καὶ ὁ 5
χριστὸς δηλοῦται καὶ ὁ χριόμενος οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἅγιος
ἀγίων εἶναι καταγγέλλεται. καὶ ἕως τῆς παρουσίας αὐτοῦ
Ἱερουσαλήμ συνίσταται, καὶ λοιπὸν ἅπας προφήτης παύεται
καὶ ὅρασις ἐν τῇ Ἰσραήλ. ἐχρίσθη μέντοι πάλοι Δαυὶδ καὶ
Σολομὼν καὶ Ἑζεκίας· ἀλλ' Ἱερουσαλήμ καὶ ὁ τόπος συν- 10
εστήκει, καὶ προφητῇ προεφήτεον, ἄλλως δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ
χρισθέντες ἅγιοι ἄνθρωποι καὶ οὐχ ἅγιοι ἀγίων ἐκλήθησαν.
πότε δὲ καὶ προφήτης ἐπαύσατο καὶ ὅρασις ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ,
εἰ μὴ νῦν, ὅτε ὁ προφητευόμενος καὶ ἅγιος τῶν ἀγίων 395 M.
Χριστὸς παρεγένετο; σημεῖον οὖν ὄντως μέγα πρόδηλον καὶ 15
γνώρισμα τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας τὸ μη-
κέτι τὴν Ἱερουσαλήμ ἐστάναι μήτε προφήτην ἐγερθῆναι μήτε
ὅρασιν ἀποκαλύπτεσθαι τούτοις. καὶ εἰκότως· ἐλθόντος γὰρ
τοῦ σημαινομένου καὶ προφητευομένου, τίς ἢ χρεῖα τῶν ση-
μαινόντων καὶ προφητευόντων; διὰ γὰρ τοῦτο προεφήτεον, 20
ἕως ἐλθῇ ὁ προφητευόμενος καὶ λυτρούμενος τὰς ἁμαρτίας
πάντων. ποῖος τοίνυν ἡγούμενος ἐξῆλθεν ἐκ Βηθλεὲμ καὶ
τὸν Ἰσραήλ ἐποίμανεν, οὗ ἡ ἕξοδος ἀπ' ἀρχῆς ἀφ' ἡμερῶν
αἰῶνος καὶ πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα, καὶ ἀνεκδιή-

13—22 Athan. de incarn. cp. 40 Migne 165 A. — 22—p. 496,
3 Athan. ib. cp. 37 Migne 160 B? — 22 Mich. 5, 2; 4. — 23 Psalm.
71 (72), 17.

1 λόγον B λόγον R Dan. Ath. — 4 ἀναβάλλεσθαι ABNPR
(ἀναβάλλεσθαι δύνανται Ath). — 5 ἀντωπῆσαι NP ἀντειπεῖσθαι G
ἀντιπεῖσθαι R. — 8 συνίσταται AP Ath. συνίστατο rell. — 15 μέγα
καὶ πρόδηλον BV. — 19 τῶν σημαινομένων CDEV — 23 ἀφ'] ἐξ
AR. — 24 διαμένει ABDR διαμένῃ CM. — τὸ ὄνομα αὐτοῦ N.

16 γνώρισμα τῆς τοῦ θεοῦ λόγου παρουσίας P Ath. —
23 ἡ om. P.

γητος ἡ γενεά, καθὼς γέγραπται; τῶν γὰρ ἀγίων πάντων
 ἴσμεν τὴν γενεὰν ἱστορουμένην καὶ τῶν ἀρξάντων αὐτοῦ
 Ἰσραὴλ παριστῶσαν τὴν γένεσιν καὶ τὸν θάνατον.

Διαλεχθέντες οὖν ἐπὶ πολλὰς ὥρας, καὶ τοῦ Σιλβέστρου
 5 μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ἐκ τῶν θείων γραφῶν ἀποδείξαντος
 τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἰουδαίων μεγάλως ἡττηθέν-
 των, ἔφη τις ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ζαμβροῇ πρὸς τοὺς λοιποὺς
 Ἰουδαίους· εἰ Σιλβέστρου λόγοις προσέχετε, ἀνάγκη τοὺς
 πατέρας νόμους καταλιπεῖν καὶ ἀκολουθεῖν ἀνθρώπῳ μα-
 10 ταίῳ, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν κατεδίδαξαν. ἀλλ' ἀκουσάτω μου
 ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεχθήτω ταῦτος ἄγριος, ὥστε με δεῖξαι
 σήμερον ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δύναμιν τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν. οὐ θέλω γὰρ διὰ δημάτων, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων
 396 M. δεῖξαι τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ Σιλβέστρος παρακαλέσας τὸν
 15 βασιλεῖα τοιοῦτον ἐνεχθῆναι ταῦρον ἠρώτησεν ἐν τῷ μεταξὺ
 τὸν Ζαμβροῇ, τίνας ἔνεκεν ἐπιζητεῖ τὸν ταῦρον. καὶ φησιν·
 ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τοῦ ἡμετέρου θεοῦ οὐδεμία κτιστὴ φύσις
 ἀκούσασα ξήσεται, βούλομαι διὰ τοῦ ταύρου τὴν ἰσχὺν τοῦ-
 του σαφῶς ἀποδείξαι. πρὸς ὃν ὁ Σιλβέστρος ἔφη· καὶ σὺ
 20 ποῖω τρόπῳ τὸ ὄνομα τοῦτο μεμάθηκας; ἄρα παρὰ τινος
 ἀκούσας ἢ ἀναγνοὺς; ὁ δὲ εἶπεν· οὔτε χάρις οὔτε ξύλον
 οὔτε λίθος ὑποδέξασθαι τὸ ὄνομα τοῦτο δύναται. ἐγὼ δὲ
 νηστεύσας καὶ εἰς λεκάνην ὕδωρ βαλὼν ἐκεῖ τοῦτο μεμά-
 25 πολλῶν ἀνθρώπων ἐλκόμενος σχοινίοις πάντοθεν δεδεμένος

1 Jes. 53, 8. — 4—p. 499, 7 cf. Vitam Silvestri ed. Combefis. p. 327.

6 τοῦ om. MR. — 7 ζαμβροῇ NPR ζαμβροῇ CEGV ζαμβροῖ A ζαμβροῖ L ζαμβροῆς B. — 15 ἐν τῷ om. RV. — 16 ζαμβροῇ GNR ζαμβροῇ P ζαμβροῇ BCELV ζαμβροῖ A. — ἐπιζητεῖς AR. — 20 παρὰ τίνας NPRV. — 25 ἀνθρώπων LV om. R.

13 οὐ γὰρ θέλω P. — 25—p. 497, 1 ἀνθρώπων καὶ σχοινίων ἐλκόμενος ἀγριώτατος P.

ἀγριώτατος καὶ μέγας πάνν ὑπάρχων. καὶ ὁ Ζαμβρὴ ἐπι-
 γαυριῶν τῷ Σιλβέστρῳ ἔφη· νῦν τὰ ῥήματα καὶ ἡ ὑπόθεσις
 τῶν λόγων σου πέρας ἔξουσιν. εἰ μὲν οὖν θαρρεῖς εἰς τὸ
 ὄνομα τοῦ θεοῦ σου, εἰπὲ τοῦτο κατὰ τὴν ἀκοήν τοῦ ταύ-
 ρου καὶ δειχθήσῃ παντοκράτορι θρησκευόν. εἰ δὲ μή γε, 5
 λέξω ἐγώ, καὶ πάντες τῇ ἐμῇ πίστει συνδραμοῦσιν. τῶν δὲ
 Ἰουδαίων καὶ τῶν ἄλλων παρορμησάντων εἰπεῖν τὸν Ζαμ-
 βρὴ τὸ ὄνομα ὑπὸ τὴν ἀκοήν τοῦ ταύρου, καὶ τοῦτο εἰπόν-
 τος, εὐθὺς ὁ ταῦρος μυκηθμὸν ἀποτελέσας μέγα, καὶ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐξεληθόντων, ἀπέθανεν. ἀνασκιρτάντων οὖν 10
 τῶν Ἰουδαίων καὶ μεγαλαυχούντων κατὰ Σιλβέστρου, καὶ
 τῶν χριστιανῶν λυπουμενῶν σφόδρα, παρακαλεῖ τὸν βασιλεῖα
 Σιλβεστρος κελεῦσαι τῷ λαῷ ἡσυχάσαι. καὶ τούτου γενομέ-
 νου, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου Σιλβέστρου ἀνελθόντος, εἶπε 397 M.
 φωνῇ μεγάλῃ· ἀκούσατέ μου, οἱ μεγιστάνες καὶ πάντες οἱ 15
 νῦν θανατάσαντες χριστιανοὶ τὸν θάνατον τοῦ ταύρου. ἐγὼ
 τὸν δεσπότην Χριστόν, ὃν ὑμῖν εὐηγγελισάμην, ἔγνω τυφλοὺς
 ἀναβλέψαι ποιήσαντα, κωφοὺς ἀκούσαι, ἀλάλους λαλῆσαι,
 νεκροὺς ἐγείραι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. κἀντεῦθεν οὖν φα-
 νερόν ἐστι πᾶσιν, ὥς διαβόλου ἐστὶν ὄνομα τὸ θανατῶσαν 20
 τὸν βούν, ὅνπερ ἀναστῆσαι οὐ δύναται. καὶ τοῦτο ἀκούσας
 Ζαμβρὴ καὶ τὰ ἱμάτια διαρρήξας ἔφη πρὸς τὸν βασιλεῖα·
 ἐγώ, δέσποτα, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ παντοκράτορος θεοῦ τὸν

1 μέγας πάνν ABP πάνν om. tell. — ζαμβρὴ CGNP et recc. quidam (ζαμβρεῖς rell.) ζαμβρὴ ELV ζαμβρὶ A ζαμβρεῖς B ζαμβ-
 ροῖς F. — 5 λατρεῦων A πιστεύων R. — μή γε| μή LR καὶ μή V.
 — 6 συνδράμοῦσι m. 1 P προσδραμοῦσι V προσδράμωσι B. —
 7 τὸν ζαμβρὴ om. C. — ζαμβρὴ NP ζαμβρὴ ELV et recc. plerique
 ζαμβρῆν B ζαμβρὶ ut vid. A ζαμβρὶ F. — 9 μέγαν R et m. 2 P.
 — 13 ὁ σίλβεστρος RV. — 14 σίλβεστρος ἀνελθόν P et F qui
 καὶ ante ἐφ' deletit. — 17 ἔγνω MP. — 20 τὸ θανατῶσαι AB
 τοῦ θανατῶσαι R. — 21 ὅπερ AF. — 22 ὁ ζ. codd. praeter ABP.
 — ζαμβρὴ NR ζαβρὴ P ζαμβρὴ CELV ζαμβρὶ A ζαμβρεῖς B
 ζαμβρεῖς G ζαμβρὶς F.

1 ὑπάρχων om. P. — 2 τῷ σιλβ. νῦν ἔφη τὰ ῥήματα P. —
 6 πίστει] θρησκείᾳ P. — 19 κἀντεῦθεν δεῖλον ὥς διαβόλου P.

ταῦρον ἐθανάτωσα, καὶ οὗτος βλασφημῶν ἐν λόγοις μόνον κομπάζει. διὸ δὴ πρέπον ἐστὶ μηκέτι δίδοσθαι αὐτῷ χώραν τοῦ λέγειν. ὁ δὲ Σίλβεστρος εἶπεν· ἄκουσον, ὦ Ἰουδαῖε, τῶν σῶν γραφῶν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπιστομίζου πάλιν. γέγρα-
 5 πται· κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ. καί· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω. τοίνυν ἐπικάλεσαι πάλιν εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ βοῶς ἐκεῖνο τὸ ὄνομα, καί, εἰ ζήσεται, γνωσόμεθα πάντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο πιστεύειν. εἰ δὲ μή, ἐγὼ τὸν δεσπότην μου Χριστὸν ἐπικαλέσομαι καὶ ἀναστήσω αὐτόν. καὶ ὁ Ζαμ-
 10 βρή φησιν· εἰ τοῦτο ποιήσεις, μὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ βασι-
 398 M. λέως ἅπαντες οἱ Ἰουδαῖοι καταλείψαντες τὸν νόμον τῇ τῶν χριστιανῶν θρησκείᾳ προσδραμονόμεθα. καὶ τότε δὴ Σίλβεστρος ἐκτείνας εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας καὶ μετὰ δακρύων εὐχὴν ποιήσας καὶ πρὸς τὸν ταῦρον ἀπελθὼν εἶπε
 15 μετὰ φωνῆς· ἐγὼ τὸ ὄνομά σου ἐπὶ πάντων ἐπικαλοῦμαι, δέσποτα Χριστέ, μετὰ κραυγῆς, ἵνα μάθῃ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι διαβόλον μὲν ὄνομα ἐφόνευσεν τὸν ταῦρον, τῇ δὲ τοῦ ἁγίου καὶ φανερωτάτου σου ὀνόματος ἐπικλήσει ἐξωποιοίηθι. καὶ πλησιάσας τῷ ταύρῳ λέγει μετὰ κραυγῆς μεγάλης· ἐν
 20 ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν οἱ παράνομοι Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ἀνάστα καὶ στήθι μετὰ σεμνότητος. καὶ παρενθὺς ὁ ταῦρος ὅλον ἑαυτὸν κινήσας καὶ ἐγερθεὶς, ἔλυσεν αὐτοῦ

5 I. Reg. 2, 6. — Deuter. 32, 39.

1 μόνοις CLM. — 4 γέγραπται γάρ· FPV. — 5 ζωογονοῖ M et A m. 1 corr. ex ζωογονεῖ. — 8 τὸν δεσπότην μου ABP τὸν ἐμὸν θεὸν R τὸν δεσπότην (om. μου) rel. — 9 ζαμβροή DR ζαβροή P ζαμβροή CEGLV ζαβροί A ζαμβροῆς BM ζαβροῖς F. — 13 τὸν om. AM. — 15 μετὰ φωνῆς μεγάλης RV. — 21 ἀνάστα καὶ στήθι (στήθι AP) ABP ἀνάστηθι καὶ στήθι V ἀνάστηθι rel. — 21 παρενθὺς BEFGP εὐθὺς R παρενθὺ rel.

1 καὶ μόνον P. — 2 διδόνθαι χώραν αὐτῷ μηδὲ τοῦ λέγειν P. — 11 οἱ om P. — 16 οὗτος om. P. — 17 ὅτι διαβ. μὲν ὀνόματος ἀδήλον ἐπικλήσει τέθνηκεν ὁ ταῦρος, τῇ δὲ P. — 18 ἀνέζησεν P. — 22 ὅλον ἑαυτὸν ὁ ταῦρος P.

τὰ δεσμὰ Σιλβέστρος καὶ ἀπέλυσε λέγων· πορεύου ὅθεν ἤλ-
θες, καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀδικήσης. ὅπερ μέγα
θαῦμα Ἰουδαῖοι θεασάμενοι καὶ σφόδρα καταπλαγέντες ἀντίκα
προσέπεσαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θείου Σιλβέστρον πάντες
αἰτούμενοι τὸ ἅγιον βάπτισμα. καὶ γέγονε χαρὰ μεγάλη 5
τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς ἐπὶ ὥρας β' κραζόντων·
μέγας ὄντως ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν καὶ ἡ τούτων πίστις.

Καὶ μετὰ ταῦτα βουλόμενος ὁ μέγας Κωνσταντῖνος κτί-
σαι πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα ἐπὶ τὰ ἐσπέρια μέρη, κατ' ὄναρ 399 M.
ὁ θεὸς αὐτῷ ἐπέτρεψεν ἐν τῷ Βυζαντίῳ κτίσαι. καὶ τῷ ιβ' 10
ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ ποιήσας Κώνσταν καὶ
Κωνσταντῖνον υἱὸν αὐτοῦ καίσαρας καὶ Δαλματίον ἀνεψιὸν
αὐτοῦ ἐν Βρεττανίᾳ καταλείψας αὐτοῖς τὰ δυτικά μέρη ἤλ-
θεν εἰς τὸ Βυζάντιον σὺν μητρὶ Ἑλένῃ καὶ υἱῷ Κωνσταν-
τίῳ καὶ Λικινίῳ γαμβρῷ ἐπ' ἀδελφῇ αὐτοῦ. καὶ ἀνανεώσας 15
τὸ πρῶτον ὑπὸ Βύζου βασιλέως τῆς Θράκης τεῖχος κτισθὲν
καὶ προσθεῖς ἄλλο διάστημα προσηγόρευσεν αὐτὴν Κωνσταν-
τινούπολιν. ὀλίγους δὲ τοὺς οἰκήτορας πρὸς τὸ μέγεθος

8—10 Theod. Lect. cf. Theoph. p. 23, 22 Polyd. p. 268 Leo
Gr. p. 89, 8. — 10—15 cf. Polyd. p. 266 *med.* — 15—18 cf. Mal.
p. 319, 23 Chron. Pasch. p. 528, 1 Polyd. p. 268. — 18—p. 500,
4 Theod. Lect. cf. Theoph. p. 23, 27; Polyd. p. 272 *fin.* Leo p. 89, 12.

3 Ἰουδαῖοι ABDEP οἱ Ἰουδαῖοι *rell.* — 4 προσέπεσον FLRV.
— 6 τοῦ τε βασιλέως PV. — 7 ὄντως *om.* GL. — 8 μετὰ δὲ ταῦτα
FP *et* *recc.* quidam μετὰ ταῦτα (*om.* καὶ) A *et* *recc.* alii. —
10 αὐτῷ ὁ θεὸς LM. — 11 κώνσταν καὶ κωνσταντῖνον BC κων-
σταντῖνον καὶ κώνσταν R. — 14 σὺν τῇ μητρὶ ABFR. — 15 λικιν-
νίῳ BCDV. — 16 ὑπὸ βύζου (βίζου P) βασιλέως ABP *et* *inter*
scrib. corr. ex βυζαντινουσιλέως F ὑπὸ βύζου τινὸς βασιλέως V
ὑπὸ βύζου τοῦ βασιλέως L βυζάντιον βασιλ. (*om.* ὑπὸ) G ὑπὸ
βυζαντίου βασιλ. *rell.* — κτισθὲν τεῖχος BFL.

2 μέγα θαῦμα *om.* P. — 5 ἅγιον *om.* P. — 7 Post πίστις
P *add.*: ἀμέλει γέ τοι καὶ ὁ πολυμαθέστατος εὐσέβειος περὶ τῆς
ἐνσάρκου θείας οἰκονομίας χριστοῦ φησὶν ἐν ἐπιτομῇ τοιάδε
καὶ πρῶτον καὶ μόνον. — 12 καίσαρας ἐν Ῥώμῃ P (*sed* ἐν Ῥώμῃ
etiam v. 11). — 13 αὐτοῦ υἱὸν δαλματίου ἐν P. — βρεττανία P.
— καὶ καταλείψας P.

τῆς πόλεως ὁρῶν ἀπὸ τε Ῥώμης τοὺς ἀξιολόγους ἐκλεξάμε-
 νος ἀπὸ τε τόπων ἐτέρων συναθροίσας καὶ οἴκους μεγίστους
 οἰκοδομήσας αὐτοῖς καὶ χαρισάμενος οἰκεῖν τὴν πόλιν ἐποι-
 400 Μ. ησεν. κτίσας δὲ καὶ τὸ παλάτιον καὶ ἱππικὸν καὶ τοὺς β'
 5 μεγάλους ἐμβόλους καὶ τὸν φόρον, ἐν ᾧ κίονα μονόλιθον
 καὶ ὀλοπόρφυρον στήσας, ὃν ἀπὸ Ῥώμης ἐκόμισεν ἀξιόγαστον
 σφόδρα σφόδρα, ἴδρυσεν ἐπάνω αὐτοῦ ἀνδριάντα, ὃν ἤνεγκεν
 ἀπὸ Ἰλίου πόλεως τῆς Φρυγίας ἔχοντα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 ἀκτῖνας ζ'. τὸν δὲ κίονα τρισὶν ἔτεσι πλοιζόμενον ἤγαγε
 10 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ βάρους. ἀπὸ δὲ
 τῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ φόρου δι' ἐνιαυτοῦ ἦλθεν, καίπερ
 τοῦ βασιλέως συνεχῶς προσφοιτῶντος καὶ χρυσίον ἄπειρον
 τῷ πλήθει διανέμοντος. εἴτα θέμενος εἰς τὰ θεμέλια τοὺς
 ἰβ' κοφίνους, οὓς ὁ Χριστὸς ἠυλόγησεν, καὶ ξύλα τίμια καὶ
 15 ἁγίων λείψανα πρὸς στηριγμὸν καὶ φυλακὴν ἔστησεν αὐτὸν
 διὰ πολλῆς μηχανῆς καὶ τέχνης δυνάμεώς τε καὶ σοφίας
 ὁ θανμάσιος ἐκεῖνος ἀνὴρ τὸν πανθαύμαστον μονόλιθον
 κίονα. ἐξηπάτησαν δὲ τινες τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἀφελεστέρων
 ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀλογωτέρων μὴ εἶναι τοῦτον μονόλιθον

4—9 cf. Mal. p. 320, 6 Chron. Pasch. p. 528, 6 Polyd. p. 268 fin.
 Leo p. 87, 12.

4 καὶ τὸ ἱππικὸν PV. — 7 σφόδρα σφόδρα AP σφόδρα
 alterum om. rell. — 8 Ἰλίου πόλεως scr. e Mal. ἡλιουπόλεως (ἡλίου
 πόλεως R) ABPR ἡλιούπολιν (ἡλ. M) N ἡλιούπολιν rell. — 8 κε-
 φαλὴν αὐτοῦ FLM. — 9 πλοιζόμενον BEGM. — 13 τὰ πλήθη
 (-ει AE) ACELP. — 14 εὐλόγησεν FLNR. — 16 διὰ] μετὰ RV.
 — μηχανῆς καὶ τέχνης AP μηχανῆς καὶ om. rell. — 18 ἐξηπα-
 τήθησαν δὲ τινες LR. — ἀφελεστέρων καὶ ἰδιωτῶν V ἰδιωτῶν
 καὶ om. R. — 19 ἢ μᾶλλον εἰπ. ἀλογ. om. FLR. — ἀλογωτέρων
 ABP τῶν ἀλογ. CENV.

7 ἔφερεν (ἐ m. 2 in lit. ex ἡ) P. — 9 ἀκτῖνας ἐπτά. καὶ
 μὴν ἀπὸ μὲν ῥώμης τρ. ἔτ. πλοιζόμενος ἦλθε διὰ P. — 11 φόρου
 συρόμενος ἐνιαυτὸν ὀλόκληρον ἤχθη συνεχῶς τοῦ βασ. προσφ. P.
 — 13. 14 τοὺς ἰβ' οὓς ὁ Χριστὸς ἡγάσσε κοφίνους καὶ μέντοι καὶ
 ξύλα. P. — 18 κίονα om. P.

αἱ πρὸς διακόσμησιν καὶ εὐπρέπειαν αὐτοῦ χαλκαῖ ζῶναι καὶ οἱ πλείστοι λῶροι. καὶ πρὸς τούτοις ἔκτισε ναοὺς τῶν τε ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῆς ἁγίας Εἰρήνης καὶ τοῦ ἁγίου 401 M Μωκίου καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῷ Ἀνάπλω.

Εἶτα ποιήσας καίσαρας Κωνστάντιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν 5 Κωνσταντινουπόλει καὶ Λικίνιον γαμβρὸν αὐτοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας κατὰ Περσῶν ἐστράτευσεν, ὅφ' ὧν παρακληθεὶς ὑποφόρους αὐτοὺς ποιήσας ὑπέστρεψεν. καὶ μαθὼν ἐν Νικομηδείᾳ ὅτι Λικίνιος τιμωρῶν ἐφόνευσεν τοὺς χριστιανοὺς ὀργίζεται κατ' αὐτοῦ μεγάλως. ὧν μεταξὺ πο- 10 λέμον γενομένου συνεσχέθη Λικίνιος ζῶν ἐν Χρυσοπόλει, καὶ τοῦτον ἐν Θεσσαλονίκῃ περιώρισεν. πάλιν δὲ νεωτερίζοντος αὐτοῦ καὶ ὅπλων ἀποτομένου, προστάξαντος Κωνσταντίνου ἀνῆρθέη.

Ἡ δὲ μακαρία Ἑλένη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπελθοῦσα πρὸς 15 402 M. ἀναζήτησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τοῦτον εὐροῦσα ἔκτισεν ἐκκλησίας θαυμασίας καταλύσασα τὸν ἐπὶ τῷ δεσποτικῷ τάφῳ κτισθέντα ναὸν ὑπὸ τῶν ἀθέων τῇ Ἀφροδίτῃ. καὶ ὑποστρέψασα καὶ πολλὰ τῷ νύμφῃ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐντειλαμένη ἐτελεύτησεν ἐτῶν π', ἣν καὶ ἔθαψεν ὁ υἱὸς 20 403 M. αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει. πάσης τοίνυν ἀρετῆς ἡ μακαρία κεκοσμημένη εἶχε

2—4 Theod. Lect. cf. Cram. An. II p. 92, 33 Theoph. p. 23, 30; Polyd. p. 274, 2 Leo Gr. p. 89, 3. — 8—14 Theod. Lect. cf. Cram. p. 91, 19 Exc. Bar. Polyd. p. 262. — 15—18 ? *ib.* cf. Sozom. Hist. eccl. II, 1, 2. — 18—22 cf. Theoph. p. 27, 10.

1 τὰς — χαλκᾶς ζῶνας καὶ πλείστους λῶρους ὀρῶντες L. — διακόσμησιν αὐτοῦ καὶ εὐπρ. γ. AB. — 6 λικίνιον BCDLV *item* v. 9. — 8 καὶ ὑποφόρους FPR. — 9 ὅτι λικ. ἐν νικομηδείᾳ LR. — 11 λικίνιος BCLV. — 20 ἦν καὶ ABV καὶ *om.* rell. — 22 πάση (πᾶσι M) τοίνυν (*om.* F) ἀρετῇ FLNV Exc. de virt. πάσαις τ. ἀρεταῖς B.

1 αἱ χαλκαῖ (*sed etiam antea αἱ inest*) P. — 5 αὐτοῦ *om.* P. — 6 γαμβρὸν P. — αὐτοῦ *om.* P. — 12 καὶ πάλιν νεωτερίζειν καὶ ὅπλων ἄπτεσθαι μέλλοντα προσέταξεν ἀναιρεθῆναι P Cram. — 20 καὶ τελευτήσασα ἐτῶν π' ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀποστόλων P Theoph.

καὶ τὴν χριστομίμητον ταπεινοφροσύνην πρὸς πάντας μὲν, διαφερόντως δὲ πρὸς τὸ ἱερὸν τῶν μοναζόντων σχῆμα. τὰς γάρ τοι διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἀσκούσας συναγείρουσα πολλάκις καὶ ἐπὶ στιβάδων κατακλίνουσα αὐτὴ δι' ἑαντῆς
 5 καθυπουργεῖ ὅψα παρατιθεῖσα καὶ κύλικας ὀρέγουσα καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἐπιχέουσα θεραπαινῆς ἔργον ἐπλήρου. οὕτω δὲ καὶ τὸν ἀέμνηστον νῖδν αὐτῆς ἐξεπαίδευεν ἄτυπον ἔχειν φρόνημα, ἀρετῆς καὶ πολιτείας ἀκριβοῦς ἐπιμελεῖσθαι, δουλεύειν τῷ θεῷ κατὰ τὴν γραφὴν μετὰ φόβου
 10 καὶ τρόμου. ὃς καὶ αὐτὸς φυλάττων ἀκριβῶς τὰς αὐτῆς ἐντολὰς ἐκαρποφόρει ἑκατονταπλασίως. ἐπὶ τούτου γάρ τοῦ μακαρίου καὶ οἱ ἐνδότεροι Ἴνδοι καὶ Ἰβηρες προσῆλθον τῷ ἀγίῳ βαπτίσματι, καὶ οἱ Ἀρμένιοι τελείως ἐπίστευσαν μετὰ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Τηριδάτου διὰ τοῦ πολυάθλου μάρ-
 15 τυρος καὶ μεγάλου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν.

Ἐγένετο δὲ καὶ σεισμὸς ἐν Καμπανίᾳ καὶ κατέπεσαν πόλεις ἰγ'. καὶ ἔκλειψις ἡλίου γέγονε περὶ ὥραν τρίτην
 404 M. τῆς ἡμέρας, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. καὶ περὶ τὴν Μελιτινὴν χώραν ὄφρων παντοῖον γένος ἐκτείναν-

2—11 Theodoret. H. eccl. I, 18. — 11—15 ? Theod. Lect. cf. Cram. p. 93, 3 Theoph. p. 24, 10 sqq. Leo Gr. p. 89, 17 sqq. — 16 cf. Theoph. p. 37, 33.

6 θεραπαινίδος FV Theod. — 7 ἐξεπαίδευσεν BCFR. — 13 μετὰ καὶ τοῦ AB Exc. καὶ om. rell. — 16 καὶ ante σεισμὸς om. EF. — κατέπεσαν ABP κατέπεσον rell. — 17 περὶ ὥραν τρίτην P περὶ τρίτην ὥραν R ὥραν τρίτην BCFG τρίτην (om. ὥραν) A ὥρα τρίτη FLNV. — 19 μελιτινήν AV et recc. plerique μελιτινήν B μελετινήν GM. — παντοῖον ADEPRV παντοίων BCFLM.

3 διαβίον P. — 4 δι' ἑαντῆς θεραπαινῆς ἔργον ἐπλήρου διακονοῦσα καὶ ὅψα P Theod. (om. v. 6 θεραπ. ἔργ. ἐπλ.). — 7—10 sic in P: οὕτω δὲ καὶ τὸν νῖδν ἀεὶ περὶ ἀρετῆς καὶ πολιτείας ἀρίστης καὶ εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ ἐντελλομένη ἐξεπαίδευεν. — 10 ὃς καὶ — 11 ἑκατονταπλασίως om. P. — 11. 12 ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἐνθ. P. — 13 ἀγίῳ om. P. — 13—17 ἐπίστευσαν διὰ τηρίδα τοῦ βασι. αὐτῶν καὶ γρηγορίου ἐπισκόπου αὐτῶν. (cf. Theoph.) καὶ μεγάλου σεισμοῦ γενομένου ἐν καμπ. κατέπ. π. ἰγ' P. — 18 ὥς καὶ P.

τες ἑαυτοὺς ἐπὶ διαστήματα ε', καὶ μαχησάμενοι κατέκτειναν ἀλλήλους ὥς καὶ τὴν χώραν ἐκ τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐποξέσαι. καὶ Ἰουδαῖοι στασιάσαντες πρὸς τὸ οἰκοδομῆσαι τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναόν, πολλοὺς ὁ θεῖος βασιλεὺς [Κωνσταντῖνος] τιμωρησάμενος διεσκόρπισεν, ἐν οἷς καὶ τὰ ὄντα αὐτῶν ἀπο- 5 τεμῶν καὶ τὸ τῆς παρακοῆς καὶ προπετείας ἐνθεῖς αὐτῶν τῷ σώματι σύμβολον περιῆγε πανταχοῦ σωφρονίζων καὶ τοὺς ἄλλους πάντας μηκέτι τοῖς αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν πράγμασιν.

Καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ δὲ σύνοδος τῶν τηγ' ἁγίων πατέρων ἐγένετο διὰ προφάσεως τοιαύδε· ὄρων γὰρ ὁ μέγας οὗτος 10 βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὴν ἐκκλησίαν ὑπ' Ἀρείου ταραττομένην σύνοδον οἰκουμενικὴν συνεκρότησεν. καὶ τοὺς μὲν ἐπισκόπους πανταχόθεν δημοσίοις ἵπποις καὶ ἡμίονοις εἰς τὴν ἔλευσιν τῆς συνόδου χρήσασθαι ἐκέλευσεν, αὐτοὺς δὲ εἰς τὴν Νίκαιαν ἀφίκετο ἰδεῖν ἐφιέμενος τὴν πληθύν τῶν ἀρχι- 15 ερέων καὶ τὴν ὁμόνοιαν αὐτοῖς πρυτανεῦσαι. συνεληλυθό- 405 M. των οὖν πάντων, οἶκον μέγιστον ἐν τοῖς βασιλείοις εὐτρεπισθῆναι κελεύσαντος καὶ θρόνους ἐν αὐτῷ τεθῆναι, οὕτως εἰσελθεῖν αὐτοὺς ἐπέτρεψεν. εἰσελθόντος δὲ καὶ αὐτοῦ ἔσχα-

9—p. 504, 8 Theodoret. H. eccl. I, 7 (*quibusdam e Socr. H. eccl. I, 8, 17 insert.*).

1 μαχεσάμενοι BFR. — 2 ἀποξέσαι EL. — 3 καὶ οἱ ἰουδ. FLMR. — 4 κωνσταντῖνος om. P m. 1 in mg. adscr. A. βασιλεὺς om. BL. — 6 αὐτῶν ἐνθεῖς A ἐνθ. ἑαυτῶν B ἐνθεῖς αὐτοῖς F. — 8 ἅπαντας AL. — 9 δὲ om. FPV et recc. quidam. — ἁγίων τηγ' BF ἁγίων om. P. — 11 ὑπ' ἀρείου ABP ὑπὸ ἀρ. rell.

2 ἐπὶ πολὺ χρόνον συνεποξέσε P. — 5 διεσκέδασεν P. — 11 βασιλεὺς om. P. — 12 σύνοδον, ὡς φησι θεοδώρητος, οἰκουμενικὴν P. — 14 κελεύσας P. — 17 ἐν τοῖς βασ. εὐτρεπίσας καὶ βάραθρα (l. βάθρα) καὶ θρόνους τοῦτω (l. ἐν τοῦτω) κελεύσας τεθῆναι PTheod. — 19—p. 504, 5 sic in P: εἰσελθὼν δὲ καὶ αὐτὸς ἔσχατον σὺν ὀλίγοις ἐν μέσῳ ἔστη (Socr.). τοσαύτη γὰρ τις — βασιλέα, ὥστε καθεσθέντων πάντων ἐξ ἐπιτροπῆς αὐτοῦ καὶ παρακλήσεως, εἴτα θρόνον μικροῦ τεθέντος εἰς τὸ μέσον οὐ πρότερον αὐτὸς ἐκάθισεν, ἕως ἂν παρ' αὐτῶν † ἐγκωμίων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στεφανώσαντες, quae in fine aperte mutila sunt.

τον σὺν ὀλίγοις καὶ ἐστῶτος ἐν τῷ μέσῳ, προετρέψατο πάν-
 τας καθίσαι, εἴτα θρόνου μικροῦ τεθέντος κελευσθεὶς ὅπ'
 αὐτῶν ἐκάθισε καὶ αὐτὸς ἔδχατος πάντων· τοσαύτη τις εὐλά-
 βεια καὶ αἰδῶς τῶν ἀνδρῶν κατεῖχε τὸν βασιλέα. καὶ οἱ
 5 μὲν τοῖς ἄνθεσι τῶν ἐγκωμίων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στεφα-
 νώσαντες τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν εὐλογίαις ἡμέψαντο,
 ὁ δὲ τοὺς περὶ τῆς ὁμονοίας τε καὶ συμφωνίας προσαγαγὼν
 λόγους πολλοὺς μὲν ἐφιλοφρονήσατο καὶ λόγοις καὶ δώροις,
 πολλὰς δὲ στιβάδας εὐτρεπισθῆναι προστάξας ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 10 πάντας ἐστίασεν, τοὺς μὲν ἀξιοτέρους ὁμοτραπέζους λαβῶν,
 τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς τὰς ἄλλας τραπέζας διεῖλεν. θεασάμε-
 νος δὲ τινὰς τοὺς δεξιούς ὀφθαλμοὺς ἐκκεκομμένους καὶ
 μαθὼν ὡς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ διὰ τὴν εἰς
 Χριστὸν ὁμολογίαν τοῦτο πεπόνθασιν, τὰ χεῖλη τοῖς τραύ-
 15 μασι προσενήνοχε κατασπαζόμενος ἐλκύσειν ἐκεῖθεν εὐλογίαν
 τῷ φιλήματι πιστεύων. οὕτως ἦν ὁ θανατάσιος ἀνὴρ ἐκεῖ-
 νος εὐλαβεῖα καὶ πίστει καὶ μετριοφροσύνῃ λελαμπρυσμένος.
 τῇ δὲ ἐπαύριον οἱ ἐπίσκοποι πάντες καὶ ὁ βασιλεὺς εἰς ἓνα
 τόπον συνελθόντες καλοῦσι τὸν Ἀρειὸν σὺν τοῖς ὁμόφροσιν
 20 αὐτοῦ εἰς τὴν σύνοδον ἐπιτρέποντες αὐτῷ συστῆναι τοῖς
 οἰκείοις δόγμασιν. ἦν δὲ τὰ δόγματα τοῦ ἁσεβοῦς καὶ τρις-
 καταράτου ταῦτα· οὐκ αἰεὶ ὁ θεὸς πατὴρ ἦν, ἀλλ' ἦν, ὅτε
 ὁ θεὸς πατὴρ οὐκ ἦν. οὐκ αἰεὶ ἦν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ἀλλ'
 406 M. 25 ἐξ οὐκ ὄντων γέγονεν· ὁ γὰρ ὢν θεὸς τὸν μὴ ὄντα ἐκ τοῦ
 μὴ ὄντος πεποίηκεν. διὸ ἦν ποτε, ὅτε οὐκ ἦν· κτίσμα γάρ
 ἐστὶ καὶ ποίημα ὁ υἱός. οὕτε δὲ ὁμοιός ἐστὶν ὁ υἱὸς κατ'
 οὐσίαν τῷ πατρί, οὕτε δὲ ἀληθινὸς καὶ φύσει τοῦ πατρὸς

8—16 Theodoret. H. eccl. I, 11. — 22 — p. 505, 16 Alexandri
 ep. Alexandriae epistola ap. Socrat. H. eccl. I, 6, 9.

7 ὁμονοίας τε καὶ ABP τε om. rell. — 13 μαξιμιανοῦ καὶ
 διοκλητιανοῦ L διοκλητιανοῦ (om. καὶ Μαξ.) Exc. de virt. —
 16 ἐκεῖνος ἀνὴρ RV. — 22 τοιαῦτα RV. — 27 οὕτε δὲ ἀληθινὸς
 ABCR οὕτε δὲ ἀληθ. EGN οὕτε ἀληθ. FV Socr.

9 πολλοὺς P. — 21 ἦν δὲ — p. 505, 16 ὑπάρχων om. P.

λόγος ἐστίν, οὔτε δὲ ἀληθινὴ σοφία αὐτοῦ ἐστιν, ἀλλ' εἰς μὲν τῶν ποιημάτων καὶ γεννητὸς ἐστίν, καταχρηστικῶς δὲ λέγεται λόγος καὶ σοφία γενόμενος καὶ αὐτὸς τῷ ἰδίῳ τοῦ θεοῦ λόγῳ καὶ ἐν τῷ θεῷ σοφία, ἐν ᾗ καὶ τὰ πάντα καὶ αὐτὸν πεποίηκεν ὁ θεός. διὸ καὶ τρεπτὸς ἐστὶ καὶ ἄλλοι- 5
ωτὸς τὴν φύσιν ὡς καὶ πάντα τὰ λογικά. ξένος τε καὶ ἄλλοτριος καὶ ἀπεσχοινισμένος ἐστὶν ὁ λόγος τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας, καὶ ἀόρατός ἐστιν ὁ πατήρ τῷ υἱῷ· οὔτε γὰρ τελείως καὶ ἀκριβῶς γινώσκει ὁ λόγος τὸν πατέρα οὔτε τελείως ὁρᾶν αὐτὸν δύναται. καὶ γὰρ ἑαυτοῦ τὴν οὐσίαν οὐκ οἶδεν, ὡς 10
υἱὸς ἐστίν, δι' ἡμᾶς γὰρ πεποιήται, ἵνα ἡμᾶς δι' αὐτοῦ ὡς δι' ὄργάνου κτίσῃ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἂν ὑπέστη, εἰ μὴ ἡμᾶς ἠθέλησεν ὁ θεὸς ποιῆσαι. ἠρώτησεν οὖν τις αὐτούς, εἰ δύναται ὁ τοῦ θεοῦ λόγος τραπῆναι, ὡς ἐτράπη ὁ διάβολος, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν εἰπεῖν ὅτι· ναί, δύναται τραπῆναι, 15
τρεπτὴς γάρ ἐστι φύσεως γεννητὸς καὶ κτιστὸς ὑπάρχων.

Ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν σύνοδον γεγονὸς θαῦμα οὐ δίκαιον σιωπῇ παραπέμψασθαι. πρὸς γὰρ τὸ παράδοξον τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ φιλόσοφοι καὶ ῥήτορες ἐν τῇ συνόδῳ παρῆσαν διαλεκτικῆς ἐμπειρότατοι, ἐν οἷς ὑπῆρχέ τις Ἑλλήν 20
καὶ αὐτὸς παρὰ πάντων θαυμαζόμενος καὶ τοῖς ἐπισκόποις ὑπὲρ Ἀρείου πάμπολλα διαπληκτιζόμενος, ὥστε μεγάλην ἀκρόασιν ἐκ τῆς συμβολῆς γενέσθαι πλήθους ἐπισυντρέχον-
τος. οὐδὲ γὰρ οἳ τε ἦσαν αἱ ἐπίσκοποι τὸν φιλόσοφόν τε καὶ ῥήτορα περιτρέψαι τέως διαλεγόμενον, ὅτι πᾶσι τοῖς 25
ἐπαγομένοις ῥᾶστα προσεφέρετο ἐπιλύων εὐφυῶς τὰ προτει-

17—18 cf. Rufin. H. eccl. I, 2 *init.* Gelasius Cyciz. Hist. concil. Nicaen. II, 8 *init.* Migne Tom. 85, 1244 A. — 18—p. 507, 15 cf. Rufin. I, 3 Gelas. Cyciz. II, 13 Migne 1252 *praeter Spyridonis nomen et genus aliunde inserta.*

2 γενητός CD. — 6 τὰ om. AV. — 11 ἡμᾶς om. AB. — 14 ὡς ἐτράπη — 15 τραπῆναι om. FM. — 16 γενητός DF. — 23 συμβουλῆς BL et A *in quo v. eras.* — ἐπιτρέχοντος ABV.

νόμῃνα καὶ δίκην ἐγγέλους ἀκατάσχετος εὐρισκόμενος καὶ
 μηδενὶ λόγῳ κρατούμενος. ἐν οἷς γὰρ ἐδόκει συνέχεσθαι
 407 M. διολισθαίνων ἐπικρατεστέρωσ ἀντεφέρετο τῇ τῶν νοημάτων
 δεινότητι καὶ ρημάτων εὐγλωττία τε καὶ στωμυλία. ἀλλ'
 5 ἵνα δείξῃ ὁ θεὸς ὅτι οὐκ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
 ἔστιν, ἀλλ' ἐν δυνάμει, ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν ἀγίων Κύπριος
 μὲν τῷ γένει καὶ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος ὀνόματι Σπυρίδων,
 ἀπλούστατος δὲ τὴν φύσιν καὶ ιδιώτης τῷ λόγῳ σφόδρα,
 10 σοφον. οἱ δὲ πατέρες τὸ ἀπλοῦν τε καὶ ιδιωτικὸν τοῦ ἀν-
 δρὸς εἰδότες ἐκώλουν αὐτόν, μήποτε παρὰ τοῖς μοχθηροῖς
 καταγελασθῶσιν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, πρόσεισι τῷ ἀνδρὶ
 καὶ φησιν· ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄκουσον, ᾧ φιλό-
 σοφε, τὰ τῆς ἀληθείας δόγματα. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη·
 15 ἂν εἴποις. κακεῖνος εἶπεν· γίνωσκε ὅτι ὁ θεὸς εἷς ἔστιν
 ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν δημιουργήσας, ὁ καὶ τὸν ἄν-
 θρωπον ἐκ γῆς διαπλάσας καὶ τὰ ὁρατὰ πάντα καὶ ἀόρατα
 τῷ λόγῳ αὐτοῦ καὶ τῷ πνεύματι συστησάμενος. τοῦτον οὖν
 τὸν λόγον ἡμεῖς υἱὸν θεοῦ εἰδότες προσκυνοῦμεν πιστεύον-
 20 τες διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς παρθέ-
 νου τεχθῆναι καὶ διὰ σταυροῦ καὶ θανάτου καὶ ἀναστάσεως
 αὐτὸν ἑλευθερωθέντα τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὃν καὶ ἐλπί-
 ζομεν ἐλθόντα πάλιν κρῖναι πάντας ἐν δικαιοσύνῃ. πιστεύεις
 τούτοις, φιλόσοφε; ὁ δὲ ὡς ἂν τις μηδέποτε πείραν λόγων

3 ἐπικρατέστερος ER. — ἐφέρετο B ἀνεφαίνετο E ἀντε-
 φαίνετο R. — 6 ἔστιν om. R Exc. de virt. — ἀλλ' ἐν δυνάμει
 ὁ ἄγιος Σπυρίδων ιδιώτης ὦν τῷ λόγῳ (rell. om.) Exc. de virt.
 — 7 τῆς αὐτῆς πόλεως L τῆς πόλεως τριμηθούντων (τριμυ-
 θούντος R τριμιθουσίας F) FRV. — 11 διεκώλων B FV. —
 15 εἴποις B D E L P Exc. Gelas. εἶπης AFMRV εἶπεις C. — ἀκούω
 post εἴποις add. codd. praeter ABP om. etiam Exc. Gelas. —
 16 ὁ καὶ τὸν οὐρ. AV. — 17 καὶ τὰ ἀόρατα ABDLV Exc. —
 23 πάντας] ζῶντας L ζῶντας καὶ νεκρούς A. — πιστεύεις DE.
 — 24 τοῦτο BMR. — πείραν λόγων μηδέποτε RV.

7 καὶ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος om. P. — τοῦνομα P. — 15 ὁ
 om. P. — 24 μηδεπώποτε P Exc. Gelas.

ἔχων εἰς ἀντίθεσιν ἀπηνεώθη καὶ ὡς κωφὸς καὶ ἄλαλος ἀποσιωπήσας τοῦτο μόνον ἐφθέγγετο ὅτι· καὶ μοι ταῦτα οὕτως ἔχειν δοκεῖ. καὶ ὁ γέρων φησὶν· οὐκοῦν ἀναστὰς ἀκολού-
 θει μοι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ λήψῃ τὸ σημεῖον τῆς πί-
 στεως ταύτης. ὁ δὲ φιλόσοφος ἐπιστραφεὶς λέγει τοῖς μα- 5
 θηταῖς αὐτοῦ· ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες. ἕως ὅτε λόγων ἐποι-
 ούμην σπουδὴν, λόγους λόγοις ἀντετίθουν τὰ προσφερόμενα 408 M.
 καὶ τέχνη τοῦ λέγειν ἀνέτρεπον. ὅτε δὲ ἀντὶ λόγων δύνα-
 μίς τις ἐξηλθεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦδε τοῦ γέροντος, οὐκ
 ἴσχυσαν οἱ λόγοι τῇ δυνάμει ἀντιτάξασθαι. οὐδὲ γὰρ οἷός 10
 τέ ἐστὶν ἄνθρωπος ἀντιστῆναι θεῷ. διὰ τοι τοῦτο, εἴ τις
 ὑμῶν δύναται συνιέναι, ὡς καὶ γὰρ νενόηκα, πιστεύσει εἰς
 Χριστὸν καὶ ἀκολουθεῖτω σὺν ἐμοὶ τῷ γέροντι τούτῳ, ἐν ᾧ
 ἐλάλησεν ὁ θεός. τούτῳ οὖν τῷ τρόπῳ γενόμενος ὁ φιλό-
 σοφος χριστιανὸς ἔχαιρεν ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ γέροντος. παρῇν 15
 δὲ τηνικαῦτα καὶ ὁ θεῖος Παφνούτιος ἀνὴρ Αἰγύπτιος καὶ
 τερατουργὸς καὶ ὁμολογητής, οὗ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν Μαξι-
 μιανὸς ἐξώρυξεν. ὃς καὶ τῆς συνόδου κανονίσει θελούσης
 ὥστε κληρικὸν μὴ συνέρχεσθαι γυναικὶ πρὸς γάμον ὡς βαρὺν
 τὸν λόγον ἀνέτρεψε καὶ μόνοις ἐπισκόποις ἐτύπωσε τοῦτο 20
 παραφυλάττεσθαι. μετὰ γοῦν πολλὴν τὴν τῆς σκέψεως ἀκρί-
 βειαν ἔδοξε πᾶσιν ὁμοῦ δεῖν ὀρίσασθαι τὸ ὁμοούσιον ἐπὶ
 τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τοῦτ' ἐστὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ
 φύσεως τῷ πατρὶ καὶ τὸν υἱὸν ὁμολογεῖν. ἦν δὲ καὶ κατὰ

15—18 cf. Rufin. I, 4. — 18—21 Theod. Lect. Cf. Cram.
 p. 92, 12 Polyd. p. 282 fin. — 21—p. 508, 3 cf. Rufin. I, 5.

5 στραφεὶς AB. — 6 ἀκούσατέ μου RV. — ὅτον BV. —
 7 ἀντετίθουν καὶ τὰ προσφερ. τέχνη Muralt. Gelas. — 8 καὶ
 τέχνη τοῦ λ. ἀνέτρεπον om. FN. — 12 εἰς χριστὸν ABP Exc. Gelas.
 εἰς τὸν χρ. rell. — 16 καὶ τερατουργὸς om. N καὶ om. F. —
 19 βαρὺ codd. praeter BN.

2 λέγων ὅτι P. — 2. 3 δοκεῖ οὕτως ἔχειν P. — 6 ὦ ἄνδρες
 om. P. — λόγων μὲν ἐπ. P. — 16 αἰγύπτιος τερατουργὸς τε καὶ P.

κράτος καὶ συμφώνως ἐβεβαίωσαν παρεκτός Ἀρείου τοῦ ἄσε-
βοῦς καὶ ἄλλων ἕξ ὁμοφρόνων αὐτοῦ, οὓς καὶ ἀναθεματί-
σαντες οἱ θεῖοι τῇ πατέρες ὁ βασιλεὺς ἐξώρισεν.

Μετὰ δὲ ταῦτα φιλαπεχθήμονες τινες ἄνδρες κατὰ τινων
6 τῶν ἐπισκόπων ἐγγράφους ἐπέδωκαν τῷ βασιλεῖ κατηγορίας.
409 M. ὁ δὲ ταύτας δεξάμενος καὶ δεσμήσας καὶ τῷ δακτυλίῳ ση-
μηνάμενος ἐκέλευσε φυλάττεσθαι. εἴτα πρὸς εἰρήνην αὐτοὺς
καὶ ὁμόνοιαν συμβιβάσας καὶ ταύτας κομίσας ἐνώπιον πάν-
των κατέκαυσεν ὄρκῳ πληροφορήσας αὐτοὺς μηδὲν ἀναγνώ-
10 ναι τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. οὐ γὰρ ἔφη χρῆναι τὰ
πλημμελήματα τῶν ἱερέων δῆλα γίνεσθαι τοῖς πολλοῖς, ἵνα
μὴ σκανδάλου πρόφασιν ἐντεῦθεν λαμβάνοντες ἁδεῶς ἁμαρ-
τάνωσιν. ἐγὼ δὲ εἰ αὐτόπτης ἐγενόμην ἐπισκόπου γάμον
ἄλλοτριον διορύττοντος, συνεκάλυσα ἂν τῇ πορφυρίδι μου
15 ταύτῃ τὸ παρανόμως γινόμενον, ὥς ἂν μὴ βλάψαιε τοὺς
θεωμένους τῶν πραττομένων ἢ ὄψις. οὕτω τοίνυν τοὺς
μὲν εὖ λέγοντας ἀνακηρύττων, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας παρα-
κλητικῶς εἰς ὁμόνοιαν ἐλαύνων τοὺς πάντας ὁμογνώμονας
καὶ ὁμοδόξους ἐπὶ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἅπασι κατέστησεν.
20 καὶ οὕτω παραινέσας πάντας καὶ πολλῆς τιμῆς τε καὶ δω-

4—p. 509, 2 Theodoret. H. eccl. I, 11, 4. *insertis v. v.* 16—19
ex I, 13, 2.

2 οὓς καὶ ABP καὶ *om.* *rell.* — 3 πατέρες τῇ N. — 4 τινες
ἄνδρες ABPV τινες *om.* *rell.* ἄνδρες *om.* Exc. de virt. — κατὰ
τινας A κατὰ τινος B. — 8 καὶ ταύτας ABFPV Exc. καὶ *om.*
rell. — 10 ἐν αὐτοῖς ERV. — ἐγγεγραμμένων AB Exc. — οὐ
γὰρ FNP Exc. Theod. οὐδὲ γὰρ *rell.* — 11 γενέσθαι AMR. —
12 ἁμαρτάνουσιν FLN. — 15 βλάψειν B (*sed ei lit. corr. vid.*)
et Exc. βλάψεν M. — 16 πραττομένων ABLP Exc. δρωμένων
(δρεπομένων M) *rell.* Theod. — 17 εὐλογοῦντας F Exc. — 18 τοὺς
δὲ πάντας CELRV.

2 ἄλλοι ἕξ ὁμόφρονες P. — 5 τῶν *om.* P Exc. — 9 κατέ-
καυσεν ὁμομοκῶς (ὡς *add.*?) μηδὲν ἀναγνοὺς τῶν γεγραμμένων.
P Theod. — 14 μου *om.* P. — 15 βλάψαι P. — 20 *Post* κατέ-
στησεν P Theod. *add.*: ὡς ὁμόφωνον μὲν κρατῆσαι τὴν πίστιν,
τῆς δὲ τοῦ πάσχα ἐορτῆς τὸν αὐτὸν παρὰ τοῖς πᾶσι καιρὸν
ὁμολογηθῆναι.

ρεᾶς τοὺς ἱερέας ἀξιῶσας ἕκαστον παρηγγύησε καταλαβεῖν τὴν ἰδίαν ποίμνην.

Ἡ δὲ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων 413 Μ. τιη' ἀγίων πατέρων ἔτει τῆς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου 414 Μ. βασιλείας κ'. ταύτης ἡγοῦντο Σιλβέστρου τοῦ τῆς πρεσβυ- 5 τέρας Ῥώμης τοποτηρηταὶ Βίτων καὶ Βικεντίων πρεσβύτεροι, Μητροφάνης τοῦ Βυζαντίου, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος Ἀντιοχείας, Μακάριος Ἱεροσολύμων κατὰ Ἀρείου πρεσβυτέρου γεγονότος Ἀλεξανδρείας, βλασφημοῦντος δὲ τὸν θεὸν λόγον κτίσμα καὶ ἑτεροούσιον τοῦ πατρός, καὶ ὅτι ἦν ποτε 10 ὅτε οὐκ ἦν δοξάζοντος. ὃν καθελοῦσα ἀνεθεμάτισε σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ, τὸν δὲ υἱὸν ὁμοούσιον καὶ συνάναρχον τῷ πατρὶ καὶ θεὸν ἀληθινὸν καὶ κτίστην πάντων ὀρθοδόξως ἐδογματίσει κατὰ τὸν προφήτην τὸν λέγοντα· ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. ἐτύπωσε δὲ καὶ τὸ ἅγιον πάσχα 15 ἐορτάζειν ἡμᾶς κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν. τινὲς γὰρ τῶν πρώην κατὰ τὴν τεσσαρισκαιδεκάτην τῆς σελήνης ἐώρταζον.

Μετὰ δὲ τινα χρόνον παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Κωνσταντίας ἀνῆκε τὸν Ἀρειὸν ἐκ τῆς ἐξορίας ὡς 20 δῆθεν μετανόησαντα. οὗ παραγενομένου καὶ ἐρωτηθέντος ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἰ στοιχεῖ τοῖς ὅροις καὶ τῇ ἐκθέσει τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου, παρενθὺ κατέθετο πιστεύειν οὕτως. ὁ δὲ θαυμάσας ὅρκον ἐπήνεγκεν, καὶ ὁ Ἀρειὸς τοῦτον σο-

14 Psalm. 109 (110), 4. — 19—21 Theod. Lect.? cf. Socrat. H. eccl. I, 25. — 21—p. 510, 5 cf. ib. I, 38.

1 παρεγγύησε ACFN. — 3 σύνοδος Α'. ἀπὸ γοῦν τῆς παρ-
ουσίας χριστοῦ ἕως τῆς α' συνόδου γίνονται ἔτη τιη' ABFR in
textu. Eadem fere rell. codd. in mg. — σύνοδος om. AB. —
4 τῶν τιη' AM. — ἀγίων om. RV. — 17 τεσσαρεσκαιδεκάτην BF
ιδ' ERV. — ἐορτάζον BCLR. — 19 παρακληθεὶς κωνσταν-
τίνος R. — 20 κωνσταντίας κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς N. — ἐκ]
ἀπὸ FNV om. P.

3—18 om. P. — 21 ὃς παραγεγόμενος καὶ ἐρωτηθεὶς P. —
24 καὶ ὅρκον P Socr.

φιζόμενος, ὡς ἐνόμιζεν, καὶ τὸν ὄρκον ἀποκρουόμενος ἔφη·
οὕτω φρονῶ ὡς καὶ ἐγγράφως. ἦν γὰρ ὁ ἄθλιος κατα-
415 M. γράψας τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ἐν χάριτι καὶ ἐν κόλπῳ φέρων
ὤμνουν ἀληθῶς οὕτω φρονεῖν ὡς καὶ ἐγγράφως εἶη δηλαδὴ
5 πεποιηκώς. ὁμόσαντα δὲ μὴ φρονεῖν ἐναντία τῇ συνόδῳ
ἀπέλυσεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰρηκώς· εἰ μὲν ὁρθή σου ἐστίν
ἢ πίστις, καλῶς ὤμοσας, εἰ δὲ ἀσεβής καὶ διεστραμμένη,
κρίναι κύριος ὁ θεὸς τὰ κατὰ σε θάττον. ταύτῃ τοι καὶ
τὸν μέγαν Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας εἰς κοινωνίαν αὐτὸν
10 δέξασθαι παρεκελεύσατο ὡς ἅτε μετανοήσαντα. τοῦ δὲ μὴ
καταδεξάμενον γινώσκοντος ἀκριβῶς τὴν Ἀρείου δυστροπίαν,
ἐξορίζει τοῦ θρόνου τὸν ἅγιον πιστεύσας καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ
γενομένας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν λοιδορίας. καὶ οὐ θαῦμα.
πολλάκις γὰρ καὶ θεῖοι ἄνδρες κατὰ τινων εὐσεβῶν διαβο-
15 λὰς ἀκριτῶς παραδεξάμενοι παρετράπησαν τῆς ἀληθείας καὶ
τοὺς εὐσεβεῖς παρέβλαψάν τε καὶ παρελύπησαν, ὥσπερ οὖν
416 M. καὶ ὁ θεσπέσιος Δαυὶδ ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ οἰκέτου Σιβᾶ
κατὰ τοῦ δεσπότης Μεμφιβοσθὲ ψευδηγοροῦντος, ὡς ὅτι τὰ
τοῦ τυράννου Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἀντάρτου φρονεῖ, τοῦτον παρ-
20 ἔβλαψε καὶ τῶν ιδίων ἀποστερήσας τῷ οἰκέτῃ προσάπεκλή-
ρωσεν. ὅθεν χρη μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τε καὶ σκέψεως
ἐρευνᾶν τὰς κατηγορίας καὶ μὴ ὡς ἔτυχε τοῖς κατηγοροῦσι
πιστεῦναι, κἂν ἄγαν ὧσιν ἀξιόχρεοι. διὸ δὴ καὶ Νικόδη-
μος πρὸς τοὺς παρανόμους Ἰουδαίους καταφορικῶς τε καὶ

5—8 Athan. Ep. ad Serapionem apud Theodoret. H. eccl. I, 14. — 8—13 cf. Socr. H. eccl. I, 27. — 14—23 cf. Theodoret. H. eccl. I 33.

11 καταδεξάμενον ABP καταδεχομένου rell. — 13 γινόμενος FMR. — 17 σιβᾶ ACDF. — 18 δεσπότης om. EFN. — ὡς om. MV. — 19 ἀβεσσαλὼμ BCNRV. — 20 προσάπεκλήρωσεν ABPV προσεκλήρωσεν rell.

1 ἀποκρουόμενος οὕτω φρονῶ, φησὶν, ὡς P. — 3 ἐν τῷ κόλπῳ P. — 12 τὸν ἅγιον ὁ ἅγιος βασιλεὺς μάλιστα γε πιστεύσας P.

ἐντροπετικῶς ἔφη· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, εἰάν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρῶτον καὶ γινῶ τί ποιεῖ. ἀμέλει γέ τοι καὶ οἱ τῶν ἔξω σοφοὶ τοῦτο προδότηλως ὑπεμφαίνοντες οὕτω φασίν· ἡ μὲν ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἡ δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανιζέτω, ἡ δὲ βάσανος τὸ δέον ὁριζέτω, ὁ δὲ ὅρος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. οὐκοῦν οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως καὶ ἀβασανίστως καταψηφίζεσθαι καὶ ῥησοκινδύνως ἐκφέρειν τὰς ἀποφάσεις κατὰ τῶν κατηγορουμένων, ἀλλὰ μετὰ πλείστης ἐρεῦνης τε καὶ ἐκζητήσεως ἀκριβεστάτης.

Ὡς ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διατάξεσι φησιν ὁ θεῖος λόγος· ἔστω δὲ ὁ κριτὴς ἀπροσωπώληπτος μήτε πλούσιον ἐντροπέμενος ἢ κολακεύων παρὰ τὸ προσήκον, μήτε πένητος φειδόμενος. οὐ λήψῃ γάρ, φησίν, πρόσωπον δυνάστου, καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσει ἐν κρίσει, ὅτι τοῦ κυρίου ἡ κρίσις. καί· δικαίως τὸ δίκαιον διώζεται. καί· οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον. ὅθεν οὐ δεῖ πιστεύειν ὡς ἔτυχε τοῖς κατηγοροῦσιν ἀκρίτως καὶ ἀβασανίστως. ἐγγραφεὶ γάρ τινας καὶ διὰ ζῆλον ἢ φθόνον κατὰ τινος ἀδελφοῦ ἐνστήσασθαι ψευδηγορίαν, ὡς οἱ δύο πρεσβύτεροι κατὰ Σωσάννης καὶ ἡ Αἰγυπτία ἐπὶ τοῦ Ἰωσήφ. σὺ οὖν ὡς θεοῦ ἄνθρωπος τὰ τοιαῦτα μὴ προχειρῶς παραδέχου, ἵνα μὴ ἀνέλῃς τὸν ἄθῳον

1 Joh. 7, 51. — 4—8 Isidor. Pelus. Epp. V, 204 Migne Tom. 78, 1456. — 14—17 Const. App. II, 41. — 16 Levit. 19, 15. — 17 Exod. 23, 3. — 18 Deuter. 16, 20. — Prov. 12, 21. — 20—p. 512, 1 Const. App. II, 37.

1 κρίνη ENP κρίνει C. — 2 πρότερον FP Joh. om. R. — 9 ἄβας. λέγειν ἢ καταψηφίζεσθαι RV. — 11 ζητήσεως BE R. — 13 ὁ θεολόγος A ὁ λόγος R. — 15 πένητι ACR πένητα P πνήτων R. — 18 δίκαιος CMP δικάω F. — 22 κατηγορίαν AB (ψευδῇ κατηγορίαν Const.). — οἱ κατὰ CENV. — 23. 24 μὴ προχειρῶς τὰ τοιαῦτα ABV.

22 κατὰ] ἐπὶ τῆς P Const.

καὶ ἀποκτείνης τὸν δίκαιον. ἀθῶον γάρ, φησίν, καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς οὐδὲ λήψη δῶρα ψυχὴν πατάξει. τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῦσιν ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ λυμαίνονται ῥήματα δίκαια. εἰ οὖν ἀπροσωπολήπτως κρίνετε, ἐπιγνώ-
 5 σεσθε τὸν κατηγοροῦντα κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῇ, καὶ ἀποδείξαντες αὐτὸν συκοφάντην καὶ ψευδολόγον ποιήσατε αὐτῷ καθ' ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι τῷ πλησίον, καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν κατὰ τὸν θεῖον νόμον κυρίου· ὅσον γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἐφόνευσε τὸν
 10 ἀδελφὸν προλαβὼν τὰ ὅτα τοῦ κριτοῦ. γέγραπται γάρ· ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος ἐκείνου ἐκχυθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ. καί· ἐξαρεῖς τὸ ἀναίτιον ἀπὸ σου αἷμα. οὐκοῦν ἐρευνᾶτε μετὰ πολλῆς ἀκριβείας περὶ τῶν ἐνεχομένων καὶ πρῶτον περὶ τοῦ κατηγοροῦντος, ὅποια τίς ἐστιν
 15 ἡ ἀναστροφή αὐτοῦ. καὶ ἐὰν εὐσυνείδητος καὶ ἀξιόπιστος εὑρεθῇ, μὴ πιστενέσθω μόνος· παράνομον γὰρ τὸ τοιοῦτον· ἄλλ' ἐχέτω καὶ ἑτέρους μάρτυρας εὐλαβεῖς καὶ δημοτρόπους, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο καὶ τριῶν μαρτύρων ἀξιοχρέων δη-
 418 M. λονότι σταθῇσεται πᾶν ῥῆμα. διὰ τί δὲ εἵπομεν τὸν τρό-
 20 πον αὐτῶν ἐπιζητεῖσθαι; διότι πολλάκις ἐγγαρεῖ καὶ τοὺς δύο καὶ τοὺς πλείονας ἐπὶ κακῷ μαρτυρῆσαι καὶ συμφώνως ψευδηγοῦνται, ὥς τοὺς δύο πρεσβυτέρους κατὰ Σωσάννης ἐν Βαβυλῶνι καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παρανόμων κατὰ Ναβουθὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ κυρίου
 25 ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κατὰ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος

1—12 Const. App. II, 42. — 1 Exod. 23, 7; 8. — 8 Deuter. 17, 7. — 10 Gen. 9, 6. — 12 Deut. 21, 9. — 13—p. 513, 12 Const. Apost. II, 49. — 18 Deut. 19, 15; 2 Cor. 13, 1.

1 φησίν *post* καὶ δίκαιον *ins.* C om. BR. — καὶ om. V. — 4 δίκαια om. FN. — 8 τὸ πονηρὸν BCE *et* recc. quidam αὐτὸ πονηρὸν recc. alii. — 15 αὐτοῦ ἡ ἀναστροφή AB. — ἀνατροφή CM. — 18 ἀξιοχρέων δηλονότι om. F Const. — 23 ναβουθαί B Const.

1 ἀποκτείνης] ἀποκτενεῖς P. — 10 γάρ] δέ P Const.

αὐτοῦ. ἔστωσαν οὖν οἱ μάρτυρες πραεῖς ἀόργητοι ἐπιεικεῖς ἀγαπητικοὶ σώφρονες ἐγκρατεῖς ἀπερίεργοι θεοσεβεῖς. ἡ γὰρ τῶν τοιούτων μαρτυρία βεβαία πάντως ὑπάρχει. τῶν δὲ μὴ τοιούτων μὴ παραδέχεσθε τὰς μαρτυρίας κἂν συμφωνεῖν δοκῶσιν ἐπὶ τῇ καταμαρτυρίᾳ. προστέτακται γὰρ ἐν τοῖς 5 νόμοις· οὐκ ἔσῃ μετὰ πολλῶν ἐν κακίᾳ, οὐ παραδέξῃ ἀκοήν ματαίαν, οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι τὸ δίκαιον. ἐν μέρει δὲ καὶ τὸν κρινόμενον εἰδέναι ὀφείλετε ὁποῖός ἐστι τῇ τοῦ βίου συνηθείᾳ καὶ ἀναστροφῇ μεμαρτυρημένος τὸν βίον, εἰ ἀνέγκλητος καὶ ἀδιάβλητος, εἰ ὅσιος 10 καὶ φιλόξενος καὶ φιλόπτωχος, εἰ σώφρων καὶ ψεύδους καθάρως, εἰ ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. μακάριος γὰρ ὁ τοιοῦτος, ἐὰν πειρασθῇ καὶ δόκιμος ἀναφανῇ. ἀνὴρ γάρ, φησὶν, ἀπείραστος ἀδόκιμος παρὰ θεῶ. καὶ οὕτω δοκιμασθεὶς ἐπὶ ψεύσματι λέξει καὶ αὐτὸς εἰκό- 15 τως· εἶδες, κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

6 Exod. 23, 1; 2. — 16 Psalm. 34 (35), 22. — Psalm. 26 (27), 12.

5 καταμαρτυρία APV Const. μαρτυρία rell. — 7 συγκαταθήσει CF συγκαθεσθήσῃ V συγκαθήσῃ M συγκαθίσει E σηνκαθήσῃ (-ίσῃ alii) R. — 9 ἀνατροφή AM. — εἰ μεμαρτυρημένος R Const. — 14 παρὰ τῷ θεῷ B et recc. quidam. — 15 λέξει ABPV λέγει CEFN ὃ λέγεται recc. quidam ὁ λέγων recc. alii.

6 ἐπὶ κακίᾳ P Const. Exod. — οὐδὲ παραδέξει P. — 11 εἰ σώφρων καὶ ἀψευδής καὶ ἀμέθυστος καὶ ἀπεχ. ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ P (μὴ μέθυστος etiam Const.). — 17 Post ἐαυτῇ P add.: καί· κρινόν με, κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατεσθνεῖς δίκαιον (Psalm. 7, 9; 10). ταύτη τοί φησιν ὁ σοφός (Sir. 11, 7) πρὶν ἐξετάσεις μὴ μέμψῃ. νόησον πρῶτον ἀκριβῶς καὶ τότε ἐπιτίμα. καί· (Sir. 19, 17) ἔλεγξον τὸν πλησίον πρὶν ἀπειλῆσαι, καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου. καί· (Sir. 19, 16) ἔλεγξον τὸν φίλον. πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολή, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε. (Sir. 19, 4) ὁ γὰρ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ. καί· (Prov. 17, 16) ὅς δίκαιον κρίνῃ τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον βδελυκτὸς παρὰ θεῶ.

Ἴδετε καὶ τὰ κοσμικὰ δικαστήρια, ὧν τῇ ἐξουσίᾳ ὀρώ-
 μεν ἀγομένους φονεῖς μοιχοὺς φαρμακοὺς τυμβωρύχους λη-
 στάς, καὶ τὰς ἀνακρίσεις αὐτῶν λαμβάνοντες ὑπὸ τῶν
 προσαγόντων οἱ ἡγούμενοι λέγουσι τῷ κακούργῳ, εἰ ταῦτα
 5 οὕτως ἔχοι. κἀκείνου συγκατατιθεμένου καὶ ὁμολογοῦντος
 οὐκ εὐθέως ἐπὶ τὴν κόλασιν αὐτὸν ἐκπέμπουσιν, ἀλλὰ πλεί-
 419 Μ. οσιν ἡμέραις τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ποιοῦνται μετὰ συμβουλίας
 καὶ σκέψεως πολλῆς καὶ ζητήσεως, καὶ οὕτω τελευταῖον
 ὄρον καὶ ψῆφον θανάτου ὁ μέλλων ἐκφέρειν κατ' αὐτοῦ
 10 πρὸς τὸν ἥλιον ἐπάρας τὰς χεῖρας ἐπὶ πάντων διαμαρτύρε-
 ται ἁθῶς ὑπάρχειν τοῦ αἵματος τοῦ ἀνθρώπου, καίτοι
 ὄντες ἐθνικοὶ καὶ ἄθιοι καὶ μόνην τὴν φύσιν ἔχοντες δι-
 δάσκαλον. ὑμεῖς δὲ γινώσκοντες θεὸν τὸν ἐτάζοντα καρδίας
 καὶ νεφροὺς καὶ συνιόντα εἰς πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν πόσῳ
 15 μᾶλλον ὀφείλετε μετὰ πολλῆς ἐρεῦνης τὴν δικαίαν κρίσιν
 κρίνειν, ὅτι τοῦ κυρίου ἡ κρίσις τοῦ μέλλοντος ἀποδοῦναι
 ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. διὰ δὲ τοῦτο παραινεῖ καὶ
 προμαρτύρεται διαρρηθὲν Σολομὼν λέγων· ἀκούσατε καὶ
 ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κρατοῦντες πλήθους, ὅτι παρὰ κυρίου
 20 ἐδόθη ἡ κράτης ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου, ὃς
 ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει, ὅτι ὑπη-
 ρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς οὐδὲ
 ἐφυλάξατε νόμον οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἐπορεύ-
 θητε. φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν ἔρευνα, ὅτι

1—13 Const. Apost. II, 52. — 13 Psalm. 7, 10: 32 (33), 15. —
 16 Rom. 2, 6. — 18 Sap. 6, 1 sqq.

5 ἔχοι ACDPV ἔχει rell. Const. — συγκατατιθεμένου CR Const.
 συγκατιθεμένου P.

1 ἴδετε δὲ καὶ P (δὲ etiam Const.). — 2 τυμβωρύχους om. P.
 invit. Const. — 16 ἀνταποδοῦναι P. — 17 Post αὐτοῦ P add.:
 ἐπεὶ περ σειραῖς τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτημάτων ἕκαστος σφίγγεται
 (Prov. 5, 22). καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ
 προσώπου αὐτοῦ γέγραπται (Jes. 62, 11). — 18 σολ. ὁ σοφώτατος
 λέγων P. — 19 κατοικοῦντες P.

κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται. ὁ γὰρ ἐλάχιστος σύγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. καὶ ὁ κύριός φησιν· ὃ μὲν γὰρ ὀλίγον δοθήσεται, ὀλίγον καὶ ἀπαιτήσουσι παρ' αὐτοῦ, ὃ δὲ πολὺ δοθήσεται, πολὺ καὶ ἀπαιτήσουσι παρ' αὐτοῦ.

5

Καὶ μέντοι καὶ ὁ μέγας Ἰσίδωρος ἔφη· χρὴ τοὺς τῶν πραγμάτων κριτὰς ὀξύτατους εἶναι καὶ περιεσκεμμένους ἄγαν περὶ τὸ νοεῖν καὶ ἀνακρίνειν καὶ διακρίνειν ἀπαθῶς καὶ ἀπροσωπολήπτως, τοῦ γὰρ κυρίου ἢ κρίσις, ἵνα καὶ τὴν τῶν λεγόντων δεινότητα καὶ τὴν τῶν λεγομένων πιθανότητα 10 παρέντες εἰς αὐτὸ τὸ βάθος τῶν νοημάτων χωρῆσαι δυνη- 420 M. θεῖεν κἀκεῖθεν μετὰ πολλῆς ἐξετάσεως καὶ περιόδου καὶ μὴ θᾶττον κατὰ συναρπαγὴν, ἀλλὰ μετὰ πλείστης μακροθυμίας καὶ ἀνεξικακίας θηρεύσαντες ἀνιμῆσασθαι τὴν ἀλήθειαν. οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων διὰ βραδυτῆτα νοῦ τοῦ δικαίου 15 καλῶς οὐκ ἐφικνοῦνται, οἱ δὲ δι' ὀξύτητα μὲν ἐφικνοῦνται, διὰ δὲ φιλοχρηματίαν καπηλεύουσι χρυσῷ προπίνοντες τὴν ψῆφον καὶ τὸν τῆς δικαιοσύνης ζυγὸν λήμματι παρασαλεύοντες. εἰσὶ δὲ ἕτεροι οἱ καὶ αἰδοῖ καὶ κολακεία καὶ φόβος καὶ φιλία ἢ ἔχθρα διαφθείροντες τοῦτο. διὰ τοι ταῦτα 20 χρὴ τὸν κριτὴν καὶ συνετὸν εἶναι καὶ ἀδέκαστον καὶ χρημάτων καὶ αἰδοῦς καὶ κολακείας καὶ φόβου καὶ φιλίας καὶ

3 Luc. 12, 48. — 6—14 Isidor. Pelus. Epp. III, 9 Migne Tom. 78, 733. — 15—p. 516, 5 Isid. III, 175 Migne 865.

3 γὰρ om. MV. — 4 πολὺν καὶ CEN. — 8 περὶ] ἐπὶ N. — 9 τοῦτο γὰρ ἢ κρίσις B τοῦ γὰρ κρίσις R. — 10 καὶ τὴν τῶν λεγομένων πιθανότητα om. B et recc. quidam. — τὴν om. AP. — πιθανότητα ACDF. — 13 κατὰ BPR καὶ κατὰ rell. — 15 βραδυτῆτα EFMR βραχυτῆτα D. — 16 οἱ δὲ — ἐφικνοῦνται om. ACR. — 19 δὲ καὶ ἕτεροι ABF.

1 ὑπάρχουσι P. — 2 ἐτασθήσονται καὶ τοῖς κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ξρεννα. καὶ μέντοι γε καὶ ὁ κύριός φησιν P. — 19 δὲ ἕτεροι om. P (ἕτεροι om. etiam Is.). — 20. 21 χρὴ τοιγαροῦν τὸν κριτὴν P Is.

ἔχθρας κρείττονα. εἰ γὰρ ὁποτέρῳ τῶν τοιούτων παθῶν χειρωθείη, τὰ πάντα διαφθείρει καὶ ἀπόλλυσιν. εἰ τοίνυν τὸ μὲν εὐρεῖν τὸ δίκαιον ἔργον, τὸ δὲ μὴ διαφθείρειν εὐρόντα ἐργωδέστερον, οὐ δεῖ ἐπιρρίπτειν τινὰ ἑαυτὸν τῷ κρίνειν. τότε γοῦν ὁ ὀρθὸς ὅρος τῆς δικαιοσύνης σώζεται, ὅταν τῇ μὲν αἰτία ἢ κρίσις, τῇ δὲ κρίσει ὁ ἔλεγχος, τῷ δὲ ἐλέγχῳ ἢ ψῆφος ἢ πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ἁμαρτήματος τὴν τιμωρίαν ὀρίζουσα.

Ὁ τοίνυν μέγας Ἀθανάσιος οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 10 Κωνσταντίνου διὰ τὰς τῶν Ἀρειανῶν κακουργίας ἐξωρίσθη,
 421 M. ἀλλὰ γε καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου καὶ διαδόχου.
 φησὶ γάρ· ὁ δὲ ἅγιος Ἀθανάσιος γνοὺς πάλιν καὶ τὸν βα-
 σιλέα Κωνσταντίον τὰ τῶν Ἀρειανῶν κρατύνειν βουλόμενον,
 καὶ τοὺς Ἀρειανοὺς συσκευαζομένους ἀθέμιτα αὐτοῦ κατηγο-
 15 ρεῖν ἐπὶ διεφθαρμένου δικαστηρίου, μηδενὶ θαρρήσας αἰφνί-
 διον ἐν μεσαιάτῃ νυκτὶ ζητούμενος κατέφυγε πρὸς τινα
 παρθένον ἀγίαν, ἣτις ἐπὶ τῷ πράγματι ξενισθεῖσα διηπόρει
 τὴν ἄφιξιν. ὁ δὲ μακάριος πατριάρχης λέγει πρὸς αὐτήν·
 ἐπιζητοῦμαι παρὰ τῶν Ἀρειανῶν καὶ ἀθέμιτα λουδοροῦμαι.
 20 ἵνα δὲ μὴ κἀγὼ δόξαν ἄλογον ἀπενέγκωμαι καὶ εἰς ἁμαρ-

5—8 Isid. III, 365 Migne 1017. — 9—p. 517, 13 cf. Vitam Athanasii quae in editis Metaphrasti adscribitur cp. 13 Migne Tom. 25 p. CCXL. — 9—p. 518, 2 cf. etiam Pallad. Hist. Laus. cp. 136 Migne Tom. 34, 1235.

4 τῷ] τὸ CDEPV εἰς τὸ F om. R. — 5 ὁ ὅρος ὀρθῶς AB. — ὁ om. CPR. — 6 ἡ κρίσις ἀκολουθήσῃ Isid. — 14 αὐτοῦ APR αὖ B αὐτῷ rell. — 16 μεσεατῇ F μεσεσάτῃ M μεσιτατάτῃ A μέσῳ τῇ C μεσωατῇ (μέσω ταύτην alii) R.

2 καὶ ἀπόλλυσιν om. P Isid. — 5 ὀρθὸς τῆς δικαιοσύνης (δίκης Is.) ὅρος P Is. — 9 βασιλέως] θείου P. — 11 κωνσταντίον om. P. — 14 συσκευαζ. αὐτὸν καὶ σπουδάζοντας ἀθέμ. κατηγ. αὐτοῦ κατὰ σκυφαντίαν ἐπὶ P Vita. — 16 πρὸς τινα παρθένον ὠραιολάτῃν πάνν καὶ φευκτὴν διὰ τὸ ἀμήχανον κάλλος καὶ τὸ νέον τῆς ἡλικίας P (cf. Vitam et Pallad. initio capitis). — 17—19 ἣτις ἐπὶ τῷ πράγματι ξενισθεῖσα φησὶν ὁ δίκαιος· ἐπιζητοῦμαι P.

τίαν ἐμβάλω τοὺς τιμωρήσασθαί με βουλομένους φυγεῖν ἐν-
 εθυμήθην. ἀπεκάλυπεν οὖν μοι ὁ θεὸς τῇ νυκτὶ ταύτῃ
 λέγων· παρ' οὐδενὶ σωθῆναι μέλλεις, εἰ μὴ παρ' ἐκείνῃ τῇ
 παρθένῳ. καὶ γὰρ αἰεὶ τὰς κατ' αὐτοῦ προγινώσκων ἐπι-
 βουλὰς ἐκ θείας ἀποκαλύψεως ὁ θεοφόρος οὗτος ἀπεδί- 5
 δρασκεν, ὅθεν ὡς γόητα καὶ φαρμακὸν αὐτὸν οἱ τῆς ἀλη-
 θείας ἐχθροὶ διέβαλλον. ἡ οὖν παρθένος ἀπωσαμένη πάντα
 λογισμὸν ὡς ἐκ θεοῦ πεμφθέντα κατέκρυπεν αὐτὸν ἔτη 5'
 μέχρι τῆς Κωνσταντίου ζωῆς, ἥτις καὶ μόνη περὶνίπτουσα
 τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ τὰ περιττώματα διακονοῦσα καὶ τὰς 10
 χρείας αὐτῷ πάσας οἰκονομοῦσα καὶ βιβλία κιχρωμένη καὶ
 παρέχουσα διετέλεσεν. καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπων Ἀλεξανδρείας
 πάσης ἐν τοῖς ἑξ ἔτεσιν ἔγνω, ποῦ ἐστὶν ὁ πατριάρχης.
 Ἰουλιανοῦ δὲ τὸ κράτος περιθεμένου καὶ σπουδάζοντος τὰ
 παρὰ Κωνσταντίου διαπραχθέντα πάντα ἀνατρέπειν τοὺς ἐξ- 15
 ορισθέντας ἅπαντας ἀνεκαλέσατο. ὅπερ γνούς ὁ ἅγιος Ἀθα-
 νάσιος ἐξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου τῆς παρθένου πάλιν ἐν τῇ
 νυκτὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν παρεγένετο. ὃν οἱ Ἀλεξανδρεῖς
 θεασάμενοι καὶ τὸν θεὸν δοξάσαντες ὡς ἐκ νεκρῶν ἐδέξαντο
 ζῶντα. καὶ δὴ τοῖς γνησίοις αὐτοῦ φίλοις ἀπελογοῖτο λέ- 20 422 M.
 γων· τούτου χάριν πρὸς ὑμᾶς οὐ κατέφυγον, ὅπως εὐορκον
 ὑμῖν καὶ ἀτάραχον ποιήσω τὴν ὑποχώρησίν μου. διὸ πρὸς
 ἐκείνην ἀπῆλθον, πρὸς ἣν ὑποψίας ἀφορμὴν οὐδεὶς ἐλάμ-

4—7 Theod. Lect. cf. Cram. An. II, 95, 29. — 14—p. 518,
 21 cf. Vitam Athanas. cp. 15 Migne p. CCXLII.

2 τῇ νυκτὶ ταύτῃ ABFNP ταύτῃ τῇ νυκτὶ CERV Vita Pall.
 — 5 οὕτως AP. — 6 φαρμάκον A φάρμακον P. — 13 ἔγνω τὸ
 γεγονός, ἢ ποῦ N. — 22 ὑμῶν RV. — ποιήσω καὶ ἀτάραχον AB.

13 ὁ πατριάρχης] ἀθανάσιος P. — 14 ἰουλιανὸς — περι-
 θέμενος — σπουδάζων P Vita. — 15 περιορισθέντας P Vita. —
 16 ὁ ἅγιος om. P. — 18 παρεγένετο] ἦλθεν P. — 19 καὶ τὸν
 θεὸν δοξάσαντες om. P Vita Pall. — 23 πρὸς ἣν ὑποψίαν οὐδεὶς
 ἔχειν ἡδύνατο διὰ τὸ τῆς ὕψεως εὐοπτον καὶ δυσπρόσιτον P
 (Similia Vita Pall.).

βανεν, δύο μνηστευσάμενος, τὴν σωτηρίαν ἐκείνης (ὠφέλησα
 γὰρ αὐτὴν σφόδρα) καὶ τὴν ἐμὴν δόξαν. ὁ δὲ γε Ἰουλι-
 νὸς ἐπιτερόμενος τοῖς εἰδώλοις αὐτοῖς τὴν ἐκκλησίαν ἐτά-
 ρατε τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀνοίγων ἱερὰ καὶ θυσίας ἐπιτελῶν
 5 τῇ Κωνσταντινουπόλει Τύχῃ δημοσίᾳ ἐν τῇ βασιλικῇ, ἔνθα
 τῆς αὐτῆς Τύχης τὸ ἄγαλμα καθίδρυσται. κἀντεῦθεν οἱ τῇ
 πλάνῃ τῶν εἰδώλων δεδουλωμένοι βουλὴν εἰσηγήσαντο πρὸς
 τὸν βασιλέα ὡς οὐκ ἄλλως περιέσεσθαι τῶν χριστιανῶν, εἰ
 μὴ Ἀθανασίου ἀπαλλαγεῖεν ἅτε δὴ θεμελίου ὄντος τῆς κατ'
 10 αὐτῶν ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο γοῦν πάλιν δικαστῶν κινήσεις,
 [πάλιν λαοί], πάλιν στρατιῶται, πάλιν βουλαὶ καὶ ἄνθρωποι
 ἐκμαινόμενοι καὶ ταρασσόμενοι Ἀθανάσιον ἀπαιτούμενοι. διὸ
 δὴ πάλιν νύκτωρ ἀποδράντος αὐτοῦ καὶ περὶ τὸν Νεῖλον
 γενομένου μέλλοντος εἰς πλοῖον εἰσέρχεσθαι, περιστάντες οἱ
 15 γνήσιοι φίλοι μετὰ δακρύων πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· ποῦ πάλιν
 ἀναχωρεῖς, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τίني καταλιμπάνεις ἡμᾶς
 ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα; πρὸς οὓς φησιν ὁ καλὸς
 ποιμὴν· μὴ κλαίετε, τέκνα, μὴ κλαίετε· νεφύδιόν ἐστι φθι-
 νοπαρινὸν οὗτος ὁ τάραχος, πρὸς ὀλίγον μὲν φαινόμενος,
 20 ὁξέως δὲ διαλυόμενος. μὴ ῥαθυμεῖτε, τέκνα· τάχιον ἐλεύ-
 σομαι πρὸς ὑμᾶς θεοῦ κελεύοντος. ὅπερ δὴ καὶ γέγονεν.

21 — p. 519, 8 Similia Cram. l. l.

4 Ἑλλήνων] εἰδώλων ERV. — καὶ θυσίας ἐπιτελῶν om. FN
 sed in F v. 6 post καθίδρυσται add.: θυσίας ἐπετέλει. — 9 κατ'
 αὐτὸν MV κατ' αὐτοὺς R αὐτῶν (om. κατ') B. — 10 δικαστῶν
 — 11 στρατιῶται πάλιν om. F. — 11 πάλιν λαοί om. BP Vita.
 — 12 καὶ ἀθανάσιον FV. — 13 τὸ νεῖλον ER τὸν εἶλον C. —
 14 γενομένου ABV γενόμενον R λεγόμενον CELN om. F. —
 18 νεφίδιον AFV ἐφύδιον B νεφῆδιον (-ίδιον R -εἰδιον G)
 GMR. — 20 ῥαθυμῆτε BPRV.

6 τὸ om. P. — 9 ὄντος αὐτοῦ τῆς PVita. — 10 δικαστῶν
 κινήσεις πάλιν στρατὸς πάλιν βουλὴ καὶ ἄνθρωποι ἐταράττετο ἄθαν.
 PVita. — 13 ἀποδράς καὶ π. τ. ν. εἰς πλοῖον ἐμβὰς περι-
 στάντες P. — 18 μὴ κλαίετε ὡς τέκνα μὴ κλαίετε μηδὲ ῥαθυμῆτε,
 νεφ. γάρ ἐστι P. — 19 πρ. ὀλιγ. φαινόμενος μὲν, ὁξ. δὲ ἀφανι-
 ζόμενος. καὶ τάχιον P (Similia Vita). — 21 ὅπερ δὴ καὶ γέγ. μετ'

μετὰ γὰρ ὀλίγον χρόνον, τῶν Ἑλλήνων ὁρῶντων περιϋπτὰ-
 μένας κορώνας ἐπὶ τὸν ναὸν τοῦ Σεράπιδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 καὶ κραζούσας σφοδρῶς ἔλεγον πρὸς αὐτὸν ἐμπαικτικῶς·
 εἰπὲ ἡμῖν, κακόγηρε, τί κράζουσιν αἱ κορώναι; ὁ δὲ ἄγιος ⁴²³ M.
 πρὸς αὐτούς· αἱ κορώναι φωνοῦσι κρά κρά, τὸ δὲ κρά τῇ 5
 Ἀσσυρίῳ φωνῇ αὐριὸν ἐστίν, ὅθεν αὐριον ὄψεσθε τὴν τοῦ
 θεοῦ πρόνοιαν καὶ τὴν ἡμετέραν δόξαν. καὶ τῇ ἐπαύριον
 ἡγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ. ἐπανήλθε
 γὰρ ἐκ Περσίδος νεκρὸς ἐβδελυγμένος μήτε ἐλεούμενος μήτε
 οἰκτιρούμενος, ὥς δὲ πολλοῖς διαρρηθὴν ἢ φήμη, μηδὲ τῷ 10
 τάφῳ προσδεχόμενος, καὶ πολλῆς ταραχῆς καὶ θορύβου ἐπλή-
 ρωσε τοὺς Ἕλληνας. ὅμως οὖν τὸν μακάριον καὶ ἄγιον
 Ἀθανάσιον οὐκ ἔλιπεν ἐξορία καὶ φυγὴ καὶ βάσανος. μι-

8—11 cf. Greg. Naz. Or. 21 cp. 33 Migne Tom. 35, 1121 A.
 — 12—p. 520, 7 cf. Vitam Athanasii cp. 17 Migne Tom. 25
 p. CCXLV B sqq.

2 σεραπίδος A σαράπιδος DV παράπιδος M. — 3 ἐμπαικτι-
 κῶς AM ἐπαικτικῶς C ἐκπληκτικῶς B. — 5 κρά CFV κρᾶς B. —
 6 αὐσονίῳ R (Ῥωμαίων Cram.). — 12 τῷ ἁγίῳ καὶ (ἁγίῳ καὶ
 om. F) μακαρίῳ ἀθανασίῳ FR. — 13 ἔλειπε CN. — φυγὴ BR
 φήμη rell.

ὀλίγον ἐπανελθόντος ἐκ βασιλικοῦ προστάγματος, καὶ ἀναιρε-
 θέντος ἐν περσίδι τοῦ διώκτον κατὰ τὴν περὶ αὐτοῦ θείαν
 τοῦ δικαίου πρόρρησιν. οἱ γὰρ Ἕλληνες ὁρῶντες περιϋπτ. κορ. P. —
 3 σφοδρῶς om. P. — ἐμπαικτικῶς] ἐμπαίζοντες καὶ χλευάζοντες P.
 — 4 ὁ δὲ φησιν· αἱ μὲν κορ. κράζουσι P. — 7 ἡμετέραν P. —
 8 τοῦ ἀποστάτου om. P. — 8 ἐπανήλθε—11 προσδεχόμενος om. P.
 — 11—p. 520, 7 sic in P: καὶ πολλὴ κραυγὴ τε καὶ ταραχὴ
 καὶ ἀδοξία κατέσχε τοὺς Ἕλληνας. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ οὐάλεν-
 τος αὐθις τὸν αὐτὸν ὁρῶν διωγμὸν ἀποδράς ἐν μνημεῖῳ πατρίῳ
 κατέκρυψεν ἑαυτὸν μῆνας δ'. τοίνυν κατὰ τὸν νοητὸν τοῦτον ἐπὶ
 οὐάλεντος χειμῶνα ὁ πολύτλας καὶ πολυάθλος ἀθανάσιος μετὰ
 τοὺς πολλοὺς ἐκείνους τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνάς τε καὶ
 διωγμούς, ὧν οὐδὲ ἀριθμεῖν ῥᾶδιον, πολλὰ προσηρηκῶς πέτρῳ
 τῷ μετ' αὐτὸν ἐπισκόπῳ, οἷα καὶ ὅσα π. τ. ἀ. ὑποστήσεται, τὸν
 βίον ὑπέξ. διαρκ. ἐπὶ τῆς ἱερ. ἔτη μς' προασκήσας καὶ διαπρέψας
 ἐν τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ εἰ καὶ τις ἄλλος. (cf. Vitam Athan.
 cp. 17 p. CCXLV B et CCXLVI B.)

κρὸν γὰρ ἀναπνεύσας ἐκ τούτου πάλιν ὁ τοῦ Οὐάλεντος
ἐπέστη αὐτῷ πόλεμος, ὅθεν καὶ τοῦτον τροπώσμενος διὰ
τῆς καλῆς φυγῆς, ὥς πληρωθῆναι μῆνας δ' τὴν φυγὴν
αὐτοῦ, τὸν βίον ὑπεξέρχεται διαρκέσας ἐπὶ τῆς ἱερωσύνης
5 ἔτη μς' πολλὰ πρὸ τοῦ θανάτου εἰρηκώς, μᾶλλον δὲ προ-
γνωστικῶς προφητεύσας Πέτρῳ τῷ μετ' αὐτὸν ἐπισκόπῳ,
οἷα καὶ ὅσα παρὰ τῶν Ἀρειανῶν ὑποστήσεται.

Περὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ ποικίλων καὶ διαφόρων ἀγώνων
καὶ διωγμῶν φυγῶν τε καὶ ἀποκρύψεων ἀναριθμήτων ἀπο-
10 λογούμενος ἄκουσον οἷα φάσκει ὁ μακάριος· εἰ γὰρ λοιδο-
ροῦσι τοὺς κρυπτομένους ἀπὸ τῶν ζητούντων ἀνελεῖν καὶ
διαβάλλουσι τοὺς φεύγοντας ἀπὸ τῶν διωκόντων, τί ποιή-
σουσιν ὀρῶντες τὸν μὲν Ἰακώβ φεύγοντα τὸν ἀδελφόν, τὸν
δὲ Μωϋσῆν ἐν Μαδιάμ ὑποχωρήσαντα διὰ τὸν Φαραῶ· τί
15 δὲ τοιαῦτα φλυαροῦντες ἀπολογήσονται τῷ Δαυιδ ἀποδιδρά-
σκοντι τὸν Σαούλ καὶ κρυπτομένῳ μὲν τούτῳ ἐν τῷ σπη-
λαίῳ, ἀλλοιοῦντι δὲ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἕως οὗ παρέλθῃ
424 M. τὸν Ἀγγοῦς καὶ τὴν ἐπιβουλὴν ἐκκλίνῃ; τί δ' ἂν εἴποιεν
οἱ πάντα λέγοντες εὐχερῶς καὶ πάντα λίθον κατὰ τὸ δὴ
20 λεγόμενον κινοῦντες Ἠλίαν τὸν μέγαν κρυπτόμενον ἀκού-
οντες διὰ τὸν Ἀχάβ καὶ φεύγοντα διὰ τὰς ἀπειλὰς τῆς
Ἰεζάβελ; καὶ μέντοι καὶ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ζητούμενοι
τότε κατεκρύπτοντο λανθάνοντες ἐν τῷ σπηλαίῳ παρὰ τῷ

10—p. 521, 1 Athanas. Apol. de fuga sua cp. 10 Migne
Tom. 25, 657 A.

2 πόλεμος αὐτῷ BM. — 4 τοῦ βίου V et rec. plerique. —
5 τοῦ θανάτου ABR τοῦ θανάτου αὐτοῦ rell. — 12 ποιήσωσι
EP. — 16 κρυπτόμενον RV. — μὲν om. ARV. — τοῦτῳ F
τοῦτο A τοῦτον RV. — 17 αὐτοῦ ABF. — 18 ἀγγοῦς BDERV.
— ἐκκλίνει ADFPRV. — 19 πάντες CR. — 20 ἡλίαν BCR.

8—10 ὅς καὶ περὶ τῶν ποικ. καὶ διαφ. αὐτοῦ ἀποφυγῶν τε
καὶ ἀποκρύψεων ἀπολογούμενος τοιάδε φησὶν· P. — 13 τὸν ἀδελ-
φὸν ἡσαῦ P Ath. — 22 οἱ om. P.

Ἀβδία. ποίαν οὖν καὶ πρὸς Ἡσαΐαν ἐπινοήσωσιν ἀντίθεσιν παρακελευόμενον ἕκαστον ὑπὲρ εὐσεβείας διωκόμενον κατὰ θεοῦ συγχώρησιν καὶ λέγοντα· ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν ἡ ὀργὴ κυρίου παρέλθῃ; καὶ γὰρ οἱ μὲν εὐσεβῶς ζῶντες ἐν Χριστῷ διωχθήσονται ἀδίκως δηλονότι, 5 οἱ δὲ ἄνομοι δικαίως ἐκ προσώπου κυρίου ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. οὕτω δὲ καὶ οἱ τῆς χάριτος τρόφιμοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ὑπανεχώρουν κρυπτόμενοι. καὶ ὁ μὲν Πέτρος ἐκ τῆς φυλακῆς ἀποδράς ἐξέφυγε τὰς χεῖρας Ἡρώδου καὶ τῆς προσδοκίας τῶν Ἰου- 10 δαίων, ὁ δὲ Παῦλος ἐν Δαμασκῷ παρὰ τοῦ ἐθνάρχου ζητούμενος ἀπὸ τοῦ τείχους ἐν σαργάνῃ κεχάλασται καὶ διέφυγε τοῦ ζητοῦντος τὴν μανίαν. τῆς τοίνυν γραφῆς τοιαῦτα λεγούσης περὶ τῶν ἁγίων, ποίαν ἄρα πρόφασιν τῆς ἑαυτῶν προπετείας καὶ περὶ τῆς τῶν γραφῶν ἀγνοίας ἐξευρεῖν οἱ 15 φιλοσκῶπται δυνήσονται; ἐν μὲν γὰρ τῷ νόμῳ πρόσταξις ἦν ἀφορισθῆναι καὶ πόλεις φυγαδευτηρίους ὑπὲρ τοὺς ζητούμενους εἰς θάνατον, ὅπως δῆποτε δύνασθαι διασώζεσθαι. ἐπ' ἐσχάτων δὲ παραγενόμενος ὁ πάλαι τῷ Μωσῇ χρηματί- 20 σας ἐκεῖνα θεὸς λόγος αὐτίς ἐντολὴν δίδωσι λέγων· ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, φεύγετε εἰς τὴν ἐτέραν. καί· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη

3 Jes. 26, 20. — 7 Psalm. 36 (37), 28. — 7—p. 522, 5 Athan. ib. cp. 11. 12. — 20 Matth. 10, 23. — 22 Matth. 24, 16 sqq.

1 οὖν] δὲ ABF. — ἐπινοήσωσιν ACDEP ἐπινοήσουσιν BFMRV. — 3 λέγοντι ACDEF R φησιν P. — 4 παρέλθω AMR. — 10 τὰς προσδοκίας V. — 17 καὶ πόλεις ABPV Ath. καὶ om. tell. — ὑπὲρ του ζητουμένου A ὑπὲρ τοῖς ζητουμένοις CEN ὑπὲρ τῶν ζητουμένων BFRV (ὑπὲρ τοῦ τοὺς ζητουμένους Ath.). — 18 δύνασθε P δύνωνται B δύνανται F. — 19 μωσεῖ BDV μωϋσῇ R. — χρηματίσας] συλλαλήσας B (λαλήσας Ath.).

3 ὅσον alterum in P expunctum. — 5 ζῶντες] ζεῖν ἐθέλοντες P. — 5 ἀδίκως — 6 ἐκδιωχθήσονται om. P ex homoeotel. — 13 τῆς om. P. — 17 ἀφανισθῆναι P.

425 M. καὶ ὁ ἐκ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος ἄνθρωπος γενόμενος κατηξίωσε ζητούμενος ὥς ἡμεῖς κρυβῆναι καὶ πάλιν
 5 διωκόμενος φυγεῖν καὶ τὴν ἐπιβουλὴν ἐκκλίνει τῶν ἐναντίων ἡμᾶς διδάσκων μὴ ἐπιρρίπτειν ἑαυτοὺς εἰς κινδύνους. διὰ δὴ τοῦτο καὶ οἱ θεῖοι μάρτυρες ἐν τοῖς διωγμοῖς διωκόμενοι μὲν ἔφρευγον, εὐρισκόμενοι δὲ ἔμαρτύρουν.

Ἄλλ' εἴποι θ' ἂν τις, φησὶν ὁ μέγας καὶ ἀποστολικὸς
 10 Διονύσιος, οὐκ ἔστι δικαιοσύνης ἄνδρας δόσιους ἔαν ἀβοηθήτους ὑπὸ τῶν φάντων ἐκτρυχομένους. πρὸς ὃν ῥητέον ὥς, εἰ μὲν ἀγαπῶσιν οὖς φῆς δόσιους τὰ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῶν προσύλων ζηλούμενα, τοῦ θείου πάντως ἐκπεπτώκασιν ἔρωτος, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ὅσιοι κληθεῖεν ἂν ἀδικοῦντες τὰ
 15 ὄντως ἔραστὰ καὶ θεῖα τοῖς ἀζηλώτοις καὶ ἀνεράστοις ὑπ' αὐτῶν οὐκ εὐαγῶς παρενδοκιμούμενα. εἰ δὲ τῶν ὄντως ὄντων ἔρῳσιν, εὐφραίνεσθαι χρὴ τοὺς τινῶν ἐφιεμένους, ἡνίκα τῶν ἐφετῶν τυγχάνουσιν. ἢ οὐκ ἐν τούτῳ μᾶλλον πλησιάζουσιν ταῖς ἀγγελικαῖς ἀρεταῖς, ὅταν ὥς δυνατόν ἐφέσει τῶν
 20 θείων ἀναχωροῦσι τῆς τῶν ὑλικῶν προσπαθείας ἐγγυμναζόμενοι πρὸς τοῦτο λίαν ἀνδρικῶς ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ περιστάσεσιν; ὥστε οὖν ἀληθῆς εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο μᾶλλον ἔστι τῆς θείας δικαιοσύνης ἴδιον τὸ μὴ θέλγειν καὶ ἀπολλύειν τῶν ἀρίστων τὴν ἀριστότητα ταῖς τῶν ὑλικῶν δόσεσιν,
 25 μηδέ, εἴ τις ἐπιχειροίη τοῦτο ποιεῖν, ἔαν ἀβοηθήτους, ἀλλ'

9—p. 523, 2 Dionys. Areop. de divinis nominibus VIII, 8 Migne Tom. 3, 896.

2 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ — ἱμάτια αὐτοῦ om. FM. — 10 δικαιοσύνη BR. — 14 καὶ οὐκ ABPV Dion. καὶ om. rel. — 16 ὄντων ὄντως N ὄντων om. F. — 18 τυγχάνουσιν DR Dion. — ἢ ἡ P οἱ F ὃν R. — 19 ἀγγελικαῖς ABP Dion. εὐαγγελικαῖς rel. — 20 ἀναχωροῦσι MV Dion. — 22 ἀληθῶς AV. — 23 ἀπολλύειν CDEFV Dion. ἀπολύειν rel.

3 θεὸς om. P Ath. — 22 τοῦτον P.

ἐνιδρύνειν αὐτοὺς ἐν τῇ καλῇ καὶ ἀμειλίκῳ στάσει καὶ ἀπο-
νέμειν αὐτοῖς τοιοῦτοις οὖσι τὰ κατ' ἀξίαν.

Κωνσταντίνου δὲ τοῦ μεγάλου ὑπὸ Ἑλλήνων φιλοσόφων ⁴²⁶ Μ.
ὀνειδισθέντος εἰς τὸ Βυζάντιον ὡς οὐ πράττει καλῶς παρὰ
τὰ ἔθνη τῶν παρὰ Ῥωμαίοις βασιλευσάντων διαγινόμενος, ⁵
ἀλλὰ νεωτερίζων τὴν θρησκείαν μεταθέμενος ἔδοξεν ἓνα τῶν
φιλοσόφων διαλεχθῆναι Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαν-
τίου περὶ τῆς πίστεως. λόγων δὲ ἄπειρος ὢν ὁ Ἀλέξανδρος,
τὰ δὲ ἄλλα θεῖος, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαλέξεως εἶπε τῷ δια-
λεκτικῷ φιλοσόφῳ· ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ¹⁰
ἐπιτάττω σοι σιωπᾶν καὶ μὴ φθέγγεσθαι. ἅμα δὲ τῷ λόγῳ
ἐφिमώθη καὶ ἔμεινεν ἄλαλος.

Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ἐν πολλαῖς ἀρε-
ταῖς καὶ μεγάλαις διαπρέπων ἀκουστός ἐγένετο τῷ βασιλεῖ,
καὶ γράφει αὐτῷ παρακλητικὴν ἐπιστολὴν τοῦ σκυλῆρα ¹⁵
αὐτὸν ἕως Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως τῶν εὐχῶν αὐτοῦ ⁴²⁷ Μ.
ἀπολαύσῃ. ὁ δὲ μακάριος γενόμενος ἐν πολλῇ φροντίδι

3—12 Theod. Lect. cf. Cram. An. II, 92, 2 Theoph. p. 23, 7
Leo Gramm. p. 88, 12 Theodos. Melit. p. 63.

4 πράττει AFNR et B lit. ex πράττειν (Cram. Theodos.
Theophanis codd. optimi) πράττοι CELV (Leo Theoph. codd.
alii). — 5 διαγενόμενος CER. — 12 ἐφημώθη codd. praeter
BERV (P). — ἔμεινεν BCP Cram. διέμεινεν rell. Leo Theod. —
17 ἀπολαύσει ABCF.

3—12 sic in P: τοῦ δὲ γε μεγάλου κωνστ. ὑφ' ἑλλ. τινῶν
φιλοσ. ὀνειδ. περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ἔδοξεν ἓνα τῶν φιλοσ.
διαλ. ἀλεξ. ἐπισκόπῳ κωνσταντινουπόλεως. καὶ δὴ ἀρξαμένου
τοῦ φιλοσόφου δυσφήμως διαλέγεσθαι. φησὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν
ὁ θεῖος ἀλέξανδρος· ἐν ὀνομ. ἰησοῦ χρ. σιωπᾶν ἐπιτάττω σοι καὶ
μὴ φθέγγεσθαι τὸ παράπαν· ὃς καὶ παραντίκα φιμωθεὶς ἔμεινεν
ἄλαλος. — 13 ἅγιος] μέγας P. — 13—17 sic in P: ἀρεταῖς δια-
πρέπων ἀκούσας ὁ φιλόθεος καὶ φιλομόναχος οὗτος βασιλεὺς γρά-
φει παρακλητικὴν ἐπιστολὴν προσκαλοῦμενος αὐτὸν ἐν κωνσταν-
τινουπόλει εὐλογηθῆναι βουλόμενος ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ μὲν γε
καὶ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἀρχιερεῖς τε καὶ πατέρας εἰς παρακλησιν
αὐτοῦ κινήσας. καὶ γενόμενος ὁ γέρων ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ.

λέγει τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Παύλῳ· τί λέγεις, τέκνον; ἀπέρχομαι πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τὴν παρακλήσιν αὐτοῦ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἔὰν ἀπέλθῃς, Ἀντώνιος ὑπάρχεις, ἔὰν δὲ μὴ ἀπέλθῃς, ἀββᾶς Ἀντώνιος. καὶ ὁ ἅγιος ἔφη· οὐκοῦν
 5 διὰ τῆς δόξης ταύτης, ἔὰν μὴ λέγομαι ἀββᾶς, ὄντως οὐκ ἀπέρχομαι. καὶ τοῦτο μαθὼν ὁ διακριτικώτατος βασιλεὺς ὠφελήθη μᾶλλον εἰς τὸ μέτριον καὶ ἀφιλόδοξον τοῦ ἁγίου γέροντος.

Περὶ οὗ καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἔφη· ἔφθασε δὲ καὶ
 10 μέχοι βασιλέων ἡ ἐνάρετος πολιτεία Ἀντωνίου. καὶ γὰρ μαθόντες Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ Κωνσταντῖος καὶ Κωνστας οἱ αὐγουστοὶ ἔγραφον αὐτῷ ὡς πατρὶ καὶ ἡξίουσαν ἀντιγραφα παρ' αὐτοῦ δέχεσθαι. ἀλλ' οὔτε γράμματα δεχόμενος περὶ πολλοῦ τινος λόγον ἐποιεῖτο, οὔτε μὴν ὡς οἱ πολλοὶ
 15 ἐπὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐγεγήθει. ὅτε γοῦν ἐκομίζετο αὐτῷ γράμματα, ἐκάλει τοὺς μοναχοὺς καὶ ἔλεγεν· μὴ θαυμάζετε, εἰ βασιλεὺς γράφει πρὸς ἡμᾶς, ἄνθρωπος γάρ ἐστι καὶ αὐτός, ἀλλὰ θαυμάζετε, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν νόμον ἔγραψε καὶ διὰ τοῦ ἰδίου νιοῦ λελάληκεν ἡμῖν. βουλομένου οὖν αὐτοῦ
 20 μὴ παραδέχεσθαι τὰς ἐπιστολάς, ἐκωλύθη παρὰ τῶν μοναχῶν λεγόντων αὐτῷ ὅτι· χριστιανοὶ εἰσιν οἱ βασιλεῖς, καὶ μὴ ὡς

9—p. 525, 10 Athanas. Vita Antonii cp. 81 Migne Tom. 26, 956.

5 λέγωμαι BDERV. — 10 καὶ γὰρ ABPV Ath. γὰρ om. rell. — 11 κωνστας FM. — 19 λελάληκεν BP Ath. ἐλάληκεν A ἐλάλησεν rell.

2 αὐτοῦ καὶ τῶν πατέρων. ὁ δὲ φησιν· ἔὰν μὲν ἀπέλθῃς P. — 4 καὶ ὁ γέρον εἶπεν· οὐκ οὖν ἔὰν διὰ τ. δ. τ. οὐκέτι λέγομαι ἀββᾶς P. — 7 ἁγίου om. P. — 9 ἔφη· διάφημος οὖν γενόμενος ἀντώνιος διὰ τὰς θείας αὐτοῦ καὶ διαφόρους ἀρετὰς ἔφθασε καὶ P invito Ath. — 10 βασιλέων ἡ φήμη αὐτοῦ. καὶ γὰρ μαθ. P Ath. — 12 αὐγουστοὶ] καίσαρες καὶ νιοὶ αὐτοῦ P. — 14 λόγον om. P Ath. — ὡς οἱ πολλοὶ om. P Ath. — 19 βουλόμενος οὖν μὴ P. — 20 τὰς ἐπιστολάς εἶτα παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν μοναχῶν πάντων λεγόντων ὅτι P (similiter Ath.). — 21 καὶ ἵνα μὴ P Ath.

ἀπορηθέντες σκανδαλισθῶσιν. ἐπέτρεπεν οὖν ἀναγινώσκεισθαι τὰς ἐπιστολάς καὶ ἀντέγραφεν ἀποδεχόμενος αὐτούς, ὅτι τὸν Χριστὸν προσκυνοῦσιν, συνεβούλενε δὲ τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ μὴ μεγάλα τὰ παρόντα ἡγεῖσθαι, ἀλλὰ μνημονεύειν αἰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως καὶ εἰδέναι μόνον τὸν θεὸν ἀληθινὸν βασιλέα καὶ αἰώνιον. φιλανθρωποὺς τε εἶναι αὐτοὺς ἡξίου καὶ τοῦ δικαίου φροντίζειν καὶ τῶν πτωχῶν ὡς μέλλοντας περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν δοῦναι λόγον τῷ θεῷ. ἅπερ οἱ βασιλεῖς δεχόμενοι λίαν ἔχαιρον ἐπὶ τῇ παραίνεσει τοῦ θεοφόρου.

Τοῦ οὖν θείου Κωνσταντίνου βασιλεύσαντος ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιβ' καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτη κ', καὶ ἐν Νικομηδείᾳ τελευτήσαντος ἑτῶν ξε', οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐκράτησαν τῶν Ῥωμαίων, τῆς μὲν ἀνατολῆς Κωνσταντῖος, τῆς δὲ δύσεως Κωνσταντῖνος καὶ Κώνστας. ὅς καὶ φονεύσας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον καὶ βασιλεύσας μόνος ἔτη ιε' ἐσφάγη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Ἐματαιώθησαν τοίνυν οἱ καταψευδόμενοι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ φάσκοντες, ὅτι ἐν τῇ τελευτῇ ἐβαπτίσθη καὶ μέχρι τότε ἀβάπτιστος ὑπῆρχεν. πῶς γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ θεοσεβῆς καὶ φιλόχριστος καὶ περὶ τὴν πίστιν θερμότατος ἠνέσχετο χρόνους τοσούτους κεχωρισθαι τῆς θείας μεταλήψεως τῶν μυστηρίων καὶ μάλιστα γε τοιούτοις πατρᾷσιν ἁγίοις

18 — p. 526, 11 cf. Theoph. p. 18.

1 ἀπορηθέντες FN ἀπορηφέντες R παροραθέντες B. — 6 μόνον ἀληθινὸν θεὸν R μόνον τὸν ἀληθινὸν (om. θεὸν) FM. — 10 τοῦ θεοφόρου ABP τοῦ δικαίου tell. — 14 τῶν om. AB. — 15 κώνστας καὶ κωνσταντῖνος BF. — κώνστας FM. — 22 κεχωρεῖσθαι AFM χωρὶς R. — 23 ἁγίοις om. FP.

1 οὖν om. P Ath. — 5 αἰ μᾶλλον τὸν θάνατον καὶ τὴν μέλλουσαν κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν P (μᾶλλον etiam Ath.). — 9 τῷ θεῷ om. P. — 19 φάσκοντες αὐτὸν ἐν τῇ τελ. βεβαπτίσθαι μέχρι τότε τὸ βάπτισμα ὑπερτιθέμενον P. — 21 τὴν εἰς χριστὸν πίστιν P. — 23 γε om. P.

συνδιαιωόμενος καὶ τῆς ἱερᾶς αὐτῶν διδασκαλίας καὶ νουθεσίας ἐπόμενος ἀσπασίως καὶ γνησίως; πῶς δὲ καὶ τοῖς ἀπίστοις ἐφαίνετο χριστιανὸς τέλειος μήπω τελειωθείς διὰ τοῦ βαπτίσματος; πῶς δὲ καὶ ὁ κατεπείγων καὶ ἀναγκάζων τοὺς ἄλλους
 5 ἅπαντας ἀπίστους δηλονότι πιστεῦσαι καὶ βαπτισθῆναι καὶ τὴν ἁγίαν τριάδα ὁμολογῆσαι καθαρώτερόν τε καὶ τηλανγέστερον αὐτὸς ἐν τοιοῦτῳ σκότῳ ἐτύγγανεν; ἄληθῶς ψεῦδος τοῦτο ὑπάρχει καὶ ἀνάπλασμα τῆς Ἀρειανικῆς καὶ ἀθέου αἰρέσεως καὶ τῆς
 430-M. αὐτῶν ἀπιστίας καὶ ἀσεβείας κακούργημα βουλομένων τῆς οὐ-
 10 κείας αἰρέσεως ὑπασπιστὴν ἀποδείξαι τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον καὶ ὑπὸ Ἀρειανῶν αὐτὸν δῆθεν βαπτισθῆναι ἀναπλαττόντων.

Τοιγάρτοι καὶ ὁ μέγας Ἰσίδωρος τοιάδε φησὶν· δεῖ τοίνυν ἀκολουθεῖν καὶ πειθαρχεῖν τῇ συγκροτηθείσῃ μεγάλῃ καὶ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου τοῦ δυσσεβοῦς
 15 τῶν τυχόντων ἁγίων πατέρων. ἐκείνη γὰρ θεόθεν ἐμπνευσθεῖσα τάληθες ἐδογματίσεν. ἰστέον τοίνυν ὥς ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος μυστικῶς ἡ διδασκαλία ἐγκατέσπαρται, ὥς καὶ Φίλων καίτοι γε Ἰουδαῖον ἄνδρα ὑπάρχοντα καὶ ζηλωτὴν δι' ὧν καταλέλοιπε

12—16 Isidor. Pelus. Epp. IV, 99 Migne Tom. 78, 1165 A. — 16—p. 530, 9 *ib.* II, 143 Migne 585 B.

1 ταῖς ἱεραῖς αὐτ. διδασκαλίαις καὶ νουθεσίαις BF. — 4 καὶ *ante* ὁ *om.* AB. — 7 ψευδὲς τοῦτο F τοῦτο ψεῦδος (ψεῦδῶς R) MR. — 10 ὑποδείξει C ἀναδείξει A. — 11 δῆθεν αὐτὸν βαπτ. V δῆθεν βαπτ. αὐτὸν B. — 18 γε *om.* RV. — 18. 19 Ἰουδαῖον ὄντα καὶ ζηλωτὴν FP Isid. — 19 καταλέλειπται R κατέλιπε F ἀπολέλειπε P Isid.

1 τὴν ἱερὰν — διδασκαλίαν m. 2 P. — καὶ νουθεσίας *om.* P. — 2 ἀσπασίως τε καὶ P. — 3—11 *sic in* P; διὰ τοῦ βάπτ. καὶ ὅπερ ἄλλοις κατεπὴγει δέχεσθαι καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτημάτων θάττον καρποῦσθαι διὰ τὸ ἄδελον τοῦ θανάτου καὶ αἰφνίδιον αὐτὸς ἀμέτοχός τε καὶ ἀμήτοχος διεκαρτερεῖ. μὴ γένοιτο. γέλως γὰρ τοῦτο καὶ λῆρος καὶ τῆς ἀρειανικῆς μανίας τὸ κακούργημα βουλ. τ. οἰκ. αἰρ. ὑπ. αὐτὸν ἀποφῆναι δῆθεν καὶ ὑπὸ ἀρ. βαπτισθῆναι. — 12 τοιγάρτοι περὶ τῆς πρώτης συνόδου καὶ P. — 14 τοῦ δυσσεβοῦς *om.* P. — 15 τῶν θείων τυχόντων P. — 17. 18 ἐγκατέσπαρται μυστικῶς ἡ διδασκαλία P.

συγγραμμάτων ἀπομάχεσθαι τῇ οἰκείᾳ θρησκείᾳ. βασιανίζων γὰρ τὸ εἰρημένον· ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον, ἡναγκάσθη ὑπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐξεβιάσθη καὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον θεολογήσαι. τί γάρ; εἰ καὶ δεύτερον τὸν συν- αἰδῖον τῷ πατρὶ καὶ ἀριθμοῦ καὶ χρόνων ἀνώτερον ὄντα 5 καλεῖ τῆς ἀληθείας μὴ ἐφικνούμενος, ὅμως ἔννοιαν ἔσχε καὶ ἐτέρου προσώπου. οὐκ ἐνταῦθα δὲ μόνον ἔπαθε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ θεὸς καὶ τὸ κύριος ἐρμηνεύσαι πειρώμενος τῆς βασιλικωτάτης τριάδος ἔννοιαν ἔσχε. φάσκων γὰρ ὅτι εἷς ἐστὶν ὁ θεὸς οὐ πρὸς τὸν ἀριθμὸν κατέδραμε τῆς μονάδος, 10 ἀλλὰ πρὸς τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας τριάδος, τὸ τῶν μὲν πάντη διαιρειτῶν ἐνικώτερον, τῶν δὲ ὄντως μοναδικῶν ἀφθονώτερον. καὶ οὕτω κατὰ κράτος εἶδεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ὡς ἀναγκασθῆναι διαρκήδην τοῦτο καὶ φάναι καὶ ἐν γραμμασι καταλεῖψαι. δύο μὲν γὰρ εἶπεν εἶναι τὰς τοῦ ὄντος 15 431 M δυνάμεις, ὧν ἡ μὲν ποιητικὴ καὶ εὐεργετικὴ φησι καλεῖται θεός, ἡ δὲ βασιλικὴ καὶ τιμωρητικὴ κύριος, οὐ πόρρω βαίνων τοῦ φήσαντος· Χριστὸς θεοῦ δύναμις καὶ θεοῦ σοφία, δύναμις οὐκ ἀνυπόστατος, ἀλλ' ἐνυπόστατος καὶ παντοδύναμος καὶ ὑποστάσεως δημιουργὸς καὶ ἰσοσθενὴς ἐκείνου, οὗ 20 δύναμις ἐστίν. καὶ πάλιν ὁ Φίλων περὶ τοῦ θεάματος οὗ εἶδε Μωϋσῆς ἐκφράζων ἔφη· θέαμα πληκτικώτατον. εἶτα ὁρᾷ μετ' ὀλίγα κατὰ μέσην τὴν φλόγα μορφὴν τινα περικαλλεστάτην ἐμπερῇ οὐδὲν τῶν ὁρατῶν, θεοειδέστατον ἄγαλμα, φῶς αὐγοειδέστερον τοῦ πυρὸς ἀπαστρέπτουσιν, ἣν ἐάν τις 25

2 Gen. 9, 6. — 18 1. Cor. 1, 24. — 22 Exod. 3, 2 sqq.

2 ἐποίησε BR Is. — 13 εἶλεν B Is. et Suid. v. θεός. — 15 μὲν om. C Is. — τοῦ ὄντος (ὄντος F) FP Suid. τοῦ (τούτου B) ὄντως rell. — 16 ἡ om. CDE in D m. 2 spr. vers. — 24 ἐμπερῇ. ἡ A ἐμπερῆς P et Is. sed in enuntiato aliter conformato. — οὐδενὶ BF.

1 ἀπομάχεσθαι φαίνεται τῇ P. — 3. 4 τὸν θεὸν λόγον P. — 8 καὶ τὸ ante κύριος om. P (τὸ om. Is.). — 11 ἀγίας om. P Is. — 20 ὑποστάσεων P Is.

ὑπετόπησεν εἰκόνα τοῦ ὄντος εἶναι καλῶς ὑπείληφεν. εἰ
 δέ τις περὶ τῆς εἰκόνης ἀκριβῶς μαθεῖν βούλεται, ἀκουέτω
 Παύλου φράζοντος περὶ τοῦ νιοῦ· ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ
 τοῦ ἀοράτου. οὐκοῦν καὶ κείνος θεολογίας ὀρθοδόξου ἅπτε-
 5 ται. μὴ γὰρ τὴν ἀκρίβειαν ζητεῖ παρὰ τοῦ δυνηθέντος
 ὅλως διὰ σύνεσιν εἰλικρινῇ κατοπτεῦσαι τὴν ἀλήθειαν καὶ
 τῇ ἰδίᾳ θρησκείᾳ ἀπομάχεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐννόει, ὅτι εἰς
 ἓν πρόσωπον οὐ συνέκλεισε τὴν θεολογίαν, ὥς οἱ ἀπαιδευτοὶ
 καὶ κακόσχολοι τῶν Ἰουδαίων καθηγηταὶ προλήπει τινὶ
 10 κατεχόμενοι δογματίζουσιν. οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον πληκ-
 τικωτάτων ὄντων εἰς ταύτην προήχθη, ὥς γε ἡγοῦμαι, τὴν
 ἐννοίαν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα
 ἡμετέραν καὶ κατ' ὁμοίωσιν, καὶ ἐκ τοῦ· ἔβρεξε κύριος πῦρ
 432 M. παρὰ κυρίου, καὶ ἐκ τοῦ· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου,
 15 κάθου ἐκ δεξιῶν μου, καὶ ἐκ τοῦ· ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεὸς καὶ
 σὺ εἶ ὁ θεός. τοὺς γὰρ λέγοντας ὅτι μυριάκις ἐστὶν ἅγιος
 ὁ θεὸς καὶ τό· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος παρερμηνεῦσαι
 τολμῶντας λαμπρῶς ἐλέγχει τό· ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου,
 τὸ πρόσωπόν σου, κύριε, ζητήσω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσ-
 20 ὡπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. εἰ μὴ γὰρ τὴν ἀγίαν ἀνεκήρυττε μυστι-
 κῶς τριάδα ὁ φράσας, περιτολογίας δίκαιος ἂν εἴη ἀπαιτη-
 θῆναι δίκας. οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ (χορῆναι γὰρ οἶμαι ἐπὶ
 σαφέστερον ὁρμῆσαι ῥητόν), ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ· θῦσον τῷ θεῷ
 θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου καὶ

3 Col. 1, 15. — 12 Gen. 1, 26. — 13 Gen. 19, 24. —
 14 Psalm. 109 (110), 1. — 15 Jes. 45, 14; 15. — 17 Jes. 6, 3. —
 18 Psalm. 26 (27), 8; 9. — 23 Psalm. 49 (50), 14; 15.

1 ὄντος DFP ὄντως tell. — 3 νιοῦ] ἰησοῦ PR (Χριστοῦ
 Is.). — 5 ζητεῖ AP ζητεῖν s. ζητεῖ ἢ R. — 10 μόνων CFG. —
 17 ἅγιος tertium om. CER. — 19 τὸ πρόσωπόν σου κύριε — ἀπο-
 στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου om. AF. — 20 σου om. E Isid. — ἐκή-
 ρυττε BR.

5 τοῦ μὴ δυνηθέντος P.

ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ
δοξάσεις με. εἰ μὴ γὰρ ἡ τριάς ἐνταῦθα σαφῶς ἐκηρύτ-
τετο, ἔδει ῥηθῆναι· θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ
ἀπόδος τὰς εὐχὰς σου καὶ ἐπικάλεσαι αὐτόν ἐν ἡμέρᾳ θλί- 5
ψεως, καὶ ἐξελεῖται σε, καὶ δοξάσεις αὐτόν. ἀλλ' οὕτω μὲν
οὐκ ἐρρήθη, εἴρηται δὲ ὡς εἴρηται. σαφῶς γὰρ καὶ διὰ 5
τούτων καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἡ παλαιὰ κηρύττει ὅτι οὐχ
ἐνὸς προσώπου κηρύττει δεσποτείαν, ἀλλὰ τριῶν μὲν ὑπο-
στάσεων, μιᾶς δὲ οὐσίας, ἵνα καὶ Ἰουδαίων στηλιτεύσῃ τὴν
ὡς ἐφ' ἐνὸς προσώπου οὐχ ὑγιῇ ἔννοιαν. οἷς καὶ Σαβέλ- 10
λιος ἠκολούθησεν, ἴσως ἐκ τῆς ἄγαν τοῦ νιοῦ πρὸς τὸν
πατέρα ἰσότητος εἰς τὸ μίαν ὑπόστασιν δογματίσαι νευρω-
θεῖς τὴν πολυθειᾶν Ἑλλήνων ἐξωστράκισεν. ὧν Ἀρειος καὶ
Εὐνόμιος ἐάλωσαν εἶναι φοιτηταὶ τὴν τῶν ὑποστάσεων δια-
φορὰν εἰς τὴν οὐσίαν παραλόγως ἐκλύσαντες. εἰ δέ τις 15
φαίη· διὰ τί γὰρ μὴ σαφῶς καὶ διαρρήδην ἐξ ἀρχῆς ταῦτα 433 M.
κεκήρυκται; φαίην ὅτι μάλιστα μὲν τοῖς συνετῶς ἀκούουσι
λαμπρὰ ἐστὶν αὕτη καὶ ἀπόδειξις καὶ διδασκαλία, ὡς καὶ
τῷ σοφῷ ἔδοξε Φίλωνι. εἰ δὲ καὶ συνεσκιασμένως ἐρρήθη,
ἐκεῖνο λογίζεσθαι χρή, ὅτι Ἰουδαίοις τοῖς εἰς πολυθειᾶν ῥέ- 20
πουσι νομοθετοῦντες οὐκ ἐδοκίμασαν διαφορὰν προσώπων
εἰσαγαγεῖν, ἵνα μὴ διάφορον φύσιν ἐν ταῖς ὑποστάσεσιν
εἶναι δογματίσαντες εἰς εἰδωλολατρείαν ἐκλυσθῶσιν, ἀλλὰ τὸ
τῆς μοναρχίας ἐξ ἀρχῆς μαθόντες μάθημα κατὰ μικρὸν τὸ

4 ἀπόδος αὐτῷ τὰς F Isid. ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς RV. —
θλίψεώς σου FP Is. — 6 ἐρρέθη ERV ἐρέθη A. — γὰρ καὶ
διὰ ABP Is. καὶ om. rell. — 7 διὰ πολλῶν (om. ἄλλων) RV. —
8 κηρύττει BP Is. σημαίνει rell. et Suid. v. ἅγιος. — 9 ἵνα] εἰ
DF. — 11 ἴσως ἐκ ABP Is. ὅς ἐκ R ἴσως δὲ ἐκ rell. — 13 τῶν
ἐλλήνων ABV. — 19 ἐρρίθη C ἐρρέθη AERV.

1 με — 4 ἐπικάλεσαι om. P ex homoeotel. — 13 καὶ τὴν π.
ἐλλ. ἐξωστράκῃσαι P (Is.). — 21 νομοθετῶν οὐκ ἐδοκίμασε P Is. —
προσώπου P. — 22 ἵνα μὴ καὶ P (ἵνα καὶ μὴ Is.). — 23 ἐκλυ-
σθῶσιν P (ἐκκ. Is.).

τῶν ὑποστάσεων ἀναδιδαχθῶσι δόγμα τὸ πάλιν εἰς ἐνότητα φύσεως ἀνατρέχον, ὥς εἶναι τὰ μὲν ἐνικῶς λεγόμενα τῆς ταυτότητος τῆς φύσεως παραστατικά, τὰ δὲ ὑπερβαίνοντα τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν τῆς τῶν ὑποστάσεων ιδιότητος τῆς εἰς
 5 μίαν οὐσίαν συναγομένης. τὸ μὲν γὰρ διαφόρους φύσεις ὑποτίθεσθαι Ἑλληνικόν, τὸ δὲ ἔν πρόσωπον ἡγοῦν μίαν ὑπόστασιν Ἰουδαϊκόν, τὸ δὲ πλατύνοντας εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα τὰς ὑποστάσεις εἰς μίαν οὐσίαν συνάγειν ὀρθότατόν ἐστι καὶ ἀληθινὸν τὸ δόγμα.

- 10 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· οὐκ ἔστι φυσικὰς ἀποδείξεις κατὰ πάντα παραστήσαι τῶν ὑπὲρ φύσιν πραγμάτων. εἰ γὰρ καὶ σὰρξ ἀληθὴς ὁ λόγος ἐγένετο, ἀλλ' οὐ ψιλὸς ἄνθρωπος ὁ Χριστὸς ἐνανθρωπήσας, μᾶλλον δὲ θεὸς ἐξ ἐκατέρων τῶν φύσεων εἰς ὑπάρχων υἱὸς θεοῦ, θεὸς
 15 ὑπερούσιος, εἰ καὶ διαρρήγνυνται οἱ τὸ μείζον καὶ ἔλαττον ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ συγκρίνοντες ἑτεροούσιον τὸν
 434 M. υἱὸν τοῦ πατρὸς καὶ ἀνόμοιον δογματίζοντες. οὐ γὰρ ἴσασιν, ὥς ἔοικεν, ὅτι τὸ μείζον καὶ ἔλαττον ἐπὶ τῶν ὁμοουσίων ζητεῖται καὶ κρίνεται, ὥς ἄνθρωπος ἀνθρώπου μείζων
 20 καὶ βοῦς βοδὸς καὶ ἵππος ἵππου, καὶ ἀπαξ ἀπλῶς ὁ κανὼν τῆς συγκρίσεως τοῖς ὁμογενέσιν ἀρμόζει. ὁ τοίνυν τὰ τοῦ θεοῦ τολμηρῶς περιεργαζόμενος καὶ μείζονα λέγων τοῦ υἱοῦ τὸν πατέρα τὴν σύγκρισιν ὥς ὁμοούσιον προσίεται, καὶ μὴ βούληται. ἑτεροούσια γὰρ ἀλλήλοις συγκρίνεσθαι οὐ δύνα-
 25 ται, οὔτε λέγεται μείζων ἄνθρωπος βοδὸς ἢ μείζων ἵππος καμήλου ἢ μείζων ὄνος ἰχθύος. τὰ μέντοι γε τὸν ἐνικὸν

26 — p. 531, 11 Isidor. Pelus. Epp. III, 27 Migne 748 D.

2 ἀνατρέχον — 3 φύσεως om. AF. — 10 ἐπὶ] ἐστὶ RV. — 16 τὸν υἱὸν om. DE. — 18 τὸ μείζον ABP τὸ m. 1 ut vid. spr. vers. in V om. tell. — 19 μείζον ACFP. — 20 ἀπαξ ἀπλῶς CD EFR. — 24 βούλεται BCD FR. — ἑτεροούσια ER.

3 τῆς φύσεως εἰσὶ παραστατικά P. — 9 καὶ ἀληθέστατον δόγμα P Is.

ἀριθμὸν ὑπερβαίνοντα ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ τῆς τῶν ὑποστάσεων διαφορᾶς εἰσι παραστατικά, τὰ δὲ γ' ἐνικῶς ἐξηξηγημένα τῆς ταυτότητος τῆς φύσεως. τὰ μὲν γὰρ εἰρηται, ἵνα Σαβέλλιος καὶ Ἰουδαῖοι ἐπιστομισθῶσιν, τὰ δέ, ἵνα Ἄρειος καὶ Εὐνόμιος καὶ Ἕλληνες στηλιτευθῶσιν. οἱ γὰρ πλατύ-
νοντες μὲν εἰς τὴν ἀγίαν τριάδα τὸν τῶν ιδιοτήτων ἀριθμόν, συστέλλοντες δὲ εἰς μίαν οὐσίαν, ὁρθότατα δογματίζουσι καὶ ταῖς τῶν οὐρανίων χρησμῶν ἔπονται διδασκαλίαις μήτε εἰς πολυθειαν διὰ τὴν τῆς φύσεως διαφορὰν ἐκπίπτοντες, μήτε εἰς Ἰουδαϊσμόν διὰ τὴν τοῦ ἐνὸς προσώπου σύστασιν 10 ὀλισθαίνοντες.

Πῶς δὲ οὐκ ἐρυθριῶσι κτίσματι προσκυνοῦντες καὶ ταῖς ἑαυτῶν μαχόμενοι ψήφοις; ἀπαγορευόντες γὰρ τὸ μὴ τῇ κτίσει προσκυνεῖν ὡς Ἑλληνικὸν αὐτοὶ τοῦτο δρῶντες ἑαυτοὺς λανθάνουσιν. χρῆ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὡς οὐ τὰ αὐτὰ 15 ὀνόματα πάντως καὶ τὰ αὐτὰ μηνύει πράγματα, οὔτε ἡ ὁμωνυμία συνωνυμίαν ἐκ παντὸς τρόπου ἐμφαίνει. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ υἱοῦ κυρίως λέγεται ἡ γέννησις, ἐπὶ δὲ τῶν κτισμάτων καταχρηστικῶς, ἐπ' ἐκείνου μὲν τῆς ἀληθείας ἔνεκεν καὶ τῆς ὁμοουσιότητος, ἐπὶ δὲ τούτων τιμῆς χάριν καὶ 20 υἰοθεσίας· βουληθεὶς γὰρ ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας. μὴ τοίνυν ἡ ὁμωνυμία τὴν ὁμοτιμίαν ἐνταῦθα τικτέτω, μηδὲ τὰ καταχρηστικῶς εἰρημένα κυρίως λελέχθαι νομιζέσθω, ἐπεὶ 135 M. καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τᾶλλα πάντα τὰ τῇ θείᾳ μὴ πρέποντα φύσει καταχρηστικῶς λελεγμένα οὐκ ἂν τις εὖ 25

21 Ep. Jac. I, 18.

2 τὰ δέ γε ἐνικῶς F τὰ δὲ ἐνικῶς unus ex recc. τὰ δὲ γενικῶς rell. (τὰ δ' ἐνικῶς Isid.). — 4 ἐπιστομισθῶσιν C et recc. nonnulli ἐπιστομηθῶσιν AP et recc. plerique ἐπιστομωθῶσιν F. — 7 ὁρθότητα DR. — 12 κτίσμασι CD κτίσμα R. — 16 μηνύει P μηχανύει (-η B -ειν A) rell. — 24 τὰ ἄλλα AE. — τὰ om. ADF.

8 διδάσκαλοι διδασκαλίαις P e dittographia. Ante διδάσκαλοι m. 2 spr. vers. ὡς. — 9 ἐκπίπτοντες P. — 10 τοῦ om. P. — σύντασιν P. — 21 γὰρ φησιν P.

φρονῶν κυρίως πεφράσθαι φαίη. δῆλον γάρ ἐστιν, ὅτι
 ἐκάστω χωρίῳ καὶ ἐκάστη λέξει ἡ προσήκουσα καὶ ἀρμόζουσα
 διασάφσεις προσαγομένη τὴν ἀλήθειαν ὠδίνει. εἰπάτωσαν
 δέ γε καὶ οἱ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημοῦντες καὶ τῆς
 5 θείας οὐσίας αὐτὸ χωρίζοντες, πῶς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν
 ἐνανθρωπήσας παρέδωκε συμπληρωτικὸν εἶναι τῆς ἀγίας
 τριάδος τὸ πανάγιον πνεῦμα, καὶ ἐν τῇ ἐπικλήσει τοῦ θείου
 βαπτίσματος σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ ὡς ἐλευθεροῦν τῶν ἁμαρ-
 10 τημάτων τοὺς ἀνθρώπους ἀριθμούμενον καὶ ἐπὶ τῆς μυστι-
 κῆς τραπέζης τὸ σῶμα ἰδικὸν τῆς τοῦ υἱοῦ σαρκώσεως
 ἀποφαῖνον, πῶς ἂν εἴη ποιητὸν ἢ κτιστὸν ἢ τῆς δουλικῆς
 φύσεως, ἀλλ' οὐ τῆς δεσποτικῆς καὶ δημιουργοῦ καὶ βασι-
 λίδος οὐσίας συγγενὲς καὶ ὁμοούσιον τὸ ἅγιον πνεῦμα; εἰ
 γὰρ δοῦλον, μὴ συναριθμείσθω μετὰ τοῦ δεσπότου, καὶ εἰ
 15 κτίσμα, μὴ συναριθμείσθω τῷ κτίσῃ. ἦνται γὰρ καὶ συν-
 ηρίθμηται, ἐπειδὴ τῷ ἀκριβεῖ τῶν τοιούτων δογματιστῇ
 Χριστῷ πείθεσθαι προσήκει βεβαίως καὶ ἀσφαλῶς τὰ περὶ
 τῆς οἰκείας οὐσίας διδάσκοντι, εἰ καὶ τοῖς πνευματομάχοις
 δοκεῖ σοφωτέρους εἶναι καὶ τὰ οὐράνια πλέον εἰδέναι θεοῦ
 20 νομπάζοντας ἢ μᾶλλον τολμηρῶς τε καὶ δυσσεβῶς ῥητορεύ-
 οντας. εἰ οὖν ὁ θεῖος Δανιὴλ ἄγγελον θεασάμενος καὶ
 θανυμάσας τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ὀφθέντος προηνῆς
 ἔπεσεν ἐκπλαγείς πρὸς τὸ παράδοξον τῆς θέας, ποῖαν ἔξου-

5—20 Isidor. Epp. I, 109 Migne 256 B. — 21 — p. 533, 3 ib.
 III, 386 Migne 1028 D.

1 πεφράσθαι BDP περιφράσθαι A περιπεφράσθαι CEFV
 περὶ τε φράσθαι G περιφράσασθαι R. — 5 πῶς] εἰ Isid. —
 7 θείου] ἁγίου C Isid. — 11 πῶς δὲ ἂν ABV. — 14 εἰ κτίσμα
 (om. καὶ) CDEF εἰ δὲ κτίσμα R. — 19 σοφωτέροις ERV. —
 23 πρὸς om. RV.

5 οὐσίας ἀποχωρίζοντες *sprscripto inter vers.* αὐτο P. —
 8 ἁμαρτιῶν P Isid. — 9 τοὺς ἀνθρώπους om. P Isid. — 14 ἀριθ-
 μείσθω P Isid. — 15 συγκρίσθω P Isid. — 18 εἰ om. P. —
 21 θεῖος καὶ σοφὸς P. — 22 τὸ ante μέγεθος om. P.

σιν ἀπολογία οἱ πατρὶ καὶ νῖφ καὶ ἀγίῳ πνεύματι μεσι-
 τεύειν τολμῶντες καὶ τὴν ἄρρητον φύσιν λόγοις ζυγοστατεῖν
 ἐπιχειροῦντες καὶ φυσιολογοῦντες; τὴν τοίνυν ἄχρονον καὶ
 αἰδῖον καὶ ἀμεσίτευτον καὶ παντὸς λόγου καὶ νοῦ κρείττονα
 πρόοδον τοῦ νιοῦ ἀπὸ τοῦ πατρὸς γέννησιν καλοῦσιν αἱ 5
 γραφαί, οὐχ ἵνα πάθος ὑπογράψωσιν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὁμοούσιον
 ὑποδείξωσιν· ὁμοούσια γὰρ τῷ ὄντι τὰ τικόμενα τοῖς τίκτου- 436 M.
 σιν. ἵνα δὲ μὴ φαντασίαν πάθους ἐπικομίσῃ, λόγον προσ-
 αγορεύουσιν, καὶ ἵνα μὴ νεώτερος ἐπινοηθῇ, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ
 λόγος φησίν. εἴτα καὶ τὴν πρὸς τὸν πατέρα σχέσιν κηρύτ- 10
 τοντες· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν. εἴτα καὶ τὴν ἀξίαν·
 καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, ἐκ μὲν τοῦ νιοῦ τὸ ὁμοούσιον, ἐκ δὲ
 τοῦ λόγου τὸ ἀπαθές, καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἐν ἀρχῇ εἶναι τὸ
 συναἰδιον, ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τὸν πατέρα εἶναι τὴν πρὸς αὐτὸν
 οἰκειότητα, διὰ δὲ τοῦ θεοῦ εἶναι τὴν ἀξίαν αὐτοῦ κατα- 15
 μαθόντες καὶ ἐξ ἐκάστου ὀνόματος τὸ μὴ ἐφορμοῦν καὶ
 ἀπρεπὲς ἀποπεμπάμενοι, οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ νιοῦ τὸ νεώτε-
 ρον, ἀπὸ δὲ τοῦ λόγου τὸ ἀνυπόστατον, θεὸν αἰδῖον ὁμο-
 ούσιον ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς προελθόντα
 εἰδείημέν τε καὶ προσκυνήσαιμεν.

20

[β'. Περὶ Κωνσταντίου.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖος υἱὸς
 αὐτοῦ ἔτη ια', ὃς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν εἰς τὸ

3—20 Isidor. Epp. IV, 142 Migne 1224 A.

9 ἦν om. AB. — 17 τὸν νεώτερον CPR. — 18 ἐνυπόστατον
 BR. — 19 ἀπαθῶς EPR et m. 2 A ἀγαθῶς (-θός C) rell. —
 20 ἡδείημεν (ἡδ. C) CDPV ἰδείημεν F ἰδέηι μὲν B ἰδοίημεν R.
 — 22 κωνστ. ὁ υἱὸς αὐτοῦ ABR ὁ υἱὸς αὐτοῦ κ. F. — 23 ἔτη
 κα' R ἔτη κδ' B. — τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς (αὐτοῦ add. F) CF.

8 φαντασία πάθους ἐπικωμάσῃ P. — 9 νεώτερον ἐπινοη-
 θείῃ P Isid. — 10 φασίν P Isid. — 16 ἐφαρμoῦν P. — 18 τὸν
 ἀνυπόστατον P.

Ἀρειανικὸν φρόνημα παρασυρεῖς κατεβιάζετο τὸν θεῖον Ἀλέξανδρον Κωνσταντινουπόλεως δέξασθαι τὸν Ἀρειον εἰς κοινωλίαν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου παντελῶς, ἀλλὰ φάσκοντος· ἐγώ, βασιλεῦ, τὸν ὑπὸ τῶν τιῆ' πατέρων κατακριθέντα καὶ
 5 ἀναθεματισθέντα δέξασθαι οὐ δύναμαι· ἔφη ὁ βασιλεὺς· ὄρα, ὦ ἐπίσκοπε, μὴ ἄκων δέξῃ αὐτόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ σύνοδον ἐκέλευσα γενέσθαι πρὸς τὸ γυμνασθῆναι τὰ παρ' ἑκατέ-
 437 M. ρων ὡμῶν ἀκριβέστερον. ὁ δὲ ἄγιος ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἀνέστη εὐθὺς καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως λέ-
 10 γων· τὸ θέλημα κυρίου γενέσθω. καὶ ἔλθων εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπιτεσὼν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἑβόα πρὸς τὸν θεὸν μετὰ δακρύων λέγων· κύριε ὁ θεός, μὴ συγχωρήσῃς τῷ ἀναιδεῖ λύκῳ καὶ ἄρπαγι εἰσελθεῖν εἰς τὴν [ἁγίαν] ἐκκλησίαν σου, ἀλλὰ δίκασον ἐνδίκως τὸν
 15 ἄδικον ἐν τάχει. τῇ δὲ ἐπαύριον τῆς συνόδου συγκροτηθείσης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁ Ἀρειος ἐρχόμενος μετὰ πάντων τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ εἰσῆλθεν ὡς διὰ χρεῖαν τῆς γαστρὸς εἰς οἶκόν τινος ὀπισθεν τοῦ φόρου, ἐν ᾧ τόπῳ, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, πρηνῆς γενόμενος ἐξαίφνης ἐλάκισε μέσος, καὶ
 20 ἐξεχύθη τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ πάντα, καὶ ἀμφοτέρων διήμαρτεν ὁ δειλῖος, τῆς τε κοινωνίας καὶ τῆς παρούσης ζωῆς. καὶ

15—p. 535, 4 Theodoret. Hist. eccl. I, 13 ex Athanas. Ep. ad Serapionem.

4 ὑπὸ τῶν τιῆ' BCP τῶν om. rel. — 10 τοῦ κυρίου BRV τοῦ θεοῦ F. — 12 μετὰ δακρύων om. F. — λέγων ante πρὸς τὸν θεὸν ins. N ante μετὰ δακρύων V. — 14 ἁγίαν om. DFP. — 18 ὀπισθεν BEFPR ὀπιθεν rel. — 19 ἐλάκ. μέσος ἐξαίφνης N ἐξαίφνης om. R. — ἐλάκισε DFP ἐλάκησε ABCEMP ἐλάκκησε L ἐξελάκισε (-σε G) GR. — μέσος CELN. — 20 ἐξεχύθη τὰ (στάνα P) σπλ. αὐτοῦ πάντα AP ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλ. αὐτοῦ rel.

5 φησιν P. — 8 ὁ δὲ ἀλέξανδρος ἀναστὰς εὐθὺς ἐξῆλθε P. — 10 γινέσθω P. — 11. 12 τῷ θυσιαστ. πρὸς τὸν θεὸν ἑβόα μετὰ δακρύω (sic) ὅλην τὴν νύκτα λέγων P. — 16 ὁ ἄρειος ἐκδεχομένων αὐτὸν πάντων ἐρχόμενος, ὡς φησι Θεοδώρητος, μετὰ τῶν ὁμοφρ. εἰσῆλθεν P. — 18 εἰς οἶκόν τινος om. P.

ὁ μὲν Ἀρειος οὕτω κατέστρεψε τὸν βίον, οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτοῦ μεγάλως ἡσχύνθησαν καὶ διεσκορπίσθησαν. ὁ δὲ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ μακαρίτης Ἀλέξανδρος, τῆς ἐκκλησίας χαιρούσης τὴν ἀγίαν σύναξιν ἐπετέλεσεν.

Οἱ δὲ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀνεψιοί, Γάλλος καὶ 5 Ἰουλιανός, ἀναγνώσται γεγόνασιν ἐν Ἀντιοχείᾳ. ἐκκλησίαν δὲ τῷ μάρτυρι Μάμαντι κτίσαι προθυμηθέντων, ἐν ᾧ μέρει κτίζειν Ἰουλιανὸς ἔλαχεν ἢ γῇ τοῦτο οὐκ ἐδέχeto. πανημέριον γὰρ οἰκοδομῶν, ἡδωφισμένον τῇ ἐπιούσῃ ἡγρίσκετο, καὶ τὴν διαστροφὴν τῆς γνώμης τοῦ ταλαιπώρου ἢ ἄψυχος ὕλη 10 προεδήλου. ὃς καὶ τὴν κόμην ἀποκειράμενος καὶ μοναδικὴν ἄσκησιν ὑποκρινόμενος εἰς Ἀθήνας κατήλθε τῆς βασιλείας ἐφιέμενος, καὶ τὴν Ἑλλάδα περιερχόμενος μάντις ἐπεζήτει καὶ χρησμολόγους, εἰ τεύξεται τοῦ ποθομένου. καὶ δὴ περιτυγχάνει ἀνθρώπῳ δυσσεβεῖ ταῦτα προλέγειν ὅτι 15 438 M. ισχνουμένῳ, ὃς τοῦτον εἷς τινὰ τῶν εἰδωλικῶν καταδύσειν καταγαγὼν τοὺς ἀπατεῶνας ἐκάλεσε δαίμονας. ἐκείνων δὲ μετὰ τῆς συνήθους φαντασίας ἐπιφανέντων, ἠνάγκασε τοῦτον ὁ φόβος ἐπιθεῖναι τῷ μετώπῳ τοῦ σταυροῦ τὸ σημεῖον, ὅπερ ἰδόντες ἀφανεῖς αὐτίκα γεγόνασιν. συνεῖς οὖν ὁ γόης 20

5—12 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 35, 33 Leo Gramm. p. 92, 12 Polyd. p. 362, 4. — 13—p. 536, 4 Theodoret. Hist. eccl. III, 3.

3 μακάριος FN. — 4 τὴν σύναξιν τὴν ἀγίαν N. — 6 ἐκκλησίας C Exc. Polyd. — 7 κτίσαι om. AM. — προθυμηθέντες FL. — 8 τοῦτο] τοῦτον R τὴν οἰκοδομὴν L τὰς οἰκοδομὰς F. — 9 εὐρίσκετο NR ἐφαίνετο F.

1 οὕτω καταστρέψας τὸν βίον οἱ ὁμόφρ. αὐτοῦ μεγ. κατησχύνθησαν καὶ διελύθησαν, ὁ δὲ μακαρίτης ἀλέξ. P (ὁ ποιμὴν ὁ καλός om. etiam Theod. Ath.). — 6 γενόμενοι ἐν ἀντ. ἐκκλ. τῷ μαρτ. προεδυμῆθησαν. ἐν ᾧ δὲ μέρει P (γεγόνασι καὶ προεδυμῆθησαν Exc. Theoph. Polyd. γερόμενοι προεδυμῆθησαν Leo). — 8 τοῦτο ἢ γῇ P. — πᾶν ἡμέριον P. — 9 ἡδ. ἡγρίσκετο τῇ ἐπαύριον P. — 13 ἐζήτει P. — 14 εἰ τ. τοῦ ποθομένου μαθεῖν ἱμερόμενος P Theod.

- ἐκεῖνος τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν ἐπεμέμψατο τοῦτον λέγων·
οὐ φοβηθέντες, ὥς σὺ νομίζεις, ἀλλὰ βδελυξάμενοι τὸ παρὰ
σου γενόμενον ἀνεχώρησαν. οὕτω βουκολήσας τὸν αἰχμάλω-
τον ἐμύησέ τε καὶ τοῦ μύσους ἐνέπλησεν. αἵμασι γὰρ μυ-
5 σαροῖς ἀπολουσάμενος τὸ θεῖον βάπτισμα, ἡ τῆς βασιλείας
ἐπιθυμία τῆς εὐσεβείας ἐγύμνωσε τὸν τρισάθλιον. εἴτα
Κωνσταντίος τοῦτον μεταστειλόμενος καὶ ἀναγορεύσας καί-
σαρα σὺν αὐτῷ κατὰ Περσῶν ἐξώρμησεν· ὑποστρέφων δὲ
τοῦτον αὐτοκράτορα καταλείψας ἀπέθανεν ἐν Κιλικίᾳ.
- 10 Ἐφ' οὗ Εὐνόμιος καὶ Φωτεινὸς καὶ Μακεδόنيος καὶ
Ἀπολινάριος οἱ αἰρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο. καὶ τὰ λείψανα
τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου
εἰσῆλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας
διχῇ τοὺς τῶν ψαλλόντων χοροὺς διελὼν ἐκ διαδοχῆς τὴν
15 δαυτιτικὴν ἐδίδαξε πρῶτος ᾄδειν μελωδίαν, ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ
πρῶτον ἀρξάμενον πάντοσε διέδραμε τῆς οἰκουμένης τὰ τέρ-
ματα. καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ καὶ ἡ ἐν Γάγγροις ἐγένοντο σύν-
οδοι, ἡ μὲν κατὰ Μαρκέλλου καὶ Φωτεινοῦ ψιλὸν ἄνθρω-
πον τὸν Χριστὸν βλασφημούντων, ἡ δὲ κατὰ τῶν μαθητῶν
20 Εὐσταθίου τοῦ Σεβαστείας, οἱ καὶ Μεσσαλιανοὶ λεγόμενοι.

4—5 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 46, 18 Leo p. 94, 5.
— 6—8 cf. Mal. p. 325, 11. — 11—13 cf. Leo Gramm. p. 87, 19
(sub Constantino). — 13—17 Theodoret. Hist. eccl. II, 24.

1 ἐπεμέμψατο ENPV ἐμέμψατο BFLR ἀπεπέμψατο A ἐπέμ-
ψατο CG — 5 τῇ — 6 ἐπιθυμία FV ἐπιθυμία (om. ἡ) R. —
13 ἐν ἀντιοχείᾳ N. — 16 πάντοσε (corr. ex παντόσε P) διέδρα-
μεν BP παντόσε διέδραμεν ADEL παντὸς ἐδίδεδρ. M πάντως
ἐδίδεδρ. C παντὸς διέδρ. R πανταχόσε διέδρ. V ἐκεῖθεν διέδρ. F.
— σπέρματα A πέρατα BFMR Suid. v. χορός. — 17 γάγγροις AP
γάγγρα F γάγγραις L γάγγραις rell. — 19 ὁμολογούντων καὶ
βλασφημούντων F ἀποκαλούντων (ἐπικαλ. D) καὶ βλασφ. N. —
20 σεβαστίας ABCDL. — μεσσαλιανοὶ EL et recc. quidam μετα-
λιανοὶ recc. alii μεσσαλινοὶ A. — τῶν καὶ μεσσαλιανῶν (μασ. B)
λεγομένων BF.

1 τούτων P. — 6 ἐγύμνωσε m. 2 ex ἐγύμνασε P. — 9 καὶ
τοῦτον (lit. corr. ex τούτων) P. — 12 ἁγίων om. P.

καὶ ὁ μέγας Ἐφραῖμ ἔργῳ καὶ λόγῳ διέπρεπεν, ὃς καὶ πολλὰ 439 Μ.
 συγγράμματα καταλέλοιπεν, ἐν οἷς καὶ τριακοσίας μυριάδας
 ἐκδίδωκε στίχων εἰς τὸ ψάλλειν Σύρους καὶ τοὺς ἐκ τῆς
 πλάνης τοῦ Βαρδισιάνου προσεπισπᾶσθαι διὰ τοῦ μέλους
 καὶ τῆς ἡδυτάτης συμφωνίας. ἐκβιασθεῖς δὲ καὶ πρεσβύ- 5
 τερος ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ὃς καὶ ἐποίη-
 σεν αὐτὸν δι' αἰτήσεως λαλῆσαι τὴν Ἑλληνίδα γλωτταν
 ἀκωλύτως. καὶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ
 ἀπὸ τοῦ ἁγίου κρανίου τόπου μέχρι τοῦ ὅρους τῶν ἐλαιῶν
 διήκον, περὶ οὗ καὶ φέρεται πρὸς Κωνστάντιον ὑπὸ Κυρίλ- 10
 λου Ἱεροσολύμων ἀναφορά.

Οἱ τοίνυν Μεσσαλιανοί, τοῦτ' ἔστιν Εὐχῖται καὶ Ἐν-
 θουσιασταὶ λεγόμενοι ἀπὸ Ἀδελφίου καὶ Δαδῶη καὶ Σάβα
 καὶ Συμεῶνος τῶν αἵρεσιαρχῶν τὴν πονηρὰν καὶ ψυχόλε-
 θρον αἵρεσιν ταύτην μετέλαβον. ἀφ' ὧν ὁ μέγας Φλαβια- 15
 νὸς Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοναχὸν δῆθεν
 συναθροίσας πολλοὺς καὶ τὴν αἵρεσιν ἐξαρνούμενους τόνδε
 τὸν τρόπον διήλεγξεν. ἐπίσημον γάρ τινα παρ' αὐτοῖς γέ-
 ροντα παραλαβὼν κατ' ἰδίαν ἔφη πρὸς αὐτὸν μετὰ πανουρ-

1—5 Theod. Lect. cf. Cram. II, 95, 1 Theoph. p. 62, 33 Leo
 p. 92, 6 Polyd. p. 352. — 8—11 *ib.* cf. Cram. II, 95, 15 Theoph.
 p. 41, 32 Polyd. p. 338 *fin.* — 12—15 *ib.* cf. Exc. Bar. Theoph.
 p. 63, 14. — 15—p. 539, 9 Theodore. Hist. eccl. IV, 11.

2 κατέλιπεν A καταλειπών P. — 4 βαρθησιάνου A βαρθη-
 σιανού EG βαρδισιανού R. — προσεπισπᾶσθαι BFP (ἀντισπᾶ-
 σασθαι Cram. Polyd.). — 7 αὐτὸν] τοῦτον F om. N. — 9 ἀπὸ τοῦ
 τόπου τοῦ ἁγίου κρανίου FR. — 12 μεσαλιανοί DFL μασσαλιανοί
 ER μασαλιανοί B. — εὐχῖται BFLP εὐχῖται N εὐχῖται AC. —
 13 ἀδελφίου LNRV ἀδελφείου B. — δαδῶη BV δαδών C δαδών G.
 — σάββα BRV. — 15 ταύτην αἵρεσιν N. — 16 ἐπίσκοπος ἀν-
 τιοχείας L ἐπίσκοπος om. P. — 17 συναθροίσας δῆθεν V δῆθεν
 om. R. — ἐξαρνούμενος V ἐξαρνούμενοι R. — 18 τὸν om. FR.

5—8 *sic in P*: ἐκβιασθεῖς δὲ καὶ διάκονος γενόμενος οὐ
 κατεδέξατο μεῖζόν τι γενέσθαι διὰ πολλὴν μετριοφροσύνην.
 (*Eadem fere* Cram. Polyd.). — 15 ἀφ' ὧν ὡς φησὶ πάλιν θεο-
 δώρητος, ὁ θεῖος φλαβιανὸς P.

γίας· ἡμεῖς μὲν, ὧ πρεσβῦτα, τὸν πλείω βεβιωκότες βίον ἀκριβέστερον καὶ τὴν ἀνθρωπείαν ἐμάθομεν φύσιν καὶ τὰ τῶν ἀντιπάλων δαιμόνων ἔγνωμεν εὖ μάλα μηχανήματα, πείρα δὲ καὶ τὴν τῆς χάριτος ἐδιδάχθημεν χορηγίαν. οὗτοι
 440 M. 5 δὲ νέοι ὄντες καὶ τούτων οὐδὲν ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι πνευματικωτέρων ἀκοῦσαι λόγων οὐ φέρουσιν. οὐκοῦν εἰπέ μοι, πῶς φατε καὶ τὸ ἐναντίον πνεῦμα ὑποχωρεῖν καὶ τοῦ παναγίου πνεύματος τὴν χάριν ἐπιφοιτᾶν διὰ τῆς ὑμετέρας εὐχῆς καὶ ἐπιτηδεύσεως; ὁ δὲ τοῖς λόγοις τούτοις κατα-
 10 θελχθεὶς ἐξήμεσεν ἅπαντα τὸν κεκρυμμένον ἰὸν καὶ ψυχοφθόρον καὶ φησιν· οὐδεμίαν μὲν ἐκ τοῦ βαπτίσματος ἴσμεν ὠφέλειαν τοῖς ἀξιουμένοις ἐγγίνεσθαι, μόνην δὲ τὴν σπουδαίαν εὐχὴν τὸν ἔνοικον καὶ συνουσιωμένον δαίμονα ἐξελαύνειν· ἔλκειν γὰρ ἕκαστον τῶν τικτομένων ἐκ τοῦ προ-
 15 πάτορος ὥσπερ τὴν φύσιν οὕτω δὴ καὶ τὴν τῶν δαιμόνων δουλείαν, ὧν ὑπὸ τῆς σπουδαίας εὐχῆς ἐλαυνομένων ἐπιφοιτᾶ λοιπὸν τὸ πανάγιον πνεῦμα ὁρατῶς καὶ αἰσθητῶς καὶ τὴν οἰκίαν παρουσίαν φανερώτατα σημαῖνον. καὶ τὸ μὲν σῶμα τῆς ἐμπαθοῦς κινήσεως εὐθὺς ἐλευθεροῦται παντελῶς, ἡ δὲ
 20 ψυχὴ τῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω τροπῆς τέλεον ἀπαλλάττεται, ὥς μηκέτι δεῖσθαι λοιπὸν μήτε νηστείας πιεζούσης τὸ σῶμα μήτε διδασκαλίας χαλινούσης τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πονηρᾶς καὶ ἐνθυμήσεως. οὐ μόνον δὲ τῶν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁ τοιοῦτος ἀπαλλάττεται παθῶν
 25 αἰσχίστων καὶ σκιρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς προβλέπει καὶ τὴν ἀγίαν τριάδα ὁφθαλμοφανῶς θεωρεῖ καὶ

1 πλείον R πλείονα L. — 5 οὐδὲν ἀκριβῶς PV Theod. ἀκριβῶς οὐδὲν rell. — πνευματικώτερον—λόγον FRV. — 8 ὑμετέρας BEFLP et D sed m. 2 ut vid. corr. ἡμετέρας ACNV et recc. quidam ὑμέρας (sic) recc. alii. — 17 πανάγιον ABP Theod. ἅγιον rell. — 18 σημαίνων AGLN.

16 δουλείαν λέγωμεν P (Theod. ἔλεγεν post τικτομένων v. 14 ins.). — 25 σαφῶς τὰ μέλλοντα P Theod. — 26 ἀγίαν] θεῖαν P Theod.

θεολογίας καὶ θεῶν μυστηρίων ἀξιοῦται. οὕτως ὁ θεῖος Φλαβιανὸς τὴν δαιμονιώδη καὶ μυσαρωτάτην αἵρεσιν ἀνορύξας καὶ γυμνώσας ἔφη πρὸς τὸν δυσσεβέστατον γέροντα· πεπαλαιωμένε κακῶν ἡμερῶν, ἤλεγξέ σε τὸ σὸν μικρὸν στόμα, καὶ οὐκ ἐγώ, καὶ τὰ σὰ διεφθαρμένα καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη 5 καταμαρτυροῦσί σου. φανερωθείσης δὲ τῆς σατανικῆς καὶ βδελυρᾶς ἀπάτης καὶ νόσου ταύτης, τῆς μὲν Συρίας ἐξηλάθησαν, εἰς δὲ τὴν Παμφυλίαν ἐχώρησαν καὶ ταύτην τῆς λώβης ἐπλήρωσαν.

[γ'. Περὶ Ἰουλιανοῦ.]

10

Μετὰ δὲ Κωνστάντιον ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβά- 443 M. της ἔτη δύο ἡμῖς. ὃς κατὰ συγχώρησιν θεοῦ παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐποίει καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα οἱ τοῦτον κινοῦντες ἐθεραπεύοντο δαίμονες. ὅθεν οἱ τῶν εἰδώλων ὑπασπισταὶ ἀναθαρρήσαντες ἀνέφξαν μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων σηκοὺς καὶ 15 τὰς μυσαρὰς ἐπετέλουν τελετάς, τοὺς δὲ θείους ναοὺς κατέστρεφον καὶ τοὺς χριστιανοὺς δεινῶς ἐμάστιζον. ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Πορφύριος ὁ Τύριος ὑπάρχων πολλὰ κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν ἐκμανεῖς ἐλύσθησεν. χριστιανὸς γὰρ γενόμε- 444 M. νος καὶ τυπτηθεὶς ὑπὸ τινος χριστιανοῦ ἐν Παλαιστίνῃ θυ- 20 μωθεὶς μετῆλθε πάλιν εἰς τὸν ἐλληνισμόν ὁ ταλαίπωρος καὶ κατὰ τῆς πίστεως ἐδογματίσεν.

Ὅποια τοίνυν καὶ ὅσα κατ' ἐκεῖνον ἐτόλμησαν τὸν καιρὸν οἱ τοῦ δυσσεβοῦς ὁμόφρονες πάμπολλα μὲν ἔστι καὶ

12—14 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 46, 17. — 14—17 Theodoret H. eccl. III, 6. — 17—22 Theod. Lect. cf. Cram. II, 96, 32 Exc. Bar. Theoph. p. 52, 7. — 23—p. 540, 8 Theodoret. H. eccl. III, 7.

2 μυσαρωτάτην καὶ δαιμονιώδη RV. — ὀρύξας D ἀναρ- ρήξας P (διορύξας Theod.). — 4 μικρὸν ABP μικρότατον rell. (om. Theod.). — 5 καὶ ἀκάθαρτα om. BD. — 13 ὅσοις B Exc. Theoph. — 20 τυπτηθεὶς B Theoph. (sed ἐτυπτήθη Cram. Exc.). — 21 ἐπανῆλθε ABV ἀπῆλθε R. — 24 εἰσι BPR.

4 πολλῶν κακῶν ἡμερῶν P. — 7 ἐξηλάσθησαν P.

συγγραφῆς ἰδίας ἐπιδεόμενα, ἡμεῖς δὲ ἐκ πολλῶν ὀλίγα
 διηγησόμεθα. ἐν Ἀσκάλῳ μὲν καὶ Γάζῃ ἀνδρῶν ἱερῶν
 καὶ γυναικῶν διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἐπηγγελμένων ἀναρ-
 ρήξαντες τὰς γαστέρας καὶ κριθῶν ἐμπλήσαντες προύθησαν
 5 χοίροις βοράν, ὧν καὶ τῶν ἡπάτων καὶ τῶν αἱμάτων ἀπ-
 εγεύσαντο οἱ δυσώνυμοι. ἐν δὲ τῇ Σεβαστῇ πόλει τοῦ προ-
 δρόμου τὴν θήκην ἀνοίξαντες πυρὶ τε παρέδωκαν τὰ λεί-
 ψανα καὶ τὴν κόνιν διεσκέδασαν. ἐν δὲ Καισαρείᾳ τῆς
 Φιλίππου τῇ νῦν Πανεαδί ἀνδριᾶς ἦν τοῦ κυρίου, ὃν ἡ
 10 αἰμόρρους εὐχαριστήριον πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῆς ἔστησεν. βο-
 τάνη δὲ τις ἐφύετο ἐν τῇ βάσει, ἐν ᾗ πρότερον ὁ χαλκοῦς
 ἀνδριᾶς ἴστατο τοῦ Χριστοῦ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις ἄγνωστος
 πέλουσα, παντὸς δὲ πάθους ἀλεξητήριος τυγχάνουσα. ὅνπερ
 ἀνδριάντα Ἰουλιανὸς ὁ ἀσεβὴς καταγαγεῖν πρὸς ἐμπαιγμὸν
 15 δῆθεν καὶ συρῆναι προστάξας ἴδιον ἀντ' ἐκείνου ξόανον
 445 M. ἰδρυσεν. πῦρ δὲ κατελθὼν οὐρανόθεν τοῦτο κατέκαυσεν.
 τὸν δὲ γε τοῦ κυρίου ἀνδριάντα ὅφ' Ἑλλήνων τότε συντρι-
 βέντα οἱ χριστιανοὶ συλλέξαντες ἐπιμελῶς εἰς ἐκκλησίαν ἀπ-
 ἔθεντο. ὁ δὲ ἐμβρόντητος Ἰουλιανὸς προφανῶς λοιπὸν καὶ
 20 ἀναιδῶς κατὰ τῆς εὐσεβείας ὠπλίζετο. καὶ πρῶτον μὲν τὰς

8—18 Theod. Lect. cf. Cram. II, 96, 7 Exc. Bar. Theoph.
 p. 49, 9. — 19—p. 541, 9 Theod. Hist. eccl. III, 15.

1 δεόμενα B Theod. — 2 διηγησόμεθα LMP. — ἀσκαλῳ
 (-ῳν) AM) ACEM σκάλλων P. — 3 ἐπηγγειμένων P ἐπηγγει-
 λαμένων B. — 6 σεβαστηπόλει D σεβαστωπόλει Exc. de virt.
 σεβαστεία πόλει R. — 7 παρέδωκαν BCE LMP et Exc. de virt.
 lit. corr. παρέδωκαν F. — τὰ δὲ λείψανα RV. — 8 τῆς] τῇ BF.
 — 14 δυσσεβῆς FRV. — 16 κατελθὼν BLNP.

1 ἡμεῖς δὲ ὀλίγα ἐκ πολλῶν, φησὶ θεοδώρητος αὐτῆς, διηγησ. P.
 — 2 μὲν γὰρ καὶ P Theod. — 7 τὰ θεία λείψανα P. — 10 βο-
 τάνη—13 τυγχάνουσα v. 16 post κατέφλεξεν ins., ἀνδριάντα v. 14
 om. P Cram. — 12 τοῦ om. P. — ἀδιάνωστος P. — 13 πέλουσα
 om. P Cram. — 14 καταγαγεῖν καὶ πρὸς ἐμπ. δῆθεν συρῆναι
 προστάξας P Exc. Bar. — 16 κατέφλεξεν P Cram.

ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς ἐξωθεν πηγὰς ταῖς μυσαραῖς θυσίαις ἐμόλυνεν, ὅπως ἕκαστος μεταλαμβάνων τοῦ νάματος μεταλαγχάνῃ καὶ τοῦ μύσου. ἔπειτα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν προκείμενα τοῦ μιάσματος ἐνεπίμπλη. περιεραίνοντο γὰρ καὶ ἄρτοι καὶ κρέατα καὶ ὀπῶραι καὶ λάχανα καὶ τᾶλλα 5 ὅσα ἐδώδιμα. ταῦτ' οὖν ὁρῶντες οἱ χριστιανοὶ ἔστενον μὲν καὶ ὠλοφύροντο ἐπὶ τοῖς γινομένοις, μετελάμβανον δ' ὅμως ἀποστολικῷ νόμῳ πειθόμενοι τῷ φάσκοντι· πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνειδησιν. ἔτι μὴν καὶ ἕτερον ἐξευρὼν κατὰ τῆς εὐσεβείας 10 μηχάνημα καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις χρυσίον διανέμων κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος καθῆστο μὲν αὐτὸς ἐπὶ θρόνου βασιλικοῦ, προύθηκε δὲ παρὰ τὸ ἔθος βωμὸν ἀνθράκων πλήρη καὶ λιβανωτὸν ἐπὶ τῆς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τραπέζης, καὶ προσέταξε περὶ τῶν τὸ χρυσίον κομιζομένων ἕκαστον πρότερον 15 ἐπιβάλλειν τῷ βωμῷ λιβανωτόν, εἴτα προσέρχεσθαι καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ δέχεσθαι. καὶ πρὸς τούτοις ἐκέλευσε καὶ ταῖς μυσαραῖς εἰκόσιν αὐτοῦ συγγράφεσθαι Δία καὶ Ἄρεα, καὶ οὕτως ὁ ἀνόσιος ἔσπευδε καταμιαίνειν πάντας. ἐξέθετο δὲ καὶ νόμον ὥστε χριστιανούς μήτε στρα- 20

8 1. Cor. 10, 25. — 10—17 Theod. H. eccl. III, 16. — 17—19 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 49, 5 Polyd. p. 376, 2. — 20—p. 542, 3 Theod. H. eccl. III, 8.

2 μεταλαγχάνει BCFLNPR Exc. de virt. — 3 τὰ om. MRV. — 4 ἐνεπίμπληει CLNPV ἐνεπίμπλει A ἐνεπίμπλα BF Exc. de virt. ἐνεπίπλα R ἐπίπλησι E. — περιεραίνοντο BL. — 7 ὠλολύζοντο (δλ. C) CELV ὀλόλυζον R. — 10 ἐξεύρον B ἐξεύρον Exc. de virt. ἐξεύρεν F. — 11 μηχ. τοῖς στρατ. γὰρ B μηχ. τοῖς γὰρ στρατ. R. — 12 καθῆστο — 13 ἔθος om. LM. — 12 καθίστο (-ω BP) ABCEP ἐκάθητο (-ιτο D) DR. — 17 παρὰ] ἐκ AB Exc. de virt. ἀπὸ F. — 19 καὶ ante Ἄρεα om. N. — 20 μήτε στρατεύεσθαι ABP Exc. de virt. μὴ στρατ. rell.

7 ὠλοφ. βδελυττόμενοι τὰ γινόμενα P Theod. — 8 νόμῳ πειθ. πᾶν γὰρ φησι τὸ P Theod.

τεύεσθαι μήτε ποιητικῶν ἢ ῥητορικῶν ἢ φιλοσόφων μαθη-
 446 M μάτων ἐκπαιδεύεσθαι. ἐκ γὰρ τῶν ἡμετέρων, φησίν, καθο-
 πλιζόμενοι γραμμάτων τὸν καθ' ἡμῶν ἀναδέχονται πόλεμον.

Ὁν Γρηγόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπὶ πᾶσι μάλᾳ στηλι-
 5 τεύων φάσκει· σὸν τὸ ἐλληνίζειν, εἰπέ μοι; τί δέ; οὐ Φοι-
 νίκων τὰ γράμματα, ὥς δέ τινες τῶν Αἰγυπτίων ἢ τῶν ἐπὶ
 τούτων σοφωτέρων Ἑβραίων, οἳ καὶ πλαξὶ θεοχαράκτοις ἐγγρα-
 φῆναι τὸν νόμον παρὰ θεοῦ πιστεύουσιν; σὸν τὸ ἀττικίζειν;
 τὸ ἀριθμεῖν δὲ καὶ λογίζεσθαι δακτύλοις μέτρα τε καὶ σταθμὰ
 10 οὐκ Εὐβοιέων; εἴπερ Εὐβοιεύς ὁ Παλαμήδης ὁ πολλῶν
 εὐρετῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐπίφθορος. σὰ τὰ ποιήματα; τί δέ;
 οὐ τῆς γραδὸς μᾶλλον ἐκείνης, ἢ τὸν ὥμον σεισθεῖσα παρὰ
 τινος συντόνως, ὥς λόγος, εἴτα ἐνυβρίζουσα τῷ σφοδρῷ τῆς
 ὀρμῆς ἔπος ἐφθέγγετο, καὶ τοῦτο ἀρέσαν τῷ νεανίᾳ λίαν
 15 καὶ φιλοπονώτερον μετρηθὲν τὴν θαυμασίαν σου ταύτην
 ἐδημιούργησε ποίησιν; αὐτὸ δὲ πόθεν σοι τὸ μυεῖσθαι καὶ
 μυεῖν καὶ θρησκεύειν; οὐ παρὰ Θορακῶν; καὶ ἡ κλῆσις πει-
 θέτω σε. τὸ θύειν δὲ οὐ παρὰ Χαλδαίων, εἴτ' οὖν Κυ-
 πρίων; τὸ δὲ γεωμετερεῖν οὐκ Αἰγυπτίων; τὸ δὲ μαγεύειν
 20 οὐ Περσικόν; τὴν δὲ ὄνειρων μαντικὴν τίνων ἢ Τελμησέων
 ἀκούεις; τὴν οἰωνιστικὴν δὲ ποίων; οὐκ ἄλλων ἢ Φρυγῶν
 τῶν πρώτων περιεργασαμένων ὀρνίθων πτῆσίν τε καὶ κινή-

4—p. 543, 7 Greg. Naz. Or. IV in Julian. I cp. 107—109.
 Migne Tom. 35, 641 C ex Anastasii Sin. Qu aest. 65 Migne
 Tom. 89, 680 C.

1 ποιητικὸν ἢ ῥητορικὸν ABC. — φιλοσοφικῶν μαθ. F φιλό-
 σοφον μάθημά τι B. — 9 σταθμὰ F Greg. στάθμια CB et A sed
 corr. ex στάθμα. στάθμα rell. (στάθμας Anast.). — 16 αὐτὸς
 CR. — 17 μύειν BFM. — 20 ὄνειρομαντικὴν (m. 1 ex -ματι-
 κὴν P) PR (δι' ὄνειρων μαντικὴν Greg.). — τελμυσέων m. 2 ut
 vid. ex τελμησαίων B τελμισαίων R τελμισίων F τελμυσαίων M.
 — 22 τῶν πρώτων CFP et recc. quidam (Greg. Anast.) τῶν πρώ-
 τως V τὸν τρόπον B τῶν πρώτων rell. — ὀρνίθων om. EFN.

1 ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν καὶ φιλοσοφουμένων λόγων μαν-
 θάνειν P (φιλοσόφων μεταλαγχάνειν λόγων Theod.).

ματα. καὶ ἵνα μὴ μακρολογῶ, πόθεν σοι τὸ καθ' ἕκαστον; οὐχ ἔν ἐξ ἐκάστων; ὧν ἀπάντων εἰς ταὐτὸ συνελθόντων ἔν δεισιδαιμονίας μυστήριον συνέστη. τί οὖν; δεξόμεθα, πάντων ἀποχωρησάντων εἰς τοὺς πρώτους εὐραμένους, μηδὲν ἕτερον ἔχειν πλὴν τῆς κακίας καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον ταύτης 5 447 M. καινοτομίας. ἡ γὰρ τοῦ λόγου δύναμις τοῖς μὲν ἐπιεικέσιν ὄπλον, τοῖς δὲ μοχθηροῖς κέντρον κακίας γίνεται.

Καὶ μέντοι καὶ τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐξοπλίζων ἤρρετο τούτους· διὰ τί θύειν τοῦ νόμου κελεύοντος οὐ θύετε; τῶν δὲ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν καὶ τὴν 10 ἐκεῖσε περιγεγραμμένην αὐτῶν λατρείαν προβαλλομένων, αὐτίκα προσέταξεν ὁ θεομάχος ἀνεγείραι τὸν κατ' ὀργὴν καὶ γνώμην θεοῦ ναὸν καταλυθέντα. καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἀκούσαντες ἅπανι τὰ προστεταγμένα τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην ὁμοφύλοις ἐδήλωσαν. καὶ οἱ μὲν πανταχόθεν συνέντρε- 15 χον καὶ χρήματα καὶ προθυμίαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ προεισφέροντες, ὁ δὲ συναπέστειλεν αὐτοῖς καὶ ἄρχοντα καὶ πολλὴν ὑπηρεσίαν καὶ συνδρομήν. σκαπάνας γὰρ καὶ ἄμμας ἀργυρᾶς κατασκευάσας συνέπεμψε τοῖς ἀντιθέοις Ἰουδαίοις. καὶ ἐπεὶ ὀρύττειν ἤρξαντο καὶ τὸν χοῦν ἐκφέρειν 20 πολλαὶ μυριάδες, ἐξαπίνης ἄνεμοι ῥαγδαῖοι βίαιοί τε καὶ στρόβιλοι πνεύσαντες ἀθρόως ἅπαντας διεσκέδασαν. ἐκείνων δὲ μεμνηνῶτων ἔτι καὶ τῇ θείᾳ μακροθυμίᾳ μὴ σωφρονιζομένων, ἀλλὰ τοῦ ἔργου πάλιν ἀπτομένων, πρῶτον μὲν σεισμὸς ἐγένετο μέγιστος καὶ φοβερώτατος, ἔπειτα δὲ πῦρ 25

8 — p. 544, 8 cf. Theodoret. H. eccl. III, 20.

2 εἰς ταὐτὸ BFP εἰς ταὐτὸν A εἰς αὐτὸ rell. — 7 ὄπλον εἰς ἀρετὴν N e copl. ἀρετῆς ὄπλον Anast. — 13 καταλυθέντα ναόν FL. — 19 ἄμμας C ἄσμας M ἄμας recc. quidam. — ἀντιθέτοις A om. L. — Ἰουδαίοις om. EFGN. — 20 ἐκφορεῖν FTheod.

7 γινώσκεται P. — 12. 13 ὀργὴν θεοῦ καὶ γνώμην P. — 20 ἐπεὶ οὖν (om. καὶ) P.

ἐκ τῶν ὀρυττομένων θεμελίων ἀναδραμὸν τοὺς πλείστους κατέκλυσεν. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ τοῦ σταυροῦ τὸ σχῆμα πᾶσαν φωτοειδῶς καταυγάζον τὴν γῆν ἐκείνην. ἅπερ οἱ ματαιόφρονες
 5 θεασάμενοι καὶ τὴν κατ' αὐτῶν θεομηνίαν ἐναργέστερον ἐπ-
 448 M. αἰσθόμενοι πρὸς τὰ ἴδια μετ' αἰσχύνης ἀπέδρασαν. ὁ δὲ βαρυνκάρδιος Ἰουλιανὸς ταῦτα μεμαθηκῶς παραπλησίως καὶ αὐτὸς τῷ Φαραῶ τὴν καρδίαν ἐσκήρυνεν.

Μετὰ δὲ ταῦτα Πέρσαι κατὰ τῆς Ῥωμαίων ἐξεληθόντες
 10 γῆς, ἔδοξεν αὐτῷ τούτοις ἀντιπαρατάξασθαι, καὶ τοὺς μάν-
 τεις ἐπερωτήσας, ἐκέλευον καὶ ὑπισχνοῦντο τὴν νίκην αὐτῷ
 ὥς παρὰ τῶν δαιμόνων εἰληφότες. ὅθεν καὶ χρησμὸν τῷ
 δυσσεβεῖ ἐπανεγίνωσκον ἔχοντα οὕτως· νῦν δὲ πάντες ὥρ-
 μήθημεν θεοὶ νίκης τρόπαια κομίσασθαι παρὰ θηρὶ ποταμῷ.
 15 τῶν δ' ἐγὼ ἡγεμονεύσω θοῦρος πολεμόκλονος Ἄρης. τού-
 τοις πεισθεῖς ὁ πεφεναικισμένος καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ
 δυσδιήγητα κατὰ χριστιανῶν ποιήσας καὶ ἄλλα πλείονα ποι-
 εῖν μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν νίκην ἐπαγγειλόμενος κατὰ
 Περσῶν ἐκίνησε καὶ διαβὰς τὸν ὀρίζοντα ποταμὸν ἀπὸ τῆς
 20 Περσῶν τῇ Ῥωμαίων χώρᾳ καὶ ὑπὸ τινος ἀπατηθεὶς Περ-
 σικοῦ νεανίσκου λέγοντος ὥς ἐν τρισὶν ἡμέραις παραδώσειν

9—15 cf. Theodoret. H. eccl. III, 21. — 16—18 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 52, 30. — 18—19 cf. Theodoret. III, 25, 1. — 20—p. 545, 8 cf. Sozom. H. eccl. VI, 1, 10?

1 ἀναδραμὸν ABFMPV et rec. quidam. Lit. corr. in P. — 1. 2 κατέκλυσσε τοὺς (τοὺς om. R) πλείστους RV. — 4 καταυγάζων ABLMR. — 9 κατὰ τῆς Ῥωμαίων — γῆς BFNV κατὰ τὴν Ῥωμ. — γῆν ACELR κατὰ Ῥωμαίων P. — 11 αὐτῷ post ἐκέλευον ins. FR om. P Theod. — 12 εἰληφότες B εἰληφότες F. — 13 οὕτως] ταῦτα AB. — 14 θῆρι BCDFL θῆρι M. — 15 θοῦρος ALP θούρος C κουθοῦρος s. κοθοῦρος R. — 20 τὴν — χώραν R.

2 ἐνέπρησεν P Theod. — 3 φωτωειδῶς πᾶσαν P. — 12.13 εἰληφότες χρησμὸν οὕτως ἔχοντα (rell. om.) P. — 16.17 καὶ δυσδιήγητα om. P Theoph. Exc. — 20 χώρᾳ] ἡγεμονίᾳ P Theod.

αὐτῷ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ μὴ χρῆζειν πολλῶν ἀναλωμάτων, εὐθύς τὰς μὲν τὴν τροφὴν τοῦ λαοῦ κοιμιζούσας ναῦς ἐνεπύρισεν, αὐτοὺς δὲ διὰ γῆς ἀπῆει δυσβάτου ποδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἀπατεῶνος Πέρσου· ὃς ἐξαίφνης ἀποδράσας κατέλιπε τὸν εὐρίπιστον καὶ κουφότατον πλανώμενον μετὰ τοῦ 5 λαοῦ καὶ τρυχόμενον ὑπὸ τε τῆς ἐρημίας καὶ τῆς τῶν τροφῶν ἀπορίας. τοσαύτη γὰρ ἔνδεια περιέσχεν αὐτούς, ὥς καὶ ἵππων καὶ ἡμιόνων ἀπογενέσασθαι. πλανώμενος οὖν ὁ λαὸς καὶ σφόδρα διαφθειρόμενος εὖρον ἐξάπινα κείμενον τὸν θεήλατον. ἐξ ἀφανοῦς γὰρ ἀκόντιον φέρεται κατ' αὐτοῦ 10 καὶ διὰ τοῦ βραχίονος εἰς τὴν πλευρὰν διαδραμὸν εἰσέδν· ἐξ ἧς πληγῆς τὸν βίον κατέστρεψεν, ἀδήλου τοῦ ἀνελόντος αὐτὸν γενομένου. καὶ τὸν μὲν τὴν δικαίαν ἐκείνην ἐπενεγκόντα πληγὴν οὐδεὶς ἔγνω μέχρι καὶ τήμερον. ὅμως δέ, 419 M. εἴτε ἄνθρωπος εἴτε ἄγγελος τοῦτο δέδρακεν, τοῦ θείου νεύ- 15 ματος ὑπηρέτης γέγονεν. ἐκεῖνον δέ φασι δεξάμενον τὴν πληγὴν εὐθύς πλησάει τὴν χεῖρα τοῦ αἵματος καὶ ρίψαι εἰς τὸν ἄερα καὶ φάναι· ἐνίκησας, Γαλιλαῖε, ἐνίκησας. καὶ ἀνακομισθὲν τὸ μισθὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν Ταρσῷ καὶ ταφὴν ἀνεβράσθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπερρίφη, καθὼς ἔφη πάλιν Γρη- 20 γόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος· μικρὸν γὰρ τὸ ἐν μέσῳ καὶ Πέρσαις μὲν ἡ δίκη δοῦσα τὸν ἀλιτήριον ἐκεῖ δικάζει καὶ νεκρὸν ἐπανάγει μηδὲ ἐλεούμενον, ὥς δ' ἐγώ τινος

8—10 cf. Theodoret. III, 25, 5. — 10—13 cf. Socrat. H. eccl. III, 21, 12. — 13—18 cf. Theodoret. III, 25, 6. — 18—19 cf. Socrat. III, 26, 1. — 20—p. 546, 3 Greg. Naz. Or. XXI cp. 33 Migne Tom. 35, 1121 A.

11 διαδραμὸν (-μῶν CFM) ACFNPRV. — 14 οὐδεὶς — 17 πληγὴν om. M. — 15 εἴτε ἄγγελος εἴτε ἄνθρωπος DF εἴτε ἄνθρωπος εἴτε ἄγγελος εἴτε ἄνθρωπος G. — 19 τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ μισθὸν BL. — 20 καὶ ἔφη πάλιν CENR καὶ πάλιν ἔφη L. — 22 ἀλιτήριον ACFNP. — 23 ὥς—p. 546, 1 προσλαμβανόμενον om. FR. — δὲ ἐγώ CENV.

20. 21 Γρηγόριος. φησὶ γάρ· μικρὸν τὸ ἐν μ. P.

ἤκουσα μηδὲ τῷ τάφῳ προσλαμβανόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς
σεισθείσης δι' αὐτὸν γῆς ἀποσειόμενος καὶ ἀναβρασσόμενος,
προοίμιον οἶμαι τῆς ἐκείθεν κολάσεως.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφωράθησαν αἱ τῆς ἐκείνου γοητείας
5 μαγγανεῖαι. ἐν μὲν γὰρ τῇ Περσίδι τυγχάνων πέμψας δαί-
μονα πρὸς τὴν δύσιν πρὸς τὸ ἐνεγκεῖν αὐτῷ ἐκείθεν ἀπό-
κρισιν διὰ τάχους, ἐκωλύθη τῆς πρόσω πορείας ὑπὸ τινος
μονάζοντος ἐπὶ ἡμέρας δέκα, καὶ μὴ δυνάμενος ὁ δαίμων
προβῆναι πάλιν πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ τὴν
10 αἰτίαν τῆς βραδυτήτος ἐρωτήσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ δαίμων·
καὶ ἐβράδυνα καὶ ἄπρακτος ἐπανῆλθον. ἐκδεχόμενος γὰρ
Πούπλιον μονάζοντα, εἴ πως παύσεται τῆς προσευχῆς, καὶ
μὴ παυσάμενου αὐτοῦ ἡμέρας ι', διεκώλυσέ με ποιῆσαι τὸ
450 M. θέλημά σου. καὶ τοῦτο ἀκούσας Ἰουλιανὸς καὶ ἀγανακτή-
15 σας σφόδρα προσηπέιλσε μετὰ τὴν ὑποστροφὴν ἐξολοθρεῦ-
σαι τῶν μοναχῶν τὸ γένος. ὅπερ μαθὼν τις τῶν μεγιστά-
νων αὐτοῦ καὶ θαυμάσας ἐπανελθὼν διένειμε τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ πάντα πένησι καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὸν γέροντα καὶ γε-
νόμενος μοναχὸς δόκιμος πᾶσιν ἔλεγε τὴν ἰσχὺν τῶν μονα-
20 ζόντων ἣν ἔλαβον κατὰ τῶν σκοτεινομόρφων δαιμόνων.

Ἐν δὲ Κάραις τῇ παρὰ τοῦ Κάρου βασιλείᾳ κτισθείσῃ
πόλει τὴν πρὸς Πέρσας ποιοῦμενος πορείαν εἰσελθὼν καὶ

4—5 cf. Theodoret. H. eccl. III, 26, 1. — 21—p. 547, 9 cf.
Theodoret. H. eccl. III, 26; 27.

2 ἀποσειόμενον καὶ ἀναβρασσόμενον V Greg. — 6.7 ἀπό-
κρισιν διὰ τάχους ἐκείθεν N. — 8 ἐπὶ om. BM. — 10 αὐτῷ om.
FR. — 12 παύσεται BV. — 16 τὸ τῶν μοναχῶν γένος B τὸ
γένος τῶν μοναχῶν L. — 18 αὐτῷ BL. — πάντα om. ABLN. —
19 μοναχὸς δόκιμος ABP δόκιμος μοναχὸς rell. — 21 κάρεις
CNP. — τοῦ ante Κάρου om. ABL post Κάρου ins. B.

6 δύσιν ἐκείθεν ἀπόκρισιν ἐνεγκεῖν αὐτῷ διὰ P. — 10.11 ἐρω-
τήσας ἔφη· καὶ ἐβράδυνα P. — 12.13 καὶ μὴ παυσάμενος ἡμ. ι' P.
— 19 ἔλεγε πᾶσι τὴν κατὰ τῶν δαιμόνων ἰσχὺν τῶν μοναζόντων
(om. ἣν — δαιμόνων) P.

ἐν τινι καταδύσει θυσίας ἀκαθάρτους ἐπιτελέσας κλειῖθρα
 καὶ σήμαντρα ταῖς θύραις ἐπέθηκε καὶ φύλακας ἐπέστησεν.
 ἦν περ ἀνοίξαντες μετὰ τὴν ἐκείνου πτώσειν εὖρον γύναιον
 ἐκ τῶν τριχῶν κρεμώμενον καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὰς χεῖρας,
 ἧς ἀνασχίσας ὁ ἄσπλαγχνος τὴν γαστέρα τὴν κατὰ Περσῶν 5
 δήπουθεν ἔγνω διὰ τοῦ ἥπατος νίκην. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ
 πολλὰς μὲν κιβωτοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις κεφαλῶν ἀνθρώπων
 πεπληρωμένας, πολλὰ δὲ φρέατα νεκρῶν σωμάτων εὖρον
 πεπλησμένα. καὶ γὰρ μυρίας μὲν γυναικας ἐν γαστρὶ ἐχού-
 σας ἀνατεμὼν καὶ ἐν τοῖς ἐμβρύοις ἥπατοσκοπούμενος καὶ 10
 πολλὰ παιδία κατασφάξας ὑπὸ τὰ εἰδῶλα κατῴρυσεν ὁ φι-
 λειδῶλος Εἰδωλιανός. πολλὴν δὲ καὶ ἄλλην λογικὴν ἀγέλην
 ἐκ ποικίλων ἡλικιῶν διαφόροις ὑπέβαλε θανάτοις ἐπ' ὀνό-
 ματι Ποσειδῶνος καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ὁ δαιμονιώδης
 καὶ θεομίσητος, οὐ μὴν δὲ ἄλλὰ καὶ ἵππους λευκοὺς τε καὶ 15
 πυροὺς ἔθυσεν, τοὺς μὲν τῷ ἡλίῳ, τοὺς δὲ τῷ πυρὶ καὶ τοῖς
 ἀνέμοις, καὶ πρὸς τούτοις κύνας καὶ πιθήκους καὶ κόρακας
 καὶ πᾶν σχεδὸν ἔρπετῶν εἶδος καὶ τετραπόδων θηρίων τε
 καὶ τῶν ἄλλων πτηνῶν καὶ νηκτῶν οὐ διέλειπε κατασφάτ-
 των καὶ τελετὰς παντοίας ἐπινοῶν, πλείους καὶ χείρους τῶν 20
 παρ' Ἑλλήσι νενομισμένων πρὸς τὸ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ 451 M.
 ἑλληνίσαντας ὑπερακοντίσαι, διὰ τῶν τοιούτων οἰόμενος ὁ
 ἄθεος ἀποθεωθῆναι καὶ θεὸς νομισθῆναι. τοιαῦτα τῶν
 δυσωνύμων θεῶν καὶ δαιμόνων ἀκαθάρτων τὰ ἐπιτάγματα
 καὶ μαντεύματα καὶ τοιαῦτα τοῦ ματαιόφρονος καὶ θεηλά- 25

4 κρεμώμενον BFLV κρεμώμενον P. — καὶ om. NP. —
 ἐκτεταμένον LV ἐκτεταμένας (-αμμένας B) BFM. — 11 φιλει-
 δονος L φιλήδονος BR. — 16 πυροὺς AELMV. — 18 εἶδος]
 γένος MV. — 19 διέλιπε BFLRV διέλιπανε P. — 20 παν-
 τοίους AL. — 21 τὸ om. AB. — 25 ματαιόφρονος καὶ θεηλάτου
 ABP ματαιόφρ. καὶ ἀποστάτου F ματαιόφρ. καὶ ἀποστάτου καὶ
 θεηλάτου CEGLVN ματαιόφρ. καὶ θεηλ. καὶ ἀποστάτου R.

3 ἡδύρον P. — 15 καὶ θεομίσητος om. P. — 24 καὶ δαι-
 μόνων ἀκαθάρτων om. P.

του τὰ ἀποτελέσματα. καὶ τούτων μὲν ἡ ψευδομαντεία τε καὶ ἀπάτη πεφώρεται, ἐκεῖνος δὲ τῇ τούτων πλάνῃ δεδο-
λωμένος τέθνηκε ψυχῇ καὶ σώματι ἐτῶν ὑπάρχων λ', καὶ
ἐξέλειπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ
5 μετὰ σπουδῆς, καὶ ἀπώλετο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ. πολ-
λὴν γὰρ ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν εἰς τὸ ὕψος ὄντως ἐλάλησεν,
καὶ ἔθετο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ
διηλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς γέγραπται. καὶ πάνδεινα καὶ
δυσεξήγητα πράξας καὶ πάννυ μεγαλαυχήσας τὴν ἑαυτοῦ προ-
10 τέραν πίστιν καὶ τάξιν μὴ τηρήσας πέπτωκε πτώμα ἐξαίσιον
καὶ δυσδιήγητον, ὥσπερ καὶ ὁ τοῦτον ἀπατήσας καὶ ἀπο-
λέσας παγκάκιστος διάβολος.

[δ'. Περὶ Ἰωβιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰουλιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰωβιανὸς μῆνας η'. μετὰ
15 τὴν Ἰουλιανοῦ σφαγὴν μόλις ποτὲ πρῶτον ἡμῖν βασιλείων τὸ
Ἰωβιανοῦ ἀνενεώθη. οὗτος γὰρ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ
βασилевς καὶ ὁμολογητὴς καὶ τῆς κακῶς ἐπενεχθείσης πλά-
νης ὤθητῆς ἀπεφάνθη. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τοῖς ὅπλοις ὁ στρα-
τὸς ἐτύγγανε, καὶ ὁ βάρβαρος ἐπέκειτο, οἱ ἡμέτεροι στρα-

3 Psalm. 77 (78), 33. — 5 Psalm. 72 (73), 19. — Psalm.
72 (73), 8. — 14—p. 549, 18 Rufin. Hist. eccl. II, 1.

4 ἐξέλειπον ACN. — 6 ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν ABP ἀνομίαν
καὶ ἀδικίαν rell. — ὄντως] οὗτος A om. BFR. — 9 δυσδιήγητα P
δυσδιεξήγητα B. — 10 τάξιν καὶ πίστιν ABV. — 11 καὶ ἀπο-
λέσας παγκάκιστος om. FP. — 14 Ἰουβιανὸς F Ἰοβιανὸς ER et
sic deinceps. — μετὰ γὰρ τὴν BF μετὰ δὲ τὴν M. — 18 ὁλο-
θρευτὴς B διορθωτῆς F. — ἀπεφάνη AB.

1 τε om. P. — 3 καὶ οὕτω λοιπὸν ἐξέλειπον P. — 10 πτώμα
ἐξαίσιον καὶ δυσδιήγητον om. P. — 12 Alia sequuntur in P
tertio volumini servanda, cui inseretur etiam codicis P de
Joviano Valentiniano Valente Theodosio Magno narratio tam
diversa diversisque ex fontibus maximam partem hausta, ut
nihil fere utilitatis ad textum vulgatum emendandum inde
percipere possimus.

τηγοὶ περὶ τῶν ἄκρων βουλευόμενοι πραγμάτων Ἰωβιανῷ τὴν ψῆφον δεδώκασιν. ἐκεῖνος δὲ κατασχεθεὶς εἰς τὸ ὑποδέξασθαι τὰ τῆς βασιλείας σύμβολα πρὸς τὸ στρατόπεδον τὸ μολυνθὲν ταῖς Ἰουλιανοῦ ἱεροσυλίαις λέγεται εἰρηκέναι μὴ δύνασθαι αὐτὸν βασιλεύειν τούτων, ἐπειδὴ χριστιανὸς αὐτὸς 5 ἦν. τότε πάντες ὁμοίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ φωνῇ ἀποκρίνασθαι 452 M. λέγονται ὅτι· καὶ ἡμεῖς χριστιανοὶ ἐσμεν. πρὶν δὲ ἀκοῦσαι ταύτην τὴν φωνὴν οὐκ ἠνέσχετο ἐφησυχάσαι τῷ δέξασθαι τὴν βασιλείαν. τοιγαροῦν εὐθὺς αὐτῷ θεῖά τις φιλανθρωπία παρεγένετο, καὶ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, συγκειμένων τῶν 10 ἡμετέρων πανταχόθεν παρὰ τῶν πολεμίων, καὶ μηδεμιᾶς εὐχερείας αὐτοῖς οὐσης τοῦ διαφυγεῖν, ἄφνω πρεσβευταὶ πεμφθέντες παρὰ τῶν βαρβάρων παραγίνονται καὶ ἐξαιτοῦσιν εἰρήνην, καὶ τῷ στρατοπέδῳ ἥδη ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καταναλωθέντι τροφὰς καὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ λοιπὰ συναλλάττειν 15 ἐπαγγέλλονται καὶ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ τὴν ἡμετέραν διορθοῦσθαι προπέτειαν. καθ' δὲ συνθέμενος ἔτεσιν εἰρήνην εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐπανήλθε γῆν σὺν τοῖς στρατεύμασιν. ἡγνακασθὴ δὲ καὶ τὴν Νίσιβιν πόλιν μεγίστην οὖσαν Πέρσαις παραχωρήσαι. οὗτος πολλὴν τῶν ἐκκλησιῶν φροντίδα καὶ 20 ἐπιμέλειαν ποιούμενος τοὺς ἐν ἐξορίαις ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο. τῷ δὲ ἱερῷ Ἀθανασίῳ ἐπέστειλε τῆς ἀμωμήτου πί-

18—20 Theod. L. cf. Theoph. p. 53, 31 Polyd. p. 384, 8. — 22—p. 550, 3 Th. L. cf. Theoph. p. 54, 2 Polyd. p. 384, 14.

5 αὐτὸς χριστιανὸς ἦν L ἦν αὐτὸς χριστιανός F. — 6 ἀπεκρίθησαν λέγοντες C ἀποκριθῆναι λέγοντες (-ται G) R. — 7 καὶ om. FLN. — 8 ἐφησυχάσαι τῷ om. C. — τῷ] τὸ AENV τοῦ B et recc. quidam om. F et recc. alii. — 9 εὐθὺς om. RV. — 10 συγκειμένων? cum clausi tenerentur Ruf. — 12 εὐχερείας B εὐκαιρίας A εὐεργεσίας CFNRV ἐνεργείας E ἐλπίδος L (facultas Ruf.). — οὐσης αὐτοῖς FLN αὐτοῖς om. V. — 17 καθ' — εἰρήνην om. C. — συνθεμένοις (συνθέμενοις) ἔτεσιν EN ἔτ. συνθέμενος B ἔτ. συνθεμένοις FL. — 19 νισιβην (acc. evan.) A νισίβην FM νησίβην et νησιβην R ἰσιβιν B. — 20. 21 ποιούμενος καὶ ἐπιμέλειαν M καὶ ἐπιμέλειαν om. A. — ἐπισκόπους A Polyd. Theoph. ἐπισκόπους πάντας rell. Exc. de virt. — 22 ἀπέστειλε AM et recc. nonnulli.

στεως ἐγγράφως αὐτῷ σημᾶναι τὴν ἀκρίβειαν. ὅπερ καὶ
πέπραχεν Ἀθανάσιος καὶ γέγραφεν Ἰωβιανῷ ἐπιστολὴν πλήρη
ὁρθοδοξίας. ἀλλ' ὁ οὕτως εὐσεβὴς καὶ θαυμάσιος μετὰ ἡ'
μῆνας τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Κιλικίᾳ τετελεύτηκε μέγα
5 πένθος καταλείψας τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ λαοῖς ἅπασιν.

[ε'. Περὶ Οὐαλεντινιανοῦ.]

453 M. Μετὰ δὲ Ἰωβιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς, ἔτη ιβ'
ἀναγορευθεὶς ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας. ὅστις ὑπὲρ τῆς
ἡμετέρας πίστεως παρὰ Ἰουλιανοῦ ἐτύγχανε τῆς στρατείας
10 ἐκβληθεὶς. ἀλλ' ἐπλήρωσεν ἐν αὐτῷ ὁ θεὸς ὅπερ ὑπέσχετο
ὑπὲρ τὰ ἑκατονταπλασίονα ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀποδεδωκὼς
αὐτῷ. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως τὴν στρατείαν κατα-
λελοίπει, τὴν βασιλείαν ἐδέξατο. οὗτος εἰς τὴν βασιλείαν
κοινωνὸν προσελάβετο μετὰ λ' ἡμέρας τῆς ἑαυτοῦ ἀναγορεύ-
15 σεως τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Οὐάλεντα. εἰσελθὼν γὰρ ἐν Κων-
σταντινουπόλει μεταπεμψάμενος αὐτὸν ἐκ Πανονίας πόλεως
Κιβαλῆς (ἐκεῖθεν γὰρ ὥρμητο) κοινωνὸν αὐτὸν τῆς βασι-
λείας προσελάβετο, καὶ ἑαυτῷ μὲν τὰ τῆς δύσεως ἐπελέξατο
μέρη, ἐκείνῳ δὲ τὰ τῆς ἀνατολῆς κατέλειπεν. Οὐάλης δὲ

3—4 Rufin. II, 1. — 8 Th. L. cf. Polyd. p. 386, 3. — 8—
13 Rufin. II, 2. — 13—19 Th. L. cf. Polyd. l. l. — 19—p. 551,
10 Rufin. II, 2.

1 ἐγγράφως αὐτῷ CEFLNRV Pol. Theoph. αὐτῷ ἐγγράφως
AB. — 2 καὶ γέγραφεν — 3 θαυμάσιος om. F. — πλήρη LMV
πλήρης BCDE R πλήρης A. — 3 ὁ οὗτος A οὗτος (om. ὁ) CG
ὁ τοιοῦτος B οὗτος ὁ R. — 7 οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας FV
οὐαλεντιανὸς AD et recc. quidam. — 9 στρατίας CDG στρα-
τίας E. — 10 ἐν αὐτῷ CDEFNRV Ruf. ἐν om. ABLM. —
11 τὰ] τῶν C om. A. — 12 στρατίαν CD στρατιάν E. — κατα-
λελείποι A καταλέλοιπεν V κατέλιπε et κατέλειπε recc. multi. —
14 προσέλαβε B προσεβάλετο E προσεβάλετο recc. quidam. — τῆς
αὐτοῦ ἀναγ. FL. — 15 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ABF (τὸν ἴδιον ἀδ.
Pol.). — 16 πανονίας F παιονίας (-ωνίας EL) CELR σπανίας M.
— 17 ὥρμητο ABRV invitō Pol. — 19 κατέλειπεν ACFN κατα-
λέλοιπεν L.

συγκροτῶν τοὺς αἱρετικούς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων πατέρων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἑξορίαν ἔπεμψε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ μοναχοὺς, Τατιανοῦ τότε ἄρχοντος τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε καὶ τινὰς εἰς βασάνους ἀγαγεῖν καὶ τῷ πυρὶ παραδοῦναι καὶ πλείστα 5 ἀθέμιτα καὶ ὠμότατα κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας μηχανήσασθαι. ταῦτα πάντα μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀθανασίου διεπράττετο. ὥσπερ γὰρ θείᾳ τινὶ κωλυθείς ἀρετῇ καίτοι κατὰ 454 M. τῶν ἄλλων βακχεύων οὐδὲν κατ' ἐκείνου λυπηρὸν ἐτόλμησεν ἀμαρτῆσαι.

10

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁρθόδοξοι ἐλεεῖσθαι νομίσαντες ὑπὸ Οὐάλεντος πρεσβείαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδείᾳ τυγχάνοντα πέμπαντες ὁδοήκοντα ἱερατικούς ἄνδρας, ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Οὐρβανὸς καὶ Μενέδημος. οὓς ἅπαντας σὺν αὐτῷ τῷ πλοίῳ ὑπαφθῆναι προσέταξεν, καὶ 15 πάντες σὺν τῇ νηϊ κατεφλέχθησαν, μέχρι Δακιδίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος καὶ κεῖσε διαλυθέντος. Οὐάλης πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας ἤκε καὶ εἰς Καισάρειαν ἀπὸ ἀνατολῆς κατὰ Βασιλείου κινούμενος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ τὸν νιὸν αὐτοῦ ἐγένετο, καθὼς φησιν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος. Δημοσθένους 20 ἐνὸς τῶν ὀψοποιούντων τῷ Οὐάλεντι ἐν τῇ πρὸς Οὐάλεντα συντυχίᾳ καταδραμόντος Βασιλείου καὶ βαρβαρίσαντος, μικρὸν μειδιάσας ἔφη ὁ διδάσκαλος· ἰδοὺ ἐθεασάμεθα καὶ Δημο-

11—17 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 58, 28 Polyd. p. 398 fin.
— 17—20 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 63, 20 Polyd. p. 414, 11.
— 20—p. 552, 1 Th. L. cf. Cram. Anecd. p. 97, 4 et Exc. Bar. Theoph. p. 63, 24 Polyd. p. 414 fin.

1 τοῖς αἱρετικοῖς BV. — 11 οἱ ἐν κ. CEN οἱ ἐν κ. δὲ BL οἱ δὲ ἐν κ. A καὶ λοιπὸν οἱ ἐν κ. V οἱ οὖν ἐν Exc. de virt. — 14 οὐρβασος AB οὐρβασὸς Exc. cf. Not. ad Theoph. p. 58, 30. — μενέδημος ACV Exc. βενέδημος (-διμος R) FMR. — 16 δακιδίζων (δακηδ. M δακεδ. recc. plerique) ACELN R Exc. δακιβίζων BV Suid. v. Οὐάλης. δακίζων F. — 17 οὐάλης δὲ BFR ὁ δὲ οὐάλης V. — 18 καὶ om. N. — 19 τὰ om. BCM. — 21 τῶν ὀψοποιῶν τοῦ οὐάλεντος RV. — 22 μικρὸν om. FN.

σθένην ἀγράμματον. οἱ Γότθοι κακῶς ἐχρῶντο τῷ Οὐάλαντι,
ὁ δὲ αἰτεῖ τὸν θειότατον Οὐαλεντινιανὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
πέμψαι αὐτῷ στρατὸν εἰς βοήθειαν. αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν,
ἀλλὰ καὶ ἐπανείδισεν ὡς αἰρετικὸν καὶ κακόφρονα, εἰπὼν ὅτι
5 οὐ χρὴ ἐπαμύνειν ἀνδρὶ πολεμοῦντι θεόν.

Ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ χρόνῳ μετὰ μς' ἐνιαυτοὺς τῆς ἱερω-
σύνης αὐτοῦ μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας καὶ πολλοὺς τῆς ἐγκρα-
τείας στεφάνους Ἀθανάσιος ἡσύχασεν, Πέτρον διαδέξασθαι
αὐτὸν προειπὼν τὸν κοινωνήσαντα αὐτῷ τῶν θλίψεων, Λού-
10 κιος δὲ ἐπίσκοπος ὢν τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἰρέσεως παρα-
455 M. χρῆμα ὡς λύκος ἐπὶ πρόβατα ὥρμησεν. καὶ ὁ μὲν Πέτρος
εὐθέως εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν, Λούκιος δὲ οὕτως εἰς τὸ
αἶμα τῶν ἀνθρώπων ἐπορεύετο, ὡς μηδὲ σχῆμα τῆς θρη-
σκείας δοκεῖν φυλάττειν, ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ τῆς ἐπιβάσεως αὐτοῦ
15 τосαῦτα καὶ οὕτως αἰσχροῖα κατὰ τῶν παρθένων τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῶν ἐγκρατενομένων ἐγένετο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς
τῶν Ἑλλήνων γεγενῆσθαι μνημονεύεται. οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ
καὶ τὴν ἔρημον ἐπόρθει καὶ πόλεμον τοῖς ἡσυχάζουσιν ἐπ-
ήγαγεν. τρεῖς γὰρ χιλιάδας ὁμοῦ κατὰ τὴν ἔρημον ἀπέστειλε
20 τοὺς μοναχοὺς πολεμεῖν, οἱ δὲ ἐρχόμενοι καινὸν εἶδος πολέ-
μου ἐώρων· οἱ γὰρ ἀντίπαλοι καθὼς ἐπέμποντο τοὺς ἑαυτῶν
αὐχένας τοῖς ξίφεσιν ὑπέβαλλον, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἤκουον, εἰ
μὴ τοῦτο· ὦ φίλε, δι' ὃ παρεγένου;

Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν οἱ τῶν μοναχῶν πατέρες τῷ βίῳ
25 καὶ τῇ ἀξίᾳ τῆς ἀρχαιότητος Μακάριος καὶ Ἰσίδωρος καὶ
Μακάριος ἕτερος καὶ Ἡρακλείδης καὶ Παμβώ, Ἀντωνίου

1—5 Th. L. cf. Cramer An. p. 97, 11 Exc. Bar. Theoph. p. 61, 21 Polyd. p. 420, 10. — 6—23 Rufin. II, 3. — 24—p. 554, 27 Rufin. II, 4.

3 στρατείαν RV. — 4 αἰρετικὸν καὶ om. N. — 5 θεῷ R τῷ θεῷ B. — 8 ἡσύχασεν AB ἐφησύχασεν rell. — 11 πρόβατον C Exc. de virt. ad ovem Ruf. — 12 οὕτως F et recc. plerique Ruf. οὗτος rell. Exc. — 15 οὕτως ERV Exc. Ruf. οὗτος rell. — 19 γὰρ om. C et recc. nonnulli. — 21 καθ' ὧν? — 22 εἰ μὴ] ἢ BF. — 25 ἰσίδωρος ADLRV. — 26 παμβῶ ACLV παμμῶ E.

μαθηταί, κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις τῆς Νιτρίας ὑπῆρχον ἄνδρες, οἳ τινες τὴν κοινωνίαν ἔχειν τῆς ζωῆς καὶ τῶν πράξεων οὐ μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐπουρανίων ἀγγέλων ἐπιστεύοντο. Ἄπερ παρὼν ἑώρακα ἤδη ἐγὼ καὶ τούτων τὰς πράξεις ἀνα- 5 φέρω, ὧν τοῖς πάθεσι κοινωνὸς εἶναι κατηξιώθη. οὗτοι ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκήμασι κείμενοι καὶ εὐχόμενοι ἐξεδέχοντο τοὺς ἑαυτῶν φονευτάς. ἀπηνέχθη δὲ αὐτοῖς ἄνθρωπος ἐκ πολλοῦ τὰ μέλη πάντα τοῦ σώματος καὶ μάλιστα τοὺς πόδας ξηρός. ἐλαίῳ δὲ χρίσαντες αὐτὸν εἶπον· ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ 10 Χριστοῦ, ὃν διώκει Λούκιος, ἀνάστα καὶ περιπάτει τοῖς σοῖς 456 M ποσίν· ὃς παραχρηῖμα ἀναστὰς καὶ ἀναπηδήσας εὐχαριστῶν τῷ θεῷ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. πρὸ ὀλίγου δὲ χρόνου τυφλὸς ἠξίωσεν ἀπενεχθῆναι εἰς τὸ οἰκίδιον Μακαρίου, ὅπερ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπὸ διαστήματος ἡμερῶν τριῶν. ἐλθὼν 15 δὲ ἐκεῖσε ὁ τυφλὸς πολλῶν καμάτων τῶν ἀγόντων αὐτὸν καὶ Μακάριον οὐχ εὐρὼν ἐν τῇ οἰκίᾳ πάνυ ἀθυμήσας ἐλυπεῖτο. τῇ δὲ ὑπερβολῇ τῆς πίστεως ἐκθερμανθεὶς παρακαλῶ, ἔφη τοῖς ἄγουσιν αὐτόν, προσπελάσατέ με ἐκείνῳ τῷ μέρει τοῦ τοίχου, ἐν ᾧ ὁ γέρον εἰώθει καθεύδειν. ὅτε δὲ προσηνέχθη, 20 μικρὸν ἐκ τοῦ ξηροῦ πηλοῦ λαβὼν, ὅθεν ὁ τοίχος κεχρισμένος ἐφαίνετο, ταῖς οἰκείαις ἐπιτέθεικε χερσὶ καὶ παρεκάλεσεν, ὥστε καὶ ὕδωρ ἀντληθῆναι αὐτῷ ἐκ τοῦ φρέατος, ἀφ' οὗπερ ἔπινεν ὁ πρεσβύτερος. ἐκείνῳ δὲ τῷ ὕδατι τὸν πηλὸν ἀναλύων καὶ τούτῳ περιχρίων τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ 25 ἀποπλύνων ἐκ τοῦ ἀντληθέντος ὕδατος ἐξαίφνης τὴν θεῶν ἀπέλαβεν οὕτως ὥστε μηδενὸς χρηζῶν ὑπηρέτου εἰς τὰ ἴδια

2 νιτρίας E et recc. quidam νητρείας F νητρίας rell. — 9 πάντα τὰ μέλη L πάντα om. B. — 10 ξηρούς RV. — 12 καὶ ἀναπηδήσας om. BC et L qui pro ἀναστὰς exhibet ἀνασκηρτήσας. — 14 τοῦ μακαρίου AB. — 17 τὸν μακάριον BV. — 22 ἐφέ-
νετο A ἐφέρετο C. — οἰκείαις AB ἰδίαις rell. — ἐπέθηκεν LR. — 25 τοῦτο ALR. — 27 οὗτος CR om. B. — χρίζων — ἐπανῆλθε F cum Ruf. χρήζειν — ἐπανῆλθε ACDEL χρήζειν — καὶ εἰς — ἐ-
ανῆλθε BR χρήζειν — καὶ εἰς — ἐπανελθεῖν V.

ἐπανήλθεν. ὅς μετὰ ταῦτα σὺν πάσῃ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐπανε-
 λθὼν πρὸς τὸν γέροντα καὶ τῷ θεῷ χάριν ὡμολόγει καὶ
 τὸ πρᾶγμα ὡς ἐγένετο ἀπεμνημόνευσεν. ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος
 Μακάριος σπήλαιον εἶχεν ὑαίνης γειτνιαῶν τῷ οἰκῆματι
 5 αὐτοῦ. ἐν τινι δὲ ἡμέρᾳ τοὺς σκύλακας αὐτῆς τυφλοὺς τυγ-
 χάνοντας ἀπήνεγκεν αὐτῷ τὸ θηρίον καὶ πρὸ τῶν ποδῶν
 αὐτοῦ ἔθηκεν. νοήσας δὲ ἐκεῖνος ὅτι περὶ τῆς τυφλότητος
 τῶν σκυλάκων τὸ θηρίον παρεκάλει, ἠξίωσε τὸν δεσπότην
 θεόν, ἵνα τὴν θέαν αὐτοῖς ἀποδῷ. ἀποδοθείσης δὲ αὐτοῖς,
 10 ἐπανήλθον ἀκολουθοῦντες ἐπὶ τὸ σπήλαιον τῇ μητρὶ, καὶ
 μετ' ὀλίγον αὕτη μετὰ τῶν ἰδίων σκυλάκων ὑποστρέψασα
 δορὰς προβάτων ἔτι τὸ ἔριον ἐχούσας ὥσανεὶ δῶρον ὑπὲρ
 τῆς εἰς αὐτοὺς χάριτος ἀπήγαγε τῷ γέροντι τοῖς ὁδοῦσι τὰς
 δορὰς βαστάζουσα, καὶ ταύτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀποθεμένη
 15 ἀνεχώρησεν. τοὺτους τοὺς θείους πατέρας Λούκιος εἰς
 νῆσον τῶν τῆς Αἰγύπτου λιμνῶν ἐξορίζει, ἔνθα οὐδεὶς
 χριστιανῶν κατοικεῖ. τοῦ δὲ πλοίου τῇ νήσῳ μετὰ τῶν
 μοναχῶν προσεγγίσαντος, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως τῶν εἰδῶ-
 457 M. λων τῆς χώρας ἐκείνης ὑπὸ δαίμονος ἐλαυνομένη δι' ἀνέ-
 20 μων ἀρπάζομένη ἔρχεται ἕως τοῦ πλοίου τῶν ἁγίων γερόν-
 των κράζουσα βοαῖς ἀτάκτοις οἷα δαιμονῶσα. ἐπιτιμήσαντες
 δὲ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ τὴν μὲν παιδα ὑγιῇ τοῖς
 γονεῦσιν ἀπέδωκαν, τοὺς δὲ τὸν τόπον οἰκοῦντας χριστιαν-
 οὺς πάντας θερμοὺς καὶ διαπύρους ἐποίησαν. τοῦτο μα-
 25 θῶν Λούκιος καὶ φοβηθεὶς μὴ πάντας ὀρθοδόξους ποιή-
 σωσιν, λάθρα αὐτοὺς ἐπανελθεῖν πρὸς τὰς ἰδίας σκηναὺς ἐν
 τῇ ἐρήμῳ ἐποίησεν.

1 σὺν πάσῃ B συμπάσῃ L. — ἐπανελθὼν πρ. τ. γέροντα καὶ om. CL. — 3 ἀπεμνημόνευσεν ABR (indicavit Ruf.) ἀπεμνημόνευεν rell. — 4 leaenae Ruf. — γειτνιαῶν ACEL γειννίων R. — 5 τυγχάνοντας AB ὕντας F ὑπάρχοντας rell. — 6 αὐτῷ om. LR. — 7 τυφλώσεως FRV. — 17 κατῴκει FLV. — 22 τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ om. A τῷ ἀκαθάρτῳ om. B (erroris spiritus Ruf.).

Μανία ἡ τῶν Σαρακηνῶν βασιλὶς χριστιανὴ ἦν ἐκ γένωνος Ῥωμαίων καὶ ληφθεῖσα αἰγμάλωτος ἤρесе διὰ κάλλος τῷ βασιλεῖ τῶν Σαρακηνῶν καὶ τῷ χρόνῳ εἰς βασιλίδα προέκοψεν. πολλὰ οὖν κακὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἔδρασεν, ὥστε καὶ τὸν στρατὸν ἐκτρεῖναι σφοδροτάτῳ πολέμῳ καὶ πόλεις πολλὰς 5 ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Ἀραβίᾳ πορθῆσαι. παρακληθεῖσα δὲ εἰρήνην ποιήσασθαι οὐκ ἄλλως ἔφη τοῦτο γενήσεσθαι, εἰ μὴ Μωϋσῆς τις ὀνόματι μοναχὸς τῷ ἔθνει αὐτῆς χειροτονηθεῖν ἐπίσκοπος, ὃς ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ γειτνιαζούσῃ τοῖς μέρεσιν αὐτῆς διάγων ταῖς ἀρεταῖς καὶ τοῖς θάύμασιν ἐξήστραπτεν. 10 ταύτης ἡ αἰτήσις ἐμηνύθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων, ὃς κελεύει τοῖς στρατηγοῖς μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους τοῦτο ποιῆσαι. ἀγαγόντων δὲ αὐτὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χειροτονηθῆναι ὑπὸ Λουκίου αὐτὸς οὐ κατεδέξατο εἰπὼν ὅτι· Λούκιος τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐκ ἐπιβαλεῖ μοι· πεφυρμέναι γάρ εἰσι τοῖς 15 τῶν ἀγίων αἵμασιν. καταισχυνθέντος οὖν τοῦ ἀσεβοῦς Λουκίου, τῆς δημοσίας χρείας ἐπικειμένης, ἠναγκάσθη ἡσυχάσαι, ἵνα παρὰ τῶν ἐπισκόπων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξορισθέντων Μωϋσῆς τὴν χειροτονίαν δέξηται· ὅπερ καὶ γέγονεν. καὶ οὕτω χειροτονηθεὶς ἐδόθη Μανία καὶ πολλοὺς τοῦ φύλου χριστιανούς πεποίηκεν. ἱστορεῖ δὲ πολλὰ περὶ τοῦ ἔθνους ὅθεν τε 458 M. ἤρξατο καὶ ὅθεν ἐπονομάζεται καὶ ὅτι γ' ἐτῶν περιτέμνονται.

Ἐν Ἑδέσῃ τῆς Μεσοποταμίας, ἔνθα Θωμᾶς ὁ ἀπό-

1—4 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 64, 12 Polyd. p. 408, 5. — 4—19 Rufin. II, 6. — 19—22 Th. L. cf. l. l. — 23—p. 557, 6 Rufin. II, 5.

1 μανία τις V μαβία δὲ F καὶ μαβία B. — βασιλεῖς CL βασίλεισσα F. — 2 διὰ κάλλους RV διὰ τὸ κάλλος F. — 7 γενήσεσθαι A Ruf. γενήσεται rell. Exc. de virt. — 8 μωϋσῆς AB Ruf. μούσῆς Exc. μωσῆς rell. — 9 ἐρήμῳ] ῥάμῃ CELR. — τῇ γειτνιαζούσῃ C τοῖς γειτνιαζούσι R. — 10 ἐξήστραπται L ἐξήστραπεν ER ἐξέλαμπεν V. — 12 τοῦ om. AD. — 13 χειροτονηθῆναι BLV χειροτονῆσαι rell. — 15 ἐπιβαλεῖ BDEF (iniciet Ruf.) ἐπιβάλλει CL ἐπιβάλλει RV ἐπιβάλλη A. — 22 sqq. περιτέμνονται ἐν ἐδ. τῆς μ., ἐνθα — ἐδίδαξεν. ἐλθῶν δὲ (δὲ om. B) ὁ codd. Restitui e Ruf. — 23 ἐν ἐδ. — ἐδίδαξεν om. L. — ἐν ἐδέσῃ (-ει F) FRV ἐναιδέσῃ B.

στολος ἐδίδαξεν, ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς Οὐάλης καὶ ἰδὼν τοὺς
 ὄχλους τῶν ὁρθοδόξων τῆς ἐκκλησίας ἐκβληθέντας καὶ ἐν
 τῷ πεδίῳ ποιουμένους τὴν σύναξιν εἰς τοσαύτην ὁργὴν ἀνή-
 φθη, ὥστε οἰκείαις χερσὶ τυπτῆσαι τὸν ὑπαρχον κατὰ τοῦ
 5 προσώπου, ἐπειδὴπερ οὐκ ἐδιώχθησαν ἀκείθεν οἱ ὄχλοι
 καθάπερ αὐτὸς προσέταξεν. ἐκεῖνος δὲ καίπερ Ἑλλήν ὦν
 καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως ὑβρισθεὶς ὅμως σκοπῶ φιλανθρωπίας
 τῇ ἐξῆς μέλλων ἐπὶ πόρεθυσιν τῶν ὄχλων ἐξιέναι τοῦτο αὐτὸ
 δῆλον τοῖς πολίταις πεποίηκε διὰ λαθραίων μηνυμάτων,
 10 ὥστε φυλάξασθαι καὶ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὴν σύναξιν. πάλιν
 ἔωθεν προιῶν μεγίστῳ φόβῳ ὑπὲρ τὸ ἔθος διὰ τῆς αὐτοῦ
 τάξεως ἐπτοεὶ καὶ πάντα ἐποίει ὥστε μὴδένα κινδυνεῦσαι
 τοῦ λαοῦ. ἑώρα δὲ ὅμως ὄχλον πλείονα τῆς συνηθείας ἐπὶ
 τὸν τόπον ἐκεῖνον πορεύεσθαι καὶ συντρέχειν καὶ πολλοὺς
 15 ἐπιταχύνειν ὥσανεὶ φοβουμένους μὴ τις ἐκ τοῦ θανάτου
 ἀπολειφθῇ. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ τι γύναιον ὁρᾷ οὕτως
 ἐπιταχύνον καὶ σπεῦδον ὥς μὴδὲ ἐξιὼν ἀπὸ τῆς οἰκίας προσ-
 κλεῖσαι τὰς θύρας μῆτε περιμεῖναι εὐπρεπῶς τὸ σχῆμα τῶν
 γυναικῶν περιβαλέσθαι καθάπερ ἐχρῆν ἐπιμελῶς. ἔφερε δὲ
 20 μεθ' ἑαυτῆς ἡ γυνὴ καὶ παιδίον νήπιον καὶ σφοδροτάτῳ
 δρόμῳ τὴν τάξιν τοῦ ὑπαρχου διαρρήξασα ἔσπευδεν. ἐκεῖνος
 δὲ λοιπὸν οὐ φέρων, κατὰσχετε, ἔφη, τὴν γυναῖκα καὶ ἐν-
 ταῦθα ἀγάγετε. ὅτε δὲ ἐκείνη κατασχεθεῖσα ἠνέχθη, ποῦ,
 ἔφη, ὦ δυστυχὴς γύναι, ἐπιταχύνασα σπεύδεις; ἡ δέ, εἰς
 25 τὸ πεδίον, ἔφη, ἔνθα ὁ τῶν καθολικῶν ὄχλος συνάγεται.
 καὶ οὐκ ἀκούεις, ἔφη, ὅτι ὁ ὑπαρχος ἐκεῖσε πορεύεται, ἵνα
 πάντας ἀνέλῃ, οὓς ἂν εὔρῃ; ἡ δὲ ἀπεκρίνατο· ἀκήκοα καὶ
 διὰ τοῦτο σπεύδω, ἵνα ἐκεῖ εὔρεθῶ. τουτὶ δὲ τὸ παιδίον
 ποῦ ἔλκεις; ἐκεῖνος ἔφη. ἡ δὲ ἀπεκρίνατο· ἵνα καὶ αὐτὸς

2 καὶ *del. vid. cf. Rufin.* — 4 ὑπαρχον CRV. — 10 καὶ μὴ ABV
 καὶ *om. rel.* — 11 ἔθνος BC. — 16 καὶ τι] καὶ τοι A τι (*om.*
 καὶ) C. — 21 ἐπαρχον LRV. — 26 ὑπαρχος RV. — 27 ἀνέλει C
 ἀνελει AE. — ἂν *om.* FL. — 29 ἐκεῖνος] ὁ ὑπαρχος BL. — ἔφη
 πρὸς αὐτήν AB *invito* Ruf. — αὐτὸς ACDEV αὐτό BFLR.

μαρτυρίου ἀξιωθῇ. ταῦτα δὲ ὅτε ἤκουσεν, ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε τὴν τάξιν καὶ τὸ ὄχημα εἰς τὸ παλάτιον προσέταξεν ὑποστρέψαι. εἰσελθὼν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν· ὦ βασιλεῦ, ἀποθανεῖν με εἰ προστάττετε, ἔτοιμός εἰμι, τὸ δὲ ἔργον ὅπερ ἐκέλευσας πληρῶσαι οὐ δύναμαι. διδάξας δὲ πάντα 5 τὰ περὶ τῆς γυναικὸς κατέσχε τὴν τοῦ βασιλέως ὁρμήν.

Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν οἱ πόλεμοι τοῦ Ἀσεβοῦς βασιλέως Οὐάλεντος, οὓς κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ ἐπήγαγεν, κατὰ τῶν πολεμίων ἐστράφησαν. τῶν γὰρ Γότθων ἐκ τῶν ἰδίων τόπων ἐξεληθόντων, διὰ πάσης ὁμοῦ τῆς Θράκης ἐξέχεαν ἑαυτοὺς καὶ τοῖς ὅπλοις τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀγροὺς πορθεῖν ἀγρίως ἤρξαντο. τότε κατὰ Οὐάλεντος ὕβρεσι χαλεπαῖς οἱ πολῖται ἐχρῶντο μὴ ἐξιόντι εἰς πόλεμον, ἐξερχομένου δὲ αὐτοῦ Ἰσαάκιος ὁ ἱερὸς μοναχὸς κρατήσας τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου αὐτοῦ ἔφησε πρὸς αὐτόν· ποῦ βαδίζεις, ὦ 15 βασιλεῦ, κατὰ Θεοῦ στρατευόμενος καὶ Θεὸν ἔχων ἀντίπαλον; πρὸς ὃν ὀργισθεὶς Οὐάλης φρουρεῖσθαι προσέταξεν ἀπειλήσας αὐτῷ θάνατον, εἰ ἐπανελθοί, καθάπερ Ἀγαὰβ τῷ Μιχαῖα. ὁ δὲ τῆς αὐτῆς προφητικῆς χάριτος πλησθεὶς ὁμοίως αὐτῷ τὴν ἀντίφασιν ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ δέδωκεν. 20 εἴτα συμβολῆς γενομένης ἐν Ἀδριανουπόλει, καὶ ἡττηθεὶς κατὰ κράτος φεύγει σὺν ὀλίγοις εἰς οἴκημα, ὅπερ αἰσθόμενοι οἱ πολέμιοι κατέκαυσαν αὐτὸν σὺν τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καὶ αὐτῷ τῷ οἴκῳ βασιλεύσαντα ἀνοσίως ἔτη ιδ'.

Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας τῇ πίστει τῆς εὐσεβείας τέ- 25

7—12 *Rufin. II, 13.* — 12—19 *et* 21—24 *Th. L. cf. Cramer An. p. 97, 11 et Exc. Bar. Theoph. p. 65, 8.* — 24 *Rufin. II, 13.* — 25—*p. 558, 2 Rufin. II, 9 fin.*

2 *προσέταξεν*] ἐκέλευσεν *LV.* — 6 *τὰ om. RV.* — 13 *ἐξιόντι A ἐξιόντι C ἐξιόντος B.* — 14 *Ἰσαάκιος (εἰς. B ἰς. M) AB CENP Ἰσαάκιος (ἰς. F) FLRV Cram. Exc.* — ὁ *om. FN.* — *κρατήσας αὐτὸν τοῦ N.* — 15 *ποῖ ut vid. D ποία M.* — 18 *τὸν μιχαῖαν RV.* — 20 *ἀπόφασιν AV ἀντίφρασιν R.* — *τοῦ om. BFRV.* — 21 *καὶ om. N.* — 25 *οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ BFRV.*

λειος καὶ ἀκέραιος τῇ παλαιᾷ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας
 αὐθεντία τὴν πολιτείαν ἐκυβέρινα καλῶς. σύνοδον γὰρ
 460 M. ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ ἐκέλευσε γενέσθαι, ἥτις τὴν ἐν Νικαίᾳ
 πίστιν ἐβεβαίωσεν. Ἰδικτον δὲ γράψας τοῖς ἐν Ἀσίᾳ
 5 καὶ Φρυγίᾳ καὶ Καρίᾳ ἐπισκόποις ἐμμένειν τοῖς δόξασι
 παρεγγύησεν, κοινωνὸν ἐν τῷ ἰδίκτῳ προσλαβόμενος τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ Οὐάλεντα καὶ Γρατιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
 ἔγραψαν δὲ τὰ ὅμοια καὶ οἱ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ συνελθόντες
 ἐπίσκοποι.

- 10 Ἀποθανόντος ἐν Μεδιολάνῳ Αὐξεντίου τοῦ τῶν αἵρε-
 τικῶν ἐπισκόπου οἱ ἑκατέρου μέρους ὄχλοι ὑπὸ διαφόρου
 σπουδῆς ἐφέροντο, καὶ ἦν τις αὐτοῖς μεγίστη διχόνοια καὶ
 ἐπικίνδυνος στάσις, καὶ ἑκάτερον μέρος ὅλεθρον τῇ ἰδίᾳ
 παρεσκεύαζε πόλει, εἰ μὴ γε ἡ αὐτοῦ κρατήσῃε γνώμη, καὶ
 15 εἰς ἔργον ἀγάγοι τὸ βούλημα, καίτοι ἐναντίων τῶν προθέ-
 σεων αὐτοῖς οὐσῶν. τότε δὲ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης Ἀμβρό-
 σιὸς τις τὴν ἀρχὴν διήνυσεν, ὃς παραχρῆμα εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν εἰσῆλθεν ὥς κωλύσων τὴν στάσιν. ὁ δὲ δῆμος τῆς
 20 πρὸς ἀλλήλους ἀφήμενος ἐριδος μιᾷ φωνῇ τὸν Ἀμβρόσιον
 ἐπίσκοπον ἐπεξήτησαν κατηχούμενον ὄντα, μεγάλως λέγοντες
 ἐνωθήσεσθαι καὶ μίαν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι τὴν πίστιν
 ἔσεσθαι, εἰ Ἀμβρόσιος ἐπίσκοπος αὐτοῖς δοθῇ. ὅπερ γνοὺς
 ὁ Θεοσεβὴς Οὐαλεντινιανὸς ἐκέλευσε μνηθῆναι καὶ χειροτο-
 νηθῆναι Ἀμβρόσιον πολλὰ περὶ ἀρετὴν μαρτυρήσας αὐτῷ.

2—9 Th. L. cf. Polyd. p. 412, 7. — 10—22 Rufin. II, 11. —
 22—p. 559, 6 Th. L. cf. Exc. Bar. Polyd. p. 410 fin.

1 Ῥωμαίων αὐθεντίας B Ῥωμαίων αὐθεντία Exc. de virt.
 (om. βασιλείας uterque). — 4 Ἰνδικτον BR. — 6 παρεγγύησεν
 ACENR παρεγγύησεν BFV. — ἰνδίκτῳ BR. — 8 οἱ ABFN
 Pol. om. CEV (καὶ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ. συνελθόντες οὖν ἐπίσκοποι
 ἀποθανόντος R). — 10 ἀποθανόντος γὰρ ἐν B ἀποθ. δὲ ἐν F. —
 11 οἱ τοῦ ἑκατ. μ. AB τοῦ om. rell. — 14 κρατήσῃε CDEV. —
 20 ἐπεξήτησαν ἐπίσκοπον V ἐπίσκοπον om. AR. — 21 τοῖς om. A
 τοῖς μέρεσι om. F. — 23 καὶ χειροτονηθῆναι om. BM. — 24 ἀρε-
 τὴν ACNR Exc. ἀρετῆς BEFV Pol.

χειροτονηθέντος δὲ αὐτοῦ, τοῦτον τὸν ὕμνον ὁ βασιλεὺς τῷ
 θεῷ ἀνέπεμψεν· χάρις σοι, δέσποτα παντοκράτορ καὶ σῶτερ
 ἡμέτερε, ὅτι τῷδε τῷ ἀνδρὶ ἐγὼ μὲν σώματα, σὺ δὲ ψυχὰς 461 M.
 ἐνεχείρισας καὶ τὰς ἐμὰς ψήφους δικαίας ἀπέφηνας. φασὶ
 δὲ ὅτι τοὺς ἄρχοντας ἀδικοῦντας γενναίως Ἀμβρόσιος ἐπὶ 5
 τοῦ βασιλέως διήλεγγεν.

[ζ'. Περὶ Γρατιανοῦ.]

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐπὶ τὸν πόλεμον τῶν Σαυρομάτων
 Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ἐκ τῶν μερῶν τῆς Γαλλίας εἰς τὸ
 Ἰλλυρικὸν ἐλθὼν, καὶ τοῦ πολέμου μόλις ἀρχὴν λαβόντος, 10
 ἀρρωστία αἰφνίδιον συσχεθεὶς ἐτελεύτησεν. πρόσβεις γὰρ
 Σαυρομάται ἀπέστειλαν ἑξαιτοῦντες εἰρήνην. οὓς Οὐαλεν-
 τινιανὸς θεασάμενος ἤρετο, εἰ πάντες Σαυρομάται τοιοῦτοι
 τυγχάνουσιν ὄντες τὰ σώματα. τῶν δὲ εἰπόντων ὅτι τοὺς
 παρ' αὐτοῖς ἀρίστους ἀπέστειλαν, ἀνακράξας μέγα δεινὰ τὴν 15
 Ῥωμαίων βασιλείαν εἶπεν ὑπομένειν εἰς αὐτὸν ἐλθοῦσαν, εἰ
 Σαυροματαίων οἱ ἄριστοι τοιοῦτοι Ῥωμαίοις τολμῶσι πολε-
 μεῖν. ἐκ δὲ τῆς διαστάσεως φλεβὸς ῥαγείσης, καὶ πλείστου

8—11 Rufin. II, 12. — 11—p. 560, 1 Th. L. cf. Exc. Bar.
 Theoph. p. 61, 25 Polyd. p. 420 fin.

2 παντοκράτωρ ACM. — σωτήρ codd. praeter EV. — 3 δὲ
 καὶ ψυχὰς AB. — 6 διήλεγξεν C Exc. — Post διήλεγξεν V sic
 pergit: μετὰ δὲ οὐάλεντα ἐβασίλευσε γρατιανὸς υἱὸς οὐαλεντι-
 νιανοῦ ἐτη γ' et in mg. numerum μὴ adscribit. EL Titulum hic
 inserunt: γρατιανὸς καὶ οὐαλεντινιανὸς (οὐαλεντινός L) ὁ ἀδελ-
 φὸς αὐτοῦ ἐτη γ'. Similia alii codices plerique variis locis
 vel in textu vel in mg. exhibent. — 8 ἐπὶ τῶν πολέμων codd.
 Correxī e Ruf. — σαυρωμάτων FLMR. — 11 αἰφνιδίῳ V
 et B m. 2 ut vid. — 12 σαυρωμάται AFMR. — 13 σαυρω-
 μάται AFLMR. — 16 εἶπεν ὑπομένειν βασιλείαν N. — εἰ] οἱ
 CE. — 17 σαυροματαίων (σαυρωμ. AMF) ACEFLMV σαυρο-
 μάτων (σαυρωμ. R -ατῶν B) BDR σαυρομάται ὡν Exc. recte,
 sed σαυροματαίων etiam Pol. — 18 διαστάσεως AB διστάσεως
 vel στάσεως R διατάσεως rell. recte, sed διαστάσεως etiam
 Exc. Pol.

αἵματος ἀναδοθέντος, ἐν τινι φρουρίῳ Γαλλίας ἐτελειώθη κληρονόμους καταλιπὼν τῆς βασιλείας αὐτοῦ Γρατιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀύγουστον ὄντα καὶ Οὐαλεντινιανὸν νέον κομιδῇ τυγχάνοντα καὶ μήπω τῶν βασιλικῶν συμβόλων κα-
 5 αξιωθέντα. ὃν ἡ ἀνάγκη τῶν ἐπιχειρούντων τὸν τόπον τῆς βασιλείας ὑφαρπάζειν ὡς σχολάζοντα παρεσκεύασε καὶ ἀπόντος τοῦ ἀδελφοῦ τὴν πορφύραν ἐνδύσασθαι, Πρόβον τὸ την-
 καῦτα πιστῶς τὸ πρᾶγμα μεταχειρισαμένον.

- 462 M. Κατ' ἐκείνους δὲ τοὺς καιροὺς σεισμὸς μέγας καὶ φοβε-
 10 ρώτατος γέγονεν, ὥς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑποχωρῆσαι μὲν τὴν θάλασσαν ἐπὶ πολὺ, τὰ δὲ πλοῖα ὡς ἐπὶ ξηρᾶς εὗρεθῆναι κείμενα. πλῆθος δὲ λαοῦ συνδραμόντος εἰς θεῖαν τοῦ παρα-
 δόξου θαύματος, καὶ τοῦ ὕδατος πάλιν ὑποστρέψαντος καὶ
 15 ἐκβεβηκότες μακρότερον τοῦ συνήθους τόπου, κατεποντίσθη-
 σαν ἀνθρώπων μυριάδες εἴ, καὶ τὰς μὲν ἐκεῖσε προσορμι-
 ζούσας ναῦς τὸ ὕδωρ κατεκάλυψεν, τὰς δὲ ἐν τῷ ποταμῷ
 Νεῖλῳ εὗρεθείσας ἀπέρριψεν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ
 πολλῆς τῆς ῥύμης μέχρι σταδίων ρπ'. ἀλλὰ μὴν καὶ τῆς
 Κρήτης καὶ τῆς Ἀχαΐας καὶ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἠπείρου καὶ
 20 Σικελίας τὰ πλεῖστα μέρη συνέβη τότε ἀπολέσθαι, τῆς θα-
 λάσσης ἀνελθούσης, καὶ πολλὰ πλοῖα ὑψωθέντος τοῦ ὕδατος

1—8 Rufin. II, 12. — 9 sqq. cf. Theoph. p. 56, 10. Socrates Hist. eccl. IV, 3, 3. Sozom. H. eccl. VI, 2, 14.

4 μηδέπω AB. — 7 τὸ] τῷ EM τοῦ CR. — τὸ τηνικαῦτα ὑπάρχον? Probo tunc praefecto Ruf. — 8 μεταχειρισαμένον (-ρησαμένον A) ABFV μετεγχειρισαμένον (μετεγχειρησ. C μετεχειρησ. R) CELNR. — 9 χρόνους AB. — 12 πλῆθος ABPR πλῆθος rell. — συνδραμόν? — 14 μακρόθεν V om. P. — 15 ἐκεῖσε ABPV ἐκεῖθεν rell. — 16. 17 ἐν τῷ νείλῳ ποταμῷ A ἐν τ. ποτ. τῷ νείλῳ V. — 19 βοιωτίας ABP τῆς βοιωτίας rell. — 20 τότε συνέβη BV τότε om. M.

9 ἐφ' οὗ σεισμὸς P. — φοβερ. τε καὶ παγκόσμιος P. — 10 ἐν ἀλεξ. μὲν ὑποχωρῆσαι P. — 11 καὶ τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς P. — 12 κείμενα om. P. — πλῆθος δὲ τῆς πόλεως εἰς θ. τ. θαύμ. δραμόντος P.

ἐπὶ τῶν ὁρέων ἐρρίφθησαν ἄχρη σταδίων ρ', τάς τε Βρετανικὰς νήσους καὶ τῆς Ἀφρικῆς τὰ αὐτὰ καὶ χεῖρονα ὑποστῆναι, καὶ σχεδὸν πάσης τῆς οἰκουμένης τὰ πρὸς τῇ ⁴⁶³ M. θαλάσῃ τὰ μὲν ὑπὸ τῶν σεισμῶν, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατεποντίσθησαν. καὶ μέντοι καὶ ἐν τοῖς βυθοῖς 5 καὶ τοῖς μεγάλοις πελάγεσι τὰ ἀμφὶ τὸν Ἀδρίαν καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ ἄλλα πλεῖστα ὑπεχώρησαν καὶ διέστησαν ὥσπερ τεῖχος ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰ ὕδατα, καὶ ἐφάνη ἡ ξηρά· καὶ πολλὰ τότε πλοῖα εὐρέθησαν πλέοντα καὶ εἰς τὸν πνυθμένα καθίσαντα πάλιν ἀνήχθησαν τῇ τοῦ ὕδατος 10 ἀποκαταστάσει. συνεχῶν δὲ καὶ ἐπαλλήλων τῶν σεισμῶν γινομένων, ἡ μὲν μία τῆς Βιθυνίας πόλις πᾶσα συνέπεσε καὶ τὰ κύκλῳ τῶν προαστείων, ἀγροὶ καὶ ἔργα πλεῖστα. ἡ δὲ Γερμὴ καλουμένη πόλις τοῦ Ἑλλησπόντου πᾶσα ἐκ θεμελίων κατεπτύθη. καὶ πρὸς τούτοις χάσματα πολλὰ κατὰ 15 διαφόρους τόπους ἐγένοντο, ὥς ἐκ τῶν φόβων ἐν τοῖς ὄρεσι μένειν τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ δὲ τῆς ἀβροχίας πολλὰ ζῶα τε καὶ ἄνθρωποι διεφθάρησαν.

[η'. Περὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου.]

Μετὰ δὲ Γρατιανὸν ἐβασίλευσε Θεοδοσίος ὁ μέγας ἔτη ιζ'. 20 τότε ὁ πατὴρ Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸς Θεοδοσίος καλούμενος,

11—15 cf. Socrates Hist. eccl. IV, 11, 4 sq.

1 ἐρίφθησαν AC ἐρρίφθησαν sed ρι in lit. P. — βρετανικὰς CE βρετανικὰς P. — 2 καὶ τὰ τῆς? — 6 καὶ ἐν τοῖς codd. praeter ABP. — ἀνδρίαν BFL. — τὸ om. RV. — 7 αἰγεῖον F αἰγεον (αἰγ. M) CNP αἰγεων A. — 9 πλοῖα τότε BM. — 12 γενομένων CMR. — μία AP νία LN νῖα E ἱα B νικάια (νικαία C) CFRV Socr. Fuerit fort. in fonte Georgii a i. e. πρώτῃ? — συνέπεσε πᾶσα B ἔπεσε πᾶσα M πᾶσα om. L. — 14 γέρμη BEV. — πόλις πᾶσα συνέπεσε ητουελισπόνδου καὶ πρὸς τούτοις A. — ἑλλησπόντον (ἐλλ. F) DEF ἑλλισπόντον (ἐλλ. B) BV ἑλισπόντον (αἰλ. M. ἐλ. rec. quidam) CLMPR. — 17 τε om. FM. — 20 ἔτη δεκαέξ F ἔτη ις' R(P).

2 χεῖρον P. — 9 εὐρεθέντα P.

τοῖς τῶν μεγάλων συμβόλων τροπαίοις περιπνέων τῇ ἐκκοπῇ
 τῶν βαρβάρων ἔθνων τοὺς Ῥωμαίων ὄρους εὐπορωτέρους
 ἐποίησεν. τοῦτον δὲ τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν τῇ μὲν ἐλπίδι μέγαν,
 τῷ δὲ χρόνῳ μικρόν, (μόλις γὰρ ἦν τοῦ οὐδοῦ τῆς νεότητος
 5 ἐπιβεβηκώς) συγκλητικῷ τινι Ἀμαξοβίῳ κοινωνῶν αὐτοῦ τυγ-
 χάνοντι τῆς γνώμης καὶ τῶν ἐπαίνων παραδέδωκεν ἐκπαι-
 δεύειν. ὅστις Ἀμαξόβιος ἐγγειρισθέντα αὐτῷ τὸν νέον πρα-
 ὐτάτῃ διδασκαλίᾳ καὶ αὐστηροτέρᾳ κολακείᾳ εἰς λαμπρὰν
 10 σίον, καθ' ὕπνου ἑαυτὸν εἰδέναι λέγεται βασιλικῇ χλανίδι
 464 M. καὶ πορφύρᾳ κεκοσμημένον. Οὐαλεντινιανοῦ δὲ τοῦ γέ-
 ροντος τελευτήσαντος, Μαξιμῖνος ὁ δῆμιος τὴν ὑπαρχότητα
 τῶν Γαλλίων εἰςμανίαν ἔτρεψε καὶ τινα συσκευὴν συν-
 τεθεικώς Θεοδόσιον τὸν πρεσβύτερον τοῖς τροπαίοις κεκο-
 15 ρεσμένον σφαγῆναι προσέταξεν. ὃς πρὶν τελευτήσῃ τὸ θεῖον
 βάπτισμα δεξάμενος καὶ εἰς τὴν ἀθανάσιαν ἀναγεννηθεὶς
 ἐτελεύτησεν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ νεώτερος Θεο-
 δόσιος ἐν τῇ τοῦ δουκὸς ἀξίᾳ ἐτύγχανεν, τῷ δὲ αὐτῷ βέλει
 τοῦ φθόνου ὥπερ καὶ ὁ πατὴρ διὰ Μαξιμίνου ὁμοίως ἀδί-
 20 κως ὑπέπιπτεν. ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὸν διέσωσεν. μεινάσης παρ'
 αὐτῷ τῆς ἀξίας, καὶ τῆς οὐσίας ἀναδοθείσης αὐτῷ, εἰς τὴν
 πατρῴαν γῆν τῶν Σπανίων, ἐν ᾗ καὶ ἐγεννήθη, ἐφοίτησε
 προστάγματι βασιλικῷ ἐκεῖσε ἡσύχως καὶ πράως τὸν βίον
 διάγων, Πλακίλλαν δὲ τότε τὴν γενομένην Αὐγούσταν γα-
 25 μετὴν ἡγάγετο τότε καὶ βασιλέας ἐξ αὐτῆς ποιήσων, ἥτις

3 μέγα B F V. — 4 τοῦ οὐδοῦ B οὐ τοῦ βαθμοῦ, οὐδ' οὐ A
 τοῦ βαθμοῦ rell. — 5 ἀμαξοβίῳ D et recc. multi, item v. 7. —
 6 παρέδωκεν E R V. — 9 ὄντως D F L. — 10 ἰδεῖν B conjectura
 probabili. — 12 μαξιμῖνος A C M et Exc. de insidiis μάξιμος R
 et D m. 2. — ἐπαρχότητα R V. — 13 γαλλίων scripsi cum codd.
 et Exc. — ἔτρεψε A B F L Exc. ἔστρεψε rell. — 15 τελευτήσῃ M
 τελευτήσῃ A C D E L V Exc. τελευτήσαι B F τελευτήσας R. — 17 Θεο-
 δόσιος ὁ νεώτερος M Exc. ὁ νεώτερος V spr. vers. rubro. — 19 ὥπερ
 B F Exc. ὅπερ rell. — μαξιμόν R et D m. 2. — ὁμοίως om. L M
 Exc. — 20 παρ'] γὰρ? — 22 ἰσπανίων R V.

τὴν φύσιν τῷ λογισμῷ καὶ τὴν φήμην τοῖς ἐγκωμίοις ἐνίκα. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Οὐάλης γράμματα ἐκπέμπει πρὸς τὸν βασιλέα Γρατιανὸν προστάξας Θεοδόσιον ἀποσταλῆναι πρὸς αὐτόν. ἀρξάμενος δὲ τῆς ὁδοιοποιίας Θεοδόσιος καὶ γνοὺς τὴν Οὐάλεντος τελευτὴν ἔρχεται εἰς πόλιν καλουμένην Σέρμιον. τῶν δὲ Γότθων πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀφειδῶς λυμαινομένων, καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων φευγόντων ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, τότε Θεοδόσιον ἐν τῷ Σερμίῳ διαγόντα Γρατιανὸς προσκαλεῖται βουλῇ τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων φθονούσης αὐτῷ, καὶ σὺν ὀλίγοις στρατιώταις εἰς τὸν οὕτως ὠμὸν καὶ τοσοῦτον πόλεμον ἀποσταλῆναι Θεοδόσιον [πεῖθει] ἐπικινδύνῳ ἀξιῶματι τιμηθέντα στρατηλάτου ἀξία τὸν βασιλέα παρέπεισεν. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς τῶν τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τοῦ φθόνου τοῦ κατὰ φύσιν εὐπτώτου οὐδὲν ἔγνω, κατὰ κράτος δὲ τοὺς νομιζομένους ἀηττήτους εἶναι Γότθους νικήσας Θεοδόσιος σὺν τάχει πολλῶ τῷ βασιλεὶ τροπαιοφόρος παραστὰς θείῃ ψήφῳ τὸ βασιλικὸν διάδημα περιβάλλεται. 465 M. Γρατιανοῦ χειροτονοῦντος αὐτὸν καινῇ τινι καὶ θαυμαστῇ περιεβλήθη πορφύρᾳ ὡς ἀρχαῖος βασιλεὺς. καὶ ἐπειδὴ τοὺς ὧμους αὐτοῦ ὑπὲρ ἄνθρωπον ὑψηλοὺς ὄντας διαφόρων βασιλέων χλαμύδες ἐνδύειν οὐκ ἠδύναντο, (πάντας γὰρ ὑπερέχων τῷ μεγέθει πᾶσαν ἐσθῆτα διὰ τὸ ὕψος μικρὰν ἀπέφηνεν) τέλος Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῇ πορφύρᾳ κοσμηθεὶς ἐξέλαμψεν, ἐκ τετραγώνου ἀρμοσάσης αὐτῷ. οὕτω Γρατιανὸς τὰ τῆς δύσεως μέρη ἑαυτῷ καὶ τῷ

25 — p. 564, 6 Rufin. II, 14.

5 σερμίον BC σερμίων A. — 11 καὶ] ἡ Muralt. — πεῖθει del. videtur. — 13 τῶν BL et D m. 2 τὸν rell. om. Exc. — 14 εὐώπτου L εὐόπτου Exc. εὐπάπτου R. — 15 εἶναι ἀηττήτους γότθους B γότθους ἀηττήτους εἶναι M. — 18 τινὴ A τιμὴ C. — 22 μικρὰν FLNR μικροῦ ACEV μὲν B. — 24 πορφυρίδι LR. — κοσμιθεὶς AM. — ἀρμοσάση (-σει F) BCEF. — 25 αὐτόν AB αὐτῶν ut vid. M. — οὕτω — p. 564, 1 διεφύλαξεν om. A. — οὗτος CEN καὶ οὕτως F.

ἀδελφῷ διεφύλαξεν, Θεοδοσίῳ δὲ τὴν τῆς ἀνατολῆς φρον-
τίδα ἐπέτρεψεν. πολλὰ δὲ εὐσεβῶς καὶ γενναίως κατορθώσας
ὁ Γρατιανὸς παρὰ Μαξίμου τοῦ τυράννου ταῖς Βρεττανίαις
ἐπαναστάντος δι' ἀνδραγαθίαν τοῦ δουκὸς ἐν Λουγδόνῳ
5 παρὰ τῶν ἰδίων προδοθεὶς μᾶλλον ἢ βίᾳ τῶν πολεμίων
συσχεθεὶς ἀννρήθη.

Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ τούτου ἀδελφὸς ἐν Ἰταλίᾳ διὰγων
ὑπὸ τῆς σφαγῆς τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ φόβου τοῦ πολέμου
πτοηθεὶς εἰρήνην, αὐτῷ καθ' ὑπόκρισιν προταθείσης παρὰ
10 Μαξίμου, καὶ αὐτὸς ὑποκρινάμενος ἡδέως ἐδέξατο. Ἰουστίνα
δὲ τότε ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἰρέσεως τὰ φάρ-
μακα τῆς ἀσεβείας, ἃ περιόντος τοῦ ἀνδρὸς ἔκρυπτεν, εὐμα-
ρῶς ἀπατηθέντι τῷ νύμφῃ μετὰ θάρσους ἀπεκάλυψεν, καὶ πείθει
αὐτὸν διὰ στρατιωτικῆς χειρὸς τὸν μὲν Ἀμβρόσιον ἀντιστά-
15 μενον αὐτῇ τῷ ὀρθῷ λόγῳ τῆς ἐκκλησίας Μεδιολάνων ἐξεῶσαι
καὶ εἰς ἐξορίαν πέμψαι, τὴν ἐκκλησίαν δὲ διαρρηῆσαι καὶ
πολεμεῖν τὰ ἔγρια. Βενήβολος δὲ τότε μέγας ἐν ἀξιώμασι
ταῖς ὑποσχέσεσι τῆς βασιλίδος μὴ εἴξας τῆς στρατιωτικῆς
ζώνης καὶ τῶν ἀξιωμάτων τὴν ὀρθόδοξον πίστιν προκρίνας
20 τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων τὴν ἑαυτοῦ ζώνην ἀπέρριπεν. Μά-
ξιμος δὲ ὁ τύραννος θέλων τὸ τοῦ τυράννου ἄτιμον ὄνομα
ἐκδύσασθαι καὶ νόμιμον ἑαυτὸν ἐπιδείξασθαι βασιλέα γράμ-
466 M. ματα ἐκπέμψας τὸ ἀσεβὲς ἐπιχείρημα τῆς Ἰουστίνης ἀπεφάν-
λιξε καὶ τὸ πολεμεῖσθαι τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν κατὰ

7—17 Rufin. II, 15. — 17—p. 565, 5 Rufin. II, 16.

3 μαξιμίον BFM item v. 10. — per Andragathium ducem
Ruf., sed codicum omnium et excc. de insidiis consensus demon-
strat Georgii esse errorem. — 4 λογδόνω B λουγδούνω FMR et
m. 2 Exc. — 5 ἢ βίᾳ A quam vi Ruf. δὲ βίᾳ F καὶ βίᾳ rell.
codd. καὶ διὰ Exc. — 8 πολεμίον? hostis Ruf. — 9 εἰρήνης
FV Exc. εἰρήνη M. — 10 ὑποκρινόμενος AF Exc. — ἰουστίνα E.
— 15 ἐξεῶσαι B ἐξελάσαι M. — 17 βενήβολος AFL βενίβολος
CENV μενούβουλος B μενέβουλος R. — μέγας om. ER. — ἀξιώ-
ματι AER. — 20 μαξιμιανὸς B et recc. quidam μαξιμίονος recc.
rell. — 23 ἐπιχείρημα AB inceptum Ruf. ἐπὶ rell.

στασιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀνατρέπεσθαι ἀπηγόρευεν, καὶ οὕτω πλησιάζειν ταῖς Ἱταλίαις ἤρξατο. τοῦτο δὲ Ἰου-
στίνα μαθοῦσα, τοῦ τε πολεμίου ἅμα καὶ τῆς συνειδήσεως
τῆς ἀσεβοῦς ἐπικειμένων αὐτῇ, εἰς φυγὴν τραπεῖσα πρώτῃ
τὴν ἐξορίαν ἐκληρώσατο, ἣν τοῖς ἱερεῦσιν ἡτοίμασεν. τοι- 5
γαροῦν μετὰ τῆς ἀθεμίτου μητρὸς πεφηνγῶς ὁ βασιλεὺς
Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ἱταλίας ἐστερήθη καὶ τῆς οἰκείας ἐξε-
βλήθη βασιλείας. ἐλθὼν οὖν ἐν τῇ ἀνατολῇ οὕτως ἐδέχθη
παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου, ὥστε δοκεῖν αὐτὸν
μᾶλλον τῶν μερῶν ἐκείνων βασιλεύειν ἢ ἐν ἐξορίᾳ διαγίνειν. 10
παραχρῆμα δὲ διὰ Θεοδοσίου καθαρθεὶς ἀπὸ τῆς φανλο-
τάτης αἰρέσεως τῆς ἀκαθάρτου τὸν ἰὼν ἐξέχυσεν, ἐν ᾧπερ
αὐτὸν ἡ ἀνότητος ἔβλαψε μήτηρ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνεδέξατο
πιστοτάτῃ προτροπῇ Θεοδοσίου. πολλάκις γὰρ εἰς τὴν ἐλπίδα
τῆς πίστεως διὰ Θεοδοσίου ἐκπαιδευθεὶς ἔμαθε τὴν βασιλι- 15
κὴν παράταξιν οὐ δι' ὅπλων ἐστάναι, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προ-
φάσεων. τοιοῦτος δὲ ἦν ὁ λόγος ὁ παρὰ Θεοδοσίου πρὸς
Οὐαλεντινιανὸν εἰρημένος· οἶδα, φησὶν, πολλάκις, Οὐαλεν-
τινιανέ, ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου παρὰ τῶν εὐσεβεστά-
των βασιλέων τὴν νίκην κατορθωθείσαν, καὶ τοὺς πολεμίους 20
ὑποταγέντας ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου.
οὕτω καὶ ὁ ἔνθεος Κωνσταντῖνος ταῖς βοηθείαις τοῦ θεοῦ
ἀνορθωθείς Λικίνιον τὸν τοῦ θεοῦ τύραννον ἐν ναυαγίῳ
διέφθειρεν, οὕτω καὶ ὁ ἐνδοξος Οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατήρ

5—p. 566, 15 *Similia sed brevius* Theodoret. Hist. eccl. V, 15.

1 ἀπηγόρευεν ABL ἀπηγόρευσεν rell. — 2 ἰουστίνα BE.
— 3 πολέμου BLR. — 4 πρώτῃ τὴν Mur. (prima Ruf.) πρώτῃ
codd. — 8 ἐδέχθη ABN ἐπεδέχθη C ὑπεδέχθη rell. — 12 ἐξέχεεν
RV. — 19 παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ante ἡσυχάζοντος
inserunt Exc. de virt. et codd. praeter AB. — 21 γενέσθαι ABR.
— 22 οὗτος AC. — καὶ om. codd. praeter AB Exc. — 23 λικίνιον
AEFLR λικίνιον BCNV (λικίνιον ex λικίνιον corr. in Exc.
incertum qua manu. — 24 οὗτος ABCLM. — καὶ om. codd.
praeter ABV Exc.

εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν ἀβλαβῇ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθύ-
 νων ἐτέλεσεν, τοῦ θεοῦ ἐκδικουντος αὐτόν, καὶ μάχας ἀνα-
 ριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο πολλοὺς βαρβάρους
 διαφόρως ἀνελών. Οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν θεὸν δια-
 5 σπαράττων ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος διὰ τῆς σφαγῆς
 τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἐξορίας τῶν ἱερέων, ὅς τῇ τοῦ θεοῦ
 βουλῇ σὺν τῶν Γότθων πολιορκηθεὶς καὶ ἡττηθεὶς ἐκαύθη.
 σὺ οὖν αἰρετικοῦ ὄνομα λαβεῖν ἀνέξῃ ἀπῶν εἰς πόλεμον;
 ὁρθῶς τὸν Χριστὸν σέβει ὁ ἀδίκως σε ἐκβαλὼν. ἡ σὴ ἀπι-
 467 M. 10 στία εὐχέριαν Μαξιμῶ συνεισήνεγκεν. ἐκεῖνος μόνον τοῦ
 βασιλέως ἐστὶ τύραννος, σὺ δὲ πολέμιος ἤρξω τοῦ θεοῦ
 καθεστάναι. δώσω σοι στρατὸν καὶ παρέξω βοήθειαν. ἀλλ’
 εἰ τὸν Χριστὸν βλάπτωμεν, τίνα παρακαλέσομεν μαχόμενοι;
 ταῦτα καὶ πλείω τούτων νοουθετήσας Θεοδόσιος Οὐαλεν-
 15 τινιανὸν εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν μετήγαγεν. ἐν δὲ τῷ
 μέσῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, Θεοδόσιος διὰ τὴν
 πίστιν τῆς βασιλείας τῆς χρηστότητος καὶ τῶν εὐεργεσιῶν
 Γρατιανοῦ μεμνημένος εἰς ἄμυναν πάσαις τῆς ἀνατολῆς ду-
 νάμεσιν ἐξαΐξας ἐξεδίκησε τὸ δίκαιον αἷμα καὶ τὸν Οὐαλεν-
 20 τινιανὸν ἀπεκατέστησεν ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἐκβαλὼν τὴν τυραν-
 νίδα. αὐτὸς δὲ μετὰ ταῦτα εἰσελθὼν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ
 θριαμβεύσας τὴν νίκην εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν ἐπανῆλθεν.

15—22 Rufin. II, 17.

1 καὶ ἀβλαβῇ FV Exc. — 4 διαφόρως AB Exc. καὶ διαφόρους
 rell. — 8 ὄνομα λαβὼν καὶ ἀνάξια ποιῶν τῆς βασιλείας ὁρθῶς
 τ. χρ. σέβειν δοκεῖς; γίνωσκε οὖν ὡς ἡ σὴ ἀπιστία F. ἀνάξια
 ποιῶν pro ἀνέξῃ ἀπῶν etiam R. — 9 σέβῃ AM σέβεται BRV.
 — 10 εὐχέριαν CDF εὐχερία M εὐκαίριαν R εὐκαιρίαν E. —
 μόνος A μόνου L. — 12 παρέξω σοι codd. praeter AB Exc. —
 13 βλάπτωμεν ACF. — παρακαλέσωμεν ACDEF. — 14 καὶ
 πλείω τούτων AB καὶ τὰ τούτων πλείονα rell. — 18 πάσας
 (corr. ex πάσης αὐτ πάσης ex πάσας) τῆς ἀν. τὰς δυνάμεις A
 πάσας τὰς τῆς ἀν. δυνάμεις F πάσας τὰς ἀνατολικὰς δυνάμεις
 Exc. — 19 ἐξαΐξας scripsi ἐξάξας codd. totis viribus insurgens
 Ruf. — 20 ἀποκατέστησεν V et fortasse A κατέστησεν R. —
 εἰς BL.

Ἐν ταῖς ἡμέραις οὖν, ἐν αἷς ὁ θεὸς ὁ ἀγαθὸς ἐξήγειρε Θεοδοσίον τὸν μέγαν βασιλέα καὶ ἐνεπίστευσεν αὐτῷ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας Ῥωμαίων, ἡγάγετο εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ δύο υἱούς, Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον. αὐξησάντων δὲ τῶν παιδῶν, 5 ἦλθον εἰς ἡλικίαν τοῦ ἐκμανθάνειν τὰ ἱερὰ γράμματα. καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν βασιλείαν ζητῆσαι ἄνδρα ἐλλόγιμον καὶ ἀσκητὴν κεκοσμημένον ἐν ἀληθείᾳ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, ἔχοντα θεογνωσίαν εἰς ἅκρον, ὥς ὀφείλων παραδοῦναι αὐτῷ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, ἵνα παιδεύσῃ αὐτοὺς 10 πᾶσιν θείᾳ γραφῇ τε καὶ ἀνθρωπίνῃ, μὴ βουλόμενος παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σχολεῖον, ἵνα μὴ μάθωσιν ἀπὸ ἄλλων παιδῶν ἅπερ ὁ θεὸς οὐ θέλει, καὶ τυπωθῶσιν ἐν λόγοις ἀνωφελέσι καὶ βλαβεροῖς. ταῦτα ὁ βασιλεὺς λογισάμενος, ὥς εἴρηται, σπουδὴν πᾶσαν ἐποιεῖτο τοῦ εὐρεῖν ἄνδρα τοι- 15 468 M. οὔτον. καὶ τῶν διαταγμάτων ἐκπεμφθέντων κατὰ πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν βασιλείαν, οὐκ ἠδυνήθησαν εὐρεῖν τινα κατὰ τὸν ἐνιστάμενον αὐτῷ λογισμόν, ἀλλὰ ποτὲ μὲν εὗρισκον ἄνδρα φιλόσοφον, ἀλλ' οὐ φιλόθεον, ποτὲ δὲ πάλιν εὗρισκον φιλόθεον καὶ οὐ φιλόσοφον. ἠῤῥησαν δὲ οἱ παῖδες, καὶ 20 οὐκ ἠνείχετο εἰς σχολεῖον πέμψαι αὐτοὺς τῇ προφάσει τῇ προλεχθείσῃ κρατούμενος. καὶ μὴ εὐρὼν καθὼς ἐζητεῖ ἀπέστειλεν ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ βασιλέα αἰτῶν παρ' αὐτοῦ τοιοῦτον ἄνδρα, γράψας αὐτῷ ὅτι· μεγάλα μοι χαρίζη τοῦτο ποιῶν. ὁ οὖν βασιλεὺς προσκαλεσάμενος τὸν πάπαν 25 δείκνυσιν αὐτῷ τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου εἰπὼν ὅτι· ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ποιῆσαι τῷ συμβασιλεύοντι ἡμῖν τὴν αἵτησιν ταύτην. αἰσχύνῃ γάρ ἐστι τοῦ ἡμετέρου κράτους μὴ

1 οὖν] γάρ B om. A. — ἐξέγειρε (-ραι C) CR. — 2 μέγα BFMV. — 5 ὀνώριον BCD· ὀνώριον EFL ὀνόριον V ὀνόριον M ὀνόριον AR. — 8 τῷ φόβῳ BF. — 10 παιδεύσει ACEM. — 12 σχολεῖον ACDEL *item* v. 21. — ὑπὸ RV. — 21 ἠνέσχετο ER. — 21. 22 τῇ προλεχθείσῃ προφάσει FR. — 24 χαρίζει ACDF m. 2 corr. in D. — 27 συμβουλευόντι BM βασιλεύοντι V et recc. quidam. — τὴν αἵτησιν αὐτοῦ ταύτην B τὴν αἵτησιν αὐτοῦ (om. ταύτην) N.

εὐρεθῆναι ἐν τῇ μεγίστῃ Ῥώμῃ ἄνθρωπον τοιοῦτον. καὶ
 ἐρευνήσαντες καὶ ἐπιζητήσαντες οὐχ εὔρον. ἐπὶ πολὺ οὖν
 διαλογιζομένων αὐτῶν καὶ ἀδολεσχοούντων περὶ τούτου, εἶπεν
 ὁ πάπας τῷ βασιλεῖ· ἔστι παρ' ἡμῖν διάκονός τις παρθένος
 5 μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς· ὄνομα αὐτῷ Ἀρσένιος. ὅμοιος γὰρ
 αὐτοῦ ἄλλος οὐκ ἔστιν ὁ ὀφείλων πρὸς δ' ἐπιθυμεῖ ὁ βασι-
 λεὺς Θεοδόσιος παιδεῦσαι τὰ τέκνα αὐτοῦ πάσῃ γνώσει θείᾳ
 τε καὶ ἀνθρωπίνῃ. ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ καταδέχεται, διότι ἔχει
 καιρὸν ἀποταξάμενος τῆς ἐγκυκλίου παιδεύσεως. ἀλλ' ἴσως
 10 ἔαν κελεύσῃ τὸ ὑμέτερον κράτος καὶ καλέσωμεν αὐτόν, πλη-
 ροφοροῦμεν αὐτὸν περὶ τούτου. ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς
 ἐχάρη λίαν, καὶ πέμπαντες μετεστείλαντο τὸν Ἀρσένιον.
 ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς· οὐ λέληθε
 τὸ ἡμέτερον κράτος ἢ κατὰ θεὸν σου πολιτεία καὶ ὁ ἐνά-
 15 ρετός σου βίος, ἀλλὰ διηνεκῶς ἀκούοντες τὴν καλὴν σου
 ἀναστροφὴν πάννυ εὐφραινόμεθα ἐπὶ τούτῳ. ἐπειδὴ οὖν
 ὁ συμβασιλεὺς ἡμῶν Θεοδόσιος ἀπέστειλεν ἡμῖν πρεσβείαν
 αἰτούμενος πέμπαι αὐτῷ ἄνθρωπον τοιοῦτον δυνάμενον
 παιδεῦσαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πάσῃ θεοσεβείᾳ καὶ σοφίᾳ,
 20 τούτου χάριν μετεστειλάμεθά σε ὥς κατὰ θεὸν ὄντα, ἵνα
 ἀπέλθῃς πρὸς αὐτόν καὶ κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν σοι
 ἐκ θεοῦ παιδεύῃς αὐτούς. οὐ γὰρ ἐκρίναμεν ἀπλῶς καὶ
 469 M. ὥς ἔτυχεν ἐγχειρίσαι τοῦτο τὸ πρᾶγμά τι, εἰ μὴ τῇ εὐλα-
 βείᾳ σου. ὁ δὲ Ἀρσένιος ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ βασιλεῖ· οὐκ
 25 ἄγνοεῖ, θεοσεβέστατε βασιλεῦ, ὁ ἀγιώτατος πατὴρ ἡμῶν
 πάπας τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν, ὅτι ἔχω καιρὸν μὴ παρελθόν
 διὰ τῆς ἔξω φιλοσοφίας, ἐξαιρέτως δὲ ἀφ' οὗ τὴν χειρο-
 τονίαν ταύτην ἐδεξάμην ὁ ἀνάξιος, οὔτε εἰς βιβλίον ἐνέκνυσα

5 ὀνόματι ἀρσένιος AF. — 6 αὐτῷ BR. — 10 κελεύσει AC. —
 καὶ καλέσομεν αὐτόν B καλέσομεν (-σωμεν R) αὐτόν καὶ RV καλέ-
 σομεν αὐτόν (om. καὶ) E. — 13 εἰσελθόντος ER. — 16 ἐπὶ τούτο
 ABCEV. — 17 ἡμῶν] ἡμῖν ADE om. F. — 19 ἐν πᾶσι σοφία (om.
 θεοσεβ.) C. — σοφία AB φιλοσοφία DEFRV. — 22 παιδεύ-
 σεις CER ἐκπαιδεύσης V. — 23 ἐγχειρήσαι AR. — 24 ἀποκριθεὶς
 om. AC. — 28 ἐδεξάμην ὁ ἀνάξιος AB ὁ ἀνάξ. ἐδεξάμην rell.

τῶν τοιούτων ἐπιστημῶν. ὑπολαβὼν δὲ ὁ πάπας εἶπε πρὸς αὐτόν· ὅτι μὲν ἀληθῆ εἰσι τὰ παρὰ σου λεχθέντα τῷ φιλο-
 χρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ ἐπιστάμεθα, καὶ ταῦτα οὕτως ἔχει. πάννυ
 γὰρ ἐπαινέσαμεν τὴν ἐνάρετόν σου πολιτείαν ἐν τούτῳ. ἀλλ'
 ἐπειδὴ καὶ θεία βασιλικὴ κέλευσίς ἐστιν, καὶ θεαρέστον ἐστι 5
 τὸ πραγματευόμενον, ἐκλιπαροῦμέν σε ἐπιδοῦναι ἑαυτὸν εἰς
 τὸ τοσοῦτον ἀγαθὸν ἐγχείρημα. δύνῃ γὰρ διὰ τῆς χάριτος
 τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης σοι εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως αὐτοὺς
 παιδεῦσαι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ φιλοσοφίᾳ μεγάλως
 αὐτοὺς ὠφελῆσαι, δεικνύων αὐτοῖς τὰς πομπὰς καὶ αἰσχρό- 10
 τητας τῶν δυσσεβῶν εἰδώλων, οὓς θεοὺς ἀποκαλοῦσιν οἱ
 ἀλιτήριοι Ἕλληνες, καὶ τοῦ μὴ πιστεύειν τοῖς παρ' αὐτῶν
 μυθευομένοις, ἀλλὰ καὶ δαίμονας αὐτοὺς ἀποκαλεῖν καὶ
 θριαμβεύειν τὰ μιάσματα αὐτῶν καὶ φαντάσματα. τούτοις
 καὶ τοῖς τοιούτοις λόγοις πείσαντες τὸν Ἀρσένιον ἀπέστειλαν 15
 αὐτὸν μετὰ πάσης δόξης καὶ τιμῆς τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ
 Θεοδοσίῳ γράψαντες αὐτῷ ὅ τε βασιλεὺς καὶ ὁ πάπας ὅτι·
 κατὰ τὴν κέλευσιν ὑμῶν ἀπεστείλαμεν ὑμῖν ἄνθρωπον, ὃς
 δυνήσεται μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀνάξει τὰ φίλτατα
 τῆς ὑμῶν γαληνότητος τέκνα ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ. 20
 ὁ οὖν Ἀρσένιος παραδοὺς τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν εἰς παρθενῶνα
 ἀπέπλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. δεξιόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς
 Θεοδόσιος τὰ γράμματα καὶ ἀναγνούς, προσκαλεσάμενος δὲ
 καὶ τὸν Ἀρσένιον σχῆμά τε καὶ ἦθος εὐλαβὲς θεασάμενος
 ἐν αὐτῷ, σεμνὸν μὲν ἔχοντα τὸ χρῶμα, εὐτακτον δὲ τὸ 25
 βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα καὶ περὶ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώ-
 πινα σοφώτατον, καὶ ἀπλῶς πάσῃ τῇ κατὰ Χριστὸν ἀρετῇ
 κεκοσμημένον, ἐχάρη χαρὰν μεγάλην. καὶ δὴ πρὸς αὐτὸν

1 ἐπιστήμων AF. — 4 ἐπηνέσαμεν EV. — 7 ἐπιχείρημα ER.
 — 12 ἀλητήριοι CDF. — 13 ἀλλὰ καὶ δαίμονας ABV καὶ om.
 rell. — 22 ἀνέπλευσεν V ἀπέστειλεν A. — 23 δὲ καὶ om. F. —
 δὲ A τε rell. — 24 καὶ prius om. R. — 27 ἀπλῶς ABP ἀπλῶς
 εἰπεῖν rell. — χριστὸν ABP θεὸν rell.

ὁ βασιλεὺς· δηλοῖ μὲν ἡ διὰ τοῦ σχήματος ἡθους τε καὶ ἀπολογίας[†] ἐνάρετόν σε καὶ θεοσεβῆ εἶναι, καί, καθὼς γε-
 470 M. γραφήκασιν ἡμῖν ὃ τε συμβασιλεύων ἡμῖν καὶ ὁ τῆς Ῥώμης ἀγιώτατος πάπας, οὕτω καὶ εἶδομεν. ἀληθῆ γὰρ ἔγραψαν.
 5 νῦν οὖν πάντως οὐκ ἀγνοεῖς, δι' ἣν αἰτίαν ἀπέστειλάν σε πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡμέτερον κράτος αὐτοψεῖ διαλεχθή-
 σεταί σοι, τοῦτ' ἔστι χάριν τῶν ἡμετέρων τέκνων, ἵνα πάση θεοσεβείᾳ καὶ φόβῳ θεοῦ τούτους ἐκπαιδεύσης, ἔτι μὴν καὶ
 10 τὴν φιλοσοφίαν πᾶσαν εἰς ἄκρον αὐτοὺς διδάξης. ἀλλὰ μὴ ὑποσταλῆς μηδὲ διακριθῆς πρὸς αὐτοὺς ὑπονοῶν ὅτι τέκνα ἡμῶν ὑπάρχουσιν, μηδὲ ἄλιν ὥς βασιλεῦσιν αὐτοῖς προσχῆς ἢ τιμῆσης, ἀλλ' ὥς τέκνα καὶ μαθητὰς ἔχε αὐτοὺς καί, ὅτε
 παραπέσωσιν, ἐπέξελθε αὐτοὺς. καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ ἐνέγκας τόν τε Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον παρα-
 15 δίδωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγων· ἰδοὺ ἀπὸ τῆς σήμερον οὗτός ἐστιν ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν πατήρ καὶ διδάσκαλος. ὑπακούσατε αὐτῷ κατὰ πάντα ὥς πατρί, καὶ μὴ παρακούσητε αὐτῷ μηδὲ ἀντιταχθῆτε. παρήγγειλα γὰρ αὐτῷ ἵνα, ἐὰν παρα-
 πέση τις αὐτῷ ἐξ ὑμῶν, ἐπεξέλθῃ αὐτῷ ὥς μαθητῇ. καὶ
 20 ταῦτα εἰπὼν ἀφορίζει αὐτοῖς πλησίον τοῦ βασιλικοῦ κοι-
 τῶνος τρίκλινον μέγα καὶ ἐν αὐτῷ διάγειν παρακελεύεται.

1 *Locus corruptus, quem varia ratione librarii sanare temptaverunt.* ὅψις post ἀπολογίας inserit B σου διάθεσις V κατά-
 στασις τῆς σῆς ψυχῆς F. δηλοῖς μὲν διὰ v. 1 Muralt., in cuius codice Mosquensi sicut in recentioribus omnibus ἡ deest. σχή-
 ματός τε καὶ ἡθους ἀπολογία? — 2 σε om. C spr. vers. F σου R.
 — 4 εἶδομεν D ἴδωμεν CFR. — 6 αὐτοψῇ EF αὐτοψῇ M. —
 9 ἐκδιδάξης BR. — 10 μηδὲ AB μήτε rell. — 11 προσχῆς D
 προσχῆς F. — 12 τιμῆσης AFV et recc. quidam τιμήσεις rell.
 — 13 παραπέσωσιν ABFR παραπέσουσιν rell. — παραπ. σοι A
 sed σοι om. etiam P. — αὐτοὺς BCEV αὐτοῖς AFNR (παρα-
 πίπτοντας ἐπεξέρχον P). — 14 ὀνώριον BD ὀνώριον EF ὀνόριον
 CV ὀνόριον MP ὀνώριον A ὀνώριον R. — 17. 18 παρακούσητε
 αὐτοῦ DRV. — 18 ἐὰν παραπέση AB ἐὰν παρακούσητε αὐτοῦ
 (αὐτῷ CE) ἢ παραπέση rell. — 19 αὐτῷ τις M αὐτῷ om. AR recte
 fortasse. cf. v. 13. — 21 μέγαν D m. 2 με^Γ B.

τοῦτο δὲ ἐπενόησεν ὁ βασιλεὺς, ἵνα συχνότερον ἐπισκέπτηται αὐτούς. μεγάλως δὲ τιμήσας τὸν Ἀρσένιον ἐποίησεν αὐτὸν μείζω πάντων ἐν τῷ παλατίῳ, ὥστε μὴ εἶναι τινα τῶν ἐκείσε λαμπροτέραν αὐτοῦ ἐσθῆτα περικείμενον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἦν πατήρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. 5

Ὁ οὖν Ἀρσένιος παραλαβὼν τὸν τε Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον ἀνῆγεν αὐτούς θεοσεβῶς ἐκδιδάσκων αὐτούς πᾶσαν σοφίαν θείαν τε καὶ ἀνθρωπίνην. ταπεινόφρων δὲ ὑπάρχων ὁ ἐν ἁγίοις Ἀρσένιος οὐκ ἐχρᾶτο αὐτοῖς ὡς μαθηταῖς, ἀλλ' ὡς βασιλεῦσιν. καθίζων γὰρ αὐτούς ἐπὶ δύο θρόνων αὐτὸς παρι- 10 στάμενος ἐδίδασκεν αὐτούς. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἰσελθόντος τοῦ βασιλέως ἐξαίφνης πρὸς αὐτούς, ὁρᾷ Ἀρσένιον μὲν ἰστάμενον, τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ καθεζόμενα, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα κατὰ Ἀρσενίου καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· οὕτω παρηγεύλαμεν ὑμῖν, ἵνα βασιλικῶς καὶ μὴ μᾶλλον ὡς μαθηταῖς 15 χρήσῃ τοῖς παιδίοις; καὶ τί τοῦτο πεποίηκας; πάννυ γὰρ ἐλύπησας τὸ ἡμέτερον κράτος ἐν τούτῳ. ὁ δὲ Ἀρσένιος πρὸς 471 M. τὸν βασιλέα ἔφη· οὐκ ἡγησάμην πρέπον εἶναι, θεοστήρικτε βασιλεῦ, ἐμὲ καθέζεσθαι, βασιλεῖς δὲ παραστήκειν μοι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθεὶς ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀπεκρίθη βλοσυρῶ 20 τῷ βλέμματι πρὸς Ἀρσένιον λέγων· σὺ καθιστᾷς αὐτούς βασιλεῖς; οὐχὶ ὡς τέκνα καὶ δούλους παρέδωκά σοι αὐτούς; καὶ ἵνα τί ταῦτα φθέγγῃ; καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς παραχρῆμα ἐπάρας τὰ διαδήματα, ἅπερ εἶχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ῥίψας αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ποιεῖ αὐτούς εἰς τοὺς 25 πόδας αὐτοῦ προσκυνῆσαι, καὶ καθίσας τὸν Ἀρσένιον ἐπὶ θρόνον ἐκείνους παραστήκειν αὐτῷ ἐκέλευσεν εἰπὼν ὅτι· εἰ

3 μείζων FR μείζον A μείζονα B. — πάντων τῶν ἐν BR. — τῶν ἐκείσε om. N. — 4 λαμπροτέρα CE et D in quo v m. 2 add. vid. — 6 καὶ Ὀνώριον om. R. — ὀνώριον BDF ὀνώριον E ὀνόριον CV ὀνόριον M ὀνόριον A. — 7 ἀνήγαγεν BF ἀνέτρεφεν R. — αὐτούς post ἐκδιδάσκων om. MR. — 16 ἐποίησας AB. — 18 οὐχ ἡγησάμην ER. — 19 παρίστηκειν M παρειστήκειν R παρίστασθαι PV παρεστάναι B. — 21 ὄμματι NR. — 27 παρειστήκειν BR παρίστασθαι V παρεστάναι P.

μὲν φοβηθῶσι τὸν θεὸν καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ θελήσωσι
 πορεύεσθαι καὶ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, δυνατός ἐστιν
 ὁ παμβασιλεὺς τῶν αἰώνων, εἴπερ θέλημα αὐτοῦ ἐστίν, παρα-
 σχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀξίαν ταύτην. εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸν φόβον
 5 αὐτοῦ, εὐχομαι τῷ θεῷ μᾶλλον ἐκριζωθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ
 νηπιόθεν. κρείσσον γάρ ἐστι τὸ τεθνάναι εὐσεβῶς ἢ βασι-
 λεύειν ἀσεβῶς. καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν ἐν
 τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ. ἔκτοτε οὖν ὁ Ἀρσένιος ὑφορώμενος τὸν
 βασιλέα οὐκέτι ἐποίει αὐτοὺς καθεσθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον παρ-
 10 ἴστασθαι αὐτῷ καὶ ἐκμανθάνειν. ἐν τούτοις οὖν διάγων
 ὁ ἡγιασμένος Ἀρσένιος πᾶν ἐδυσφόρει καὶ ἔλυπεῖτο. ἦν
 γὰρ μισόδοξος καὶ φιλόθεος καὶ ἐπεθύμει μᾶλλον τὸν μονήρη
 καὶ ἡσύχιον μετελθεῖν βίον, ὥστε παρακαλεῖν τὸν θεὸν συγ-
 νῶς μετὰ δακρύων ποιῆσαι τρόπον τοῦ ἰδιαῶσαι αὐτὸν ἐκ
 15 τοῦ κόσμου.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εὐρῶν ὁ ἐν ἀγίοις τὸν Ἀρκαδίον
 παραπεσόντα εἰς παιδικὸν πταῖσμα ἐνέγκας καὶ ἐμβριμησά-
 μενος ἐπιτίθησιν αὐτῷ πληγὴν δεινὴν ὥστε σχεδὸν ἕως
 20 θανάτου τοὺς τύπους τῶν πληγῶν φέρειν ἐν τῷ σώματι
 αὐτοῦ. ὁ οὖν Ἀρκαδιος, ἄφ' ἧς ἡμέρας ἐδάρη, ἔμεινεν
 ἔχων κατὰ Ἀρσενίου κακίαν πολλήν, καὶ προσκαλεσάμενος
 τὸν σπαθᾶριον αὐτοῦ ἐπιτρέπει αὐτῷ κατ' ἰδίαν λέγων· οἶφ'
 472 M. ὁ οὖν σπαθᾶριος ἀκούσας τὴν ἑλεεινὴν ἀπόφασιν ταύτην
 25 καὶ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ ἐν καρδίᾳ ἔχων θαρρεῖ τῷ Ἀρσενίῳ
 τὴν μαιφόνον τοῦ Ἀρκαδίου ἐπιτροπήν. ὁ δὲ Ἀρσένιος
 λύπη τε καὶ φόβῳ συσχεθεὶς παρεκάλει τὸν θεὸν λέγων·
 κύριε ὁδήγησόν με, πῶς σωθῶ; καὶ μετεμελεῖτο ἐπὶ τῇ
 πληγῇ ἧ ἣν τύψας τὸν Ἀρκαδίον. εἶτα ὀλίγων ἡμερῶν

4 ἔχουσι BM. — 5 αὐτοῦ] τοῦ θεοῦ AF. — 5 ἀπονηπιόθεν
 AM et recc. nonnulli ἀπὸ νηπιόθεν (-ῶθεν C) CF. — 9 ἐποίει
 καθεσθ. αὐτοὺς A αὐτοὺς ἐποίει καθ. R. — 10 αὐτῷ] αὐτοὺς
 BC. — 17 περιπεσόντα B ἐπιπεσόντα D. — μὴ ἐνέγκας? —
 22 ἑαυτοῦ DEV. — 23 γινώσκοντος PV.

διελθουσῶν, καὶ τοῦ σπαθαρίου κατεπείγοντος τὸν Ἀρσένιον τοῦ δι' οἰουδήποτε τρόπου σῶσαι ἑαυτόν, καὶ τούτου ἀδialeίπτως εὐχομένον, ἦλθεν αὐτῷ φωνὴ λέγουσα· Ἀρσένιε, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σῶζε. ταύτης οὖν τῆς φωνῆς ἀκούσας μηδενὶ μηδὲν εἰρηκῶς, ἀλλ' ἐσθῆτα εὐτελῇ ἐνδυ- 5 σάμενος, κατῆλθεν εἰς τὸν λιμένα καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ εὐρών ἐκείσε πλοῖον καὶ ἐμβὰς εἰς αὐτὸ ἦλθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἀποθριξάμενος ὥρμησεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σκήτεως καὶ ἐκείσε διέπρεπε διαφόροις κατορθώμασιν. ἤκουσε δὲ πάλιν φωνῆς λεγούσης αὐτῷ· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, 10 ἡσύχαζε. αὗται γάρ εἰσιν αἱ ῥίζαι τῆς ἀναμαρτυρίας.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδοσίος πᾶν λυπηθεὶς ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει Ἀρσενίου ἔγραψε παντὶ τε καὶ πανταχοῦ ἀναζητῆσαι αὐτόν, καὶ οὐκ ἡδυνήθη αὐτὸν εὑρεῖν ἄχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. βασιλευσάντων δὲ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου ἐγνώσθη 15 αὐτοῖς ὅτι Ἀρσένιος ἐν Αἰγύπτῳ διάγει τὸν μονήρη βίον καλῶς πολιτευόμενος. καὶ ἔγραφον αὐτῷ πλείστας ἐπιστολάς παρακαλοῦντες αὐτὸν ὥστε εὔχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων μαθητῶν καὶ τέκνων. ἔγραψε δὲ αὐτῷ πάλιν Ἀρκάδιος δυσωπῶν αὐτόν ὥστε συγχωρῆσαι αὐτῷ τὸ παῖσμα αὐτοῦ, ὃ ἡμαρτεν 20 εἰς Ἀρσένιον ἀνελεῖν αὐτὸν βουλευθεὶς, ὥστε θέλων αὐτὸν πληροφορῆσαι γράφει αὐτῷ ἐνωμότως λαβεῖν παρὰ τοῦ ὑπάρχου

9—11 cf. Theodori Studitae laudatio Arsenii cp. 6 Migne Tom. 99, 853 C.

2 ἑαυτόν m. 1 ex αὐτόν C αὐτόν B. — 4 σῶζει AC σώσει E. — 6 καὶ κατ' οἶκ. δὲ θεοῦ A κατ' οἶκ. δὲ θεοῦ (om. καὶ) N. — 7 εἰς αὐτὸ (-ῶ A) ABF (εἰς πλοῖον P) ἐν αὐτῷ rell. — 8 ἀποθριξάμενος AEFLN lit. corr. in D ὑποθριξάμενος B. — 9 ἐκεί E R. — ἐν διαφόροις ELR. — 12 ἐπὶ] ἐν AB. — 14 ἡδυνήθησαν BE. — 15 ὄνωριον καὶ ἀρκαδίου AL. — ὄνωριον BDFL ὄνωριον E ὄνωριον CPV ὄνωριον M ὄνωριον (sine spir.) A ὄνωριον vel ὄνωριον R. — 19 αὐτῷ πάλιν ABCRV πάλιν αὐτῷ EFLN. — 20 ὥστε om. N. — 21 βουλευθεὶς αὐτόν ἀνελεῖν N. — 22 ἐνωμότως ACD R. — ὑπάρχον (ἐπ. P) ἀλεξανδρείας AP ὑπάρχον ἀγρουσταλίον B ὑπάρχον (ἐπ. RV) ἀλεξανδρείας ἀγρουσταλίον (καὶ ἀγρ. F) rell.

Ἀλεξανδρείας τὰ δημόσια ὅλης τῆς Αἰγύπτου καὶ ταῦτα
 διανεῖμαι ὅπου δ' ἂν κελεύῃ, καὶ μόνον συγχωρῆσαι αὐτῷ
 καὶ εὐξασθαι ὑπὲρ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τε καὶ Ὀνωρίου
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀντιγράψαι αὐτοῖς κὰν ἅπαξ. ὁ δὲ
 5 ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιος γράψαι μὲν πρὸς αὐτοὺς
 οὐκ ἠνέσχετο, δηλοῖ δὲ αὐτοῖς οὕτως· ὁ θεός, τέκνα, πᾶσιν
 473 M. ὑμῖν συγχωρήσει καὶ ἀξιώσει ποιεῖν τὰ θεῖα αὐτοῦ θελή-
 ματα. περὶ δὲ ὧν γεγραφήκατε χρημάτων ἐγὼ ἤδη τῷ
 κόσμῳ ἀπέθανον. μηδεὶς οὖν λογίσσεται με ὅλως εἶναι εἰς
 10 τοὺς ζῶντας.

Ἡ σύνοδος τῶν ρν' ἀγίων πατέρων καὶ ὁ βασιλεὺς
 Θεοδοσίος Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ τὴν ἐπισκοπὴν ἐκύρωσαν
 Κωνσταντινουπόλεως, καὶ μὴ θέλοντα τοῦτον τῷ θρόνῳ ἐνί-
 δρυσαν βιασάμενοι ὥς πολλὰ καμόντα καὶ τῆς πλάνης τῶν
 15 αἱρέσεων τὴν πόλιν ἐλευθερώσαντα. ὀλίγους δὲ τῶν ἐξ
 Αἰγύπτου μαθὼν ὁ θεῖος Γρηγόριος τῷ λόγῳ τούτου φθο-
 νήσαντας τὸν συντακτῆριον ἐπιδειξάμενος ἐκουσίως τῆς
 ἐπισκοπικῆς διοικήσεως ὑπεχώρησεν. Γρηγορίου δὲ τῆς
 474 M. ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποταξαμένου, Νεκτάριον
 20 ὁ βασιλεὺς προχειρίζεται καὶ ἡ σύνοδος, Ταρσέα μὲν τῷ
 γένει, τὴν τοῦ πραιτωρος δὲ ἀρχὴν τότε διέποντα, ἀβάπτι-

11 — p. 575, 2 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 69, 4 Leo
 Gramm. p. 103, 8.

1 ὅλης τῆς αἰγύπτου AB Exc. de virt. (τῆς αἰγύπτου πάσης P)
 ὅλης om. rell. — 2 δ' ἂν AP ἂν rell. Exc. — κελεύει ACEN
 κελεύσῃ V. — συγχωρῆσαι — εὐξασθαι BPV συγχωρήσῃ (-σει
 ADF) — εὐξήται rell. — 3 ὀνωρίου BD ὄνωριον EF ὀνορίον CV
 ὀνορίον M ὠνορίον (sine spir.) A ὠνορίον vel ὠνορίον R. —
 4 αὐτοῖς] αὐτοὺς B Exc. de virt. — 7 ἡμῖν D et recc. quidam.
 — αὐτοῦ τὰ θεῖα R αὐτοῦ om. AB. — 9 εἶναι ὅλως M ὅλως
 om. B Exc. de virt. — 11 ἡ δὲ σύνοδος V ἡ σύνοδος δὲ B. —
 16 τούτους C αὐτοῦ B τοῦτον R τούτῳ Exc. — 17 τὸν συν-
 τακτῆριον λόγον PR Exc. Theoph. Leo. — τῆς ἐπισκοπικῆς διοι-
 κήσεως CELPV τῆς ἐπισκοπῆς καὶ διοικήσεως R τῆς τῆς ἐπι-
 σκοπῆς διοικήσεως B τῆς ἐπισκοπῆς διοικήσεως AN τῆς ἐπισκοπῆς
 Exc. Leo. — 21 πρέτωρος P πραιτωρος ACEN.

στον μὲν μέχρι τότε ὑπάρχοντα, σεμνὸν δὲ καὶ εὐλαβῇ καὶ περὶ βίον θαυμάσιον. ὁ δὲ μέγας Γρηγόριος πρὸς Ἀριανζὸν τὸ χωρίον Καππαδοκίας ἐπανελθὼν, ὅπερ ἐκέκτητο ἐκ πατρικοῦ κλήρου, ἡρεμήσας ἐν αὐτῷ καὶ ἡσυχάσας τινὰ χρόνον καὶ ἐν θεωρίᾳ μείζονι γενόμενος τὸν βίον μεταλ- 5 λάττει πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ πάσης ἀρετῆς ἔμπλεως.

Δευτέρα σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρν' πατέρων ἔτει τῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλείας <γ>, ἐπὶ Δαμάσου πάπα Ῥώμης, ἧς ἡγοῦντο Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας, 10 Μελέτιος Ἀντιοχείας, Κύριλλος Ἱεροσολύμων καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κατὰ Μακεδονίου γεγονότος ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὃς ἔτι περιῶν ὡσαύτως τῷ Ἀρείῳ ἐβλασφήμει, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μὴ εἶναι θεὸν ἀληθινόν, ἀλλὰ κτίσμα καὶ αὐτὸ ὑπελάμβανεν. αὕτη συνελ- 15 θοῦσα χειροτονεῖ μὲν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον τὸν συγκλητικὸν Νεκτάριον, Μακεδόνιον δὲ ἀναθεματίζει, σὺν αὐτῷ καὶ Σαβέλλιον τὸν Αἰβυν, ἐν πρόσωπον ἐπὶ τῆς ἀγίας τριάδος δοξάζοντα, ἔτι δὲ καὶ Ἀπολινάριον τὸν Λαοδικέα λέγοντα τὸν ἐνανθρωπήσαντα λόγον ἄνουν εἶναι, ἀντὶ δὲ 20 νοῦ τὸν λόγον ἐν τῇ ψυχῇ γεγενῆσθαι. τὸ δὲ πνεῦμα τὸ ἅγιον θεὸν εἶναι ζωοποιὸν καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ἐκήρυξε προστεθεικυῖα εἰς τὸ ἐκτεθεῖν παρὰ τῶν ἐν 475 M.

2 περὶ βίου C περὶ τὸν βίον LRV. — θαυμαστόν RV. — ἀριανζὸν ADEL ἀριανζὼν recc. quidam ἀριανζῶν recc. alii et C m. 1 corr. ex ἀριαζῶν ἀριανζῶ F ἀριανιζὸν M ἀριαζὸν P ναζιανζὸν V νανζιανζὸν B (ἐν ἀριανζοῖς Gregor presb. in vita Gregorii sub. fin.). — 7 ἔμπλεως (-ος A) AB ἔμπλεως γεγυνώς R ἔμπλεως (-ος CFLM) γενόμενος rell. (κεκοσμημένος P). — Ante v. 8 ABF in textu, ELN in mg. addunt: Σύνοδος B. ἀπὸ γοῦν τῆς α' συνόδου ἕως τῆς β' γίνονται ἔτη νβ'. — 8 δευτέρα A ἡ δὲ δευτέρα rell. — ρν' πατέρων AB ρν' ἀγίων πατέρων rell. — 9 ἔτι AC ἐπὶ BFR. — τῆς Θεοδ. τ. μ. βασιλέως C Θ. τ. μ. βασιλέως (om. τῆς) R. — γ' addidi e conl. — 16 ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως L ἐπίσκοπον om. N. — 20 ἐνανθρωπίσαντα BCDFV.

Νικαία πατέρων σύμβολον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· τὸ κύριον καὶ ζωοποιὸν καὶ τὰ ἑξῆς.

Τότε δὲ καὶ ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος παρεκάλει τὸν βασιλέα τοὺς Ἀρειανούς ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ἐξελαθῆναι. ὁ δὲ ἀπηνεστέραν ὑπολαβὼν τὴν αἰτησιν οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῷ. καὶ ὁ σοφώτατος Ἀμφιλόχιος τότε μὲν ἐσίγησεν, ἐξεῦρε δὲ μετ' ὀλίγον ὑπόθεσιν ἀξιωμανημόνευτον. ἐντὸς γὰρ πάλιν τῶν βασιλείων γενόμενος καὶ τῷ βασιλεῖ παρεστῶτα τὸν υἱὸν Ἀρκάδιον θεασάμενος τὸν μὲν πατέρα ἡσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν κατέλιπεν ἀγέραςτον. καὶ ὁ βασιλεὺς νομίσας ἐπιλησθῆναι τὸν Ἀμφιλόχιον ἀσπάσασθαι καὶ τὸν υἱὸν προσέταξεν. ὁ δὲ ἀποχρῆν ἔφη τὴν αὐτῷ παρ' αὐτοῦ προσενηχθεῖσαν τιμὴν καὶ μὴ ἐπιζητεῖν καὶ τοῦ υἱοῦ ὡς ἐν διαιρέσει. πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς χαλεπήνας οἰκείαν ἐκάλει παροινίαν τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν. καὶ ὁ Ἀμφιλόχιος ἐξέβόησε λέγων· ὀρᾷς, ὦ βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν. πίστευσον δὴ οὖν καὶ τὸν θεὸν τοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ βλασφημοῦντας βδελύττεσθαι τε καὶ ἀποστρέφεισθαι. καὶ τοῦτο ἀκούσας ὁ βασιλεὺς καὶ σφόδρα θανάσας νόμον εὐθύς ἔγραψε τοὺς τῶν αἵρετικῶν συλλόγους κωλύοντα.

Τοῦτο τὸ ἀγαθὸν φθονήσας ὁ μισόκαλος δαίμων ὁμόν τι καὶ ἀπάνθρωπον παρεσκεύασε γενέσθαι. ἀπὸ γὰρ Κων-

3—23 Theodoret. Hist. eccl. V, 16. — 23—p. 577, 5 cf. Malalas p. 347, 16.

1 τὸ κύριον τὸ ζωοποιῶν FV. — 3 δὲ] δὴ N om. FR. — 5 αὐτοῦ RV om. P. — 8 βασιλείων AEFMR. — 10 κατέλειπεν AN. — 12 ἀποχρῆν Mur. ἀπόχρην P ἀποχρη E ἀπόχρη tell. (ἀποχρηται Theod.). — 22 μισόκαλλος CFP.

3 καὶ (om. τότε δὲ) ὁ μέγας ἀμφιλόχιος εἰσελθὼν ἐν κωνσταντινουπόλει παρεκάλει P. — 6 σιγήσας P Theod. — ἐξεῦρε P. — 13 καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ P Theod. — 18 βδελύττεσθαι P. — 22 ἀλλὰ τοῦτον ὁ μισός. δαίμων φθονήσας, ὥς φησι Θεοδώρητος, ὁμόν τι παρεσκεύασε διὰ θυμοῦ καὶ ἀπάνθρωπον διαπράξασθαι P.

σταντινουπόλεως ἐξελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ῥώμην τὴν ὁδοι-
πορίαν ἐποιεῖτο. ἐν δὲ Θεσσαλονίκῃ γενόμενος κατὰ πάρο-
δον, καὶ τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ ταραζάντων τὴν πόλιν διὰ
μητάτα, ἐστασίασαν οἱ Θεσσαλονικεῖς καὶ τὸν βασιλέα μὲν ⁴⁷⁶ M.
ὑβρίσαν, τινὰς δὲ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ ἐλιθοβόλησαν. 5
ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἀγγελθέντων ἐξαφθίει καὶ μὴ ἐνεγκὼν τοῦ
θυμοῦ τὴν ῥύμην τῷ ὑπάρχῳ τῆς πόλεως ἐκεῖνης τὴν
ψῆφον τῆς τιμωρίας ἐξενεγκεῖν ἐπέτρεψεν. ὅς τοιαύτην
ἐξουσίαν λαβὼν οἶα δὴ αὐτόνομος καὶ τύραννος ἄδικα ξίφη
κατὰ πάντων ἐγύμνωσε καὶ τοὺς ἀθώους μετὰ τῶν ὑπευ- 10
θύνων κατέκτεινε χιλιάδας ζ'. ταύτην οὖν μαθὼν τὴν
συμφορὰν Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκοπος Μεδιολάνων, πόλις δὲ
αὕτη τῆς Ἰταλίας, εἰς ἣν ἀφικόμενον τοῦ βασιλέως καὶ
συνήθως εἰς τὸν ναὸν βουλευθέντος εἰσελθεῖν, ὑπαντήσας
ἔξω τῶν προθύρων διεκώλυεν αὐτὸν μετὰ παρηρησίας βοῶν· 15
οὐκ οἶδας, ὡς ἔοικεν, ὦ βασιλεῦ, τῆς εἰργασμένης μαιφο-
νίας τὸ μέγεθος. οὐδὲ γὰρ ἔα τῆς βασιλείας ἴσως ἢ δυνα-
στεία τὴν ἀμαρτίαν ἐπιγινῶναι, καὶ ὑπὸ τῆς ἁλουργίδος
ἀπατῶμενος ἀγνοεῖς τοῦ καλυπτομένου σώματος τὴν ἀσθί-
νειαν. ἀλλ' ἴσθι ὡς φθαρτὸς ὢν καὶ ρευστὸς φθαρτόν σου 20
καὶ ρευστὸν ὑπάρχει τὸ κράτος καὶ ἡ δυναστεία, περὶ ἧς
μικρὸν ὕστερον λόγον ἀποδώσεις τῷ βασιλεῖ τῶν βασιλευ-

5—11 Theodoret. Hist. eccl. V, 17. — 11—p. 580, 20 *ib.* V, 18.

3 διὰ τὰ μ. FM. — 4 μιτάτα (*sine acc.* A) ABDFRV. —
τὸν μὲν βασιλέα ABR μὲν *om.* M. — 5 καὶ *om.* BMRV. —
7 ἐπάρχῳ PRV. — 10 κατὰ τῶν πάντων N. — 11 ἀπέκτεινε
FM. — 12 ὁ ἀμβρόσιος ἐπίσκ. B ὁ *om.* M. — 16 οἶσθα R Theod.
— ὦ *om.* N.

1—3 ἐξελθὼν ἐπὶ Ῥώμην καὶ κατὰ πάροδον ἐν θ. γεν. καὶ τῶν
στρ. P. — 4 καὶ τὸν βασ. καθυβρίσαντες κατέσφαξαν καὶ κατέλευ-
σαν τινὰς τῶν ἀρχόντων P (*similia* Theod.). — 8 ἐξενεγκεῖν τῆς
τιμωρίας P Theod. — 11 χιλ. ζ' μηδεμιᾶς ἀνακρίσεως γενομένης P
(οὐ κρίσεως ἡγησαμένης Theod.). — 13 ἀφικόμενος ὁ βασιλεὺς
καὶ — βουλευθέντα P. (ἀφικόμενον τὸν βασιλέα καὶ — βουλευθέντα
Theod.). — 15 ἔξω τ. προθύρων ἔφη μετὰ παρηρησίας· οὐκ οἶδας P.

όντων. ποίοις τοίνυν ὀφθαλμοῖς ὄψει τὸν τοῦ κοινοῦ
 δεσπότην ναόν; ποίοις δὲ ποσὶ τὸ δάπεδον ἐκείνο πατήσεις
 τὸ ἄγιον; πῶς δὲ τὰς χεῖρας ἐκτείνης ἀποσταζούσας ἔτι τοῦ
 ἀδίκου φόνου τὸ αἷμα; πῶς δὲ καὶ τοιαύταις ὑποδέξῃ χερσὶ
 5 τοῦ δεσπότην τὸ ἄχραντον σῶμα; πῶς δὲ καὶ τῷ στόματι
 προσοίσεις τὸ τίμιον αἷμα τοσοῦτον διὰ τὸν τοῦ θυμοῦ
 λόγον ἐκχέαντι παρὰ νόμον αἷμα; λοιπὸν ἄπιθι καὶ μὴ
 πειρῶ τοῖς δευτέροις τὴν προτέραν αὔξειν παρανομίαν καὶ
 δέχου τὸν δεσμόν, ᾧ θεὸς ἄνωθεν γίνεται σύμψηφος. τούτοις
 477 M. 10 οὖν εἰξας ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις ἐπανήλθεν εἰς τὰ ἐκεῖσε
 βασιλεία δακρύων καὶ στένων. διελθόντων δὲ μηνῶν ἡ', καὶ
 τοῦ βασιλέως μὴ ἐξελθόντος, ἀλλὰ σφοδρῶς μετανοοῦντος,
 κατέλαβεν ἡ τοῦ κυρίου γενέθλιος ἑορτή. καὶ θεασάμενος
 'Ρουφῖνος ὁ μάλιστα οὔτι οὐδὲ τὴν συνήθη προέλευσιν
 15 ποιῆσαι βούλεται ὁ βασιλεὺς λέγει πρὸς αὐτόν· δραμοῦμαι,
 δέσποτα, καὶ τὸν ἀρχιερέα πείσω λῦσαι σε τοῦ δεσμοῦ, εἰ
 κελεύεις. ὁ δὲ φησιν· οἶδα ἐγὼ τὴν Ἀμβροσίου ἀκριβείαν
 οὔτι οὐ πεισθήσεται. ἐπεὶ δὲ πλείοσι λόγοις χρησάμενος
 ὁ 'Ρουφῖνος πείθειν ὑπέσχετο τὸν Ἀμβρόσιον, ἀπελθεῖν αὐτὸν
 20 ἐκέλευσεν, ὑπὸ δὲ τῆς ἐλπίδος βουκοληθεὶς ἡκολούθησε καὶ
 αὐτὸς μετ' ὀλίγον. αὐτίκα δὲ τὸν 'Ρουφῖνον ἰδὼν Ἀμβρόσιος,

1 ὄψη AE. — 2 πατήσης C πατήσις AM. — 3 ἐκτείνης
 ACEFLMP ἐκτείνεις BDV ἐκτενεῖς R Theod. — 6 προσοίσεις
 (-ήσης M) AM προσοίσις CE. — 7 παρὰ νόμον scr. e conl.
 παράνομον codd. praeter P qui παρανόμως cum Theod. —
 9 ᾧ] ὁ A ᾧ ὁ NR. — 12 σφοδρὰ AC. — 14 ρουφῖνος A ρου-
 φῆνος B et sic deinceps uterque. — 16 ποιῆσω M et B, qui post
 κελεύεις v. 17 ins. — 16 σε] σου B om. A. — 17 κελεύεις CDEP
 κελεύεις ABFMRV (εἰ σοι δοκεῖ Theod.). — 19 ὁ δὲ ἀπελθεῖν
 AF. — 21 ὁ ἀμβρόσιος EFRV.

4 καὶ om. P Theod. — ὑποδέξει P. — 8 προτέραν] δευ-
 τέραν P. — αὔξειν P. — 13—15 καὶ ρουφ. ὁ μάλ. θεασ. αὐτόν,
 ὡς μηδὲ τὴν σ. προελ. π. βουλούμενον ἔφη· δραμοῦμαι P. —
 16 σοι τὸν δεσμόν P Theod. — 17. 18 ὁ δὲ φησιν· οὐ πεισθήσεται.
 οἶδα γὰρ τὴν ἀμβρ. ἀκριβ. P Theod. — 18 χρησάμενος ὁ ρουφ.
 λόγοις P Theod. — 20 καὶ ὑπὸ τῆς P (καὶ αὐτὸς δὲ ὑπὸ Theod.).

τὴν κυνῶν, εἶπεν, ἀναΐδειαν, ὧς Ῥουφῖνε, ζηλοῖς τοσαύτης
 μισοφονίας γενόμενος μέτοχός τε καὶ σύμβουλος. ἀλλ' ἐγὼ
 προλέγω ὡς καὶ πάλιν αὐτὸν κωλύσω τῶν ἱερῶν ἐπιβῆναι
 προθύρων. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ῥουφῖνος ἐμήνυσε διὰ ταχυ- 5
 δρόμου τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ μέσσην τοῦτο μα-
 θὼν, ἀπέλθω, φησὶν, καὶ τὰς δικαίας αὐτοῖς δέξομαι παρ-
 οινίας. εἴτα παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐδυσώπει τὸν
 ἀρχιερέα τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι. καὶ ὁ μὲν τυραννικὴν ἀπε-
 κάλει τὴν παρουσίαν ἐκείνην καὶ κατὰ θεοῦ μεμνηνέναι,
 ὁ δὲ μετὰ σκυθρωπότητος καὶ πολλῆς κατανύξεως, οὐ θρα- 10
 συνόμενος, ἔφη, κατὰ τῶν ἁγίων κανόνων, ἀλλὰ λῦσαι μοι
 τὸν δεσμὸν ἀξιώσων ἐλήλυθα. καὶ ποίαν, φησὶν, μετάνοιαν
 ἔδειξας μετὰ παρανομίαν τοσαύτην, ἣ ποίοις ἀξίοις φαρ-
 μάκοις ἐθεράπευσας τὰ δυσίατα τραύματα; καὶ ὁ βασιλεὺς
 εἶπεν· σὸν ἔργον τὸ δεῖξαι μὲν καὶ κερᾶσαι τὰ φάρμακα, 15
 ἐμὸν δὲ τὸ δέξασθαι προσφερόμενα. τότε λοιπὸν Ἀμβρόσιος
 λέγει· ἐπειδὴ τῷ θυμῷ τὸ δικάζειν ἐπιτρέπεις, γράψον νόμον 478 M.
 τοῦ θυμοῦ τὰς ψήφους ἀργὰς ποιοῦντα, καὶ ἡμέρας λ' αἶ
 φονικαί τε καὶ δημοτικαὶ μενέτωσαν γνώσεις ἐν γράμμασι
 τὴν τοῦ ὁρθοῦ λογισμοῦ προσδεχόμεναι κρίσιν. ὃν εὐθύς 20
 ὁ βασιλεὺς γραφῆναι κελεύσας καὶ διὰ τῆς οἰκείας χειρὸς
 βεβαιώσας, διέλυσε τὸν δεσμὸν Ἀμβρόσιος καὶ εἰσελθεῖν
 αὐτὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπέτρεψεν. ὁ δὲ εἰσελθὼν οὐκ ἔστως
 ἰκέτευε τὸν θεὸν οὐδὲ τὰ γόνυα κλίνας, ἀλλὰ πρηνὴς ἐπ'
 ἐδάφους κείμενος ἔβρα μετὰ κραυγῆς· ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει 25

25 Psalm. 118 (119), 25.

1 κοινῶν ACP. — 6 δέξομαι CEFNPR Theod. εἰσδέξομαι
 ABV. — 7 παραγενόμενος AM. — 9 κατὰ θεὸν FR. — 11 μοι
 CELPV Theod. με ABFN R. — 12 τὸν δεσμὸν *scripsi cum* Theod.
coll. p. 578, 9; 16; 579, 8; 22. τῶν δεσμῶν *codd.* — 22 τῶν δεσ-
 μῶν BF. — 23 ἐπέτρεψεν] ἐκέλευσεν MR. — οὐκέτι ἔστως RV.

4 ταῦτα] ἅπερ P (τούτων Theod.). — 5 τῷ βασιλεῖ τὸν
 σκοπὸν ἀμβροσίου P Theod. — κατὰ μέσσην τὴν ἀγορὰν τοῦτο
 μαθὼν P Theod. — 13 ἔδειξας ἱκανὴν μετὰ P (ἰνυίτο Theod.).

ἡ ψυχὴ μου, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου, κύριε, καὶ ταῖς
 χερσὶ τέλλων τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πάγωνος καὶ
 τὸ μέτωπον τύπτων καὶ δάκρυσι τὴν γῆν βρέχων, ὡς τοὺς
 ὀρφάνους μεγάλως ὠφελήθῃναι καὶ συμπενθεῖν αὐτῶ. καὶ οὐ
 5 διέλειπεν οὕτω δυσωπῶν τὸν θεὸν μέχρις ὥρας τῆς κοινωνίας.
 καὶ τότε δὴ ἀναστὰς καὶ πλησίον τῶν κυκλίδων ἐλθὼν βου-
 λόμενος εἰσελθεῖν, ἐκώλυσεν αὐτὸν Ἀμβρόσιος δηλώσας αὐτῷ
 ἴσθι, βασιλεῦ, ὡς μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν ὑπάρχουσι τὰ ἔνδον,
 τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν ἄδυτά τε καὶ ἄψανστα. ἔξιθι τοίνυν
 10 καὶ τοῖς ἄλλοις κοινωνῶναι τῆς στάσεως. ἀλουργὶς γὰρ βασιλέας
 οὐχ ἱερέας ποιεῖν εἴωθεν. ὁ δὲ καὶ τοῦτο δεξιόμενος ἀσμέ-
 νως ἀντεδήλωσεν· οὐκ ἀνθαδείᾳ χρώμενος τοῦτο πεποίηκα,
 ἀλλ' ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ ἔθος εἶναι τοῦτο μεμάθηκα.
 χάριν δὲ ὀφείλω καὶ τῇσδε τῆς ἰατρείας. τοσαύτη γοῦν καὶ
 15 τηλικαύτῃ διέλαμπον ἀρετῇ ὃ τε ἀρχιερεὺς καὶ ὁ βασιλεὺς.
 ἐπανελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐορτῆς
 γενομένης, καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον μὴ εἰσελθόντος αὐτοῦ,
 479 M. καὶ Νεκταρίου τοῦ πατριάρχου δεδηλωκότος μαθεῖν τὴν
 αἰτίαν, μόγις, ἔφη, βασιλέως καὶ ἱερέως διαφορὰν ἐδιδάχθη.
 20 Ἀμβρόσιον γὰρ οἶδα μόνον ἐπίσκοπον ἀξίως καλούμενον.

Παράνομοι δὲ τινες ἄνδρες ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς βασιλικούς
 ἀνδριάντας καταστρεψάμενοι εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκίνησαν τὸν
 βασιλέα, καὶ θυμωθεὶς ἀπέστειλεν ἄρχοντας πρὸς τὸ τιμωρή-

21—p. 581, 3 Theodoret. Hist. eccl. V, 20?

4 ὠφελήσθῃν ABP ὠφελεῖσθαι rell. — 5 διέλειπεν ACN. —
 6 τότε διαναστὰς ERV. — 10 βασιλέας EFNPR Theod. βασι-
 λέως ABV βασιλικῇ C. — 20 ἀξίως ἐπίσκοπον M ἀξίως om. C.

2 ἀποτίλλων P Theod. — 4—5 καὶ συμπενθῆσαι συγγνώμης
 τυχεῖν ἡντιβόλει καὶ μέχρις ὥρας P. Similia Theod. — 7 εἰσελθ.
 δηλοῖ αὐτὸν ὁ ἀμβρόσιος λέγων P. — 8 ὡς μόνοις ἐστὶν ἱερεῖς
 τὰ ἔνδον P Theod. (qui add. βασιλέα). — 10 ἀλουργὶς μὲν γὰρ P
 invito Theod. — 17 αὐτοῦ om. P. — 18 τοῦ πατριάρχου] ἀρχι-
 επισκόπου P. — 21 καὶ παράνομοι δὲ P. — 22 καταστρεψ. μεγά-
 λως δημωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἄρχ. ἀπέστ. τιμωρῆσαι τὴν πόλιν. ὦν P

σασθαι τοὺς ἐν τῇ πόλει. ὧν τὴν ἔφοδον οἱ τῆς πόλεως αἰσθόμενοι καὶ φυγῇ χρησάμενοι, κατῆλθον ἐκ τῶν ὁρέων οἱ μοναχοὶ καὶ τὸν θυμὸν εἰς οἶκτον μετέβαλον. περὶ ὧν καὶ ὁ Χρυσόστομος ταῦτα φάσκει· ἐπειδὴ τινες μικροὶ καὶ παμμίαροι τοὺς νόμους καταπατήσαντες καθεῖλον τοὺς ἀν- 5
δριάντας καὶ περὶ τῶν ἐσχάτων πᾶσιν ἐπεκρέμασαν κίνδυνον, ὅτε καὶ οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποσταλέντες ἐπὶ τὴν τῶν γεγενημένων ἐξέτασιν τὸ φοβερὸν ἐκείνο συνεκρότησαν δικαστήριον καὶ πάντας ἐπὶ τὰς εὐθύνας τῶν τετολημμένων ἐκάλουν, καὶ θανάτων διαφόρων προσδοκία πᾶσιν ἦν, τότε 10
οἱ τὰς ἀκρωρείας τῶν ὁρέων κατοικοῦντες μοναχοὶ τὴν οἰκίαν 480 M. ἐπεδείξαντο φιλοσοφίαν. τοσοῦτοις γὰρ ἔτεσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν συγκεκλεισμένοι καλύβαις οὐδενὸς παρακαλέσαντος ἢ συμβουλεύσαντος, ἐπειδὴ τοσοῦτον νέφος εἶδον τὴν πόλιν περι-
ϊστάμενον, καταλιπόντες αὐτῶν τὰ σπήλαια καὶ τὰς σκηνάς 15
πάντοθεν συνέρρευσαν, ὥσπερ ἐξ οὐρανοῦ τινες ἄγγελοι παραγενόμενοι. καὶ ἦν ἰδεῖν τὴν πόλιν ἑοικυῖαν οὐρανῷ τότε πανταχοῦ τῶν ἀγίων ἐκείνων φαινομένων καὶ ἀπὸ τῆς ὄψεως μόνης παρακαλοῦντας τοὺς ὀδυνωμένους καὶ πρὸς πᾶσαν ὑπεροψίαν συμφορᾶς ἄγοντας. τίς γὰρ ἰδὼν ἐκείνους 20
οὐκ ἂν εὐθὺς κατεφρόνησε θανάτου καὶ ζωῆς ὑπερεῖδεν; οἱ καὶ τοῖς ἄρχουσι μετὰ παρρησίας διελέχθησαν ὑπὲρ τῶν ὑπενδύνων καὶ τὸ ἑαυτῶν αἷμα παρесеκέυσαν πάντες ἐκ-

4—p. 582, 2 Chrysost. Hom. ad pop. Antioch. XVII, 1. Migne Tom. 49, 172.

6 ἐπεκρέμασαν BFP ἀπεκρέμασαν V ἐπεκρέμασεν A. — 13 παρακелеύσαντος CER. — 14 τῇ πόλει RV. — 15 καταλιπόντες ABCDE. — αὐτῶν D ἑαυτῶν RV. — 16 συνέρρευσαν AP. — 18 τότε πανταχοῦ τότε A πανταχοῦ om. D. — 19 παρακαλοῦντας — ἄγοντας ACDEPR παρακαλούντων — ἄγοντας F παρακαλούντων — ἄγοντων BV Chr. — 22 διελέχθησαν BCFR. — 23 εὐθύνων BR εὐδυνῶν C. — πάντας V et rec. quidam.

3 περὶ ὧν φησιν καὶ ὁ Χρυσόστομος· ἐπειδὴ P. — 23 παρσεκενάσαντο P Chr.

χέειν, ὥστε τοὺς ἀλόντας ἐξαρκάσαι τῶν προσδοκωμένων δεινῶν. ὅπερ καὶ γέγονεν. ποῦ τοίνυν εἰδὼν οἱ τοὺς τριβωνας ἀναβεβλημένοι καὶ τὸ βαθὺ γένειον δεικνύντες καὶ ῥόπαλα τῇ δεξιᾷ φέροντες ψευδώνυμοι φιλόσοφοι, τὰ κυνικά
 5 καθάρματα, οἱ τῶν ἐπιτραπεζίων κυνῶν ἀθλιώτερον διακείμενοι καὶ γαστρός ἕνεκα πάντα ποιοῦντες; οἱ γὰρ τῆς πόλεως ἅπαντες εἰς τὰς ἐρήμους ἀποφυγόντες καὶ κατακρυβέντες, οὗτοι μόνον διὰ τῶν ἔργων ἀληθῶς τὴν φιλοσοφίαν ἐπεδείξαντο, καί, πάντων δεδοικότων καὶ κατεπιτηχότων, εἰς τὸ
 10 μέσον στάντες τὸ δεινὸν ἔλυσαν οὐκ ἐν πολλαῖς ἡμέραις, ἀλλ' ἐν μιᾷ καταβάντες καὶ διαλεχθέντες καὶ τὴν συμφορὰν λύσαντες πρὸς τὰ ἰδιαπάλιν ἀνέβησαν καταγῶγια. τοσοῦτόν ἐστιν ἡ παρὰ τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἀνθρώποις εἰσνεχθεῖσα φιλοσοφία.

481 M. 15 Ἐπὶ Θεοδοσίου ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Κωνσταντινουπόλει διεκομίσθη, εὐρεθεῖσα μὲν πρότερον παρὰ τισι μοναχοῖς τῆς Μακεδονίου αἰρέσεως, οἵτινες ἐξ Ἱεροσολύμων ἐλθόντες εἰς Κιλικίαν διέτριψαν. Μαρδονίου δὲ τοῦ εὐνούχου τοῦτο μαθόντος καὶ μηνύσαντος Οὐάλεντι,
 20 μετεκομίζετο ἐκ προστάξεως αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὥς δὲ οἱ εἰς τοῦτο σταλέντες ἐπιθύντες ὁρήματι ἦλθον εἰς τὸ πανδοχεῖον, οὐκέτι μετῆλθον τὸν τόπον αἱ τὸ ὄχημα σύρουσαι ἡμίονοι, καίπερ πολλὰ μαστιγούμεναι. τότε μὲν οὖν ἀπετέθη ἡ ἁγία κεφαλὴ ἐν Κοσιλάου κόμῃ, μὴ κρί-

2—8 Chrys. *ib. cp.* 2 Migne 173 *fn.* — 9—14 *ib.* 174 *med.* — 15—p. 583, 19 Th. L. *cf.* Cram. Anecd. II p. 97, 31 *et* Exc. Bar. Theoph. p. 71, 7.

1 ἀλόντας F ἀλῶντας DEPRV ἀλῶντας C αλῶντας (*om. spir.*) A. — 7 ἀποφεύγοντες P καταφυγόντες C. — 13 ἐνεχθεῖσα FV εἰσαχθεῖσα B δειχθεῖσα R. — 15 ἡ A Th. L. τοῦ βασιλέως καὶ ἡ B δὲ καὶ ἡ *rell.* — 18 μαρδωνίου LR. — 20 εἰς κωνσταντινούπολιν ABEFLN Exc. ἐν κωνσταντινουπόλει CRV Cram. — 21 ἐπιβάντες AB. — 22 τὸ *om.* ACR. — τὸν τόπον *om.* N. — 24 κωσιλάου B κοσιλάω D κοδιλάη F.

6 ἕνεκεν P Chr.

ναντος τοῦ θεοῦ τοιούτου δώρου ἀξιοθῆναι τὸν Οὐάλεντα, Θεοδόσιον δὲ τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος μεταγαγεῖν αὐτήν τῷ βασιλεῖ συνεχώρησεν, ἣν καὶ ἐν τῷ Ἐβδόμῳ ἀπέθετο ναὸν περικαλλῇ καὶ μέγιστον τῷ προδρόμῳ οἰκοδομήσας.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων Θεόφιλος αἰτήσας 5 Θεοδόσιον ἐξεκάθηρε καὶ εἰς ἐκκλησίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐδημοσίευσεν ὄργια, φαλλοὺς καὶ εἴ τι τούτων ἀσελγέστερόν τε καὶ βεβηλότερον. ὅπερ καταπλαγὲν τὸ πληθὸς τῶν Ἑλλήνων μυρίους φόβους εἰργάσατο. τοὺς γενομένους φόβους μαθὼν Θεοδόσιος τοὺς μὲν ἀναιρεθέντας χρι- 10 στιανούς ἐμακάρισεν ὥς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀναιρεθέντας, τοῖς δὲ Ἑλλήσι παραχωρεῖν ἐπηγγείλατο, εἰ πρὸς χριστιανισμόν μεταβάλοιεν. τὰ μέντοι ἱερὰ τὰ Ἑλληνικὰ καθαιρεθῆναι 482 M. προσέταξε καὶ τοὺς θεοὺς χωνευθῆναι καὶ εἰς δαπάνην δοθῆναι τοῖς πένησιν. τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος λυομένου 15 ἱερογλυφικὰ γράμματα εὐρέθησαν σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἀπερθεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίδαντες ἔφασαν σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα ζωὴν ἐπερχομένην.

Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος, οὗ καθεῖλε Θεόφιλος 20 ὁ ἀρχιεπίσκοπος σὺν τῷ ξοάνῳ αὐτοῦ, τοῦτον οἱ μὲν Δία ἔφασκον εἶναι, οἱ δὲ τὸν Νεῖλον διὰ τὸ τὸν μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν ἡγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον, ἄλλοι δὲ τὸν ἡμέτερον Ἰωσήφ, ἕτεροι δὲ Ἀπὺν τινὰ γεγο-

20—p. 584, 10 Rufin. II, 23.

5 καὶ τὸ ἐν B τὸ δὲ ἐν FRV. — Θεόφιλος ABP Exc. θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος rell. — 6 ἐξεκάθηρε CER Exc. ἐξεκάθαρε BDFLV ἐκάθηρε A. — 7 φάλλους AP φαλοὺς C. — 9 εἰργάσαντο BC. — τοὺς δὲ γεν. RV τοὺς γεν. δὲ BF. — 13 μεταβάλοιεν DEFLR Exc. μετεβάλοιεν C μεταβάλλοιεν BV μεταβάλλοιτο A. — 15 τοῦ δὲ ναοῦ V τοῦ ναοῦ δὲ B καὶ τοῦ ναοῦ F. — σαράπιδος DPV Exc. Suid. v. Σταυροί. σεράπιδος ABCEFLR item v. 20. — 16 σταυρὸν R σταυροῦ B (σταυροῦ τύπον P Exc.). — 22 τὸν ἀντὶ μόδιον om. ER. — 23 τὸν πῆχυν AV Suid. v. Σάραπισ. τὴν πῆχυν BCDEF πῆχυν R.

νέναι ἄνθρωπον εὐπορον εἶτ' οὖν βασιλέα ἐν Μέμφιδι πόλει
 τῆς Αἰγύπτου, λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι πολλί-
 ταις ἐκ τῶν ιδίων τροφῇν παρέσχεν, τετελευτηκῶτι δὲ αὐτῷ
 ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ ναῷ βοῦς ἐτρέφετο σύμβολον φέρων
 5 τοῦ γεωργοῦ καὶ τινα ἔχων ἐν τῇ χροιά ἐπίσημα, ὅστις ἐκ
 τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἄπις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ
 σορὸν τούτου τοῦ Ἄπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν, καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἄπιδος
 σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες ἐκάλουν αὐτὸν Σόραπιν, οἱ δὲ
 10 μετὰ ταῦτα Σέραπιν. τούτου ναὸς ἦν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κτι-
 σθεὶς παμμεγέθους καὶ ὑπὸ κίωνων πολυτιμῶτων καὶ μαρ-
 μάρων ἔνδοθεν καὶ ἔξωθεν πᾶν λαμπρῶς κεκαλλωπισμένος.
 483 M. ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ ναοῦ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ὑπῆρχε μέγα
 καὶ φοβερόν, ὥστε τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ ἓνα τοῖχον, τῇ δὲ
 15 ἀριστερᾷ τὸν ἕτερον συνέχειν, ὅπερ τέρας ἀπὸ παντὸς γένους
 καὶ ὕλης καὶ ξύλου κατεσκευάστο. οἱ δὲ τοῖχοι τοῦ ἔνδο-
 τάτου ναοῦ ἀπὸ χρυσῶν πετάλων καὶ ἀργυρῶν ἦσαν ἐνδε-
 θυμένοι. ἐν ᾧ πλάνης εἶδος ἕτερον ἐτύγγανε κακουργίας
 τοιοῦτον. λίθος τίς ἐστι μαγνήτης λεγόμενος, ὃς ἔχει φυ-
 20 σικὴν ἐνέργειαν ἔλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ξόανον
 οὖν κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ οὐ μέγα καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ

10 — p. 585, 6 ? *Rufin. II, 23 initio capitis.*

1 μεμφίδι DEFV μεμφήδι A μέμφη δὲ R. — 4 ναῷ om.
 CF Suid. — 5 καὶ τινα δὲ ἔχων AB Suid. — 7 αὐτοῦ ἔκειτο D
 ἔκειτο τὸ αὐτοῦ V. — 10 σέραπην C σεράπιν A σάραπιν Suid.
 — 14 τὸν ἓνα τοῖχον FR. — 19 μαγνήτης A μαγνήτις BV et D
 m. 2 Suid. v. Μαγνήτις. — 21 οὐ om. FRV οὐ μέγα om. Suid.

10. 11 ὁ τοῖνον ἐκείνος ναὸς ὑπ' ἄλ. κτισθεὶς καὶ παμμ.
 ὑπάρχων καὶ ἀπὸ κ. P. — 12 λαμπρῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς καὶ
 κεκαλλωπισμένος P. — 13 δὲ τοῦ ναοῦ om. P. — ἄγαλμα τοῦ
 σαράπιδος ἦν μέγα P. — 15 ἕτερον] ἄλλον P. — 16 καὶ ante
 ὕλης om. P Ruf. — 17 ἀπὸ χρυσῶν ἦσαν ἐνδεθυμ. καὶ ἀργυρῶν
 πετάλων P. — 19 λίθος γὰρ τις P. — 20 ἔλκειν πρὸς ἑαυτὸν
 καὶ ἀρπάζειν τὸν P Ruf. — 21 οὖν] λοιπὸν P. — ἐκ χαλκοῦ]
 χαλκὸν P.

σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς
 φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης ἔπηξαν ἀπὸ διαμέτρου. τὸ
 δὲ ὑπὸ τῆς φυσικῆς βίας ἀνελκόμενον τοῦ λίθου (μετέωρον
 γὰρ ἐκρέματο διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην) ἐκρατεῖτο
 μέσον ἐδάφους καὶ ὀρόφου θαυμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς 5
 κατασπώμενον. τούτου καταλυθέντος καὶ ἐδαφισθέντος, καὶ
 τοῦ Νείλου κατὰ τὸ εἰωθὸς μὴ ἀνεληλυθότος, ἔχαιρον Ἑλ-
 ληνες λέγοντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν μὴ ἀναβαίνειν τὸν
 ποταμόν. ὅπερ μαθὼν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος εὐσεβῶς ἀπε-
 κρίνατο· μὴ γένοιτο ποταμὸν ναοῖς δαιμόνων καὶ θυσίαις 10
 χαίροντα ἐπὶ τὴν γῆν ποτε ὕδωρ ἀναγαγεῖν. θεὸς δὲ τούτου
 τὴν πίστιν ἀποδεξάμενος ὑπὲρ τὸ δέον ἐκέλευσε πλημμυρῇ-
 σαι, ὅπερ εἰς φόβον ἤγαγεν οὐ τὸν τυχόντα τὴν Αἴγυπτον,
 μὴ καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν αὐτὴν κατακλύσῃ τὸ ὕδωρ.

Ὅπερ δὴ καὶ περὶ τῆς Ἀρτέμιδος πρὸς τινὰ φησιν ὁ μέγας 15
 Ἰσίδωρος· ἐπειδὴπερ ἠθέλησας μαθεῖν τό· τίς οὐκ οἶδε τὴν
 Ἐφεσίῳν πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ
 τοῦ διοπετοῦς; ἴσθι ὅτι οὐκ ἔστι τῆς γραφῆς ὁ λόγος,
 ἀλλὰ τοῦ γραμματέως τῶν Ἐφεσίων. περιττὸν οὖν ἡγοῦμαι
 λογοποιῖας ἀγρυπτικὰς ἐρμηνεύειν, περὶ ὧν οἶμαι καὶ τὸν 20 484 M.
 ἱεροψάλτην εἰρηκέναι· διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
 ἀλλ' οὐχ ὥς ὁ νόμος σου, κύριε. ἐπεὶ οὖν φιλομαθὴς ὢν
 πολυμαθὴς ἐθέλεις εἶναι, καὶ τοῦτο φράσω. οἱ παρ' Ἑλλήσι
 τὰ ξόανα κατασκευάσαντες καὶ φόβον ἐμποιῆσαι βουλόμενοι
 τοῖς ὀρῶσιν ἔφασκον ὅτι τὸ ἄγαλμα ἐξ οὐρανοῦ παρὰ τοῦ 25

6—14 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 73, 7. — 14—p. 586,
 19 Isidori Pelusiot. Epp. IV, 206 et 207 Migne Tom. 78, 1300.
 — 16 Act. 19, 35. — 21 Psalm. 118 (119), 85.

4 ἐκρέματο BPV. — 12 πλημμυρίσαι ADF. — 14 κατα-
 κλύσει ACDF. — 16 ἰσθδωρος ARV. — 17 μεγάλης ἀρτέμιδος
 BP μεγ. θεᾶς ἀρτ. rell. (item variant codd. Act. et Isid.).

2 ἄνω P. — 17 οὖσαν] εἶναι P Isid. — 19 καὶ περιττὸν
 ἡγοῦμαι P Is.

Διὸς ἐπέμφθη καὶ κατέπτη κρεῖττον ὑπάρχον πάσης ἀνθρω-
 πίνης χειρὸς καὶ ἀνάλωτον, ὅθεν καὶ διοπετές αὐτὸ καὶ
 οὐράνιον βρέτας ἐκάλουν. βρέτας δὲ παρὰ τὸ βροτῶ ἔοικέναι.
 ὅπερ οὐχ οὕτως ἦν [ἢ περὶ τῶν ἀγαλμάτων ματαία καὶ
 5 πεπλανημένη δόξα], ἀλλὰ τοὺς ἀγαματοποιοὺς ἢ ἀποκτέ-
 νοντες ἢ φνυγαδεύοντες, ἵνα μηδεὶς εἰπεῖν ἔχοιεν, ὅτι χειρο-
 ποιήτόν ἐστι τὸ ξόανον, ἣν δὴ φήμην πλάσαντες ἐν ταῖς
 ἀκοαῖς τῶν πεφεναικισμένων ἀνθρώπων ἠφίεσαν. ἥτις καὶ
 τὴν Ἐφεσίων ἐπλάνα πόλιν. ὅτι δὲ ἀληθές ἐστιν, ὅτι ἀπ-
 10 ἔκτενον τοὺς ἀγαματοποιοὺς, μαρτυρεῖ τὸ χθὲς καὶ πρῶν
 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πρὸς Αἴγυπτον γεγεννημένον. Πτολεμαῖος
 γὰρ συναγαγὼν τεχνίτας, ὥστε τὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἀνδριάντα
 ποιῆσαι, μετὰ τὸ ἔργον βόθρον μέγαν ὀρυξας καὶ τὸν δόλον
 κρύψας ἐκέλευσε τοὺς τεχνίτας ἐν αὐτῷ δειπνῆσαι, οἵτινες
 15 δειπνῶντες ἐκέϊσε κατεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον ἄξιον μισθὸν
 τῆς κακουργίας κομισάμενοι. πλὴν οὖν ἐκεῖνος βουλόμενος
 ἀφανίσει τοὺς τεχνίτας, ἵνα δόξη ἀχειροποίητος ὁ νομιζό-
 μενος εἶναι θεός, ὃν δὴ καὶ ἀχειροποίητον κέκληκεν, τοῦτο
 20 ῥωσε τὴν παμβέβηλον αὐτοῦ μαιφονίαν· σκηπτοῦ γὰρ καὶ
 σεισμοῦ γεγονότος μέγαλον, καὶ τοῦ ναοῦ καταπεσόντος ἅμα

19—p. 587, 2 omnino diversa ab Isidori narratione.

1 κατέστη CLRv. — 3 τὸ BEF τῷ vel τῷ rell. — 4 *Verba
 uncis inclusa e margine sine dubio intrusa om.* Isid. — 5 ἀποκτέ-
 νοντες L ἀποκταίνοντες BRv ἀποκτείνοντες E Suid. v. διοπετές.
 — 6 μηδένης Suid. (μηδεὶς—ἐχοι Is.). — 9 ἀπέκτανον BRv. —
 13 μέγα AFV μέ B. — 15 διπνῶντες CL δειπνοῦντες F Is. Suid.
 — 17 δείξῃ B δείξῃ ὅτι A. — 17, 18 εἶναι ὁ νομ. θεός A ὀνο-
 μαζόμενος εἶναι θεός DR εἶναι ὁ ὀνομαζόμενος θεός B ὀνομα-
 ζόμενος θεός εἶναι L.

9 ὅτι δὲ ἀλ. ἐστι τὸ ἢ ἀποκτενύσθαι τοὺς ἀγαματοποιοὺς
 ἢ φνυγαδεύσθαι μαρτυρεῖ P Isid. — 11 πτολεμαῖον γὰρ συνά-
 γοντος P (item variant codd. Is.). — 14 οἱ δὲ δειπνῶντες ἐκ. καὶ
 καταχρσθέντες ἀπέθ. P (similiter Is.). — 19.20 δέδρακεν, ἀλλ' οὐκ
 ἔλαθεν. σκηπτοῦ γὰρ (rell. om.) P (similia Is.). — 21 γενομένου P.
 — κατενεχθέντος P.

καὶ τοῦ βόθρου ἀναβοθρευθέντος, ἐφωράθησαν τὰ τῆς ἀπά-
της κατασκευάσματα.

Ἐν δὲ τῷ Κανώπῳ μᾶλλον τῆς ὅλης Αἰγύπτου κατει- 485 Μ.
δῶλῳ ὄντι φασὶ τέρας τι εἶναι τοιοῦτον. ποτὲ Χαλδαῖοι
τὸν ἴδιον θεόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ, ἀποσεμνύνοντες παντα- 5
χοῦ περιέφερον, ὥστε τοῖς θεοῖς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν συμ-
βεβληκέναι καὶ τὸν νικῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι
θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ ἢ ἀπὸ χαλκοῦ
ἢ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης
ὕλης ἰδρυμένοι ἐτύγχανον, ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη ἀναμφιβόλως 10
εὐχερῶς διὰ τοῦ πυρὸς ἐφθείρετο, ὥστε πανταχοῦ τὸ πῦρ
ἀναγκαιῶς νικᾷν. τοῦτο ἀκηκοὺς ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς
πανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὕδριαί ἐν τοῖς μέρεσι
τῆς Αἰγύπτου εἰώθασι γίνεσθαι ὁστράκιναι τρήσεις ἔχουσαι
λεπτὰς συνεχεῖς, ὥστε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ τεθολω- 15
μένον ὕδωρ διυλιζόμενον ἀποδίδοσθαι καθαρώτερον. ἐκ
τούτων τῶν ὕδριων μίαν λαβὼν ὁ ἱερεὺς τοῦ Κανώπου καὶ
τὰς τρήσεις ἐκεῖνας ἀποφράξας κηρῷ καὶ διαφόροις ζωγρα-
φήσας χρώμασιν, πληρώσας ὕδατος ἔσθησεν ὡς θεόν, καὶ
ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν, ὅπερ ἐλέγετο 20
Μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθεὶς
ἤρμωσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οἱ
Χαλδαῖοι, ἀνήφθη περὶ τὴν ὕδριαν τὸ πῦρ, καὶ ὁ κηρός,

3 — p. 588, 9 Rufin. II, 26.

1 ἐφωράθησαν (ἐφ' ὅρ. A) ACEFV. — 3 κανώπῳ BEV κα-
νόπῳ ACDFR κανοπῷ L *similiterque in seqq.* — τῆς αἰγύπτου
ὅλης A ὅλης om. B. — 7 παραπάντων EFL. — 9 ἢ χρυσοῦ om.
AB Suid. v. Κάνωπος invito Rufino. — ἢ ἀπὸ ἀργύρου AB. —
10 ἀμφιβόλως (-λος C) CEV in D ἀναμφιβόλως ex ἀμφιβόλως
corr. m. 1 ut vid., om. L. — 12 ἀκούσας AB Suid. — 15 καὶ
συνεχεῖς FRV. — 18 ἀποφράξας AB Suid. ἀναφράξας rell. —
20 τὴν om. BF. — 21 μὲν ἐλάον ΑΕ μενελέον C μεναλίον B
ἐλάον R. — 22 ἤρμωσεν RV Suid. ἤρμωσεν ABCL et F m. corr.
εἴρμωσεν EF. — καὶ παρεγένοντο A παρεγ. δὲ R παρεγ. οὖν V.
— καὶ ἀνήφθη RV.

δι' οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγγανον πεφραγμέναι, διελύετο. τῆς δὲ
 ὑδρίας ἰδρώσεως καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης,
 ἐσβέννυτο τὸ πῦρ, οὕτω τε τῇ πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως ὁ Κά-
 νωπος τῶν Χαλδαίων νικητῆς ἀνεδείχθη καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν
 5 ὡς θεὸς πάντων νικητῆς ὁ Κάνωπος ἐτιμᾶτο. νῦν δὲ παρα-
 γενομένου Θεοφίλου τοῦ ἀρχιερέως τοῦ θεοῦ οὐδὲ εἰς ὠφέ-
 λησεν ἰδρώς, οὐδὲ πανουργία τις ἀπὸ κηροῦ κατασκευασθεῖσα
 συνεβάλετό τι αὐτοῖς, ἀλλὰ πάντα τὰ αὐτῶν ἐπορεύθη καὶ
 εἰς ἔδαφος κατηνέχθη. ὅτε δὲ ταῦτα οὕτω γεγενῆσθαι ἀπ-
 10 ηγγέλθη τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ, ὅτι τὰ εἰδῶλα τῆς Αἰγύπτου
 486 M. καθηρέθη καὶ ἐκκλησίαι αὐτ' αὐτῶν ὠκοδομήθησαν, ἐκτείνας
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ μεγάλης χαρᾶς λέ-
 γεται εἰρηκέναι· εὐχαριστῶ σοι, δέσποτα Χριστέ, ὁ θεὸς ἡμῶν,
 ὅτι χωρὶς ἀπωλείας τῆς πόλεως ἐκείνης τῆς μεγάλης ἢ οὕτω
 15 παλαιὰ κατεσβέσθη πλάνη.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Οὐαλεντινιανὸς ἐν τοῖς τῆς δύσεως
 μέρεσι τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ἡλικίαν θερμαινομένην τὴν πολι-
 τεῖαν διοικῶν βρόχῳ χρησάμενος τὸ τέλος ἐπλήρωσε τοῦ βίου,
 δι' ἣν αἰτίαν μέχρι τοῦ παρόντος οὐκ ἴσμεν. τινὲς μὲν γὰρ
 20 ἔλεγον ἐπιβουλῇ τοῦ στρατηγοῦ Ἀρβογάστου γεγενῆσθαι τοῦτο,
 καὶ τοιαύτη παρὰ πᾶσιν ἐκράτει ὑπόληψις, ἄλλοι δὲ ἀθῶον
 μὲν εἶναι τὸν στρατηγὸν ἀπὸ τούτου τοῦ μύθους ἔλεγον,
 αἰτίαν δὲ αὐτὸν παρεσχηκέναι τοῦ τὸν νεανίσκον ἀγανακτῆ-
 σαντα εἰς τοῦτο προαχθῆναι, ἐπεὶ περ, φασίν, οὐ συνεχωρεῖτο
 25 παρ' αὐτοῦ ὡς νεώτερος ἢ μηδέπω βεβηκὼς κατ' ἐξουσίαν

9—15 Rufin. II, 30. — 16—p. 589, 1 Rufin. II, 31.

2 ἐκβαλλούσης CDR. — 4 ἀποτότε AL. — 8 συνεβάλλετο
 ABR. — ἐπόρθη AF. — 11 ἐκκλησίαι — οἰκοδομήθησαν CER
 ἐκκλησίαν — οἰκοδομήθησαν A. — καὶ ἐκτείνας CF. — 12 μετὰ
 μεγ. χαρ. (χαρ. μεγ. B) λέγεται εἰρηκέναι AB Ruf. εἶπε μετὰ μεγ. χ.
 tell. — 20 ἀρβουγάστου A ἀρταβάστου recc. plerique. — 22 ἀπὸ
 τοῦ τοιοῦτον μύθους F Exc. de insid. — τούτου om. A (a com-
 misso scelere Ruf.). — 23 τοῦ τὸν] τουτὸν A τουτὸν CELR Exc.
 — 24 προσαχθῆναι B παραχθῆναι ER.

διὰ πάντων τὴν βασιλείαν διοικεῖν. Θεοδόσιος δὲ οὐδὲν
 ἤττον ἀναφθεῖς ὅπλα κατὰ Εὐγενίου τοῦ εἰς τὸν τόπον
 αὐτοῦ καταστάντος εἰς ἐκδίκησιν ἤρπασε τὴν τοῦ θεοῦ γνώ-
 μην διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἡσυχαστοῦ Αἰγυπτίου μεμα-
 θηκώς. ὁ γάρ τοι θεῖος οὗτος ἀνὴρ ἐνενηκονταετῆς πέλων 5
 τὴν ἡλικίαν ἐν σπηλαίῳ κατέμενε μόνος μήτε αὐτὸς ἐξερχό-
 μενος τῆς κέλλης μήτε ἄλλον εἰσδεχόμενος ἔνδον. ἡυλόγει
 γὰρ μόνον διὰ θυρίδος καὶ ἡσπάζετο τοὺς πρὸς αὐτὸν παρα-
 βάλλοντας, καὶ τούτους οὐ διαπαντός, ἀλλὰ δεύτερον τῆς
 ἑβδομάδος, σαββάτῳ καὶ κυριακῇ· τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας 10
 ἀπρόιτος ὑπῆρχε παντὶ ἀνθρώπῳ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας
 καὶ προσευχαῖς σχολάζων. καὶ ἦν ἰδεῖν τὸν μακάριον ὅλον
 ἐκτετηγμένον τῷ σώματι δι' ἄκραν σκληραγωγίαν. καὶ γὰρ
 ἥσθιεν οὐδὲν ἕτερον ἢ λάχανα καὶ ὀλγας ὀπώρας μετὰ
 δύσειν ἡλίου· περὶ γὰρ ἄρτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ τῶν 15
 λοιπῶν ὅσα διὰ πυρὸς ἔχει τὴν χρῆσιν περιττὸν ἦν καὶ
 λέγειν. τούτοις καὶ τοῖς τοιούτοις θεοῖς κατορθώμασι δια-
 νυκτερεύων καὶ διημερεύων ὁ ὅσιος ἐκδηλος πᾶσιν ἐγένετο 487 M.
 καὶ προφητικῶν χαρισμάτων ἔμπλεως, προσημαίνων ἔσθ' ὅτε
 τὰ μέλλοντα καὶ τὰ κρυφίως ἐκάστω πεπραγμένα καὶ δια- 20
 νοούμενα. καὶ μέντοι καὶ περὶ τοῦ Νείλου καὶ τῆς εὐφορίας
 ἢ ἀφορίας τοῦ χρόνου ἢ ἀπειλὴν ἐτέραν αὐτὸν ἐπέρχεσθαι μέλ-
 λουσαν παρὰ θεοῦ προηγόρευε καὶ τοὺς ἀμαρτάνοντας παρ-
 ρησίᾳ διήλεγχεν. καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν; ἀδυνατεῖ στόμα
 καὶ νοῦς ἀνθρώπων ἀριθμεῖν τῶν θαυμάτων αὐτοῦ ἢ τῶν 25

1—5 *Rufin. II, 32.* — 5—12 *cf. Hist. monach. in Aegypto*
ed. Preuschen I, cp. 4; 5. — 12—17 *ib. I, 17.* — 17—18 *ib. I, 1.*
 — 19—24 *ib. I, 11.*

4 καὶ *om. ER.* — 5 ἐνενηκονταετῆς *BEFLM et recc. non-*
nulli ἐνενηκοντούτης Exc. — 17 θείοις κατορθώμασιν *om. B*
θείοις om. C. — 18 ὁ ὅσιος (ἄγιος *AB*) ἐκδηλος πᾶσιν *ABLV*
πᾶσιν ὁ ὅς. ἐκδ. FR πᾶσιν ὁ ὅς. ἐκδ. πᾶσιν CEN. — 19 ἔμπλεως
BDFLV et recc. quidam ἔμπλεος ACEM et recc. alii. — 22 τοῦ
χρόνου om. N. — ἀπειλῆς ἢ ἐτέρας — μελλούσης *BF.* — ἐτέραν
AP ἢ ἐτ. rell. — 24 δὴ *A δὴ BCDF et recc. nonnulli.*

ἀρετῶν τὸ πέλαιος. πρὸς τοῦτον οὖν τὸν θεοφόρον ἀπέ-
 στείλειν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος σκυλῆναι αὐτὸν παρακαλῶν καὶ
 ἐκδυσωπῶν ἕως αὐτοῦ, ὅπως ταῖς ἐκείνου προσευχαῖς ἐφο-
 διαζόμενος τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπάλους κατάρξειε μάχης. ὁ δὲ
 5 τὴν μὲν παρουσίαν ὑπ' εὐλαβείας ἀνεβάλετο, εὐχὴν δὲ ἐπὶ
 τῇ βακτηρίᾳ, ἐφ' ἣ ἐπεστήρικτο, καὶ τῷ περιβολαίῳ, ὃ δὴ
 περιανυχένιον ἔφερεν, ποιησάμενος ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐκπέμπει,
 ἵνα τὸ μὲν περιβόλαιον ἀντὶ κόρυθος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περι-
 βάλληται, τῷ δὲ βάκτρῳ ἀντὶ δόρατος τῇ δεξιᾷ χειρὶ χρῆσθαι
 10 καὶ πρῶτος τοῦ στρατιωτικοῦ καταλόγου αὐτοῦ προπορευ-
 σθαι. ὁ δὲ μέγας βασιλεὺς Θεοδόσιος πιστῶς καὶ εὐλαβῶς
 τὰ παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποσταλέντα δεξάμενος εἰς τὸν πόλεμον
 παρασκευάζεται οὐχ οὕτω τῇ τῶν ὅπλων καὶ τῶν βελῶν καὶ
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ πληθύνει, ὅσον τῇ τῶν νηστειῶν καὶ τῇ τῶν
 15 εὐχῶν τοῦ ἁγίου βοηθείᾳ πεποιθώς. οὗτος γὰρ καὶ νῦν
 ἐπηγγείλατο αὐτῷ τὴν νίκην ἀναίμακτον προβήσεσθαι εἰς
 τὸ κατ' αὐτόν, εἰ καὶ ἀπὸ ἑκατέρου μέρους πλείστον ἔμελλεν
 ἐκχεῖσθαι αἷμα. περιήρχετο δὲ μετὰ ἐπισκόπων καὶ μετὰ
 πλήθους πάντας τοὺς τῶν εὐχῶν τόπους καὶ ἔρριπτεν ἑαυ-
 20 τὸν πρὸ τῶν θυρῶν τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ
 κилиκίου ἑξαπλῶν ἑαυτόν, καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων πιστο-
 τάτην αὐτῷ παρὰ θεοῦ βοήθειαν ἐξήτει. οἱ δὲ Ἕλληνες

1—11 Nicephori Patr. Antirr. III, 79 Migne Tom. 100, 521.
 — 11—15 Rufin. II, 33. — 15—18 Rufin. II, 32. — 18—p. 592,
 6 Rufin. II, 33.

2 σκυλῆναι AC σκυλλῆναι R. — 2. 3 παρακαλῶν καὶ ἐκδ. σκυ-
 λῆναι αὐτόν L παρακαλῶν αὐτόν σκυλῆναι (om. καὶ ἐκδυσ.) B
 σκυλῆναι αὐτόν (om. παρ. κ. ἐκδυσ.) F. — 5 ὑπὸ εὐλαβείας V
 ἐπ' εὐλ. recc. multi δι' εὐλ. N. — 8 περιβαλεῖται AE περιβάλ-
 ληται L περιβάλλεται R περὶ βέβληται M. — 9 χειρὶ om. AF. —
 10 προπορεύεται B προπορεύσεται CDFLR. — 11 μέγας om. RV.
 — 14 πληθύνει ACEL πληθύει F sed vñ m. 2 in lit. — 14. 15 τῇ
 τῶν εὐχῶν καὶ τῇ τῶν νηστειῶν βοηθ. (om. τοῦ ἁγίου) N. —
 15 οὕτως A οὕτως BMRV. — 17 εἰ] ἢ ABCEV. — 22 παρὰ
 τοῦ θεοῦ AL. — ἐξήτει DFV (poscebat Ruf.) ἐξήτει ACEMR
 ἐπεσῆτει L ἐπιζητεῖ B.

κατὰ τὴν Ῥώμην θύειν ἤρξαντο καὶ σπλαγχνοσκοπίας ἀπὸ
 θρημμάτων ποιεῖσθαι νίκην ἄφροντιν ἀπαγγέλλοντες Εὐ-
 γενίῳ, Φλαβιανοῦ τότε τοῦ ὑπάρχοντος σπουδαιότερον τῶν
 ἄλλων ταῦτα πράττοντος, <ὅς> πάντας ἐπειθεν Εὐγένιον
 νικητὴν ἀποφανεῖσθαι πολλὴν ἔχων φρονήσεως οἴησιν. ὅτε 5 488 M.
 δὲ Θεοδόσιος ὁ ἀληθῶς τῇ βοήθειᾳ τῆς εὐσεβείας πεποιθὼς
 τὰ στόμια τῶν Ἄλπεων κατέλαβεν, πρῶτοι ἐκεῖνοι οἱ δαί-
 μονες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν ὑπὸ φαύλου συνειδότος πτοη-
 θέντες. στὰς γὰρ ἐφ' ὑψηλῆς πέτρας Θεοδόσιος, ὅθεν καὶ
 θεωρεῖν καὶ θεωρεῖσθαι παρ' ἑκατέρου στρατοπέδου ἡδύνατο, 10
 ἐπὶ τὴν ἐξ ἔθους ἔστρεψεν ἑαυτὸν βοήθειαν καὶ ἀπλώσας
 ἑαυτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, θεὸς παντοκράτωρ, ἔφη, σὺ οἶδας
 ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου ἐκδικήσεως
 ἕνεκα δικαίας τὸν πόλεμον τοῦτον ἀνεδεξάμην. καὶ εἰ μὲν
 ψεύδομαι, τιμώρησόν με, εἰ δὲ μετὰ δικαίας αἰτίας καὶ σοὶ 15
 πεποιθὼς ἦλθον ἐνταῦθα, ἔκτεινον τὴν δεξιάν σου τοῖς
 σοῖς, μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς αὐτῶν.
 ἦντινα εὐχὴν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως πεισθέντες οἱ στρα-
 τηγοὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ προσδεδέχθαι εἰς τὸν πόλεμον ἀνεψυ-
 χώθησαν, ἑξαιρέτως δὲ Βακούριος, ἀνὴρ τῇ πίστει καὶ τῇ 20
 εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἐνδοξος,
 πάντας τοὺς πλησίον τυγχάνοντας τοῦτο μὲν τῷ κοντῷ, τοῦτο
 δὲ τοῖς βέλεσιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ τῷ ξίφει ἐστρώωννεν, καὶ τὰ

17 Psalm. 113 (114), 10.

1 σπλαγχνοσκοπίας FLV σπλαγχνοκοπίας (-αις A) *rell. Exc. de insid.* — 2 ἀφροντὴν AC ἀφροσιν B ἀφροντὶ E *et rece. plerique om. F.* — ἐπαγγέλλοντες F ἐπαγγελλόμενοι L. — 3 φλαβιανοῦ γὰρ τότε B *e conl.* (*cf. v. 4*). — τοῦ τότε ὑπάρχοντος F τοῦ *om. N* τότε *om. Exc.* — ὑπάρχον LRV. — 4 ταῦτα *om. N ante σπονδαιότερον ins. Exc.* — πράττοντος (*πράσσ. F*) καὶ πείθοντος πάντας (*πάντας πείθ. Exc.*) F *Exc. e conl.* — ὅς πάντας L *coniectura probabili* καὶ πάντας R *ds om. rell.* — 5 ἀποφανῆσθαι D ἀποφαίνεσθαι B ἀναφανήσεσθαι *Exc.* — ἔχοντα N. — 10 ἑκατέρου μέρους τοῦ στρατοπέδου N. — 11 ἔστρεψεν FR. — 12 παντοκράτωρ ACELMR. — 13 τοῦ *ante Χριστοῦ om. L Exc.* — 19 προσδέχεσθαι AB. — ἀνεψύχωσαν AB *Exc.* — 22 κόντῳ CEFr.

τάγματα τῶν πολεμίων συνεξευγμένα καὶ συγκεκροτημένα διέφραξε καὶ διὰ μέσου τοῦ πλήθους τῶν πεπτωκότων τὰς τάξεις διασχίσας καὶ τοὺς σωροὺς τῶν νεκρῶν παριῶν πρὸς αὐτὸν ἐπορεύετο τὸν τύραννον. καὶ τοῦ ἀνέμου σφοδροῦ
 5 γενομένου Εὐγένιος πρὸς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ὀπίσω δεδεμένων αὐτοῦ τῶν χειρῶν ἤχθη, κάκεισε τῆς αὐτοῦ ζωῆς καὶ τοῦ πολέμου τὸ τέλος ἐγένετο.

Τότε τοίνυν ὥς τὰ μέλλοντα προειδὼς ὁ βασιλεὺς καὶ φροντίζων ὥστε τὴν πολιτείαν διατυπῶσαι εἰς τὰ τῆς ἐράς
 10 μέρη παραχρῆμα ἀπέστειλεν, ὅπου τὰ ἑαυτοῦ παρέθετο τέκνα φυλακῇ ἀσφαλεστάτῃ μέλλων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξιέναι. καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνατολῇ τὸν βασιλέα Ἀρκάδιον προσέταξε τὴν πάλαι παραδοθεῖσαν αὐτῷ βασιλείαν φυλάττειν, Ὀνώριον δὲ τῇ αὐτῇ τιμήσας ἀξία ἐπὶ τὴν τῆς δύσεως βασιλείαν ἐλθεῖν
 15 ταχέως προσέταξεν. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν περιπτυσάμενος καὶ
 489 M. φιλήσας παραδεδωκὼς αὐτῷ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας τῆς δύσεως αὐτὸς ἐπὶ δεκαεπτὰ ἐνιαυτοὺς διοικήσας τὴν βασιλείαν εὐτυχῶς εἰς τὸν βελτίονα μετήλθε βίον μετὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἀποληψόμενος τὰ γέρα τῶν ἁλίων.

20 [Θ'. Περὶ Ἀρκαδίου.]

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιγ'. ὃς τὸν κίονα τοῦ Ξηρολόφου στήσας ἐν αὐτῷ τὸν ἑαυτοῦ καθίδρυσεν ἀνδριάντα. καὶ πόλιν ἐν τῇ Θράκῃ κτίσας ἐκάλεσεν

8—19 Rufin. II, 34. — 22—p. 593, 1 Malalas? cf. Theoph. p. 77, 24 Leo Gr. p. 104, 20.

4 τοῦ ἀνέμου σφοδροῦ BLMR Exc. ἀνέμου σφοδροῦ FV τοῦ ἀνέμου τοῦ σφοδροῦ ACDE. — 6 δεδεμένων τῶν χειρῶν αὐτοῦ C τῶν χειρῶν αὐτοῦ δεδ. L. — 10 τέκνα παρέθετο BN. — 12 ἐν τῇ μὲν AB. — 13 ὀνώριον BDF ὀνώριον EL ὀνόριον CV et recc. quidam. ὀνόριον M ὀνόριον recc. alii et ut vid. A in quo spiritus forma non bene dignoscitur. — 14 ἀνελθεῖν RV. — 17 δέκα καὶ ἐπτὰ AB δέκα καὶ ὀκτώ F. — 21 ὁ υἱὸς ABFR. — 22 ιγ'] δεκαεννέα F κβ' L qui in mg. exhibet: ἐν ἄλλοις ἔτη ιγ'.

22 στήσας ἐν ᾧ καὶ τὸν ἑαυτοῦ καθιδρύσας ἀδριάντα (sic) P.

αὐτὴν Ἀρκαδιούπολιν. ἐφ' οὗ καὶ ἡ γῆ ἐμνηύσατο σφόδρα ἐπὶ ἡμέρας ζ'. καὶ σεισμὸς γέγονε μέγας τε καὶ παγκόσμιος.

Νεκταρίου δὲ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τελευτήσαντος, κοινῇ ψήφῳ Ἀρκάδιος ἐκ τῆς Ἀντιοχείας πόλεως Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον μεταστελλόμενος χειροτονηθῆναι παρεσκεύασεν 5 ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως. συνέβη δὲ καὶ Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας ἐνδημεῖν, ὃς ἦν βαθυνοήμων καὶ δεινὸς ἀνὴρ πάνυ καὶ δυνάμενος ἐκ τῆς φανεραῆς ὀψεως τὸ ἀφανὲς ἀνθρώπου βούλημά τε καὶ ἰδίωμα συνιδεῖν ὅτι μάλιστα. καὶ τὴν μὲν Ἰωάννου χειροτονίαν κωλύσαι ἐσπούδασεν, Ἰσίδωρον 10 τίνα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ ξενοδόχον Ἀλεξανδρείας θέλων προβληθῆναι, Ἰσίδωρον δὲ οὐ τὸν ἀσκητὴν καὶ Πηλουσιώτην καὶ μαθητὴν ποτε τοῦ Χρυσοστόμου, καθὼς οἴονται τινες, 490 M. ἀλλὰ τὸν προειρημένον ξενοδόχον.

Ὁ οὖν Ἰωάννης τῶν εὐγενῶν Ἀντιοχείας ὑπῆρχεν, υἱὸς 15 Σεκούνδου στρατηλάτου καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἐλλόγιμος δὲ ἦν ἄγαν καὶ πολὺς περὶ τὸ λέγειν. ὃ καὶ Λιβάνιος ὁ σοφιστὴς καὶ διδάσκαλος αὐτοῦ προσεμαρτύρησεν. ἐρωτηθεὶς γὰρ παρὰ τῶν προσηγόντων τίνα ἀνδ' ἑαυτοῦ προβάλλεται διδάσκαλον, Ἰωάννην, φησὶν, ἔλεγον, εἰ μὴ τοῦτον οἱ χριστιανοὶ 20 ἡμῶν ἀπεσύλησαν. ὀκτωκαιδέκατον γὰρ ἔτος ἄγων τὴν ἡλι-

1—2 Malalas? cf. Theoph. p. 80, 5. — 3—7 Th. L. cf. Cram. Anecd. p. 98, 26 Exc. Bar. Theoph. p. 75, 19 Leo Gr. p. 105, 18. — 6—9 Palladii vita Chrysostomi cp. 5 Migne Tom. 47, 19 med. — 9—12 Th. L. cf. ib. — 15—21 Th. L. cf. ib. — 21—p. 594, 18 Palladius l. l. Migne 47, 18 med.

1 ἐμνηύσατο σφόδρα EFLNPRV σφόδρα om. ABC Theoph. — 2 ἐγένετο N. — 3 ἐπισκόπου BD Cram. Exc. — 10 ἐσπούδαξεν ER διεσπούδασεν P ἐσπευθεν B. — 13 καὶ μαθητὴν AP τὸν μαθητὴν B μαθητὴν tell. — 16 δὲ ABP Exc. τε tell. — 20 ἔλεγον BFM R et L m. 2 (F om. φησὶν). — 21 ἄγων ἔτος CM.

6 Post κωνσταντινουπόλεως P add.: ὡς φησι σωκράτης (VI, 2 sq.). — 7. 8 δεινὸς πάνυ ἀνὴρ P. — 10 ἰσ. δὲ τίνα P. — 12 ἀσκητὴν τε καὶ P. — 13. 14 τινὲς διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλὰ τὸν ξενοδόχον ἀλεξανδρείας P. — 16. 17 ἦν δὲ ἐλλόγιμος P. — 21—p. 594, 18 omnino diversa exhibet P.

κίαν ἀφηνίασεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ Μελετίου Ἀντιοχείας
 βαπτισθεὶς καὶ χειροτονηθεὶς ἀναγνώστης καὶ παραμείνας
 τῇ ἐκκλησίᾳ ἔτη γ' καὶ ἀναχωρήσας ἀπῆλθε πρὸς τινα
 μοναχὸν καὶ ἡγούμενον τοῦνομα Καρτέριον, καὶ προσμείνας
 5 αὐτῷ ἔτη δ' γίνεται ὑπ' αὐτοῦ μοναχός, καὶ τὰς θείας
 γραφὰς ὑπ' αὐτοῦ παιδευθεὶς καὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας
 τὴν ἀκριβείαν χρόνον τινὰ ἀνεχώρησεν ἐν σπηλαίῳ μόνος
 ἔτη β' ποθῶν τὴν ἡσυχίαν. μὴ ἀναπεσὼν δὲ τὸν τῆς
 διαιτίας χρόνον μὴ νύκτωρ μὴ μεθ' ἡμέραν νεκροῦται τὰ
 10 ὑπὸ γαστέρα πληγεὶς ἀπὸ κρούους τὰς περὶ τοὺς νεφροὺς
 δυνάμεις. οὐκ ἐπαρκῶν δὲ ἑαυτῷ χρησιμεύειν πάλιν κατα-
 λαμβάνει τὴν ἐκκλησίαν ἐκ θείας προμηθείας εἰς πολλῶν
 σωτηρίαν. ἐντεῦθεν χειροτονεῖται διάκονος διὰ τοῦ Μελετίου
 15 ὑπηρετήσας τῷ θυσιαστηρίῳ τρία καὶ δύο ἔτη. ἤδη δὲ τῆς
 491 M. διδασκαλικῆς αὐτοῦ ἀρετῆς διαλαμπούσης πρεσβύτερος χειρο-
 τονεῖται διὰ Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου καὶ διαπρέψας τρεῖς
 τέσσαρα ἔτη ἐν τῇ τῶν Ἀντιοχείων ἐκκλησίᾳ ἀποσεμνύνει
 τὸ ἐκεῖσε ἱερατεῖον τῷ βίῳ τῆς ἀκριβείας. ἦν δὲ ἀσκητῆς
 ἄκρως καὶ πολυάγρυπνος καὶ φιλήσυχος λίαν καὶ διὰ ζῆλον
 20 σωφροσύνης ἀπαρησιαστος καὶ ἀκρόχολος καὶ θυμῷ μᾶλλον
 ἢ αἰδοῖ ἐχαρίζετο καὶ ἐλευθεροστομία πρὸς τοὺς ἐντυγχά-
 νοντας ἀμέτρως ἐκέχρητο, καὶ ἐν μὲν τῷ διδάσκειν πολλὺς
 ἦν πρὸς ὠφέλειαν, ἐν δὲ ταῖς συντυχίαις ἀλαζονικός τις

19—p. 595, 4 cf. Socrat. Hist. eccl. VI, 3 *fn.*; 4 *init.*

1 καὶ om. N. — 7 μόνος ἐν σπηλαίῳ M μόνος om. D. —
 9 διαιτίας C διαιτίας E διαίτης D. — 9 τὰ ὑπὸ τὴν γαστέρα F
 τὰ ὑπογάστρια R. — 10 ἀπὸ] ὑπὸ BRV. — κρούους ABP τοῦ
 κρούους rell. Pall. — καὶ τὰς PR. — 13 τοῦ om. CF. — 16 βλα-
 βιανοῦ M et recc. plerique. — τρεῖς EM om. CFR. — 19 ἄκρος
 FMV εἰς ἄκρως recc. quidam εἰς ἄκρον recc. plerique. —
 20 εὐπαρησιαστος BFN Suid. v. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. —
 22 ἀμέτρος C ἀμέτρω RV.

20 ἀπαρρ. ἀκρόχολός τε καὶ πικρότατος καὶ P (πικρότερος
 Socr.).

καὶ ὑπερόπτης ἐνομιζέτο τοῖς αὐτὸν ἀγνοοῦσιν. διὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν προβληθεὶς μείζονι ὀφρῦϊ κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐκέχρητο πρὸς διόρθωσιν ἐκάστου καὶ σωτηρίαν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους μεταλλάττων. οὐ τοίνυν εἰ μὴ τις εἴη κόλαξ τοῦτον ἀλαζόνα εἶναι νομιστέον, οὐδ' αὖ πάλιν 5 εἰ κόλαξ εἴη καὶ ἀγεννῆς τοῦτον μετριόφρονα λεκτέον, ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξει τῇ ἐλευθέροις πρεπούσῃ ἑαυτὸν φυλάττοντα. μεγαλόψυχον μὲν γὰρ εἶναι προσήκει, οὐχ ὑπερήφανον, ἀνδρεῖον, οὐ θρασύν, ἐπιεικῆ, οὐ δουλοπρεπῆ, μετριόφρονα, οὐ ταπεινοφροσύνην ὑποκρινόμενον, ἐλευθέριον, 10 οὐκ ἀνδραποδώδη.

Ὡςπερ δὴ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρυσόστομος λέγει· διὰ τοῦτο ποικίλον εἶναι δεῖ τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον. ποικίλον δὲ λέγω, οὐχ ὑπουργὸν οὐδὲ κόλακα καὶ ὕβριστήν, ἀλλὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ παρρησίας ἀνάμεστον, εἰδότα 15 καὶ συγκατιέναι χρησίμως, ὅταν ἡ τῶν πραγμάτων ὑπόθεσις ἀπαιτῇ τοῦτο, καὶ χρηστὸν εἶναι ὁμοῦ καὶ αὐστηρόν. οὐ γὰρ ἐνὶ τρόπῳ χρῆσασθαι τοῖς ἀρχομένοις ἅπασιν δέον, ἐπεὶ μὴδὲ ἱατρῶν παισὶ ἐνὶ μόνῳ φαρμάκῳ πᾶσι τοῖς κάμνουσι προσφέρεσθαι καλόν, μὴδὲ κυβερνήτῃ μίαν ὁδὸν εἰδέναι τῆς 20 πρὸς τὰ πνεύματα μάχης. ἐννόησον οὖν ὁποῖόν τινα εἶναι

12—21 Chrysost. de sacerdotio VI, 4 Migne Tom. 48, 681 fin.
— 21—p. 596, 7 ib. III, 16 Migne 654 med.

1 ἐπὶ om. FV ἐπὶ τὴν om. B. — 5 νομιστέον εἶναι B εἶναι om. R. — 6 ἀγεννῆς AB et recc. plerique. — 7 τῇ post ἐν om. AF. — 8 μὲν γὰρ BP μὲν om. rell. γὰρ om. Suid. — 9 δολοπρεπῆ DV. — 11 ἀνδραπόδῃ (-πόδῃ M) BM. — 14 ὑπουργὸν FP ὑπουργὸν B. — 17 τοῦτον BM et recc. plerique. — 20 κυβερνήτῃ AEP Suid. κυβερνήτης F κυβερνή B κυβερνῆται (sive -ῆται) rell.

1 διὸ] τοιοῦτος δὲ ὢν τὸ ἥθος P Socr. — 2 προβλ. μείζονι κατὰ τ. ὑπηκ. ὀφρῦϊ P. — 3 καὶ σωτηρίαν om. P. — 4 Post μεταλλάττων permulta add. P seorsim edenda. — 12 χρυσορήμων P.

92 M. *χρή τὸν μέλλοντα χειμῶνα τοσοῦτον ἀνθέξειν καὶ τοιαύτην*
πάλην καὶ τοσαῦτα κύματα πρὸς τὸ γενέσθαι τοῖς πᾶσι τὰ
πάντα, ἵνα πάντας κερδήσῃ. καὶ γὰρ σεμνὸν εἶναι δεῖ τὸν
τοιοῦτον καὶ ἄτυφον καὶ φοβερὸν καὶ προσηγῇ καὶ ἀρχον-
 5 *τικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ ἀδέκαστον καὶ θεραπευτικὸν καὶ*
ταπεινὸν καὶ ἀδούλωτον καὶ φαιδρὸν καὶ ἡμερον, ἵνα ταῦτα
εὐκόλως μάχεσθαι δύνатаι. οὐκοῦν δεῖ τὸν ἐνάρετον καὶ
ἐχέφρονα φεύγειν τὸ κολακεύειν καὶ κολακεύεσθαι, καὶ μήτε
ἀλαξονικὸν εἶναι μήτε κόλακα, ἀλλ' ἀμφοτέρων τῶν κακῶν
 10 *τούτων κολάζειν τὴν ἀμετρίαν, καὶ ἐλευθέρον εἶναι μήτε εἰς*
αὐθάδειαν ἀποκλίνοντα μήτε εἰς δουλοπρέπειαν καταπίπτοντα.
πρὸς μὲν γὰρ χρηστοὺς ταπεινὸν ὑπάρχειν χρή, πρὸς δὲ θρα-
σεῖς ὑψηλόν. ἐπεὶ περ οἱ μὲν ἀρετὴν εἶναι τὴν ἐπείκειαν
ἡγοῦνται, οἱ δὲ ἀνδρείαν τὴν θρασύτητα, ἐκείνοις μὲν τὴν
 15 *ταπεινοφροσύνην δέον προσφέρειν, τοῦτοις δὲ τὴν ἀνδρείαν*
σβεννύουσιν αὐτῶν τὴν ἀπὸ τῆς θρασύτητος δόξαν, ἵνα
τοὺς μὲν ὠφελήσῃ, τῶν δὲ ταπεινώσῃ τὸ φρόνημα.

Ὅπερ οὖν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος δηλῶν ἔφη· τοῦ σοφω-
 τάτου Σολομῶντος φήσαντος· καιρὸς τῷ παντὶ πρᾶγματι,
 20 εἶδέναι χρή ὅτι καὶ ταπεινότητος καὶ ἐξουσίας καὶ ἐλέγχου
 καὶ παρακλήσεως καὶ φειδοῦς καὶ παρηγορίας καὶ χρηστό-
 τητος καὶ ἀποτομίας καὶ ἀπαξαπλῶς παντὸς πρᾶγματος καιρὸς
 ἐστὶν ἴδιος, ὥστε ποτὲ μὲν τὰ τῆς ταπεινότητος δεικνύειν
 καὶ μιμεῖσθαι ἐν ταπεινώσει τὰ παιδία κατὰ τὴν κυριακὴν

2 1. Cor. 9, 22. — 8—11 Isidor. Pelus. Epp. III, 379 Migne
 Tom. 78, 1025. — 18—p. 597, 6 Basil. regulae brevius tract. 113
 Migne Tom. 31, 1157 C. — 19 Eccl. 3, 1.

1 πρὸς χειμῶνα (-όνα F) F Said. Chr. — 8 τὸ κολακεύειν τὸ
 κολακεύεσθαι C (τὸ κολ. καὶ τὸ κολ. P). — 17 ὠφελήσει (ὁφ. C)
 AC. — ταπεινώσει ABCDF. — 18 οὖν] δὴ B om. F. — 22 ἀπαξ
 ἀπλῶς CDEFP.

10 κολάζοντα τὴν ἀμετρίαν ἐλευθέριον ὑπάρχειν (εἶναι Is.)
 P Isid. — 12 ὑπάρχειν] εἶναι P. — 17 Post φρόνημα alia multa
 sequuntur in P.

φωνήν, ποτὲ δὲ τῇ ἐξουσίᾳ κεχρησθαι, ἣν ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθάρσεις, ὅταν ἡ χρεία ἐπιζητῇ τὴν παρρησίαν, καὶ ἐν καιρῷ μὲν παρακλήσεως τὸ χρηστὸν ἐνδείκνυσθαι, ἐν καιρῷ δὲ ἀποτομίας τὸν ζῆλον ἐμφαίνειν καὶ ἐφ' ἐκάστου τῶν ἄλλων ὁμοίως τὸν ἔγκριτον καὶ δίκαιον 5 λογισμὸν ἀποφέρεσθαι. λογισμοὶ γὰρ δικαίων κρίματα.

Καὶ δὴ καὶ ὁ θεοφόρος Ἰσίδωρος καὶ τοῦ μακαρίου φοιτητῆς ποτε λέγει· τὸν ἄρχοντα δεῖ καὶ ἀγαθὸν εἶναι καὶ φοβερόν, ἔν' οἱ μὲν εὖ βιοῦντες θαρροῖεν, οἱ δ' ἁμαρτάνοντες ὀκνοῖεν. θάτερον γὰρ θατέρον χωρὶς ἀναρχία μᾶλλον ἐστίν 10 ἢ ἀρχή. εἰ μὲν γὰρ πάντες ἦσαν εὐπειθεῖς καὶ φιλάρετοι, 493 M. ἀγαθότητος ἔδει μόνης, εἰ δὲ φιλαμαρτήμονες, φόβου. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς ἀνάγκη ἐν τοῖς ἀρχομένοις εἶναι, ἀμφοτέρω μεταχειριστέον τῷ ἄρχοντι καὶ προϊσταμένῳ, ἵνα ἡ μὲν ἀγαθότης στηρίξῃ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ σώφρονας, 15 ὁ δὲ φόβος προαναστέλλῃ τῶν κακίστων τὰ πταίσματα.

Ταῦτα τοίνυν, ὡς ἔοικεν, ἀγνοοῦντες καὶ τὰ τούτων ὅμοια μὴ καλῶς ἐπιστάμενοι διακρίναι καὶ συγκρίναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ θεσπεσίου Ἰωάννου ἀλόγως καὶ ἀνοήτως ἐμίσουν αὐτὸν καὶ διέβαλλον ὡς τραχύν τινα καὶ ὀργίλον. διὸ δὴ 20 καὶ κατὰ γυναικῶν ὁ Ἰωάννης λόγον ἐπ' ἐκκλησίας ἐπεδείξατο,

1 2. Cor. 13, 10. — 6 Prov. 12, 5. — 7—16 Isid. Pelus. Epp. V, 168 Migne Tom. 78, 1424. — 17—20 cf. Socr. Hist. eccl. VI, 4. — 20—p. 598, 18 Th. L. cf. Exc. Bar. Cramer An. p. 99, 6 Theoph. p. 78, 16 (p. 598, 16 τὸν τε ἀμπ. τῆς χήρας aliunde ins.).

2 ἐπιζητεῖ ADF ἐπιζητῇ B. — 8 δεῖ (χωρὶς Isid.) καὶ ἀγαθὸν εἶναι P Is. δὲ καὶ ἀγαθὸν εἶναι ACF δὲ καὶ ἀγαθὸν εἶναι δεῖ BEN recc. nonnulli καὶ ἀγαθὸν εἶναι δεῖ V recc. alii. — 9 εὐβιοῦντες F εὐβουόντες A εὐιοῦντες C βιοῦντες (om. εὖ) R. — 15 στηρίζει AFNP et recc. plerique στηρίξῃ B στηρίξει C. — 16 προαναστέλλει (-έλει C) ABCFNR πρὸς ἀναστέλλει P. In A προαναστέλλει lit. ex προσαναστ.

6 γάρ φησι δικαίων P. — 19. 20 ἀνοήτως αὐτὸν κατεδίκασον. διὸ δὴ (rell. om.) P. Quae sequuntur usque ad p. 598, 15 tam diversa sunt ab editis, ut seorsim describam.

ὃν οἱ δυσμενεῖς κατὰ Εὐδοξίας εἰρησθαι θρυλλήσαντες ταύτη
 τὸν λόγον εἰσήγαγον. ἡ δὲ πρὸς Ἀρκάδιον δεινῶς πεπον-
 θέναι λέγουσα κατὰ Ἰωάννου τοῦτον παρώτρυνεν, παρα-
 σκευάζει δὲ μετασταλῆναι Θεόφιλον ὡς προόδηλον ἐχθρὸν τοῦ
 5 Ἰωάννου ὑπάρχοντα. ὃς παραγενόμενος ἐν τῇ Δρυϊ, τῇ νῦν
 Ῥουφιιαναῖς, τὴν κατὰ Ἰωάννου ἐπιβουλήν κατειργάσατο.
 ὅπερ γνοὺς ὁ λαὸς ὅσας μὲν μεγάλην ἐποίησε μὴ συγχωρῶν
 αὐτὸν ἐκβληθῆναι τῆς πόλεως. ἐπικαμφθεῖσα δὲ Εὐδοξία
 τοῖς ὀδυρμοῖς τοῦ λαοῦ παρεκάλεσεν ὑπὲρ Ἰωάννου τὸν
 10 Ἀρκάδιον καὶ πέμψασα Βρίσσωνα τὸν εὐνοῦχον ἀπὸ Πραι-
 νέτου τὸν Ἰωάννην εἰσήγαγεν, ὡς Θεόφιλον καὶ τοὺς σὺν
 αὐτῷ φοβηθέντας φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίσασθαι. ἐξήκοντα
 δὲ ἐπίσκοποι εὐρεθέντες συνῆλθον καὶ ἄκυρα τὰ ἐν τῇ
 Δρυϊ πραχθέντα ἅπαντα ψηφισάμενοι Ἰωάννην τὴν ἐπισκο-
 15 πὴν δικαίως ἐκύρωσαν. ἐπισυνέβη δὲ αὖθις τὰ κατὰ τὴν
 ἀργυρᾶν στήλην τῆς Εὐδοξίας τὸν τε ἀμπελῶνα τῆς χήρας,
 καὶ πάλιν μῖσος καὶ πάλιν ὀργὴ καὶ πάλιν ἐχθρὰ καὶ λόγου
 ἐπίδειξις, οὗ ἡ ἀρχὴ πάλιν Ἡρωδίας μαίνεται. κἀντεῦθεν
 494 M. οἱ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἐπίσκοποι τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ μέλλειν
 20 ἔσεσθαι βλέποντες συναθροισθέντες πρὸς αὐτὸν μετὰ πολλῶν
 δακρύων ἔλεγον· ἐπάναγκες ἡμῖν ἐστίν, ὧ δέσποτα, τὰς ἐκ-
 κλησίας κατέχοντας ἀναγκασθῆναι καὶ κοινωνῆσαι καὶ ὑπο-

18—p. 599, 3 Palladius cp. 8 Migne Tom. 47, 28 med.

8 ἡ εὐδοξία FM. — 10 βρίσσωνα C βρέσσωνα B. — πρενέτου
 ACD Exc. προπενέτου M. — 17 καὶ πάλιν ἐχθρὰ ABP Exc. Cr.
 καὶ om. rell. — 21 ἡμῖν ἐστίν, ὧ δέσποτα (ὧ πάτερ P) ABP
 ἡμῖν, ὧ δέσποτα, ἐστίν CFNRV ἐστίν om. E ὧ δέσποτα om. Pall.

15 Post ἐκύρωσαν in P sequuntur p. 599, 7—12, tum verba
 Isidori Pelusiotae (p. 601, 8 sqq.), quibus alia quaedam addita
 ex eiusdem epistulis excerpta. — 15—17 πάλιν δὲ προφάσει τοῦ
 ἀμπελῶνος τῆς χ. ἐπιμανῆναι συνέβη τὴν εὐδοξίαν καὶ πάλιν
 μῖσος P. — 19 τὴν αὖθις ἐξορίαν αὐτοῦ ὑφορώμενοι συναθρ.
 πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἐπάναγκες P.

γράφαι. ὁ δὲ μακάριος πρὸς αὐτούς· κοινωνήσατε μὲν, ἵνα μὴ σχίσητε τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ὑπογράψητε δέ· οὐδὲν γὰρ ἐμαντῷ σύνοιδα ἄξιον καθαιρέσεως. εἶχε δὲ μαθητὰς ἐπισκόπους μὲν Πρόκλον καὶ Παλλάδιον καὶ Βρίσσωνα καὶ Θεοδώρητον, ἀσκητὰς δὲ Μάρκον καὶ Νεῖλον καὶ Ἰσίδωρον 5 τὸν Πηλουσιώτην.

Ὁ δὲ μέγας Ἐπιφάνιος Κύπρου ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ἐλθὼν χειροτονίας καὶ συνάξεις παρὰ τὴν Ἰωάννου γνώμην ἐποίησεν. καὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦτο συγχωρῆσαι θελήσαντος καὶ προτρεψαμένου αὐτὸν συμμεῖναι αὐτῷ εἰς τὸ ἐπισκοπικόν 10 καταγώγιον, οὐχ εἴλατο τοῦτο ποιῆσαι Ἐπιφάνιος· ταῖς γὰρ ὑπὸ Θεοφίλου διαβολαῖς προκατείληπτο.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐπισκοποῦντος ἀνὴρ τις Μακεδονιανὸς γυναικα εἶχεν ὁμόφρονα. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ πεισθεὶς τῇ διδασκαλίᾳ Ἰωάννου τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ προσ- 15 ἐλθὼν ἐκοινώνησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τῇ γυναικὶ κοινωνήσαι παρήγει. ἡ δὲ ὑποκριθεῖσα πείθεσθαι τῷ ἀνδρὶ ἤλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, παιδίσκη δὲ αὐτῆς γνησίᾳ κοινωνίαν ἐκ τῆς

7—12 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 78, 9. — 13—p. 600, 10 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 77, 8.

2 σχίσητε — p. 602, 2 εἰρημέναι τοῖς om. F uno folio interciso. — 4 βρίσσωνα P βρίσωνα B κρίσσωνα C. — 8 ἐποίησε παρὰ τὴν ἰ. γνώμην B παρὰ τὴν ἰ. ἐποίησε γνώμην RV. — 10 συμβεῖναι M συμβῆναι AR. — 12 οὐχ ἔλατο A οὐχ εἴλετο V οὐκ εἴλατο P. — 15 τοῦ Ἰωάννου C Exc.

1 ὁ δὲ φησι κοινωνήσατε P. — 2 τὴν ἐκκλησίαν σχίσητε P. — 3 σύνοιδα καθαιρ. ἄξιόν τι πεποιημέναι P. — 4 βρίσσωνά τε καὶ P. — 7 κύπρου τυγχάνων ἐν κωνσταντινουπόλει χειροτ. ἐν τ. ἐβδ. καὶ συνάξ. P. — 10. 11 εἰς τὸ ἐπισκοπικόν οὐκ εἴλατο. ταῖς γὰρ P. — 12 Hic sequuntur p. 602, 1—19 et alia quaedam, tum p. 600, 11—p. 601, 7 et alia permulta de Chrysostomo e vitis a Palladio et Georgio scriptis excerpta, post haec narratio p. 603, 1—p. 604, 6 omnino diversa et tum demum v. 13—p. 600, 10 quae item ab iis, quae supra edita sunt, multum differunt.

Μακεδονίου φέρειν αἰρέσεως δέδωκεν. δεξαμένη δὲ ὑπὸ
 Ἰωάννου τὴν κοινωνίαν καὶ ὑποκριθεῖσα συγκύπτειν καὶ
 ταύτην μεταλαμβάνειν, ἣν μὲν εἶχεν ἡ παιδίσκη ἔλαβεν
 ἐξ αὐτῆς, ἣν δὲ δέδωκεν Ἰωάννης ἐπιδέδωκε τῇ παιδίσκῃ.
 5 προσαγαγοῦσα δὲ τῷ στόματι τὴν ἐκ τῆς Μακεδονίου κοι-
 νωνίαν εὗρεν αὐτὴν ἐν τῷ στόματι λίθον γεγεννημένην. καὶ
 495 M. τούτου φανερωθέντος, ὑπότρομος προσελθοῦσα τοῖς Ἰωάννου
 πρὸς τὸ τολμηθὲν ἐξήγγειλε καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσῆλθε κατὰ
 ἀλήθειαν. ὁ δὲ λίθος ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ ἐδόθη φυλάτ-
 10 τεσθαι.

Ὁ οὖν αἰόδιμος Ἰωάννης ἐπισκοπεύσας ἔτη ε' ἡμῖς
 ἐξωρίσθη εἰς Κουκουσὸν κακεῖθεν μετὰ ἔτη γ' καὶ μῆνας β'
 μετενεχθεὶς εἰς Πιτυοῦντα καὶ γενόμενος κατὰ πάροδον ἐν
 Κομάνοις ἐτελεύτησεν ἐν πολλῇ θλίψει τε καὶ κακώσει ὑπ-
 15 ἄρχων ἐτῶν νβ'. ὁ δὲ γε πάπας Ῥώμης Ἰννοκέντιος ἀκούσας
 τὴν ἐν ἐξορίᾳ τελευτὴν αὐτοῦ γράφει πρὸς Ἀρκάδιον τοιαύτε-
 φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου βοᾷ πρὸς τὸν θεὸν
 κατὰ σοῦ, βασιλεῦ, ὥς ποτε Ἀβελ τοῦ δικαίου κατὰ τοῦ
 ἀδελφοκτόνου Κάϊν, καὶ πάντως ἐκδικηθήσεται παντοίῳ
 20 τρόπῳ, ὅτι διωγμὸν ἄδικον κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ
 καὶ τῶν ἱερέων αὐτοῦ συνεστήσω ἐξεώσας τὸν μέγαν τῆς

11—15 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 79, 17. *Annorum nu-
 meri aliunde inserti* cf. Migne Tom. 47 col. LXXXVIII med. —
 15—p. 601, 7 Georgii Alexandrini Vita Chrysostomi in Chrys.
 Opp. ed. Savil. Tom. VIII p. 248.

11 ἔτη ε' (om. ἡμῖς) R ἔτη ἕξ B. — 13 πιτυοῦντα C πιτι-
 οῦντα P et recc. quidam πντιοῦντα AM et recc. alii. — 14 κο-
 μάνοις A κομμάνοις B κομάνωι L. — τε om. BR. — 15 ἰνο-
 κέντιος BC ἰννοκέντιος (ινν. M) EMV. — 16 αὐτοῦ] Ἰωάννου N.
 — 21 ἱερέων ABNP Georg. ἱερῶν CERV. — αὐτοῦ om. N. —
 μέγα ACELM με^Γ B. — τῆς οἰκουμένης post p. 601, 1 διδάσκαλον
 ins. AB.

11 ὁ οὖν Ἰωάννης μετὰ ἔτη πέντε ἤμῃσι τοῦ ἐπισκοπῆσαι
 ἐξορισθεὶς P. — 15 δὲ γε] τοίνυν P. — 19 παντοίῳ] παντὶ P
 Georg.

οἰκουμένης φωστῆρά τε καὶ διδάσκαλον ἐκ τοῦ θρόνου τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ παρανόμως τε καὶ ἀκρίτως, συνεκδιώξας αὐτῷ καὶ τὸν Χριστόν. ἡ δὲ νέα Δαλιδὰς Εὐδοξία κατὰ μικρὸν τῷ ξυρῷ τῆς ἀπάτης ξυρῆσάσά σε κατάραν ἐπήγαγεν ἑαυτῇ καὶ μῖσος ἐνδικόν τε καὶ ἀνεξάλειπτον δεσμεύσασα 5 φορτίον ἁμαρτημάτων δυσβάστακτον καὶ προσθεῖσα τοῖς 496 M. πρώην αὐτῆς δεινοῖς καὶ πολλοῖς ἁμαρτήμασιν.

Ὁ δὲ μέγας Ἰσίδωρος πρὸς τινα γράφων οὕτω φησὶν· ἐρωτᾷς τὴν περὶ τὸν Θεσπέσιον Ἰωάννην τραγωδίαν, ἀλλὰ φράσαι ταύτην ἀπορῶ· νικᾷ γὰρ τὸν νοῦν ἡ μέθη τοῦ 10 πράγματος. μικρὰ δὲ μάθανε, ἅπερ ἡ Αἴγυπτος συνήθως ἡγνόησεν, Μωσέα μὲν παραιτουμένη, τὸν δὲ Φαραὼ οἰκειομένη, τοὺς ταπεινοὺς μαστίζουσα καὶ τοὺς κοπουμένους θλίβουσα, πόλεις οἰκοδομοῦσα καὶ τοὺς μισθοὺς ἀποστεροῦσα, καὶ μέχρι νῦν τούτοις ἐμμελεῶσα. τὸν λιθομανῆ καὶ χρυσο- 15 λάττρην προβαλλομένη Θεόφιλον τέσσαρσι συνεργοῖς καὶ συναποστᾶταις ὀχυρωθέντα τὸν ὄντως Θεοφιλῇ καὶ Θεολόγον κατεπολέμησεν ἄνθρωπον, τὴν περὶ τὸν ἐμὸν ὁμώνυμον ἀπέχθειαν καὶ δυσμένειαν ὀρμητήριον τῆς οἰκείας εὐρηκότα σκληρότητος. ἀλλ' ὁ μὲν οἶκος Δανὶδ κραταιοῦται καὶ 20 πορεύεται, ὁ δὲ οἶκος Σαοὺλ ἀσθενεῖ καὶ καταισχύνεται καὶ συμποδίζεται, καθὼς ὁρᾷς, εἰ καὶ τῆς ξάλης ὑπεξῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ στεφανίτης καὶ νικηφόρος καὶ πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην μετεχώρησεν.

8—24 Isid. Epp. I, 152 Migne Tom. 78, 284. — 20 2. Reg. 3, 1.

3 δαλιδὰ PV. — 4 ξυρῆσάσά σε L ξυρίσασά σε ANP ξυρίσασε CE ξυρίσασα τε B ξυρῆσασα (om. σε) V Georg. ξυρίσασθαι (om. σε) R. — 11 συνήθως ἡγνόησε (ἡνόμησε Is.) ABPV Is. συνήθως om. CENR. — 13 κοπωμένους BV κοπομένους D. — 15 μέχρι τοῦ νῦν BM.

6 δυσβαστ. προσθεῖσα καὶ τοῖς P Georg. — 7 δεινοῖς καὶ πολλοῖς om. P Georg. — Post ἁμαρτήμασιν permulta add. P de Chrysostomi vita. — 8 περὶ οὗ μέντοι καὶ ὁ προλεχθεὶς Ἰσίδωρος P. — 9 περὶ τοῦ Θεσπεσίου Ἰωάννου P. — 22 ἐξῆλθεν P.

῾Υποστρέφοντι δὲ ῾Επιφανίῳ ἐν Κύπρῳ τὴν ἑαυτοῦ παρὰ
 θεοῦ τελευτὴν μεμαθηκῶς πλησιάζουσιν λέγεται εἰρηκέναι
 τοῖς αὐτὸν παραπέμπουσιν· σπεύδω ἐγώ, σπεύδω, ἀφίημι
 δὲ ὑμῖν τὰ βασιλεία καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑπόκρισιν. ὅς
 5 γε καὶ Ἰωάννῃ τὴν ἐν ἐξορίᾳ τελευτὴν καὶ νίκην ἐδήλωσεν,
 καὶ Ἰωάννης ὁμοίως ῾Επιφανίῳ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ κοιμησιν,
 ἐκ θείας ἐπιπνοίας ταῦτα προμνηθέντες οἱ μακάριοι, ἵνα
 μή τις ἔχθραν ἔχειν αὐτοὺς κατ' ἀλλήλων ὑποτοπάσκειν. οὐ
 γὰρ ἂν οἱ τοιοῦτοι θεηγόροι καὶ θεοφιλεῖς διδάσκαλοι καὶ
 10 τοῦ εἰρηνοποιοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ γνήσιοι τοῦ φάσκοντος·
 497 M. ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι μαθηταὶ μοῦ ἐστε, ἐὰν
 ἀγάπην ἔχετε μετ' ἀλλήλων, ἔχθραν καὶ κακίαν ἔχοντες ἐτε-
 λεύτησαν· ἅπαγε. εἰ γὰρ καὶ μικρὸν σκάνδαλον τὸ προορ-
 ρηθὲν γέγονε μεταξὺ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἐλέγχον
 15 πρὸς ὀλίγον, ἀλλ' οὖν γε θάττον εἰς τὴν κορυφὴν τῶν
 ἀρετῶν αὐθις ἀνήχθησαν ἀγάπην, περὶ ἧς λέγει Παῦλος
 ὁ ἀπόστολος· ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, οὐ παροξύν-
 νεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, καὶ ὅτι· ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν,
 καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει.

1—7 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 79, 23 Leo Gr. p. 106, 1.
 — 11 Joh. 13, 35. — 17 1. Cor. 13, 4. — 18 1. Joh. 4, 16. —

3 ἑαυτὸν BM. — σπεύδω ἐγώ σπεύδω ABCPRV Exc. Leo.
 σπεύδω post ἐγώ om. EFN Theoph. — 5 τὴν ἐξορίαν τελευ-
 τὴν M et recc. quidam τὴν ἐξορία τελευτὴν D et unus e recc.
 in utroque ἐν spr. vers. add. τὴν ἐξορίαν καὶ τὴν τελευτὴν F. —
 11 ὅτι ἐμοὶ μαθ. ἐστέ FP Joh. — 12 ἔχετε (-ται AM) ACEFNP
 ἔχῃτε BV et recc. quidam. — 16 περὶ ἧς π. ὁ ἀπόστ. λέγει
 (ἐφη M) N.

1 μετὰ δὲ τὴν ἐξορίαν Ἰωάννου πάλιν ἐπιφάνιος ὑπο-
 στρέφων ἐν κ. P. — 2 πλησιάζ. ἔφη τοῖς παραπέμπουσιν P. —
 3 σπεύδω μὲν P. — 7 οἱ μακάριοι] εἰκότως P. — 13 Post
 ἅπαγε P add.: τοῦ ἀποστόλου μάλιστα διαορηθὴν βοῶντος· μὴ
 ἐπιδυνέτω ὁ ἥλιος ἐπὶ ταῖς κακίαις ὑμῶν (Eph. 4, 26) ἀκούοντες.
 — 16. 17 ἀνήχθησαν ἀμφοτέρω πάντως ἀγάπην εἰς ἑαυτοὺς
 λέγοντες· ἡ ἀγάπη μακρ. P.

Μετὰ δέ γε τὴν Ἰωάννου τελευτὴν ἐπίσκοπός τις ἄγιος, Ἀδελφιδὸς ὄνομα αὐτῷ, ἔλεγεν ὅτι· λύπην εἶχον ἀφόρητον, διότι ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ, ὁ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος, ὁ τοῖς λόγοις εὐφράνας τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἔξω τοῦ θρόνου ἐκοιμήθη. ἐδεόμην οὖν τοῦ Θεοῦ μετὰ πολλῶν δακρύων, 5 ἵνα δελξῇ μοι αὐτὸν ἐν ποίᾳ καταστάσει ἐστίν, καὶ εἰ μετὰ τῶν πατριαρχῶν ἐτάγῃ. ἐπὶ πολὺν οὖν χρόνον τοῦτο εὐχόμενος ἐν μιᾷ γίνομαι ἐν ἐκστάσει καὶ θεωρῶ ἄνδρα πάνυ εὐειδῆ κρατήσαντά με τῆς δεξιᾶς χειρός, ὃς ἀπαγαγὼν με εἰς τόπον λαμπρὸν καὶ ὑπερένδοξον ἐδείκνυέ μοι τοὺς τῆς 10 ἐκκλησίας διδασκάλους. ἐγὼ δέ, φησὶν, περιεσκόπουν ἰδεῖν ὃν καταθυμῶς εἶχον, τὸν μέγαν Ἰωάννην, τὸν ἐμὸν ἀγαπητόν. ὥς οὖν ἔδειξέ μοι πάντας καὶ ἐκάστου τὸ ἴδιον ὄνομα εἶπεν, κρατήσας με πάλιν τῆς χειρός μου ἐξηγάγέ με ἔξω. ἐγὼ δὲ λελυπημένος ἠκολούθουν αὐτῷ μὴ ἑωρακῶς 15 μετὰ τῶν πατέρων τὸν ἐν ἁγίοις Ἰωάννην. ὥς οὖν ἐξηρχόμεν, ὁ ἐφεστὼς τῇ θύρᾳ κατασχὼν με λέγει μοι· τί ἔχεις; τί λυπεῖ σε; ἐμοῦ δὲ μὴ ἀποκριθέντος αὐτῷ, πάλιν λέγει μοι· οὐδεὶς εἰσερχόμενος ὧδε λυπούμενος ἔνθεν ἐξέρχεται. τότε λέγω αὐτῷ· ταύτη μοι ἐστὶ λύπη, ὅτι τὸν ἐμὸν προσ- 20

1—p. 604, 6 cf. Joh. Moschus Pratum cp. 128 Migne Tom. 87, 2992. Georg. Alex. l. 1. p. 254.

1 γε om. BCF. — 2 ἀδελφιδὸς recc. quidam ἀδελφιδὸς M ἀδελφιδὸς BV ἄλφιος F. — ἀδ. ὀνόματι ἔλεγεν N. — 7 πολὺ ACER πολὺν corr. ex πολὺ m. 1 ut vid. F. — 10 ἐδείκνυε CE FLNR Moschus ἐδείκνυ ABV. — τοὺς τῆς εὐσεβείας διδασκάλους καὶ ἀρχιερεῖς τῆς ἐκκλησίας B (τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας καὶ τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους Mosch.). — 11 περιεσκόπουν φησὶν V φησὶν om. BC. — 12 καταθυμῶν CF. — ἐμοὶ BF. — 14 με om. CLN. — μου τῆς χειρός L μου om. RV Mosch. — 15 με om. FV. — λελυπημένως FM et recc. quidam λυπούμενος A Georg. — 16 ἐξερχόμεν CMR. — 18 λυπῇ σε L λυπῆσαι FR λυπῆσαι C Georg. λυπῆσαι E λυπῆσαι (sine acc.) A λυπεῖσαι ut vid. D λελύπησε M λυπῇ (om. σε) BV λελύπησαι Mur. — 19 ἐρχόμενος BR Mosch. — ἔνθεν] ἐντεῦθεν BF om. C Mosch. — 20 ταύτῃ] αὕτῃ B Mosch. et F m. 2. — ἐμὸν] ἐμοὶ B om. C

φιλέστατον Ἰωάννην, τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως,
 οὐχ ἑώρακα μετὰ τῶν ἄλλων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων.
 ὁ δὲ πάλιν λέγει μοι· Ἰωάννην τὸν τῆς μετανοίας λέγεις;
 498 M. λέγω αὐτῷ· ναί. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει μοι· ἄνθρωπος
 5 ἐκείνους ἐν σαρκὶ ὧν ἰδεῖν οὐ δύναται. ἐκεῖ γὰρ παρίσταται,
 ὅπου ὁ θρόνος ὁ δεσποτικός.

[ι'. Περὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ.]

Μετὰ δὲ Ἀρκάδιον ἐβασίλευσε Θεοδοσίος υἱὸς αὐτοῦ ὁ καὶ
 καλλιγράφος ἔτη λγ'. καὶ ἐξελθὼν ἵππασθῆναι ἐν τῷ Κάμπῳ
 10 καὶ συμπεσὼν τῷ ἵππῳ ἐτελεύτησεν. ὃς τὸν ἐν Χαλκοπρα-
 τείοις ναὸν ἔκτισε τῆς θεοτόκου πρότερον ὄντα συναγωγὴν
 Ἰουδαίων, καὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος τῆς πόλεως καταλύσας καὶ
 προσθεὶς ἄλλα διαστήματα δύο ᾠκοδόμησεν ἕτερον τεῖχος
 δι' ἡμερῶν ξ'. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ μαρτυρήσαντες
 15 παῖδες ζ' ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἀνέστησαν μετὰ ἔτη τοβ'.
 καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ φοβερώ-
 τατος, ὥστε πεσεῖν τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ τὸ πολὺ μέρος
 499 M. αὐτῆς ἐν διαφόροις τόποις, καὶ μέντοι καὶ χώρας ἄλλας καὶ
 κώμας τῆς τε Θράκης καὶ Πόντου καὶ Βιθυνίας καὶ Φρυγίας
 20 καὶ Γαλατίας, καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς ἐπὶ μῆνας γ'. διὸ
 καὶ ὁ βασιλεὺς σὺν τῷ πατριάρχῃ Πρόκλῳ καὶ παντὶ τῷ

9—10 cf. Mal. p. 366, 20 Leo Gr. p. 109, 4. — 10—12 cf. Theoph. p. 102, 10. — 12—14 Mal.? cf. Leo Gr. p. 108, 23. — 14—15 cf. Theoph. p. 88, 31 Leo Gr. p. 108, 7. — 16—p. 605, 6 cf. Mal. 363, 20 Euagr. Hist. eccl. I, 17 Theoph. p. 93, 5 Leo Gr. p. 110, 23.

4 ἀποκριθεὶς] πάλιν B om. F. — 6 ὅπου ἐστὶν CEFNRV Georg. ἐστὶν om. ABL Mosch. — 8 ὁ υἱὸς F ὁ μικρὸς υἱὸς M ὁ μικρὸς ὁ υἱὸς R. — 9 ἔτη ιγ' P ἔτη μβ' R. — 10 χαλκοπρα-
 τείοις CELMR. — 13 ἕτερον] ἄλλο N. — 16 μέγας ἐγένετο ἐν κ. RV ἐγένετο ἐν κ. μέγας L. — καὶ φοβερώτατος om. BF. — 18 χώρας ἄλλας καὶ κώμας ABFNP κώμας ἄλλας καὶ χώρας CE RV κώμας καὶ ἄλλας χώρας L. — 19 καὶ βιθυνίας ABP et rece. quidam καὶ om. rel.

πλήθει τῆς πόλεως ἀνυπόδετος ἐλιτάνευεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἐν αἷς λιτανευόντων αὐτῶν συνέβη παιδίον ἀρπαγῆναι ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ μνηθῆναι ὑπ' ἀγγελικῆς τιнос διδασκαλίας τὸν τρισάγιον ὕμνον. τοῦ δὲ παιδίου ἀπολυθέντος καὶ τὸ μνηθὲν ἀπαγγέλλαντος, καὶ τοῦτο μετ' αὐτοῦ μελωδισάντων τῶν ὄχλων, παραυτίκα ἐκόπασεν ἡ ἀπειλὴ τοῦ θεοῦ. καὶ Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἰουδαῖον τινα παρὰ- λυτον νοθευτήσας εἶτα βαπτίσας ὑγιῇ παραδόξως ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἀνήγαγεν. καὶ ἡ τρίτη γέγονε σύνοδος τῶν σ' πατέρων ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίον. 10

Τρίτη σύνοδος γέγονεν ἐν Ἐφέσῳ συνελθοῦσα τὸ πρό- τερον σ' πατέρων ἔτει τῆς Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ βασιλείας υἱοῦ Ἀρκαδίου γ', ἧς ἡγοῦντο Κύριλλος Ἀλεξανδρείας διέ- πων καὶ τὸν τόπον Κελεστίνου τοῦ Ῥώμης, Ἰουβενάλιος Ἱεροσολύμων, κατὰ Νεστορίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως 15 παρόντος καὶ αὐτοῦ ἐν Ἐφέσῳ, λέγοντος μὴ εἶναι θεοτόκον τὴν ἁγίαν Μαρίαν, ἀλλὰ χριστοτόκον, καὶ δύο υἱοὺς ἐπὶ 500 M. τοῦ ἐνὸς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ μυθολογοῦντος καὶ δύο ὑπο- στάσεις, καὶ ἄλλον μὲν εἶναι τὸν λόγον τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, ἕτερον δὲ τὸν ἐκ Μαρίας τεχθέντα ἄνθρωπον, 20

6—10 Th. L.? cf. Cram. An. II, 99, 33 Exc. Bar. Theoph. p. 81, 17.

1 ἀνυπόδετος LMPRV ἀνυπόδητος CDE ἀνυπόδιτος A ἀνυ- πόδντος F ἀνυποδίτως B. — 2.3 ἐκ τοῦ λαοῦ ἀρπαγῆναι C ἐκ τοῦ λαοῦ om. A. — 3 μνηθῆναι BP. — 5 μνηθὲν B. — 8 εἶτα] καὶ FLP. — 10 κατὰ νεστορίου om. R. — Post Νεστορίον AB add.: ἀπὸ γούν τῆς β' ἕως τῆς τρίτης συνόδου (συν. om. B) ἔτη μα'. et in mg. A σύνοδος γ'. Similia in mg. ELN et recc. nonnul- lorum. — 11 τρίτη — ἐν Ἐφέσῳ om. C τρίτη — ἐν Ἐφέσῳ et σ' πατέρων om. RV τρίτη — πατέρων om. FL. — ἡ δὲ τρίτη EN. — σύνοδος om. AB. — τὸ om. AB. — 12 ἔτι AV. — 14 τοῦ om. LN.

2 αὐτῶν om. P. — ἀρπαγῆναι P. — 4—7 καὶ πάλιν ἐπιστρα- φέντος ἐκ τοῦ ἄερος τοῦ παιδίου καὶ τὸ μνηθὲν ἀπαγγ. καὶ οὕτω τοῦ λαοῦ ὕμνήσαντος ἡ ἀπ. τοῦ θεοῦ παρενθὺς ἐκόπασεν P. — 6 καὶ Ἀττικὸς — 9 ἀνήγαγεν post νεστορίου v. 10 ins. P. — 9 γέγονε post ἐφέσῳ v. 10 ins. P. — 11 — p. 606, 22 om. P.

κατὰ σχέσιν δὲ ἐνωθέντα τῷ θεῷ λόγῳ, καὶ ὁμωνύμως καὶ αὐτὸν υἱὸν λεγόμενον. τοῦτον προσκληθέντα παρὰ τῆς συν-
 ὁδου καὶ μὴ ἀπαντήσαντα ἐκκλησιαστικῶς καθελοῦσα ὡς
 μὴ θελήσαντα τοῖς ὀρθοῖς δόγμασι συνθέσθαι ἀνεθεμάτισεν,
 5 μίαν δὲ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν καθ' ἑνωσιν ὑπόστασιν
 καὶ δύο φύσεις σαφῶς ἐδογματίσεν, τὸν αὐτὸν εἶναι θεὸν
 καὶ ἄνθρωπον, καὶ τὴν ἀγίαν Μαρίαν κυρίως καὶ ἀληθῶς
 θεοτόκον. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος μετὰ τὴν
 Νεστορίου καθαιρέσιν καταλαμβάνει, καὶ λυπηθεὶς ὅτι χωρὶς
 10 αὐτοῦ καθηρέθη Νεστόριος παραλαβὼν τοὺς συνελθόντας
 αὐτῷ ἐπισκόπους, ἐν οἷς ἦν καὶ Θεοδώρητος Κύρου καὶ
 Ἰβας Ἐδέσσης, καθαιρέσιν ὑπαγορεύει τοῦ ἐν ἀγίοις Κυ-
 ρίλλου καὶ Μέλωνος τοῦ Ἐφεσίων ἐπισκόπου ὡς παρὰ τὸν
 κανόνα τῆς ἐκκλησίας ποιησάντων τὴν σύνοδον. οἱ δὲ περὶ
 15 Κύριλλον μέφονται ὡς ἄθεσμα καὶ ἄτοπα τὰ παρ' αὐτῶν
 γενόμενα, καὶ οὕτως ἀπὸ τῆς Ἐφεσίων διαφερόμενοι ἀλλή-
 λους διέστησαν οἳ τε ἀνατολικοὶ καὶ οἱ Αἰγύπτιοι. μετὰ δὲ
 ταῦτα σπουδῇ τοῦ βασιλέως ἠνῶθησαν συμφρονήσαντες καὶ
 οἱ ἀνατολικοὶ τῇ ἐκτεθείσῃ ἐν Ἐφέσῳ ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ
 20 τῇ κατὰ Νεστορίου καθαιρέσει ἔγγραφον ἐπιστολὴν τοῖς
 Ἀλεξανδρεῦσι διὰ Παύλου τοῦ ἐπισκόπου Ἐμέσης ἀποστεί-
 λαντες. Νεστόριος δὲ ἐξωρίσθη εἰς Ὠασιν.

501 M. Βλάσις ὁ τῶν Περσῶν φύλαρχος ἦλθε πολεμῆσαι Θεο-
 δόσιον, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστειλε κατ' αὐτοῦ πατρίκιον καὶ

23 — p. 607, 12 cf. Mal. 364, 3 (cf. Leo Gramm. p. 108, 9).

11 κύρου AB ἐπίσκοπος κύρου L κύρου ἐπίσκοπος tell. —
 12 Ἰβας CM ἰβάς V. — ἐδέσσης (-σις C) CDFR αἰδέσσης B. —
 13 μέμωνος BLMR μέμονος A. — 15 τὰ om. CM in D spr. v.
 m. I ut vid. — 21 τοῦ om. BCLR. — ἐμέσσης E ἐδέσσης R om. A.
 — 22 ὡασιν ACM ὡασιν EV ὡασαν F. — 23 καὶ βλ. BP βλ. δὲ
 RV κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους βλ. F. — βλάσις CPR βλάσσης L
 βλάσιος ABDFV βλάσι*ς (eras. o ut vid.) E (Βλάσσης Mal.). —
 24 βασιλεὺς Θεοδόσιος LV.

23 ἐλθὼν πολ. Θεοδ. ἀπέστειλεν ὁ βασ. κατ' αὐτ. P.

στρατὸν ἔνοπλον. τοῦ δὲ παραταξαμένου εἰς πόλεμον, δηλοῖ αὐτῷ ὁ φύλαρχος λέγων· εἰ ἔχεις ἕνα δυνατὸν ἐκ τοῦ λαοῦ σου δυνάμενον μονομαχῆσαι καὶ νικῆσαι Πέρσην ἕνα μονομάχον εὐθέως ποιῶ τὰ πάντα τῆς εἰρήνης ἐπὶ χρόνους ν', εἰ δὲ ἡττηθεῖ λαμβάνειν με κεντηνάρια ν'. καὶ οὕτως ὁ μὲν Πέρσην κατάφρακτον, ὁ δὲ Γότθον κόμητα ἐνόπλους μεταξὺ τοῦ πλήθους παραστήσαντες εἰς μονομαχίαν, πρῶτος ὁ Πέρσης ὤρμησε δορυφόρος. ὁ δὲ Γότθος δεξιὸν πλαγιάσας ἐσόκευσεν αὐτὸν κατὰ τὸ Γοτθικὸν ἔθος καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἵππου καταγαγὼν ἀντίκα ἔσφαξεν. καὶ τούτου γεγονότος ἐποίησεν ὁ Περσῶν φύλαρχος εἰρήνης πάντα κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ.

Τοῦ βασιλέως κυνηγῆσαι ἐξελθόντος, τοὺς σὺν αὐτῷ πάντας διαλαθὼν ἦλθε διὰ μακρᾶς ὁδοῦ πρὸς τινα μοναχὸν ἐν κελλίῳ καθεζόμενον πλησίον τῶν προαστείων Κωνσταντινουπόλεως· ὃν ὁ γέρων ἐπέγνω μὲν, ἐδέξατο δὲ ὡς ἕνα τῶν στρατιωτῶν. τοῦ δὲ βασιλέως ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ καύσωνος ὀλιγορήσαντος, ἔβρεξεν ἄρτους ὁ γέρων, καὶ βαλὼν ὄξος καὶ ἔλαιον, ἔφαγεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔπιεν ὕδωρ. καὶ φησιν ὁ βασιλεὺς· οἶδας, τίς εἰμι, πάτερ; ὁ δὲ μοναχὸς εἶπεν· ὁ θεὸς οἶδέ σε. καὶ ὁ βασιλεὺς ἔφη· ἐγὼ εἰμι Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς. καὶ ἀναστὰς εὐθὺς ὁ γέρων προσεκύνησεν αὐτόν. εἶπεν οὖν ὁ βασιλεὺς· μακάριοι καὶ τρισμα-

5 ἡττηθεῖ F ἡττηθῆ B. — 9 ἐσόκευσεν AEF ἐσόόκευσεν ut vid. B. — τὸ om. BCV. — 13 τοῦ δὲ βασιλέως FR τοῦ οὖν βασ. L τοῦ βασ. ποτὲ Θεοδοσίου V. — 22 εὐθὺς om. RV.

1 ὃς παραταξάμενος, ἐδήλωσεν ὁ φύλαρχος αὐτῷ λέγων P. — 4 ἐπὶ χρόνους] ἔτη P (ἐπὶ ἔτη Mal.). — 6 κατάπληκτον P. — γότθον et sic deinceps P. — 7 πρῶτος μὲν ὁ P. — 8 δορυφόρος P. — 10—11 ἀντίκα καὶ σφάξας ἐποίησεν P. — 12 αὐτοῦ om. P. — 13—14 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξελθὼν κυνηγῆσαι καὶ τοὺς σ. αὐτ. διαλαθὼν P. — 17 καὶ τοῦ βασιλέως P. — 18 καύματος P. — 20 ὁ βασιλεὺς om. P. — μοναχὸς om. P. — 22—23 ὁ γέρων καὶ προσκυνήσας καὶ ἐπευξάμενος αὐτῷ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀντησπάσατο (ἀντεσπ. cod.) γνησίως λέγων· μακάριοι P.

- 502 **Μ.** κάριοι ἔστε ὄντως ὑμεῖς οἱ μοναχοὶ καὶ ἀμέριμνοι τοῦ κόσμου. ἐπ' ἀληθείας γὰρ λέγω σοι, πάτερ, ὅτι ἐν τῷ παλατίῳ ἐγεννήθην καὶ οὐδέποτε μεθ' ἡδονῆς ἀπήλαυσα βρώσεως καὶ πόσεως ὡς σήμερον. τοῦ δὲ λαοῦ φθάσαντος, 5 καὶ ἐνώπιον πάντων ἀξιοπρεπῶς τιμήσαντος τὸν γέροντα καὶ πάντας ἀξιοθῆναι τῆς εὐχῆς αὐτοῦ κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ μετ' εἰρήνης, καὶ ἤρξατο ἀπὸ τότε τιμᾶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ γέρον ἀναστάς ἔφυγε καὶ πάλιν ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον.
- 10 Περὶ δέ γε τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως Εὐδοκίας οὕτω συμβέβηκεν. φιλόσοφός τις ἐν τῇ Ἑλλάδι ἔχων υἱοὺς γ' καὶ θυγατέρα μίαν τελευτῶν τοῖς μὲν υἱοῖς κατέλιπε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, τῇ δὲ θυγατρὶ νομίσματα ρ', οὕτως εἰρηκῶς ἐνδιαθήκως· Ἀθηναῖδι τῇ ποθεινοτάτῃ μου 15 θυγατρὶ θέλω δοθῆναι νομίσματα ρ' καὶ μόνον· ἀρκεῖ γὰρ αὐτῇ ἡ αὐτῆς τύχη. ἥτις μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν μηδὲν λαβοῦσα παρὰ τῶν ἀδελφῶν ἦλθε πρὸς τὴν Πουλ- 503 **Μ.** χερίαν ἀδελφὴν Θεοδοσίου κατεγκαλοῦσα. ἡ δὲ θεασαμένη τὸ εὐπρεπές τε καὶ ἐλλόγιμον αὐτῆς καὶ μαθοῦσα παρὰ τῆς 20 θείας αὐτῆς ὅτι παρθένος ἐστὶν βαπτίζει ταύτην (ἦν γὰρ

10 — p. 609, 6 cf. Mal. p. 353, 7 Chron. Pasch. p. 576, 4.

1 ὑμεῖς ὄντως οἱ μον. P ὄντως οἱ μον. ὑμεῖς A ὑμεῖς post μακάριοι p. 607, 23 ins. L. — 4 ὡς ABP καθὼς rell. — 5 πάντων αὐτῶν A αὐτῶν πάντων B. — τιμήσας BF τιμήσας ὁ βασιλεὺς L. — 8 ἀποτότε AL ἔκτοτε BF. — 10 γε om. FRV. — τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου V τοῦ βασιλέως om. P. — 12 κατέλιπε DPR. — 13 τὴν δὲ θυγατέρα BP. — 17 πρὸς] εἰς ABR. — 19 τε om. EV.

1 τοῦ ματαίου κόσμου καὶ τῆς θείας χάριτος ἔμπλεοι P. — 2 ἐν τῷ παλατίῳ ἀνατραφεὶς οὐδέποτε P. — 5—9 ἐνώπιον πάντων ὁ βασιλεὺς ἀξιοπρ. τιμήσας αὐτὸς τὸν γέροντα καὶ πάντας ἀξ. τῆς εὐχ. αὐτ. κελεύσας ἔφυγεν ὁ γέρον εἰς αἴγ. αἰσθόμενος τὸν βασιλέα βουλόμενον (-os cod.) αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια προσκαλέσασθαι P. Alia addit cod. seorsim edenda. — 14 οὕτως om. P.

Ἑλληνις) καὶ Εὐδοκίαν μετωνόμασε καὶ συνῆψεν αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς πρὸς γάμον, συνευδοκοῦντος καὶ τοῦ προσφιλεστάτου καὶ συνανατρόφου αὐτοῦ Παυλίνου, ὃς καὶ γενόμενος μάλιστα ἐτιμήθη μειζόνως ὥς συνεργὸς καὶ παρὰ νυμφος. καὶ μέντοι καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς μετα- 5 στείλαμένη ἀξιωματικούς ἐποίησεν. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη προελθεῖν τὸν βασιλέα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανίων, καὶ Παυλῖνον ἀηδισθέντα μὴ εὐρεθῆναι μετὰ τοῦ βασιλέως. ἐπέδωκεν οὖν τις πένης τῷ βασιλεῖ μῆλον φρυγιάτικον μέγα σφόδρα, ὅπερ δεξάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ θαυμάσας καὶ πᾶσα 10 ἡ σύγκλητος, ἔδωκε τῷ πένητι νομίσματα ἑν', τὸ δὲ μῆλον ἀπέστειλε τῇ βασιλίσσῃ, ἣ δὲ τῷ Παυλίνῳ, ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ εἰσερχομένῳ ἐν τῷ παλατίῳ. καὶ τοῦτο δεξάμενος καὶ ἐπιγνοὺς ἐζήτησεν αὐτὸ παρὰ τῇ βασιλίσσῃ. ἣ δὲ εἶπεν ὅτι ἔφαγον αὐτό. καὶ ὀρκίσας αὐτὴν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας 15 ἡρνήσατο ἐνωμότως. τότε ὑπέδειξε αὐτῇ τὸ μῆλον, ἣ δὲ ἰδοῦσα αὐτὸ κατησχύνθη καὶ ἔμεινε ἄφωνος. ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθεὶς κατ' αὐτῆς ὥς ὅτι ἐρῶσα τοῦ Παυλίνου τὸ μῆλον ἔπεμψεν αὐτῷ καὶ διὰ τοῦτο ἡρνήσατο, παραντίκα τὸν Παυλῖνον ἀνεῖλεν. ἣ δὲ βασίλισσα Εὐδοκία ἐπὶ τούτοις 20 λυπηθεῖσα τὸν βασιλέα παρεκάλεσεν εἰς Ἱεροσόλυμα αὐτὴν ἀποσταλῆναι εὐχῆς χάριν. ὁ δὲ εἰξας τῇ αὐτῆς αἰτήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐξεπλήρωσεν. τῆς δὲ παραγενομένης, πολλὰ 504 M.

6—p. 610, 6 cf. Mal. p. 356, 17 Chron. Pasch. p. 584, 5 Theoph. p. 99, 17 Leo Gr. p. 106, 16.

1 μετωνομάσασα συνῆψεν V (cf. P). — τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς ABP τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ rell. — 3 ὃς καὶ γενόμενος ABP καὶ om. rell. — 5 μεταστείλαμενος BR. — 9 φρυγιάτικον DLPV (Malalae cod. Oxon.) φρυγιον A Chron. Pasch. φρυγιατικὸν rell. — 14 παρὰ τῆς βασιλίσσης BC et recc. quidam. — 16 ἐνωμότως F ἐνομότως ACLR ἐνομάτως BD. — 18 ὥς ABP καὶ CDELRV om. F. — 20 βασίλισσα ABCF βασιλις (-λις L) DELRV. — 23 παραγεναμένης CV.

1 μετωνομάσασα συνάπτει τῷ ἀδ. P. — 6 *Inde a verbis μετὰ δὲ ταῦτα omnino aliter narrat P.*

καὶ μεγάλα κατορθώματα πεποίηκεν ἀνανεώσασα καὶ τὰ τείχη
 Ἱερουσαλήμ. εἰς λόγους δὲ τινὰς ἐρχομένης αὐτῆς πρὸς τινὰς
 καὶ τοῦτο ἔλεγεν· περὶ ἐμοῦ Δαυὶδ εἶρηκεν· ἀγαθύνον, κύριε,
 ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
 Ἱερουσαλήμ. ἐν δὲ τῷ μέλλειν αὐτὴν τελευτᾶν ἐξωμολογή-
 σατο μὴ συνειδέναι τῇ κατ' αὐτῆς περὶ Παυλίνου κατηγορίᾳ.

[ια'. Περὶ Μαρκιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσε Μαρκιανὸς ἔτη ς'. τοῦ
 γὰρ Θεοδοσίου τελευτήσαντος, καὶ μήπω τοῦτό τιμι γνωσθέν,
 10 μεταστελαιμένη τοῦτον Πουλχερίᾳ ἡ τοῦ βασιλέως ἀδελφῇ
 στρατιώτην ὄντα καὶ γέροντα καὶ ἐν σωφροσύνῃ καὶ σεμνό-
 τητι βίου διαπρέποντά φησι πρὸς αὐτόν· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς
 ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δὲ σε ἐξελεξάμην ἐκ πάσης τῆς συγκλήτου
 ὡς ἐνάρετον, δὸς μοι λόγον ὅτι φυλάττεις μου τὴν παρ-
 15 θενίαν ἄσυλον, ἣν τῷ θεῷ ἀνεθέμην, καὶ ἀναγορεύω σε
 βασιλέα. τοῦ δὲ συνθεμένου τοῦτο μεθ' ὅρκου, προσκαλεῖται
 τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον καὶ ἀναγορεύει αὐτὸν
 βασιλέα. πολλὰ οὖν ποιήσασα κατορθώματα καὶ πολλοὺς
 505 M. εὐκτηρίους οἴκους καὶ πτωχοτροφεῖα καὶ ξενῶνας καὶ ξeno-
 20 τάφια καὶ μοναστήρια, ἐν οἷς καὶ τὸν τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου
 ναόν, οἰκοδομήσασα ἐτελεύτησε παρθένος καταλιποῦσα Μαρ-
 κιανὸν βασιλεύειν. καὶ γὰρ ἦν ὄντως πάσης ἀρετῆς κεκοσμη-

3 Psalm. 50 (51), 20. — 8—18 Theoph. p. 103, 8. — 18—
 22 Theoph. p. 106, 29 cf. Th. L. I, 5 Cram. An. II, p. 89, 28 Exc.
 Bar. — 22—p. 611, 5 Th. L. cf. Cram. An. l. l. Exc. Bar. Theoph.
 p. 81, 5.

9 τινὶ τοῦτο γνωσθέντος L τοῦτο γνωσθέντος (om. τινι) V τινὶ
 γνωσθέντος (om. τοῦτο) F τινὶ γνωσθέν (om. τοῦτο) R. — 13 ἐξ-
 ελεξάμην σε DR. — 14 φυλάττεις (-ης P) ABP Theoph. φυλάσ-
 σεῖς (-ης CN -η E) CELNRV φυλάξης F. — 19 πτωχοτροφεῖα
 ACLMP. — 21 καταλείπουσα ACD καταλείπονσα E. — 22 πάσης
 ἀρετῆς CDEP et recc. quidam πάσῃ ἀρετῇ ABLV et recc. alii
 Exc. de virt. πάσαις ἀρεταῖς F.

15 ἄσυλον om. P Theoph. — ἀναγορεύω P Theoph.

μένη, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον ἐκπαιδεύειν εἰς πάντα οἶον ἡθὺς τε καὶ λόγον καὶ βάδισμα καὶ γέλωτα καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως, προηγουμένως δὲ τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν ἐπιμελῶς αὐτὸν ἐδίδασκεν. ὁ δὲ φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος εἰς 5 πάντα μὲν ὑπῆρχεν, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάριτας ἀπαρναγνώστως ὑπέγραφεν. ὕπερ ἡ σοφωτάτη γνοῦσα ποτε Πουλχερία σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν δωρεὰν ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν ἐκχωροῦσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἦν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοῦς 10 ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας.

Ὁ μέντοι Μαρκιανὸς εὐσεβῆς ἄγαν καὶ δικαιοκρίτης ὑπάρχων ἐκέλευσεν ἄρχοντα ἐπὶ δόσει χρημάτων μὴ γίνε- 506 M. σθαι. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ πολλῆς ἐλεημοσύνης ἀνάπλεως ὦν ἐν ταῖς γινομέναις ἐν τῷ Κάμπῳ λιταῖς πεζὸς ἐξήρχετο 15 σὺν τῷ πατριάρχῃ Ἀνατολίῳ πολλὰς δωρεὰς τοῖς πένησι παρεχόμενος. ἐφ' οὗ ἔπεσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λίθοι τρεῖς ἐν τῇ Θράκῃ παμμεγέθεις, καὶ ἡ τετάρτη γέγονε σύνοδος τῶν χλ' πατέρων ἐν Χαλκηδόνι κατὰ Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας.

Τετάρτη γέγονεν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδος συνελθόντων 20

5—11 Th. L. ? cf. Theoph. p. 101, 13 Leo Gr. p. 110, 4. — 12—13 Th. L. I, 2. — 14—17 Th. L. I, 6 cf. Cram. An. II p. 101, 24 Theoph. p. 109, 27.

3 προηγουμένως δὲ ABPR Exc. καὶ προηγ. δὲ CDELV καὶ προηγ. F. — 5 τε om. AB. — 5. 6 εἰς πάντα μὲν ὑπῆρχεν ABP Exc. ὑπῆρχε (ὑπάρχων F) μὲν εἰς πάντα rell. — 7 ἀπαρναγνώστως ABV ἀπαρναγνώστως F. — 7. 8 γνοῦσα τότε πουλχ. F γνοῦσα πουλχ. ποτὲ V ποτὲ γνοῦσα πουλχ. R ποτε om. A. — 8 αὐτῷ ARV. — ὑποβαλοῦσα CDPV ὑποβαλλοῦσα B ὑποβάλλουσα AEF LR ὑπολαβοῦσα Exc. — 9 ὑποχωροῦσαν RV. — 10 καὶ om. PR. — 14 ἀνάπλεος ACEF. — 19 χαλκηδόνι BV. — κατὰ διοσκ. ἀλεξ. om. R. — ἀπὸ γοῦν τῆς γ' συνόδου ἕως τῆς δ' ἔτη λ' add. AB. *Similia in mg.* ELN et recc. quidam. — 20—p. 612, 20 om. F. — 20 τετάρτη—p. 612, 1 πατέρων om. CLR. — χαλκηδόνι BDV. — σύνοδος om. AB.

1 εἰς πάντα μὲν ἐξεπαίδενσεν P. — 4 αὐτὸν ἐπιμελῶς P. — 8 πουλχερία et 11 πουλχερίας P. — 20—p. 612, 20 om. P.

507 M. *χλ'* πατέρων ἔτει τῆς Μαρκιανοῦ βασιλείας πρώτῳ, ἧς
 ἡγοῦντο Λέοντος μὲν τοῦ ἀγιωτάτου πάπα Ῥώμης <τοποτη-
 ρηταί> Πασχάσιος καὶ Λουκίνσιος ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος
 πρεσβύτερος, Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως, Ἰουβενάλιος
 5 Ἱεροσολύμων, κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ γεγονότος ἀρχιμανδρίτου
 καὶ Διοσκόρου γεγονότος ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τότε ὑπ'
 αὐτῆς καθαιρεθέντος ὡς ἀντενεχθέντος τοῖς ὀρθῶς παρ'
 αὐτῶν ἐκφωνουμένοις, λεγόντων μὴ εἶναι τὴν σάρκα τοῦ
 κυρίου ὁμοούσιον ἡμῖν, ἀλλ' ἐκ δύο μὲν φύσεων τὴν ἕνωσιν
 10 γενέσθαι, μίαν δὲ ἀποτελεσθῆναι μετὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ ὡς
 ἐν φαντασίᾳ τὴν σάρκα φορέσαι τὸν κύριον μυθολογούντων
 καὶ τῇ θεότητι τὰ πάθη προσνεμόντων. οὓς καθελόντες ὡς
 βλασφημούς ἀνεθεμάτισαν, ἐξεφώνησαν δὲ τέλειον θεὸν καὶ
 τέλειον ἄνθρωπον τὸν αὐτὸν ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως
 15 ἀδιαιρέτως τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν. δύο
 δὲ εἰρήκασι φύσεις τῷ λόγῳ τῆς διαφορᾶς, οὐ τῷ λόγῳ τῆς
 διαιρέσεως, τὴν τε τοῦ Ῥώμης πάπα Λέοντος ἐπιστολὴν πρὸς
 Φλαβιανὸν γραφεῖσαν ὡς στήλην ὀρθοδοξίας ἐδέξαντο. ἐπι-
 κυροῦσι δὲ καὶ τὴν Νεστορίου καθαιρέσιν, ἐδέξαντο δὲ καὶ
 20 Θεοδώρητον καὶ Ἰβαν ὡς ἀναθεματίζαντας Νεστόριον.

Συμεὼν ὁ θαυμασιὸς ἐπιβὰς τῷ στύλῳ, ἡ σύνοδος ἐπι-
 μεμψαμένη (πρῶτος γὰρ τοῦτο ἐπενόησεν) ἀκοινωνησίαν
 αὐτῷ ἔπεμψεν. εἰτα μαθόντες οἱ θεῖοι πατέρες τὸν βλον
 καὶ τὸ ἄτυπον τοῦ ἀνδρὸς πάλιν αὐτῷ ἐκοινωνήσαν. πρὸς
 25 ὃν ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐν ἰδιωτικῷ σχήματι παραγενό-
 508 M. *μενος* τῆς ἱερᾶς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ θείας κατηξίωται. περὶ οὗ

26 — p. 615, 8 Theodoret. Hist. relig. cp. 26 Migne Tom. 82, 1473.

2 τοποτηρηται add. Mur. — 5 ἀρχιμανδρίτου — 6 γεγονότος om. V. — 6 γεγονότος om. CL. — 11 φορέσαι τὴν σάρκα CM. — 15 A *verbis* δύο δὲ εἰρήκασι in ordinem redit cod. G. — 18 ἐδέξατο AC. — 21 καὶ συμεὼν ὁ P σ. δὲ ὁ BG καὶ σ. δὲ ἦν ὁ V ἐν τούτῳ τῷ ἔτει σ. ὁ F. — 21 ὃν ἡ FV καὶ ἡ G. — 25 μαρκιανὸς om. NP. — 26 αὐτοῦ εὐχῆς AB αὐτοῦ om. M. — καταξιοῦται FM ἡξίωται P.

καὶ Θεοδώρητός φησιν· ἐπειδὴ τοίνυν ἀριθμοῦ κρείττους οἱ ἄφικνούμενοι, προσπαύειν δὲ πάντες ἐπεθύμουν καὶ τινα εὐλογίαν ἐπεχείρουν τρυγᾶν ἀπὸ τῶν δερματίνων ἐκεῖνων ἱματίων, πρῶτον μὲν τῆς τιμῆς τὸ ὑπερβάλλον ἄτοπον εἶναι νομίζων, ἔπειτα δὲ καὶ τοῦ πράγματος τὸ ἐπίπονον δυσχε- 5 ραίνων τὴν ἐπὶ τοῦ κίονος ἐμμηχανήσατο στάσιν, ὃν πρῶτον μὲν ἐκέλευσε γενέσθαι πηγῶν ς', εἶτα ιβ' καὶ μετὰ ταῦτα κβ', νῦν δὲ λς'. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τῆς θείας οἰκονομίας ἄνευ ταύτην ὑπολαμβάνω γενέσθαι τὴν στάσιν, οὗπερ εἵνεκα τοὺς μεμψιμοίρους παρακαλῶ χαλινῶσαι τὴν γλῶσσαν καὶ μὴ 10 ῥησκοινδύνως φθέγγεσθαι καὶ σκοπεῖν, ὥς πολλάκις τοιαῦτα ὁ θεὸς τῶν ῥαθυμοτέρων ἔνεκεν ὠφελείας ἐμμηχανήσατο. καὶ γὰρ τὸν Ἡσαΐαν γυμνὸν καὶ ἀνυπόδητον βαδίσαι προσέταξεν, καὶ τὸν Ἰερεμίαν περίζωμα τῇ ὀσφυϊ περιθεῖναι καὶ οὕτω τοῖς ἀπειθοῦσι προσφέρειν τὴν προφητείαν, καὶ ἄλλοτε δὲ 15 κλοιοὺς ξυλίνους καὶ σιδηροὺς μετὰ ταῦτα περιβαλεῖν τῷ τραχήλῳ, καὶ τῷ Ὡσηὲ γυναιῖκα πόρνην λαβεῖν καὶ πάλιν ἀγαπήσαι γυναιῖκα πονηρὰν καὶ μοιχαλίδα, καὶ τῷ Ἰεζεκιήλ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ ἡμέρας μ' καὶ ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου ρν' κατακλιθῆναι, καὶ αὐτίς διορύξαι τὸν τοῖχον καὶ φυγόντα 20 ἐξελεθεῖν καὶ αἰχμαλωσίαν ἐν ἑαυτῷ διαγράψαι, καὶ ἄλλοτε δὲ ξίφος εἰς ἀκμὴν παραθῆξαι καὶ ξυρᾶσθαι τούτῳ τὴν

13 Jes. 20, 2. — 14 Jer. 1, 17. — 15 Jer. 28 (35), 13. — 17 Hos. 1, 2; 3, 1. — 18 Ez. 4, 4sq. — 20 Ez. 12, 5. — 21 Ez. 5, 1.

2 καὶ — 3 τρυγᾶν *om. C.* — 3 ἐπεχείρουν] ἐπεθύμουν *repetit D om. BM (qui exhibet: πάντες ἐπιθύμουν τρυγᾶν καὶ τινα εὐλ. ἀπὸ).* — 9 ἔνεκα *ABE.* — 13 ἀνυπόδετον *MRV* ἀνυπόδντον *F.* — 17 ὥσηὲ *F et recc. quidam* ὁσιὲ *ACM.* — 18 ἰεζεκιήλ *ACFMP.* — 19 εὐωνύμον *ABP Theod. ἀριστεροῦ rell. Ez.* — 21 ἐν ἑαυτῷ *BP Theod. ἐναντῷ A ἐαντῷ rell.* — 22 παραθίξαι *A* παραθῆναι *CF.* — ξυράσθαι *F* ξύρασθαι *N.*

2 πάντες ἐπεχείρουν καὶ τινα εὐλ. ἀπὸ τ. δερμ. ἐκεῖν. ἱματ. τρυγᾶν *P Theod.* — 6 ἐμμηχανάτω *P.* — 10 χαλινῶ χαλινῶσαι *P.* — 15 ἀπειθέσι *P Theod.* — 21 καὶ *ante ἄλλοτε om. P.* — 22 τοῦτο *P.*

κεφαλὴν καὶ τετραχῇ τὰς τρίχας διελεῖν καὶ ἀπονεῦμαι τὰ
 μὲν εἰς τόδε, τὰ δὲ εἰς τόδε, καὶ ἵνα μὴ πάντα λέγω.
 γίνεσθαι δὲ τούτων ἕκαστον προσέταττεν ὁ τῶν ὄλων πρύ-
 5 τανις τοὺς λόγῳ μὴ πειθομένους μηδὲ προφητείας ἐπαῖειν
 ἀνεχομένους τῷ τῆς θεωρίας παραδόξῳ συλλέγων καὶ τῶν
 θεσπισμάτων ἀκούειν παρασκευάζων. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐξ-
 επλάγῃ θεῖον ἄνθρωπον γυμνὸν ὄρῳ βαδίζοντα; τίς δὲ οὐκ
 509 M. ἂν ἤρετο, τί δήποτε πόρνη συνοικεῖν ὁ προφήτης ἀνέχεται;
 ὥσπερ οὖν ἐκείνων ἕκαστον ὁ θεὸς γενέσθαι προσέταξε τῆς
 15 τῶν δραστώνη συζώντων προμηθούμενος ὠφελείας, οὕτω δὴ
 καὶ τὸ καινὸν τοῦτο καὶ παράδοξον ἐπρυτάνευσε θέαμα τῷ
 παραδόξῳ καὶ ξένῳ πάντας ἔλκων εἰς θεωρίαν καὶ πιθα-
 νὴν τοῖς ἀφικνουμένοις παρασκευάζων τὴν προσφερομένην
 παραίνεσιν. τὸ γὰρ καινὸν τοῦ θεάματος ἐνέχυρον ἀξιόχρεον
 15 γίνεται τοῦ διδάγματος, καὶ ὁ εἰς θεωρίαν ἀφικνούμενος
 τὰ θεῖα παιδευθεὶς ἐπανέρχεται. καθάπερ γὰρ ἐπὶ τινος
 λυχνίας τεθεὶς ὁ φανώτατος οὗτος λύχνος ἡλίου δίκην πάν-
 τοθεν τὰς ἀκτῖνας ἐξέπεμψεν, καὶ ἔστιν ἰδεῖν καὶ Ἰβήρας
 καὶ Ἀρμενίους καὶ Πέρσας ἀφικνουμένους καὶ τοῦ θείου
 20 βαπτίσματος ἀπολαύοντας, Ἰσραηλῆται δὲ κατὰ συμμορίας
 παραγινόμενοι διακόσιοι κατὰ ταῦτόν καὶ τριακόσιοι, ἔστι
 δ' ὅτε καὶ χίλιοι, ἀρνοῦνται μὲν τὴν πατρῴαν ἐξαπάτην
 μετὰ φωνῆς καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνων σεβασθέντα εἶδωλα πρὸ
 τοῦ θείου κίονος ἐκείνου συντρίβοντες καὶ τοῖς ὀργίοις
 25 Ἀφροδίτης ἀποταττόμενοι (τούτου γὰρ ἀνέκαθεν τοῦ δαι-
 μονος κατεδέξαντο τὴν λατρείαν) τῶν θείων ἀπολαύουσι

1. 2 τὰς μὲν — τὰς δὲ BF Theod. τὸ μὲν — τὸ δὲ R. —
 2 καὶ abundat. — καταλέγω V Theod. — 3 δὲ] δὴ B om. FM.
 — 5 παραδόξως FV. — 12 πιθανὴν BPV πειθανήν (-ανεῖν CM
 -άνην G) rell. — 14 ἀξιόχρεον BRV. — 17 φανώτατος BRV. —
 21 παραγενόμενοι (-νάμενοι M et recc. quidam) CFMR. — κατὰ
 ταῦτόν ACDEP Theod. κατ' αὐτόν BGMV κατ' αὐτὸ FR. —
 22 ἀπάτην BF.

μυστηρίων, νόμους δὲ παρὰ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης δεχόμενοι
 γλώττης τοῖς τε πατράσι ἡθεσι χαίρειν φράζουσι καὶ τῶν
 ἀγρίων ὄνων καὶ τῶν καμήλων τὴν βρῶσιν ἀποτάσσονται.
 καὶ τούτων ἀντόπτῃς ἐγενόμην ἐγὼ καὶ ἀκήκοα τὴν πα-
 τρώαν ἀσέβειαν ἀρνούμενων καὶ τῇ εὐαγγελικῇ διδασκαλίᾳ 5
 συντιθεμένων. τοσαύτην οὖν ὁ ὑπὸ τῶν φιλοψόγων ψεγ-
 μενος κίων ὠφέλειαν ἀνέβλυσε καὶ τοσαύτην ἀκτῖνα θεο-
 γνωσίας εἰς τὰς βαρβάρων διανοίας κατέλαμψεν. εἰκότως
 τοίνυν ἔλεγεν ὁ κύριος· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ
 ποιῶ, καὶ ἐκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει. ἥ 10
 ἐπαγγελίας τὸ τέλος ἐναργῶς ἐθεασάμεθα. τῆς γὰρ τοῦ 510 M.
 κυρίου σκιᾶς οὐδαμοῦ θαῦμα ἐργασαμένης, ἡ τοῦ μεγάλου
 Πέτρου σκιὰ θάνατον ἔλυσεν καὶ νόσους ἐξήλασε καὶ δαι-
 μονας ἐφυγάδευσεν. ἀλλ' ὁ ἐκεῖνα καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν
 ἀποστόλων αὐτοῦ δράσας τέρατα τότε καὶ νῦν ὁ αὐτὸς διὰ 15
 τοῦ θεράποντος αὐτοῦ Συμεῶνος ἐνεργεῖ θαύματα τῇ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος καὶ πανταχοῦ τὰς
 τῆς χάριτος ἀκτῖνας ἐκπέμπων κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον.
 φησὶ γάρ· ὥσπερ τὰ λαμπρὰ καὶ διαφανῆ τῶν σωμάτων
 ἀκτῖνος αὐτοῖς ἐμπεσοῦσης αὐτὰ τε γίνεται περιλαμπῆ καὶ 20
 ἑτέραν αὐγὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἀποστίλβει, οὕτως αἱ πνευματο-
 φόροι ψυχαὶ ἐλλαμφθεῖσαι παρὰ τοῦ πνεύματος αὐταὶ τε
 ἀποτελοῦνται πνευματικαὶ καὶ εἰς ἑτέρους τὴν χάριν ἐξ-
 αποστέλλουσιν. ἐντεῦθεν μελλόντων πρόγνωσις, μυστηρίων
 σύνεσις, κεκρυμμένων κατάληψις, χαρισμάτων διανομή, τὸ 25

8—18 Theodoret. *ib. paullo post.* — 9 Joh. 14, 12. —
 19—p. 616, 3 Basil. de spir. sancto IX, 23 Migne Tom. 32, 109.

2 ἔθεσι BF Theod. — 6 φιλοψόγων BM. — ψευδόμενος
 κίων B κ. ψεγόμενος R κ. λεγόμενος V. — 7 ἀνέβλυσεν ὠφέ-
 λειαν AB. — 10 καὶ μείζονα τούτων ποιήσει om. FMR. —
 20 προσπεσοῦσης F ἐκπεσοῦσης corr. ex ἐμπ. incert. q. m. L
 ἐκπεμπούσης BC. — 24 προγνώσεις EFGNRV. — 25 συνέσεις F
 et ut vid. G συνέσεις N. — καταλήψις G καταλήψεις N.

8 τὰς τῶν βαρβάρων P. — ἀνέλαμψεν P (κατέπεμψεν Th.).

οὐράνιον πολίτευμα, ἡ μετ' ἀγγέλων χορεία, ἡ ἀτελεύτητος εὐφροσύνη, ἡ ἐν Θεῷ διαμονή, ἡ πρὸς Θεὸν ὁμοίωσις, τὸ ἀκρότατον τῶν ὀρεκτῶν Θεὸν γενέσθαι.

[ιβ'. Περὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.]

5 Μετὰ δὲ Μαρκιανὸν ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας ἔτη ιη'
 511 M. καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ἐφ' οὗ σημεῖον ἐφάνη ἐν τῷ
 οὐρανῷ νεφέλη σαλπιγγοειδής ἐπὶ ἡμέρας μ'. καὶ ἔβρεξε
 σποδὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει σπιθαμῆς τὸ πάχος, τῶν
 νεφῶν πυρακτούντων. καὶ πάντες ἐλιτάνευον λέγοντες ὅτι
 10 πῦρ ἦν καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐσβέσθη. καὶ ζω-
 γράφου τινὸς γράφαι τὸν Χριστὸν καθ' ὁμοιότητα τοῦ Διὸς
 τολμήσαντος, παραυτίκα ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐξηράνθη. ἰάσατο δὲ
 αὐτὸν Γεννάδιος ὁ πατριάρχης. φασὶ δὲ τινες τῶν ἱστορι-
 κῶν ὅτι τὸ οὐλὸν καὶ ὀλιγότριχον ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ σχῆμα
 15 οἰκειότερόν ἐστιν. ὥς γε Θεῖος ἀνὴρ Γεννάδιος Ἐλενθερίῳ
 τῷ μάρτυρι δι' ἕνα κληρικὸν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ μὴ καλῶς
 πολιτευόμενον ἐδήλωσε φάσκων· ὁ στρατιώτης σου ἀτακτεῖ·
 ἢ διόρθωσαι τοῦτον ἢ ἔκκοψον. ὁ δὲ εὐθὺς ἐτελεύτησεν.
 ὁ αὐτὸς νυκτὸς ἐλθὼν εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον εὐξασθαι
 20 εἶδ' ἐν τῷ φάσμα δαιμόνιον, ᾧ ἐπιτιμήσας ἤκουσε κρᾶζοντος

6—7 Theoph. p. 115, 1. — 7—10 Theoph. p. 119, 29. —
 10—15 Theoph. p. 112, 29. — 15—18 Theod. Lect. I, 16. —
 19—p. 617, 13 Theod. Lect. I, 26.

2 ἡ ἐν Θεῷ διαμονή om. AR. — διαμονή BEP Bas. δια-
 νομή rell. — 6 δυσεντερικός BCFM. — 10 τῇ τοῦ Θεοῦ φιλαν-
 θρωπίᾳ M τοῦ Θεοῦ m. 1 spr. v. A. — 12 ἐξηράνθη A ἐλεεινῶς
 ἐξηράνθη F. — 14 οὐλὸν CDEL. — τοῦ om. FN et recc.
 quidam.

12 τολμήσαντος καὶ παραυτ. τῆς χειρὸς αὐτοῦ ξηρανθείσης
 ἰάσ. γεννάδιος ὁ πατρ. P. — 15 γεννάδιος om. P. — 17 σου
 om. P. — 18 παραυτὸς P. — 19 ὁ αὐτὸς — p. 617, 3 ἐτελεύ-
 τησεν hic omittit P et p. 618, 9 post ἐτελεύτησαν inserit. — ἐφ'
 οὗ γεννάδιος κωνσταντινουπόλεως κατελθὼν νυκτὸς εἰς τὸ θυσ.
 προσεύξασθαι καὶ ἰδὼν φ. δαίμ. ὁ καὶ ἐπιτιμ. P.

ὡς αὐτοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσιν, ὕστερον δὲ κρατήσῃ πάν-
 τως τῆς ἐκκλησίας. ὅπερ δείσας Γεννάδιος πολλὰ τὸν θεὸν
 ἱκετεύσας μετὰ μικρὸν ἐτελεύτησεν. Δανιὴλ δὲ ὁ θαυμασίος ⁵¹² M
 ἐκ τῆς μάνδρας ἐλθὼν Συμεῶνος ἐν τῷ Ἀνάπλῳ ἐπέβη τῷ
 στύλῳ. καὶ τῆς θεοτόκου ἣ ἐσθῆς εὐρεθεῖσα ἐν Ἱεροσολύ- 5
 μοις παρὰ τινι εὐλαβεστάτῃ γυναικὶ Ἑβραῖδι καὶ παρθένῳ
 ἱερῶς διαφυλαττομένη καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει διακομι-
 σθεῖσα ἐν Βλαχέρναις ἀπετέθη, ἔνθα ὁ βασιλεὺς ναὸν οἰκο-
 δομήσας τῆς θεομήτορος καὶ σορὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου
 κατασκευάσας κατέθετο ταύτην. ἥτις ἐξ ἐρίων εὐφθάρτων ¹⁰ ⁵¹³ M.
 ἐξυφασμένη, καὶ ὁ στήμων ὁμοειδῆς καὶ ὁμόχρους, ἀδιά-
 φθορός ἐστὶ καὶ ἀδιάλυτος ἄχρι νῦν τὸ θαῦμα τῆς ἀειπαρ-
 θένου σαφῶς κηρύττουσα.

[ιγ'. Περὶ Λέοντος τοῦ μικροῦ.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Λέων υἱὸς Ζήνωνος ἔτη β'. 15

[ιδ'. Περὶ Ζήνωνος.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Ζήνων ὁ Ἰσαυρὸς καὶ πατὴρ
 αὐτοῦ ἔτη ις' καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ὃς εὐθὺς μετὰ
 τὸ βασιλεῦσαι ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Βερίνης πενθερᾶς αὐτοῦ,
 γυναικὸς Λέοντος τοῦ μεγάλου, ὡς παρὰ γνώμην αὐτῆς 20

3—5 Th. L. I, 18. — 5—13 Th. L.? (cf. Histor. Untersuch.
 Arnold Schäfer gewidmet p. 283). — 18—p. 618, 2 cf. Mal.
 p. 377, 5 sqq.

8 οἰκοδομήσας C ὠκοδομήσας AGL. — 10 ἀφθάρτων RV. —
 11 στίμων codd. praeter BER. — 15 ὁ υἱὸς AB ὁ νέος ὁ καὶ
 υἱὸς V. — 18 δυσεντερικός BFLM. — 19 ἐπιβουλευθεὶς ABDR.
 — βερίνης P βηρίνης EFM Exc. de insid.

1 πάντως om. P. — 2—3 ἐκκλησίας καὶ πολλὰ δεηθεὶς γ.
 τῷ θεῷ μὴ τὴν ταραχὴν ὀψεσθαι τῆς ἐκκλησίας μετ' ὀλίγον
 ἐτελεύτησεν P. — 3—4 καὶ δανιὴλ ἐκ τῆς μ. ἐλθόντος P. —
 8 ὁ αὐτὸς βασιλεὺς P. — 11 ἀδιαφθόρως P. — 12 ἀειπαρθένου
 καὶ ἀδιαφθόρου P.

- βασιλεύσαντος ἔφυγε πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα. ἡ δὲ Βερίνα
 614 M. στέψασα Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐβασίλευσεν ἔτη β',
 ἅπερ ἐτάγησαν εἰς τοὺς χρόνους Ζήνωνος. καὶ κτίσας πα-
 λάτιον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκάλεσεν αὐτὸ εἰς τὸ Ἱδιον
 5 ὄνομα τὰ Βασιλίσκου. μετὰ δὲ ταῦτα Ζήνων ὑποστρέψας
 καὶ εἰσελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῦτον χειρωσά-
 μενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσφυγόντα ἐξώρισεν ἅμα γυναικὶ
 καὶ τέκνοις ἐν τῷ φρουρίῳ Καππαδοκίας, ἐν ᾧ βληθέντες
 ἐν πύργῳ καὶ τῆς θύρας ἀναφραγείσης ἐτελεύτησαν.
 10 Ἐφ' οὗ Μαρτύριος Ἀντιοχείας διὰ τὴν τοῦ Ζήνωνος
 περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διαστροφὴν ἀποταξάμενος τῆς
 ἐπισκοπῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἔφη· κλήρω ἀνυποτάκτῳ καὶ λαῷ
 ἀπειθεῖ καὶ ἐκκλησίᾳ ῥερυπωμένῃ ἀποτάσσομαι φυλάττων
 ἑμαντῶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἄξιωμα. οὗτινος ἀναχωρήσαντος
 15 Πέτρος ὁ Κναφεὺς τυραννικῶς τῷ θρόνῳ ἐπεπήδησεν. ὃς
 καὶ πρῶτος ἐπενόησε τὸ μύρον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ παντός
 τοῦ λαοῦ ἀγιάζεσθαι καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐν τοῖς
 θεοφανίοις ἐπίκλησιν ἐν ἐσπέρᾳ γίνεσθαι καὶ ἐν ἐκάστῃ
 εὐχῇ τὴν θεοτόκον ὀνομάζεσθαι καὶ ἐν πάσῃ συνάξει τὸ
 515 M. 20 σύμβολον τῆς πίστεως λέγεσθαι πρότερον μὴ λεγόμενον εἰ
 μὴ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ. καὶ

3—5 Mal.? (cf. Untersuchungen p. 285). — 5—9 Mal.
 p. 379, 16. — 10—15 Theod. Lect. I, 21; 22. — 15—21 Th. L.
 II, 48 et 32. — 21—p. 619, 8 Th. L. II, 2 (cf. Untersuchungen
 p. 287).

1 βασιλεύσαντος AEGLNPR Exc. βασιλεύσαντα C βασιλεύ-
 σας BFV. — βερίνα CDGLPR βερίνη AB βηρίνα EF Exc.
 βυρίνα M. — 8 τῷ codd. om. Exc. — 9 ἐτελεύτησεν V et recc.
 quidam. — 12 ἐπ' ἐκκλησία BD. — 15 τυραννικῶς τῷ θρόνῳ
 BLP Theod. τῷ θρόνῳ τυραννικῶς rell. — 15. 16 ὅστις μαρτύ-
 ριος καὶ (καὶ om. L) πρῶτος FL ὃς καὶ πρῶτος ἡγουν ὁ μαρ-
 τύριος R. — 18 θεοφανείοις AP.

5 δὲ om. P. — 9 ἀναφραγθείσης P. — Post ἐτελεύτησαν
 sequitur in P narratio de Gennadio. cf. p. 616, 19 not. — 10 ἐφ'
 οὗ] καὶ P. — 11. 12 τὴν ἐπισκοπὴν P (debuit τῇ ἐπισκοπῇ). —
 15 εἰσεπήδησεν P.

Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου τὸ λείψανον εὑρέθη ἐν Κύπρῳ ὑπὸ δένδρον κερατείαν ἔχων ἐπὶ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ιδιόγραφον τοῦ Βαρνάβα. ἐξ ἧς προφάσεως καὶ περιγεγόνασι Κύπριοι τοῦ ἀκέφαλον εἶναι τὴν κατ' αὐτοὺς μητροπόλιν καὶ μὴ τελεῖν ὑπὸ Ἀντιόχειαν. ὅπερ εὐαγγέλιον 5 ἀποθέμενος Ζήνων ἐν τῷ παλατίῳ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγινώσκεται τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ.

[ιε'. Περὶ Ἀναστασίου.]

516 M.

Μετὰ δὲ Ζήνωνα ἔβασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δοραχηνὸς 10 ἔτη κζ'. καὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν περὶ τὸ παλάτιον εἰλου- 518 M. μένων καὶ τοῦ βασιλέως μονωτάτου καταλειφθέντος ἀδημονοῦντος, καὶ φεύγοντος ἀπὸ τόπων εἰς τόπους ἐν ἐνὶ τῶν κοιτωνίσκων κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὀργὴ καὶ ρίψασα ἀπέκτεινεν, ὥστε αἰφνίδιον εὑρεθῆναι νεκρόν. 15

Ἐφ' οὗ Βιταλιανὸς ὁ Θράξ ἀντάρας καὶ παραλαβὼν τὴν 517 M. Θράκην ἅμα Σκυθίᾳ καὶ Μυσίᾳ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἀνάπλου πραιδεύων. ἀλλὰ ναυμαχῆσαντος αὐτῷ Μαρίνου τοῦ ὑπάρχου μετὰ θείου ἀπύρου, οὗ κατεσκεύασε Πρόκλος ὁ φιλόσοφος, κατέφλεξε τὰς ναῦς τῶν βαρβάρων. βυθισθέντων δὲ 20 πάντων σχεδὸν Οὐννων καὶ Γότθων καὶ Βουλγάρων καὶ τοῦ

11—15 cf. Mal. p. 409, 17 Leo Gramm. p. 120, 10 (cf. Untersuchungen p. 289). — 16—p. 620, 2 Mal. p. 402, 3 sqq.

2 κεραταῖαν AP. — ἔχων BV (ἔχων etiam cod. Barroc. Theodori). — 10 δοραχινὸς (δορε. E δωρ. M -ίνος G) EGNP δαραχηνὸς B δυραχηνὸς C δυρραχηνὸς V δυρραχινὸς AF δυρραχίτης Exc. de ins. (ἀναστασίον τοῦ δοραχῆ C in nota marginali). — 13 ἀπὸ τόπου εἰς τόπον BV Leo ἀπὸ τόπου εἰς τόπους L. — 14 αὐτὸν om. AB. — 15 αἰφνίδιον om. N Exc. — εὔρ. αὐτὸν νεκρόν BV. — 18 ἐπάρχου PRV Exc. item p. 620, 6; 14. — 21 οὐννων B DPRV οὐννων ex οὐννων corr. m. 1 ut vid. G οὐννων C.

7 καὶ μεγάλῃ om. P. — 11—15 sic in P: καὶ ἀρρωστήσας καὶ βροχῆς μεγάλῃς καὶ ἀστραπῆς μετὰ σφοδροτάτης βροντῆς γενομένης ἀπέθανε προσηθὲς αἰφνίδιον (cf. Mal. p. 409, 17).

λοιποῦ στρατοῦ ἐν τῷ 'Ρεύματι, Βιταλιανὸς ἔφυγε μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων ὀλίγων. καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐφάνη.

Καὶ γέγονε δημοτικὴ ἐπανάστασις περὶ τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς βουλευθέντος τοῦ βασι-
 5 λέως προσθεῖναι εἰς τὸ τρισάγιον τό· ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς ἔλεησον ἡμᾶς. τοῦ γὰρ λογοθέτου καὶ τοῦ ὑπάρχου ἀνελ-
 θόντων ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τὴν αἵρε-
 σιν ἀρξαμένων ἐκ βασιλικῆς ἐπιτροπῆς κηρύττειν, ἐπῆλθεν
 ὁ δῆμος καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως κατ' αὐτῶν, καὶ
 10 μόλις ἐξέφυγον. καὶ γέγονε τοιαύτη στάσις καὶ ταραχὴ κρα-
 ζόντων· ἄλλον βασιλέα θέλομεν, ὡς καὶ τὸν βασιλέα καὶ
 τοὺς ἄρχοντας φεύγειν καὶ ἀποκρύπτεσθαι τὴν ὁρμὴν τοῦ
 λαοῦ. συναθροισθέντες οὖν οἱ στασιασταὶ καὶ εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ λογοθέτου καὶ τοῦ ὑπάρχου καταδραμόντες καὶ πάντα
 15 διαρπάσαντες ἐνεπύρισαν τοὺς τε οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς
 εὐρεθέντας ἐκεῖσε κατέσφαξαν. εἴτα γενομένης ταραχῆς με-
 γάλῃ καὶ στάσεως ἐμπρησμοὺς οἴκων πολλῶν ἐποίησαντο
 καὶ φόνους μυρίους εἰργάσαντο καὶ ἄλλα τοιαῦτα φοβερά
 τε καὶ ἐξάλσια κατετόλμησαν ὑβρίζοντες Ἀναστάσιον μετὰ
 20 κραυγῆς μεγίστης καὶ Βιταλιανὸν εὐφημοῦντες. καὶ οὕτως
 ἐλθόντες πλησίον τῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως κτισθείσης
 κιστέρνης τοῦ ἁγίου Μωκίου εὗρον τὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως

2 Mal. ? — 3—16 Mal. p. 406, 22 (cf. Exc. de insidiis a Mommseno in Hermae vol. VI p. 375 edita). — 16—20 Theoph. p. 159, 14. — 20—p. 621, 8 Mal. l. l.

3 χριστιανοῦ V χριστιανῶν R. — 4 ὡς om. AB. — 5 τό ante ὁ om. AB. — 7 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ABDFF Exc. τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγάλης CEGLRV. — 8 ἐκ βασιλικῆς προστά-
 ξεως F ἐκ βασιλικοῦ προστάγματος A. — 12 τὴν ὁρμὴν desinit cod. F τὴν ὁρμὴν Exc. Mal. — 13 οὖν] δὲ C et recc. quidam δὲ καὶ V et recc. alii. — 14 τοῦ ὑπάρχου καὶ τοῦ λογοθέτου ADL. — 15 τε ABP om. rell. et Exc. — 20 μεγάλης CR. — 22 κιστέρ-
 νης EGP κιστέρνης BDLRV Exc. γιστέρνης (γῆστ. C) AC.

18 καὶ φόνους μυρίους εἰργάσαντο om. P. — 22 ἡῦρον P.

ἀγαπώμενον ἡγούμενον μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ὃν καὶ φονεύσαντες τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ δόρατος ἀναρτήσαντες ἔκραζον· οὗτός ἐστιν ὁ φίλος τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἁγίας τριάδος. ἐκβαλόντες δὲ καὶ γυναῖκα ἐγκλειστήν οὖσαν πλησίον τῆς Ξηροκέρκου πόρτης, εἰς ἣν ὁ βασιλεὺς ὁμοίως εἶχε πλίστιν, καὶ ταύτην ἀνεῖλον. τὸ δὲ σῶμα αὐτῆς συνδύσαντες μετὰ τοῦ προφονευθέντος ἡγουμένου καὶ σύραντες ἔκασαν ἀμφοτέρα εἰς τὰ Στουδίου.

Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Μούδαρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν φύλαρχος βαπτισθεὶς ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἐν Συρίᾳ, Σενήρος ἐπισκόπου ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν δύο θέλων αὐτῷ μεταδοῦναι τῆς οἰκείας αἰρέσεως. ὧν τοῦ δόγματος τὸ ἄτοπον αἰσθόμενος ἔφη μετὰ πανουργίας· ἐδεξάμην γράμματα σήμερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ἀπέθανεν. τῶν δὲ εἰπόντων ἀδύνατον εἶναι τοῦτο, καὶ πῶς, φησὶν, θεὸς γυμνὸς ἐσταυρώθη καθ' ὑμᾶς, εἰ μὴ ἐκ δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστός, εἴγε μηδὲ ἄγγελος ἀποθνήσκει; ὅπερ ἀκούσαντες καὶ σφόδρα καταπλαγέντες εἰς τὸ φυσικὸν φρόνημα τῆς προτάσεως αὐτοῦ ἀνεχώρησαν μετ' αἰσχύνης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ πλεῖστοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παῖδια πληγέντες δεινῶς ὑπὸ δαιμόνων ἀθρόως ὑλάκτουν. περὶ ὧν τις εἶδε καθ' ὕπνου φοβερόν τινα λέγοντα· διὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου

9—19 Theoph. p. 159, 19. — 19—p. 622, 1 Theoph. p. 162, 9.

5 ξηροκέρκου ADEGLV Exc. ξυροκέρκου R ξηροκέρτου B ξυλοκέρκου P ξυλοκέρτου C. — 7 προλεχθέντος RV. — 9 μούδαρος RV μούρδαρος L (Αλαμούνδαρος Theoph.). — 10 σενίρος V σεβήρος L σεβήρος recc. quidam σέβηρος G. — 14 ἐτελεύτησεν RV.

2 ὃν φονεύσαντες καὶ τὴν κεφ. ἐπὶ δόρατος P. — 3 ἁγίας om. P. — 4 ἐκβάλοντες P. — πλησίον οὖσαν P. — 6 ἀνελόντες καὶ τὸ σῶμα συνδύσαντες P. — 7 κατέκτανσαν ἀμφοτέρα τὰ σώματα εἰς P. — 12 τὴν οἰκείαν αἵρεσιν P. — 16 ἐκ om. P Theoph.

ταῦτα πάσχουσι δικαίως. καὶ Οὐννοὶ δὲ οἱ λεγόμενοι Βῆρες
περάσαντες τὰς Κασπίας πύλας πᾶσαν τὴν Ἀρμενίαν καὶ
Καππαδοκίαν καὶ Γαλατίαν καὶ Πόντον ἐξήλειψαν. καὶ ἐν
Νεοκαισαρείᾳ δὲ σεισμοῦ γίνεσθαι μέλλοντος ἄνθρωπός τις
5 ὁδεύων ἐπὶ τὴν πόλιν εἶδε στρατιώτας προάγοντας καὶ
ἕτερον ὀπισθεν κρᾶζοντα· φυλάξατε τὸν οἶκον τοῦ θαναμα-
τουργοῦ Γρηγορίου. καὶ τοῦ σεισμοῦ γενομένου τὸ μὲν
πλείστον τῆς πόλεως ἔπεσεν, ὁ δὲ ναὸς τοῦ ἁγίου διεσώθη.

Καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ χρυσοχόος ἐφάνη τις πλάνος ὑπο-
10 δεικνύων τοῖς ἀργυροπράταις χεῖρας χρυσᾶς ἀνδριάντων καὶ
πόδας καὶ ἄλλα τινὰ σκευή καὶ λέγων ὅτι· θησαυρὸν περι-
έτυχον μεστὸν τοιούτων εἰδῶν. καὶ πολλοὺς ἀπατήσας καὶ
χρήματα πλείστα λαβὼν ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει φεύ-
620 Μ. γων, ἐν ᾗ πολλοὺς ὥσαύτως δελεάσας προσῆλθε καὶ τῷ
15 βασιλεῖ χρυσὸν καὶ διάλιθον χαλινὸν προσοίσας. ὁ δὲ βα-
σιλεὺς ἔφη πρὸς αὐτόν· ὅντως ἐμὲ οὐκ ἀπατᾷς. καὶ μαστι-
γώσας αὐτὸν πολλὰ δέσμιοι ἐς τὴν Πέτρην τὸ τῆς Ἀσίας
φρούριον ἐξώρισεν, ἐν ᾧ καὶ ἐτελεύτησεν.

Καὶ Κωάδης ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐν τινι φρουρίῳ τῶν
20 ἐκεῖσε μαθὼν ὡς λίθους τιμίους ἀποκεῖσθαι ἐν αὐτῷ, βου-

1—3 Theoph. p. 161, 28. — 3—8 Theoph. p. 144, 6 Theod. L. II, 54. — 9—18 Th. L. II, 34. — 19—p. 623, 13 Theod. L. II, 34.

1 οὐννοὶ BL οὐννοὶ ut. vid. A οὐνοὶ CRV οὐνοὶ DEGP. — δὲ οἱ λεγόμενοι ABP Theoph. καὶ οἱ λεγ. R δὲ καὶ οἱ λεγ. rell. — ἰβήρες C ἰβήρες RV (σαβήρ et σαβήρες codd. Theoph.). — 4 γίνεσθαι ABPR Theod. Theoph. γενέσθαι rell. — 11 καὶ ante λέγων om. CV. — 11. 12 θησαυρῷ—μεστῷ DV. — 13 λαβὼν πλείστα B πλείστα om. D. — 15 χρυσὸν (-ῶν B) codd. praeter R ὀλόχρυσον R Theoph. — δν ὁ βασιλεὺς λαβὼν ἔφη R (similia Theoph.).

1 εἰκότως P. — 3 ἐρήμωσαν P. — 11 περιέτυχον μετὰ τοιαῦτα (om. εἰδῶν) P (γέμοντα ταῦτα Theoph. γεμ. τοιαῦτα ζώδια Mal.) — 14 προσῆλθε om. P. — 15—16 χρυσὸν δίλιθον (sic) χαλ. προσ. ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς P. — 16 ἀπατήσεις P. — 18 ἐν ᾧ καὶ μετ' ὀλίγον ἀπέθανεν P. — 20 ἐν αὐτῷ] καὶ P.

λόμενος αὐτοὺς ἀνελεῖσθαι διεκωλύετο παρὰ τῶν αὐτόθι δαιμόνων οἰκούντων. πᾶσαν τοίνυν μαγείαν ἐπιδειξαμένων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μηδὲν ἰσχυσάντων ἦλθε διὰ τῶν Ἰουδαίων. ἀποτυχὼν δὲ κᾷκειῖθεν συνεβουλεύθη διὰ τῶν χριστιανῶν καταργῆσαι τοὺς δαίμονας. ὁ δὲ τῶν ἐν 5 Περσίδι χριστιανῶν ἐπίσκοπος ἐπὶ τὸ αὐτὸ σύναξιν ἐπιτελέσας καὶ τῶν θείων μυστηρίων μεταλαβὼν καὶ τοῖς συνοῦσι χριστιανοῖς μεταδούς καὶ τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ διώξας τοὺς δαίμονας τῷ Κωάδῃ τὸ φρούριον παρέδωκεν. ὃς καταπλαγείς πάνυ καὶ φόβῳ κατασχεθεὶς προκαθεδρία 10 τὸν ἐπίσκοπον ἐτίμησεν, ἕως τότε Ἰουδαίων καὶ Μανιχαίων προτιμωμένων, καὶ μέντοι καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἀγαπήσας ἕκτοτε τελείαν ἄδειαν δέδωκε τοῖς χριστιανίζειν ἐθέλουσιν.

Εὐφήμιος τις πρεσβύτερος καὶ πτωχοτρόφος Νεαπόλεως 521 M. τῆς κειμένης ἐν τῷ Ἀνάπλῳ προχειρίζεται εἰς ἐπίσκοπον 15 Κωνσταντινουπόλεως, ὃς ἅμα τῇ χειροτονίᾳ πρὶν ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸ σύνθρονον ἐκ τῶν ἱερῶν διπτύχων ἀπήλειψε Πέτρου τοῦ Μογγοῦ τὸ ὄνομα ταῖς ἰδίαις χερσὶ καὶ οὕτως εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον ἐκάθισεν. οὗτος δὲ ὁ Μογγὸς Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος, αἰρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφήμιος 20 ζηλωτὴς ἦν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τοὺς ἐναντίους ἐδίωκεν, ὧν πρῶτος ἦν Ἀναστάσιος ὁ τότε σιλεντιάριος, ὕστερον δὲ βασιλεὺς γενόμενος. ὃν τὰ Εὐτυχοῦς μαθὼν φρονοῦντα καὶ ὀχλοποιοῦντα ἰδὼν τὴν καθέδραν αὐτοῦ τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνέτρεψε καὶ αὐτῷ χαλεπῶς ἀπειλῶν ἐδή- 25

14—20 Theod. L. cf. Theoph. p. 133, 14. — 20—p. 624, 3 cf. Theoph. p. 134, 19.

13 ἕκτοτε τελείαν *scripsi e coniect. codicis Vat. 154*. ἕκτοτε-
λείαν P ἕκτοτε λίαν *rell.* — 20 εὐφήμιος δὲ EGR εὐφ. γὰρ V.
— 25 ἀνέτρεψε DE Theoph. ἀνέστρεψε *rell.* — ἐδήλωσεν ἀπ-
ειλῶν AB.

3 θεραπόντων] μάγων P Theod. Theoph. — 10 καὶ φόβῳ
κατασχεθεὶς *om.* P. Theod. Theoph. — 12 μὴ προτιμώμενον P. —
14—p. 626, 2 *om.* P.

λωσεν, ὥς, εἰ μὴ τὰ τῆς ἡσυχίας ἄγει, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 ἀποκελρεῖ καὶ τοῖς δήμοις θριαμβεύει. καὶ βασιλεῖ δὲ τὰ
 κατ' αὐτὸν ἐγνώρισε καὶ ἐξουσίαν τὴν κατ' αὐτοῦ ἔλαβεν.
 Ζήνων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναγορεύεται δὲ εἰς βασιλέα
 5 ὑπὸ Ἀριάδνης τῆς Αὐγούστης Ἀναστάσιος ὁ σιλεντιάριος.
 περὶ οὗ ἀντέστη Εὐφῆμιος ὁ ἐπίσκοπος αἰρετικὸν καλῶν
 καὶ τῶν χριστιανῶν ἀνάξιον. Ἀριάδνης δὲ καὶ τῶν τῆς
 συγκλήτου συναινεῖν ἀναγκαζόντων Εὐφῆμιον, οὐκ ἄλλως
 τοῦτο ποιῆσαι ἠνέσχετο, εἰ μὴ ὁμολογίαν ἔγγραφον παρ' αὐτοῦ
 10 ἐκομίσατο, ὥς εἰς ὄρον πίστεως δέχεται τὰ ἐν Χαλκηδόνι
 δογματισθέντα. τὴν δὲ ὁμολογίαν αὐτοῦ βιαίως τὸν Εὐφῆ-
 μιον ἀπήτησε βασιλεύσας. Μανιχαῖοι καὶ Ἀρειανοὶ ἔχαιρον
 522 M. Ἀναστασίῳ, Μανιχαῖοι μὲν ὥς τῆς μητρὸς αὐτοῦ ζηλωτρίας
 οὔσης αὐτῶν, Ἀρειανοὶ δὲ ὥς Κλέαρχον τὸν θεῖον πρὸς
 15 μητρὸς Ἀναστασίου ὁμόδοξον ἔχοντες. πολλὰ τῶν Ἰσαύρων
 ἄτοπα καὶ ἀπάνθρωπα τολμώντων ἐν Κωνσταντινουπόλει,
 Ἀναστάσιος ἅπαντας τῆς βασιλίδος ἐξέβαλεν. οἱ δὲ ἐξελ-
 θόντες πρὸς τυραννίδα ὤρμησαν καὶ ἕως τοῦ Κοτναεῖου
 ἐξέδραμον. καθ' ὧν ὁ βασιλεὺς στρατὸν ἐξέπεμψε καὶ Ἰωάν-
 20 νην τὸν Σκύθην καὶ Ἰωάννην τὸν Κυρτόν. τοῦ δὲ πολέμου
 ἐπὶ ε' ἔτη κρατήσαντος, Ἀναστάσιος ἀποκαμὼν ἐθάρρυσεν
 Εὐφημίῳ τῷ ἐπισκόπῳ ὥς εἰρήνης ἐφίεται, καὶ ἵνα συνα-
 γάγῃ τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους καὶ δόξῃ ὑπὲρ τῶν
 Ἰσαύρων παρακαλεῖν. Εὐφῆμιος δὲ ἐξήγαγε τὸ λεχθὲν πρὸς
 25 Ἰωάννην πατρίκιον πενθερὸν Ἀθηνοδώρου ἐνὸς τῶν ἐξαρ-

4 — p. 625, 6 Th. L. II, 6—10.

2 θριαμβεύσει BV. — 4 ζήνων βασιλεὺς ADE (cf. p. 625, 6)
 ζήνων ὁ βασιλεὺς BCV ὅτε ζ. ὁ βασ. R ὁ δὲ βασ. ζ. G. — 10 ὥς
 εἰ ὄρον G ὡσεὶ ὄρον C ὡς εἴλορον L ὡς εἰς ὄρος B. — καὶ δέ-
 χεται BV. — καλχηδόνι DEGRV καλχηδόνι (-ώνι AC) ABC. —
 11 βεβαίως ER. — 12 ἀπάτησε E ἠπάτησε vel ἐπάτησε recc.
 — μανιχαῖοι δὲ καὶ (οἱ add. A) ἀρ. AR οἱ δὲ μαν. καὶ ἀρ. G.
 — 15 πολλὰ δὲ τῶν GR. — 18 κοτναεῖου BV Theod. κοτιαεῖου
 D Exc. de insid. κοτναῖου E κοτιαῖου CR κοταῖου G κοντwaῖου A
 (ω m. 1 ex ai ut vid.). — 25 πενθερὸν] ἀδελφὸν RV.

χόντων τῶν Ἰσαύρων. ὁ δὲ δραμὼν πάντα ἀπαγγέλλει τῷ βασιλεῖ, ὅπερ εἰς ἔχθραν τὸν βασιλέα κατὰ Εὐφήμιου ἐξώ-
 πλισε μείζονα. Ἀναστάσιος δὲ βασιλικώτερον κινήθεις κατὰ
 τῶν Ἰσαύρων τούτους κατὰ κράτος ἐνίκησε καὶ πέμψας πρὸς
 Εὐφήμιον Εὐσέβιον τὸν μάγιστρον δηλοῖ αὐτῷ· αἱ εὐχαὶ 5
 σου, ὁ μέγας, τοὺς φίλους σου ἡσβόλωσαν. Ἀναστάσιος
 βασιλεὺς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν Ἰσαύρων ἐπιγράψας Εὐφημίῳ,
 καὶ ὡς εἴη γράμματα πεπομφῶς τοῖς τυράννοις, συνήγαγε
 τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους, οἵτινες βασιλεῖ χαριζόμενοι
 ἀποιωννησίᾳ καὶ καθαιρέσει τὸν ἄνδρα ἡμέψαντο. καὶ προ- 10
 χειρίζεται ὁ βασιλεὺς εἰς ἐπίσκοπον Μακεδόنيον πρεσβύτερον
 τῆς ἐκκλησίας καὶ σκευοφύλακα. ὁ μέντοι λαὸς δι' Εὐφή-
 μιον ἐστασίαζον, ἐν οἷς εἰς τὸ ἱπποδρόμιον ἔδραμον λιτα-
 νεύοντες. ἀλλ' οὐδὲν ὤνησαν, τοῦ γὰρ βασιλέως ἐνίκα ἡ
 ἔνστασις. Εὐφήμιον εἰς Εὐχαΐταν βασιλεὺς περιορισθῆναι 15 523 M.
 προσέταξεν. ὁ δὲ λόγον ἤτησε διὰ Μακεδονίου λαβεῖν ὡς
 ἐπιβουλῆς χωρὶς κατὰ τὸν τόπον ἀπάγεται. ἐπιτραπείς δὲ
 τὸν λόγον δοῦναι ὁ Μακεδόنيος ἐπαινετόν τι σκεψάμενος,
 ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ τοῦ Εὐφημίου ὄντος, τὸ ὠμοφόριον τὸ
 ἐπισκοπικὸν ἑαυτοῦ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου προσ- 20
 ἔταξε καὶ οὕτως εἰσῆλθε πρὸς τὸν Εὐφήμιον. δανεισάμενος
 δὲ καὶ χρήματα παρέσχε τῷ Εὐφημίῳ εἰς δαπάνας τῶν σὺν

6—15 Th. L. II, 12. — 15—p. 626, 2 Th. L. II, 15; 14.

1 ἀναγγέλλει A Th. L. (*sed ἀπήγγειλε etiam Theoph.*) —
 2 τὸν βασιλέα κατὰ εὐφ. CDEGRV Th. L. κατὰ εὐφ. τὸν βασ.
 AB Theoph. — 6 ὁ μέγας AB Theoph. (*in Theodori cod. haec*
verba interierunt) κῆρι (κῆρι codd. plerique) ὁ μέγας rell. —
 ἀναστ. ὁ βασιλεὺς B ἀναστ. δὲ ὁ βασ. GR. — 9 ἐπιδημοῦντας
 ER. — τῷ βασιλεῖ BGL. — 12 καὶ om. CDR. — 15. 16 καὶ
 προσέτ. ὁ βασ. τὸν εὐφ. εἰς εὐχ. περιορισθῆναι G. — 15 εὐφή-
 μιον δὲ ABR διὰ καὶ εὐφ. L. — εἰς εὐχ. βασιλεὺς περιορισθῆ-
 ναι A Theod. ὁ βασ. εἰς εὐχ. περιορ. CDERV εἰς εὐχ. περιορ.
 ὁ βασ. B ὁ βασιλεὺς om. L. — εὐχαΐταν AG εὐχαΐτα* (*una litt.*
eras.) D εὐχαΐτα V εὐχαΐτα E ἀχαΐτα vel ἀχαΐται vel ἀχαΐταν
 recc. — 20 ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου add. ex ABV Theod. om. rell.
 — 21 εἰσελθὼν E εἰσελθεῖν R.

αὐτῷ. Μακεδόνιος ἀσκητὴς ἦν καὶ ἱερός, ὡς ὑπὸ Γενναίου
 δλον τραφεῖς, οὗ καὶ ἀδελφιδοῦς ὑπῆρχεν.

524 M.

[15'. Περὶ Ἰουστίνου.]

Μετὰ δὲ Ἀναστάσιον ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος ὁ Θραξ
 5 ἔτη θ'. ἐφ' οὗ ἀστὴρ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπάνω τῆς
 Χαλκῆς πύλης τοῦ παλατίου ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας κς'.
 καὶ γέγονε σεισμός φοβερώτατος, καὶ ἡ μὲν Κωνσταντινού-
 πολις ἐν διαφόροις τόποις ἀπέλαβεν, ἡ δὲ μεγάλη Ἀντιόχεια
 525 M. πάθος ἔπαθεν ἀνεξήγητον. τοσοῦτον γὰρ ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ
 10 ἐπῆλθεν αὐτῇ, ὥς καταπτωθῆναι σχεδὸν πᾶσαν τὴν πόλιν
 καὶ τάφον γενέσθαι τῶν οἰκητόρων. τινὰς δὲ καταχωσθέντας
 καὶ ἔτι ζῶντας ὑπὸ τὴν γῆν ἐξελθὸν πῦρ ἐκ τῆς γῆς τού-
 τους κατέφλεξεν. ὁμοίως καὶ ἕτερον πῦρ ἐκ τοῦ ἀέρος κατ-
 ἤρχετο καθάπερ σπινθῆρες καὶ κατέκαιεν ὥσπερ ἀστραπὴ
 15 τὸν εὐρισκόμενον. ἡ δὲ Πομπιούπολις τῆς Μυσίας διαρρα-
 γεῖσα μέσον, καὶ τὸ ἡμισυ καταποθὲν μετὰ τῶν οἰκητόρων,
 ἔκραζον ὑπὸ τὴν γῆν οἱ ἄνθρωποι ἐλεηθῆναι ζητοῦντες.
 καὶ διέμεινεν ἡ γῆ διηνεκῶς σειομένη τὸν ἐνιαυτὸν ὅλον
 ἐκεῖνον. καὶ γυνὴ δέ τις ἐκ τῆς Κιλικίας ἐφάνη γιγαντο-
 20 γενῆς ὑπερέχουσα τῇ ἡλικίᾳ πάντα ἄνθρωπον μακρὸν πῆχυν
 ἓνα, καὶ πλατεῖα ὑπῆρχε σφόδρα.

5—8 cf. Leo Gramm. p. 123, 16. — 8—15 Theoph. p. 172, 12.
 — 15—17 Theoph. p. 216, 17. — 18—19 Theoph. p. 172, 18. —
 19—21 Theoph. p. 171, 29.

1 μακεδόνιος δὲ G ὁ δὲ μακ. V ὁ γὰρ μακ. οὗτος L. —
 ἱερέυς BC. — 2 ὑπῆρχεν AB Th. L. ἐτύγγανεν rell. — 6 κε' N
 κς' E. — 12 ἐκ τῆς γῆς EGPRV Theoph. ἀπὸ τῆς γῆς BCLN
 ἀπὸ τὴν γῆν A. — 15 πομπιούπολις BELV. — 18 διηνεκῶς
 om. CEGNR. — 21 καὶ πλατεῖα ὑπ. σφόδρα om. B. — καὶ
 πλατεῖα APRV καὶ πλατεῖα δὲ CEGN.

17 ἦσαν ὑπὸ τὴν γῆν κρᾶζοντες ἐλεηθῆναι P (Similia
 Theoph.). — 21 ὑπῆρχε om. P Theoph.

[ιζ'. Περὶ Ἰουστινιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰουστινὸν ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ἀνεψιὸς 526 **Μ**. αὐτοῦ ἔτη λθ'. ὃς ἀνακαινίσας τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Σοφίαν εἰς κάλλος καὶ μέγεθος πρότερον κτισθεῖσαν ὑπὸ Κωνσταντίνου υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου παρέδωκε καὶ 5 τροπάρην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψάλλεσθαι, οὗ ἡ ἀρχή· ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. ἐφ' οὗ ἡ Ἀντιόχεια Θεοῦ 527 **Μ**. πόλις ἠρξάτο προσαγορεύεσθαι, καὶ ἡ ὑπαπαντὴ ἔλαβεν ἀρχὴν ἑορτάζεσθαι· ἣτις οὐκ ἔστιν ἐναρίθμιος ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς.

10

Ὁ γάρ τοι Θεὸς Χρυσόστομος οὕτω λέγει· ἐν ἑξ ἡμέραις ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ πάντα, καθὼς γέγραπται, τῇ δὲ ζ' κατέπαυσεν. διὸ καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς εὐδοκίᾳ καὶ ἐνανθρωπήσας τὸν αὐτὸν τρόπον κατὰ τὸν ἀριθμὸν 15 τῶν ἡμερῶν τῆς κοσμοποιΐας τὰς ἑορτάς παρέδωκεν ἡμῖν τῆς αὐτοῦ οἰκονομίας. πρώτη μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ρίζα τῶν ἑορτῶν Χριστοῦ ἡ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου Μαρίας μετὰ τὴν σύλληψιν γέννησις, δευτέρα δὲ ἡ ἐπι-

3—4 cf. Leo Gramm. p. 126, 18. — 5—7 Theoph. p. 216, 23. — 7—8 Theoph. p. 178, 7 Cram. An. II p. 110, 8. — 8—9 Theoph. p. 222, 23 Cram. An. p. 110, 17. — 11—p. 628, 12 Chrysost. or. spur. in ascens. IV. Migne Tom. 52, 799. — 11 Exod. 20, 11. — 13 Luc. 19, 10.

3 ὃς καὶ ἀνακαινίσας BRV. — 4 ὑπὲρ τὸ πρότερον Leo. — 5 τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου BNP et recc. quidam κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ACEGV et recc. alii. — 6 τροπάρην ADP τροπάρην M τροπάριον CGLV ^{πρ} BR. — 7 Θεοῦ πόλις EN om. B. — 11 οὕτω om. A (cf. infra lect. cod. P). — 13 ἐπ' ἐσχάτου CEGNP Chr. ἐπ' ἐσχάτων (ἐπαισχ. A) ABRV. — 15 ἐνανθρωπίσας GNV. — 17 οὖν om. RV. — 18 χριστοῦ ABP Chr. τοῦ χριστοῦ rell.

7 ἐφ' οὗ καὶ ἡ P. — 9 τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν P. — 11 χρυσόστομός φησιν· ἐν ἑξ τοίνυν ἡμ. P. — 17 καὶ πρώτη μὲν οὖν P.

φάνιος, τρίτη δὲ ἡ τοῦ σωτηρίου πάθους ἡμέρα, τετάρτη δὲ ἡ ὑπερένδοξος ἀνάστασις, καθ' ἣν καὶ ἐν τοῖς καταχθονίοις γεγόμενος ὁ λυτρωτὴς συνανέστησε τοὺς δικαίους καὶ τοὺς πιστεύσαντας, πέμπτη δὲ ἡ πρὸς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἀνά-
 5 ληψις, ὡς καὶ ἐν πέμπτῃ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ διεπράχθη, ἕκτη δὲ ἡ τῆς ἐπιφοιτήσεως ἡμέρα τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἑβδόμη δὲ ἡ προσδοκωμένη τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν μεγάλη καὶ ἀδιάδοχος ἡμέρα. τότε γὰρ ἐορτάσουσιν ὄντως μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης οἱ μέλλοντες
 598 M. 10 κληρονομεῖν ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Χρυσόστομος.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐξεληθοῦσα ἡ θάλασσα ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῆς ἐπὶ μίλια γ'
 15 πρὸς τὰ μέρη τῆς Θράκης χωρία πολλὰ καὶ προάστεια ἐξαφανίσασα, ἀνθρώπους δὲ ἀναριθμήτους ἀποπνίξασα πάλιν ὑπέστρεψεν. καὶ ὁ δῆμος ἀντάρας τὸ λεγόμενον πρασινοβένετον καὶ πολλὴν ἀταξίαν καὶ ἀρπαγὴν καὶ σφαγὴν καὶ ἔμπρησμον ἐν τῇ πόλει ποιήσαντες ἀναγορεύουσι βασιλέα
 20 Ἰπάτιον ἐν τῷ ἱππικῷ. πολλοῦ δὲ λαοῦ συνδραμόντος, καὶ τοῦ ἱππικοῦ πληρωθέντος, προσέταξεν Ἰουστινιανὸς τὸν στρατὸν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἄνωθεν, οἱ δὲ κάτωθεν τοῦ καθίσματος τοξεύοντες ἀπέκτειναν χιλιάδας λ', ἐν οἷς καὶ τὸν Ἰπάτιον χειρωσάμενος ἀνεῖλεν ὡς βασιλικὸν διάδημα φορέσαντα.

10 I. Cor. 2, 9. — 13—17 cf. Theoph. p. 224, 29. — 17—24 cf. Mal. p. 473, 5. Chron. Pasch. p. 620, 3 Gram. An. II p. 112, 19 Theoph. p. 181, 24 Leo Gr. p. 126, 6.

5 καὶ ὡς AB. — 21 τὸν λαὸν (τῷ λαῷ V) καὶ τὸν στρατὸν (τῷ στρατῷ V αὐτοῦ add. R) CRV.

12 καὶ ταῦτα μὲν ὁ χρ. om. P. — 13—17 sic in P: καὶ ἡ θάλασσα δὲ τῆς Θράκης ἐξεληθοῦσα ἐπὶ μίλια τρία μέχρως ὥρῳ γ' καὶ πολλοὺς ἀποπνίξασα καὶ χωρία καὶ προάστια πλείστα ἐξαφανίσασα πάλιν ὑπέστρεψεν. — 20 ὑπάτιον τινα P. — 21 πληρωθέντος P.

Καὶ ἡ πέμπτῃ γέγονε σύνοδος τῶν ρξε' πατέρων.

Πέμπτῃ σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρξε' ἁγίων πατέρων ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου βασιλείας κς' ἐπὶ Βιγιλίου τοῦ ἁγιοτάτου πάπα Ῥώμης διὰ λιβέλλου τὴν ὀρθὴν πίστιν κυροῦντος, ἧς ἡγοῦντο Εὐτύχιος 5 Κωνσταντινουπόλεως, Ἀπολινάριος Ἀλεξανδρείας, Δόμνος Ἀντιοχείας, Στέφανος ἐπίσκοπος Ῥαφείας, Γεώργιος ἐπίσκοπος τῆς Τιβεριωτῶν πόλεως καὶ Δαμιανὸς ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως, τοποτηρηταὶ Εὐτυχίου Ἱεροσολύμων, κατὰ Ὁριγένους καὶ τῶν τὰ ἐκείνου ἀσεβῆ δόγματα διαδεξαμένων Διδύμου 10 καὶ Εὐαγγρίου τῶν πάλαι ἀκμασάντων καὶ τῶν ἐκτεθέντων 529 M. παρ' αὐτοῖς κεφαλαίων, ἐν οἷς ἐληρώδουν προὔπαρχειν τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων, ἐξ Ἑλληνικῶν δογμάτων τὴν μετεμψύχωσιν δοξάζοντες, καὶ τέλος εἶναι τῆς κολάσεως, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν μὴ ἀνίστασθαι τὰ αὐτὰ ἐν τῇ ἀνα- 15 στάσει, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατάστασιν, τὸν παράδεισον ἀλληγοροῦντες καὶ μῆτε γεγενῆσθαι μῆτε εἶναι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ αἰσθητὸν παράδεισον, μῆτε δὲ ἐν σαρκὶ πλασθῆναι τὸν Ἀδάμ. ἅτινα δόγματα ἕως χρόνου τὸ πλέον ἐκρύπτετο, εἰς πληθος δὲ ἐπιδιδόντα καὶ πολλοὺς τῆς ἐκ- 20 κλησίας λυμαινόμενα τηρικαῦτα στηλιτευθέντα ἀνεθεμάτισαν.

1 πατέρων ἐν κωνσταντινουπόλει τὸ β' R. — Post πατέρων A add. ἀπὸ γοῦν τῆς δ' ἕως τῆς ε' ἔτη ρβ' et in mg. σύνοδος ε'. Eadem fere DEGL et recc. quidam in mg., item M m. 2. — 2 πέμπτῃ γέγονεν ἐν κωνστ. ρξε' ἁγίων πατέρων AB ἡ δὲ πέμπτῃ σύνοδος τῶν ρξε' ἁγίων (ἁγίων ρξε' C) πατέρων γέγονεν CEGNV πέμπτῃ — πατέρων om. LR. — 3 βασιλέως CG βασι B. — 4 βιγιλίου BV γιβιλίου M. — 7 ῥαφείας AB ῥαφίας rell. — 9 τοποτηρηταὶ δὲ εἴτ. CERV. — 18 μῆτε δὲ] μὴδὲ AB. — 20 ἐπιδιδόντα AV. — 21 τηρικαῦτα CEGN et recc. quidam. — ἀνεθεματίσθησαν V.

1 — p. 630, 7 sic in P: καὶ ἡ πέμπτῃ γέγονε σύνοδος τῶν ρξε' πατέρων ἐν κωνσταντινουπόλει κατὰ Ὁριγένους καὶ τῶν τὰ ἐκείνου διαδεξαμένων ἀσεβῆ δόγματα διδύμου καὶ εὐαγγρίου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ καὶ κατὰ Θεοδώρου μومψουεστίας διδασκάλου νεστορίου. οὗς καὶ ἀνεθεμάτισε κατὰ τοὺς τύπους τοῦ βασιλέως περιέχοντας οὕτως·

ἔτι δὲ καὶ κατὰ Θεοδώρου τοῦ Μομφουεστίας, διδασκάλου
γεγονότος Νεστορίου τοῦ ἰουδαϊόφρονος, ἀνεθεμάτισε μετὰ
τῆς λεγομένης Ἰβᾶ ἐπιστολῆς καὶ τινων συγγραμμάτων Θεο-
δωρήτου τοῦ ἐπισκόπου Κύρου συγγραφέντων κατὰ τῶν ιβ'
5 κεφαλαίων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου.

Τὸ δὲ γράμμα τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον
περιεῖχεν οὕτως· περὶ μὲν Ὁριγένους καὶ τῶν ὁμοφρόνων
αὐτοῦ σπουδὴ γέγονεν ἡμῖν καὶ ἔστιν ἀτάραχον τὴν ἁγίαν
τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν διαφυλάτ-
10 τεσθαι καὶ τὰ ὁπωσοῦν ἀναφυόμενα τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει
ἐναντία κατακρίνεσθαι. ἐπεὶ τοίνυν διέγνωσται ἡμῖν, ὥς
τινες ἐν Ἱεροσολύμοις εἰσὶ μοναχοὶ δῆπονθεν Πυθαγόρα
καὶ Πλάτωνι καὶ Ὁριγένει τῷ καὶ Ἀδαμαντίῳ καὶ τῇ τού-
των δυσσεβείᾳ καὶ πλάνῃ κατακολουθοῦντες καὶ διδάσκοντες,
15 δεῖν ῥήθημεν φροντίδα καὶ ζήτησιν ποιήσασθαι περὶ τού-
των, ἵνα μὴ τέλειον διὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Μανιχαϊκῆς
ἀπάτης αὐτῶν πολλοὺς ἀπολέσωσιν. λέγουσι γάρ, ἵνα ἐκ
πολλῶν ὀλίγα μνημονεύσωμεν, ὅτι νόες ἦσαν δίχα παντὸς
ἀριθμοῦ τε καὶ ὀνόματος, ὥς ἐνάδα πάντων εἶναι τῶν λογι-
20 κῶν τῇ ταυτότητι τῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας καὶ τῇ δυνάμει
καὶ τῇ πρὸς τὸν Θεὸν λόγον ἐνώσει τε καὶ γνώσει. καὶ ὥς
530 Μ. κόρον αὐτῶν λαβόντων τῆς θείας ἀγάπης καὶ θεωρίας κατ'
ἀναλογίαν ἐπὶ τὸ χεῖρον τῆς ἐκάστου τροπῆς λεπτομερέστερα
ἢ παχυμερέστερα σώματα ἀμφιάσασθαι καὶ ὀνόματα κληρώ-
25 σασθαι, κἀντεῦθεν τὰς οὐρανίας καὶ λειτουργικὰς ὑποστῆναι

1 κατὰ om. D. — μομφουεστίας GL μόμφον ἐστίας E
μουμφουεστίας M μοψουεστίας V. — 3 ἰβᾶ sine acc. A ἰβᾶ V
ἰβᾶ CM. — 4 τοῦ om. BN. — 7 περὶ μὲν ABCP περὶ μὲν οὖν
rell. — 12 δῆθεν P δῆπον R. — 13 καὶ ante Ἀδαμαντίῳ om.
BN. — 16 τέλειον E et recc. quidam. — 17 ἐκ τῶν πολλῶν
CEGMR. — 21 καὶ τῇ πρὸς ABP καὶ om. rell. — πρὸς Θεὸν
ABR. — 22 κατὰ ἀναλογίαν codd. praeter AEP. — 24 ἢ πα-
χυμερέστερα ABP ἢ καὶ παχύτερα rell. — 25 οὐρανίους V et
recc. nonnulli.

6 ἁγίαν om. P. — 8 ἡμῖν τε καὶ P. — 14 δυσμενεία P.

δυνάμεις. ἀλλὰ μὴν καὶ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἀστέ-
 ρας καὶ αὐτὰ τῆς αὐτῆς τῶν λογικῶν ἐνάδος ὄντα ἐκ τῆς
 ἐπὶ τὰ χεῖρω τροπῆς τοῦτο γεγονέναι ὅπερ εἰσίν, τὰ δὲ ἐπὶ
 πλεῖον τῆς θείας ἀγάπης ἀποψυγέντα λογικὰ ψυχὰς ὀνο-
 μασθῆναι καὶ σώμασι παχυτέροις τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐμβλη- 5
 θῆναι, τὰ δὲ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς κακίας ἐλληλακότα ψυχροῖς
 καὶ ζοφεροῖς ἐνδεθῆναι σώμασι καὶ δαίμονας γεγονέναι τε
 καὶ ὀνομασθῆναι. καὶ ὅτι ἐξ ἀγγελικῆς μὲν καταστάσεως
 ψυχικῇ γίνεται κατάστασις, ἐκ δὲ ψυχικῆς δαιμονιώδους τε
 καὶ ἀνθρωπίνης, ἓνα δὲ νοῦν μόνον ἐκ πάσης τῆς ἐνάδος 10
 τῶν λογικῶν ἀκλόνητον μεῖναι καὶ ἀκίνητον τῆς θείας
 ἀγάπης καὶ θεωρίας, ὃς καὶ Χριστὸς καὶ βασιλεὺς καὶ
 ἄνθρωπος γέγονεν. καὶ ὅτι παντελὴς ἔσται τῶν σωματίων
 ἀναίρεσις, αὐτοῦ τοῦ κυρίου πρῶτον ἀποτιθεμένου τὸ ἴδιον
 σῶμα καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων. καὶ ὅτι ἀνακομίζονται πάλιν 15
 ἅπαντες εἰς τὴν αὐτὴν ἐνάδα καὶ γίνονται νόες, καθὰ καὶ
 ἐν τῇ προϋπάρξει ἐτύγγανον, ἀποκαθισταμένου δηλονότι
 καὶ αὐτοῦ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων εἰς τὴν
 αὐτὴν ἐνάδα καὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀθέων ἀνθρώπων μετὰ
 τῶν θείων καὶ θεοφόρων ἀνδρῶν καὶ τῶν οὐρανίων δυνά- 20
 μewn καὶ τὴν αὐτὴν ἐξόντων ἔνωσιν πρὸς τὸν θεόν, ὅποιαν
 ἔχει καὶ ὁ Χριστός, καθὼς καὶ προὑπῆρχον, ὥς μηδεμίαν
 εἶναι διαφορὰν τῷ Χριστῷ πρὸς τὰ λοιπὰ λογικὰ παντελῶς
 οὔτε τῇ οὐσίᾳ οὔτε τῇ γνώσει οὔτε τῇ δυνάμει οὔτε τῇ
 ἐνεργείᾳ. ὁ γάρ τοι Πυθαγόρας ἀρχὴν τῶν πάντων ἔφησεν 25
 εἶναι τὴν μονάδα, καὶ πάλιν Πυθαγόρας καὶ Πλάτων δῆμόν
 τινα ψυχῶν ἀσωμάτων εἰπόντες καὶ τὰς ἀμαρτάδι τινὶ περι-

25—26 Theodoret. Graec. aff. cur. II Migne Tom. 83, 833 A.
 26—p. 632, 3 Theod. ib. V Migne 928 C.

9 ψυχικῆς ABPV τῆς ψυχικῆς rel. — 10 μόνον νοῦν N μόνον
 om. R. — 15 πάλιν om. A post γίνονται ins. B. — 16 πάντες A
 om. B. — 17 ἐν τῇ] ἐν ᾗ R ἐν C. — 20 ἀνδρῶν] ἀνθρώπων V
 πατέρων C.

9 τε om. P

πεσούσας τιμωρίας χάριν εἰς σώματα καταπέμπεσθαι λέγου-
 σιν, ὅθεν ὁ Πλάτων δέμας τὸ σῶμα καὶ σῆμα κέκληκεν,
 ὡς ἐν τούτῳ τῆς ψυχῆς οἶονει δεδεμένης καὶ τεταμμένης.
 531 M. εἶτα περὶ τῆς ἐσομένης κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως τῶν
 5 ψυχῶν αὐτῆς φησιν· ἡ μὲν παιδευαστήσαντος καὶ κακῶς
 βιώσαντος μετὰ φιλοσοφίας ψυχὴ τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετῇ
 ἔωνται κολασθεῖσα, καὶ οὕτω πετρωθεῖσα τῷ χιλιостῷ ἔτει
 ἐκβάλλεται καὶ ἀπέρχεται, αἱ δὲ ἄλλαι, ὁπόταν τόνδε τὸν
 βίον τελευτήσωσιν, αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς γῆς δικαιοσύνηρια
 10 ἔλθοῦσαι δίκην ἅμα καὶ λόγον τίσουσιν, αἱ δὲ εἰς τοῦ
 οὐρανοῦ τινα τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κομφισθεῖσαι διάξουσιν
 ἀξίως καθὼς ἐβίωσαν. οὗ τὴν ἀτοπίαν τοῦ λόγου κατα-
 μαθεῖν ῥᾷδιον. τίς γὰρ αὐτὸν ἐδίδαξε τὰς τῶν ἐτῶν περι-
 ὅδους καὶ χιλιάδας; καὶ ὅτι χιλίων διεληλυθότων ἐτῶν τότε
 15 τῶν ψυχῶν ἐκάστη εἰς ἴδιον ἀπέρχεται χῶρον; τὰ δὲ μεταξὺ
 τούτων οὐδὲ τοῖς ἄγαν ἀσελγεστάτοις ἤρμοιτε λέγειν, μήτι γε
 φιλοσόφῳ τοιούτῳ. τοῖς γὰρ τὴν ἀκραιφνή φιλοσοφίαν
 καταρθωκόσι τοὺς ἀκολάστους καὶ παιδευαστὰς συνέξενξε
 καὶ τούτους κἀκείνους τῶν αὐτῶν ἄθλων ἔφησεν ἀπολαύ-
 20 σεσθαι. Πυθαγόρας τολύνην καὶ Πλάτων καὶ Πλωτῖνος καὶ

2 Plato Cratyl. p. 400 B. — 4—19 Theod. Graec. aff. cur. XI
 Migne 1108 C. — 5 Plato Phaed. p. 248 E. — 20—p. 633, 6
 Theodoret. Haeret. fabul. compendium V, 9 Migne 480 C.

2 κέκληκεν ABP Theod. ἐκάλεσεν rel. — 4 ἐπομένης (ἐπ. D) N.
 — 6 ψυχὴ μετὰ φιλοσοφίας N. — χιλιετῇ ABDG χιλιέτη C (χιλι-
 ετία Theod.). — 7 ἔωνται DEV ἔωνται P ἔωνται G ἔωνται A
 ἔωνται C ἔαται BMR. — 9 τελευτήσωσιν ABP Theod. τελέσωσιν
 rel. — ὑπὸ τὴν γῆν BRV. — δικαιοσύνηρια BCDGV δικαιοτέρα R.
 — 10 τὸν οὐρανὸν CV οὐράνιον R. — 11 ὑπὸ τῆς δίκης κον-
 φισθεῖσαι P Theod. κονφ. ὑπὸ τῆς δίκης ABCR ὑπὸ τῆς δίκης
 om. EGN in E alia manu in mg. add. — 12 οὐ] οὐ AGR. —
 16 μήτι γε ABPV μήτοι γε rel. (μήπον γε Theod.). — 17 φιλο-
 σοφίαν ABPV Theod. πολιτείαν rel. — 18 κατορθωκόσι codd.
 praeter AP. — παιδευαστὰς BV παιδεράστας DE παιδαράστας
 (πεδ. A) AGMP (et R qui τοῖς—παιδαράσταις exhib.) παιράστας C.
 — 19 ἀπολαύσασθαι R ἀπολαύεσθαι C ἀπολαύειν B.

οἱ τῆς ἐκείνων συμμορίας ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς συν-
 ομολογήσαντες προϋπάρχειν ταύτας ἔφησαν τῶν σωμάτων
 καὶ δῆμον εἶναι ψυχῶν, καὶ τὰς πλημμελοῦσας εἰς σώματα
 καταπίπτειν, ὡς ἔφην, καὶ τοὺς μὲν πικροὺς καὶ πονηροὺς
 εἰς παρδάλεις, τοὺς δὲ ἀρπακτικούς εἰς λύκους, τοὺς δὲ 5
 δολεροὺς εἰς ἀλώπεκας, τοὺς δὲ θηλυμανεῖς εἰς ἵππους.
 ἡ δὲ ἐκκλησία τοῖς θεοῖς ἐπομένη λόγοις φάσκει τὴν ψυχὴν
 συνδημιουργηθῆναι τῷ σώματι καὶ οὐ τὸ μὲν πρότερον, τὸ
 δὲ ὕστερον, κατὰ τὴν Ὁριγένους φρενοβλάβειαν. διὰ ταῦτα
 οὖν τὰ πονηρὰ καὶ ὀλέθρια δόγματα, μᾶλλον δὲ ληρῆ- 10
 ματα, προτρέπομεν τοὺς ὀσιωτάτους ὑμᾶς εἰς ἓν συνηγμέ-
 νους ἐπιμελῶς ἐντυχεῖν τῇ ὑποτεταγμένῃ ἐκθέσει καὶ ἕκαστον
 τῶν αὐτῶν κεφαλαίων κατακρίναί τε καὶ ἀναθεματίσαι μετὰ 532 M.
 τοῦ δυσσεβοῦς Ὁριγένους καὶ πάντων τῶν τὰ τοιαῦτα φρο-
 νούντων ἢ φρονησάντων εἰς τέλος. 15

Ἄπερ δὴ λοιπὸν ἡ σύνοδος ἀκούσασα, καὶ πάντα βασα-
 νίσαντες οἱ θεῖοι πατέρες ἐξεβόησαν· ἀναθεματίζομεν ὅλα
 ταῦτα μετὰ πάντας τοὺς τὰ τοιαῦτα φρονοῦντας ἢ φρονή-
 σαντας μέχρι τέλους.

Ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ Θεοδώρου τοῦ Μομφουεστίας καὶ 20
 τῶν λοιπῶν οὕτω πάλιν φησὶν ὁ βασιλικὸς τύπος· σπουδῇ
 γέγονε τοῖς ὀρθοδόξως καὶ εὐσεβῶς προβεβασιλευκόσιν, τοῖς
 ἡμετέροις πατράσιν, τὰς κατὰ καιρὸν ἀναφνομένας αἰρέσεις

7—8 Theod. *ib.* Migne 481 C. — 20 sqq. cf. Rescriptum
 Justiniani ad patriarchas in actis Synodi quintae apud Mansi
 Tom. IX, 178 sqq.

5 εἰς παρδάλεις — εἰς λύκους *om.* R. — εἰς παρδάλεις] εἰς
 ὄφεις V (εἰς ἑρπετά Theod.) *om.* C. — 8 οὐ τὸ] οὕτω CM *et ut*
vid. m. 1 B *in quo* οὐ τὸ *in lit.* — 9 φρενοβλάβειαν AN φρενοβλα-
 βίαν CGP. — 18 μετὰ πάντων τῶν — φρονούντων ἢ φρονησάν-
 των BNV. — τὰ *om.* AG. — 20 τοῦ *om.* PR. — μομφουεστίας
 ACGM μόμψου ἐστίας EP μοψουεστίας V. — 22 βεβασιλευκόσι
 (*om.* προ) BR. — 23 κατὰ καιροὺς N.

4 κατὰ πίστιν P. — 17 ἀναθεματίζομεν P.

διὰ συνόδων ὁσιωτάτων ἱερέων ἐκκόπτεται καὶ τῆς ὀρθῆς
πίστεως καθαρῶς κηρυττομένης ἐν εἰρήνῃ τὴν ἁγίαν ἐκ-
κλησίαν τοῦ Θεοῦ διαφυλάττειν. διόπερ καὶ Κωνσταντῖνος
ὁ μέγας Ἀρείου βλασφημοῦντος καὶ λέγοντος μὴ εἶναι τὸν
5 υἱὸν ὁμοούσιον τῷ Θεῷ καὶ πατρί, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ἐξ οὐκ
ὄντων γεγονέναι, συναγαγὼν ἐν Νικαίᾳ τοὺς τιη' πατέρας
καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε παραγενόμενος, καὶ τοῦ Ἀρείου καταδικα-
σθέντος καὶ ἀναθεματισθέντος, ἐσπούδασε τὴν ὀρθόδοξον
κρατῦναι πίστιν, δι' ἧς ὁμολογήσαντες οἱ Θεῖοι πατέρες ὁμο-
10 ούσιον εἶναι τὸν υἱὸν τῷ Θεῷ καὶ πατρί, μέχρι νῦν ἔδεται
καὶ πιστεύεται. καὶ Θεοδόσιος δὲ ὁ πρεσβύτερος, Μακεδονίου
ἀρνούμενου τὴν θεότητα τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ Ἀπολι-
ναρίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βλασφημοῦντος εἰς τὴν οἰκono-
μίαν τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ φάσκοντος νοῦν ἀνθρώπινον μὴ
15 εἰληφέναι τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, ἀλλὰ σαρκὶ ἐνωθῆναι ψυχὴν
ἄλογον ἐχούσῃ, συναγαγὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει τοὺς ρν'
πατέρας καὶ μετασχὼν καὶ αὐτὸς τῆς συνόδου, καὶ τῶν
εἰρημένων καθαιρεθέντων καὶ ἀναθεματισθέντων αἵρετικῶν
μετὰ καὶ τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν δογμάτων καὶ ὁμοφρόνων,
20 παρεσκεύασε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κηρύττεσθαι. καὶ Θεο-
538 M. δόσιος δὲ ὁ νέος, τοῦ ἀσεβοῦς Νεστορίου λέγοντος ἄλλον
εἶναι τὸν Θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστόν, καὶ τὸν μὲν
φύσει υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός, τὸν δὲ χάριτι υἱὸν
ἀσεβῶς εἰσάγοντος, καὶ τὴν ἁγίαν Μαρίαν εἶναι Θεοτόκον
25 ἀρνούμενου, συναγαγὼν τὴν προτέραν ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ'
ἁγίων πατέρων σύνοδον καὶ ἀποστείλας ἄρχοντας ὀφείλοντας
παρεῖναι τῇ συνόδῳ προσέταξε καὶ Νεστόριον παραγενέσθαι
καὶ κρίσιν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι. καὶ δὴ γενομένης ἀκριβοῦς
ἐξετάσεως, κατεδίκασαν Νεστόριον καὶ ἀνεθεμάτισαν σὺν τοῖς

2 τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν BCV τὴν τοῦ Θεοῦ ἁγ.
ἐκκλ. R. — 7 ἐκεῖσε (-σαι A) AP ἐκεῖ rell. — 13 βλασφημούν-
των RV. — 28 γεναμένης AN. In D lit. corr.

ὁμόφροσιν αὐτοῦ. τούτων δὲ οὕτω προελθόντων, ἐπανα-
 στάντες Κυρίλλω τῷ ὁσιωτάτῳ οἱ τῆς ἐξαγίστου Νεστορίου
 μερίδος ἐσπούδασαν τό γε ἐπ' αὐτοῖς ἀνατρέψαι τὴν κατὰ
 Νεστορίον γενομένην κρίσιν. ἀλλ' οὖν γε Θεοδόσιος ὁ βα-
 σιλεὺς ἀντιλαμβάνόμενος τῶν ὄντως ὀρθῶς κατὰ Νεστορίου 5
 καὶ τῶν πονηρῶν αὐτοῦ δογμάτων κριθέντων παρεσκεύασε
 κρατεῖν βεβαίως τὴν ἐπ' αὐτῷ γενομένην κρίσιν. καὶ γὰρ
 πρὸς τούτοις καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τοῦ θείου Κυρίλλου πρὸς
 τὸν βασιλέα καταφλυαρήσαντες, γράφει πρὸς αὐτὸν Κύριλλος
 τοιάδε· ἐπειδήπερ ἐπυθόμην, ὃ εὐσεβέστατε βασιλεῦ, τῶν 10
 φιλοψογεῖν εἰωθότων τινὰς ἀγρίων σφηκῶν δίκην περι-
 βομβεῖν καὶ μοχθηροὺς ἐρεύγασθαι κατ' ἐμοῦ λόγους ὥς
 ἐξ οὐρανοῦ κατακομισθὲν καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου
 λέγοντος τὸ θεῖον σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέντοι καὶ δύο υἱοὺς
 κατὰ Νεστόριον ὁμολογεῖν ἡμᾶς κατεφλυάρεσαν, δεῖν ὥρθη- 15
 μεν ὀλίγα περὶ τούτου πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν οὕτως· ὃ ἀνόητοι
 καὶ μόνον εἰδότες τὸ συκοφαντεῖν, πῶς εἰς τοῦτο παρήχθητε
 γνώμης καὶ τοσαύτην νενοσήκατε μωρίαν. ἔδει γὰρ ἔδει
 σαφῶς ἐννοεῖν, ὅτι σχεδὸν ἅπας ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς πίστεως
 ἀγὼν συγκεκρότηται διαβεβαιουμένοις ὅτι θεοτόκος ἐστὶν 20
 ἡ ἀγία Μαρία. ἀλλ' ἐπεὶπερ ἐξ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἐξ αὐτῆς
 τὸ θεῖον γεγενῆσθαι σῶμα τοῦ κυρίου λέγομεν, ὥς φασιν,
 πῶς ἂν νοοῖτο θεοτόκος; τίνα γὰρ ὅλως τέτοκεν, εἰ μὴ
 ἔστιν ἀληθὲς ὅτι γεγέννηκε κατὰ σάρκα τὸν Ἐμμανουήλ; 534 M.
 γελάσθωσαν τοίνυν οἱ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ 25
 πεφλυαρηκότες. οὐ γὰρ ψεύδεται λέγων ὁ θεοσπέσιος Ἡσαΐας·

1 προσελθόντων CMPR. — 4 γενομένην MPRV γεγενη-
 μένην rell. — 15 δεῖν ὥρθην BP διενεσθήμεν C. — 16 περι-
 τουτον A περὶ τούτων B. — 17 τὸ om. CEV. — παρηγέχθητε P
 προήχθητε B. — 22 γεγεννησθαι (-εἰσθαι A) AE et D m. 2. —
 τοῦ κυρίου σῶμα P σῶμα χριστοῦ R. — 24 γεγέννηκε CD et recc.
 quidam. In D m. 2 corr. — 25 ταῦτα καὶ τὰ om. B et recc.,
 qui οἱ κατ' ἐμοῦ τοιαῦτα exhibent.

ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ
 καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἔστι μεθ' ἡμῶν
 ὁ θεός. ἀληθεύει δὲ πάντως καὶ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ
 πρὸς τὴν παρθένον εἰπὼν· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εἶδες γὰρ
 5 χάριν παρὰ τῷ θεῷ, καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ
 υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. αὐτὸς γὰρ σώσει
 τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ὅταν δὲ λέγω-
 μεν ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρανοῦ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, οὐχ ὡς ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείσης τῆς
 10 ἀγίας αὐτοῦ σαρκὸς τοῦτο φαμεν, ἀλλ' ὡς ἐπόμενοι τῷ ἱερῷ
 Παύλῳ φάσκοντι· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύ-
 τερος ἐξ οὐρανοῦ. μεμνήμεθα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου
 λέγοντος· οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καίτοι γεγέν-
 15 νηται κατὰ σάρκα, ὡς εἴρηται, ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου.
 ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρανοῦ καταφοιτήσας θεὸς
 λόγος κεκένωκεν ἑαυτὸν μορφῇν δούλου λαβὼν καὶ κεχη-
 μάτικεν υἱὸς ἀνθρώπου μετὰ τοῦ μείναι ὃ ἦν, τοῦτ' ἔστι
 θεός, (ἄτρεπτος γὰρ καὶ ἀταλλοίωτος κατὰ φύσιν ἐστίν) ὡς
 20 εἰς ἥδη νοούμενος μετὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς ἐξ οὐρανοῦ λέ-
 γεται κατελθεῖν. ὠνόμασται δὲ καὶ ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ
 τέλειος ὢν ἐν θεότητι καὶ τέλειος ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι

1 Jes. 7, 14. — 4 Luc. 1, 30; 31. — 6 Matth. 1, 21. —
 11 I. Cor. 15, 47. — 13 Joh. 3, 13. — 17 Phil. 2, 7.

3 δὲ] γὰρ BM. — ὁ om. EG. — 6 καλέσης AGNP καλέ-
 σουσι V. — 8 ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρ. ABPV καὶ om. rell. —
 8 τὸν κύριον — 9 οὐρανοῦ om. B. — 9 ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρ. AV.
 — 11 ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος ἐξ BPR (ex I. Cor. 15, 47).
 — 12 δὲ om. EM καὶ om. recc. quidam. — 14 γεγέννηται GNV
 et recc. nonnulli. — 15 κατὰ σάρκα ABPV κατὰ om. rell. —
 16 ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρ. ABPV καὶ om. rell. — 18 υἱὸς ἀνθρώπου
 ABPV υἱὸς υἱὸς (sic) M ἀνθρώπου υἱὸς rell. — 19. 20 ὡς ἴδῃ
 (om. εἰς) C δς εἰς εἶδει V δς εἰς εἶδῃ R.

4 μαρία P. — 18 μετ' αὐτοῦ μείναι P.

καὶ ὥς ἐν ἐνὶ προσώπῳ νοούμενος. εἰς γὰρ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τῶν φύσεων ἡ διαφορὰ μὴ ἀγνοῖται, ἐξ ὧν τὴν ἀπόρρητον ἔνωσιν φαινεται πεπεραῖσθαι. τοιγαροῦν ὁμολογοῦμεν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ λόγον θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, 5 πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν 535 M. θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα δύο 10 γὰρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν, ὅθεν ἓνα Χριστόν, ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην οὖν τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως ἔννοίαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν παρθένον ἀληθῶς θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσῃ καὶ ἐξ αὐτῆς συλλήψεως ἐνωσῇ αὐτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς 15 ληφθέντα ναόν. καὶ εἰ δοκεῖ δεξώμεθα εἰς παραδείγμα τὴν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς σύνθεσιν, καθ' ἣν ἔσμεν ἄνθρωποι. συντεθειμέθα γὰρ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ δρωμεν φύσεις δύο, ἑτέραν μὲν τοῦ σώματος, ἑτέραν δὲ τῆς ψυχῆς, ἀλλ' εἰς ἐξ ἀμφοῖν καθ' ἑνωσιν ἄνθρωπος. καὶ οὐχὶ τὸ ἐκ 20 δύο φύσεων συντεθεῖσθαι δύο ἀνθρώπους τὸν ἓνα νοεῖσθαι παρασκευάζει, ἀλλ' ἓνα τὸν ἄνθρωπον κατὰ σύνθεσιν, ὡς ἔφην, τὴν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. ἐὰν γὰρ ἀνέλωμεν τὸ ὅτι ἐκ δύο καὶ διαφόρων φύσεων ὁ εἰς καὶ μόνος ἐστὶ Χριστὸς ἀδιάσπαστος ὧν μετὰ τὴν ἔνωσιν, ἐροῦσιν οἱ δι' ἐναν- 25 τίας· εἰ μία φύσις τὸ ὅλον, πῶς ἐνηνθρώπησεν, ἢ ποῖαν ἰδίαν ἐποίησατο σάρκα; τοὺς δὲ λέγοντας, ὅτι κρᾶσις ἢ σύγχυσις ἢ φυρμός ἐγένετο τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα καταξιώσάτω σου ἡ θεοσέβεια προδήλως ἐπιστομίζειν.

1 ἐν om. AC. — 2 ἀγνοεῖται AMP. — 4 καὶ λόγον ABPV καὶ om. tell. — 9 ὁμοούσιον — 10 θεότητα om. recc. quidam. — 10 καὶ ὁμοούσιον — ἀνθρωπότητα om. CR. — 17 αὐτοὺς] αὐτοῦ CERV. — 22 κατὰ τὴν σύνθεσιν RV.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κυρίλλου τελευτήσαντος ἐπιφύεται μονα-
 χὸς τις καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς ὀνομαζόμενος καὶ ἀποσπᾷ
 κατόπιν αὐτοῦ μέρος οὐκ ὀλίγον τοῦ λαοῦ κυρῶν τὰ Νεστο-
 5 ρίου καὶ τὸ ἑαυτοῦ πονηρὸν δόγμα φάσκων μὴ εἶναι τὴν
 σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῖν ὁμοούσιον. καὶ δὴ πάλιν μετ' ὀλίγον
 διὰ βασιλικῆς ἰσχύσαντος χειρὸς ἑτέρα σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ
 ληστρική τις καὶ οὐχ ὅσα συνάγεται, παραπεμφθέντος ἐκεῖσε
 καὶ Φλαβιανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν
 Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας ἔχοντος. καὶ φρονεύεται μὲν Φλα-
 10 βιανὸς ὁ θεῖος ὑπερμαχῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀνα-
 τρέπεται δὲ ἡ ἐν Ἐφέσῳ πρώτη σύνοδος, ὑπογραφάντων
 φονικῇ βίᾳ τινῶν ἐπισκόπων, ἐξ ὧν ὑπήρχε Βασίλειος ὁ
 Σελευκίας. κἀντεῦθεν τῶν τοῦ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου
 536 M. καὶ Εὐτυχοῦς δημοσιευομένων πονηρῶν δογμάτων, καὶ πολ-
 15 λῆς ταραχῆς γινομένης καὶ ζάλης μάλιστα ἐν τῇ ἀνατολῇ,
 φρονεύεται Προτέριος ὁ μέγας ἱερεὺς καὶ ἕτεροι πλεῖστοι.
 τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων ἀνίσταται θεόθεν Μαρκιανὸς ὁ
 βασιλεὺς, καὶ συναγαγὼν ἐν Χαλκηδόνι τὴν τῶν χλ' πατέρων
 σύνοδον, παρόντων Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, μεθ' ὧν καὶ
 20 αὐτὸς παρενθεθεῖς, καταδικάζονται μὲν Διόσκορος καὶ Εὐτυ-
 χῆς καὶ Νεστόριος καὶ πάλιν ἀναθεματίζονται, Θεοδώρητον
 δὲ καὶ Ἰβαν καὶ Βασίλειον Σελευκίας ἐδέξαντο καθυπογρα-
 ψάντων, καὶ τῆς ληστρικῆς συνόδου ἀνατραπείσης καὶ ἀνα-
 θεματισθείσης εἰς μίαν συμφωνίαν ἤγαγον πάντας οἱ θεῖοι
 25 πατέρες.

Τούτων δὲ τῶν δ' συνόδων οὕτω γενομένων καὶ ἐπι-
 βεβαιωθέντων καὶ κρατούντων ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, οἱ

4 τὴν σάρκα] τὸ σῶμα RV. — 7 συνάγεται (in A m. 1
 corr. ex συνέχεται) ABP γίνεται tell. — 13 σελευκίας CGN
 σελεῦ B. — 15 γενομένης BEM. — 18 χαλκηδόνι (-ηδόνη V
 -ιδόνη A) ABV. — τὴν om. CM. — 20 παρενθεθεῖς G πορευθεῖς
 BRV. — καταδικάζεται B et recc. nonnulli. — 22 σελευκίας
 CGNP.

τὰ Νεστορίου φρονοῦντες ἐσπούδασαν αὐτοῖς τὴν αἵρεσιν αὐ-
 τῶν κρατῆναι διὰ τῆς Θεοδώρου τοῦ Μομφουεστίας ἀφορμῆς
 πολλῶ χείρονα τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Νεστορίου βλασφημῆ-
 σαντος. ὅθεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες τοῖς ἡμετέ-
 ροις πατράσι καὶ βουλόμενοι τὴν ὁρθὴν πίστιν ἀλώβητον 5
 διαφυλάττεσθαι προτρέπομεν καὶ τούτου τὰς βλασφημίας
 διεξετάσαντες κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ ἀπο-
 φήνασθαι. πρὸς γὰρ ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ ἀναριθμήτοις δυσ-
 φημίαις εἰς Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν γενομέναις ἄλλον εἶναι
 τὸν θεὸν λόγον ἔφη καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν ὑπὸ τῶν τῆς 10
 ψυχῆς παθῶν καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλούμενον
 καὶ τῶν χειρόνων κατὰ μικρὸν ἀφιστάμενον πρὸς τὰ κρεί-
 τονα τῇ προκοπῇ τῶν ἔργων ἐληλυθέναι καὶ τῇ ἀρίστῃ πολι-
 τείᾳ γενόμενον ἁμῶμον, καὶ ὥς ψιλὸν ἄνθρωπον ἐν ὀνόματι
 πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθῆναι καὶ διὰ 15
 τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος εἰληφέναι
 καὶ υἱοθεσίας ἡξιώσθαι καὶ κατ' ὁμοίωσιν βασιλικῆς εἰκόνης
 εἰς πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγου τὸν Χριστὸν προσκυνεῖσθαι
 καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον ταῖς ἐννοίαις καὶ ἀναμάρ-
 τητον γεγενῆσθαι. καὶ πρὸς τούτοις εἶπε τοιαύτην γενέσθαι 20
 τὴν ἔνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν Χριστόν, ὅποιαν ὁ ἀπό-
 στολος ἔφη περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς· ἔσονται οἱ
 δύο εἰς σάρκα μίαν. ἔτι δὲ προτρέπομεν ὑμᾶς ἐξετάσαι καὶ 537 M.
 τὰ κακῶς γραφέντα παρὰ Θεοδωρήτου καὶ Ἰβὰ κατὰ τῆς ἐν
 Ἐφέσῃ πρώτης ἁγίας συνόδου καὶ ὁμοίως τὰ κατ' αὐτῶν 25
 ἀποφύνασθαι.

Καὶ ταῦτα πάλιν ὁσαύτως οἱ θεῖοι πολυπραγμονήσαντες
 πατέρες ἀπεκρίθησαν· ἡ μὲν ἐν Χαλκηδόνι θεία σύνοδος

22 Eph. 5, 31.

2 μομφουεστίας AC μόμφου ἐστίας EP μομφουεστίας V. —
 8 αὐτοῦ ἀναριθμήτοις NP ἀναριθμήτοις αὐτοῦ rell. — 9 ἡμῶν
 om. RV. — γενομέναις PV γινομέναις (-νας B) rell. — 20 γε-
 νέσθαι ABP γεγενῆσθαι rell. — 28 καλχηδόνι BV.

2 τοῦ om. P. — 3 χείρον αὐτοῦ μαθ. P.

Θεοδώρητον καὶ Ἰβαν πολλὰ καταβοήσασα οὐκ ἄλλως αὐτοὺς
 ἐδέξατο, εἰ μὴ πρότερον ἀνεθεμάτισαν τὰ ἴδια πονηρὰ συγ-
 γράμματα καὶ Θεόδωρον καὶ Νεστόριον. ἡμεῖς δὲ κατα-
 κρίνομεν καὶ ἀναθεματίζομεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αἰρε-
 5 τικοῖς τοῖς κατακριθεῖσι καὶ ἀναθεματισθεῖσιν ὑπὸ τῶν εἰρη-
 μένων ἁγίων δ' συνόδων καὶ Θεόδωρον τὸν γενόμενον ἐπί-
 σκοπον Μομφουεστίας καὶ τὰ δυσσεβῆ συγγράμματα αὐτοῦ,
 καὶ μέντοι καὶ τὰ κακῶς παρὰ Θεοδώρητου συγγραφέντα
 κατὰ τε τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῶν ἰβ' κεφαλαίων τοῦ ἐν
 10 ἁγίοις Κυρίλλου καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἱερᾶς συνόδου
 καὶ ὅσα ὑπὲρ συνηγορίας Θεοδώρου καὶ Νεστορίου αὐτῶ
 γέγραπται. πρὸς τούτοις ἀναθεματίζομεν καὶ τὴν ἄσεβῃ
 ἐπιστολὴν τὴν λεγομένην παρὰ Ἰβᾶ γεγράφθαι πρὸς Μάριν
 τὸν Πέρσην τὴν ἀρνούμενην τὸν θεὸν λόγον ἐκ τῆς ἁγίας
 15 Μαρίας τῆς θεοτόκου σαρκωθέντα ἄνθρωπον γεγενῆσθαι καὶ
 τὸν θεσπέσιον Κύριλλον ὡς αἰρετικὸν διαβάλλουσαν, καὶ
 μεμφομένην μὲν τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην ἁγίαν σύνοδον ὡς
 χωρὶς κρίσεως καὶ ζητήσεως Νεστόριον καθελοῦσαν καὶ τὰ
 ἰβ' κεφάλαια τοῦ μακαρίου Κυρίλλου διαπτύουσιν, ἐκδικου-
 20 σαν δὲ Νεστόριον καὶ Θεόδωρον καὶ τὰ θεοστιγῇ αὐτῶν
 συγγράμματά τε καὶ δόγματα. διὸ δὴ τοίνυν τὰς μὲν τῶν
 αἰρετικῶν τούτων καὶ πάντων ἀθυροστόμους γλώσσας καὶ
 τὰς τούτων ἄσεβεστάτους συγγραφὰς αὐτοὺς τε τοὺς αἰρετι-
 κοὺς τοὺς μέχρι τέλους ἐμμέναντας τῇ οἰκείᾳ κακοδοξίᾳ
 25 καὶ πονηρίᾳ μετὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους εἰκότως διαβόλου
 συναριθμοῦντες ἑροῦμεν· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς
 ὑμῶν καὶ τῇ φλογί, ἣ ἔξεκαύσατε.

26 Jes. 50, 11.

6 τεσσάρων ἁγίων συνόδων B ἁγίων συνόδων δ' E. —
 7 μομφουεστίας AM μόμφου ἐστίας CEP μομφουεστίας V. —
 13 ἀρχὴν NV. — 17 μὲν om. AM et recc. nonnulli. — πρώτην
 om. N. — 19 τοῦ μακαρίου om. N. — 21 δὴ om. BV et recc.
 quidam. — 23 ἄσεβεστάτας AB. — 26 πορεύεσθαι AGMP.

14 ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου μαρίας σαρκ. P.

Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ θανατικὸν ἀνθρώπων γέγονεν ἐν ⁵³⁸ Μ. Κωνσταντινουπόλει εἰς ἐξάλειψιν καὶ τοιοῦτον, ὥστε μένειν ἀτάφους τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς διὰ τὸ μὴ ἐξαρκεῖν τοὺς κραβάτους τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν οἰκῶν πρὸς τὸ ἐκφέρειν τοὺς τελευτῶντας. ὅθεν ποιήσας ὁ βασιλεὺς 5 κραβάτους χιλίους, καὶ μὴδ' οὕτως ἐξαρκούντων, ἀμάξας προσέταξε πλείστας εὐτρεπισθῆναι καὶ ἄλογα, καὶ ἐπιστοιβάζοντες ἐν αὐτοῖς τοὺς νεκροὺς ἐξωδιάζον. ἐπιτεινομένης δὲ τῆς θνήσεως ἔρριπτον τοὺς πλείονας εἰς τὸν αἰγιαλόν, καὶ ἔμμενον ἄταφοι ἕως ἡμερῶν 5' διὰ τὸ μὴδὲ τὰ πλοῖα ἐξαρκ- 10 κεῖν διαπερᾶν καὶ θάπτειν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς οἴκοις καὶ τοῖς ἐμβόλοις καὶ ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ἦν τόπος, ἐν ᾧ οὐ κατέκειντο νεκροὶ ἀπόζοντες. πολλοὶ δὲ καὶ ἀδιάθετοι τελευτῶντες, εἰς πρόσωπα ξένα τὰ ἐαυτῶν ἤρχοντο διὰ τὸ πάντας ἄρδην τελευτᾶν τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν καὶ 15 οἰκείους. ἐκράτησεν οὖν ἡ θνήσις αὕτη μῆνας β', Ἰούλιον καὶ Αὐγούστιον. ἐγένοντο δὲ καὶ βρονταὶ μεγάλαι σφόδρα καὶ ἀστραπαὶ φοβεραὶ λίαν, ὥστε καὶ ἀνθρώπους καθεύδοντας ἐκ τῶν ἀστραπῶν καυθῆναι. καὶ μέντοι καὶ σεισμός

1—p. 642, 22 cf. Leo Gramm. p. 127, 17 sqq. — 1—17 cf. Mal. p. 482, 4. — 17—19 cf. Mal. p. 483, 22 Theoph. p. 226, 11. — 19—p. 642, 7 cf. Mal. p. 485, 8 Theoph. p. 227, 21.

1 ἀνθρώπων om. V post κωνσταντινουπόλει ins. D. — 4 κραβάτους CELP et recc. quidam κραβάττους A et recc. alii κραβ-βάτους BGV κραββάττους D. — 5 τοὺς om. EG. — ποιήσας post κραβάτους ins. AB. — ὁ βασιλεὺς ἰουστινιανὸς ER. — 6 κραβάτους CE κραβάττους ADR κραββάτους BGLPV. — 7 ἐπιστοιβάζοντες V ἐπιστιβάζοντες AER. — 8 ἐξωδιάζον AP. — 12 καὶ ἐν τοῖς ἐμβόλ. ADL. — 13 οὐκ ἀπέκειντο (οὐ καπ. G) ADG. — 15 τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν καὶ οἰκείους ABP τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς L τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς οἰκείους rell.

1. 2 γέγονεν εἰς ἐξάλειψιν ἐν κωνστ. τοιοῦτον P. — 5 τοὺς τελευτῶντας om. P. — 7 εὐτρεπισθῆναι om. P. — 8 ἐν αὐτοῖς om. P. — 10 ἕως ἡμερῶν 55 ἄταφοι P. — 13 ἀνάρπαστοι καὶ ἀδιάθετοι P. — 16 Post οἰκείους P add.: καὶ τὸν θάνατον ἀλλήλων ἢ τὴν ταφὴν μὴ βλέπειν (cf. Mal. p. 482, 10). — 19 βλαβῆναι καὶ καυθῆναι P (βλαβῆναι Mal. Theoph.).

γέγονε μέγιστος καὶ παγκόσμιος ὥστε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
 σχεδὸν πτωθῆναι, καὶ τὴν θάλασσαν ἀναριχάναι μίλια β',
 καὶ ἀπολέσθαι πλοῖα ἐν τῇ τοῦ ὕδατος ἀναρχαίτσει διαπλέ-
 οντα πάμπολλα καὶ ἀναρίθμητα. καὶ ἐν μὲν τῇ Ἀραβίᾳ
 539. M 5 καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ κατεπτώ-
 θησαν πόλεις πολλαὶ καὶ κῶμαι, καὶ συνελήφθησαν ἀνθρώ-
 πων πλήθη καὶ ἀλόγων, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει ἐκκλη-
 σίαι καὶ οἶκοι πολλοὶ πεπτώκασιν καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ
 τείχους τῆς πόλεως, καὶ ἀπέθανεν ἐν τοῖς συμπτώμασιν ἀν-
 10 θρώπων πλήθος ἄπειρον, καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμός ἡμέρας
 καὶ νύκτας μ'. καὶ πῦρ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς εἶδος
 λόγχης ἀπὸ ἄρκτου ἐπὶ δυσμὰς ἔλκον. καὶ γέγονε σεισμός
 πάλιν, ὥστε παθεῖν τὰ δύο τείχη Κωνσταντινουπόλεως τὸ
 ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν, καὶ πολλαὶ ἐκκλησίαι καὶ οἶκοι
 15 ἕως ἐδάφους κατέπεσαν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ προάστεια καὶ τὸ
 Ῥήγιον ἡδαφίσθησαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο, καὶ διεφθάρησαν
 οἱ τόποι ὡς μὴδὲ γνωρίζεσθαι αὐτοὺς εὐχερῶς. καὶ ἐπε-
 κράτησεν ἡ γῆ σειομένη διηνεκῶς ἡμέρας καὶ νύκτας ι'.
 διὸ καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ γενέθλια καὶ τὰ θεο-
 20 φάνια χωρὶς τοῦ στέμματος προῆλθε καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἀρι-
 στοδείπνα τῆς δωδεκαήμερου οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ πάντα
 πτωχοῖς διένειμεν. ἔτι μὴν αὐθις ἐπεγένετο θανατικὸν ἐκ

7—11 cf. Mal. p. 486, 23 Theoph. p. 229, 5. — 11—12 cf. Mal. p. 488, 15 Theoph. p. 230, 33. — 12—22 cf. Mal. p. 488, 20 Theoph. p. 231, 14. — 22—p. 643, 3 cf. Mal. p. 489, 15 Theoph. p. 232, 13.

2 πτοηθῆναι AR. — 12 ἔλκον CDGV. — 13 τὸ ἀνατολικὸν ABDGP τὸ ἀνατολ. μέρος CELRV. — 15 κατέπεσαν AEGPR κατέπεσον BCLV et D corr. ex κατέπεσαν incert. q. m. — καὶ ante τὰ om. CV et recc. quidam τὰ om. L. — 16 ῥίγιον ADG ῥήγειον BL ῥίγειον V ῥίγιν P. — ἡφανίσθησαν ELR. — 17 οἱ τόποι ABP οἱ om. rell. — 19 τὰ ante θεοφ. om. BP. — θεοφάνεια APR.

1 μέγιστός τε πάνν καὶ παγκόσμ. P. — 10 ἀπεκράτησεν P. — 11 νύκτας μ' πᾶσαν τὴν γῆν καταστρέφων P. — 22 ἔτι μὴν αὐθις γενόμενος (sic corr. ex γενόμενον, m. 1 ut vid.) ἀνθρώπων

νοσήματος τοῦ λεγομένου βουβῶνος μῆνας δ' οὐχ ἦττον διέφθειρε τοῦ προτέρου θανατικοῦ πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ τὰ πόρρω ταύτης.

Ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ γενομένου πάλιν σεισμοῦ μεγάλου ἐπὶ ὥραν μίαν, ἠκούσθη βρυγμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φοβερώτατος, 5 καὶ ἀπέθανον ἐν τῇ συμπτώσει χιλιάδες ε'. λιτανευόντων οὖν πάντων καὶ τρεμόντων, ἐφάνη ἐν ὁράματι ἀνθρώπῳ τινὶ ὥστε εἰπεῖν τοῖς ἐν τῇ πόλει, ἵνα ἐπιγράψωσιν εἰς τὰ ὑπέρθυρα αὐτῶν· Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, στήτε. καὶ τούτου γενομένου παραυτίκα ἔπαυσεν ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ. καὶ ἀστὴρ 10 540 M. ἐφάνη μέγας εἰς τὸ δυτικὸν μέρος κομήτης ἐπὶ τὰ ἄνω πέμπων τὰς ἀκτῖνας, ὃν ἔλεγον Λαμπαδιάν. καὶ διαμείνας ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας κ' φαίνων οὕτως, ἐγένοντο κοσμικαὶ δημοκρατίαι καὶ φόνοι πολλοί. καὶ μετὰ χρόνον τινὰ γέγονεν ἀστέρων δρόμος ἀφ' ἐσπέρας ἕως πρωῒ, ὥστε πάντας ὑπερ- 15 ἐκπλήττεσθαι καὶ λέγειν ὅτι πίπτουσιν οἱ ἀστέρες. καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν ὁ ἥλιος χωρὶς ἀκτίνων ἐφαίνετο ὥσπερ ἡ σελήνη. πόλεμοι δὲ καὶ νόσοι καὶ θάνατοι τοῖς ἀνθρώποις οὐκ ἐπέλειπον.

Ἦλθε δὲ καὶ ἐκ τὴν δύσιν ἀνθρωπος κομοδρόμος ἐν 20

4—10 cf. Mal. p. 442, 18 Theoph. p. 177, 22. — 10—14 cf. Mal. p. 454, 5 Theoph. p. 181, 14. — 14—16 cf. Mal. p. 477, 10 Theoph. p. 186, 3. — 16—19 cf. Theoph. p. 202, 10. — 20—p. 644, 12 cf. Mal. p. 453, 15 Theoph. p. 224, 15 Leo Gr. p. 130, 1.

1 βουβῶνος BL βομβόνος A. — 5 A verbo φοβερώτατος deficit A quattuor foliis intercisis. — 11 κομήτης DGPRV. — 13 δημοκρατεῖται (-εῖται CP) BCP. — 17 ἀκτίνως C ἀκτίνος P. — ἔφαινε V ἔφειγεν B. — 19 οὐκ ἐπέλειπον BL οὐδ' ὅλως ἔλιπον V οὐ διακατέλιπον R. — 20 ἐκ τὴν δύσιν DEGP ἐκ τῆς δύσεως BCMR ἀπὸ τῆς δύσεως V. — κομοδρόμος GNP.

ἐκ βομβόνων θανατικὸν μῆνας δ' οὐχ ἦττον P. — 3 ταύτης εἰς ἐξάλειψιν P. — 10 παρενθὺν P. — 13 φαινόμενος P. — ἐγίνοντο P. — 14 πλείστοι P. — 15 δρόμος πολὺς ἀφ' P Mal. Theoph. — 17 ἐφαίνετο] ἐστύγναξεν P Theoph. — 17—19 ὥσπερ ἡ σελήνη τὸν ἐνιαυτὸν ὅλον ἐκείνον, ἐν ᾧ οὔτε πόλεμος οὔτε νόσος καὶ θάνατος ἐπιφερόμενος τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλειπεν P Theoph.

Κωνσταντινουπόλει ἔχων κύνα ξανθὸν καὶ τυφλόν, ὅστις κε-
 λευόμενος παρὰ τοῦ κομοδρόμου ἐποiei θαύματα παράδοξα.
 παρεστῶτος γὰρ ὄχλου παμπόλλου, καὶ τοῦ κομοδρόμου λαμ-
 βάνοντος δακτυλίδια χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ καὶ
 5 σιδηρᾶ, καὶ πάντα μίσγων καὶ περισκέπων χρώματι καὶ τῷ
 κυνὶ ἐπιτρέπων, ἐλάμβανε διὰ τοῦ στόματος καὶ ἐδίδου ἐκά-
 στῳ τὸ ἴδιον. ὡσαύτως καὶ νομίσματα παρεῖχε κατ' ὄνομα.
 καὶ πρὸς τούτοις ἐπερωτῶμενος ἐπεδείκνυε τὰς ἐν γαστρὶ
 ἐχούσας νομίσμας καὶ τὰς παρανόμους, τοὺς μοιχοὺς καὶ τὰς
 10 πόρνας, τοὺς εὐπροαιρέτους καὶ ἐλεήμονας, τοὺς ἀδιακρίτους
 541 M. καὶ ἀνελεήμονας, μετὰ ἀληθείας πάντα κατεμήνυνεν. ὅθεν
 ἔλεγον ὅτι πνεῦμα Πύθωνος ἔχει.

Γέγονε δὲ καὶ διαστροφή περὶ τοῦ πάσχα, καὶ ὁ μὲν
 πλεῖστος λαὸς ἐποίησε τὴν ἀπόκρεων πρὸ τοῦ βασιλέως. ὁ
 15 δὲ βασιλεὺς προσέταξεν ἑτέραν ἑβδομάδα παραθῆναι κρέα,
 καὶ πάντες οἱ κρεοπῶλαι σφάζαντες, οὐδεὶς ἡγόραζεν· οὐδὲ
 γὰρ ἥσθιον. τὸ δὲ πάσχα γέγονεν, ὡς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν,
 καὶ εὐρέθη νηστεύων ὁ λαὸς ἑβδομάδα περισσοτέραν.

13—18 cf. Mal. 482, 19 Theoph. p. 225, 5.

2 κομοδρόμου CGNP item v. 3. — 4 δακτύλια NP. — 4.5 καὶ
 σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ RV. — 5 μίσγων CER μινύων V. — 6 ἐκά-
 στον CM. — 10 τοὺς ἀδιακρίτους καὶ ἀνελεήμονας om. CM. —
 καὶ τοὺς ἀδιακρίτους B. — 11 ὅθεν καὶ ἔλεγον RV. — 12 πύ-
 θωνος CP πείθωνος M. — 14 ἀπόκρεων BER ἀπόκρεον NPV
 ἀπόκρεαν L ἀποκρέαν C ἀπ' G. — 15 βασιλεὺς om. N. — ἐκέ-
 λευσε RV. — παραθῆναι BP Mal. Theoph. παραθῆναι CEGLN
 παραθεῖναι RV. — 16 κρεοπῶλοι G et D sed -οι lit. ex -αι. κρεω-
 πῶλοι recc. nonnulli et B item lit. corr. ex -αι. — 17 ἥσθιεν L
 ἥσθι τις R. — 18 ἡρέθη EP.

3 παμπόλλου om. P Mal. Theoph. Leo. — 3.4 λαμβ. ἐκ πολλῶν
 δακτύλια P. — 7 νομίσματα διαφόρων βασιλέων μινύμενα παρ.
 P Mal. Theoph. Leo. — 8 καὶ πρὸς τούτοις παρεστῶτος λαοῦ ἀν-
 δρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐπερωτ. P Mal. Theoph. Leo. — 9.10 καὶ
 τοὺς μοιχοὺς — καὶ τοὺς εὐπροαιρ. — καὶ τοὺς ἀδιακρ. P. —
 16 οὐδὲ] οὐ P.

Καὶ διεβλήθησαν τότε τινὲς ὡς ἀρρενοφθόροι. ὁ δὲ βασιλεὺς διάταξιν ἐξεφώνησεν ἔχουσαν οὕτως· πάντας τοὺς εὐρισκομένους τοὺς μὲν καυλοτομειῖσθαι, τῶν δὲ καλάμους ὀξεῖς ἐμβάλλεσθαι εἰς τοὺς πόρους τῶν αἰδοίων αὐτῶν, καὶ οὕτω κατὰ τὴν ἀγορὰν γυμνοὺς θριαμβεύεσθαι. διὸ καὶ 5 πολλοὶ τῶν μεγιστάνων εὐρέθησαν, τῶν δὲ ἀρχιερέων οὐκ ὀλίγοι, καὶ οὕτω περιηγόμενοι οἰκτρῶς ἐτελεύτησαν. καὶ γενομένου φόβου μεγάλου οἱ λοιποὶ ἐσωφρονίσθησαν. καὶ μάλα εἰκότως· ὁλολυζέτω, γάρ φησιν, πίνυς ὅτι πέπτωκε κέδρος, τοῦτ' ἔστι τῶν ἰσχυρῶν καὶ μεγάλων πιπτόντων τὰ 10 ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν. οὕτω γε μὴν καὶ ὁ σοφὸς λέγει· τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται. καί· λοιμοῦ μαστιγούμενου ἄφρων πανουργότερος γίνεται. Ἡ τοίνυν μυσαρωτάτη καὶ λυσσώδης αὕτη καὶ παρὰ φύσιν ἁμαρτία πρῶην ὑπὸ Σοδόμων διαπραττομένη καὶ 15 512 M. ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα κυρίου Σαβαώθ, ἔφασκεν ὁ πολλὰ πρῶτον

1—8 cf. Mal. p. 436, 3 Theoph. p. 177, 11 Leo Gr. p. 128, 17. — 9 Zach. 11, 2. — 12 Prov. 29, 16. — 13 Prov. 19, 25.

1 καὶ διεβλήθ. (δὲ add. E) τότε τινὲς (τινες τότε C) CENR τότε (δὲ add. G) διεβλήθησάν τινες BGV διεβλήθησαν δέ τινες (om. τότε) L. — 2 τοὺς τοιούτους εὐρισκομένους L τοὺς εὐρ. ἀρρενοφθόρους B τοὺς εὐρ. εἰς τὴν τοιαύτην βδελλυρὰν καὶ παρὰ φύσιν ἐσχρὰν πρᾶξιν G. — 5 τὴν ἀγορὰν — p. 647, 22 ἐτέχθη om. G. — 5 γυμνοῦσθαι καὶ θριαμβεύεσθαι V et recc. nonnulli γυμνοῦσθαι καὶ om. recc. rell. — 9 φησιν om. NR. — 13 μαστιγούμενον CV μαστιγούμενον N μαστιζόμενον Suid. v. ὁλολυζέτω πίνυς. — 17 πρότερον N.

1—9 sic in P: τινὲς δὲ διαβληθέντες ὡς ἀρρενοφθ. διάταξιν ἐξεφώνησε τοὺς εὐρισκομένους οὕτω τοὺς μὲν καυλοτομ. τοὺς δὲ καλ. ὀξ. εἰς τοὺς πόρους ἐμβάλλεσθαι τῶν αἰδοίων αὐτῶν καὶ οὕτω κ. τ. ἀγ. θριαμβ. διὸ πολλοὶ καὶ τῶν ἐνδόξων καὶ μεγιστ. εὐρεθέντες καὶ τῶν ἀρχ. καὶ οὕτω τιμωρηθέντες περιηγόμενοι δεινῶς ἐτέλ. καὶ γενόμενος φόβος μέγας ἐσωφρόνησε τοὺς λοιπούς· καὶ μ. εἰκ. — 13 P add.: πανουργος δὲ ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται (Prov. 22, 3).

μακροθυμήσας καὶ ὕστερον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ ἀνεπίστροφον τῆς ἀδιακρίτου καὶ ἀκολάστου γνώμης ἐπάξας μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν· κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γόμορρας πεπλήθυνται πρὸς με, καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.
 5 καὶ ἐπάγει λέγουσα ἡ γραφή· καὶ ἔβρεξε κύριος πῦρ, καὶ θεῖον παρὰ κυρίου ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περιόικον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν. εἰ δέ τις τῶν μὴ τὴν γῆν ἐκείνην ἐωρακότων ἀπιστοίῃ μὴ οὕτως ἔχειν, ἀκουέτω τῆς
 10 θείας γραφῆς διηγουμένης καὶ λεγούσης· αὕτη δίκαιον ἔξαπολλυμένων ἀσεβῶν ἐρρύσατο φνυγόντα καταβάσιον πῦρ Πενταπόλεως· ἧς ἔτι μαρτύριον τῆς πονηρίας καπνίζομένη
 543 M. καθέστηκεν χέρσος καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτά. ὡσαύτως γε καὶ Ἰουδα Ἰακώβου φάσκοντος· ὥς Σόδομα καὶ
 15 Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα πρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.
 Λέγει δὲ καὶ ὁ θεὸς Χρυσόστομος· ἀπιστεῖ τις τῇ γεννη; τὰ Σόδομα διαλογιζέσθω, τὰ Γόμορρα ἐννοεῖτω, τὴν
 20 γεγεννημένην τιμωρίαν καὶ ἔτι μένουσαν καὶ τοῦ διαιωνίζειν τὴν κόλασιν ἐναργὲς τεκμήριον παριστῶσαν. καὶ γὰρ οὐ μόνον ἡ γῆ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἄηρ καὶ τὰ ὕδατα μετέσχε

3 Gen. 18, 20. — 5 Gen. 19, 24; 25. — 9—17 cf. Anastas. Sin. Quaest. 8 Migne Tom. 89, 393 A. — 10 Sap. 10, 6; 7. — 14 Ep. Jud. 7. — 18—p. 647, 10 Chrysost. Hom. in I. Thess. 8, cp. 3 Migne Tom. 62, 442 fin. ordine inverso.

3 μάλα δικαίως BP Suid. v. κραυγὴ Σοδόμων. μάλα καὶ δικαίως C DERV καὶ μάλα δικαίως M. — 5. 6 πῦρ παρὰ κυρίον καὶ θεῖον V καὶ θεῖον om. R. — 8 ἐν αὐταῖς ταῖς πόλεσιν N. — μὴ τὴν γῆν ἐκείνην BP τὴν γῆν ἐκείνην μὴ CERV et m. 2 D μὴ om. N. — 18 ἀπιστῇ C εἰ ἀπιστεῖ RV Chrys.

8 Post πόλεσιν alia add. P seorsim edenda. — 10 διηγουμένης περὶ τῆς σοφίας καὶ λεγούσης P. — 17 P add.: καὶ οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται (Ep. Jud. 13. cf. Anast. Sin. l. l.).

τῆς συμφορᾶς. καὶ καθάπερ σώματος ἐμπρησθέντος τὸ μὲν σχῆμα μένει καὶ ὁ τύπος ἐν τῇ τοῦ πυρὸς ὄψει καὶ ὁ ὄγκος καὶ ἡ ἀναλογία, ἡ δὲ δύναμις οὐκέτι, οὕτω δὴ κἀκεῖσε γῆν ἔστιν ἰδεῖν, ἀλλ' οὐδὲν ἔχουσιν γῆς, ἀλλὰ πάντα τέφρα, πάντα σποδός· δένδρα καὶ καρπούς, ἀλλ' οὐδὲν δένδρων 5 οὐδὲ καρπῶν· ἄερα καὶ ὕδωρ, ἀλλ' οὐδὲν ὕδατος οὐδὲ ἀέρος, ἐπειδὴ καὶ ταῦτα τετέφρωνται. τοιγαροῦν οὐδὲν ἕτερον ἢ κάμινός ἐστιν ὁ ἀήρ, κάμινος τὸ ὕδωρ, πάντα ἄκαρπα, πάντα ἄγονα, πάντα πρὸς τιμωρίαν τῆς προλαβούσης ὀργῆς καὶ εἰκόνες τῆς μελλούσης κολάσεως. ἐννόησον τοίνυν ἡλίκον 10 ἔστι τὸ ἁμάρτημα ὡς βιάσασθαι πρὸ καιροῦ τὴν γέενναν φανῆναι. καὶ γὰρ παράδοξος ἦν ὁ ὑετὸς ἐκείνος, ἐπειδὴ καὶ παρὰ φύσιν καὶ παράνομος ἡ μίξις, καὶ κατέκλυσε τὴν γῆν, ἐπειδὴ καὶ τὰς ἐκείνων ψυχὰς ἡ χαλεπή καὶ ἐπάρατος ἐπιθυμία. ἀλλ' ὡς τῆς παραπληξίας τῶν τοῦτο κατεργαζο- 15 μένων. καὶ γὰρ ἀλόγων ἀνοητότεροι καὶ κυνῶν ἀναιδέστεροι. οὐδαμοῦ γὰρ τοιαύτη μίξις παρ' ἐκείνοις, ἀλλ' ἐπιγινώσκει τοὺς ἰδίους ὄρους ἢ φύσεις. τούτους καὶ ἀνδροφόνων χείρους εἶναι λέγω, καὶ ὅπερ ἂν εἴποις ἁμάρτημα, οὐδὲν ἴσον ἐρεῖς τῆς παρανομίας ταύτης. ὁ μὲν γὰρ ἀνδροφόνος τὴν 20 544 M. ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐχώρισεν, οὗτος δὲ τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ σώματος ἀπώλεσεν. πόθεν οὖν ἐτέχθη τὸ μέγα τοῦτο

10—15 Chrysost. Hom. in Rom. 4 cp. 3. Migne Tom. 60, 420 med. — 15—18 *ibid.* paullo post. — 18—22 *ib.* cp. 2 fin. Migne 419 med. ordine inverso. — 22—p. 648, 5 *ib.* cp. 3 fin. Migne 420 med.

6 ὕδατος καὶ ἀέρος RV. — 7 ἐπειδὴ καὶ ταῦτα BD (ἐπειδὴ γὰρ καὶ ταῦτα P καὶ γὰρ καὶ ταῦτα Chr.) ἐπειδὴ ταῦτα CMRV ἐπειδὴ πάντα V ἐπεί ταῦτα E. — 7. 8 ἕτερόν ἐστιν ὁ ἀήρ ἢ κάμινος N ἕτερόν ἐστιν ἢ κάμινος ὁ ἀήρ V. — 13 κατέκλυσε BCNR. — 16 καὶ γὰρ ἀλόγων BPR καὶ γὰρ καὶ ἄλ. rell. — 19 εἴπης BP. — ἴσον BCDRV.

5 πάντα σποδός om. P Chr. — 16 Post κατεργαζομένων alia quaedam add. P. — 18 τούτους ἐγὼ καὶ P Chr.

κακόν; ἀπὸ τρυφῆς καὶ σπατάλης καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ φοβεῖ-
σθαι τὸν θεὸν καὶ τὴν μέλλουσαν κρίσιν. ὅταν γὰρ ἐκ-
βάλλωσι τινες τὸν τοιοῦτον φόβον ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἐγκαταλιμπάνονται εἰς τέλος καὶ οὕτως ἔρχονται εἰς ἐπιθυ-
5 μίας ἀνοήτους καὶ βλαβεράς καὶ εἰς πάθη ἀτιμίας. ὥσπερ
γὰρ πολλοὶ πολλάκις τὴν τῶν σιτίων ἐπιθυμίαν ἀφέντες γῆν
σιτοῦνται καὶ λίθους μικράς, καὶ ἕτεροι δὲ ὑπὸ δόλους κατε-
χόμενοι σφοδροῦ καὶ βορβόρου πολλάκις ἐπιθυμοῦσιν, οὕτω
κάκῃνοι καταλειφθέντες διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας πρὸς
10 τὸν ἄθεσμον τοῦτον ἐξεκαύθησαν ἔρωτα. εἰ δὲ οὐκ αἰσθάν-
ονται, ἀλλ' ἡδονταί, μὴ θαυμάσης. καὶ γὰρ οἱ μαινόμενοι
καὶ φρενίτιδι κατεχόμενοι νόσφ' τὰ πολλὰ ἑαυτοὺς ἀδικοῦντες
καὶ ἔλεινὰ πράσσοντες, ἐφ' οἷς αὐτοὺς ἕτεροι δακρύουσιν,
γελῶσι καὶ τοῖς γινομένοις αὐτοῖς ἐντρυφῶσιν. πόσαι λοιπὸν
15 γέενναι τοῖς τοιοῦτοις ἀρκέσωσιν, καὶ πόσα κολαστήρια; εἰ
δὲ καταγελᾶς γέεννης ἀκούων καὶ ἀπιστεῖς ἐκείνῳ τῷ πυρὶ,
ἀναμνήσθητι πάλιν τὸν ἐν Σοδόμοις θεῖον ἐμπρησμόν καὶ
τὴν φοβεράν ἐκείνην φλόγωσιν. εἰ οὖν τοιαῦτα πράττων
καὶ σὺ δίκην οὐ δίδως, μὴ θαυμάσης. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ὥς
20 μὴ τὴν γέενναν εἰδότες ἐκολάσθησαν παρὰ πόδας, σὺ δὲ

5—10 Chrys. *ib.* cp. 1 *fin.* Migne 417 *fin.* — 10—14 *ib.* cp. 2
Migne 418 *fin.* — 14—18 *ib.* cp. 3 Migne 420 *post. init.* —
18—p. 649, 7 Chrysostomi verba in Hom. in I. Thess. 8 cp. 3
Migne 443 *fin.* 444 *init.* in breviorē formam redacta et mutata.

2 ἐκβάλλωσι BCD et recc. quidam ἐκβάλλουσι G et recc. alii.
— 7 μικροὺς BMRV Chr. — 8. 9 οὕτω δὴ κάκῃνοι codd. *praeter*
BP Chr. — 9 καταληφθέντες CD. — 10 τοῦτον C τοῦτων EP.
— ἐξεκαύθησαν B κατεκαύθησαν R. — 13 ἐφ' οἷς αὐτοῖς RV.
— 14 γενομένοις BR λεγομένοις P. — 15 ἀρκέσωσιν DEGR
ἀρκέσουσιν BCMV Chr. — καὶ πόσα BP καὶ om. rell. — 16 ἀπι-
στῆς CGM. — 17 ἐμπρησμόν CGM ἐμπυρισμόν EP.

1 καὶ σπατάλης καὶ ἐγκαταλείψεως θεοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ φοβ.
αὐτόν καὶ P (cf. Chrys. l. l. cp. 1 Migne 418 *init.*). — 10 ἔρωτα
καὶ πρὸς τὴν μαζὰν ὄρεξιν μαζίαν τε καὶ λύσσαν P. — 12 τὰ
om. P Chr. — 15 γέενναι τοὺς τοιοῦτους P.

ὅσα ἂν ἀμάρτης, κἂν μηδεμίαν δίκην δῶς ἐνταῦθα, ἐκεῖ πάντα χαλεπωτέρως ἀποτίσῃ καὶ κολασθῇσῃ. διὰ τί; ὅτι πλείονος ἀπηλεύσαμεν χάριτος. ὅταν δὲ καὶ πλείονα καὶ μείζονα πταίωμεν ἐκείνων, ποίας συγγνώμης τύχωμεν ἐκ προγόνων τὰ σωτηριώδη παραλαβόντες διδάγματα, ἅπερ 5 ἐκεῖνοι παντελῶς οὔτε ἤκουσαν οὔτε ἔμαθον, ὥστε διὰ τοῦτο μειζόνως κολασθῇσόμεθα, κἂν τε μικρὰν δίκην ἐνταῦθα δῶμεν, κἂν τε μὴ δῶμεν. οὐκοῦν μηδείς ὁρῶν πονηροῦς εὐπραγοῦντας θορυβεῖσθω. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐνταῦθα ἡ ἀνταπόδοσις οὔτε τῆς ἀρετῆς οὔτε τῆς πονηρίας. εἰ δέ που 10 καὶ γίνεται τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πονηρίας, ἄλλ' οὐχὶ κατ' ἀξίαν, ἀλλ' ἀπλῶς ὥσανει γεῦμα τῆς κρίσεως, ἵνα οἱ τῇ 545 M. ἀναστάσει διαπιστοῦντες τοῖς γοῦν ἐνταῦθα σωφρονίζονται. ὅταν οὖν εὐπραγῇ ὁ πονηρός, ἐπὶ κακῷ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς· ἵνα γὰρ ὧν ἔπραξεν ἴσως ἀγαθῶν τὴν ἀντίδοσιν ἐν- 15 ταῦθα λαβὼν ἐκεῖ λοιπὸν τέλεον κολάζεται. ὅταν δὲ πάσῃ ὁ ἀγαθός, μακάριος ὄντως ἐστίν· ἵνα γὰρ ἀποθήμενος πάντα καὶ τὰ μικρὰ ἀμαρτήματα εὐδόκιμος καὶ καθαρὸς ἀπὲρ καὶ ἀνέμθνος. ἐκεῖ γὰρ εἰσιν οἱ τέλειοι στέφανοι τῶν ἀγαθῶν καὶ ἐκεῖ αἱ σφοδροτέρα καὶ ἀπέραντοι κολάσεις τῶν πονη- 20 ρῶν. καὶ ὥσπερ ὁ σηπεδόνα ἔχων, κἂν μὴ τέμνηται, ἀρρωστεῖ καὶ τότε μᾶλλον ἐστὶν ἐν κακοῖς, ὅταν μὴ τέμνηται, οὕτω καὶ ὁ ἀμαρτάνων, κἂν μὴ κολάζεται, πάντων ἐστὶν ἀθλιώτερος. καὶ καθάπερ οἱ σπλήνα καὶ ὕδερρον ἔχοντες, ὅταν ἀπολαύσῃσι τραπέζης δαψιλοῦς καὶ ψυχροποσίας καὶ 25

1 κἂν] καὶ CERV. — δίδως CNV et recc. nonnulli. — 3 ἀπελεύσαμεν V Chr. ἀπολαύσαμεν M. — 4 πταίωμεν CGMP. — 11 καὶ γίνεται BP γίνεται καὶ rell. — 12 οἱ BGNP μὴ CRV μὲ E. — 15 ἴσως post ἔπραξεν om., post λαβὼν v. 16 ins. RV utroque loco exhibet E. — 16 λοιπὸν om. E et recc. quidam. — τέλεον BP πλείον E πλέον rell. — κολάζεται CN. — πάσχει CGM. — 18 ἀπείη CNR ἀπείη P. — 21 καὶ ὥσπερ ὁ B ὥσπερ οὖν ὁ P ὥσπερ καὶ ὁ rell. — 22 τέμνεται C τέμνη V.

πολυτελῶν ἐδεσμάτων καὶ καρνευμαίων, τότε μάλιστα πάν-
 των εἰσὶν ἐλεεινότεροι τῇ τρυφῇ τὸ νόσημα προσαύξοντες,
 ἂν δὲ ἄγγωνται λιμῷ καὶ δίψει κατὰ τοὺς ἱατρικὸν νόμους,
 ἐλπίδα τινὰ σωτηρίας ἔχουσιν, οὕτω καὶ οἱ ζῶντες ἐν πονη-
 5 ρίᾳ, εἰ μὲν κολάζονται, χρηστὰς ἔχουσι τὰς ἐλπίδας, εἰ δὲ
 μετὰ τῆς πονηρίας ἀπολαύουσι τρυφῆς καὶ ἀδείας, τῶν ἐν
 ὑδέρῳ γαστριζομένων ἐλεεινότεροι σφόδρα ἂν εἴεν, καὶ το-
 σοῦτω πλέον, ὅσῳ ψυχὴ σώματός ἐστι βελτιώτερον. εἰ τοί-
 νυν ἐκεῖνοι μήτε νόμον ἔχοντες τὸν καλύοντα αὐτοὺς τῆς
 10 ἀθεμίτου πράξεως μήτε προφήτας εἰδότες οὐδεμιᾶς ἔτυχον
 συγγνώμης, ἀλλὰ πυρὸς καὶ θείου παρανώμα γεγόνασιν,
 πόσης μᾶλλον ἡμεῖς ἐσμεν ἄξιοι τιμωρίας καὶ χαλεπωτέρας
 ὑπεύθυνοι καταδίκης, οἱ νόμον καὶ προφήτας καὶ εὐαγγε-
 λιστὰς καὶ διδασκάλους ἀναγινώσκοντες καὶ χεῖρονα ποιοῦν-
 15 τες; τίνος δὲ ἔνεκεν τοιαῦτα δρώντων ἡμῶν οὐκ ἐπάγει καὶ
 ἡμῖν ὁ θεὸς τοιαύτην πανωλεθρίαν; ἐπειδὴ ἄλλη κόλασις
 ἀργαλειωτέρα καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἕτερον πῦρ ἄσβεστον ἡμᾶς
 ἐκδέχεται δεινότερον καὶ σφοδρότερον. ὁ σκώληξ, γὰρ φησιν,
 αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται. διὰ δὲ
 20 τοῦτο καὶ ὁ παλαιὸς καὶ θεῖος νόμος ἀναστέλλων τὴν ἐξά-
 γιστον αἰσχουργίαν ταύτην καὶ ὀλέθριον ἔφασκεν· οὐ κοι-
 546 M. μηθήσῃ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικείαν, βδέλυγμα γὰρ ἐστίν.
 καί· ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικείαν θανάτῳ
 θανατούσθωσαν ἀμφότεροι. ἐπικατάρατος γὰρ ὁ τοιοῦτος.
 25 λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς.

8—19 cf. Anastas. Sin. Quaest. 8 Migne 89, 393 B. —
 18 Jes. 66, 24. — 21 Levit. 18, 22. — 23 Levit. 20, 13; 27.

3 ἄγγωνται CGMP ἄγωνται R. — δίψει EPRV δίψη BC
 GN. — 5 ἔχουσι CDG. — 6 ἀδείας P ἀηδίας (ἀειδ. M) MR. —
 8 πλέον ERV. — ὅσον ER. — 16 πανωλεθρίαν CGNV. —
 17 ἀργαλειωτέρα P ἀργαλειοτέρα CGNR. — 18. 19 γὰρ αὐτῶν
 φησιν R φησιν om. CD.

16 ἐπειδὴ γὰρ P. — 18 δεινότερόν τε καὶ P. — 25 λίθοις
 om. P. — λιθοβολήσεται P. — Post αὐτούς alia eiusdem argu-
 menti ins. P.

Ταύτην τοίνυν τὴν ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶξιν τῶν ἀνθαιρέτως πασχόντων θριαμβεύων εὖ μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος οὕτω φάσκει· ἀκολασίας γὰρ ἔνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν 5 φύσιν μετατιθέντες ἢ ἀσελγείας ἔνεκεν τὴν θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῇ μορφῇ διαφθείρουσιν ἐκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ γένους πολέμοι καὶ σπῖλοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται. δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως 10 ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι μιὰρᾳ πολιτεῖα καὶ πεφθαρμένη τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες, ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες καὶ γράμμα νενοθυμένον. ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποιχέσθωσαν καὶ ἁγίων συνόδων ὡς ἐβδελυγμένον ἄγος καὶ θεοστνγὲς ἐλαννέσθωσαν. ἐπειδὴ 15 γὰρ αἰσχίστη καὶ κακίστη γνώμη τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν ἀπηγορευμένην πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ εὐαγγελικῆς καὶ 20 ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη Μωϋσῆς· θλαδίας καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων τοι-

23 Deuteron. 23, 1.

7 ὅπ' ἄλλων B P Suid. v. σπάδων. ὑπὸ ἄλλων tell. — 9 σπῖλοι CEGN σπῖλοις P. — 13 περιφέροντες RV. — 14 καὶ ἁγίων — 15 ἐλαννέσθωσαν om. B Suid. — 17 καὶ ante διαβεβλημένον om. MV. — 16 ἔργον καὶ δόγμα N. — 20 ἐξ ἀγγελικῆς B Suid. εὐαγγελικῆς (om. ἐξ) GPR. — 23 εἰς οἶκον κυρίου BNR Suid.

1 τὴν τοίνυν ἀκόλ. P. — γνώμην τε καὶ P. — 2 πασχόντων καὶ φθειρομένων P. — 7 παραφθείρουσι P. — 17 διαβδελυγμένον P. — 19 λειτουργεῖαν P. — 24 τῶν μεγιστάνων οἰκίας P.

ούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦς μηνίσκους ἐπὶ τρα-
 χήλου φοροῦντας, φύσιν μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχον-
 τας καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας καὶ τεθρυμμένως φθειργο-
 μένους. ὥσπερ ἑταιρίδες ἀπρεπῶς ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν
 5 περισείουσι καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε καὶ ἀναιδῶς οἰστρηλα-
 σίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν ὥς
 γυναιῖκες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται,
 547 M. μετὰ γυναικῶν δὲ ὥς φύλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν
 ἰνδάλματα καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπερυσθιασμένως
 10 αἰσχροπραγοῦσιν. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων
 καὶ βεβήλων φθειρόμενοι μαλακίζονται καὶ καταμιαίνονται
 διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας, αὐτοὶ δὲ
 γυναικάρια ταλαίπωρα καὶ σεσωρευμένα κατὰ τὸ εἰρημένον
 ἁμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν οἷα λυσσώδεις
 15 κύνες, καὶ τὸ δὴ χαλεπώτερον καὶ ἐλεεινότερον, ἐντεῦθεν
 αἵτιοι γίνονται καὶ πρόξενοί τε καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου
 κολάσεως οἳ τε φθείροντες καὶ οἳ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὦ τῆς
 ἀφροσύνης, ὦ τῆς ἀπάτης καὶ παραπληξίας. τούτους γὰρ
 ἄνθρωποι καὶ μάλιστα προύχοντες ὥς σώφρονας παραδεχό-
 20 μενοι πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν, οἳ γε εἰσοικιζόμενοι καὶ
 παρρησίας τυγχάνοντες τοὺς ὄντως δικαίως ἀρετῆς ἐπιμελου-

13 II. Timoth. 3, 6.

3 κεκλασμένον N. — 4 καὶ ὥσπερ ἐτ. B ὥσπερ γὰρ ἐτ. V
 ὥσπερ αἱ ἐτ. C ὥσπερ αἱ τερίδες GP. In D ὥσπερ om. et ὡς m. 1
 spr. vers. — 9 ἀπερυσθιασμένως (ἀπεριθρ. M) GNPR ἀπην-
 θριασμένως BCE ἀπηνθριωμένως V. — 13 καὶ σεσωρευμένα BP
 καὶ σεσοβημένα Suid. καὶ om. rel.

17 Post φθειρόμενοι P add.: καὶ τῆς οὐρανίου βασιλείας ἐκ-
 πτωτοὶ κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ἀπόφασιν (I. Cor. 6, 9; 10), ἡ φησι
 κατὰ συζυγίαν· οὔτε ἀρσενικοῖται οὔτε μαλακοὶ βασιλείαν θεοῦ
 οὐ κληρονομήσουσιν. μαλακοὺς γὰρ τοὺς φθειρομένους καὶ μα-
 λακιζομένους εἰκότως ἀποκαλέσας ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐξ ἀρρωστίας
 φθειρομένων ὡς οὗτοι παρὰ τῶν μαλακιζόντων αὐτοὺς καὶ φθει-
 ρόντων. — 18 ἀποπληξίας P. — 19 σώφρονα P. — 20 εἰσοικι-
 ζόμενοι — 21 ἐπιμελουμένους om. P.

μένους σώφρονας ἄνδρας κατὰ μικρὸν δειλεύσαντες εἰς τὸ
 τῶν Σοδόμων αἰσχροὺς βάραθρον κατηκόντισαν ἑλεεινῶς καὶ
 τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀραρότως πάνυ
 γε τούτους καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγγελικὸς καὶ ἄριστος
 βίος καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύσσεται λίαν ὥς θεομισεῖς καὶ 5
 ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν προτιμή-
 σαντες καὶ ποθήσαντες ὅσον ἦκεν ἐπ' αὐτοῖς πόλεις μὲν
 ἠφάνισαν τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθει-
 ροντες φθειρόμενοι, εὐανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς καὶ ἡλι-
 κίαν καὶ τὴν ἀρρενοπρεπῆ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν 10
 καὶ ἀπλῶς τὴν σύντονον καὶ σφρίγουςαν ἀκμὴν τῆς νεότη-
 τος λυμηνάμενοι φανερῶς ἀθλίους καὶ καταγελάστους ἐποίη-
 σαν τοὺς ἁλόντας. οὓς γε φευκτέον προτροπαδὴν καὶ
 βδελυκτέον ἐνδίκως ὥς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους καὶ
 ἐναγεῖς ὄντως καὶ τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ 15
 ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρότερον τῶν οὕτω πορνευ-
 ομένων τε καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γάρ, ὥς ἀληθῶς καὶ
 ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδοντες καὶ τὰ μόρια
 τῆς αἰσχουρυγίας ποσῶς ἔχοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως καὶ

2 αἰσχροὺς *om.* CDEGR. — 5 λίαν BP Suid. *om.* V τούτους
rell. — ὥς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους *om.* DG. — 9 καὶ φθειρό-
 μενοι RV Suid. — 10 καὶ γενναίαν V Suid. — ἐξανάλωσαν BR.
 — 11 σφρίγουςαν EGPR σφριγῶσαν *rell.* Suid. — 13 ἁλόντας
 DGPR. — γε *om.* DG. — 17 ἀληθῶς καὶ *om.* Suid. (*cf. infra* P).
 — 18 σπάδοντες E Suid. *et recc. quidam.*

1 σώφρονας ὄντως καὶ δικαίους ἄνδρας ἔσθ' ὅτε δειλεύσαν-
 τες P. — 2 αἰσχροβόθρῳ (*sic*) P. — 3 παρέπεμψαν, ὥσπερ
 δὴ καὶ γυναῖκας, ἄμφω κοινὸν γενόμενοι πῶμα χαλαϊπῶν καὶ
 ὀλέθριον. — 4 εὐαγγελικῶς μυσσαττόμενος ἄριστος βίος P. —
 6 τοιαύτην αἰρεσὶν δαιμονιώδη καὶ τοιαύτην ἐξαγ. ζωὴν P. —
 7 πόλεις] πολλοὺς P. — 12 φανερῶς ἑλεεινοὺς καὶ ἀθλίους τε
 καὶ καταγ. P. — 14 σωματοφθ. τε καὶ P. — 16 μυσαρ. ἢ βδε-
 λυκτότερον τῶν οὕτω φθειρομένων καὶ πορν. τε καὶ πορν. μά-
 λιστα κἀκείνων πολλάκις ἐξ ὑπερβολῆς ἀκολάστου γνώμης καὶ
 λυσσώδους μανίας. εἰώθασι γάρ, ὥς ἀκριβῶς ὄντως μεμαθ. P. —
 19 ποσῶς] πᾶσάν P.

ἀκολασταίνειν ἀκορέστως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι
καὶ ἐκτετμημένοι. καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γεννητῆς ἐστερη-
μένοι ταῦτα — φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας
548 M. — διὰ χειρὸς καὶ δακτύλου φθείρειν τὰς ἀθλίας γυναῖκας
καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς οἱ ἀνόσιοι κατεργάζε-
σθαι <πεφύκασιν>. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἀριδῆλως
ἔφη· μακάριος εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα,
καὶ παρθένος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. εἰ-
κότως οὖν ἄθηλοι, ἄνανδρες, ἀνδρόγυννοι, σιδηροκατάδικοι
10 καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ
καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην καὶ
μὴ πιστεύνετωσαν τῷ ψεύδει καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρ-
ρότητι καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθή-
σεται, καὶ ἀπὸ ψεύδους τί ἀληθεύσει;

15

[ιη'. Περὶ Ἰουστίνου.]

550 M. Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰουστῖνος ἀνεψιὸς
αὐτοῦ ἔτη ιγ'. ὃς κτίσας παλάτιον ἔξω τῆς πόλεως καὶ
λιμένα ἐν τῇ πόλει τὸ μὲν ἐκάλεσε Σοφιανάς, τὸν δὲ Σοφίας
εἰς ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Σοφίας. ἐφ' οὗ καὶ Ἰου-

7 Sap. 3, 13; 14. — 13 Sir. 31 (34), 4. — 16—19 cf. Theoph.
p. 243, 10; p. 250, 9. — 19—p. 656, 11 cf. Eug. Wolter, Der Juden-
knabe, in Bibliotheca Normannica vol. II.

1 ἀλλά γε καὶ BP Suid. γε om. rell. — 2 γεννητῆς CDG
γενετῆς E Suid. — 6 πεφύκασιν add. e P om. rell. Suid. —
9 ἄνανδροι V Suid. — 18 τὸν δὲ GLP τὸ δὲ rell. — 19 τῆς
ἑαυτοῦ γυναικὸς CEGLP τῆς αὐτοῦ γυν. BN τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ RV.

4 γυναῖκας om. P. — 6 καὶ τοῦτο μυστικῶς ὑπεμφαίνων
ὁ σοφὸς καὶ ἀναστέλλων ἄμφω τὴν παράνομον ἀρρητοποιίαν
ἔφη P. — 8 εἰκότως οὖν σφόδρα καὶ μάλα καιρίως ἄθηλυ,
ἄνανδρες, ἀνδρογ. καὶ σιδηρ. τε καὶ γυν. P. — 13 ἀκαθάρτου
φησὶν τί P. — 14 Post ἀληθεύσει alia add. P. — 16 In mg. P:
ἰστέον ὅτι ὁ αὐτὸς Ἰουστῖνος κτίζει τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀγίων
ἀποστόλων πέτρων καὶ παύλου ἐν τῷ ὁρφανοτροφίῳ (cf. Theoph.
p. 244, 7).

δαῖός τις ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑελοψικὴν τέχνην ἔχων παι-
 δίον ἐκέκτητο μονογενές, ὃ καὶ παρέδωκε μανθάνειν γράμ-
 ματα πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. ἥς ὁ σκευοφύλαξ ἔχων
 λείψανα πολλὰ τῆς ἀγίας τραπέζης ἐξ ἱκανοῦ χρόνου προσε- 5
 κалέσατο παῖδας πρὸς τὸ δαπανῆσαι αὐτά. μεθ' ὧν σύν-
 ἦλθε καὶ τὸ Ἰουδαϊκὸν παιδίον. ἀπολυθὲν δὲ καὶ πρὸς
 τοὺς γονεῖς ἐλθόν, φησὶν ὁ πατήρ αὐτοῦ· ἵνα τί ἐβράδυνας,
 τέκνον; ὁ δὲ παῖς ἀποκριθεὶς εἶπεν· μετὰ τῶν χριστιανῶν
 παιδίων ἀπελθὼν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἔφαγον καὶ γώ, 551 M.
 πάτερ, καὶ διὰ τοῦτο ἐβράδυνα. ὁ δὲ δόλιος ἐκεῖνος θῆρ 10
 σφόδρα μανεῖς ἔσχε παρ' ἑαυτῶ τὸν λόγον καὶ μετὰ τὸ
 ἄριστον συμπαραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ
 πρὸς τὸ ἐργαστήριον ἀπελθὼν ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν κάμι-
 νον, καὶ κλείσας τὴν θύραν ἀνεχώρησεν. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ
 γινώσκουσα τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τοῦ παιδὸς μανίαν εἰς τὸ 15
 ἐργαστήριον ἐν σπουδῇ παρεγένετο καὶ παρακύψασα διὰ τῆς
 ὀπῆς τῆς θύρας ἤκουσε τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ἔσωθεν τῆς
 καμίνου, καὶ τὴν θύραν κλάσασα καὶ εἰσελθοῦσα ἐξέβαλε
 τὸν υἱὸν αὐτῆς ἄφλεκτον ἐκ τῆς καμίνου. λεγούσης δὲ
 αὐτῆς· τίς ἐνέβαλέ σε, τέκνον, εἰς τὴν κάμινον, καὶ πῶς 20
 οὐκ ἐκάης; φησὶν ὁ παῖς· ὁ μὲν πατήρ μου ἐνέβαλέ με,
 γυνὴ δὲ πορφυροφοροῦσα ἦλθε καὶ τὴν φλόγα κατέσβεσε

7 ἐλθόν PV ἐλθὼν CEGLNR ἀπελθόν B. — 9 ἀπελθὼν
 BV. — μεγάλην om. LRV. — 16 ἐν om. BLM. — 22 δέ τις
 πορφυροφ. LV.

1 ὑέλωψ τὴν τέχνην ἔχων γυναῖκα καὶ παιδίον μονογενὴ ὃν
 καὶ παρέδ. P. — 5 παῖδας ὡς εἰώθη παρὰ τοῦ διδασκάλου πρὸς
 τὸ δαπ. τὰ λείψανα, μεθ' ὧν συν. P. — 6 ἀπολυθὲν δὲ] καὶ
 συνδαπανήσαν P. — 7 ἐλθὼν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἀρίστου διατί, φησὶν
 ὁ πατήρ, ἐβράδυνας τέκνον. ὁ δὲ λέγει P. — 9—14 sic in P:
 ἀπελθὼν καὶ γώ εἰς τ. μεγ. ἐκκλ. ἔφαγον. ὅπερ ἀκούσας ὁ πατήρ
 καὶ σφόδρα μανεῖς καὶ μετὰ τὸ ἀριστῆσαι πρὸς τὸ ἐργαστήριον
 ἀπελθὼν σὺν αὐτῷ ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν κάμινον καὶ κλ. τ. θύραν
 μηδενὸς εἰδότητος (in mg.: γρ. παρόντος) ἀνεχώρησεν. — 15 εἰς
 τὸ ἐργ. ἐλθοῦσα καὶ παρακύψασα P. — 17 τῆς θύρας om. P. —
 19. 20 ἐκ τ. καμ. λέγουσα· τίς P. — 21 ὁ δὲ φησιν· P.

λέγουσα· μὴ φοβοῦ, παιδίον. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ταῦτα ἀκούσασα καὶ καταπλαγεῖσα, τὸν υἱὸν παραλαβοῦσα πρὸς τὸν πατριάρχην Μηνᾶν ἔφθασε καὶ πάντα ἀναγγείλασα αὐτῷ παρεκάλει χριστιανὴ γενέσθαι μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. ὃς αὐ-
 5 τὴν τῷ βασιλεῖ προσαγαγὼν ἀμφοτέρους, ἐκέλευσεν ὁ βασι-
 λεὺς παραστῆναι καὶ τὸν πατέρα τοῦ παιδίου· καὶ τοῦτον μετὰ τὴν ἐξέτασιν πολλὰ παραινέσας καὶ παρακαλέσας χρι-
 στιανὸν γενέσθαι οὐκ ἔπεισεν. ὅθεν προσέταξεν ἀνασκοιο-
 πισθῆναι αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ ἰδίου τέκνου γενόμενον, τὴν
 10 δὲ γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ὁ πατριάρχης βαπτίσας τὴν μὲν ἐποίησεν ἀσκήτριαν, τὸν δὲ ἀναγνώστην.

[ιθ'. Περὶ Τιβερίου.]

Μετὰ δὲ Ἰουστίνον ἐβασίλευσε Τιβέριος ὁ Θραξ ἔτη δ'.

[κ'. Περὶ Μαυρικίου.]

554 M. 15 Μετὰ δὲ Τιβέριον ἐβασίλευσε Μαυρίκιος Ἀρμένιος καὶ
 γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κ'. ὃς ἔκτισε τὸν ναὸν τῶν ἁγίων μ'
 ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐφ' οὗ καὶ γυνὴ παιδίον ἔτεκεν ἐν
 555 M. Κωνσταντινουπόλει χωρὶς ὀφθαλμῶν καὶ χειρῶν, πρὸς δὲ τῷ
 ἰσχυρῷ ἰχθύος οὐρὰ προσφυγῆς αὐτῷ ὑπῆρχεν, ὁστρακοδέσμων
 20 ἰχθυὶ ἐμφερές. καὶ κύων ἐξάπους κεφαλὴν ἔχων λεοντώδη

16—17 cf. Theoph. p. 267, 29. — 17—20 cf. Theoph. p. 268, 19.

1 λέγουσα PRV λέγουσά μοι rell. — 4 υἱοῦ] παιδίον V et
 recc. quidam (παιδὸς vel παῖ alii). — 9 A verbo τέκνον in or-
 dinem redit A. — 13 Sequitur in V de regno Tiberii narratio
 seorsim edenda. — 15 ἀρμένιος γαμβρὸς P ἀρμένιος ὁ γαμβρὸς R.
 20 ἐμφερέης BCR.

1—4 sic: ἡ δὲ καταπλαγεῖσα καὶ τοῦτον εὐθὺς ἀρπάσασα
 καὶ πρὸς τὸν πατρ. μ. ἐλθοῦσα καὶ ἀναγγ. πάντα παρεκάλει P. —
 5—9 ὁ βασιλεὺς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου παραστῆναι καὶ τοῦτον
 μετὰ τ. ἐξ. πολλὰ παραινέσας χριστ. γεν. καὶ μὴ πεισθέντα προσέτ.
 ἀνασκολ. ὡς P. — 9 γενόμενον om. P. — 13 Alia add. P seorsim
 edenda.

γεννηθεῖς ἐγένετο παμμεγέθης σφόδρα. ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ
 Θράκῃ δύο παιδία ἐγεννήθησαν, τὸ μὲν τετράπουν, τὸ δὲ
 δικέφαλον. λέγουσι δὲ τινες τῶν ἱστορικῶν μὴ προσημαί-
 νειν ἀγαθὰ ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἂν τεχθῶσι τοιαῦτα. ἐφά-
 νησαν δὲ καὶ ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ ἡλίου ἀνατέλλοντος ἀν- 5
 θρωπόμορφα ζῶα δύο, ἀνὴρ καὶ γυνή, ἅπερ σειρῆναι προσ-
 αγορεύονται ἡδύφθογγα πάνυ καὶ θανατηφόρα. τὴν δὲ
 μορφὴν ἔχουσι τὸ μὲν ἥμισυ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀμφαλοῦ
 ἀνθρώπου, τὸ δὲ λοιπὸν πετεινοῦ. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ εὐστερ-
 νος ἦν καὶ κατάπληκτος τὴν ὄψιν καὶ τὴν κόμην ξανθός, 10
 ἡ δὲ γυνή ὁμοίως ὀρωμένη τοὺς τε μαζοὺς εἶχε καὶ τὴν
 ὄψιν ἔτριχον καὶ τὴν κόμην βαθεῖαν. ὁ δὲ λαὸς μετὰ τοῦ
 ὑπάρχον θανμάζοντες ὄρκοις ἔβαλλον ἐκεῖνο τὸ ἀνδρόγυνον
 μὴ καταλῦσαι τὴν θεωρίαν, πρὶν ἂν πάντες ἐμφορηθῶσι
 τῆς παραδόξου ταύτης θέας. καὶ δὴ μέχρις ὥρας θ' πᾶς 15
 ὁ λαὸς ἐθαύμαζεν ὄρων τὰ ζῶα ταῦτα, καὶ οὕτω πάλιν εἰς
 τὸν ποταμὸν κατέδυσαν. τούτων δὲ καταδυσάντων κορκό- 556 M.
 δηλοὶ ἀναδύσαντες καὶ ἐκπηδήσαντες πολλοὺς τῶν ἀνθρώ-
 πων διέφθειραν. ὁ γὰρ τοι κορκόδηλος θηρίον ἐστὶν ὁμοῦ

1—4 cf. Theoph. p. 272, 31. — 4—6 et 9—17 cf. Theoph.
 p. 280, 20. — 19—p. 658, 17 Eustath. Antioch. in Hexaemeron.
 Migne Tom. 18, 726 B *ordine inverso*.

1 ὡσαύτως καὶ ABP ὡσαύτως δὲ καὶ rell. — 6 ζῶα δύο
 ABP δύο ζῶα rell. — σειρῆναι D m. 1 σειρήναι AG σιρίναι LP
 σειρήνες C. — 8 τὸ μὲν ἥμισυ om. RV. — ὀφθαλμοῦ DG. —
 10. 11 κατάπληκτος, ἡ δὲ γυνή τὴν ὄψιν καὶ τὴν κόμην ξανθή,
 ὁμοίως καὶ ὁ ἀνὴρ, τοὺς τε μαζοὺς εἶχε RV. — 13 ἐπάρχον PRV.
 — ἔβαλον BLR. — 14 πρὶν ἂν πάντες ABP πρὶν πάντες V
 πρὶν ἅπαντες rell. — 16 θεωρῶν RV. — 17 κορκόδηλοι AGLP
 (περὶ τοῦ κορκοδήλου mg. C) κορκόδειλοι (-δηλοὶ CD) rell. item
 v. 19 et p. 658, 13. — 18 ἀναδύσαντες καὶ om. L (cf. *infra* P).
 — 19 θηρίον ἐστὶ μέγα ὁμοῦ καὶ ἰχθὺς ἀπὸ RV.

1 παμμεγέθης] μέγας P. — 6 σιρ. μὲν προσαγορεύονται P.
 — 9 τὸ δὲ κάτωθεν ἥμισυ πετεινοῦ P. — 10 Post ξανθός P
 add.: καὶ μισοπόλιος τὸν πῶγονα καὶ μέχρι τῆς ὀσφύος γεγυμνα-
 μένος καὶ ὑπεράνω τοῦ ὕδατος φαινόμενος (cf. Theoph. l. l.). —
 17—18 κατέδυσαν. ἐξ οὗ καὶ κορκ. ἐκπηδήσαντες πολλοὺς P.

καὶ ἰχθὺς μέγας ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις οὐρᾶς. καὶ ἡ μὲν
 χοροῖα τοῦ νώτου αὐτοῦ πέτρα μελαίνῃ προσέοικεν, ἡ δὲ
 γαστήρ λευκή, καὶ πόδες αὐτῷ εἰσι δ', καὶ οὐρὰ μεγίστη
 καὶ τραχεῖα. τῆς δράχεως γὰρ ἔστιν ἑνὸς ὁστέου τελευτὴ καὶ
 5 ἐντέτμηται ἄνωθεν εἰς ἀκάνθας ὥσπερ αἱ τῶν πριόνων
 ἀκμαί, καὶ τύπτει ἐν αὐτῇ πρὸς οὓς ἂν μάχεται, καὶ πολλὰ
 ποιεῖ τραύματα. ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ προσηρμοσμένη τοῖς
 ὤμοις καὶ ἐξισουμένη ἐφ' ὅσον μὲν οὐ κέχηνε θηρίου κε-
 φαλή ἔστιν, ἐπειδὴν δὲ χάνῃ, ὅλη γίνεται στόμα μέχρι τῶν
 10 ὤμων τὸ χάσμα ποιοῦσα. ἀναιρεῖ δὲ τοῦτον πολλάκις ἡ
 ὕδρις λεγομένη ἐν τῷ αὐτῷ ποταμῷ τυγχάνουσα καὶ μορφὴν
 ἔχουσα κυνὸς τοιούτῳ τρόπῳ· τὸ γὰρ στόμα διανοίγων ὁ
 κορκόδηλος καὶ οὕτω καθεύδων, ἡ ὕδρις εἰς πηλὸν ἐγκυλι-
 σαμένη καὶ διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ πρὸς τὴν γαστέρα χω-
 15 ροῦσα καὶ ταύτην διαρρήξασα θᾶπτον ἐξέρχεται διὰ τῆς
 ἔδρας νεκρὸν αὐτὸν καταλιμπάνουσα. καὶ ταῦτα μὲν ὥδε,
 πρὸς δὲ τὰ ἐξῆς ὁ λόγος βαδισάτω.

Πολέμου ποτὲ συγκροτηθέντος μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ
 βαρβάρων ἐπὶ τὴν Μυσίαν, ὑπέθετο Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς,
 20 ὥς φασιν, τῷ στρατηγῷ τῷ καταπιστευθέντι τὸ Ῥωμαϊκὸν
 στρατεύμα παραδοῦναι τούτους τοῖς πολεμίοις διὰ τὴν ἀν-
 αρσίαν αὐτῶν, ὅπερ τοῦ στρατηγοῦ ὑπακούσαντος καὶ γέ-

18—p. 659, 1 cf. Theoph. p. 278, 30.

1 καὶ μέγας ἰχθὺς E (καὶ ἰχθὺς καὶ μέγα Eust.). — 3 με-
 γίστη καὶ τραχεῖα ABPV (μεγ. καὶ παχεῖα Eust.) καὶ om. rell.
 — 4 τελευτὴ GPR Eust. τελετὴ rell. — 5 ἄνωθεν εἰς ABP Eust.
 ἄνωθεν om. rell. — 6 ὀρμαὶ καὶ ἀκμαί RV. — μάχεται ERV.
 — 11 ὕδρις CE ὕδρις A. — 13 ὕδρις E ὕδρις A. — ἐγκυ-
 λισαμένη εἰς πηλὸν RV. — 18 ποτὲ] δὲ P δὲ τότε RV. — τε
 om. B et Exc. de insid. — 22 ὅπερ καὶ γέγονε τοῦ στρατ. ὑπακούσ. B
 τοῦ στρατ. ὑπακούσαντος om. P Exc. — καὶ] οὕτω V om. R.

1 ἄχρις P Eust. — 16 καὶ ταῦτα — 17 βαδισάτω om. P. —
 19—21 μαυρίκιος, ὥς φασιν, τῷ στρατηγῷ ἵνα τὸ ἔωμ. στρατ. παρα-
 δῶ τοῖς πολ. P (cf. Theoph.). — 21 ἀνταρσίαν] ἀταξίαν P Theoph.

γονεν. συνελήφθη οὖν λαὸς πολὺς. τῆς δὲ συγκλήτου 557 **Μ.**
 παρακαλεσάσης τὸν βασιλέα τοῦ ἀγορασθῆναι αὐτούς, εἵξας
 ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν ἄρχοντα τῶν βαρ-
 βάρων, ἵνα τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κρατηθέντας ἀπολύσῃ. ὁ δὲ
 ἐδήλωσεν· ἀποδίδωμι πάντας κατὰ ψυχὴν νόμισμα κομιζό- 5
 μενος. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ ἀνασχόμενος δοῦναι, πάλιν ὁ
 βάρβαρος ἀνὰ ἥμισυ λαβεῖν ἡξίωσεν. τοῦ δὲ βασιλέως μηδὲ
 τοῦτο καταδεξαμένου, θυμωθεὶς ὁ βάρβαρος ἀπέκτεινε πάν-
 τας ὁμοῦ χιλιάδας ἰβ'. ὅθεν ἐκ τούτου μισηθεὶς Μανρι-
 κιος, ἤρξαντο πάντες λοιδορεῖν αὐτὸν καὶ διαβάλλειν. ὁ δὲ 10
 μεταμεληθεὶς καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν καὶ τὸ μέλλον κριτήριον
 ἐννοήσας ἐξελέξατο μᾶλλον ἐνταῦθα τὴν ἁμαρτίαν ἀπολαβεῖν
 καὶ μὴ ἐκεῖσε ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ δικαστηρίου. καὶ ποιήσας
 δεήσεις ἐγγράφους ἀπέστειλεν εἰς τοὺς πατριαρχικούς θρό-
 νους πάντας καὶ εἰς τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀσκητήρια καὶ 15
 μοναστήρια πολλὰ χρήματα καὶ θυμιάματα καὶ κηρούς, ὅπως
 εὕξωνται περὶ αὐτοῦ, ἵνα τὴν ἁμαρτίαν ὧδε ἀπολάβῃ. προ-
 εσκandalίζετο δὲ καὶ εἰς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ ὥς
 εἰς τὸ φῖ γράμμα ὀνομαζόμενον. ὅς καὶ διαφόρως αὐτὸν
 δι' ὄρκων ἐπληροφόρει καθαρὸς εἶναι τῆς ὑποψίας ταύτης. 20
 τοῦ δὲ Μανρικίου τὸν θεὸν ἱκετεύοντος περὶ τῆς ἁμαρτίας

1—10 *cf.* Theoph. p. 279, 26. — 10—p. 661, 12 *cf.* Theoph. p. 284, 21.

1 *συνελήφθη γὰρ* V καὶ *συνελήφθη* R Exc. — 5 *ἐδήλωσεν* AB (τοῦ δὲ δηλώσαντος Exc.) *ἀντεδήλωσεν* *rell.* — νόμισμα κομιζόμενος κατὰ ψυχὴν V νομ. κατὰ ψ. κομιζόμενος R. — 9 ὁ *μανρίκιος* AC *et* *recc.* *quidam.* — 12 *ἐνταῦθα τὴν ἁμαρτίαν* ACDEGP *τὴν ἁμαρτίαν ἐνταῦθα* BMV *τὴν ἁμαρτίαν om.* R. — 13 καὶ μὴ ABP Theoph. ἢ *rell.* — δικαστηρίου ABP *κριτηρίου rell.* — 18 τὸν *om.* AB.

1—5 *συνελήφθη* οὖν *πλήθος πολὺ καὶ τῆς σ. παρακαλ. τὸν βασ. καὶ ἀποστείλας εἰς τὸν ἀρχ. τῶν βαρβ. πρέσβεις ἵνα* — ἀπολύσῃ, φησὶν ὁ βάρβαρος. P. — 5—6 *κομιζόμενος παρὰ τοῦ βασιλέως.* ὁ δὲ μὴ P. — 7 καὶ τοῦ βασιλέως P. — 9 ὁμοῦ] *εὐθὺς* P. — 13 *ἐκεῖ* P. — 18 καὶ *om.* P. — 19—20 *διαφόρως αὐτῷ ἐπάμνυτο καθαρὸς* P Theoph.

τῶν σφαγέντων, εἶδεν ἐνύπνιον τοιοῦτον, ὥς ὅτι, λαοῦ πλεί-
 στου παρεστῶτος τῇ εἰκόνι Χριστοῦ ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ τοῦ
 παλατίου, φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς εἰκόνος λέγουσα· δότε Μαν-
 ρίκιον. ὃν καὶ κρατήσαντες παρέστησαν κατενώπιον τῆς
 5 εἰκόνος. καὶ φησιν ἡ θεία φωνή· ποῦ θέλεις, ὦ Μαν-
 558 M. ρίκιε, ἀποδώσω σοι, ἐνταῦθα ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι; ὁ δὲ
 ἀκούσας καὶ γενόμενος ἔντρομος εἶπεν· φιλάνθρωπε κύριε,
 ὧδε καὶ μὴ ἐκεῖ. καὶ εὐθὺς ἐκέλευσεν ἐκδοθῆναι αὐτὸν
 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν
 10 αὐτοῦ Φωκᾷ τῷ στρατηλάτῃ. διυπνισθεὶς οὖν ὁ βασιλεὺς
 ἀπέστειλε παραντίκα τὸν παρακοιμώμενον ἀγαγεῖν Φιλιππι-
 κὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ διὰ τάχους. ὃς θεασάμενος τὸν
 παρακοιμώμενον ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἀπο-
 γνούς ἡτήσατο κοινωνῆσαι, καὶ οὕτως ἀπῆει πρὸς τὸν βασιλέα
 15 καταλιπὼν τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἐπὶ σάκκου καὶ σποδοῦ κει-
 μένην καὶ κλαίονσαν. εἴτα εἰσελθὼν ἐν τῷ βασιλικῷ κοι-
 τῶνι ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ
 βασιλεὺς κελεύσας ἐξελθεῖν ἔξω τὸν παρακοιμώμενον ἀναστάς
 ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας Φιλιππικοῦ λέγων· συγχώρησόν μοι,
 20 ἀδελφέ, διὰ τὸν θεὸν ὅτι ἡμαρτόν σοι. ἕως ἄρτι γὰρ ὕπε-
 νόουν σε μέλλοντα νεωτερίζειν κατ' ἐμοῦ, ἀλλὰ νῦν ἀσφα-
 λῶς ἔγνων ἀθῶον εἶναί σε τῆς ὑπονομίας ταύτης. παρακαλῶ
 οὖν σε εἰπεῖν μοι, τίνα γινώσκεις ἐν τοῖς ἡμετέροις τάγμασι
 Φωκᾶν στρατηλάτην. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀναλογισάμενος ἔφη·

1 πολλοῦ RV. — 2 τοῦ χριστοῦ AM Exc. — 4 ἐνώπιον BR.
 — 5 ὦ om. R Exc. — 6 ἐνθα CR. — 7 εἶπεν CEGNP (ἔφη
 Theoph.) ἀποκριθεὶς εἶπεν ABV Exc. — 9 τὰ τέκνα αὐτοῦ R.
 — καὶ πᾶσαν τὴν συγγ. αὐτοῦ om. AR. — 10 ὁ βασιλεὺς μαν-
 ρίκιος R ὁ μαυρίκιος P. — 13 τῆς ζωῆς (om. ἑαυτοῦ) N τῆς
 αὐτῆς ζωῆς vel τῆς ζωῆς αὐτοῦ recc. — 18 ἐξελθεῖν κελεύσας
 AB. — 20 διὰ τὸν θεόν, ἀδελφέ B ἀδελφέ om. P Theoph. —
 23 τόποις καὶ τάγμασι RV. — 24 φωκᾶν, φωκὰς ubique fere AGN.

1 σφαγέντων] αἰχμαλώτων P. — 3 γέγονε P Theoph. —
 4 ὃν κρατήσαντες καὶ παρέστ. κατεν. τῆς εἰκόνος φησὶν P. —
 8 ἐκεῖσε P. — 15 σάκκου καὶ om. P. — 24 ἀναλογισάμενος ἔνα,
 φησὶν, γινώσκω P.

ἓνα γινώσκω, ὅστις πρὸ καιροῦ πεμφθεὶς ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀντέλεγε τῷ κράτει σου. καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπεν· ποίας ἐστὶν ἔξω; ὁ δὲ Φιλιππικὸς λέγει· νεώτερος, δειλὸς καὶ θρασύς. καὶ ὁ βασιλεὺς φησιν· εἰ δειλός, καὶ φονεύς. καὶ ἐξηγγέ-
 σατο αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐφάνη αὐτῷ 5
 κομήτης. καὶ τῇ ἐπαύριον ἔφθασεν ὁ ἀποσταλεὶς μαγι-
 στριανὸς φέρων ἀπόκρισιν τοιαύτην· γίνωσκε, φησὶν, ὃ
 βασιλεῦ, ὅτι δεξιόμενος ὁ θεὸς τὴν μετάνοιάν σου τὴν μὲν
 ψυχὴν σου διασώζει καὶ μετὰ τῶν ἁγίων κατατάττει, τῆς δὲ
 βασιλείας καὶ τῆς παρούσης ζωῆς μετὰ πολλῆς θλίψεως καὶ 10 559 M.
 κινδύνων ἐκπίπτεις. ἅπερ ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδόξασε τὸν
 θεὸν μεγάλως.

Τῆς τοίνυν μετοπωρινῆς ὥρας καταλαβούσης, καὶ τοῦ
 βασιλέως προστάξαντος Πέτρῳ τῷ στρατηγῷ ἐν τῇ τῶν Σκλά-
 βων χώρα τὸν λαὸν παραχειμάσαι, ἀντεῖπεν ὁ λαὸς μὴ 15
 καταδεχόμενος τοῦτο. ὅθεν οἱ ἐπίσημοι τῶν ἀρχόντων φυ-
 γόντες, καὶ εἰς ἓν τὰ πλήθη συναθροισθέντα προβάλλονται
 εἰς τὸ βασιλεύειν αὐτοῖς Φωκᾶν τὸν στρατηλάτην. τοῦ δὲ
 Πέτρου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων ἐν τῇ πόλει παραγενο-
 μένων, Μαυρίκιος τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος τῶν πολιτῶν εἰδὼς 20

13—18 cf. Theoph. p. 286, 14. — 18—p. 662, 8 cf. Theoph.
 p. 288, 21.

2 εἶπεν] ἔφη P et recc. nonnulli. — 5 δὲ om. AB Exc. —
 7 ὃ om. B φησὶν ὃ om. Exc. — 10 μετὰ πολλῶν θλίψεων R Exc.
 — 13 μετοπωρινῆς (μετοπορ. C μετωπωρ. R) BCPR μεθοπωρι-
 νῆς (μεθοπορ. EN) tell. Exc. — 18 αὐτῶν V Exc. αὐτοῖς om. B.
 — 19 ἐν τῇ πόλει om. A Exc. — παραγεναμένων AR.

4 ὁ βασιλεὺς] ὁ μαυρίκιος P. — καὶ ἐξηγησάμενος αὐτῷ τὸ
 ἐνύπν. εὐθὺς ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ P. — 6 μαγιστριανὸς πρὸς τοὺς
 ἐν τῇ ἐρήμῳ πατέρας φέρων P Theoph. — 7 τοιαύτην] παρ'
 αὐτῶν οὕτως P (παρ' αὐτῶν ἀπόκρ. τοιαύτην Theoph.). — 9 ἁγίων
 σε κατατάττει P Theoph. — 13 τοῦ βασιλέως] μαυρίκιου P. —
 16 τοῦτο καὶ ἐστασίασεν P (καὶ στάσιν ἐμελέτησαν Theoph.). —
 17—18 προβάλλονται ἄρχοντα φωκᾶν τὸν κένταρχον P Theoph.
 — 20 εἰδὼς ἀπέγνω καὶ δὴ μεσοῦσης P.

μεσούσης νυκτὸς ἀποδυσάμενος τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ ἰδιωτικὴν ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν εἰς δρόμονα σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ φεύγων τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ. πᾶσα γὰρ ἡ πόλις δι' ὅλης νυκτὸς αἰσχίσταις ὕβρεσι καὶ 5 ἀπειλαῖς αὐτὸν ἔβαλλον. ἀνέμου δὲ μεγάλου πνεύσαντος, καὶ μετὰ κινδύνων μεγίστων εἰς τὸν ἄγιον Αὐτόνομον διασωθεὶς παραδόξως, εὐθὺς ἐπιτίθενται αὐτῷ σφοδρότατοι πόνοι ἀρθρίτιδες, ἃς ποδαλγίας καὶ χειράγρας καλοῦσιν.

560 M.

[κα'. Περὶ Φωκά.]

- 10 Μετὰ δὲ Μανρίκιον ἐβασίλευσε Φωκάς ὁ Καππαδόκης καὶ τύραννος ἔτη η'. ἐλθὼν γὰρ εἰς τὸ Ἑβδομον σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ, καὶ τῶν πολιτῶν ἐκέισε πάντων συναθροισθέντων, ἀναγορεύεται βασιλεὺς εἰς τὸν ναὸν τοῦ προδρόμου, καὶ οὕτως εἰσῆλθε τὸ κακὸν εἰς τὰ βασίλεια. μετὰ 15 δὲ ταῦτα στασιάζαντες οἱ δῆμοι καὶ κρᾶζοντες· ὁ Μανρίκιος οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καλῶς ἔχει, πρὸς τὸν φόνον κινεῖται Μανρικίου ὁ ἀλάστωρ, καὶ δὴ κελεύσας, ἤχθη δέσμιος εἰς τὸν Εὐτροπίου λιμένα. προκολάζων δὲ αὐτὸν ὁ μαιφόνος τῇ θεωρίᾳ ἀναιρεθῆναι τοὺς πέντε ἄρρενας υἱοὺς αὐτοῦ 20 ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐπιτρέπει. ὁ δὲ Μανρίκιος φιλοσοφῶν

10—14 cf. Theoph. p. 289, 12. — 14—p. 663, 10 cf. Theoph. p. 289, 29.

1 τὴν — 2 ἐνδυσάμενος om. G et recc. quidam. — 2 δρόμονα ACGN δρόμονας R. — 4 αἰσχίσταις ABP Exc. αἰσχίστοις rell. — 6 μεγίστων κινδύνων C κινδύνων μεγάλων V κινδύνον μεγίστον Exc. — 8 ἀρθρήτιδες P ἀθρίτιδες EGV ἀθρήτιδες A. — ποδαλγίας P Theoph. ποδάλας AEGV ποδάγρας BCNR Exc. — χειράλας A. — 12 ἀθροισθέντων V et recc. nonnulli. — 15 καὶ om. AB. — 17 μανρικίου ABP τοῦ μανρικίου rell. — 20 ἔμπροσθεν αὐτοῦ om. BV.

2 ἀμφιασάμενος P. — 5 ἔβαλλεν P. — 8 τινὲς καλοῦσιν P. — 13 ἐν τῷ ναῷ P. — 17—20 μανρ. παρενθὺς ὁ ἀλάστωρ, ὃν ἐν χαλκηδόνι δέσμιον ἀγαγὼν εἰς τὸν εὐτροπίου λιμένα, προαναίρουσιν οἱ πέντε ἄρρενες αὐτοῦ παῖδες, προκολάζων αὐτὸν ὁ μαιφόνος τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. ὁ δὲ μ. P (Similia Theoph.).

τὸ δυστυχῆμα συνεχῶς ἐπεφθέγγετο· δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ
δικαία ἡ κρίσις σου. τῆς δὲ τιθηνῆς ὑποκλεψάσης ἔν ἐκ
τῶν πέντε βασιλικῶν παιδίων καὶ τὸ ἴδιον αὐτῆς πρὸς
ἀναίρεσιν ἀντιδιδούσης, ὁ Μαυρίκιος οὐ κατεδέξατο, ἀλλὰ
τὸ ἴδιον ἐπεξήτησεν ἐλθεῖν καὶ αὐτὸ ἀναιρεθῆναι. οὕτω 5 561 M.
τοίνυν καὶ νόμῳ φύσεως καὶ τρόπῳ κρείττονι καὶ ἀκροτάτῃ
μετανοία ὑψηλότερος γεγονὼς Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς ὑπαλ-
λάττει καὶ αὐτὸς ὁμοίως τὸν βίον μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς
καὶ εὐχαριστίας, ὅθεν καὶ κληρονόμος γέγονε τῶν αἰωνίων
ἀγαθῶν. τοῦ δὲ ἀθλίου Φωκᾶ προστάξαντος τεθῆναι τὰς 10
τούτων κεφαλὰς ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ τριβουναλλίου, ἐξήρχοντο
οἱ τῆς πόλεως καὶ ἐθιῶρουν αὐτὰς ἕως ἐπώζεσαν, καὶ τότε
συνεχώρησεν αὐτὰς τοῖς ποθοῦσιν ἀποδοθῆναι. οἱ δὲ δεξά-
μενοι κατέθεντο αὐτὰς ἐν τοῖς πρέπουσι τόποις. τὴν δὲ
Μαυρικίου γυναικα σὺν ταῖς τρισὶ θυγατρᾶσιν αὐτῆς ἐν 15
μοναστηρίῳ καθεῖρξεν.

Καλλιγράφος δὲ τις εὐλαβὴς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ παννυ-
χίδος οἴκαδε πορευόμενος μεσοῦσης νυκτός, κατ' ἣν ἡμέραν
ἀνῆρέθη Μαυρίκιος, ὁρᾷ τοὺς ἀνδριάντας ἐκ τῶν βωμῶν
καθελκυσθέντας καὶ βοῶντας· ἀνῆρέθη Μαυρίκιος καὶ τὰ 20
τέκνα αὐτοῦ. ὅπερ σημειωσάμενος ὁ καλλιγράφος, ἤλθεν

10—13 cf. Theoph. p. 291, 2. — 14—16 cf. Theoph. p. 293, 20.
— 17—p. 664, 2 cf. Theoph. p. 291, 17.

1 τῷ δυστυχίματι N. — 2 τιθηνῆς E τιθινῆς DGP τηθι-
νῆς B τιθηνοῦ V. — 8 τὸν βίον ὁμοίως B ὁμοίως m. 1 spr. v. G
om. D. — 17 ἐν ἀλεξανδρείᾳ εὐλαβὴς A εὐλαβῆς om. CLN.

2. 3 ἕνα τῶν πέντε βασιλ. μεираκίων καὶ τὸ ἐαντῆς πρὸς
P Theoph. — 4 ἀντιδούσης P (ἐπιδωσάσης Theoph.). — 5 ἐλθεῖν
— ἀναιρεθῆναι om. P Theoph. — 6—10 οὕτω τοίνυν καὶ νόμον
(νόμων Theoph.) φύσεως ὑψηλότερος γεγονὼς μαυρίκιος καὶ τρό-
πῳ κρείττ. καὶ ἀκροτ. μεταν. τῶν μελλόντων ἀγαθῶν κληρονόμος
ὑπαλλ. καὶ αὐτὸς ὁμ. τ. βίον μετὰ π. ὑπομ. τε καὶ εὐχαριστείας.
ὁ δὲ φωκᾶς προστάξας τεθῆναι P. — 11 κεφαλὰς 5 P. — 12 καὶ
τότε — 14 τόποις om. P Theoph.

ἄνθρωπος μεθ' ἡμέρας δέκα μηνύων τὴν Μαυρικίου τελευ-
 τήν. ὁ δέ γε ἀλάστωρ Φωκᾶς μετ' ὀλίγον χρόνον καὶ τὴν
 γυναικᾶ Μαυρικίου ἅμα ταῖς τρισὶ θυγατράσιν αὐτῆς ἀν-
 εἶλεν ἐν τῷ μόλῳ τῶν Εὐτροπίου, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ
 5 πᾶσαν τὴν συγγένειαν Μαυρικίου διώλεσεν ὁ παράνομος εἰς
 πλείονα τῶν χριστιανῶν ὄλεθρον. οὐ γὰρ διέλειπε τῇ τῶν
 Ῥωμαίων ἔκτοτε βασιλείᾳ δυστυχήματα ποικίλα τε καὶ ἐπάλ-
 562 M. ληλα. ὅ τε γὰρ Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὴν εἰ-
 ρήνην διέλυσεν, καὶ Ἀβαροι τὴν Θοράκην ἐδήλωσαν, καὶ
 10 ἄμφω τὰ στρατόπεδα τῶν Ῥωμαίων διέφθειραν καὶ ἐξήλει-
 ψαν διὰ τὸ τὸν ἀνόσιον καὶ βέβηλον προτιμήσαι τοῦ ἐννό-
 μου καὶ εὐσεβοῦς βασιλέως. πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ θνητοῖς
 ἀνθρώπων τε καὶ κτηνῶν καὶ ἀφορία τῆς γῆς πολλὴ γέγονε
 καὶ χειμῶν βαρύντατος, ὥστε παγῆναι τὴν θάλασσαν καὶ
 15 πολλοὺς ἰχθύας τεθνάναι.

Ὁ οὖν δόλιος Φωκᾶς μετὰ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀμετρή-
 των κακῶν προσέθηκε τελευταῖον καὶ τοῦτο· ποιήσας γὰρ
 ἱππικὸν ἡτάκτισεν. τῶν δὲ δῆμων τοῦτο μὴ καταδεξα-
 μένων, ὕβρισαν αὐτὸν λέγοντες· πάλιν εἰς τὸν καῦκον ἔπιες,
 20 πάλιν τὸν νοῦν ἀπώλεσας. ἐφ' οἷς μανεῖς ὁ θεομάχος πολ-

2—4 cf. Theoph. p. 295, 7. — 4—6 cf. Theoph. p. 296, 3. —
 6—12 cf. Theoph. p. 290, 12. — 12—15 cf. Theoph. p. 296, 5;
 297, 11. — 16—p. 665, 6 cf. Theoph. p. 296, 25.

4 μόλῳ BN. — τῶν] τῷ B τὸν A. — 6 διέλειπε BELV. —
 6. 7 τὴν — βασιλείαν M τῇ — βασιλείαν G τὴν — βασιλ. B. — 7 ἐπ-
 ἀλληλα BPR ἀλλεπάλληλα rell. — 9 ἐδήλωσαν BER Exc. de insid.
 ἐδίωσαν ALNP ἐδίωξαν CGV et m. 2 A. — 10 στρατεύματα CRV.
 — 11 προτιμήσαι καὶ βέβηλον N. — 16 δόλιος om. B (cf. infra P).
 — 17 προσέθηκε D προστέθηκε V. — 18 ἡτάκτισεν (ἡτ. C) CG
 Exc. — 20 ὁ θεομάχος μανεῖς L ὁ θεομάχος om. B (cf. P).

2 ἀλάστωρ] αἰμοβόρος P. — 3 ἀνείλεν ὡσαύτως ἐν P. —
 10—12 διέφθειραν εἰς ἐξάληψιν ὡς τὸν ἀνόσιον καὶ τύραννον τοῦ
 εὐσεβοῦς προτιμησάμενοι (l. -μενα) P (cf. Theoph. p. 290, 19). —
 16—19 ὁ οὖν φωκᾶς ποιήσας ἱππικόν, ὕβρισαν αὐτὸν οἱ δῆμοι
 λέγοντες (rell. om.) P. Theoph. — 20 ἐφ' οἷς μανεῖς καὶ τὸν
 ἑπαρχὸν ἐπιτρέψας πολλοὺς P Theoph.

λοὺς μὲν ἠκρωτηρίασε καὶ τὰ μέλη αὐτῶν ἐν τῷ σφενδόνι ἐκρέμασεν, πολλοὺς δὲ ἀπεκεφάλισε καὶ ἄλλους ἐσάκισεν. τὸν δὲ λοιπὸν πλείονα λαὸν τῷ ὑπάρχῳ ἐπέτρεψεν ἀποκλείσαι αὐτούς, ὅπως μετὰ ἡμέρας τινὰς παραδώσῃ αὐτοὺς τῷ θανάτῳ. οἱ δὲ ὅγλοι ἐπισυναχθέντες καὶ πῦρ εἰς τὸ 5 πραιτώριον βαλόντες, ἐξῆλθον οἱ δέσμιοι πάντες καὶ ἔφυγον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔφθασεν ἡ ὀργή καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἄσεβοῦς Φωκά ἀνθ' ὧν ἔδρασεν ἀναριθμήτων κακῶν. Ἡράκλειος γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀφρικῆς πλοῖα πολλὰ ἐξοπλίσας 563 M. καὶ στρατὸν ἄπειρον ἐξ Ἀφρικῆς καὶ Μαυριτανίας ἐπισυνά- 10 ξας τὴν Κωνσταντινούπολιν κατέλαβεν ἐπιφερόμενος καὶ τὴν ἀχειροποίητον εἰκόνα τοῦ κυρίου, ὡς φησι Γεώργιος ὁ Πισίδιος. καὶ πολέμου κροτηθέντος ἐνίκησεν Ἡράκλειος τῇ χάριτι Χριστοῦ Φωκᾶν τὸν ἀλιτήριον. οὗτινος ἡττηθέντος Φωτεινός τις ἐκ τῶν μεγιστάνων προεπιβουλευθεὶς ὑπὸ 15 Φωκά εἰς τὴν σύζυγον εἰσῆλθεν ἀθρόως μετὰ πλήθους στρατιωτῶν εἰς τὸ παλάτιον καὶ τὸν ἄθλιον Φωκᾶν ἀτίμως

7—14 cf. Theoph. p. 298, 16. — 14—p. 666, 13 cf. Nicephori Breviar. p. 4, 19.

1 μὲν om. L et recc. quidam. — ἐν τῷ σφενδόνι (-ώνι C -ώνι D) ACDEGP ἐν τῇ σφενδῶνι M ἐν τῇ σφενδόνη BLRV. — 2 δὲ καὶ ἀπεκεφάλισε LP. — ἐσάκισεν (-ησεν EM) BENPRV. ἐσάκκισεν (-ησεν A) AC et G m. 1 ex ἐσάκισεν corr. — 3 ἐπάρχῳ BPRV. — 4 μεθ' ἡμέρας BE. — παραδώσει codd. praeter DR. — 7 καὶ ἡ ὀργή ἐπὶ A καὶ om. M Exc. — 8 ἔδρα AB. — 14 χριστοῦ ABPV τοῦ χριστοῦ rell. — ἀλιτήριον CGNP. — 15 φωτεινός AGM Φώτιος Nic.

3 τὸν δὲ — 5 θανάτῳ om. P Theoph. — 5 συναχθέντες δὲ οἱ δῆμοι P (σφενδέντες δὲ οἱ πράσινοι Theoph.). — 7—10 μετὰ δὲ τ. (ἐφθασεν — 8 κακῶν om. P Theoph.) ἐξοπλισάμενος ἥρακλ. ὁ στρατ. ἀφρ. καὶ λαβὼν πλοῖα καστελλομένα πλείστα καὶ στρατὸν P. — 10. 11 μαυρ. κατέλαβε τὴν πόλιν P. — 11 καὶ om. P. — 16 σὺν πλήθει P. — 17 sqq. sic in P: καὶ τὸν φ. ἀρπάσας καὶ τὴν βασιλ. ἀποδύσας ἐσθῆτα καὶ μέλ. χιτῶν. ἐνδύσας καὶ δέσμιον εἰς πλοῖον ἐμβαλὼν πρὸς ἡρ. ἀπήγ. ὃν ἡρ. θεασ. καὶ εἰπὼν· οὕτως — διοίκησας ἔφη· σὺ κ. ἐχ. διοικ. καὶ πρῶτον μὲν αὐτοῦ τὸν διὰ ξίφους

ἐκ τοῦ θρόνου ἀναστήσας τῆς βασιλικῆς ἐσθῆτος ἀπεγύμνωσεν, καὶ ἐνδύσας αὐτὸν μέλανα χιτωνίσκον καὶ κλοιὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ περιθεῖς ἄτιμόν τινα καὶ ἔλεινόν πρὸς Ἡράκλειον ἀπήγαγεν. ὃν Ἡράκλειος θεασάμενος εἶπε πρὸς αὐ-
 5 τόν· οὕτως, ἄθλιε, τὴν πολιτείαν ἐδιοίκησας. ὁ δὲ ἀπεγνωσμένος ἐκεῖνος ἄνθρωπος ἀποκριθεὶς ἔφη· σὺ κάλλιον ἔχεις διοικῆσαι. καὶ πρῶτον μὲν ἐκέλευσεν Ἡράκλειος τὰς
 564 M. χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀφαιρεθῆναι, καὶ μετὰ τοῦτο ἐκ τῶν ὤμων ἀκρωτηριάζεσθαι λώρους, τὰ δὲ αἰδοῖα ἐκτέ-
 10 μνεσθαι καὶ κοντοῖς ἀναρτᾶσθαι διὰ τὰς ἀμέτρους ὕβρεις, ἃς ἔπραξεν, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν μαχαίρᾳ τέμνεσθαι, τὸ δὲ κατεσκηλιτευμένον σῶμα τοῦ δυσωνύμου συρόμενον κατὰ τὴν τοῦ Βοὸς λεγομένην ἀγορὰν τῷ πυρὶ παραδίδοσθαι.
 Οὐκ ἀπεικόντως οὖν ἔγραφεν ὁ μέγας Ἰσίδωρος πρὸς
 15 τινα περὶ τῆς δυστροπίας τῶν Καππαδοκῶν τοιαύδε· τί σοὶ καὶ τῷ γένει τῷ θηροτρόπῳ; τί σοὶ καὶ τῷ ἀλλοφύλῳ καὶ πονηροτάτῳ ἔθνει; τί τοῖς δυσγενέσι συμφύρῃ; οἱ ἀλλόφυλοι γὰρ ἐκ Καππαδοκῶν ἀνήχθησαν, καὶ ἀπόγονοι Καππαδοκῶν ἀλλόφυλοι, ἐξ ἀλλοφύλων δὲ Γαβωνῖται. Καππαδόκαι δη-
 20 λονότι Γαβωνῖται πέλουσιν. ἔχων οὖν τὴν ἐκείνων πονηρίαν ἀνάγραπτον ἐγγύθεν, τί θαυμάζεις τοὺς ψευδολόγους

15—17 Isidori Pelus. Epp. I, 351 Migne Tom. 78, 381 D. — 17—p. 667, 1 ib. I, 281 Migne 348 A.

2 μέλαινα BR. — 5 διώκσας Exc. et una littera ante di-
 erasa V διοίκησας P. — 6 ἀποκριθεὶς om. MRV. — 10 κοντοῖς
 BCGP Exc. et ut vid. A. — 12 κατεσκηλιτευμένον Exc. κατ-
 εσκελιτευμένον G. — 13 τοῦ om. BMR. — 14—p. 667, 16 in
 solis codd. ABP extant. — 14 ἔγραψεν B. — 16 θηροτρόπῳ A.
 — 17 δυσγενέσι] γένεσι B. — 19 et 20 γαβωνῖται B. —
 20 πονηρίαν] δυστροπίαν B.

εὐθύς ἔτι πρὸς τῷ πλοίῳ ὄντι καταψηφίζεται θάνατον, ἔπειτα δὲ χεῖρας ἐκ τῶν ὤμων ἀκρωτ. καὶ τῶν αἰδοίων ἐκτέμνεσθαι καὶ κ. ἀναρτ. οὕτω τε τὸ σῶμα συρέντα κατὰ τὴν τοῦ β. λεγ. ἀγ. καυθῆναι. Similia Nic. — 16 καὶ τί σοὶ P. — 19 καὶ καππαδόκαι P.

καὶ κακοσχόλους Καππαδόκας; τί τοὺς οἰνοδυνάστας καὶ
 γιγαντοκοιλιολάτρους ἐρεθίζεις; τί τοὺς λυσσώδεις κύνας ἀγρι-
 αίνεις, ὧν τὰ δῆγματα θάνατος; τί τὰς λοιδοροὺς γλώσσας
 παραθῆγεις; τί τὰς ἑαυτοῦ χραίνεις ὑπολήψεις ἐκείνους συγ-
 κρινόμενος καὶ συμπεριφερόμενος; οἷς καὶ ἀνδραπόδοις τις 5
 χρήσασθαι νουνεχῆς οὐκ ἀνέχεται. καὶ γοῦν ἔφης ἀνάξια
 μὲν τῶν πάλαι θείων πατέρων τὰ ἥθη τῶν νῦν ὁρωμένων
 Καππαδοκῶν, καὶ οὐκ ἐκ τούτων ἐκείνους γεγενῆσθαι νομί-
 ζεις. ἀλλ' ἔγωγε Καππαδόκας τοὺς ἀγίους ἐκείνους σύμφημι
 γεγενῆσθαι, καὶ τοῦτο μάλιστα γνώρισμα τῆς τούτων ὑπάρχει 10
 κακοφροσύνης. εἰ γὰρ μὴ ἐκ τούτων ἐκείνοι ἐξέλαμψαν,
 εἶχεν ἂν ἀπολογία τὸ κάκιστον καὶ κακόηθες ἔθνος τὴν
 γενικὴν πονηρίαν ὥς ἔμφυτον, καὶ αἴτιον ἂν τῆς κακίας
 τὸν δημιουργὸν ἐποιήσαντο. ἀλλ' ἐν ἐκείνοις τοῖς θεοφόροις
 ἀνδράσι λαμπράσης τῆς φύσεως, ἐν τούτοις ἐκδήλως τὰ τῆς 15
 γνώμης γνωρίζεται.

[κβ'. Περὶ Ἡρακλείου.]

Μετὰ δὲ Φωκᾶν ἐβασίλευσεν Ἡράκλειος ἔτη λ'. ὃν
 Σέργιος ὁ πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος μετὰ παντὸς τοῦ
 λαοῦ ἀνηγόρευσε βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. ἀπὸ δὲ 20

1—16 Isid. *ib.* I, 351; 352 Migne 384 A. — 18—p. 668,
 2 Niceph. p. 5, 8.

2 τὰς A. — 3 δόγματα B. — 6 οὐκ ἀνέχεται νουνεχῆς B. —
 10 ὑπάρχει *om.* B. — 12 ἂν *om.* B Isid. — τὴν γεννικὴν ἔχων
 πονηρίαν A.

7 πατέρων βασιλείου καὶ γρηγορίου P (*invito* Isid.). — 14 τὰ
 τῆς θεοστυγοῦς καὶ θηριώδους τε καὶ δαιμονιώδους γνώμης γνω-
 ρίζεται πρόδηλα P (Isid. *ut* AB). — 18—p. 668, 7 ὃν σ. ὁ πατρ. καὶ
 πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἀναγορεύσας ἐν τῇ μεγ. ἐκκλ. βασιλέα συν-
 εργοῦντος καὶ συμπράττοντος ὑπὲρ πάντας κρίσπου τοῦ ἐπαρχοῦ
 καὶ γαμβροῦ φωκᾶ εἰς τὰ βασιλεία καθίσταται λίαν εὐφημούμενος
 ὑπὸ πάντων ὥς τοῦ τυράννου καθαιρέτης. ὁ δὲ κρίσπος αὐτίκα
 στρατηγὸς καππαδοκίας ἀποσταλεὶς κάκεισαι τὸν Ἡράκλειον δια-
 λοιδορήσας καὶ μετ' ὀλίγον ἐν κ. γεν. ἔφη πρὸς αὐτὸν Ἡράκλειος
 ἐπὶ συγκλ. P (*cf.* Niceph.).

τῆς ἐκκλησίας αὐτὸν παραλαβόντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες
δοξάζοντες εἰς τὰ βασίλεια εἰσήγαγον. συνέπραττε δὲ τού-
τοις καὶ συνευδόκει πλέον Κρίσπος ὁ ὑπαρχος καὶ γαμβρὸς
τοῦ Φωκά. μετὰ δὲ τινα χρόνον στρατηγὸν αὐτὸν ποιήσας
5 Καππαδοκίας ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν. ἐκεῖ τοίνυν ἀπελθὼν
ἐλοιδορεῖ Ἡράκλειον. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐν Κωνσταντινου-
565 Μ. πόλει γενόμενος, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ συγκλήτου·
γαμβρὸν οὐκ ἐποίησας, ταλαίπωρε, καὶ πῶς ἂν φίλον ποιή-
σεις; εἶτα κληρικὸν αὐτὸν καταστήσας ἐν τῇ μονῇ τῆς
10 Χώρας περιώρισεν, ἐν ᾗ καὶ μετ' ὀλίγον τὸ πέρας τοῦ βίου
ἐδέξατο.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Χοσρόης ἀπο-
στείλας κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα Σάϊτον καλούμενον μετὰ
πολλῆς δυνάμεως πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν ἡφάνισεν. ἐλθὼν
15 δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱκανὸν χρόνον ἐν Χαλκηδόνι ἐκά-
θισεν. ὃς τὸν Ἡράκλειον μεθ' ὑποκρίσεως εἰρηνικῶς προσ-
καλεσάμενος τὰ πρὸς ἀγάπην ὠμίλησεν. τοῖς δὲ ἀπατηλοῖς
αὐτοῦ καὶ δολίοις λόγοις πιστεύσας ὁ βασιλεὺς ἐκπέμπει σὺν
αὐτῷ τῷ ἄσεβει πρὸς Χοσρόην πρέσβεις εἰρήνης μεγιστάνας
20 ο', οὓς παραλαβὼν Σάϊτος ἐκ Χαλκηδόνης καὶ τὴν Ῥωμαϊ-
κὴν ἀρχὴν διελθὼν ἀτίμους ἅμα καὶ δεσμίους ἀπήγαγεν.

2—4 Nic. p. 4, 4. — 4—11 E Nic. p. 5, 16—7, 2 in brevius
redacta. — 12—p. 669, 5 cf. Nic. p. 9, 12.

3 ἑπαρχος BPRV. — 7 γενόμενος AP γε^{μν}ο B γενόμενον rell.
— 9 καταστήσας] ποιήσας B Leo Gramm. — 10 ἐν ᾗ καὶ ἐτελεύ-
τησεν B Leo Gramm. (cf. infra P). — καὶ μετ' ὀλίγον AV καὶ om.
CEGNR. — 12. 13 κατὰ Ῥωμαίων ἀποστείλας N. — 13 σάϊτον C
σάητον B et sic deinceps. — 19 τῷ ἄσεβει om. B et Exc. de legatt.
(cf. infra P).

9 καταστήσας] ἀποκείρας P. — 10 ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανεν P. —
12 ὁ δὲ τῶν (om. μετὰ δὲ ταῦτα) P. — 13 καλούμενον om. P. —
14—19 sic in P: καὶ πᾶσαν τὴν ἀν. ἐρημώσας καὶ ἐν κ. ἐλθὼν
περιεκάθησεν ἱκανὸν χρόνον ἐν χ. ὃς τὸν ἡρ. ἐκείσε μεθ' ὑποκρ.
εἰρ. ἐν πλοίῳ καθεζομένῳ (l. -ον) προσομιλήσας, ἐκπέμπει σ. αὐτ.
πρὸς χ. ἡράκλειος πρ. εἰρ. — 20 ὁ σάϊτιος P. — 21—p. 669,
1 ἀτίμους καὶ δεσμ. ἀπήγ. πρὸς χοσρόην. ὁ δὲ τὸν P.

ὁ δὲ Χοσρόης τὸν μὲν Σάϊτον ὡς τὸν Ἡράκλειον ἰδόντα καὶ μὴ συλλαβόντα ἀποδείραι ἐκέλευσεν, τοὺς δὲ πρεσβευτὰς ἐν φρουραῖς καὶ μεγίσταις κακουχίαις κατεδίκασεν. περὶ ὧν ἀθυμία πολλή καὶ θλίψις κατεῖχε τὸν βασιλέα καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν. ἐγένετο δὲ καὶ λιμὸς ἰσχυρὸς καὶ θανατικὸν 5 μέγα, καὶ ὁ ἥλιος ἡμανρώθη, καὶ ἔβρεξε κόνιν.

Τότε καὶ οἱ Ἄβαραι πρὸς τὸν βασιλέα ἦλθον εἰρήνην αἰτούμενοι δῆθεν. οὓς δεξάμενος καὶ πρόκενσον πρὸς τὴν Ἡράκλειαν ποιησάμενος τοὺς ἀποκρισιαρλοὺς ἀνέπαυεν. οἱ 566 M. δὲ τὸ κακὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἔχοντες τοῖς ὁμοφύλοις ἐδή- 10 λωσαν· τάχιστα φθάσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πλοῦτος αὐτοῦ παρ' ἡμῖν ἐστίν. τῶν δὲ ἀγρόπυνων δαιμόνων μηδ' ὅλως ἀμελησάντων, τὸν τόπον κατέλαβον. τότε τῇ προμηθεῖα τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ μόλις εἰς τὸ Βυζάντιον διαλαθὼν αὐτοὺς ἀποκαθί- 15 σταται ὁ βασιλεὺς. οἱ δὲ τοῦτον ἐπιδιώξαντες ἕως τόπου πολλοῦ καὶ μὴ φθάσαντες πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἰληφότες καὶ τὰ Θρακῶα μέρη δηλώσαντες ἡγμάλωτευσαν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας χιλιάδας ο' καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν.

20

5—6 cf. Nic. p. 12, 4; 7. — 6? — 7—20 cf. Nic. p. 12, 29.

4 ἀθυμία πολλή καὶ θλίψις CPRV ἀθ. καὶ θλ. πολλή tell. Exc. — εἶχε RV. — 6—7 κόνιν τότε. καὶ R κόνιν. καὶ τότε A. — 7 οἱ om. CGR. — 8 τὴν Ἡρακλείαν AG Exc. τὸν Ἡράκλειον B. — 9 ἀνέπαυσεν G διανέπαυεν N. — 18 διώσαντες AENP διώξαντες CRV διωλέσαντες G.

1 ἰδόντα] ὁμιλήσαντα P. — 2 ἀποδείρας ἀνείλε τοὺς δὲ P. — 4 βασιλέα] Ἡράκλειον P. — 7—17 καὶ ἦλθον οἱ ἄβαραι πρὸς Ἡράκλειον εἰρ. αἰτ. δῆθεν. ὃν ἀπατήσαντες ὁμοίως καὶ πρὸς τὴν συλμβρίαν ἐξαγαγόντες, μόλις εἰς τὸ βυζάντιον διασώζεται σὺν ὀλίγοις αἰσθόμενος τὴν ἐπιβουλήν καὶ τὸν δόλον αὐτῶν, ἀποβαλὼν τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα. οἱ δὲ τοῦτον ἐπιδιώκοντες μέχρι τοῦ ἑβδόμου καὶ τὴν φορεσίαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν εἰληφότες P. — 18 μέρη πάντα P. — 19 γυν. χωρὶς τῶν ἀναιρεθέντων χιλιάδας σο' P.

- Εἶτα πάλιν Χοσρόης ὁ δυσσεβὴς ἀποστείλλας ἕτερον ἄρχοντα κατὰ Ῥωμαίων ὀνόματι Σάρβαρον μετὰ πλείστης δυνάμεως καὶ πᾶσαν ἐρημώσας τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ δορυάλωτον λαβὼν ἐλαφυραγώγησεν αὐτὴν πᾶσαν, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ πολλὴν καὶ ἀπάνθρωπον ἀναίρεσιν ποιησάμενος καὶ τὸν τίμιον καὶ ἅγιον σταυρὸν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ λαβὼν καὶ λαὸν ἄπειρον ἐξ Ἱερουσαλήμ αἰχμαλωτεύσας καὶ εἰς Περσίδα πέμψας ἦλθε πρὸς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ γε βασιλεὺς Ἡράκλειος τὴν
- 567 M. 10 ἁγίαν ἑορτὴν τοῦ πάσχα τελέσας τάδε πρὸς τὸν πατριάρχην ἔφη· εἰς χεῖρας τῆς Θεομήτορος ἀφίημι τὴν πόλιν ταύτην καὶ τὸν υἱόν μου. καὶ ταῦτα εἰπὼν λαβὼν μετὰ χεῖρας τὴν Θεανδρικήν ἀχειροποίητον μορφὴν κατὰ Περσῶν ἐστράτευσεν. καὶ δὴ προσκαλεσάμενος τὸν Τοῦρκον εἰς συμμαχίαν κατὰ
- 15 πάροδον, ἐξ οὗ καὶ φύλαρχον καὶ πληθὸς Τοῦρκων ἄρας, ἐξώρμησε κατὰ Περσῶν ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα διὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου.
- 568 M. Οἱ δὲ Ἀβαραὶ τὰς σπονδὰς διαλύσαντες, ὥσπερ Ἡράκλειος δώροις πρὸς αὐτοὺς βεβαιώσας ἐκίνησεν, τῷ τείχει
- 20 τοῦ Βυζαντίου προσπελάζουσιν εὐθύς τε πάντα ἐνεπύριζον τὰ

1—3 cf. Nic. p. 15, 5. — 3—9 cf. Theoph. p. 300, 30. — 9—10 cf. Theoph. p. 302, 32. — 10—12 cf. Nic. p. 15, 13. — 12—13 cf. Theoph. p. 303, 17. — 14—17 cf. Nic. p. 15, 17. — 18—p. 671, 5 cf. Nic. p. 17, 16.

4 δορυάλωτον CDP et fort. G. — πᾶσαν PRV ἅπασαν rel. — 5 πολλὴν ἀπάνθρωπον ποιησάμενος ἀναίρεσιν B ἀνάνθρωπον πολλὴν ποιησ. (om. ἀναίρεσιν) M πολλὴν ἀπανθρωπίαν καὶ ἀναίρεσιν ποιησ. RV. — 6 ἅγιον καὶ τίμιον R τίμιον καὶ ζωοποιὸν C τίμιον (om. καὶ ἅγιον) P. — 11 χεῖρας σου καὶ B Leo Gramm. — ἔφη] εἰρήκει B om. A. — 12. 13 τὴν Θεανδρικήν μετὰ χεῖρας RV. — 19 ἐκίνησεν AG ἐκήνησεν M ἐκείσε C ἐκαίνισεν Tafel.

1 ὁ δυσσεβὴς et ἕτερον et v. 2 ὀνόματι om. P. — 4 παραλαβὼν P. — 9 ὁ δὲ γε Ἡράκλειος τελέσας τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα P. — 10 τάδε — 12 εἰπὼν om. P. — 12 καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας P. — 13 μορφὴν καὶ τῷ Θεογράφῳ τούτῳ πεισθεὶς κατὰ P.

προάστεια, καὶ ὥσπερ ἀναμερισάμενοι Πέρσαι μὲν τὰ τῆς Ἀσιατίδος γῆς κατεδήουν, Ἄβαροι δὲ τὸν ἐπὶ Θράκης διέφθειρον τόπον. ὅθεν διαπονηθέντες οἱ πολῖται καὶ πρὸς τοὺς Ἀβάρους πόλεμον συνάψαντες καὶ πολλὰς χιλιάδας ἐξ αὐτῶν κατασφάξαντες πρὸς τὴν ἰδίαν γῆν ἐξήλασαν. 5

Ὁ δὲ Χοσρόης μαθὼν τὴν Ἡρακλείου μεγίστην ἔφοδον καὶ σατραπὴν ἐν χιλιάσιν ὀπλιτῶν λ' κατ' αὐτοῦ ἐκπέμψας, συμβολῆς γενομένης ἀνηρέθησαν πάντες. τῶν ὑπολειφθέντων δὲ Περσῶν κατὰ Χοσρόου μανέντων, ἐφ' ἐνὶ τῶν βασιλικῶν οἰκῶν τοῦτον κατέκλεισαν, προύθηκαν δὲ αὐτῷ χρυσὸν 10 καὶ ἄργυρον καὶ λίθους εἰπόντες πρὸς αὐτόν· ἀπόλαυε τούτων καὶ μόνων, δι' ὧν καὶ τοὺς Ῥωμαίους καθ' ἡμῶν ἤγαγες. καὶ οὕτω λιμῷ καὶ δίψει τιμωρήσαντες αὐτὸν αἰσχρῶς ἀνεῖλον. Ἡράκλειος δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Περσίδα εἰσβαλὼν τάς τε πόλεις καθήρει καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφεν, 15 ἐφ' ὧν εὐρέθη Χοσρόου τὸ μυσαρὸν ἐκτύπωμα ἐν τῇ τοῦ οἴκου στέγῃ ὥσπερ ἐν οὐρανῷ καθήμενον. ἑαυτὸν γὰρ ὁ ἄθεος ἀποθεώσας οὕτως ἀνεστήλωσεν, ἐν ᾧ ἄστρα καὶ 569 M. ἥλιον καὶ σελήνην κατασκευάσας ἀγγέλους περιεστῶτας αὐτῷ σκηπτούχους καὶ βροντὴν διὰ μηχανῆς γίνεσθαι καὶ βρέχειν 20

6—8? cf. Nic. p. 19, 3. — 8—14 cf. Nic. p. 19, 20. — 14—p. 672, 3 cf. Nic. p. 16, 18.

2 διέφθειραν ABR. — 3 διαπονηθέντες Tafel cum Leone Gramm. Sed διαπονηθέντες etiam Theodosius Melitenus. — 7 ἐν χιλιάσιν P ἐναχιλιάσιν A ἐνα ἐν χιλιάσιν rell. — 11 ἀπόλαβε BG. — 12 καὶ μόνων AGM Exc. de ins. om. RV. — καὶ ante τοὺς om. RV. — 13 δίψει BEM Exc. — 15 πυρεῖα EV πυρεῖα B πυρεῖα AR πύρια CGNP. — 19 καὶ ἀγγέλους R ἀγγέλους τε V. — 20 διὰ τινος μηχανῆς βροντὴν N.

4. 5 ἐξ αὐτῶν χιλιάδας P. — 7 sqq. ἐκπέμψας καὶ πάντων τούτων ἀναιρεθέντων μαχησαμένων μετὰ Ἡρακλείου καὶ τῶν περσῶν κατὰ χ. μανέντων καὶ ἐφ' ἐνὶ τ. βασ. οἰκ. τ. κατακλείσαντες ἄτροφον, προύθηκαν χρυσὸν καὶ ἄργ. καὶ λίθον πλείστον λέγοντες· ἀπόλαυε P Nic. — 14 ὁ βασιλεὺς om. P. — περσικὴν P Nic. — 16 ἡύρηται P Nic. — 20 διαμηχανῇ P.

δόποταν θελήσειεν ἐτεχνάσατο. ὅπερ βδέλυγμα θεασάμενος
 ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος εἰς γῆν κατέστρεψε καὶ ὡς κομιορτὸν
 διέλυσεν. ταῦτα δὲ Σάββαρος ἀκούσας γράφει πρὸς Ἡρά-
 κλειον ἀπολογία ὡς ὅτι οὐχ ἐκὼν ἀλλὰ γνώμη Χοσρόου
 5 διέπραττεν ἅπερ εἰς τοὺς Ῥωμαίους πεποίηκεν. ὃν ὁ βασι-
 λεὺς διὰ γραμμάτων εἰρηνικῶν προσκαλεσάμενος, ἦκε πρὸς
 αὐτὸν ἐν Περσίδι. ἀναζητήσας οὖν Ἡράκλειος τοὺς πρε-
 σβευτὰς καὶ μαθὼν ὡς ὑπὸ Χοσρόου δεινῶς ἀνηρέθησαν,
 θυμοῦ πλησθεὶς οὐκ ἐφείδατο κατασφάζων καὶ πυρπολῶν
 10 καὶ καταστρέφων πᾶσαν τὴν Περσίδα ἐν ἔτεσιν ἕξ. τῷ δὲ
 ἑβδόμῳ ἔτει τὰ ζωοποιὰ ξύλα τοῦ πανσέπτου σταυροῦ ἀνα-
 λαβὼν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ παραγενόμενος καὶ ταῦτα καθυ-
 ψώσας, μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐπὶ τὴν Κωνσταν-
 570 Μ. τινούπολιν ὑπέστρεψε μυστικῇ τινι θεωρίᾳ ἐν τούτῳ πλη-
 15 ρώσας. ὥσπερ γὰρ ἐν ἡμέραις ἕξ ὁ θεὸς πᾶσαν τὴν κτίσιν
 δημιουργήσας τὴν ἑβδόμην ἀναπαύσεως ἡμέραν ἐκάλεσεν,
 οὕτω δὴ καὶ οὗτος ἐν τοῖς ἕξ χρόνοις πολλοὺς διανύσας
 πολέμους καὶ κοπιάσας ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει μετ' εἰρήνης ὑπο-
 στρέψας ἀνεπαύσατο. οἱ δὲ τῆς πόλεως τὴν ἔλυσιν αὐτοῦ
 20 γνόντες ἀκατασχέτῳ πόθῳ πάντες εἰς τὴν Ἱερίαν ἐξῆλθον
 σὺν τῷ πατριάρχῃ καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ υἱῷ

3—7 cf. Nic. p. 21, 4. — 7—8 cf. Nic. p. 20, 16. — 9—
 p. 673, 8 cf. Theoph. p. 327, 24 Nic. p. 22, 3.

1.2 ὁ βασιλεὺς θεασάμενος Ἡράκλειος G ὁ βασιλεὺς om. P. —
 13 μετὰ πολλῆς χαρᾶς BP πολλῆς om. M μετὰ χαρᾶς πολλῆς rell.
 — 14 ἐπέστρεψε G μετέστρεψε R. — 16 ἐδημιούργησε καὶ τὴν N.
 — 18 ὑποστρέψας om. NRV. — 20 πάντες πόθῳ N. — ἱερίαν
 (-ρείαν N) EGNV ἱερίαν CP ἐρείαν A ἡρίαν B' (ἐν τοῖς παλα-
 τίοις τῆς ἡρίας R).

4 ὅτι om. P Nic. — 5 ὁ βασιλεὺς] Ἡράκλειος P. — 7—14 sic
 in P: ἀνηρέθησαν πᾶσαν τὴν περσίδα καταδιώσας ἐν ἔτεσιν 5'
 καὶ τὰ ζωοποιὰ ξύλα ἀναλ. εἰς ἱερ. ἀφίκετο πεφυλαγμένα περι-
 τυχῶν αὐτὰ κατὰ θείαν προμήθειαν. ἐν ᾗ ταῦτα καθνψ. καὶ
 πρὸς τὸ βυζ. εὐθὺς ἐκπέμφας ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει μετὰ πολλῆς χ.
 τε καὶ εἰρ. ἐπὶ τ. κ. ὑπ. — 15 ὡς γὰρ P.

αὐτοῦ, βασιάζοντες κλάδους ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας, εὐφημοῦντες αὐτὸν μετὰ πολλῆς εὐφροσύνης. καὶ ὁ μὲν υἱὸς αὐτοῦ προσελθὼν ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς, ὁ δὲ πατὴρ περιπλακείς τῷ υἱῷ, κατέβρεξαν ἀμφοτέρω τὴν γῆν 571 M. τοῖς δάκρυσιν. ὅπερ θεασάμενος ὁ λαὸς εὐχαριστηρίους 5 ὕμνους τῷ θεῷ σὺν δάκρυσιν ἀνέπεμπον, καὶ οὕτω λαβόντες τὸν βασιλέα χαίροντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει.

Τοῦ δὲ Ἡρακλείου ὑπὸ Ἀθανασίου πατριάρχου τῶν Ἰακωβιτῶν καὶ Σεργίου τοῦ Σύρου Κωνσταντινουπόλεως 10 ἀπατηθέντος, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν μονοθελητῶν ἐξεκυλλίσθη. καὶ δὴ μετὰ ταῦτα νόσῳ περιπεσὼν ὑδρικῇ, δι' ἧς καὶ τέθνηκεν, δεινῶς ἐτιμωρεῖτο. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ τὸ πάθος ἐπεκτάθη ὥς, ἡνίκα ἀπουρεῖν ἔμελλεν, σάνίδα κατὰ τοῦ ἵτρου ἐτίθει διὰ τὸ στρέφεσθαι τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ καὶ κατὰ 15 τοῦ προσώπου τὰ οὖρα ἀναπέμπειν. ἔλεγχος δὲ ἦν τοῦτο τῆς ἐαυτοῦ παρανομίας ἔνεκεν τοῦ εἰς τὴν ἰδίαν ἀνεψιὰν γάμον.

[κγ'. Περὶ Κωνσταντίνου.]

Μετὰ δὲ Ἡράκλειον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐ- 20 τοῦ ἔτος α' καὶ φαρμάκῳ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνῆρέθη. ἐφ' 572 M. οὗ πλούσιός τις ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσήσας καὶ τὸν

9—11 cf. Theoph. p. 329, 21. — 12—18 cf. Nic. p. 27, 7. — 20—21 cf. Theoph. p. 341, 14.

3 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ A αὐτοῦ (om. τοῦ πατρὸς) RV. — 7 χαίροντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες B χαιρ. εὐφ. καὶ κροτοῦντες AC EGN χαιρ. καὶ (καὶ om. R) κροτοῦντες καὶ εὐφημοῦντες RV χαίροντες εὐφημοῦντες ἀνασκιρτῶντες P σκιρτῶντες Theoph. — 7, 8 εἰς τὴν πόλιν C εἰς τὸ παλάτιον RV. — 14 ἐπεκτάθη AC EGV ἐπεκτάνθη BR ἀπεκτάνθη M ἐξετάθη D ἐπετείνετο P Nic. — 15 ἐπετίθη AB Nic. sed ἐτίθει cum tell. P. — 20 ὁ υἱὸς AGR.

2 μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης P (μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων Theoph.). — 3, 4 ὁ δὲ περιπλακείς αὐτῷ, κατέβρ. P. — 13 τοσοῦτο P.

θάνατον δειλιάσας ἔδωκε τοῖς πένησι χρυσίου λίτρας λ', καὶ
 παρὰ προσδοκίαν ὑγιάνας καὶ μεταμεληθεὶς ἐκ διαβολικῆς
 ἀπάτης θαρρεῖ τοῦτο φίλῳ αὐτοῦ γνησίῳ καὶ πλουσίῳ. ὁ δὲ
 λέγει αὐτῷ· μηδαμῶς, ὦ ἄνθρωπε, παραδέξῃ τὸν πονηρὸν
 5 λογισμὸν τοῦτον καὶ λυπήσῃς θεὸν τὸν ἐλεήσαντά σε διὰ
 τὴν ἐλεημοσύνην σου καὶ ἀναστήσαντα, καὶ θάνατον αἰφνί-
 διον ἐπάξει σοι, καὶ ἀπέλθῃς ἀμετανόητος. τοῦ δὲ μὴ πει-
 θομένου, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀποδυσπετοῦντος, ἔφη πρὸς αὐ-
 τὸν ὁ φίλος· ἐπεὶ συμβουλεύοντός μου τὰ πρὸς σωτηρίαν
 10 σου οὐ καταδέχσαι, εἴπω σοι ἑτέραν βουλήν. ὁ δὲ φησιν·
 ποίαν ταύτην; καὶ ὁ ἀληθῶς ἐλεήμων ἀπεκρίνατο· δεῦρο
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰπέ· οὐκ εἰμι ἐγώ, κύριε, ὁ ποιήσας
 τὴν ἐλεημοσύνην ἐκείνην, ἀλλ' οὗτός ἐστιν, καὶ παρέξω σοι
 τὰς λ' λίτρας εὐθέως. ὁ δὲ ταλαίπωρος ἐκεῖνος ἄνθρωπος
 15 συνθέμενος τοῦτο καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀπελθὼν τὸ χρυ-
 σίον ἐν χερσὶ λαβὼν καὶ τὸ συμφωνηθὲν λαλήσας ἐν τῷ
 ἑξέρχεσθαι αὐτὸν πεσὼν παρὰ τὴν πύλην τῆς ἐκκλησίας
 ἀπέθανεν. πάντων οὖν τῶν εὐρεθέντων φόβῳ καὶ τρόμῳ
 συσχεθέντων, τὸν δικαιοκρίτην καὶ ἀπαράλόγιστον θεὸν ὕμνο-
 20 λόγησαν. τῶν δὲ κληρικῶν προτρεπομένων τὸν κύριον τῶν
 νομισμάτων τοῦ λαβεῖν τὰ ἴδια, παρητήσατο καὶ εἶπεν· μὴ

3 φίλῳ αὐτοῦ τοῦτο RV. — 4 παραδέξει ACGP. — 4. 5 τὸν
 λογισμὸν τοῦτον τὸν πονηρὸν RV. — 5 τὸν θεὸν ER. — 8 ἀλλὰ
 μᾶλλον καὶ C καὶ μᾶλλον (om. ἀλλὰ) R ἀλλὰ μᾶλλον (om. καὶ) M.
 — 9 μοι CGLN. — 10 σου] σὺ R om. ABL. — καταδέχεσε CM
 καταδέχῃ BLV — 13 ἐκείνην om. NR. — 14 ἄνθρωπος ἐκεῖνος
 AM. — 17 ἑξέρχ. αὐτὸν τὴν πύλην (τῆς πύλης recc. nonnulli) τῆς
 ἐκκλ. πεσὼν ἀπέθ. RV. — 20 τῷ κυρίῳ PV.

1 χρυσίου νομίσματα λήτρας λ' P. — 3 ἀπάτης ἐφ' οἷς ἐποί-
 ησεν, θαρρεῖ P. — 3. 4 ὁ δὲ φησιν· μηδαμῶς P. — 9 ὁ φίλος]
 πάλιν P. — 9 ἐπεὶ — 11 ἀπεκρίνατο om. P. — 11 οὐκ οὖν
 δεῦρο P. — 14 — p. 675, 1 sic in P: εὐθέως. ὁ δὲ προθύμως
 ἀπελθὼν καὶ τὰς λ' λίτρας λαβὼν πίπτει παρὰ τὴν πύλην τῆς
 ἐκκλησίας ἑξερχόμενος καὶ παρενθὺς ἐξέψυξεν. πάντων οὖν τῶν
 κληρικῶν προτρεπ. τῷ κυρίῳ τῶν νομ. λαβεῖν τ. ἴδια εἶπε μετὰ
 φωνῆς· μὴ γένοιτό μοι.

μοι γένοιτο τοῦτο κἂν εἰς ἔννοιαν λαβεῖν. ἐξότε γὰρ ὠνόμασα ταῦτα δῶρα κυρίῳ τῷ θεῷ, αὐτοῦ εἶσιν, καὶ εἰς τὰ ἄνω βρέβια ἐγράφησαν, καὶ οὐκ ἔχω αὐτῶν ἐξουσίαν. ὅπερ Ἀνανίας καὶ Σαπφείρα ἀγνοήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἀφιερω- 578 M. θέντων κυρίῳ πάλιν ὥς ἐξ οἰκείων λαβόντες αἰφνίδιον 5 θάνατον ὥσπερ καὶ οὗτος ὑπέστησαν. θεὸς γὰρ οὐ μνητηρίζεται. οἱ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα μεγάλως ὠφελήθησαν κατανοήσαντες τοῦ ἀνδρὸς τὸ σταθερὸν καὶ βέβαιον καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἀσάλευτον. ἐκρίθησαν οὖν αἱ λ' λίτραι διαδοθῆναι πτωχοῖς. 10

Εἰκότως οὖν ἔλεγεν ὁ μέγας Ἀθανάσιος, ὅτι πᾶν ὅπερ ἐπαγγελόμεθα τῷ θεῷ οὐκέτι λοιπὸν ἡμῶν ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. διὸ τοίνυν, ἔαν ἐκ τούτων ὑποσύρωμεν, οὐχ ὥς τὰ ἑαυτῶν ἐσμεν λαβόντες, ἀλλ' ὥς τὰ τοῦ θεοῦ ἱεροσυλοῦντες κριθησόμεθα. ἐπὶ μικρῷ γὰρ καὶ μείζονι πταίσματι ἢ παρὰ- 15 βασίς κρίνεται. καὶ γοῦν οἱ προπάτορες ξύλον γένυει θανάτῳ καὶ φθορᾷ κατεδικάσθησαν, καὶ ὁ ἐν σαββάτῳ ξύλα συλλέξας λιθοβολεῖται. ἡ δὲ ἐπαγγελία οὐκ ἔχει μόνον χρημάτων,

6 Gal. 6, 7. — 11—p. 676, 10 Athanasius de passione et cruce domini cp. 3 Migne Tom. 28, 188D aliunde insertis verbis 15 κριθησόμεθα — 18 λιθοβολεῖται.

1 μοι om. BM. — ἐξότε (ἐξ ὅτε LR) AELPR ἐξότον BCNV ἔξω G. — 2 ταῦτα τῷ κυρίῳ δῶρα αὐτοῦ B. — δῶρα om. CN. — 3 βρέβια AP βρέβεια LN βρεβεία BE βραβεία CG βραβεῖα RV. — αὐτὸν A αὐτὰ P om. recc. quidam. — 4 σαπφείρα BP σαπφείρα L σάπφειρα RV σαπφήρα CGM σαπφήρα DE σαμφειρα sine acc. A. — 8 τὸ σταθερὸν τοῦ ἀνδρὸς BL. — σταθῆρὸν C et recc. quidam. — 9 δοθῆναι BMV et recc. nonnulli. — 12 τῷ θεῷ LNPR τῷ om. rell. Ath. — ἡμῖν BM ὡμῶν V. — 14 λαμβάνοντες A Ath. — 16 κρίνεται] γίνεται BCM. — 18 μόνων EL.

7—10 sic in P: οἱ δὲ ἀκ. ταῦτα καὶ πάνν φοβηθέντες καὶ τὸν δικαιοκρίτην καὶ ἀπαράλόγιστον θεὸν δοξάσαντες καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὴν σύνεσιν τε καὶ εὐσέβειαν ἐπαινέσαντες, ἐκρίθησαν αἱ λ' λίτραι διαδοθῆναι πένησιν. — 12 ἐστὶν ἡμῶν ἀλλὰ τῷ θεῷ P Ath. (qui add.: διαφέρει). — 18 λιθοβολεῖται, καὶ οἱ τὰ ἴδια νοσφισάμενοι καὶ ψευσάμενοι ἀνανιᾶς καὶ σαπφείρα παρ- αυτίκα θανατοῦνται P.

ἀλλὰ καὶ μέχρι λόγου φθάνει καὶ προαιρέσεως. οὐδὲ γάρ, εἴ τις ἐστι πένης οὗτος καὶ προαιρέσεως ἐστέρηται. ἀμέλει τὸ μέγα καὶ θεῖον ὄντως μυστήριον ἡμῶν οὐκ ἐπὶ χρήμασιν ἔχει τὴν ὑπόσχεσιν, ἀλλ' ἐπὶ προαιρέσει τελείᾳ καὶ τῇ κατὰ
 5 θεὸν πίστει. πάντες γὰρ ἐπηγγειλάμεθα, καὶ πάντες ἐπαγγελίας ἐσμὲν ὑπεύθυνοι. ἀνάγκη τοίνυν ἀποδιδόναι τὴν μὲν παρθεῖνον τὴν παρθενίαν ὁποῖαν καὶ ἐπηγγείλατο, τὸν δὲ ἐγκρατῆ τὴν ἐγκράτειαν, τοὺς δὲ ἐν γάμῳ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους τιμὴν τε καὶ ἀγάπην, καὶ τέλος
 10 πάντας τὴν εἰς θεὸν πίστιν καὶ εὐλάβειαν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν.

Καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐγένετό τι τοιοῦτον. ἐπίσκοπός τις εὐλαβὴς πάνυ πλησίον ἔχων φιλόσοφόν τινα Εὐάγριον καλούμενον, ἑταῖρον μὲν αὐτοῦ γενόμενον ἐν τοῖς παιδευτη-
 15 ρίοις, Ἑλληνα δὲ τὴν θρησκείαν, ὃν ὁ ἐπίσκοπος μεταθεῖναι βουλόμενος ἐκ τῆς εἰδωλομανίας πρὸς τὴν πίστιν τοῦ Χρι-
 574 M. στοῦ συνεχῶς προσεκαλεῖτο καὶ διελέγετο. τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἀλλὰ καὶ σφόδρα δυσχεραίνοντος, εἰπεῖν λέγεται ἐν μιᾷ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον· ὄντως, κύρι ὁ ἐπίσκοπος, μετὰ
 20 πάντων καὶ τοῦτο ἀπαρέσκει μοι, ὃ λέγετε οἱ Χριστιανοί, ὅτι συντέλεια τοῦ κόσμου γίνεται καὶ τῶν σωμάτων ἀνά-

12—p. 678, 15 Similia Johannes Moschus in Prato spirit. cp. 195. Migne Tom. 87, 3077.

4 τὴν κατὰ θεὸν πίστιν καὶ ὑπόσχεσιν RV. — 5 ἐπαγγειλάμεθα AB. — 12 ἐγένετο δὲ ἐν ἀλεξ. τι τοιοῦτον RV. — τι] τοι M om. BG. — 13 τινὰ φιλόσοφον ARV. — 15 ὃν om. P ὁ om. G. — μεταθεῖναι LMPR μετατεθεῖναι C. — 17 παρεκαλεῖτο A προσεκαλεῖτο B. — 19 κύρι codd. praeter V.

11 *Alia sequuntur in P seorsim edenda.* — 12 καὶ ἐν ἀλεξ. δὲ ἐπίσκοπός τις P. — 14 καλούμενον] ὀνόματι P Moschus. — 16. 17 πρὸς τὴν πίστιν συνεχῶς προσεκ. καὶ τὰ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως διελέγετο P. — 18 δυσχερ. ὥστε καὶ εἰπεῖν αὐτὸν ἐν P Mosch. — 21 τῶν σωμάτων τούτων P (ἐν τούτῳ τῷ σώματι Moschus).

στασις καὶ ἀνταπόδοσις τῶν βεβιωμένων, καὶ ὅτι ὁ ἐλεῶν
 πτωχὸν δανείζει θεῷ καὶ ἑκατονταπλασίονα μετὰ ζωῆς αἰωνίου
 ἀπολήψεται. ἅπερ ἅπαντά μοι χλεύη καὶ μῦθος τὰ λεγό-
 μενα φαίνεται. καὶ τοῦ ἐπισκόπου διαβεβαιουμένου μηδὲν
 ψεῦδος ἢ χλεύην ἐν τοῖς τῶν χριστιανῶν εἶναι δόγμασιν, 5
 ἀνεχώρει Εὐάγριος πολλὴν συζήτησιν ἐν ἑαυτῷ ἔχων. μετὰ
 δέ τινα χρόνον, θεοῦ συνεργοῦντος τῇ τοῦ ἐπισκόπου διδα-
 σκαλίᾳ, πιστεύσας ὁ φιλόσοφος ἐβαπτίσθη. ὅς αὐτίκα παρα-
 σχῶν τῷ ἐπισκόπῳ χρυσοῦ λίτρας τ' (ἣν γὰρ πλούσιος
 σφόδρα) λέγει· δέξαι ταῦτα, ὃ ἐπίσκοπε, καὶ διαδοὺς πτω- 10
 χοῖς ποιήσόν μοι ιδιόχειρον, ὅτι λήψομαι αὐτὰ ἐκεί παρὰ
 τοῦ θεοῦ. τοῦ δὲ ταῦτα δεξαμένου προθύμως καὶ τὸ γράμμα
 ποιήσαντος, διένειμε πάντα τοῖς πένησιν. ἐπιζήσας οὖν
 χρόνους τινὰς ὁ φιλόσοφος ἐν εὐσεβείᾳ καὶ ἀρεταῖς μεγάλαις
 παρηγγεῖλε τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τελευτῶν ἐνθεῖναι τὸν χάρ- 15
 τήν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ οὕτω ταφῆναι. καὶ τούτου γενο-
 μένου, μετὰ τρίτην ἡμέραν ἐπιφαίνεται κατ' ὄναρ ὁ φιλό-
 σοφος τῷ ἐπισκόπῳ λέγων· ἔλθὲ εἰς τὸν τάφον μου, ὃ
 ἐπίσκοπε, καὶ λάβε τὸ ιδιόχειρόν σου. ἀπέλαβα γὰρ τὸ
 χρέος ἑκατονταπλασίονα καὶ οὐδένα λόγον ἔχω πρὸς σε, ἀλλὰ 20
 πρὸς τελείαν πληροφορίαν σου ιδιοχείρως ἐν αὐτῷ καθυ-
 ἔγραψα. τοῦ δὲ ἐπισκόπου ἀγνοοῦντος ὅτι συνετάφη τῷ
 φιλοσόφῳ τὸ ιδιόχειρον, πρῶτ' μεταστέλλεται τοὺς υἱοὺς τοῦ
 φιλοσόφου, καὶ τοῦτο μαθὼν ἀπέρχεται πρὸς τὸν τάφον

2 θεῷ δανίζει GP. — 5 δόγμασιν εἶναι RV. — 6 ζήτησιν N.
 — συζ. ἐν ἑαυτῷ ἔχων ABP συζ. ἔχων ἐν ἑαυτῷ CEG LNV ἔχων
 συζ. ἐν ἑαυτῷ R. — 9 χρυσίου LMRV. — 10 καὶ λέγει CER
 in G ante λέγει vocabulum erasum. — διαδιδούς B διάδος C
 διάδως M. — 14 τινὰ χρόνον RV. — ἀρετῇ μεγάλῃ RV. —
 16 ἐν om. RV. — 19 ἀπέλαβον LPRV ἀπέλα G. — 20 ἀλλὰ
 καὶ πρὸς LP.

5 ψευδὲς P. — ἢ χλεύην om. P. — 9 χρυσοῦ νομίσματα
 λίτρας τ'. P. — 11—13 παρὰ κυρίου. ὁ δὲ ταῦτα προθύμως
 δεξάμενος καὶ τὸ γράμμα ποιήσας P. — 14 ἐν εὐσεβείᾳ καὶ
 ἀγαθοουργίᾳ παρ. P. — 21 ἐν ἑαυτῷ m. 1 corr. ex αὐτῷ P.

μετὰ τῶν κληρικῶν τῆς πόλεως, καὶ τοῦτον ἀνοίξαντες εὐ-
 575 M. ρίσκουσι τὸν φιλόσοφον καθήμενον καὶ τὴν χεῖρα μετὰ τοῦ
 γράμματος προτείνοντα. τῶν δὲ κληρικῶν βουλομένων τὸν
 χάρτην λαβεῖν, οὐδεὶς τοῦτον ἴσχυσεν ἀποσπάσαι τῆς χειρὸς
 5 αὐτοῦ, ἕως ἂν ἦλθεν ἡ χεὶρ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ παραχρῆμα
 τὸν χάρτην ἐπιδούς ἀνέπεσε πάλιν. ὕπερ ἀνοίξας ἐπὶ πάν-
 των ὁ ἐπίσκοπος εὔρε νεωστὶ ὑπογεγραμμένον τῇ χειρὶ τοῦ
 φιλοσόφου οὕτως· ἐγὼ Εὐάγριος φιλόσοφος σοὶ τῷ ὁσιωτάτῳ
 ἐπισκόπῳ κυρίῳ μου χαίρειν. ἴσθι, πάτερ, ὡς ἔλαβον τὸ
 10 χρέος ἐκατονταπλασίονα καὶ οὐδένα πρὸς σε λόγον ἔχω περὶ
 τούτου. πάντων οὖν τῶν ἀκουσάντων ἀναγινωσκομένου τοῦ
 χάρτου καταπλαγέντων σφόδρα καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας τὸ κύριε
 ἐλέησον κραζόντων καὶ τὸ δόξα τῷ θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,
 ἐκέλευσεν ὁ ἐπίσκοπος τὸ ιδιόχειρον ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ
 15 τηρεῖσθαι.

Καὶ ἐν Καρταγένῃ δὲ τῇ πόλει τῆς Ἀφρικῆς ὑπῆρχε στρα-
 τιώτης ἄσωτος λίαν, ὃς ἐκ λοιμικῆς νόσου τῆς πόλεως δια-
 φθειρομένης ἐλθὼν εἰς κατάνυξιν καὶ τὴν πόλιν καταλείψας
 ἰδίασε μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐν προαστείῳ· ἐν ᾧ πάλιν
 20 ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας παραπεσὼν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ
 γεωργοῦ καὶ οὕτως ἄφνω τελευτήσας θάπτεται πλησίον τοῦ

16—p. 683, 2 cf. Combefis Auctar. Biblioth. patrum graec. novissimum II, 324. Pseudo-Cyrill. Hom. de exitu animae. Migne Tom. 77, 1072. Byz. Zeitschr. Tom. V, p. 306.

7 ἐπιγεγραμμένον GV et recc. plerique (nonnulli γεγραμ-
 μένον). — 9 καὶ κυρίῳ μου BL μου καὶ κυρίῳ V ἐν κυρίῳ
 μου E ἐν κυρίῳ (om. μου) R. — 10 λόγον ἔχω πρὸς σε L πρὸς
 σε om. A. — περὶ τούτου ἔχω B περὶ τούτου om. V. — 11 πάν-
 των ἀκουσάντων (om. οὖν τῶν) R τούτου δὲ γενομένου καὶ πάν-
 των ἀκουσάντων V. — 14 σκευοφυλακίῳ AG et recc. quidam.
 — 16 Sequentia in cod. G ex Combefisiana narrationis exem-
 plari interpolata. — καρταγένῃ M καταργένῃ G καρθαγένῃ E
 καθαργένῃ R et compendiose scriptum B. — 21 καὶ om. CEG
 LNR. — οὗτος ER et B m. 1 ut vid. corr. ex οὕτως.

1 κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς π. P (Similia Moschus). —
 7 ἡῦρε P. — 7. 8 ὑπογεγρ. οὕτω χειρὶ τοῦ φιλ. ἐγὼ P.

προαστείου ἐν μοναστηρίῳ. τῇ οὖν ἐπαύριον τῶν μοναχῶν
 ψαλλόντων τὴν τρίτην ὥραν, φωνὴ γέγονεν ἐκ βάνθους τοῦ
 τάφου, ἐλέησατε, λέγουσα, δοῦλοι τοῦ θεοῦ, ἐλέησατε. οἱ
 δὲ τοῦτον εὐθὺς ἀνοίξαντες εὗρον καθεζόμενον τὸν στρα-
 τιώτην καὶ κραζόντα, καὶ θᾶττον αὐτὸν ἀνελκύσαντες καὶ 5
 τὰ δεσμὰ διαλύσαντες ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν τοῦ τοιοῦτου
 θαύματος. ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτοὺς ἀπενεγκεῖν αὐτὸν πρὸς 576 M.
 τὸν ἐπίσκοπον Θαλάσσιον διηγῆσατο αὐτῷ μετὰ πολλῶν δα-
 κρύων ἐπὶ πάντων οὕτως· ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ταλαίπωρος,
 ὦ πάτερ, ἐν ἁμαρτίαις τελευτῶν ἐθεώρουν τινὰς Αἰθίοπας 10
 ἐστῶτας πλησίον μου, ὧν καὶ αὐτὴ ἡ θεωρία μόνῃ χαλε-
 πατέρᾳ πάσης ὑπάρχει κολάσεως, οὐστinas ὀρώσα ἡ ἁμαρ-
 τωλὸς ψυχὴ ταράττεται σφόδρα πρὸς ἑαυτὴν καὶ συστέλλεται.
 παρισταμένων δέ μοι τῶν τοιούτων φοβερῶν Αἰθίοπων, θεωρῶ
 νεανίσκους δύο λευχειμονοῦντας καὶ εὐειδεῖς ἄγαν, οἵτινες 15
 τὴν ψυχὴν μου παραλαμβάνοντες καὶ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτίκα πρὸς
 οὐρανοὺς ἀνιπτάμενοι καὶ ἀναφερόμενοι, εὐρίσκομεν τελώνια
 τελώνια φυλάττοντα μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τὴν ἄνοδον καὶ
 διακωλύοντα τὰς ἀνερχομένας ψυχὰς καὶ λογοθετοῦντα καθ’
 ἕκαστον τελώνιον τὴν οἰκείαν ἁμαρτίαν, τὸ μὲν τοῦ ψεύδους, 20

1. 2 ψαλλόντων τῶν μοναχῶν ABM. — 5 αὐτὸν ἀνελκύσαντες
 BP ἀνελκύσαντες αὐτὸν V αὐτὸν om. rell. — ἐλκύσαντες LM. —
 7 παρεκάλεσεν V. — 7 πρὸς (εἰς B) τὸν ἐπίσκοπον Θαλάσσιον
 ABP πρὸς τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ Θαλάσσιον τὸν ἐπίσκοπον rell.
 Comb. — 8—9 ὡς δὲ παρέστησαν αὐτὸν τῷ ἐπισκόπῳ παρεκά-
 λεσεν αὐτὸν λέγων (τοῦτον ἐκεῖνοι προσήφερον (sic) κατὰ τὸν ἐκεί-
 νου λόγον εἰς τὸν ἐπίσκοπον. ὁ δὲ ἐπίσκοπος εἶπεν αὐτῷ R) διή-
 γησαί μοι πάντα, ὅπως καὶ γὰρ δοξάσω τὸν θεόν (τὸν θεὸν δοξάσω
 rell. quidam τὸν ἅγιον add. V). ὁ δὲ διηγῆσατο αὐτῷ πάντα
 μετὰ π. δακρύων λέγων οὕτως RV. — 10 ὦ om. N. — 11 μόνῃ
 ἡ θεωρία GR. — 12 ὑπάρχει ABCEGLR Comb. ὑπῆρχε NPV.
 — ἁμαρτωλὴ MR. — 13 μου ψυχὴ MRV. — 15 λευχειμονοῦν-
 τας GN λευσχειμονοῦντας (λευσχημ. B) BPR. — 17 εὐρίσκωμεν
 ACM εὐρίσκοντο V εὐρίσκον R. — 18 τελώνια om. BGRV. —
 τελώνεια L τελωνεία P. — 20 τελώνιον L τελωνεῖον P.

4 ἡδρον P. — 17 ὡς ἀνιπτάμενοι P (ὥσανεῖ πετόμενοι Comb.
 ὡς ἀετοὶ πετ. G). — 20 τοῦ μὲν P.

τὸ δὲ τοῦ φθόνου, τὸ δὲ τῆς λοιδορίας, καὶ ἀπλῶς οὕτω
καθεξῆς ἕκαστον πάθος ἰδίους τελωνάρχας ἔχει καὶ δικολό-
γους. ὅφ' ὧν κρατούμενος ἐθεώρουν τοὺς ὁδηγοῦντάς με
νεανίσκους βαστάζοντας ὡς ἐν βαλαντίῳ τινὶ τὰς καλὰς μου
5 πράξεις. ἀφ' οὗ λαμβάνοντες καὶ ἀντισταθμίζοντες τοῖς
πονηροῖς ἔργοις μου, οἷς προσέφερον ἀκριβολογοῦντες οἱ
πονηροὶ ζυγοστάται καὶ τῆς ἀεροπορίας ὁδοστάται, μόλις ἀπε-
λυόμεθα. ἐκδαπανηθέντων οὖν πάντων μου τῶν ἀγαθῶν
ἔργων, καὶ πρὸς τὴν πύλην ἤδη τοῦ οὐρανοῦ φθασάντων
10 ἡμῶν, ἐν ᾗ τὸ τελώνιον τῆς πορνείας ἦν, συσχεθεῖς ὑπὸ
τῶν ζοφερῶν ἐκείνων Αἰθιόπων, προσέφερον πᾶσάν μου
πορνείαν καὶ σωματικὴν ἀμαρτίαν, ἣν ἀπὸ δεκαετοῦς μου
χρόνου τῆς ἡλικίας διεπραξάμην ὁ ἄθλιος. ἀπολογουμένων
δὲ τῶν νεανίσκων ἐκείνων ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ λερόντων, ὅτι τὰ
15 ἐν τῇ πόλει ἀμαρτήματα συγκεχώρηται μετανοήσας, ἀλλὰ,
φησὶν οἱ δεινοὶ κατήγοροι, μετανοήσας ἔπεσε πάλιν εἰς μοι-
χείαν ἔξω τῆς πόλεως καὶ οὕτως ἀπέθανεν. ὕπερ ἀκού-
σαντες οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν ἀφέντες με ὡς ἀναπολόγητον
καὶ μηδὲν ἔργον ἀγαθὸν ἔχοντα, καὶ ἀρπάσαντές με χαί-
20 ροντες οἱ Αἰθίοπες ἐκεῖνοι καὶ τύπτοντες κατήγαγον εἰς τὴν
577 M. γῆν αὐθις, καὶ ταύτης διχασθείσης κατήλθον διὰ τινων
στενωπῶν καὶ σκοτεινῶν δυσωδεστάτων τε πάνυ καὶ φρικω-

2 ἰδίους — δικολόγους *om.* V. — διαλόγους BPR (φορο-
λόγους Comb.). — 4 βαλλαντίῳ DV. — 7 ἀπολυόμεθα N *et* recc.
quidam. — 11 ζοφερῶν] πονηρῶν AB. — 12 δωδεκαετοῦς C
Comb. — μου *om.* RV. — 13 χρόνον τῆς ἡλικίας ABCELRV
τῆς ἡλικίας χρόνου P χρόνου *om.* GN. — 16 φασὶν B. — 18 ὡς
ἀναπολόγητον ABP ὡς *om.* rell. — 20 οἱ αἰθίοπες χαίροντες M
χαίροντες *om.* RV. — κατήγαγον εἰς ABLPV κατ. με εἰς CEGN
με κατ. εἰς* R. — 21 διχασθείσης (-ις C) CM δικασθείσης R δια-
σχισθείσης B. — 22 στενωπῶν AGLNPR στενῶν τόπων C Comb.
— στενωπῶν σκοτεινῶν M σκοτεινῶν στενωπῶν B. — καὶ δυσωδ.
πάνυ BR.

7 ἀεροπορίας P. — 10 τελωνεῖον P. — 11 ζοφ. αἰθιόπων
ἐκείνων P. — 15 συγκεχώρηται P.

δεστάτων καταδύσεων μέχρι τῶν καταχθονίων ἐν τοῖς δεσμο-
 τηρίοις τοῦ ἄδου, ἔνθα εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἁμαρτωλῶν
 ἀποκεκλεισμέναι εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν, εἰς γῆν
 σκοτούς αἰώνιον, οὗ οὐκ ἔστι φέγγος οὐδὲ ὄραν ζωὴν βρο- 5
 τῶν, ὡς γέγραπται, ἀλλ' ὀδύνη καὶ θλίψις αἰώνιος καὶ
 ἀπαρामύθητος καὶ στεναγμὸς ἀσίγητος. ἕκαστος γὰρ τῶν
 ἐκεῖσε μνημονεύων τὰς πονηρὰς αὐτοῦ πράξεις καὶ ἐννοῶν
 πῶς ἀπολογήσεται τῷ ἀδεκάστῳ κριτῇ καὶ πῶς τὴν ἀπέ-
 ραντον κόλασιν ὑποστήσεται, δεινῶς τῷ συνειδότι προβασα-
 νίζεται, καὶ πρὸς τοῦτοις ἀναλογιζόμενος τὸν ἀπὸ θεοῦ 10
 χωρισμὸν καὶ τῆς δόξης τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ τὴν μετὰ
 τοῦ διαβόλου καὶ τῶν δαιμόνων καταδίκην, ἄπανστα καὶ
 ἀπαρηγόρητα λυπεῖται καὶ στενάζει. μεθ' ὧν γέ τοι κἀγὼ
 συγκατακλεισθεὶς καὶ πενθῶν ὁρῶ τοὺς δύο νεανίσκους ἐκεί-
 νους ἐλθόντας κἀκεῖσε πάλιν· οὗς δυσωπήσας ἐξαγαγεῖν 15
 με τῆς φοβερᾶς ἐκείνης φυλακῆς τε καὶ ἀνάγκης, ὅπως
 μετανοήσω, φησὶ πρὸς με· μάτην παρακαλεῖς. οὐδεὶς γὰρ
 ἐξέρχεται τῶν ἐνταῦθα μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. ἐπι-
 μένοντος δέ μου τῇ παρακλήσει καὶ λέγοντος· ἐλέησατέ με·
 οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ταῦτά μοι συμβήσεται, καὶ διὰ τοῦτο 20
 γνησίως ἀπὸ τοῦ νῦν μετανοήσω καὶ γενήσομαι πρὸς ὠφέ-
 λειαν πολλῶν, εἰ πρὸς τὴν ἐπὶ γῆς ζωὴν αὐτίς ἐπανήξω,

3 Hiob 10, 21.

1 καταχθονίων καὶ δεσμοτηρίων τοῦ ἄδου V δεσμοτηρίων
 καὶ καταχθονίων τοῦ ἄδου L. — 3 γνωφεράν M ζωφεράν C Comb.
 φοβεράν V. — 4 βροτῶν ζωὴν RV. — 13 λυπεῖται καὶ om. N. —
 14 τοὺς νεανίσκους τοὺς δύο εἰσελθόντας (om. ἐκείνους) A. —
 16 φυλακῆς φοβερᾶς ἐκείνης τε καὶ R φυλακῆς τε καὶ om. B.
 — 17 καὶ φησι G φασὶ B καὶ φασι R εἶπον V. — μάτην παρα-
 καλεῖς ἡμᾶς B μάτην ἡμᾶς παρακαλεῖς, μάτην δυσωπεῖς V. —
 19 μου δὲ M μου om. R. — 21 μετανοήσω ἀπὸ τοῦ νῦν A ἀπὸ
 τοῦ νῦν om. rec. quidam.

8 ἀπολογήσεται P. — 14 ἐκείνους om. P. — 17 πρὸς με
 om. P. — 20 τοιαῦτα P. — συμβήσονται m. 1 ut vid. corr. ex
 συμβήσετε P.

δυσωπηθέντες οἱ [ἄγιοι] ἄγγελοι ἄγουσί με πρὸς τὸ σῶμα.
 καὶ τὴν μὲν ἰδίαν φύσιν τῆς ψυχῆς ἔβλεπον ὥσπερ μαρ-
 γαρῖτην ἀστράπτουσαν, τὸ δὲ σῶμα δυσῶδες καὶ ἡμαυρω-
 μένον. ὅθεν δυσχεραίνοντός μου καὶ λέγοντος τοῦ μὴ
 5 εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ διὰ τὴν ζόφωσιν αὐτοῦ, προσηπειλήσαν
 μοι λέγοντες· εἰ μὴ εἰσέρχῃ, πάλιν ἀποστρέφομέν σε πρὸς
 τὴν καταδίκην. οὐκοῦν εἰσελθε, ἵνα καὶ αὐτὸς σωθῇς καὶ
 ἄλλους ὠφελήσῃς, ὥς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν. καὶ τότε διὰ τοῦ
 στόματος εἶδον ἑμαυτὸν εἰσελθόντα, καὶ τὸ σῶμα διαναστήσας
 10 ἡρξάμην κράζειν· ἐλεήσατε. πάντων δὲ λίαν ὠφεληθέντων
 καὶ μᾶλλον φοβηθέντων ἐπὶ τῇ φοβερᾷ ταύτῃ διηγῇσει,
 ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ἐθρῆνει πλημμελήματα, τὸν δὲ ἄνθρωπον
 βλέποντες καταπεπονημένον καὶ πολύδακρυον παρεκάλουν
 γεύσασθαι τροφῆς. ὁ δὲ παντελῶς οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ
 578 M. 15 ἀποταξάμενος αὐτοῖς διήρχετο τὰς ἐκκλησίας καὶ ζήπτων
 ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐβόα μετὰ φωνῆς ἰσχυρᾶς καὶ
 δακρύων πολλῶν· οὐαὶ οὐαὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀμετανόητα.
 ποία φοβερά κόλασις καὶ ἐξέτασις ἀκριβῆς αὐτοὺς περιμένει.
 ποιήσας οὖν οὕτως ἡμέρας μ' νηστεύων καὶ ἀργυπνῶν καὶ
 20 κηρύσσων καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφων πρὸς μετάνοιαν ἐτελεύ-

1 δυσωπ. τοίνυν οἱ M δυσωπ. οὖν οἱ G καὶ δυσωπ. οἱ R.
 — ἄγιοι om. PRV. — 2 ἰδίαν μὲν C μὲν om. R. — 3 ἀστρά-
 πτοντα BM. — δυσῶδη A et ut vid. m. 1D δυσῶδει E δυσ-
 ῶδες B. — 4 μου καὶ λέγοντος om. GLN μου om. CE. — τοῦ
 om. RV in μου mutavit m. 2D. — 6 εἰσέλθης RV. — ὑποστρέ-
 φομεν (-ωμεν D) DR. — πρὸς] εἰς ABR. — 10 κράζειν] λέγειν
 RV. — 13 πολύδακρυον AELN. — 14 γεύσασθαι G δέξασθε A
 (cf. infra P) μεταλαβεῖν B. — ἄλλ' CGLNR.

1 πάλιν ἄγουσί με P. — 4 δυσχερ. μου καὶ παρακαλοῦντος
 μὴ πάλιν εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ, προσηπ. P (cf. Comb.). — 6 μοι
 om. P. — 11 sqq. φοβηθ. ἐπὶ τῇ παραδόξῳ αὐτοῦ ἀναστάσει καὶ
 ἐξηγήσει καὶ παρακαλούντων δέξασθαι τροφῆς οὐ κατεδέξατο
 παντάπασιν, ἀλλὰ περιερχόμενος τὰς ἐκκλησίας P (οὐ κατεδέξατο
 etiam Comb.). — 15 sqq. καὶ καταρρίπτων ἑαυτὸν ἐπὶ πρόσωπον
 εἰς τὴν γῆν ἐβόα μετὰ δακρύων· οὐαὶ τοῖς ἁμαρτ. P (Simile quid
 Comb.). — 18 κόλασις αὐτοῖς καὶ ἐξ. ἀκρ. περιμένει P. — 19.20 νη-
 στεύων καὶ κλαίων καὶ σωφρονίζων πάντας ἐτελ. P.

τησεν ἐν κυρίῳ προγνοὺς τὸν ἑαυτοῦ θάνατον πρὸ ἡμερῶν ιβ'.

Συμφωνεῖ δὲ τῷ θανάτῳ τούτῳ, λέγω δὴ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν πρὸς τὴν τῶν οὐρανῶν ἄνοδον μετὰ τὴν ἐνθένδε μεταχώρησιν καὶ ὁ θεομύστης Χρυσόστομος διεξιὼν περὶ 5 τῶν κεκοιμημένων οὕτως· ταῦτα καὶ τὰ τούτων ἀπορρητότερα προθεωροῦντες οἱ τελευτῶντες οἱ μὲν ἐν τῇ κλίνῃ ταράσσονται φυγεῖν μὲν βουλόμενοι, μὴ δυνάμενοι δέ, οἱ δὲ τοὺς ὀδόντας βρύχουσιν, καὶ ἄλλοι τὰς σιαγόνας κόπτουσιν, καὶ ἕτεροι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐλεινῶς περιστρέφουσι καὶ τὰς χεῖρας 10 συστέλλουσιν, κατὰ μικρὸν τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος ληγούσης, καὶ τῆς γλώσσης δεινῶς φλεγομένης. ὁρῶσι γὰρ τότε τοὺς μὲν θείους ἀγγέλους φοβερῶς τε καὶ ὀξέως τὴν ψυχὴν ἀπαιτοῦντας, τοὺς δὲ πονηροὺς δαίμονας παρισταμένους καὶ λογοθετοῦντας καὶ κατηγοροῦντας εὐτόνως καὶ 15 ἀρπάζειν πρὸς ἑαυτοὺς ἐπιχειροῦντας, εἶτα καὶ τὸν κλέπτην αἰφνίδιον εἰσελθόντα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἀπορρήξαντα, πορεύεται μετὰ σκυθρωπότητος πολλῆς εἰς τόπους ξένους καὶ πάμπαν ἀγνοομένους. πολλῶν οὖν ἡμῖν, ἀδελφοί, τότε δεῖ τῶν εὐχῶν, πολλῶν τῶν βοηθῶν, πολλῶν τῶν 20 ἀγαθῶν ἔργων, πολλῆς ἡμῖν τότε χρεῖα τῆς τῶν ἀγγέλων προστασίας, πολλῆς ἡμῖν τότε τῆς ἐν τῇ τοῦ ἀέρος ἀναβάσει χειραγωγίας καὶ συμμαχίας. εἰ γὰρ εἰς μακρὰν χώραν καὶ ξένην πόλιν ἐνταῦθα πορευόμενοι δεόμεθα τοῦ χειραγωγούντος καὶ ὀδηγοῦντος, πόσων ἡμῖν δεῖ τῶν βοηθῶν 25

6 Locum in Chrysostomi operibus editis non inveni. Similia habes in Ephraim. Syri Opp. Graec. Tom. III p. 262 F sqq.

3 περὶ τῶν BCP περὶ τῆς τῶν (περὶ ψηστῶν G) rell. — 3.4 περὶ τῆς τῶν ψυχῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνόδου? — 8 φεύγειν LV. — μὲν βουλόμενοι APV βουλόμενοι μὲν CDEGL μὲν om. BR. — 13 ὀξέως] ἀξίως GR. — 18 ἥτις πορεύεται? — 21 τῶν ἁγίων ἀγγέλων BP. — 22 προστασίας] βοηθείας RV. — 25 πόσον AC ποίων R πόσω?.

21 ἡμῖν om. P

μάλλον καὶ χειραγωγῶν τοῦ διασῶσαι καὶ περᾶσαι τὰς ἀρχὰς
 καὶ τὰς ἐξουσίας καὶ τοὺς ὁδοστάτας τοῦ ἀέρος καὶ δικολό-
 γους, οὓς τελώνας καὶ φορολόγους ἡ θεία γραφή προσαγο-
 579 **Μ.** ρεύει. διὸ δὴ προφθάσωμεν πρὸ τοῦ φθασθῆναι καὶ δρά-
 5 μωμεν πρὸ τοῦ καταληφθῆναι. ὁ γὰρ βίος βραχύς, ἡ δὲ
 κρίσις μακρά, τὸ δὲ τέλος ἐγγύς, καὶ ὁ φόβος πολὺς, καὶ ὁ
 λύων οὐδεὶς. ἐννόησον γὰρ πῶς εἰσιν αἱ ἐν ᾧδου ψυχαί,
 διότι κατεφρόνησαν τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ,
 μικρὰς ἀνέσεως παρακαλοῦσαι τυχεῖν καὶ μὴ τυγχάνουσαι,
 10 ἀλλ' εἰς τὰ καταχθόνια τῆς γῆς θρηνοῦσαι τὰς ῥαθυμίας
 καὶ τὰς τρυφὰς καὶ τὰς πορνείας αὐτῶν καὶ τὰς λοιπὰς
 κακουργίας ἀνόνητα μετανοοῦσιν ἐφ' οἷς κακῶς διεπράξαντο
 καὶ πενθοῦσιν ἀπαρηγόρητα. διὰ τοι τοῦτο μάλιστα πάντες
 μακαρίζομεν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς νηπίους ἀποθνήσκοντας,
 15 ἐπειδὴ τὸ παρ' ἡμῖν τοῦ θανάτου ποτήριον ἐπικίνδυνον
 παρ' ἐκείνοις ἐστὶ σωτήριον, καὶ τὸ παρὰ πᾶσι φρικτὸν παρ'
 ἐκείνοις ἐπαινετόν, καὶ ὅπερ ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἐκείθεν ἀρχὴν
 τιμωρίας παρ' ἐκείνοις ἐστὶν ἀρχὴ σωτηρίας, μονονουχὶ λέ-
 γοντες· ἡμᾶς ἄγγελοι εἰρηνικῶς διεχώρισαν ἐκ τοῦ σώματος,
 20 ἡμεῖς ἀλύτως καὶ ἀνεμποδίστως παρήλθομεν τὰς ἀρχὰς καὶ
 τὰς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος ἀγαθοὺς ὁδηγοὺς ἔχοντες. οὐ γὰρ
 εὔρον ἐν ἡμῖν ἅπερ ἐζήτουν καὶ ἠλπιζον. εἶδον ἀμίαντον
 καὶ καθαρὸν τὸ σῶμα καὶ ἡσχύνθησαν, εἶδον ἄφθορον καὶ
 λαμπρὰν τὴν ψυχὴν καὶ ἐνετράπησαν, εἶδον τὴν γλῶσσαν
 25 ἄσπιλον καὶ ἄδολον καὶ ἐφιμώθησαν. παρήλθομεν καὶ εὐ-
 τελίσσαμεν αὐτούς. διέβημεν δι' αὐτῶν καὶ κατεψάλλομεν
 αὐτῶν φάσκοντες· εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς

27 Psalm. 123 (124), 6; 7.

7 ἐν ᾧδου αἱ B αἱ om. R. — 12 ἀνόητα A et V m. 2 corr.
 — 13 πάντες om. RV. — 15 ποτήριον (τὸ ποτ. C) τοῦ θανάτου
 CRV. — 17 εἰς ἐκείθεν ADEGPRV εἰς τὴν ἐκείθεν C τῆς
 ἐκείθεν L ἐκείθεν B.

19 ἄγγελοι om. P. — 22 ἡῦρον P. — ἐν om. P.

εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρυσάμεθα. ὅθεν οὖν καὶ οἱ προσεπαπαντῶντες ἔχαιρον ἄγγελοι, δίκαιοι κατησπάζοντο, ὅσοι συνετέρποντο λέγοντες· καλῶς ἦλθον οἱ φίλοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν αἰωνίων ἀγα-
θῶν κληρονόμοι. 5

Καὶ μέντοι καὶ ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος Γρηγόριος ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ ἀδελφοῦ Καισαρίου φάσκει· πεῖθσθαι σοφῶν λόγοις, ὅτι πᾶσα ψυχὴ καλὴ τε καὶ θεοφιλὴς, ἐπειδὴ τοῦ συνδεδεμένου λυθεῖσα σώματος ἐνθένδε ἀπαλλαγῇ, εὐθύς ἐν συναισθήσει καὶ θεωρίᾳ τοῦ μένοντος αὐτὴν κα- 10 λου γενομένη, ἅτε τοῦ ἐπισκοποῦντος ἀνακαθαρθέντος ἢ ἀποτεθέντος, ἢ οὐκ οἶδ' ὅτι καὶ λέγειν χρή, θαυμασίαν τινὰ ἡδονὴν ἥδεται καὶ ἀγάλλεται καὶ ἵλεως χωρεῖ πρὸς τὸν ἑαυ- 580 M. τῆς δεσπότην ὥσπερ τι δεσποτήριον χαλεπὸν τὸν ἐνταῦθα βίον ἀποφυγοῦσα καὶ τὰς περικειμένας ἀποσεισάμενη πέδας, 15 ὅφ' ὧν τὸ τῆς διανοίας πτερόν καθέλκετο, καὶ οἷον ἤδη τῇ φαντασίᾳ καρποῦται τὴν ἀποκειμένην μακαριότητα.

Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου λέγει· μέλλων γάρ ποτε ἐσθίειν ὁ θεοφόρος Ἀντωνίος ἀναστὰς εἰς προσευχὴν περὶ ὥραν θ' ἤσθετο ἑαυτὸν 20 ἀρπαγέντα τῇ διανοίᾳ, καὶ παραδόξως ἐστὼς ἔβλεπεν ἑαυτὸν ὥσπερ ἔξωθεν ἑαυτοῦ γενόμενον καὶ ὡς εἰς τὸν ἄερα ποδηγούμενον ὑπὸ τινων, εἶτα πικροὺς καὶ δεινοὺς τινὰς ἐστώτας

6—17 Gregor. Naz. Or. 7 cp. 21 Migne Tom. 35, 781. Eadem excerptit Anastasius Sinaït. Quæst. 21 Migne Tom. 89, 533. — 18—p. 686, 20 Athanasius Vita Antonii cp. 65 Migne Tom. 26, 933 C.

2 ὅθεν καὶ V ἐντεῦθεν καὶ R. — 7 καισαρείου CER. — 9 λυθῇ AB *quare* B *ante ἐνθένδε inserit* καὶ. — 11 γινομένη CRV. — ἐπισκοποῦντος BG. — ἢ ἀποτεθέντος om. B Anast. — 23 πικροὺς τινὰς καὶ δεινοὺς ἐστ. B πικροὺς καὶ δεινοὺς ἐστ. ἰδὼν τινὰς R τινὰς om. A.

4 τοῦ om. P. — 18 ἁγίου] μεγάλου P. — 19 ποτε *post* προσευχὴν v. 20 *ins.* P.

ἐν τῷ ἄερί καὶ θέλοντας αὐτὸν κωλύειν ὥστε μὴ διαβῆναι.
 τῶν δὲ ὀδηγούντων ἀντιμαχομένων, ἀπήτουν ἐκεῖνοι λόγον,
 εἰ μὴ ὑπεύθυνος αὐτοῖς εἴη. βουλομένων τολῖνν συνᾶραι
 λόγον ἀπὸ τῆς γενέσεως αὐτοῦ, οὐ συνεχώρουν οἱ τὸν Ἄν-
 5 τώνιον ὀδηγοῦντες, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς γενέσεως, λέγοντες, ὁ
 κύριος ἀπήλειπεν, ἀφ' οὗ δὲ γέγονε μοναχὸς καὶ τῷ θεῷ
 συνέθετο ποιεῖσθαι τὸν λόγον ἔξεστιν. καὶ δὴ τότε κατη-
 γορούντων αὐτοῦ καὶ μὴ ἐλεγχόντων, ἐλεύθερος γέγονεν ἡ
 ὁδὸς αὐτῷ καὶ ἀκώλυτος. καὶ παραντίκα εἶδεν ἑαυτὸν ὥσπερ
 10 ἐρχόμενον εἰς ἑαυτόν, καὶ τοῦ μὲν φαγεῖν ἐπελάθετο, ἔμνε-
 δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς εὐχόμενος
 καὶ στενάζων. ἐθαύμαζε γὰρ λογιζόμενος πρὸς πολλοὺς ἡμῖν
 ἐστὶν ἡ πάλῃ καὶ διὰ πόσων πόνων ἔχει τις διαβῆναι τὸν
 ἄερα, καὶ ἐμνημόνευεν, ὅτι τοῦτό ἐστιν ὃ ἔλεγεν ὁ ἀπό-
 15 στολος· κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἄερος. ἐν τούτῳ
 γὰρ ὁ ἐχθρὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ μάχεσθαι καὶ πει-
 ρᾶσθαι διακωλύειν τοὺς διερχομένους. ὅθεν μάλιστα καὶ
 παρῆναι λέγων· ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα
 δυνηθῇτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, ὅπως μηδὲν
 20 ἔχων ὁ ἐχθρὸς λέγειν περὶ ἡμῶν φανθλον καταισχυνηθῇ.

Διὸ τολῖνν ἀνενδότως ἐπιμένωμεν τῇ ἀσκήσει γινώσκον-

15 Eph. 2, 2. — 18 Eph. 6, 13. — 19 Tit. 2, 8. — 21—
 p. 687, 13 Athanasius *ib. cp.* 18 et 19 Migne 869 C.

4 γεννήσεως E Ath. — 5 γεννήσεως BDE γενέσεως αὐτοῦ G
 (γεννήσεως αὐτοῦ Ath.). — 7 ποιῆσαι R Ath. — τὸν om. RV Ath.
 — 8 ἐλευθέρᾳ PRV Ath. — 11 τῆς ante νυκτὸς om. AP. —
 12.13 ἐστὶν ἡμῖν recc. quidam ἡμῖν om. E recc. rell. ἐστὶν om. B.
 — 13 διὰ πόσον πόνον AB. — 14 ἐμνημόνευεν ABP Ath. ἐμνη-
 μόνευσεν rell. — 17 καὶ παρῆναι ABP Ath. καὶ om. rell. —
 19 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ABDGP Ath. ἐν om. rell.

2 καὶ τῶν ὀδηγ. P. — 4 οὐ συνεχώρουν] διεκώλουν P (ἐκά-
 λουν Ath.). — 5 ὀδηγοῦντες ἐκείνοις λέγοντες P Ath. — λέγοντες
 om. P. — 9 παρενθὺς P (εὐθὺς Ath.). — 10 εἰς ἑαυτόν καὶ
 ἐσθῶτα καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἦν ἀντώνιος, καὶ τοῦ μὲν φαγεῖν ἐπι-
 λαθόμενος ἔμνε τὸ λοιπὸν P (*Eadem fere* Ath.). — 12 γὰρ]
 δὲ P. — 19 ἐν τῇ πονηρᾷ ἡμέρᾳ P.

τες ὅτι, ἐὰν μίαν ἡμέραν ἀμελήσωμεν, οὐ διὰ τὸν παρελθόντα χρόνον ἡμῖν συγχωρήσει, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀμέλειαν καθ' 581 M. ἡμῶν ὁ θεὸς ἀγανακτήσει μᾶλλον. οὕτω γὰρ ἐν τῷ Ἰεζεκιήλ ἠκούσαμεν. οὕτω καὶ Ἰούδας ἀπώλεσε διὰ νύκτα μίαν ὅλου τοῦ παρελθόντος χρόνου τὸν κάματον. οὐδὲ γὰρ ὁ ἐχθρὸς 5 ἡμῶν ἀμελεῖ τῆς καθ' ἡμῶν φροντίζων ἀπωλείας πάντοτε, καὶ ἀμελοῦντας ἡμᾶς εὐρήσει, σφοδρότερος ἐπιτίθεται. εἰς δὲ τὸ μὴ ὀλιγωρεῖν ἡμᾶς καλὸν τὸ ἀποστολικὸν μελετᾶν ἀεὶ ῥητόν· καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω. ἂν γὰρ καὶ ἡμεῖς ὡς ἀποθνήσκοντες καθ' ἡμέραν οὕτω ζῶμεν, οὐχ ἁμαρτήσομεν. 10 ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ἵνα καθ' ἡμέραν ἐγειρόμενοι μὴ νομίζωμεν φθάνειν ἕως ἐσπέρας καὶ πάλιν κοιμᾶσθαι μέλλοντες μὴ ἐγείρεσθαι.

Μετὰ δέ γε ταῦτα διαλέξεως αὐτῷ ποτε γενομένης πρὸς τινα περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς ψυχῆς, καὶ ποῖος μετὰ τὴν 15 ἐντεῦθεν ἀναχώρησιν ἔσται αὐτῇ τόπος, τῇ ἐξῆς νυκτὶ καλεῖ τις αὐτὸν ἄνωθεν λέγων· ἔξελθε, Ἀντώνιε, καὶ βλέπε. καὶ δὴ ἐξελθὼν καὶ ἀναβλέψας εἶδε τινα μακρὸν τῷ εἶδει καὶ φοβερόν ἐστῶτα καὶ φθάνοντα μέχρι τῶν νεφελῶν, ἀναβαίνοντας δὲ τινας ὥσπερ ἐπτερωμένους, ἀκακῶν ἐκτείνοντα 20 τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς μὲν κωλυομένους παρ' αὐτοῦ, τοὺς δὲ ὑπεριπταμένους καὶ ἀμερίμνως λοιπὸν ἀναγομένους. καὶ

3 Ez. 3, 20; 18, 24; 33, 12. — 9 1. Cor. 15, 31. — 14—
p. 688, 8 Athanasius *ib.* cp. 66 Migne 936.

7 εὐρήσῃ B εὑρη L. — 8 μελετᾶν ἀεὶ ABP ἀεὶ μελετᾶν *rell.* (ἀεὶ *om.* Ath.). — 9 καὶ ἡμεῖς ABP Ath. καὶ *om.* *rell.* — 10 ἁμαρτήσομεν ACD GPR. — 14 δέ γε ABP γε *om.* *rell.* — 19 καὶ φθάν. μέχρι τ. νεφελῶν *om.* CR. — 22 ἀμερίμνους BCR.

2.3 ὁ θεὸς καθ' ἡμῶν P. — 3. ἐζεκιήλ P. — 4 καὶ οὕτω Ἰούδας P. — ὅλου *om.* P Ath. — 7 ἐπιτίθεται καὶ πολλῆς ῥαθυμίας καὶ καταφρονήσεως καὶ μὲν γε καὶ ἀποπτώσεως τῶν προεργασμένων ἡμῖν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀποκειμένων γίνεται πρόξενος P. — 9.10 ὡς καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκοντες P. — 15 τῶν ψυχῶν P. — 16 ἀναχώρησιν αὐτῶν ἔσται τόπος P. — 20 δέ] τε P (καὶ ἀναβαίν. Ath.). — 22 ὑπεριπτ. καὶ διελθόντας λοιπὸν ἀμερίμνως ἀνάγεσθαι P Ath.

ἐπὶ μὲν τοὺς τοιοῦτους ἔτριξε τοὺς ὀδόντας ὁ μακρὸς ἐκεῖ-
 νος, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀποπίπτουσιν ἔχαιρεν. καὶ ἐγένετο φωνὴ
 λέγουσα· νόει τὸ βλεπόμενον, Ἀντώνιε. καὶ διανοιχθείσης
 αὐτοῦ τῆς διανοίας, ἔγνω τῶν ψυχῶν εἶναι τὴν πάροδον,
 5 καὶ τὸν ἐστῶτα μακρὸν τὸν ἐχθρὸν τοῦ γένους ἡμῶν διά-
 βολον, καὶ τοὺς μὲν ὑπευθύνους αὐτῷ κρατουμένους καὶ
 κωλυομένους διελθεῖν, τοὺς δὲ ἀνευθύνους μὴ δυνάμενον
 κατέχειν.

Διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὁ μέγας καὶ πολυάθλος Εὐστράτιος
 10 μέλλων καίπερ διὰ μαρτυρίου τελειοῦσθαι προσήρξατο λέγων·
 μεγαλύνων μεγαλυνῶ σε, κύριε, ὅτι ἐπειῖδες ἐπὶ τὴν ταπει-
 582 M. νωσίν μου καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν καὶ
 ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. καὶ νῦν σκεπα-
 σάτω με ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, ὅτι
 15 τετάραται ἡ ψυχὴ μου καὶ κατώδυνός ἐστιν ἐν τῷ ἐκπο-
 ρεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ σώματος τούτου, μήποτε ἡ πονηρὰ
 τοῦ ἀντικειμένου βούλησις συναντήσῃ αὐτῇ καὶ παρεμποδίσῃ
 ἐν σκότει διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας
 μοι ἁμαρτίας. Ἰλεῶς μοι γενοῦ, δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ
 20 ψυχὴ μου τὴν ἐξοφωμένην ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων,
 ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φω-
 τεινοί. δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἄγίῳ καὶ τῇ σῇ
 δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα. ἐν τῷ κρίνεσθαι

9—p. 689, 2 Vita Eustratii cp. 32 Migne Tom. 116, 505 B.

3 ἀντώνιε om. L (cf. P). — 11 μεγαλυνῶ ABEGPR μεγα-
 λύνω CDLV. — 12 ἐχθρὸν A ἐχθροῦ CE. — ἀλλ' ἔσωσας BG.
 — 13 νῦν, δέσποτα, σκεπεσάτω BV Vita δέσποτα m. 1 in mg. G.
 — 17 βουλὴ BGLV Vita. — 19 ἰλεός CEG. — ἰδέτω (εἰδ. G)
 BGP Vita ἰδοι ELRV εἰδοι ACD. — 20 ξεοφωμένην EG.

2 καὶ πρὸς τὸν ἀντώνιον εὐθέως ἐγένετο φωνὴ P Ath. —
 3 ἀντώνιε om. P Ath. — 5 τὸν ἐχθρὸν τοῦ γένους ἡμῶν om. P.
 — 6 αὐτοῦ P. — 6—8 κρατοῦντα καὶ κωλύοντα διελθεῖν, τοὺς
 δὲ μὴ πεισθέντας αὐτῷ μὴ δυν. κατ. ἀλλ' ὁπερβαίνοντας P Ath.
 — 11 ἐπὶ om. P Vita. — 21 περιλαβέτωσαν P.

με μὴ καταλάβῃ με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου εἰς τὸ κατασπᾶσαι με ὡς τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς βυθὸν ἄδου.

Τοιγάρτοι καὶ ὁ μέγας Κύριλλος ἐν τῇ καθολικῇ ἐπιστολῇ ταῦτα παραδηλῶν ἔφη· ὁ δὲ ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ὅτε τῷ διαβόλῳ, φησὶν, διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μω- 5 σέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμῆσαι σοι κύριος. βουλόμενος γὰρ παραστήσαι τὴν ἐν τῷ ἄφανεϊ τοῦ διαβόλου κατὰ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τυραννίδα, ἣν ἔσχεν ἐκ τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, συνεχώρησεν αὐτῷ καὶ περὶ τὴν ταφὴν τοῦ σώματος Μω- 10 υῤῥέως ἀντιστῆναι, ἵνα μάθωμεν, ὅτι πρὸς τοὺς τόπους τῆς ἀναπαύσεως ὁ διάβολος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ πονηρῶν καὶ ἀποστατικῶν δυνάμεων εἰργεῖ πορεύεσθαι τὰς ψυχὰς τῆς ἄνω πορείας. διὸ καὶ ἄγγελοι παραλαμβάνουσιν αὐτὰς 15 ἐξιούσας ἀπὸ τοῦ σώματος.

Οὕτω δὲ καὶ Μαρτύριος Ἀντιοχείας ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ φησιν· ἐπειδὴ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωριζομένης μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγὴν εὐθὺς προσαπαν- 20 τῶσιν αὐτῇ καὶ ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἀγαθαὶ καὶ δαιμόνων στίφος πονηροτάτων, ἵνα πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ἔργων, ὧν ἔπραξεν, πονηρῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ τοὺς ἀξίους τόπους ἢ οὗτοι ἢ ἐκεῖνοι ταύτην ἀποκομίσωσι φυλαχθησομένην ἕως τῆς τελευταίας ἡμέρας, καθ' ἣν εἰς κρίσιν παρα-

3—15 Cyrilli e deperdito ut vid. commentario in Epist. Judae. — 4 Epist. Judae v. 9. — 16—p. 690, 14 Martyrii item e commentario in eandem epistulam, ut videtur.

2 με ὡς τὸν (τῶν A) ADP με εἰς τὸν E με τὸν rell. Vita. — 3 ὁ μέγας κύριλλος] ὁ ἀπόστολος Ἰούδας V. — 8 τοῦ διαβόλου κατὰ τῶν scripsi e P κατὰ τοῦ διαβόλου περὶ τῶν rell. — 11 ὅτι καὶ πρὸς P et recc. quidam. — 18 ἐνθένδε (-θεν B) ABP ἐντεῦθεν rell. — 20 πονηροτάτων CDEGP et recc. quidam πονηρώτατων (sic) A πονηρότατον BV et recc. alii.

2 βόθρον P. — Sequitur in P similis oratio e vita quadam Philippi apostoli desumpta. — 23 τῆς om. P.

- 588 M στησόμεθα πάντες, καὶ ἡ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν τε καὶ ἀνά-
 παυσιν, ἡ εἰς τὴν ἀπέραντον φλόγα τοῦ πυρὸς ἀπαχθισό-
 μεθα. ὅπερ ὁ θεὸς βουλόμενος ὑποδείξει διὰ τινος τύπου
 σωματικοῦ παρσκευάσεν ἐν τῇ τοῦ Μωϋσέως τελευτῇ φανῇ-
 5 ναι τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ διακρινόμενον περὶ τοῦ σώματος
 αὐτοῦ καὶ τὸν πονηρὸν ἀντιπράττοντα δαίμονα, καὶ τούτῳ
 τὸν Μιχαὴλ ἀγαθὸν ἄγγελον ὄντα προσυπαντῆσαι καὶ ἀπο-
 σοβῆσαι καὶ μὴ ἐξουσιαστικῶς ἐπιτιμῆσαι, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ
 τῶν ὅλων παραχωρῆσαι τῆς κατ' ἐκείνου κρίσεως, ὅπως διὰ
 10 τούτων μάθωμεν ὡς ἔστι τις ἀγωνία ταῖς ψυχαῖς μετὰ τὴν
 ἔξοδον, καὶ ὅτι χρὴ διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἐτοιμάζεσθαι
 πρὸς τὸ τῆς ἀγγελικῆς ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν συμμαχίας, τῶν δαι-
 μόνων καθ' ἡμῶν ἐπιτριζόντων φθονερὸν καὶ πικρὸν εἰς
 ἅπαν.
- 15 Ἀερεῖ γοῦν καὶ ὁ μέγας ὁμολογητὴς Μάξιμος πρὸς
 Ἰωάννην κουβικουλάριον· τίς γάρ, ἀγαπητέ, τῶν κατ' ἐμὲ
 ῥύποις ἁμαρτημάτων κατεστιγμένος οὐ φοβεῖται τὴν τῶν
 ἀγίων ἀγγέλων ἐπιστάσιαν, ὑφ' ὧν κατὰ θέλει ψῆφον τῆς
 παρούσης ζωῆς τὸ πέρας δεχόμενος βίαν τοῦ σώματος μετ'
 20 ὀργῆς ἐξωθεῖται καὶ μὴ βουλόμενος; τίς κεκληιδωμένην
 ἑαυτῷ συνεπιστάμενος τὴν συνείδησιν οὐ δέδοικε τὴν ὡμο-
 τάτην τῶν πονηρῶν δαιμόνων καὶ βαρβαρώδη ὑπάντησιν,
 ἐκάστου τούτων κατὰ τὸν αἴρα μετὰ τὴν ἔξοδον πρὸς ἑαν-
 τὸν ἀφειδῶς τὴν ἀθλίαν ψυχὴν ἔλκοντος καὶ τῷ ἐλέγχῳ τῶν
 25 αὐτῇ πεπραγμένων καταισχύνοντος καὶ πάσης ἐμποιοῦντος

15 — p. 691, 18 Maximus Conf. Ep. 4 Migne Tom. 91, 416 A.

1 ἡ *om.* GP *et* *recc.* quidam. — 8 καὶ μὴ ἐξουσιαστικῶς ἐπιτιμῆσαι *om.* CR. — 9 διὰ τοῦτον A διὰ τούτου B. — 13 φθονερὸν καὶ πικρὸν ABP φθονερῶς καὶ πικρῶς *rell.* — 15 γοῦν ABDGP οὖν CERV. — καὶ ὁμολ. PR. — 18 ἀγίων *om.* BD. — 25 πᾶσις C πᾶσαν B.

1 εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον P. — 14 *Alia de eodem argumento ins.* P.

αὐτῇ τῆς ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν ἀγαθῆς ἐλπίδος ἐλεεινὴν ἀπό-
γνωσιν; μετὰ δὲ τὴν γινομένην κατὰ τὸν ἄερα πρὸς τὰ
πνευματικὰ τῆς πονηρίας διάγνωσιν τε καὶ λογοθέτησιν ἢ
πρὸς τὸν ἄδην κατάπτωσις διαδέχεται καὶ παροίκησις, ἐν
ᾧ σκότῳ βαθεῖ καὶ βαρυτάτῃ σιγῇ τροφὴν ἔχουσιν αἱ ἐκεῖσε 5
καταδικασμένοι ψυχαὶ τοὺς δριμυτάτους στεναγμοὺς καὶ
τὰ πικρότατα δάκρυα καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς δεινοῖς κατήφειαν,
ἐκδεχόμεναι διὰ παντὸς οὐδὲν ἄλλο ἢ μόνην τὴν ἐπὶ τῇ 584 M.
θείᾳ ψήφῳ δικαίαν ἀνταπόδοσιν. ταύτην οὖν συνίστησιν
αὐτοῖς τὴν ἄπυστον λύπην καὶ ὀδύνην ἢ τῆς ἀναστάσεως 10
ἐλπίς, ἢ τῆς φοβερᾶς Χριστοῦ παρουσίας ἡμέρα, ἢ φορικω-
δεστάτῃ παράστασις καὶ περὶ τῶν βεβιωμένων πάντων ἀπο-
λογία, καθ' ἣν οἱ μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ κριτοῦ σταθέντες λή-
ψονται τῶν ἀπορρητῶν ἀγαθῶν τὰς ἐπαγγελίας, οἱ δὲ τὴν
ἀριστερὰν στάσιν λαχόντες τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον καὶ τὸ ἐξώ- 15
τερον σκότος καὶ τὸν ἀκοίμητον σκόληκα τὸν τε βρυγμὸν
τῶν ὀδόντων καὶ τὸ διηνεκὲς δάκρυον καὶ τὴν ἀπέραντον
αἰσχύνην τε καὶ κόλασιν.

Ταῦτα δὴ ταῦτα προεγνωσθῆναι καὶ διαλογιζόμεναι εἰκό-
τως πενθοῦσι καὶ ἀποδύρονται ὥς κατακεκριμένοι καὶ ἀνα- 20
πολόγητοι καὶ μηδὲ τοῦ σοφοῦ τὴν διδασκαλίαν ἀκούσαντες
λέγοντος· πάντα, ὅσα ἂν εὔρη ἢ χεῖρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὅση
σοι δύναμις ποιήσῃ, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ
γνώσις καὶ σοφία ἐν ἄδῃ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ. ἐπεὶ περ
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδῃ 25

22 Eccl. 9, 10. — 24 Psalm. 6, 6.

1 τῆς] τοῖς AR. — ἀγαθῆς (ἢ *in lit.*) C ἀγαθοῖς B *et* *recc.*
plerique Max. — 5 ἔχουσαι B *et* *recc.* quidam (διάγουσι — ἔχουσαι
Max.). — 8 ἢ μόνην τὴν ἐπιτήμησιν· ἀψήφῳ δικαίαν ἀντ. C. —
9 θεία ABP Max. δικαία rell. — 16 καὶ τὸν ἀκοίμητον σκόληκα
ABPV Max. *om.* rell. — 22 ὅση δύναμις σου ποιήσῃ PR Eccl.
— 25 σου] σοι EG. *In* D σου *m.* 2 *corr.*, *ex* σοι *ut vid.*

7 τὴν ἐπὶ τούτοις δεινὴν κατήφειαν P (τὴν ἐπὶ τούτοις
κατήφ. Max.). — 25 σου] φησὶν P.

τίς ἐξομολογήσεται σοι; καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὁ μνημο-
νεύων τοῦ Θεοῦ καὶ μετ' εὐφροσύνης λέγων· ἐμνήσθην τοῦ
Θεοῦ καὶ ἠὺφράνθην, οὔτε ὁ ἐξομολογούμενος καὶ σωζό-
μενος, διότι ἀπέκλεισε κύριος κατ' αὐτῶν πᾶσαν ὠφέλιμον
5 ἐξομολόγησιν καὶ διόρθωσιν.

Ὅθεν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος παρεγγυᾷ φάσκων· μνή-
σθητι δὲ καὶ τῆς ἐν τῷ ἅδῃ καταστάσεως, καὶ λογίζον, πῶς
ἄρα εἰσὶν ἐκεῖ νῦν αἱ ψυχαί, ἢ ἐν ποίᾳ πικροτάτῃ σιωπῇ,
ἢ ἐν ποίᾳ δεινотάτῃ στεναγμῷ, ἢ λίκῳ φόβῳ ἢ ἀγωνίᾳ ἢ
10 τίνι προσδοκίᾳ τὴν ἄπαυστον ὁδύνην ἐκδεχόμεναι καὶ τὸ
ψυχικὸν ἔχουσai καὶ ἀπέραντον ἐκεῖνο δάκρυον.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ Γρηγόριος ὁ κλεινὸς πάπας Ῥώ-
μης ἐν τῷ πρὸς Πέτρον διαλόγῳ φησὶν· εἰ γὰρ τὰς τῶν
ἀγίων ψυχὰς ἐν οὐρανῷ πιστεύομεν εἶναι, πάντως καὶ τὰς
585 M. 15 τῶν ἁμαρτωλῶν ἐν τῷ ἅδῃ τυγχάνειν ἀδιστάκτως ὁμολογή-
σομεν. καὶ καθάπερ τοὺς ἀγίους ἢ μακαριότης ἐν οὐρανοῖς
εὐφραίνει καὶ θυμηδίας ἀποπληροῖ διηνεκοῦς, οὕτω πιστεύειν
χρὴ ὅτι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐν ἅδῃ λύπη καὶ στενοχωρία τε
καὶ ὁδύνη συνέχει διὰ παντὸς ὥσπερ καμίνου φλόξ τὰς
20 ψυχὰς αὐτῶν φλογίζουσα καὶ ἀποτηγανίζουσα οἷα δὴ καὶ
τὸν κατὰ τὸν Λάζαρον πλούσιον.

2 Psalm. 76 (77), 4. — 6 *Nili locum in editis eius operibus non inveni.* — 12—21 Gregor. Dial. IV, 20 Migne Patrol. lat. Tom. 77, 366.

1 ἐκεῖ οὐκ ἔστιν C ἐκεῖ om. DG. — 2 μετ' εὐφροσύνης λέγων ABP λέγων μετ' εὐφροσύνης rell. — 3 εὐφράνθην CDEG et recc. nonnulli. — οὔτε ὁ ἐξομολ. AP ὁ om. rell. — 4 πᾶσαν ὠφέλιμον ἐξομολόγησιν AP πᾶσαν ἐξομ. ὠφέλιμον B ὠφέλιμον om. rell. — 8 ἄρα BDG. — 9 ἐν ποίᾳ πικροτάτῃ στεναγμῷ R ἐν ποίᾳ στεναγμῷ πικροτάτῃ A. — 15 ὁμολογήσωμεν ADG et P in quo o lit. ex o fact. ὠμολογήσαμεν R. — 17 διηνεκοῦς ABP διηνεκῶς rell. — 18 λύπη τε καὶ στενοχωρία καὶ PRV. — 20 καὶ ἀποτηγανίζουσα om. DGR in mg. adscr. E. — 21 τὸν (τὴν recc.

1 σοι om. P. — 6 ὅθεν δὴ καὶ ὁ θεοφόρος νεῖλος P. — 8 ἦ] καὶ P. — 14 πιστεύομεν lit. ex πιστεύομεν P.

Ὅτι δὲ γε τελευτῶν ἕκαστος αἰσθῆσίν τινα καὶ πληρο-
φορίαν ἀπεντεῦθεν ἤδη λαμβάνει τῶν μελλόντων ὑπὲρ ὧν
ἔπραξεν, φησὶν ὁ ἀποστολικὸς Διονύσιος ἐν τοῖς περὶ τῶν
ιερώς κεκοιμημένων· ὅταν ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθωσι τοῦ τῆδε
βίου, τὴν εἰς ἀφθαρσίαν αὐτῶν ὁδὸν ὥς ἐγγυτέραν ἤδη 5
γεγυμνασμένην ἐμφανέστερον ὁρῶσι καὶ τὰς δωρεὰς τῆς
θεαρχίας ὕμνοῦσι καὶ θείας ἡδονῆς ἀποπληροῦνται τὴν ἐπὶ
τὰ χεῖρω τροπὴν οὐκέτι δεδοικότες, ἀλλ' εὖ εἰδότες ὅτι τὰ
κτιθέντα καλὰ βεβαίως καὶ αἰωνίως ἔξουσιν. οἱ δὲ μολυ-
σμόν ἀνάπλεοι καὶ ἀνιέρων κηλίδων, εἴπερ ἱερᾶς τιнос τετυ- 10
χῆσιν μνήσεως, αὐτοὶ δὲ ταύτην ἐκ τοῦ οἰκείου νοὸς ὀλε-
θρώως ἀπορραπίσαντες ἐπὶ τὰς φθοροποιούς ηὔτομόλησαν
ἐπιθυμίας, ὅταν ἐπὶ τὸ τέλος ἔρχονται τῆς ἐνθάδε ζωῆς,
οὐκέτι ὁμοίως αὐτοῖς εὐκαταφρόνητος φανεῖται τῶν θείων
λονίων ἢ θεσμοθεσία, τὰς ὀλλυμένας δὲ τῶν οἰκείων παθῶν 15
ἡδονὰς ἑτέροις ὀφθαλμοῖς ἐπισκοπήσαντες καὶ τὴν ἱερὰν
ζαήν, ἧς ἀνοήτως ἀποπεπτῶκασιν, μακαρίσαντες ἔλεεινῶς
καὶ ἀβουλῆτως ἀποσχίζονται τοῦ τῆδε βίου πρὸς μηδεμίαν
ιερὰν ἐλπίδα χειραγωγούμενοι διὰ τὴν χειρίστην ζωὴν. τού-
τῳ δὲ οὐδενὸς γινομένων κατὰ τὰς κοιμήσεις τῶν ἱερῶν 20
ἀνθρώπων, ἀφ' ὧν ὁ πρὸς τὸ πέρας ἐρχόμενος τῶν οἰκείων
ἀγάνων εὐφροσύνης ἱερᾶς ἀποπληροῦται καὶ σὺν ἡδονῇ
πολλῇ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιβαίνει τῆς ἱερᾶς παλιγγενεσίας.

Ὅπερ οὖν καὶ ὁ θεῖος Διάδοχος δηλῶν φάσκει· ἐὰν οὖν

1—23 Dionys. Areop. de eccl. hierarch. VII, 2 (Migne Tom. 3, 553 D) ex Anastas. Sinait. Quaest. 21. Migne Tom. 89, 532. — 24—2. 694, 9 Diadochus de perfect. spirit. cp. 100 (latine apud Migne Tom. 65, 1211) ex Anastasio ib. Migne 533.

plérique τὰ AV) κατὰ τὸν λάξ. πλούσιον ADEGPRV τὸν κατὰ τὸν λ. καὶ τὸν πλ. B κατὰ τὸν λ. καὶ πλούσιον C. — 1 γε ABP γε καὶ tell. om. Anast. — 9 κτιθέντα A κτισθέντα R. — 13 ἐρχοῦνται ΔCGP, in quo ἔρχονται m. correctoris. — 18 ἀποσχίζονται (-ήζονται A) ABP Dion. Anast. ἀποχωρίζονται tell. — 22 ἀποπληροῦνται R et P, in quo v eras.

6 ἐμφανέστεραν P. — 14 θείων om. P Anast. — 15 ἰδίῳ P.

- μή προεπόντως μετανοήσωμεν καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
 586 M. πάντων ἐξομολογησώμεθα, δειλίαν τινὰ ἄδηλον ἐν τῷ κοιρῷ
 τῆς ἐξόδου ἐν ἑαυτοῖς εὐρήσομεν. χρηὴ δὲ ἡμᾶς εὐχεσθαι
 τοὺς ἀγαπῶντας τὸν κύριον ἐκτὸς παντὸς εὐρίσκεισθαι τότε
 5 φόβον· ὁ γὰρ ἐν φόβῳ εὐρισκόμενος εὐδηλον ὅτι πρὸς τοὺς
 ταρταρίους ἄρχοντας ἀπελεύσεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ
 θεοῦ ἀγαλλιωμένη ψυχὴ ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἀναλύσεως ἐπάνω
 τῶν σκοτεινῶν πάντων πράξεων εὐρισκομένη πρὸς τοὺς
 ἀγγέλους τῆς εἰρήνης ἐπείγεται μετὰ χαρᾶς καὶ φέρεται.
 10 Καὶ γε Νεῖλος αὐθις ὁ ἱερός φησιν· ὄντως φοβερὸν
 τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, ὅτε τῶν ἀπαιτούντων τὴν ψυχὴν
 ἐπιστάσια φοβερά συνέχει φρίττουσαν αὐτὴν πρὸς τὴν ἕξ-
 δον καὶ δέγματα καὶ σχήματα φοβερώτατα, ὅτε δαίμονες
 ὀνειδίζοντες τὴν ἁμαρτίαν καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἔλκουσιν ἀπε-
 15 λούντες εἰς ἀμειδῆ καὶ σκυθρωπὰ χωρία, ὡς πρὸ τῆς βασι-
 νου τὴν κατάπληξιν ἱκανὴν εἶναι πρὸς κόλασιν, ὅτε συνει-
 δησις ἐπιστρέφουσα πρὸς τὰ πεπλημμελημένα τρέμει τὴν
 πρὸς ἀξίαν τῶν ἡμαρτημένων περιμένουσα κόλασιν. ἔνθιν
 γὰρ ἰδρῶτι κεῖται τὸ σῶμα διάβροχον σημεῖα δεικνύον τῷ
 20 ἔνδον καμάτου καὶ τῆς ἀδύλου ταραχῆς τὰ ὀρώμενα πατέ-
 χεται πρόδηλα τεκμήρια. ἐντεῦθεν καθάπερ οἱ τῶν πικρῶν
 γευόμενοι φαρμάκων ἀποστύφουσι τῇ ἀηδίᾳ τὸ πρόσωπον,

10—21 Nilus Perister. VII, 1 Migne Tom. 79, 860 A ex Anast. ib. Migne 536. — 21—p. 695, 4 Nilus ib. IX, 2 Migne ib 865 ex Anast. ib.

2 ἐξομολογησώμεθα ABCDG. — 3 εὐρήσωμεν ACGK. — 8 πάντων ACDE et P m. 1 Anast. πασῶν BR et P m. 2 om. GV. — 10 ὁ ἱερός αὐθις D αὐθις om. B. — 12 πρὸς τὴν ἕξδον CP Nil. Anast. τὴν om. rell. — 14 καὶ om. B Anast. sed *whibet etiam* Nilus. — 15 ἀμειδῆ ADGR et P m. 2 Nil. Anast. ἀμειδῆ C et P m. 1 ἂ μὴδεῖ B ἂ μὴ δεῖ V ἀμειδῆ E. — 22 γευόμενοι A BP Nil. Anast. ἀπογευόμενοι rell. — ἀειδεία E ἀδεία A.

2 ἐξομολ. καὶ διορθωσώμεθα P. — 7 ἀναλύσεως m. 2 ex ἀλύσεως P. — 10 καὶ γε δὴ καὶ νεῖλος P. — 16 ἡ συνειδήσις P Nil. Anast.

τῆς ψυχῆς πρὸς ἣν ἔσχεν ἐκ τῶν ὀφθέντων ἐκεῖ χαλεπῶν
διάθεσιν τυπωσάσης τὸν χαρακτῆρα τῆς ὕψεως καὶ τῷ σχή-
ματι τοῦ φαινομένου τὴν ἑαυτῆς φανερωσάσης κεκρυμμένην
άνιαν.

Οὕτω γε μὴν καὶ ὁ Χρυσόστομος ἔφη πάλιν· οὐκ ἴστε 5
πῶς ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ συστρέφει ψυχὴν ἀμαρτήματα,
πῶς κάτωθεν τὴν καρδίαν ἀνακινεῖ; ὅθεν καὶ δείματα πολ-
λῶν ἔστιν ἀκούειν τότε διηγουμένων καὶ ὅψεις φοβεράς, ὧν
οὐδὲ τὴν θεωρίαν λοιπὸν φέροντες οἱ ἀπιόντες καὶ τὴν
κλίνην αὐτὴν μετὰ πολλῆς τῆς δύμης τινάσσουσι καὶ φοβε- 10
ρὸν ἐνορῶσι τοῖς παροῦσιν, τῆς ψυχῆς ἔνδον ἑαυτῆς ὠθού-
σης καὶ μὴ θελούσης ἀπορραγῆναι τοῦ σώματος. εἰ γὰρ
ἀνθρώπους φοβεροὺς ἐνορῶντες δεδιττόμεθα, ἀγγέλους ἀπει-
ληφόρους καὶ δυνάμεις ἀποτόμους τῶν παραπεμπομένων
βλέποντες τί οὐ πεισόμεθα, ἐλκομένης ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώ- 15 587 M.
ματος καὶ χωριζομένης τῆς ψυχῆς καὶ πολλὰ ἀποδυρομένης
εἰκῇ καὶ μάτῃ.

Καὶ μέντοι καὶ ὁ μέγας Βασίλειος παραινεῖ λέγων· μὴ
τοίνυν ἀναβάλλον ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἵνα μὴ ἐμπέσης εἰς
ἣν οὐ προσδοκᾷς ἡμέραν, ἥνικα μὲν ἀπολείπωσί σε αἱ τοῦ 20
ζῆν ἀφορμαί, ἀπορία δὲ πάντοθεν καὶ θλίψις ἀπαρამύθη-

5—17 Chrysost. Or. in Matthaeum 53 (54) *sub fin.* Migne
Tom. 58, 532 *ex* Anast. *ib.* Migne *ib.* 533. — 18—p. 696,
23 Basil. Or. in baptism. cp. 7 *et* 8 Migne Tom. 31, 441 B.

1 ἐκεῖ *om.* DG. — 4 ἀνοιαν P ἀνοιαν R. — 5 ὁ θεὸς
χρυσόστ. PV *et* recc. quidam. — 7 κινεῖ BM. — 11 ἑαυτὴν
V Chr. (*sed* ἑαυτῆς *etiam* Anast.) ἐν ἑαυτῇ R. — 16 καὶ πολλὰ
ἀποδυρομένης *om.* A. — καὶ πολλὰ BPV Chr. Anast. καὶ *om.*
rell. — ὀδυρομένης BR. — 20 ἀπολείπωσι AENPR (ἐπιλείπωσι
Bas.) ἀπολίπωσι B ἀπολίπονσι CLV ἀπολίποσι G.

5 πάλιν εἰς τὴν κατὰ ματθαῖον ἐρμηνείαν P (Anast.). —
10 τινάσσουσιν οἱ κείμενοι P Chr. Anast. — 12 σώματος καὶ τὴν
ὄψιν τῶν ἐρχομένων ἀγγέλων οὐ φερούσης P Chr. Anast. —
19 ἐμπέσης ποτὲ P Bas. — 20 σε λοιπὸν αἱ P Bas.

τος, ἀπειρηκότων μὲν ἱατρῶν, ἀπειρηκότων δὲ τῶν οἰκείων,
 ὅτε πυκνῶ ἄσθματι καὶ ξηρῶ συνεχόμενος, πυρετοῦ λάβρου
 διακαίοντος τὰ ἔνδον καὶ ὑποσμίχοντος, στενάζεις μὲν ἀπὸ
 μέσης καρδίας, τὸν δὲ συλλυπούμενον οὐχ εὐρήσεις, καὶ
 5 φθέγγῃ μὲν τι λεπτὸν καὶ ἀδρανές, ὃ δὲ ἀκούων οὐκ ἔστιν,
 πᾶν δὲ τὸ λαλούμενον παρὰ σου ὡς παραφροσύνη κατα-
 φρονεῖται. μηδεὶς οὖν ἐξαπατάτω σε κενοῖς λόγοις καὶ
 ματαίοις. ἐπιστήσεται γάρ σοι αἰφνίδιος ὀλεθρος, καὶ ἡ
 καταστροφή ὁμοίως καταιγίδι παρέσται. ἤξει ἄγγελος κατη-
 10 φῆς ἀπάγων βιαίως καὶ σύρων σου τὴν ψυχὴν δεδεμένην
 ταῖς ἁμαρτίαις πυκνὰ μεταστρεφομένην πρὸς τὰ ὧδε καὶ
 ὀδυρομένην ἄνευ φωνῆς, τοῦ ὄργανου λοιπὸν τῶν θρῆνων
 ἀποκλεισθέντος. ὦ πόσα σπαράξεις σεαυτὸν. ὦ πόσα στε-
 νάζεις ἄπρακτα μετανοῶν ἐπὶ τοῖς κακῶς βουλευθεῖσι καὶ
 15πραχθεῖσιν. οἶα ἔρεῖς ἐν τῇ ὀδύνῃ τῆς καρδίας σου τότε·
 αἶ με μὴ ἀπορρίψαι τὸ βαρὺ τοῦτο φορτίον τῆς ἁμαρτίας·
 αἶ με τὰς κηλίδας μὴ ἀποπλύνασθαι. ὦ τῶν πονηρῶν βου-
 λευμάτων καὶ συναλλαγμάτων. διὰ γὰρ πρόσκαιρον ἁμαρτίας
 ἀπόλυσιν αἰωνίως βασανίζομαι, διὰ σαρκὸς ἡδονὴν καὶ
 20 πύρρῳ τῷ πυρὶ παραδίδομαι. δικαία ὄντως ἡ κρίσις τοῦ
 θεοῦ. ἐκαλούμην καὶ οὐχ ὑπήκουον, διεμαρτύραντό μοι, ἐγὼ
 δὲ κατεγέλων. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντως ἔρεῖς ἀποκλαιό-
 μενος σεαυτὸν, ἐὰν προαναρπασθῇς τῆς μετανοίας.

7 Eph. 5, 6. — 8 1. Thess. 5, 3.

2. 3 λάβρου διακ. τὰ ἔνδον καὶ ὑπο om. CR nisi quod recc. quidam τὰ ἔνδον post σμίχοντος add. — 2 λάβρου ABGV. — 3 ἀποσμίχοντος P et ut vid. D, in quo ὑ m. 2 ἀποσμίχοντος M σμίχοντος RV σμίχοντος C. — 9 ἤξει γὰρ ἄγγελος CERV. — 10 ἀπάγων σου βιαίως AB. — 16 αἶ με (αἶ corr. ex αἶ G) ABGV ἐμὲ D αἶ ἐμὲ M οὐαί μοι R. — 17 αἶ με — ἀποπλύνασθαι om. R. — αἶ (αἶ A) με ABGV ἐμὲ D αἶ ἐμὲ M. — 18 γὰρ om. GM. — 21 ὑπήκουον LP ὑπήκουσα R. — 22 κατεγέλων A et recc. plerique. — πάντως om. AR. — 23 ἐάν] ἂν RV.

19 αἰώνια P (ἀθάνατα Bas.). — 21 ἐκαλούμην γὰρ καὶ P. — ὑπηκ., ἐδιδασκόμεν καὶ οὐ προσεῖχον, διεμ. P Bas. — 23 ἐαν-
 τόν P. — Post μετανοίας P add.: καὶ μὴν ὄντως νῦν βλαθεῖα

Οὐκοῦν ἐλέησον σεαυτὸν καὶ λάβε δὴ εἰς ἔννοιαν τὴν
 ἐσχάτην ἐκελενὴν καὶ φρικωδεστάτην ἡμέραν τῆς ἐξόδου καὶ
 συνοχῆν καὶ πνιγμὸν καὶ ψυχορραγίας ὥραν καὶ ἀπόφασιν
 θεοῦ κατεπείγουσαν καὶ ἀγγέλους ἐπισπεύδοντας καὶ ψυχὴν
 ἐν τούτοις δεινῶς θορυβουμένην καὶ ἰλιγγιῶσαν καὶ τρέμου- 5
 σαν σφόδρα καὶ ἀποροῦσαν καὶ ἀνόνητα μετανοοῦσαν, ὅταν
 ὄφελος οὐδέν.

[κδ'. Περὶ Κωνσταντος.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσε Κώνστας υἱὸς αὐτοῦ 588 M.
 ἔτη κζ'. ἐφ' οὗ μέγας ἄνεμος καὶ ῥαγδαῖος πνεύσας πολλὰ 10
 μὲν δένδρα καὶ παμμεγέθη πρόρριζον ἀνέσπασεν, πολλοὺς
 δὲ καὶ στύλους κιονιτῶν μοναχῶν κατέβαλεν. καὶ ὁ τῶν 591 M.
 Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης Μουχοῦμεδ ἐκ μιᾶς
 φυλῆς γενικωτάτης Ἰσμαήλ υἱοῦ Ἀβραὰμ καταγόμενος ἀνε-
 φύη. Νίζαρος γὰρ ὁ τοῦ Ἰσμαήλ ἀπόγονος πατὴρ αὐτῶν 15

1—7 Basilii, sed locum in operibus editis non inveni. —
 12—p. 699, 10 cf. Theoph. p. 333, 14.

1 ἑαυτὸν BP. — 3 ψυχορραγίας AGN. — 5 ἐίλιγγιῶσαν GP
 ἡίλιγγιῶσαν C. — Post v. 7 sequitur in V narratio de Heraclonae
 regno. — 11 πρόρριζον scr. e conl. πρόριζον N προρριζῶν BR
 et P m. 1 προριζῶν AEG πρὸ ριζῶν C et P m. 2 πρόριζα V
 (πρόρριζα Theoph.). — 12 δὲ καὶ om. M καὶ om. ABR. —
 12—p. 699, 10 excerpit Constantinus Porphy. de admin. imp.
 cp. 14. — 13 μουχοῦμετ BEV (ἀρχὴ τοῦ μουχουμέτη mg. C)
 μωάμεθ R et sic fere deinceps.

τότε καὶ νόσος βαρεῖα καὶ ὁ βοηθῶν οὐκ ἔστιν. εἴτα περιβλεψά-
 μενος ὧδε καὶ ὧδε καὶ ἰδὼν τὴν περιεστῶσάν σε δεινὴν ἐρημίαν,
 τότε αἰσθήσῃ τῆς ἀβουλίας καὶ στενάζεις τὴν ἄνοιαν, εἰς οἶον
 καιρὸν ἐλεινὸν καὶ χαλεπὸν ἐταμίενες τὴν μετάνοιαν, ὅτε ἡ μὲν
 γλῶσσα παρεῖται, ἡ δὲ χεὶρ ὑπότρομος κλονουμένη ταῖς συνολ-
 καῖς ὥς μήτε φωνὴ μήτε γράμματι διασημᾶναι τὴν βίαν καὶ τὴν
 ἀνάγκην. — 6 ἀνόνητα μεταν. καὶ θρηνοῦσάν τε καὶ θαυρούσαν
 (m. 2 corr. ex θαυρού) πολλάκις καὶ πρὸς τὰ τῆδε ἐλεινῶς ἐπι-
 στρέφουσιν καὶ τὴν ἀπαραιτήτον τῆς μακρᾶς ἐκείνης καὶ ἀνεπι-
 στρόφον ἀποδημίαν ἀνάγκην P. — 14 ἀβραὰμ m. 2 ex ἀβραὰμ P.
 — κακῶς ἀνεφύη P. — 15 τοῦ om. P.

ἀναγορεύεται πάντων. οὗτος οὖν γεννᾷ υἱοὺς δύο Μού-
 δαρον καὶ Ῥαβίαν, ὁ δὲ Μούδαρος τίκει Κούσαρον καὶ
 Κάϊσον καὶ Θεμίμην καὶ Ἀσαδον καὶ ἄλλους τινὰς ἀνω-
 νύμους, οἱ τὴν Μαδιανίτιν ἔρημον κληρωσάμενοι ἐκτηνο-
 5 τρόφουν ἐν σκηναῖς κατοικοῦντες. εἰσὶ δὲ καὶ ἐνδότεροι
 τούτων οὐκ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ Ἰεκτάν, οἱ λε-
 γόμενοι Ὀμηρεῖται, τοῦτ' ἔστιν Ἀμμανῖται. ἀπόρου δὲ ὄντος
 τοῦ προμνημονευθέντος Μονχούμεδ συνέβη μισθωτεῦσαι
 αὐτὸν γυναικὶ πλουσίᾳ καὶ συγγενίδι αὐτοῦ καλουμένην
 10 Χαδιγᾶ πρὸς τὸ καμηλεύειν καὶ πραγματεύεσθαι μετὰ τῶν
 ὁμοφυλῶν αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Παλαιστίνῃ. εἶτα κατὰ
 μικρὸν παρρησιασάμενος καὶ ὑπελθὼν τῇ γυναικὶ χήρᾳ οὕτῃ
 λαμβάνει αὐτὴν εἰς γυναικᾶ. καὶ δὴ ἐπιχωριάζων ἐν Πα-
 λαιστίνῃ καὶ συναναστρεφόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Χριστιαν-
 592 M. 15 οῖς ἐθηρᾶτο λόγους καὶ γραφικὰς τινὰς ῥήσεις. εἶχε δὲ
 τὸ πάθος τῆς ἐπιληψίας. ἡ οὖν γυνὴ αὐτοῦ διὰ τοῦτο
 ἐλνπεῖτο σφόδρα ὥς περιφανῆς καὶ πλουσία καὶ τοιούτῳ
 ἀνδρὶ συναφθεῖσα οὐ μόνον ἀπόρῳ, ἀλλὰ καὶ ἐπιληπτικῷ.
 ἦν τροπασάμενος ἔφασκεν ὅτι φοβεράν ὀπτασίαν ἀγγέλου
 20 θεωρῶ Γαβριὴλ ὀνόματι, καὶ μὴ ὑποφέρων αὐτοῦ τὴν

2 ἀραβίαν AR. — 3 κάϊσον GNP Theoph. καῖτον ACELV R
 καῖτον B. — Θεμίμην AM θεμίτην R θέμιτην B. — 4 μαδια-
 νίτιν m. 2 D μαδιανήτιν A μαδιανίτην BCDEGLPV μανίτην R
 μάδιαν τὴν M. — 6 Ἰεκτάν B ἰεκτάν M ἰεκτάν L. — 10 χα-
 διγᾶ CE χαδιγᾶ AGLP χαδηγᾶ N χαδδᾶ B διγᾶν V διγᾶν R.
 — 15 λόγους τινὰς AB. — τινὰς ante ῥήσεις om. A. — ἔσχε
 E Theoph. — δὲ καὶ τὸ BLV.

1 ἀπαγορεύεται ut vid. m. 1 P προσαγορεύεται m. 2. —
 2 κούρασον P Theoph. — 4 οὐ καὶ τὴν P Const. — 7. 8 ὄντος καὶ
 ὀρφανοῦ τοῦ προειρημένον μ. P Const. Theoph. — 8. 9 μ. ἔδοξεν
 αὐτῷ μισθωτεῦσαι γυν. τιμ. πλ. καὶ συγγενῇ αὐτοῦ P Const. (Si-
 milia Theoph.). — 11 αὐτοῦ om. P Const. — 15—17 ἔχων δὲ
 τὸ π. τῆς ἐπιλ. ἐλνπεῖτο σφ. ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὥς περιφ. P Const. —
 18 ἀνδρὶ om. P Theoph. — 19 ἦν καὶ τροπ. φάσκων (om. δὲ
 p. 699, 1) P Const.

θεωρίαν ὀλιγοῦ καὶ πίπτω. ἐπιστεύθη δὲ συμψευδομαρ-
τυροῦντος αὐτῷ Ἀρειανοῦ τινος μοναχοῦ ψευδωνύμου δι'
αἰσχροκέρδειαν τοῦ καὶ τελείως ἀπατήσαντος αὐτόν. καὶ
οὕτως ἡ γυνὴ πλανηθεῖσα καὶ ἄλλαις γυναιξὶ συντυχοῦσα
ὁμοφύλοις αὐτῆς ἐκῆρξε προφήτην αὐτὸν εἶναι. προῆλθε 5
δὲ τὸ ψεῦδος τῆς ἀπάτης καὶ εἰς ἄνδρα φύλαρχον τοῦνομα
Βουβάχαρ. ἡ οὖν γυνὴ θανοῦσα τοῦτον διάδοχον καὶ
κληρονόμον κατέλειπεν. ἐκ τούτου οὖν ἐγένετο περιφανῆς
ἄγαν ὥς περιούσιος, καὶ κατέσχευεν ἡ πονηρὰ πλάνη καὶ
αἴρεσις αὐτοῦ τὰ μέρη τῆς Ἐθρίβου. 10

Οὗτος ὁ θεομισθὴς καὶ παλαμναῖος περιτυχὼν Ἑβραίοις

11 — p. 702, 9 Michaelis Syncelli teste cod. P (cf. not.).

1. 2 αὐτῷ συμψευδ. C αὐτῷ om. P. — 1 σὺν ψευδομ. D
ψευδομαρτυροῦντος BL. — 3 αἰσχροκέρδιαν (έσχρ. M) ELN αἰσχρο-
κέρδιαν G. — 6 τῆς ἀπάτης καὶ om. B καὶ om. A. — 8 κατέ-
λειπεν CGN κατέστησεν B. — 9. 10 καὶ ἡ αἴρεσις V et recc.
quidam. — 10 ἐθρίβου C ἐθρήβου A αἰθρίβου ELM.

1 θεωρίαν] θέαν P Const. Theoph. — 3 τοῦ καὶ τελ. ἀπατ.
αὐτόν om. P Const. Theoph. — 4 γυναιξὶν ὁμοφ. κηρύξασα πρ. αὐτὸν
εἶναι προῆλθε τὸ ψ. P Const. — 7. 8 θαν. καὶ τοῦτον διάδ. καὶ
κληρ. καταλείψασα τῶν ἐαυτῆς ἐγένετο P Const. — 9 ὥς] καὶ P.
— πλάνη τε καὶ P Const. — 10 Post ἐθρίβου P Theophanem
secutus haec addit: ἐδίδαξε γὰρ οὗτος ὁ παράφρων καὶ πεφρανα-
κισμένος τοὺς αὐτῷ πειδομένους, ὅτι ὁ φονεὺν ἐχθρὸν ἢ ὑπὸ
ἐχθροῦ φονεούμενος εἰς τὸν παράδεισον εἰσέρχεται, τὸν δὲ παρά-
δεισον σαρκικῆς βρώσεως καὶ πόσεως καὶ μίξεως γυναικῶν ἔσε-
σθαι. ποταμὸν οἶνον καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος ἐν αὐτῷ διαρκεῖν
ὁ σαρκόφρων καὶ φιλήδονος ἐμυθεύσατο. (ἐδίδαξε — εἰσέρχεται
καὶ ἄλλα ὅσα φηναρεῖ Const.). — 11 — p. 702, 9 post p. 706, 17
ins. P, qui sic incipit: Περὶ ὧν μέντοι γε καὶ μικρὰ ὁ μακάριος
καὶ σύγκειλος τῆς ἀγίας πόλεως ἔφη δι' ἐπιτομῆς τοιαύδε· Ἰσμα-
ηλῖται οἱ καὶ ἀγαρηνοὶ καὶ σαρακηνοὶ ἀπὸ Ἰσμαὴλ τοῦ ἐκ τῆς
ἄγας τεχθέντος τῷ ἄβραάμ καὶ ὥς ἐκ τῆς σάρρας κενούς διὰ τὸ
εἰρησθαι ὑπὸ τῆς ἄγας τῷ ἀγγέλῳ· σάρρα κενὴν με ἀπέλυσεν.
οὗτοι μὲν ἕως ἡρακλείου τοῦ βασιλέως προφανῶς εἰδωλολάτρου
προσκυνοῦντες τῷ ἑωσφόρῳ τῇ καὶ ἀφροδίτῃ, ἣν δὴ καὶ κουβέρ
τῇ ἐαυτῶν ἐπωνόμασαν γλώσση, ὅ ἐστι μεγάλη. ἀπὸ δὲ ἡρακλείου
καὶ δεῦρο ψευδοπροφήτης αὐτοῖς ἀνεφύη μονοχόμεν λεγόμενος,
ὃς περιτυχὼν κτλ.

καὶ Χριστιανοῖς δῆθεν Ἀρειανοῖς καὶ Νεστοριανοῖς καὶ
πανταχόθεν ἐρανισάμενος, ἐξ Ἰουδαίων μὲν μοναρχίαν, ἐξ
Ἀρειανῶν δὲ λόγον καὶ πνεῦμα κτιστά, ἀπὸ δὲ Νεστοριανῶν
ἀνθρωπολατρείαν, ἑαυτῷ θρησκείαν περιποιεῖται, καὶ προ-
5 φάσει θεογνωσίας εἰσποιησάμενος τὸ ἔθνος ἐδίδαξεν αὐτοὺς
περιτέμενεσθαι καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ ἓνα μόνον
593 M. προσκυνεῖν θεόν, τὸν δὲ Χριστὸν τιμᾶν ὡς λόγον τοῦ θεοῦ
μὲν, οὐχ υἱὸν δέ, ἀλλ' ὡς ἐκ πνεύματος ἁγίου γεγεννημένον,
λόγον δὲ καὶ πνεῦμα προφορικὸν καὶ εἰς ἄερα χέομενον
10 ὑπονοεῖν, οὐκ ἐνυπόστατα οὐδὲ τῷ γεννήτορι ὁμοούσια, τὴν
δὲ ἁγίαν παρθένον Μαρίαν μὴ λέγειν θεοτόκον, ἀλλὰ τὴν
Ἀαρὼν καὶ Μωσέως ἀδελφὴν ὑπολαμβάνειν εἶναι, μήτε δὲ
βαπτίζεσθαι μήτε σαββατίζειν αὐτοὺς ἐδίδαξεν, μήτε τοῖς
νομικοῖς ἢ εὐαγγελικοῖς ἔθουσιν ἐπακολουθεῖν, ἀλλὰ βδελύτ-
15 τεσθαι τὸν σταυρὸν καὶ τὴν σκιὰν ἐσταυρῶσθαι τοῦ Χριστοῦ
ὁμολογεῖν. παρηγγυήσατο δὲ αὐτοῖς καθόλου τῶν τῷ νόμῳ
ἀπηγορευμένων μετασχεῖν πλην ὑείων κρεῶν, οἶνον δὲ παντά-
πασιν μὴ χρᾶσθαι. τοιοῦτόν τι μυθευσάμενος ἑαυτὸν κλει-
δοῦχόν φησι γεγενῆσθαι τοῦ παραδείσου, διόπερ κατὰ τὴν
20 ἡμέραν τῆς κρίσεως μετὰ τὸ παραστῆναι τὸν Μωϋσέα σὺν
τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ ὡς παραβάτας τοῦ νόμου τῇ κολάσει
τοῦ πυρὸς παραδοθῆναι, αὐτοῖς τε τὸν Ἰησοῦν παραστῆναι
καὶ ἀρνήσασθαι ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ὅτι οὐκ ἐλάλησα

3 πνεύματα AC et recc. quidam. — 8 οὐ χριστὸν δέ GN. —
γεγεννημένον BCL et recc. quidam τετιμημένον A. — 12.13 μήτε
βαπτίζεσθαι M μηδὲ βαπτ. CEL et recc. quidam μὴ βαπτ. recc.
rell. — 13 μηδὲ σαββατίζειν CELRV. — μήτε τοῖς BP μηδὲ
τοῖς AR μήτε δὲ τοῖς rell. — 15 τοῦ χριστοῦ ἐσταυρῶσθαι N.
— 16 παρηγγυήσατο AMR. — καθόλου ABLP καὶ καθόλου rell.
— 17 ὑείων BNRV ὑειῶν L ὑίων A ὑίων CGP ὕων E. —
οἶνον P οἶνω BRV. — 20 μωσέα AB. — 22 τοῦ πυρὸς om. AM.

4 ἀντεπεποιήται P. — 6 καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας om. P. —
7 τὸν θεόν P. — 10 ὁμοούσιον P. — 11 τὴν θεοτόκον P. —
12 μωϋσέως P. — 18.19 ἑαυτὸν γάρ φησι κλειδ. γεγ. (om. τοι-
οῦτόν τι μυθ.) P. — 21 ἱερακλήταις P. — 22 ἐκδοθῆναι P.

ἑαυτὸν εἶναι υἱὸν θεοῦ· τοὺς δὲ Χριστιανούς ὡς τοι-
 οῦτον τολμήσαντας προστεῖναι τῷ Χριστῷ ὄνομα καὶ θεὸν
 αὐτὸν καὶ υἱὸν θεοῦ καὶ λόγον σεσαρκωμένον καὶ σταυρω-
 θέντα δογματίσαντας τῇ τοῦ πυρὸς γέεννη παραδοθῆναι,
 εἴτα ἑαυτὸν φησιν ὑπὸ θεοῦ κεκληῖσθαι μάλα θεοσεβῆ καὶ 5
 τοῦ παντὸς αὐτῶν ἔθνους αἰτίῳ θεοσεβείας ὑπάρξαντι ἐπαι-
 νεῖσθαι καὶ τούτου χάριν τοῦ παραδείσου κλειδοῦχον χρημα-
 τίσαι. καὶ γε μετὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ τὸν παράδεισον ἀνεωχθῆναι
 συνεισελθεῖν αὐτῷ πάντως καὶ ἀναντιρρήτως ὁ' χιλιάδας φησὶ
 τοὺς δυναμένους ἀφορμῆσαι πρὸς τοῦτο, τοὺς δὲ λοιποὺς 10
 κριθήσεσθαι φάσκει, καὶ τοὺς μὲν δικαίους ἀναμφιβόλως
 τῆς τρυφῆς ἀπολαῦσαι, τοὺς δὲ εὐρισκομένους ἀμαρτωλοὺς
 πιττάκια ἐν τοῖς τραχήλοις περιέχοντας δεδεμένα εἰς τὸν
 παράδεισον καὶ αὐτοὺς εἰσελθεῖν, καὶ τούτους ἐπονομάζεσθαι
 ἀπελευθέρους τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ Μονχοῦμεδ. εἶναι δὲ τρεῖς 15
 ποταμοὺς ἐν τῷ παραδείσῳ φησίν, ἓνα μέλιτος καὶ ἄλλον 594 M.
 γάλακτος καὶ ἕτερον οἶνον πρὸς τὸ ἐπ' ἐξουσίας ἔχειν ἑκα-
 στον ὅθεν βούλεται μετέχειν καὶ ἐμπιπλάσθαι. τὰς δὲ γυ-
 ναῖκας αὐτοῖς συνεῖναι καὶ φιλοκαλεῖν αὐτῶν τὰς κόμας καὶ
 παντοίως θεραπέειν αὐτῶν τὰ φιλήδονα σώματά φησιν 20
 ὁ σαρκόφρων καὶ ἐμπαθὴς καὶ δοῦλος τῆς ἀμαρτίας. τοὺς
 δὲ Ἰουδαίους καὶ Χριστιανούς ξύλα τοῦ πυρὸς γενομένους
 ὑπολειφθῆναι, τοὺς Σαμαρείτας ἔφη πρὸς τὸ τὰ ἐκφόρια

1 τοιοῦτόν τι ABV. — 5 ὑπὸ θεοῦ ABMPR ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 rell. — 6 αὐτῶν EP αὐτὸν ABCDGLV αὐτοῦ R om. M. —
 αἰτίον — ὑπάρξαντα ABR. — 10 ἐφορμῆσαι ABR. — 14 καὶ
 αὐτοὺς εἰσελθεῖν BP εἰσελθεῖν καὶ αὐτοὺς A αὐτοὺς εἰσελθεῖν
 rell. — 16 μεχοῦμεδ hic N. — 17 καὶ om. N. — ἐπεξουσίας GLN
 ἐπεξουσίως (ἐπ' ἐξ. R) RV. — ἔχει EG. — 18 ἐμπιπλάσθαι GM
 ἐμπίπλασθαι BD. — 20. 21 ὁ σαρκόφρων φησιν L φησιν om. R.
 — 23 τοῖς σαμαρείταις V. ὑπολειφθῆναι ἔφη τοὺς τε σαμ. πρὸς?
 — πρὸς τὸ τὰ APV et m. 2 D τὸ om. rell.

1 υἱὸν] χριστόν P. — 16 ἄλλον] ἓνα P. — 21 καὶ ἐμπα-
 θῆς — ἀμαρτίας om. P. — 22 δὲ] μέντοι P.

καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν τοῦ παραδείσου ἀποβάλλειν, ὅπως
 ἂν μὴ ἐποξέσειεν ὁ παράδεισος, ἕκαστον δὲ ὡς ἂν ἐνταῦθα
 βιώσειεν εἴτε ἐν πλούτῳ εἴτε ἐν πενίᾳ καὶ ἀδοξίᾳ τὸν αὐτὸν
 ἐκεῖσε τρόπον διάγειν. οὗτος οὖν ὁ θεοστρυγῆς καὶ ἐμβρόν-
 5 τητος πρὸς τοῦτοις παντὸς ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ τὸν θεὸν
 αἷτιον ὑπάρχειν ἑτεροτολόγησε καὶ τοὺς ληστὰς καὶ φαρμα-
 κοὺς καὶ ὄσους ἐὰν ἀπηγορευμέναις ἀλόντας πράξειν ἀναι-
 ρουμένους ἴδοιεν, οὕτω φασὶν ἔγραψεν ὁ θεὸς καὶ προώρισε
 γενέσθαι καὶ οὕτως ἀποθανεῖν αὐτοὺς ἡβουλήθη.
 10 Ἀγάσαιτο δ' ἂν τις μάλα δὴ οὖν εἰκότως τὴν τοσαύτην
 καὶ τηλικαύτην ἰσχύν τε καὶ διαρκῆ τῆς ἀπάτης τοῦ θεο-
 μάχου καὶ ματαιόφρονος, μᾶλλον δὲ ἐσχάτην παράνοιάν τε
 καὶ κτηνωδίαν τῶν μέχρι νῦν τῇ τούτου πλάνῃ δεδουλω-
 μένων καὶ ὡς ἰσχυρὰν θρησκείαν καὶ θείαν ταύτην ἀφρόνως
 15 ἡγουμένων. πρὸς γὰρ τὴν ὄντως ἀληθῆ τε καὶ ἱερὰν καὶ
 θεοβράβευτον πίστιν ἐναργῶς ἀποτυφλώττουσιν οἱ ἐσκο-
 τιμένοι καὶ ἀσύνετοι, πρὸς δὲ τὴν ψευδώνυμον λατρείαν
 καὶ πλαστολογίαν τοῦ φένακος προσέχουσιν οἱ δέλαιοι καὶ
 βαρυκάρδιοι, καὶ πρὸς μὲν τοὺς ὕθλους καὶ λήρους καὶ
 20 βεβήλους κενοφωνίας οἱ χαιρεσίκακοι καταθέλγονται, πρὸς
 δὲ τοὺς θεοπαρόχους καὶ σωτηριώδεις λόγους οὐδὲ τὴν
 ἀκοὴν ὑποθεῖναι τὸ παράπαν ἀνέχονται. τὸν γὰρ ὄντως
 595 M. ὄντα θεὸν τὸν διὰ νόμου καὶ προφητῶν ἐκδήλως κηρυττό-

1 ἀποβάλλειν B ἀποβαλεῖν L. — 6 φαρμάκους AGMP et
 recc. quidam. — 7 ὄσαις RV. — ἂν ἀπαγορ. LMRV ἐναπαγορ. B.
 — ἀλόντας πρ. EV ἀλῶντας πρ. CD ἀλῶντας πρ. ABGP ἀλῶνται
 πρ. R ἀλόντας πράξεις M ἀλῶν τὰς πράξεις L. — 19 καὶ ante
 πρὸς om. RV.

4 ἐμβρόντητος] λαοπλάνος P. — 9 καὶ ἄλλα τινὰ παραλη-
 ροῦντες βλασφημοῦσιν οἱ ἐξάγιστοι καὶ μαριώδεις add. P. —
 11 τοῦδε τοῦ θεομάχου P. — 12 δὲ τὴν ἐσχάτην P. — 17 ἀσύνετοι.
 οὐδὲ γὰρ ἔγνωσαν οὐδὲ συνήκαν ὡς ἐν σκότει τῆς περὶ τῶν κρειτ-
 τόνων ἀγνωσίας διὰ παντὸς πορευόμενοι P. — 18 πλαστολογίαν
 λύσαν τε καὶ πρόδηλον ἐρεσχελίαν τοῦ θεοστρυγῆς ἀπερικέπτως
 καὶ διψοκινδύνως προσέχουσιν ἀνοηταίνοντες οἱ δέλαιοι P. —
 21 οὐδὲ — 22 ἀνέχονται om. P.

μενόν τε καὶ πιστευόμενον ἀπωθούμενοι καὶ καταψηφίζόμενοι τὸν ἀντίθεον καὶ μεμνηνότα καὶ φανερώς ὑπὸ τῶν ἐρινύων ἐνεργούμενον καὶ φθεγγόμενον οἱ κακόφρονες καὶ λυσσώδεις ἐρασμίως καὶ γεγηθότως προσίενται.

Ποία γὰρ θεόπνευστος γραφὴ περὶ τοῦ δυσσεβοῦς καὶ 5 παραπαίοντος Μουχοῦμεδ προδιεστέλλατο; ἢ ποῖος θεσπέσιος αὐτὸν προφήτης ὡς διδάσκαλον εὐσεβείας προανήγγειλεν; οὐκοῦν εἰπάτωσαν οἱ ἀμέτοχοι πάσης ἱερᾶς ἐπιπνοίας καὶ μνήσεως, πῶς τοὺς ἀπὸ Ἀδάμ καὶ μέχρι τῆς Χριστοῦ παρουσίας προφήτας ἀσμένως δῆθεν ἀποδεχόμενοι τὸν μὲν ὑπ' 10 αὐτῶν διαρρηθῆναι προαναφωνούμενον Χριστὸν καὶ θεὸν ἐξαγνοῦνται, τὸν δὲ κάκιστον καὶ μοχθηρὸν καὶ μηδὲ τὸ σύνολον πρὸς αὐτῶν ὀνομαζόμενον ἢ προσημαινόμενον ὡς θεομύστην καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἀληθεστάτης πίστεως διδάσκαλον ἀποδέχονται καὶ ὡς εὐεργέτην ἐκθειάζουσιν οἱ ἀνό- 15 σοι καὶ δυσώνυμοι ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀνώνυμοι. ἀνακρινέτωσαν δὲ οἱ ἀδιάκριτοι καὶ μανιώδεις καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ δυσσεβῶς καὶ μανιωδῶς ῥηθέντα ληρήματα, καὶ λεγέτωσαν, ποίαν συμφωνίαν ἔχουσι πρὸς τὰ θεοπαράδοτα λόγια. ὁ μὲν γὰρ θεῖος λόγος ἀναφανδὸν ἐκδιδάσκει καὶ διαπρυσίως 20 χρησμοφθεῖ σαφέστατα τὸν θεὸν ἀνάιτιον ὑπάρχειν παντὸς κακοῦ, καὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτεξούσιον εἶναι τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας καὶ ἀπωλείας, ὁ δὲ τρισάθλιος καὶ τρισκατάρατος καὶ

3 ἐρηνύων A ἐριννύων BLR. — 6.7 θεσπέσιος αὐτῶν προφήτης V αὐτὸν (αὐτῶν R) θεοπ. προφ. BR. — 13 πρὸς αὐτὸν BCGMRV. — 18 ληρήματα om. N. — 21 ἀνάιτιον ὑπάρχειν ABP ὑπάρχειν ἀνάιτιον tell. — 22 εἶναι αὐτεξούσιον τῆς ἑαυτ. σωτ. R αὐτεξ. τῆς ἑαυτ. σωτ. εἶναι P.

1 ἀπωθούμενοί τε καὶ P. — 2 μεμνηνότα καὶ ὄντως δαιμονιώδη καὶ φαν. P. — 3 ἐνεργούμενόν τε καὶ P. — κακόφρονές τε καὶ σκοτεινοχαρεῖς καὶ λυσσώδεις P. — 4 *Alia eiusmodi* add. P. — 8 εἰπάτωσαν οἱ ἐμβρόντητοι καὶ βέβηλοι καὶ ἀμέτ. P. — 12 μοχθηρὸν τε καὶ αἰσχιστον μὴ τὸ σύνολον P. — 14.15 πίστεως εἰσηγητὴν ἀσπασίως ἀποδέχ. φενακισόμενοι καὶ ὡς P. — 16 *Post* ἀνώνυμοι *alia quaedam* add. P.

- τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἄσπονδος ἐχθρὸς ἐκ σκαί-
 τέρου καὶ λαοπλάνου δαίμονος ἐνηχοῦμενος καὶ ἐνεργοῦ-
 μενος καὶ μέντοι ἐξ ἀκολάστου γλώσσης καὶ γνώμης ἀγνώ-
 μονος φθεγγόμενος παντὸς ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ τὸν θεὸν
 5 αἷτιον τολμηρῶς τερατεύεται, καὶ πᾶν ὅπερ ἂν ἐπέλθῃ τῷ
 ἀνθρώπῳ, κἂν τε ἐξ ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ κἂν τε ἐξ οἰκείας
 ῥαθυμίας καὶ ἀδιακρισίας, τῆς θείας τοῦτο προνοίας τυγ-
 χάνειν ὁ ἀλιτῆριος ἀποφαίνεται. καὶ ὁ μὲν περιφρονεῖν
 10 πλούτου καὶ ταπεινοφρονεῖν καὶ τὸν ἐνῆδονον βίον ἀπο-
 σείεσθαι καὶ μὴ ἀνταποδοῦναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ παρακε-
 596 M. λεύεται, ὁ δὲ πλουτεῖν καὶ ὑψηλοφρονεῖν καὶ πᾶσαν ἡδονὴν
 ἐκ περιουσίας ἀσπάξεσθαι καὶ ἀντεπεξιμέναι σφόδρα τοῖς
 ἀντιπίπτουσιν ὡς ψυχικὸν σωτήριον καὶ τοῦ παραδείσου
 πρῶξενον.
- 15 Ἄλλ' ὃ τῆς ἀπονοίας καὶ παραπληξίας καὶ χλεύης τοῦ
 γόητος καὶ παλαμναίου καὶ τῆς παραφροσύνης καὶ ἀπωλείας
 τῶν παρ' αὐτοῦ δεινῶς ἐξανδραποδισθέντων καὶ μέχρι δεῦρο
 παρασυρομένων καὶ ἀπατωμένων. οὐδὲ γὰρ συνιοῦσι πάμ-
 παν οἱ ἄγαν μοχθηροὶ καὶ θηριώδεις καὶ λίαν ἀσύνετοι,
 20 εἰς οἶον χαλεπὸν καὶ ξοφερόν χάος καὶ σατανικὴν χάρυβδιν
 κατηκοντίσθησαν καὶ τέλεον κατεπόθησαν, καὶ εἰς οἶους
 ἀφύκτους καὶ ἀδιεξοδεύτους λαβυρίνθους καὶ δυσβάτους

3 ἐξ AP καὶ ἐξ tell. — 5 ἀπέλθῃ G ἐπανάλθῃ P. — 7 προ-
 νοίας τυγχάνειν CEG LNP τυγχάνειν προνοίας ABRV. — 8 ἀλη-
 τήριος CEG LMP et D lit. corr. — ἀποφθέγγεται AB. — 9 πλούτον
 GMPV. — 18 συνίωσι B συνιῶσι A. — 20 χάρυβδην ACGP
 χαρύβδην DL χαρίβδην M. — 21 τέλειον EL. — 22 ἀφύκτους BM.

2 ἐνηχοῦμενός τε καὶ P. — 8 ἀλητῆριος καὶ σκοτεινόνους
 ἀποφαίνεται, κἀντεῦθεν ζωῆς ὅρους ἀκραδάντους καὶ ἀμετακινή-
 τους ἐκάστον ἀνθρώπου καὶ τρόπους θανάτου φάσκων ἐπ' ἀναι-
 ρέσει τοῦ αὐτεξουσίου τολμηροῦ ψυχῇ καὶ θεομάχῳ γλώσση τοῦτο
 διαβεβαιούται καθάπερ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς αὐτοῦ βλασφημίαις P.
 — 14 *Alia quaedam add.* P. — 16 γόητός τε καὶ P. — 18 *Post*
ἀπατωμένων alia ins. P. — 20 ξοφερόν ἐλλιγγόν τε καὶ εὐριπον
 καὶ σατ. χάρ. P.

ἀτραπούς καὶ ψυχοφθόρους φενακισθέντες ἐλεεινῶς ἐξεκν-
 λίσθησαν καὶ συνεσχέθησαν ὑποφθαρέντες εἰς τέλος. διὸ
 τοίνυν καὶ θανμάζειν λίαν ἔπεισί μοι τὴν τοσαύτην ἀλογίαν
 καὶ ἀναισθησίαν αὐτῶν, καίπερ οἰομένους ἐντρεχεστάτους
 ἑαυτοὺς εἶναι καὶ λογιωτάτους, πῶς οὐ κατανοοῦσι τῆς 5
 κενῆς ἀπάτης αὐτῶν τὸν ὄλισθον. ἔδει γὰρ ἔδει τοὺς
 ὄντως ἄφρονας καὶ βοσκηματώδεις ἐπιγινῶναι κἂν τὸν περὶ
 τῆς ἀναστάσεως αὐτῶν πρόδηλον καὶ μυσαρὸν βρόχον, ὅτι
 περ, εἰ διὰ βρώσεως καὶ πόσεως αἰσθητῆς τε καὶ φθαρτῆς
 ἔξουσι τηρικαῦτα τὴν ζωὴν, ἀνάγκη πάλιν καὶ φθορᾷ δου- 10
 λεύειν καὶ θνήσκειν κατὰ τὸν τῆς ἀκολουθίας λόγον. ἀμή-
 χανον γὰρ τὸν φθαρτῆς βρώσεως καὶ πόσεως ἐν μετουσίᾳ
 τυγχάνοντα ἄφθαρτον καθόλου καὶ ἀθάνατον διαμεῖναι. καὶ
 πότε λοιπὸν καὶ ποῦ τὴν ἀποκαταδοκουμένην ζωὴν αἰώνιον
 καὶ ἀκήρατον τοῖς πιστοῖς κατὰ τὰς θείας γραφὰς οἱ θνητοὶ 15
 ψυχῇ καὶ σώματι τεύξονται;

Καὶ πρὸς τούτοις ἴστωσαν οἱ ἀλόγιστοι καὶ τάλανες, ὥς
 οὐδέπω μέχρι καὶ τήμερον τῆς παλαιᾶς αὐτῶν καὶ ἀθέου
 πλάνης ἀπηλλάγησαν, ἀλλ' ἐν προσχῆματι θεοσεβείας εἰδωλο-
 λατροῦσι λεληθότως καὶ τὸν ἐγκεκρυμμένον τῇ θρησκείᾳ 20
 αὐτῶν δόλον τοῦ ἀρχεκάκου δαίμονος οὐδ' ὄλως οἱ ἀνού- 597 M.
 στατοι καὶ ἀπόπληκτοι ἐπιγινώσκουσιν. πάλαι μὲν γὰρ

1 ἀτραπεῖς D ἀπρεπεῖς R. — 3 καὶ θανμάζειν ABPV καὶ
 om. tell. — λίαν] εἰς τέλος repetit C om. A. — τοσαύτην] τε N.
 — 4 ἐντρεχ. ἑαυτοὺς CELP ἐντρεχ. αὐτοὺς V ἐντρεχ. αὐτοὺς
 ABGR αὐτοὺς ἐντρεχ. M αὐτοὺς ἐντρεχ. ἑαυτοὺς (expruncto
 αὐτοὺς) D. — 6 γὰρ] οὖν N. — 7 ὄντας LMV. — βοσκημένους
 (βοσκειμ. M) τοῦ ἐπιγινῶναι N. — κἂν] καὶ AB. — 9 εἰ om.
 CELR. — 12 τὸν τῆς φθαρτῆς recc. quidam τὸν φθαρτὸν
 (τῶν -ων A) τῆς AC. — 13. 14 καὶ πότε λοιπὸν καὶ ποῦ AP καὶ
 ποῦ καὶ πότε λοιπὸν V καὶ πότε καὶ ποῦ λοιπὸν CGLNR καὶ
 πότε λοιπὸν om. B. — 20 τῆς θρησκείας BC. — 22 γὰρ om. RV.

5 καὶ λογιωτάτους om. P. — 6 αὐτῶν καὶ ψυχοφθόρον τὸν
 ὄλ. P. — 7 βοσκ. καὶ πρὸς γῆν ἰλυσπομένους καὶ μηδὲν πλέον
 τῶν ἀλόγων ζώων συναισθανομένους ἐπιγινῶναι P.

εἰδωλολατροῦντες καὶ τῇ παρ' Ἑλλήσιν Ἀφροδίτῃ λεγομένην, τοῦτ' ἔστι τῇ ἡδονῇ, προσκυνοῦντες καὶ τὸν ἀστέρα, ταύτης γὰρ εἶναι τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσιν, ἣν δὴ καὶ Κουβάρ τῇ ἑαυτῶν κακεμφάτῳ ἐπονομάσαντες γλώσσει, ὅπερ ἔστι
 5 μεγάλη, διέμειναν ἕως ἄρτι τὴν Ἀφροδίτην θεὸν ὀνομάζοντες. ἵνα δὲ μὴ δόξωμέν τισι ψευδολογεῖν, σαφηνίσωμεν τὸ μέγα αὐτῶν μυστήριον. ἔχει δὲ ἡ λέξις τῆς μυσσαῖς αὐτῶν καὶ παμβεβήλου προσευχῆς οὕτως· Ἀλλά, Ἀλλά, Οὐά, Κουβάρ, Ἀλλά. καὶ τὸ μὲν Ἀλλά, Ἀλλὰ ἐρμηνεύεται ὁ θεός,
 10 ὁ θεός, τὸ δὲ Οὐά μείζων, τὸ δὲ Κουβάρ μεγάλη ἦτοι σελήνη καὶ Ἀφροδίτη. ὅπερ ἔστιν οὕτως· ὁ θεός ὁ θεός μείζων καὶ ἡ μεγάλη, εἴτ' οὖν σελήνη καὶ Ἀφροδίτη, θεός. καὶ τοῦτο σαφηνίζει ἡ ἐπαγωγὴ τοῦ τελευταίου Ἀλλά. ἅπερ πάντα ἐπικεκρυμμένως τῇ ιδιότητι τῆς ἑαυτῶν γλώσσει
 15 λαλοῦσιν οὕτω φύσεως ἐχούσης· ἃ καὶ φανερώς δημοσιεύειν οὐ θέλουσιν εἰς λογικοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐχέφρονας διὰ τὸ τῆς καταγνώσεως πρόδηλον. ἀλλὰ τοὺς μὲν χοιρώδεις τούτους καὶ τελματώδεις καὶ μηδὲν περαιτέρω τῆς ἡδονῆς καὶ ῥαστώνης εἰδότας ἀφήμενος ὁ λόγος ὡς ἀνεπαισθήτως καὶ
 20 ἀνηκέστως νοσοῦντας πρὸς τὰ ἐξῆς τῆς ἱστορίας χωρεῖτω.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ θεηλάτου Μουχοῦμεδ ἐφάνη

21 — p. 707, 3 cf. Theoph. p. 336, 21.

2 Post ἀστέρα intercidiſſe quaedam videntur, nisi forte plus solito ψελλίζει Georgius. — 3 κούβαρον CEV. — 4 ὀνομάσαντες AB. — 11 καὶ ἀφροδίτῃ — 12 σελήνῃ om. NR. — 12 εἴτ' οὖν ἡ σελήνῃ EG. — καὶ ante Ἀφροδίτῃ om. CEGRV. — 17 Post πρόδηλον B add.: οὐδὲ τὰ ἐν τῷ κορυῶ βιβλιδαρίῳ ἐλακώτα μυθάρια πάσης ἀκαθαρσίας μεμεστωμένα. — 21 δὲ ABMP δέ γεrell. — μουχοῦμεδ hic etiam E.

3 μυθολογοῦσιν οἱ μυθοπλάσται καὶ αὐτόνομοι. ἦν P. — 5 τὴν ἀφροδίτην — 17 πρόδηλον omnino aliter multoque uberius exhibet P. Tum in eo sequuntur p. 699, 11 — p. 702, 9. — 20 νοσοῦντας καὶ μὴ νοσοῦντας (ἄφρονες γὰρ μαστιγωθέντες οὐκ αἰσθάνονται [Prov. 17, 10]) πρὸς τ. ἐξῆς τ. ἰστ. χωρεῖτω λέγων πρὸς αὐτούς· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὁμῶν καὶ τῇ φλογί, ἡ ἐξεκαύσατε (Jes. 50, 11). P.

κατὰ μεσημβρίαν ἀστήρ ὁ λεγόμενος δοκίτης προμηνύων τὴν τῶν Ἀράβων τούτων ἐπικράτησιν, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας λ' διατείνων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως ἄρκτου ξιφοειδῶς. ἐν ᾧ⁵⁹⁸ M. χρόνῳ ἐπιστρατεύσαντες οἱ Ἀραβες οὗτοι πάλοι μὲν λεγόμενοι, νῦν δὲ Σαρακηνοί, καὶ τὴν Ἀραβίαν καταλιπόντες⁵ ἦλθον ἐπὶ τὰ μέρη τῆς Λαμασκοῦ πλήθος ἄπειρον. ὅπερ μαθόντες Βάνης καὶ Βασιλίσκος οἱ στρατηγοὶ τῆς ἀνατολῆς κατ' αὐτῶν ἐξώρμησαν. εἶτα συμβολῆς γεναμένης, ἡττῶνται λίαν οἱ χριστιανοί. ἀνέμου γὰρ πνεύσαντος κατὰ Ῥωμαίων βιαίου νότου, καὶ μὴ δυνάμενοι τοῖς ἐχθροῖς ἀντωπῆσαι¹⁰ διὰ τὸν πολλὸν κονιορτὸν δεινῶς τρέπονται καὶ βαλόντες ἑαυτοὺς εἰς τὰς στενώδους τοῦ ποταμοῦ Ἰερμουχθᾶ διεφθάρησαν ἐκεῖ χιλιάδες μ'. καὶ οὕτω νικήσαντες οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ κράτος καὶ λαμπρῶς ἐπὶ τὴν Λαμασκὸν ἐλθόντες, ἦν καὶ δοριάλωτον λαβόντες ὡσαύτως καὶ τὰς χώρας πάσας¹⁵ τῆς Φοινίκης οἰκίζονται ἐν αὐταῖς οἱ ἑναγεῖς καὶ βέβηλοι διὰ τὰ ἄδηλα κρίματα τοῦ θεοῦ.

Περὶ ἧς ἀγίας γῆς ὁ θεσπέσιος ἔλεγε Μωϋσῆς πρὸς

3—17 cf. Theoph. p. 337, 23. — 18—p. 708, 8 Deuteron. 8, 7 sqq.

1 δοκίτης (δωκ. A) ABM. — 5 καταλειπόντες CDGP λειπόντες B. — 7 βάνης BL Theoph. βανῆς V. — 8 γεναμένης AEGNP γενομένης BCLR. — 11 καὶ βαλόντες—13 χιλιάδες μ' om. CRV. — 11 βάλλοντες BP. — 12 τὰς στενώδους AGLN Theoph. τὰς στενώδους P τὰς στενωδούς E τὰ στενώδη B. — ἱερμουχθᾶ GN ἱερμουχθᾶ (ἱερ. A) ABE ἡρμουχθᾶ L ἱερμουχθοῦ corr. ex -θᾶ incert. q. m. in P. — 14 καὶ λαμπρῶς om. C λαμπρῶς om. B. In A voci λαμπρῶς crux appicta, quae in mg. repetitur. — 15 δοριάλωτον GP et ut vid. D m. 1 δορυάλωτον (δωρ. M) rell. et D m. corr. — 17 κρίματα τοῦ θεοῦ ABR τοῦ θεοῦ κρίματα rell.

9 χριστιανοὶ διὰ πλήθος πταισμάτων P. — 10 βιαίου νότου καὶ σφοδροτάτου P. — ἀντιπροσωπῆσαι P (Eadem var. lect. in codd. Theoph.). — 14 κατὰ κράτος om. P Theoph. — 15 δορ. αὐτίκα λαβόντες P. — ὡσαύτως om. P Theoph. — 16—18 οἰκίζονται διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν οἱ ἑναγ. καὶ βέβ. εἰς τὴν ἀγίαν ἐκείνην γῆν, περὶ ἧς ὁ θεοπ. ἔλ. μ. P.

τὸν Ἰσραήλ· ἰδοὺ κύριος ὁ θεός σου εἰσαγάγει σε εἰς γῆν
 ἀγαθὴν καὶ πολλήν, ἧς χεῖμαρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσ-
 σων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ τῶν ὀρέων, γῆ
 πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι καὶ συκαὶ καὶ ῥοαὶ καὶ φοί-
 5 νικες, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος, γῆ, ἐφ' ἧς οὐ μετὰ
 πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου καὶ οὐ δεηθῇς ἐπ' αὐτῆς
 οὐδέν, γῆ, ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς
 μεταλλεύσῃ χαλκόν, γῆ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ
 παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν, γῆ, ἣν κύριος ὁ θεός σου ἐπισκο-
 10 πεῖται αὐτὴν διὰ παντός, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῆς
 ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ.
 καὶ γὰρ ὄντως εὐλογημένη γῆ ἐστὶ καὶ καρποφόρος ἕγαν
 ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ παρεικαζο-
 599 M. μένη. ἐπάρας, γὰρ φησιν, Ἄωτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδε
 15 πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζο-
 μένη ὡς ὁ παράδεισος κυρίου καὶ ὡς γῆ Αἰγύπτου, καὶ
 ἐξελέξατο αὐτήν.

Προσμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ σοφώτατος Ἀριστοτέλης
 λέγων· καὶ γὰρ πολυάνθρωπός ἐστιν ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας
 20 καὶ σύνδενδρος καὶ παντοίοις καρποῖς εὐθηνούσα, ἀμπέλων
 τε καὶ ἀκροδρύων καὶ φοινίκων πλήθος ἄπλετον καὶ κτήνη
 πάμπολλα καὶ διάφορα, καὶ δαψιλῆς ἡ τούτων νομὴ δι' ὅλου
 τοῦ χρόνου γίνεται διὰ τὴν πολλὴν εὐκρασίαν τῆς γῆς καὶ
 πιότητα, πολὺ δὲ πλήθος καὶ τῶν ἀρωμάτων καὶ λίθων

8—9 Num. 13, 28. — 9—11 Deut. 11, 12. — 14—17 Gen. 13, 10.
 — 18 — p. 709, 2 Aristeae epist. 112 sq. p. 33 ed. Wendland.

1 εἰσαγάγει σε BNP εἰσάγει σε AEG εἰσάγισε L om. CRV.
 — 4 ῥοαὶ GL ῥῶαι N ῥῶαις A ῥοαὶ B. — 5 ἐλαίας om. N et
 recc. quidam. — 6 φάγη BEGN φάγει C φαγεῖ A. — 8 χρυσόν
 RV. — μέλι καὶ γάλα GNV. — 11 καὶ ἕως συντ. τοῦ ἐνιαυτοῦ
 om. MV. — ἕως τῆς συντελείας AG. — 12 ἡ γῆ AC om. M. —
 16 ὡς ὁ παράδ. AP ὁ om. tell. — ὡς ἡ γῆ AB. — 24 ποιότητα BDR.

3 καὶ διὰ τῶν ὀρειῶν P. — 5 καὶ γῆ P. — 11 Post ἐν-
 αυτοῦ versus aliquot sacrae scripturae add. P. — 18 ἀρισταῖος P.

πολυτελῶν καὶ χρυσοῦ παρακομιζομένου διὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὸν τόπον.

Ὡσαύτως οὖν καὶ Ἰώσηπος ἔφη· πάμπορος γὰρ οὖσα δι' εὐκρατον ἀέρα καὶ πολλὴν πιότητα χειμῶνος ὥρα ἐκφέρει κάρυα καὶ ἐν καύματι φοίνικας καὶ πλείστον γεωργεῖ 5 ἔλαιον, καὶ σταφυλὴν μὲν καὶ σῦκα διὰ μηνῶν ἰ' ἐσθίουσιν οἱ ἐκεῖσε, τοὺς δὲ λοιποὺς καρποὺς δις τοῦ ἐνιαυτοῦ τρυγῶσιν.

Τὸ δὲ μέγεθος τῶν βοτρώων τῆς σταφυλῆς ἐκείνης ἐδήλωσεν ἡ γραφὴ λέγουσα περὶ τῶν κατασκόπων ὧν ἀπέστειλε 10 Μωϋσῆς ὅτι· ἦλθον ἕως φάραγγος βότρουος καὶ κόψαντες ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα ἦραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσιν. ἐν ξύλῳ γὰρ ἐσχηματισμένῳ πλαγίως μέσον κρεμασθεὶς καὶ ἐπ' ὤμων ἀνδρῶν β' βασταζόμενος πᾶσιν ἐδήλου τῆς ἀγίας γῆς ἐκείνης τὴν εὐκαρπίαν. δι' ἧς Ἀλέ- 15 ξανδρος ὁ μέγας διαπορευόμενος καὶ ξύλα καρποφόρα, ἐν οἷς καὶ πῆγανον θεασάμενος τὸ ὕψος καὶ πάχος ἐφάμιλλον συκῆς, ἐθαύμασε σφόδρα τῆς γῆς τὴν εὐκαρπίαν τε καὶ πιότητα. καὶ γοῦν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ πηγὴ ἔστι παντοίων παρθῶν ἀνθρώπων τε καὶ ἀλόγων ἰάσεις παρέχουσα, ἐν ᾗ 20 λόγος τὸν κύριον ἐξ ὁδοιπορίας τοὺς πόδας νύψασθαι. καὶ 600 M δένδρον ἴσταται πάσης ἀρρωστίας ἀλεξίκακον, ἐν ᾧ τόπων φασίν, ἡνίκα Ἰωσήφ τὸν Χριστὸν λαβὼν μετὰ τῆς παναγίας θεοτόκου Μαρίας καὶ πρὸς τὴν Αἴγυπτον ποιοῦμενος τὴν πορείαν, εἰς γῆν ἐκλίθη τὸ δένδρον καὶ προσεκύνησεν. 25

3—8 Joseph. Bell. Jud. III, 10, 8. — 11 Num. 13, 24. — 16 cf. Joseph. Bell. Jud. VII, 6, 3. — 19—p. 710, 1 Theod. Lector. exc. eccl. apud Cramer Anecd. Paris. II, 96 ex Sozom. Hist. eccl. V, 21.

3 οὖσα ἡ γῆ δι' CRV. — 9 τῆς σταφυλῆς τῶν βοτρώων RV τῆς σταφυλῆς om. L. — 19 ποιότητα BR ὡραιότητα L. — 21 λόγος] λέγουν A λέγουσι m. 1 ut vid. ex λόγος corr. B λέγουσι D ε' in lit. incert. q. m. — 23 φησὶν ABN. — ἡνίκα om. AB.

1 παρακομίζεται PArist. — 11 καὶ ἦλθον PNum. — 23. 24 μετὰ τῆς παρθένου μαρίας P. — 24. 25 τὴν ὁδοιπορίαν ποιοῦμενος P.

ὅπερ μέχρι νῦν τὸ σχῆμα σώζει τῆς προσκυνήσεως. πρὸς δὲ
 τὴν ἀρκιῶσαν τῆς φάραγγος ῥίζα γίνεται φλογοειδῆς ὀνόματι
 βατταρίτης, ἀπ' ἧς περὶ τὴν ἐσπέραν ἐξαστράπτει φῶς,
 οὐδεὶς ἀνθρώπων θίγειν αὐτῆς δύναται διὰ τὸ παραχρῆμα
 5 θανατοῖν αὐτόν, εἰ τῆς ῥίζης ἐκείνης περιάψει τὴν χεῖρα.
 κυκλόθεν οὖν περιορύξαντες καὶ κύνα δεσμήσαντες, ἀνασπᾷ
 τὴν ῥίζαν ὁ κύων ἐπακολουθεῖν τῷ ἀνθρώπῳ βουλούμενος
 καὶ παραντίκα ἀποθνήσκει. τὴν δὲ ῥίζαν περιάπτοντες δαι-
 μονιζομένοις ἀπολλύουσιν, τοῦ δαίμονος ἐξ αὐτῶν φυγαδευο-
 10 μένου.

Καὶ ἄλλη δέ τις πόλις ἐστὶ τῆς Γαλιλαίας παράλιος ἀπὸ
 σταδίων δύο ποταμὸν ἔχουσα καὶ νησοειδῇ τόπον ἐν αὐτῷ,
 πῆχεις ἔχων τὸ περίμετρον ρ', ἐν ᾧ γίνεται φυσικὸν πρᾶγμα
 θαύματος ἄξιον. οἱ γὰρ ἄνεμοι τὴν ἔξωθεν ἀργὴν ψάμμον
 15 εἰς αὐτὸν κατασύροντες, εὐθέως ὁ τόπος ταύτην εἰς ὕψος
 μεταβάλλει, καὶ ἐπειδὴν ἱκανὰ πλοῖα περιστάντα καὶ τὴν
 ὑαλίτιν ἐκείνην ψάμμον ἐκφορήσωσιν, πάλιν οἱ ἄνεμοι κατα-
 πνέυσαντες γεμίζουσι τὸν τόπον. ἀλλὰ μὴν καὶ ὀποβάλαμον
 γεωργεῖ πλεῖστον καὶ ἕτερά τινα πάμπολλα δυσπόριστα καὶ
 20 ἀνθρώποις ἐπέραιστα. κἀντεῦθεν τολύβην ὡς ἐξαίρετον καὶ
 διαφέρουσαν ἀσυγκρίτως πάσης τῆς γῆς εἰκότως ἔδωκεν
 αὐτὴν ὁ θεὸς τῷ ἡγαπημένῳ καὶ πρωτοτόκῳ υἱῷ αὐτοῦ

1—10 cf. Joseph. Bell. Jud. VII, 6, 3. — 11—18 cf. Joseph. Bell. Jud. II, 10, 2. — 18 cf. Joseph. Bell. Jud. IV, 8, 3.

1 μέχρι τοῦ νῦν AR. — 2 τοῦ φάραγγος CR. — 3 βαττα-
 ρίτης] βαάρας Jos. l. l. — 5 θανατοῦν CR θανατεῖν M. — εἰ
 τις τῆς A εἰς τῆς L. — περὶ ἅψῃ C περιάψοι R περιάλῃ ut vid.
 ex περιάψῃ B περιάψεται E. — 6 κύκλωθεν ACGNR. — δεσμεύ-
 σαντες E δῆσαντες B. — 13 ἔχοντα LV. — 14 ἀργεῖν C ἀργὴν P
 ἀρχὴν R. — 15 εἰς αὐτὴν AV. — κατασύροντες AB. — 16 καὶ
 ante τὴν om. BLV. — 17 ὑαλίτιν A et D lit. ex ὑαλίτην. ὑαλί-
 την DEGLPRV ὑαλίτην M ὑαλλάτην B ὑελίτην C. — 19 καὶ
 δυσπόριστα LP. — 22 ὁ θεὸς om. BG. — αὐτοῦ υἱῷ V υἱῷ
 αὐτοῦ om. rec. quidam υἱῷ om. AM.

1 καὶ μέχρι P. — 8 παρευθὺς P. — 9 ἀντίκα τοῦ δαι-
 μονος P. — 15 ταύτην ὁ τόπος P. — 21 πᾶσαν τὴν γῆν P.

Ἰσραὴλ εἰς κληρονομίαν τε καὶ ἀπόλαυσιν. εἰσήγαγεν, γάρ φησιν, αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ καὶ μακαρίᾳ καὶ ἀγαθῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς 5 λόγος τοῖς προφήταις ὁραθεὶς ἐπὶ χειρουβικοῦ ἐπηρμένου θρόνου καὶ χρηματίσας καὶ μέντοι διαφόρως τε καὶ θεοπρεπῶς τὰς θεοφανείας ποιησάμενος, ὥς ἔλεγεν· ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυννα καὶ ἐν χειρὶ προφητῶν ὁμοιωθήν, ἐπ' ἐσχάτων 601 M. αὐθις ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἱερᾶς γῆς ὥφθη σαρκοφόρος καὶ τοῖς 10 ἀνθρώποις συνανεστράφη κατὰ τὴν θείαν πρόρρησιν πληρώσας καὶ τό· μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. ἐν ᾗ καὶ τὸ σωτήριον πάθος ὑπομείνας τὴν παγκόσμιον 15 εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ αὐτῆς, ὥς καὶ τινες τῶν ἐξηγητῶν ὁμφαλὸν τῆς γῆς αὐτὴν προσηγορεύουσιν. καὶ μέντοι γε καὶ Χριστὸς αὐτὸς καρδίαν αὐτὴν ἐκάλεσε φάσκων· ὥσπερ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους γ' ἡμέρας καὶ γ' νύκτας, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς γ' ἡμέρας καὶ γ' νύκτας. 20

Ὅθεν δὴ καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος εἰς τὸ φάσκον ρητόν· ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ, φησὶν· καὶ γὰρ

1 Psalm. 77 (78), 54. — 5 Hebr. 1, 1. — 8 Hosea 12, 10. — 12 Psalm. 86 (87), 5. — 15 cf. Joseph. Bell. Jud. III, 3, 5. — 17 Matth. 12, 40. — 21 — p. 712, 24 Chrysost. Hom. in Psalm. 49 Migne Tom. 55, 242.

2 αὐτοὺς φησιν NV αὐτοὺς om. BG φησιν om. R. — 4 *Desinit ea cod. G pars, quae textum vetustiore exhibet.* — 5 ὁ θεὸς πάλαι N. — 8 θεοφανίας DE θεοφωνίας P. — 13 ἐγενήθη AD. — 16 καὶ μέντοι γε καὶ APV καὶ μέντοι καὶ N καὶ μὲν γε καὶ BCLR καὶ μὴν γε καὶ E. — 17 ὁ χριστὸς PR. — ἐκάλεσε λέγων C ἔφασκε λέγων R. — 19 οὕτως — 20 νύκτας om. AM. — 21 δὴ] δεῖ C δὲ E om. R. — 22 καὶ γὰρ καὶ BV γὰρ om. R.

3 ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς P Psalm. *Tum alia quaedam add. P.* — 20 *Multa alia add. P.*

ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκεῖθεν ἡ τοῦ θεοῦ γέγονεν εὐπρέπεια, οἷον
ὁ βωμός, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἡ λατρεία πᾶσα καὶ ἡ πολι-
τεία τῆς παλαιᾶς νομοθεσίας, καὶ ἱερέων πληθὺς καὶ θυσίαι
καὶ ὀλοκαυτώσεις καὶ ὕμνοι ἱεροὶ καὶ ψαλμοὶ, καὶ πάντα
5 τὰ ἐκεῖθεν καὶ τῶν μελλόντων προδιεγγράπτο. ἐπειδὴ δὲ
καὶ ἡ ἀλήθεια παραγέγονεν, ἐκεῖθεν τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ἐκεῖ-
θεν ὁ σταυρὸς ἔλαμψεν, ἐκεῖθεν τὰ μυρία κατορθώματα.
διὰ δὴ τοῦτο καὶ περὶ τῆς Χριστοῦ δευτέρας νομοθεσίας
ὁ μέγας Ἡσαΐας ἐκ Σιών, φησὶν, ἐξελεύσεται νόμος καὶ
10 λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν
ἔθνων. Σιών γὰρ ἐνταῦθα ὀλόκληρον λέγει τὸ χωρίον καὶ
τὴν παρακειμένην αὐτῷ μητρόπολιν τῶν Ἰουδαίων. ἐκεῖθεν
οὖν ὥσπερ ἐκ βαλβιδὸς τινος εὐδρομοὶ ἵπποι καὶ εὐσταλεῖς
οἱ ἀπόστολοι εἰς τὴν οἰκουμένην ἄπασαν ἐξεπέμφθησαν,
15 ἐκεῖθεν τὰ σημεῖα ποιεῖν ἤρξαντο. ἐκεῖ γέγονε τὸ σωτήριον
πάθος καὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ἀνάληψις, ἐκεῖ τὰ προοίμια
402 M. καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, ἐκεῖ τὰ ἀπόρρητα δόγ-
ματα κηρύττεσθαι τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ἐκεῖ πρῶτον ἀπεκα-
λύφθη πατήρ, καὶ ἐγνωρίσθη μονογενής, καὶ ἐδόθη τοςαύτη
20 πνεύματος χάρις, καὶ τὸν περὶ τῶν ἀσωμάτων ἐκεῖ λόγον
ἐγύμναζον καὶ ὠρεῶν καὶ δυνάμεων καὶ τῶν μελλόντων
ἀγαθῶν τὰς ἐπαγγελίας, ἅπερ ἅπαντα ὠραιότητα αὐτοῦ λέγει.
κάλλη γὰρ θεοῦ καὶ ὠραιότης ἡ ἀγαθότης καὶ φιλανθρωπία
καὶ ἡ εἰς πάντας εὐεργεσία.
25 Ἐκεῖ τοίνυν καὶ τὸ πταῖσμα καὶ πτώμα τοῦ Ἀδὰμ θερα-
πεύσας καὶ τὴν ταχίστην ὥσπερ καὶ ὑπόπτερον συνέλευσιν
τῶν ἁγίων καὶ ὑπάντησιν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ αὐτοῦ
προὔπεμφαίνων ἔλεγεν· ὅπου τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται
οἱ ἄετοί.

9 Jes. 2, 4. — 28 Matth. 24, 28. Luc. 17, 37.

13 καὶ εὐσταλεῖς BLPV καὶ om. rel. — 22 αὐτοῦ ὠραι-
ότητα RV. — 25 καὶ τὸ πτώμα AB.

13 γοῦν P. — 16 ἡ ante ἀνάληψις om. P. — 24 ἅπαντας P.

Εἰκὸς δὲ μὴδὲ τὸν Νῶε τοῦ ἀρχηγοῦ πάντων ἀνθρώπων τὸν τάφον ἀγνοῆσαι, ὥς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἀπ' αὐτοῦ διαδοθῆναι τὴν φήμην. διόπερ ὁ κύριος τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπίνου θανάτου διερευνήσας εἰς τὸν λεγόμενον 5 κρανίου τόπον τὸ πάθος ἐδέξατο, ἵνα ἐν ᾧ τόπῳ ἡ φθορὰ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ἐκεῖθεν καὶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ θεόκριτον κήρυγμα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἄρξῃται.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ θεωρήμων Ἀθανάσιος εἰς τὸ πάθος Χριστοῦ λέγει· διόπερ οὐκ ἀλλαχόσε πάσχει Χριστὸς οὔτε μὴν εἰς ἄλλον σταυροῦται τόπον ἢ εἰς τὸν κρανίου τόπον, 10 ἐν ᾧ δὴ καὶ Ἑβραίων οἱ διδάσκαλοι φασὶ τοῦ Ἀδὰμ εἶναι τὸν τάφον· ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν μετὰ τὴν κατάραν τεθάφθαι διαβεβαιοῦνται. διὰ τοῦτο θαυμάζω τοῦ τόπου τὴν οἰκειότητα. ἔδει γὰρ τὸν κύριον ἀνανεῶσαι θέλοντα τὸν πρῶτον 15 ἄνθρωπον ἐν ἐκείνῳ παθεῖν τῷ τόπῳ. καὶ ἐπειδὴ περ ἤκουσεν Ἀδάμ· γῆ εἴ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ταύτῃ τοι πάλιν ἐκεῖ τέθεται, ἵνα, ἐν ᾧ τόπῳ τὴν κατάραν ἔλαβεν, ἐκεῖ καὶ τὴν λύσιν ταύτης δέξῃται.

1—7 Basilus in Jes. V, 1 Migne Tom. 30, 3486 (cf. not.). — 8—18 Athanas. or. de passione et cruce cp. 12 Migne Tom. 28, 208 A. — 16 Gen. 3, 19.

9 χριστοῦ AEP τοῦ χριστοῦ CNRV om. B. — 11 καὶ ἑβραίων ABPV καὶ om. rell. Ath. — 12 τεθάφθαι NP τεθάπται B et recc. quidam τετάφθαι rell.

1 *Mancum esse textum vulgatum docet P, qui sic incipit:* καὶ γοῦν ὁ μέγας βασιλεὺς εἰς τὸν ἡσαΐαν φησὶν ὅτι· λόγος ἐστὶ τοιοῦτος κατὰ τὴν ἀγραφὴν μνήμην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διασωζόμενος, ὥς ἄρα πρώτη Ἰουδαία ἄνθρωπον ἔσχεν οἰκῆτορα τὸν ἀδὰμ μετὰ τὸ ἐβληθῆναι αὐτὸν τοῦ παραδείσου ἐν ταύτῃ καθιδρουσθέντα εἰς παραμυθίαν ὣν ἐστερήθη. πρώτη οὖν καὶ νεκρὸν ἐδέξατο ἄνθρωπον ἐκεῖ τὴν καταδίκην τοῦ ἀδὰμ πληρώσαντος. ὅθεν καινὸν ἐδόκει τοῖς τότε θέαμα εἶναι κεφαλῆς ὁστέον τῆς σαρκὸς περιρρεΐσης, καὶ ἀποθέμενοι τὸ κρανίον ἐκεῖσε κρανίου τόπον ὠνόμασαν. εἰκὸς κ. τ. λ. — 11 οἱ om. P. — 13 καὶ διὰ τοῦτο P. — 15 ἤκουσεν ὁ ἀδὰμ ὅτι· γῆ εἴ P. — 18 P add.: καὶ μέντοι καὶ ὁ θεὸς χρυσόστομος εἰς τὴν κατὰ Ἰωάννην ἐρμηνείαν (Or. 85 [86], 1

603 M. Καὶ μέντοι γε καὶ ὁ μέγας Ἐφραίμ ἐν τοῖς κατὰ Καϊα-
 νῶν φησιν· καὶ ὁ Κάιν στένειν καὶ τρέμειν ἐκρίθη ὑπὸ
 τῆς συνειδήσεως περιεχόμενος, ὑποστήσεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῆς
 αἰωνίου κολάσεως. τὸ γὰρ· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς
 5 γῆς δηλοῖ πάντως, ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ὁ τόπος τῆς
 κρίσεως εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλανθμῶνος κατὰ τὰς ἱερὰς
 γραφάς. οὐχ ἡ γῆ διὰ τὴν κρίσιν, οὐδὲ ἡ κρίσις διὰ τὴν
 γῆν· οὐ γὰρ ἡ γῆ ἡμαρτεν, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος. ἡ γῆ τῆς
 τοῦ Θεοῦ δίκης γίνεται ἀμυντήριον ὡς τῶν κριτῶν τὸ βῆμα
 10 καὶ τῶν δημίων ὁ σίδηρος, καὶ δύναται, φησὶν, ἐν προσ-
 καίροις αἰώνιος γενέσθαι κρίσις. καὶ ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώ-
 πων νῦν θνητὴ ἐστίν, ἀλλὰ τότε γενήσεται ἀθάνατος, καὶ
 ὁ παραδείσος δι' αἰσθητῶν συνεστὼς αἰώνιον ἔχει τὴν ἀπό-
 λαυσιν. οὐκ ἐν παραβολῇ εἴρηται περὶ τοῦ παραδείσου, οὐκ
 15 ἐν σχήματι ἐφυτεύθη τῷ πράγματι ἀνύπαρκτος ὢν. Παῦλος
 αὐτὸν μετὰ πεντακισχίλια ἔτη ἐθεάσατο. ἐκεῖ ἀπεδήμησε καὶ
 ἤκουσε τὰ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια, ἀνέβη καὶ εἰς τρίτον
 οὐρανὸν καὶ ἤκουσε τὰ τοῦ μέλλοντος ἁΐδια δόγματα. οὐρα-
 νὸν καὶ γῆν τὴν αὐτὴν χάριν ὁ Θεὸς ἐνέδυσσε καὶ τὸν παρά-
 20 δεῖσον ἐν αἰδίῳ ἐπαγγελίαις συστησάμενος. σοὶ μὲν τῷ ἀπί-
 στῷ δοκεῖ τὸ αἰσθητὸν πρόσκαιρον, ἐμοὶ δὲ τῷ πιστῷ καὶ τὸ
 πρόσκαιρον αἰώνιον. οὐ νοεῖς τὴν δύναμιν, ἐπειδὴ οὐ πι-
 στεύεις τῇ χάριτι, οὐ χωρεῖς τὴν κατάληψιν, ὅτι οὐ γινώσκεις

1 Locum in editis Ephraimi Syri operibus non inveni. —

4 Gen. IV, 12. — 5 Psalm. 83 (84), 7. — 17 2. Cor. 12, 2—4.

1 γε om. AB. — καϊανῶν ACP καιάνων E καϊνῶν (καϊνὸν
 recc. nonnulli) RV καϊν BM. In D καϊν ὢν m. 2 ex καϊν ὢν
 corr. vid. — 11 αἰωνίως B αἰωνίοις M αἰῶσι R. — 13 αἰωνίως N.
 — 21 τὸ ante πρόσκαιρον om. BR.

Migne Tom. 59, 459 fin.) ἔφη· καὶ γὰρ εἰς τὸν κρανίον τόπον
 φασὶ τὸν ἄδὰμ τετελευτηκέναι καὶ κεῖ κεῖσθαι, ἔνθα καὶ ὁ θάνατος
 ἐβασίλευσεν, καὶ ὁ κύριος τὸ σωτήριον πάθος ὑπομείνας τρόπιον
 ἕστησεν. — 1 ὁ δέ τοι μέγας ἐφραίμ P una litt. post τοι erasa.
 — 5 ταύτης ἐστὶν ὁ τόπος P.

βουλὴν θεότητος. ἀπαιτεῖς με λόγον, πῶς τὸ πρόσκαιρον αἰώνιον. ἀπαίτησον καὶ Παῦλον, διὰ τί εἶπεν εἶναι διήγησιν, ἣν οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. εἰ δὲ λόγος ἀνέφικτος, πολλῶ μαλλον ἢ τοῦ θεοῦ δύναμις ἀνεκδιήγητος. καὶ ὁ παράδεισος τοίνυν αἰσθητός, ἀλλ' οὐ πρόσκαιρος, [καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐπαγγελία ἐν ξύλοις, ἀλλ' οὐ προσκαίροις], καὶ δὴ καὶ ἡ μητρόπολις Ἱερουσαλὴμ φθαρτὴ νῦν καὶ πρόσκαιρος, ἀλλ' εἰς κατοικητήριον ἐξελέχθη τοῦ ἀφθάρτου φύσει καὶ αἰωνίου θεοῦ, ἥτις γε πάντως μικρὸν ὕστερον ἄφθαρτος καὶ θεοφώτιστος ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ γενήσεται καὶ δικαίων ἐνδιαίτημα κατὰ 10 τὴν βροντόφωνον τοῦ υἱοῦ τῆς βροντῆς Ἰωάννου φωνὴν ἐν τῇ ἀποκαλύψει· Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὄντως θεόδομητος καὶ θεοφρουρητος καὶ θεοκόσμητος καὶ θεοπόδητος. ἀγαπᾷ 604 M. κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. ἦν δὴ καὶ ὡς ἑνδοξον καὶ θεοῦ πόλιν σεμνύνων ἐπάγει 15 φάσκων· δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ. καί· καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταύτην δὴ τὴν ἀγίαν καὶ ἐπιθυμητὴν γῆν καὶ παγγέ- 20 ραστον καὶ πανεπέραστον, ἐξ ἧς ὁ πρῶτος ἄνθρωπος γέγονε

12 Apocal. 21, 2; 10. — 13 Psalm. 86 (87), 2. — 16 *ib.* v. 3. — 17 Psalm. 47 (48), 9.

5 καὶ ἡ — 6 προσκαίροις *om.* ABP. — 6 καὶ δὴ — 7 πρόσκαιρος *om.* N. — 6 δὴ καὶ ἡ ABP καὶ *om.* *rell.* — 7 πρόσκαιρος νῦν καὶ φθαρτὴ RV. — 11 φωνὴν *post* Ἰωάννου *ins.* AP *post* βροντόφωνον *rell.* — 13 ἀγαπᾷ γὰρ κύριος EPR. — 15 ἦν δὴ — 16 φάσκων *om.* N. — 17 εἶδομεν AV εἶδομεν D ἵδομεν CE ἵδομεν BMPR.

5 αἰσθητός P. — 11 βροντοφώνον υἱοῦ (*om.* τοῦ P). — 14 *Post* Ἰακώβ P *add.*: ὅθεν φησὶν· κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκον σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου (Psalm. 25 [26], 8). — 16 τοῦ θεοῦ] τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου P, *qui add.*: ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅτ' ἂν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς (Psalm. 47 [48], 4). — 19 *Alios scripturae sacrae locos add.* P.

καὶ οἱ προφῆται πάντες καὶ ἀπόστολοι ἀνεφύησαν, καὶ μέντοι
καὶ αὐτὴ ἡ πάντων οὐρανίων καὶ ἐπιγείων κτισμάτων ὑπερ-
τέρα θεομήτωρ βεβλάσθηκε καὶ τὸν τοῦ παντὸς κύριον καὶ
δεσπότην ἀπέτεκε καὶ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας γέγονε πρό-
5 ξενος, καὶ τὸ θεῖον ὄρος Σιών καὶ περιβόητον καὶ τὴν ἱερὰν
μητρόπολιν τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἱερουσαλὴμ κατέσχον οἱ ἄγαν πονηροὶ καὶ ἀκάθαρτοι Σαρα-
κηνοί. ἐπεὶ οὖν περικρατεῖς γενόμενοι τῆς ἀγίας γῆς ἐκεί-
νης καὶ σφόδρα σφόδρα πλεονάσαντες καὶ ὑπερισχύσαντες,
589 M. 10 ἐξώπλισε πλοῖα πολλὰ Μανίας ὁ τούτων ἀρχηγὸς κατὰ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἦλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Φοίνικα
τῆς Λυκίας, ἔνθα Κώνστας ὁ βασιλεὺς ἦν μετὰ τοῦ Ῥω-
μαϊκοῦ στόλου. μέλλοντος δὲ τοῦ βασιλέως τῇ ἐπιούσῃ ναυ-
μαχεῖν, θεωρεῖ κατ' ὄναρ ἑαυτὸν ὑπάρχειν ἐν Θεσσαλονίκῃ.
15 καὶ τοῦτο παραυτίκα γνωστικῶς τινι διηγησάμενος, ἔφη πρὸς
αὐτόν· ὦ βασιλεῦ, κακὸν τὸ ἐνύπνιον. τὸ γὰρ εἶναι σε
ἐν Θεσσαλονίκῃ θὲς ἄλλω τὴν νίκην προσημαίνει, τοῦτ' ἔστι
σοῦ ἡττηθέντος ἡ νίκη πρὸς τὸν ἐχθρόν σου τεθήσεται.
ἡμέρας οὖν γενομένης, καὶ ἀλλήλοις συμβαλόντες, ἡττᾶται
20 ὁ βασιλεὺς καὶ συγκιρνᾶται ἡ θάλασσα τῷ αἵματι τῶν Ῥω-
μαίων. ἐπιβουλῆς δὲ μηνυθείσης τῷ βασιλεῖ, ἀνακοινοῦται
ταύτην γνησίῳ τινὶ τῶν ὑπηκόων ἑαυτοῦ φίλῳ, ᾧ καὶ τὴν

10 cf. Theoph. p. 345, 16. — 12—p. 717, 8 cf. Theoph. p. 345, 28.

1 οἱ ἀπόστολοι BN. — 3 βεβλάσθηκε ABP ἐβλάσθησε rell. — 9 σφόδρα alterum om. CLNR. — 10 μαβίας ER. — 13 τῇ ἐπιούσῃ ναυμαχεῖν LP ναυμαχεῖν τῇ ἐπιούσῃ AB τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ναυμαχεῖν rell. — 18 ἐχθρόν σου ABPV σου om. rell. — 20 τὸ αἷμα ADEL R. — 22 ἑαυτοῦ φίλῳ CEP Exc. de insid. αὐτοῦ φίλῳ V αὐτοῦ φίλων ANR φίλῳ αὐτοῦ BL.

6 μεγάλου θεοῦ καὶ P. — 7 σαρακηνοὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ὡς προείρηται P. Tum alia permulta inserit. — 8 ἐκείνης οἱ παμβέβλητοι σαρακηνοὶ καὶ παμπόνηροι P. — 10 ἐξοπλίσας P. — 11 καὶ om. P. — 20—21 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιβουλῆς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ μηνυθείσης ἀνακ. P.

ἰδίαν ἐσθῆτα κατὰ τὴν ἐκείνου συμβουλὴν ἐνδύσας καὶ εἰς πενιχρὸν πλοῖον εἰσελθὼν σὺν ὀλλγοῖς ἀπέπλευσε διὰ τῆς νυκτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει σωθεὶς παραδόξως. τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα περιβεβλημένος ἐπιστὰς τῇ βασιλικῇ νηϊ συνάπτει πόλεμον. ὃν οἱ πολέμιοι περι- 5 κυκλώσαντες δοκοῦντες αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλέα ἰσχυρῶς ἐπολέμουν. ὁ δὲ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνδρείως ἀνελὼν λαβὼν καὶ αὐτὸς καιρίαν πληγὴν ἐτελεύτησεν, πληρώσας τὸ γεγραμμένον· μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ. 10

Ὁ δὲ γε Κώνστας ἀνελὼν τὸν ἰδίον ἀδελφὸν Θεοδόσιον 590 M. ἀπῆλθεν ἐν Σικελίᾳ βουλόμενος ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλείαν μεταστῆσαι. σφόδρα γὰρ ἐμισήθη παρὰ τῶν Βυζαντίων οὐ μόνον διὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ Μαρτίνον τὸν πάπαν Ῥώμης ἀγαγὼν ἀτίμως ἐν Κωνσταντινουπόλει 15 ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνα, καὶ Μαξιμου τοῦ σοφωτάτου καὶ ὁμολογητοῦ τὴν ἱερὰν γλῶσσαν καὶ τὴν δεξιὰν ἀπέτεμε χεῖρα, καὶ μέντοι καὶ πολλοὺς ἐτέρους τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις καὶ ἐξορίαις καὶ δημεύσεσι κατεδίκασε διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς τῇ τῶν Μονοθελητῶν αἵρέσει αὐτοῦ συνθέσθαι. εἴτα 20 πέμψας ἀγαγεῖν τὴν γυναικὰ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον καὶ Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον, οἱ Βυζάντιοι τούτους οὐκ ἀπέστειλαν. ποιήσας οὖν ἐν Σικελίᾳ ἔτη 5'

9 Joh. 15, 13. — 11—13 cf. Theoph. p. 347, 25; 348, 4. — 13—20 cf. Theoph. p. 351, 16. — 20—23 cf. Theoph. p. 348, 6. — 23—p. 718, 8 cf. Theoph. p. 351, 28.

4 ὁ om. RV. — 7. 8 καὶ λαβὼν καὶ A λαβὼν δὲ καὶ B et recc. nonnulli. — 9 μείζονα BCR et D m. 2 μείζον EP μείζων NV μείζων A μείζω L. — 10 τῶν φίλων ABR Exc. Joh. τὸν φίλον M. — 13 ὑπὸ A et recc. quidam. — 20 αὐτοῦ] αὐτῷ A αὐτοῦς V om. R.

6—9 τὸν βασιλέα καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνδρείως ἀνελὼν ἐαυτὸν θανάτῳ παρέδωκεν ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ καὶ βασιλέως πληρώσας τό· μείζον P.

- ἀναιρεῖται λουόμενος ἐν τῷ βαλανείῳ κατὰ κεφαλῆς διὰ τοῦ
καδίου λαβὼν καιρίαν πληγὴν ὑπὸ τινος τῶν παρισταμένων.
ὁ δὲ λαὸς ἰδὼν τὸν βασιλέα τελευτήσαντα παρευθὺς ἀνα-
γορεύουσι βασιλέα Μιζίζον τινα λεγόμενον. ὅπερ ἀκούσας
5 Κωνσταντίνος κατέλαβε τὴν Σικελίαν μετὰ πλείστης ναυ-
μαχίας, καὶ χειρωσάμενος Μιζίζον καὶ τὸν φονέα τοῦ πατρὸς
ἀνεῖλε σὺν τοῖς στασιάζουσιν, καὶ οὕτως ἐπανελθὼν ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐδέχθη παρὰ πάντων εὐφημούμενος.
- 605 M. Ἐφ' ὧν χρόνων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Παυλικιάνων ἀν-
10 εφάνη Κωνσταντίνος, ὁ καὶ Σιλουανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας.
ἔστι δὲ ἡ αἵρεσις αὐτῶν οὕτως. Παυλικιάνοι οἱ καὶ Μα-
νιχαῖοι μετωνομάσθησαν ἀντὶ Μανιχαίων Παυλικιάνοι ἀπὸ
Παύλου τινὸς Σαμωσατέως, υἱοῦ γυναικὸς Μανιχαίας Καλ-
λινίκης τοῦνομα, ἣτις δύο υἱοὺς ἔσχευ, τοῦτον τὸν Παῦλον
15 καὶ Ἰωάννην. τούτους οὖν τὴν Μανιχαϊκὴν αἵρεσιν διδά-
ξασα ἐκ τοῦ Σαμωσάτου εἰς Ἀρμενιάκους κήρυκας τῆς αἰρέ-
σεως αὐτῶν ἀπέστειλεν, οἵτινες ἐλθόντες εἰς κώμην τινα
τῆς Φαναροίας ἐκεῖσε τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν ἐνέσπειραν. ἔκ-
τοτε οὖν ἡ μὲν κώμη μετωνομάσθη Ἐπίσπαρις, οἱ δὲ μα-

3 παρευθὺν AV. — 4 μιζίζον Exc. μήζηζον M νίζιζον E
νιζίζιον R. — 5 μετὰ πολλῆς ναυμαχίας A μετὰ πλείστης δυνάμεως καὶ πολλῆς ναυμαχίας B μετὰ πλείστης δυνάμεως recc. quidam. — 6 μιζίζονι Exc. μείζιζον A μήζηζον M νίζιζον ER. — τὸν καὶ φονέα A καὶ om. Exc. — 7 ἐπανελθὼν ABP Exc. ἀνελθὼν rell. — 9 εφάνη AB. — 11 δὲ καὶ ἡ CV et recc. plerique. — 13 σαμωσατέως A et recc. quidam σαμωσατέως BEV. — 15 ἐκδιδάξασα P ἐκδιδάξας R. — 16 σαμωσάτου BEV. — ἀρμενιανούς BEV. — τῆς αὐτῶν αἱρ. V τῆς αἱρ. αὐτοῦ B τῆς αἱρ. αὐτῆς recc. nonnulli. — 18 φαναρροίας E φαναρείας B. — ἐγκατέσπειραν V διέσπειραν E.

8 καὶ ἐκλήθη πουργονάτος add. m. 2 P. — 9 *Sequentia de Paulicianorum haeresi* P *in fine imperii Constantini Copronymi exhibet.* — 9 ἐφ' ὧν — 11 οὕτως om. P, *qui sic incipit: ἐφ' οὗ παυλικιάνοι.* — 12 ἀπὸ τινος παύλου P. — 14 τοῦτον] τόνδε P. — 15 τούτους οὖν] οὓς γε P. — 16. 17 κήρυκας τῆς μυσσαρᾶς αἰρέσεως αὐτῶν ἐκ σαμ. εἰς ἀρμ. ἀπέστειλεν P. — 18 πρῶτον ἐνέσπειραν P. — 19 ἐπίσπαρις μετωνομάσθη P.

θηταὶ αὐτῶν Παυλικιάνοι ἐκλήθησαν. οὗτοι οἱ Παυλικιάνοι ⁶⁰⁶ M. μετὰ χρόνους τινὰς τῆς διδασκείας τοῦδε τοῦ Παύλου [οὐ πολλοὺς] ἕτερον ἔσχον διδάσκαλον Κωνσταντίνον καλούμενον, ὅστις ἑαυτὸν Σιλουανὸν μετωνόμασεν. τοῦτον οὖν ἔχουσιν ἀρχηγὸν τῶν διδασκάλων αὐτῶν καὶ οὐχὶ τὸν Παῦλον. οὗτος ⁵ γὰρ αὐτοῖς παρέδωκε τὰς μὲν αἰρέσεις αὐτοῦ οὐκ ἐγγράφως ἀλλὰ ἀγράφως κατὰ παράδοσιν, τὸ εὐαγγέλιον δὲ καὶ τὸν ἀπόστολον ἐγγράφως ἀπαράλλακτα μὲν τῇ γραφῇ καὶ τοῖς λόγοις ὥς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὄντα αὐτοῖς παραδούς, διαστρέψας δὲ ἕκαστον κεφάλαιον πρὸς τὰς ἑαυτοῦ αἰρέσεις, ¹⁰ νομοθετήσας αὐτοῖς καὶ τοῦτο, μὴ δεῖν ἑτέραν βίβλον τὴν οἰανοῦν ἀναγινώσκειν, εἰ μὴ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἀπόστολον.

Μετὰ δὲ Κωνσταντίνον τὸν καὶ Σιλουανὸν δεύτερον ἔσχον διδάσκαλον Συμεῶνα καλούμενον, μετονομάσαντα δὲ ἑαυτὸν Τίτον, τρίτον δὲ Ἀρμένιον τινα τῷ γένει, Γενέσιον ¹⁵ μὲν καλούμενον, μετονομάσαντα δὲ ἑαυτὸν Τιμόθεον, τέταρτον δὲ Ἰωσήφ, μετονομάσαντα δὲ ἑαυτὸν Ἐπαφρόδιτον, καὶ

2 τῆς διδασκείας om. BD. — 3 ἕτερον ἔσχον διδάσκαλον B ἕτερον ἔσχον (om. etiam διδάσκαλον) V οὐ πολλοὺς ἔτ. ἔσχον διδ. ACD πολλοὺς ἔτ. ἔσχον διδ. E πολλοὺς ἑτέρους εἶχον διδασκάλους R. — 6 μὲν AB om. rell. — 7 ἀλλ' CDE. — 9 αὐτοῖς ABP om. rell. — 13 τὸν om. AB et recc. quidam. — 14 συμεῶν AV. — δὲ αὐτὸν BC δ' ἑαυτὸν recc. quidam ἑαυτὸν recc. plerique. — 15 τίτον ACDE et recc. plerique. — γεγένεσιον CDE. — 16 καὶ τέταρτον ἰωσήφ A τέταρτον ἰωσήφ B. — 17 δὲ αὐτὸν B ἑαυτὸν (om. δὲ) V.

1 οὗτοι οἱ παυλ.] οἷ γε P. — 2—10 sic in P: τῆς διδ. τοῦ δυσωνύμου παύλου διδάσκ. ἔτ. ἔσχον κωνστ. καλ. ὃς ἑαυτ. σιλ. μετωνόμασεν. ὃν δὴ καὶ τῶν διδ. αὐτῶν ἀρχηγὸν ἔχ. μάλλον καὶ οὐχὶ τὸν π. οὗτος γὰρ αὐτοῖς παρέδ. τὰς μὲν ἀρρητοποιίας καὶ δυσφημίας οὐκ ἐγγράφως, ἀλλὰ μυστικῶς τε καὶ ἀγράφως, τὸν δὲ ἀπόστολον καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἐγγράφως ἀπαρ. μὲν τὰ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς παραδούς, διαστρ. δὲ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακονομίαν τε καὶ αἰρεσιν ἕκαστον κεφ. — 12 ἀναγιν. ἢ παραδέχεσθαι πλὴν τὸ εὐάγγ. καὶ τὸν ἀπ. ὥς ἐξείληψε καὶ παρέδωκεν. P. — 13 τὸν κωνστ. P. — δεύτερον] ἕτερον P. — 14. 15 συμεῶνα μὲν ὠνομασμένοι μετον. δέ τι τὸν ἑαυτόν. μεθ' ὃν ἀρμ. P. — 15 καὶ γέν. μὲν P. — 16 — p. 720, 1 τιμόθεον ἑαυτόν, ἔπειτα ἰωσήφ καὶ μετακαλέσαντα ἑαυτόν ἐπαφρ. εἶτα ζαχ. P.

μετὰ τοῦτον *Ζαχαρίαν*· ἀλλὰ τοῦτον ὥς μισθωτὸν καὶ οὐκ ἀληθῆ ποιμένα ἀποβάλλονται ἔνιοι ἐξ αὐτῶν. ἔκτον τὸν *Βαάνην* τὸν *Ῥυπαρόν*, καὶ ἑβδομον ἔσχον τὸν *Σέργιον* τὸν καὶ *Τυχικὸν* ἑαυτὸν μετονομάσαντα. Μάνεντα τοίνυν καὶ
 5 *Παῦλον* καὶ *Ἰωάννην* καὶ ἄλλους, οὓς εἰάν τις εἴπῃ αὐτοῖς, προθύμως ἀναθεματίζουσιν, *Κωνσταντῖνον* δὲ τὸν καὶ *Σιλουανὸν* ἐπικληθέντα καὶ *Συμεῶν* τὸν καὶ *Τίτον* καὶ *Γενέσιον*
 607 *Μ.* τὸν καὶ *Τιμόθεον* καὶ *Ἰωσήφ* τὸν καὶ *Ἐπαφρόδιτον* καὶ *Βαάνην* τὸν *Ῥυπαρόν* καὶ *Σέργιον* τὸν καὶ *Τυχικὸν* ὥς
 10 διδασκάλους αὐτῶν οὐδαμῶς ἀναθεματίζουσιν, ἀλλ' ἔχουσιν αὐτοὺς ὥσπερ ἀποστόλους *Χριστοῦ*.

Λέγουσι δὲ καὶ ἔξ ἐκκλησίας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ αὐτῶν· τὴν *Μακεδονίαν*, ἣτις ἐστὶ κάστρον *Κολωνείας* ἢ *Κίβωσσα*, ἣν ἐμαθήτευσε *Κωνσταντῖνος* ὁ καὶ *Σιλουανὸς* καὶ *Συμεῶν*
 15 ὁ καὶ *Τίτος*· τὴν *Ἀχαΐαν*, ἣτις ἐστὶ κόμη *Σαμοσάτου* ἢ *Μανανάλις*, ἣν ἐμαθήτευσε *Γενέσιος* ὁ καὶ *Τιμόθεος*· τὴν τῶν *Φιλιππησίων*, τοὺς μαθητὰς λέγοντες *Ἰωσήφ* τοῦ καὶ *Ἐπαφροδίτου* καὶ *Ζαχαρίου* τοῦ μισθωτοῦ ποιμένος παρ' αὐτῶν λεγομένου· τὴν τῶν *Λαοδικέων*, λέγουσι δὲ
 20 τοὺς *Ἀργαούτας*, καὶ τὴν τῶν *Ἐφεσίων*, τοὺς ἐν *Μομφου-*

ὁ εἶποι DR. — 7 τίτον CDP. — γεγνέσιον CD. — 13 κολωνείας BRV κολωνείας A κολωνίας DE κολονίας C καλωνείας P. — ἢ κίβωσσα AR τὴν κίβωσαν B. — 15 τίτος ACDE et recc. quidam. — σαμοσάτου EV et recc. quidam. σαμονσάτου recc. alii σαμοσάτων B. — 16 ἢ μανανάλις P ἢ μανάναλις DV ἢ μαννάλις ER ἢ μανάλις (-λης A) AC τὴν μανάλιν B. — γεγνέσιος CD. — 20 μομφουεστία DR μομφουέστια P μόμφον ἐστία E μομφου ἐστία A μομφουεστία BV μόμφον ἐστία C.

1 μισθωτὸν] παρείσακτον P. — 2 τινὲς αὐτὸν ἀποβάλλονται P. — 2.3 μεθ' ὃν βάνην τὸν ὅν. λεγόμενον καὶ γενόμενον καὶ σέργ. P. — 5 αὐτοῖς εἶπῃ P. — 7 συμεῶνα P. — 9 βάνην P. — ὥς μεγάλους διδασκάλους P. — 10.11 ἀλλ' ὥς ἀποστ. χρ. καὶ μαθητὰς ἔχουσιν P. — 12 ἐν τῇ αὐτῶν ὁμολογίᾳ καὶ δεινοτάτῃ πίστει P. — 13 φρούριον καλωνείας ἢ κίβ. λεγομένη P. — 14 καὶ συμ. ὁ καὶ τίτος om. P. — 16 μαν. καλουμένη P. — ἐδίδαξε P. — 17 τὴν τῶν — 19 λεγομένου om. P. — 19 τῶν om. P. — 19.20 οὓς λέγ. τοὺς ἀργ. P. — 20 καὶ et τῶν om. P.

εστία, καὶ τὴν τῶν Κολασσαέων, λέγουσι τοὺς Κοινοχωρίτας, ὥσπερ τρεῖς ἐκκλησίας, φησὶν, Σέργιος ὁ καὶ Τυχικὸς ἐμαθήτηυσεν. τούτους οὖν τοὺς ἐπὶ αὐτῶν διδασκάλους καὶ τὰς ἑξ ἐκκλησίας ἔχουσιν ἐντίμους, οὓς καὶ σέβονται, πάντας δὲ τοὺς λοιπούς, οὓς ἐὰν εἴπῃ τις αὐτοῖς, καὶ ἀναθεματί- 5 ζουσι καὶ ἀποβάλλονται.

Ἔχουσι δὲ πρώτην αἵρεσιν τὴν τῶν Μανιχαίων δύο ἀρχὰς ὁμολογοῦντες ὡς κακέينوι. λέγουσι δὲ οὗτοι ὅτι ἐν ἐστὶ μόνον τὸ διαχωρίζον ἡμᾶς ἐκ τῶν Ῥωμαίων, ὅτι ἡμεῖς μὲν, φησὶν, ἕτερον θεὸν λέγομεν ὑπάρχειν τὸν πατέρα τὸν 10 ἐπουράνιον, ὃς ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι, ἕτερον δὲ θεὸν τὸν κοσμοποιητὴν, ὅστις ἔχει τοῦδε τοῦ παρόντος κόσμου τὴν ἐξουσίαν. οἱ δὲ Ῥω- 608 M. μαῖοι, φησὶν, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν θεὸν ὁμολογοῦσιν εἶναι καὶ πατέρα τὸν αὐτὸν ἐπουράνιον καὶ τοῦ κόσμου παντὸς 15 ποιητὴν. καλοῦσι δὲ ἑαυτοὺς μὲν χριστιανούς, ἡμᾶς δὲ Ῥωμαίους. λέγουσι δὲ πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτοὺς προθύμως· πιστεύομεν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τὸν ἐπουράνιον πατέρα, καὶ ἀνάθεμα, φησὶν, τῷ μὴ οὕτω πιστεύοντι, μεμελετημένως λίαν τὴν ἑαυτῶν κακίαν μεθο- 20

1 κολασσαέων AEP R κολασαέων BDV κολασέων C. — κοινοχωρίτας P κοινοχωρήτας A κυνοχωρίτας BDV. — 2 φασὶν PR. — ἐμαθήτηυσεν] ἀνεθεμάτισεν CDE R. — 5 εἴπῃ ABEP εἴποι tell. — καὶ om. DP. — 12 τὸν (τοῦ B) κόσμον ποιητὴν BR.

1 καὶ et τῶν om. P. — 1. 2 οὓς λέγ. τοὺς κοιν. τὴν φιλίππους ἄπερ σέργιος ἐκκλησίας τρεῖς φασὶν ὁ καὶ τυχικὸς ἐμαθ. P. — 3 διδασκάλους αὐτῶν P. — 4 ἐντίμους (m. 1 corr. ex ἐντίμως) ἔχοντες οἱ δυσσεβεῖς καὶ ἄθεοι σέβονται P. — 5 ἀναθεμ. φανερώς καὶ P. — 7—11 καὶ πρώτην μὲν καὶ ἀρχαίαν ἔχουσιν αἵρεσιν τὴν ἀπὸ τοῦ μάνεντος δύο λέγοντες ἀρχὰς ὡς κακέινος, ἐν δὲ ἐστίν, φασὶν, μόνον τὸ χωρίζον ἡμᾶς ἐκ τ. ῥ. ἐπειδὴ γάρ, φησὶν, ἡμεῖς μὲν ἐτ. θ. λέγ. ὑπάρχ. τὸν ἐπουράνιον πατέρα, ὃς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ παντελῶς ἐξουσ. οὐκ ἔχει νῦν P. — 12 ὅστι δ' ἔχει τοῦ παρ. κ. P. — 16 ποιητὴν καὶ πρῶτανιν. οἱ γε χριστ. μὲν ἑαυτ. καλοῦσι P. — 18 εἰς πατέρα υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον τὸν ἐπουρ. ὄντα πατέρα P. — 20 πιστεύοντι, κακούργως καὶ λίαν δεινῶς τὴν ἑαυτ. κ. μεθοδ. οἱ ἀνόσιοι P.

12 ὅστι δ' ἔχει de Boor: ὅστι ἔχει collato cod. Paris. Coisl. 305 corr. Boissevain, Götting. Gel. Anz. 168 (1906) 378.

δεύοντες. οὐ γὰρ προστιθέασιν, ὅτε λέγουσι τὸν πατέρα τὸν ἐπουράνιον, ὅτι τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. χρηρὴ δὲ τὸν προσδιαλεγόμενον ὁρθόδοξον αἰτεῖν τὸν Μανιχαῖον τοῦ
 5 εἰπεῖν τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ὃ ἐστίν· πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁρα-
 τῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων καὶ τὰ ἐξῆς. ἔπειτα δὲ βλασ-
 φημοῦσι μὲν εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον ἄμετρα, ἐὰν δὲ
 10 γουσίην· πιστεύω εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον, ἐν ᾗ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ὁ κύριος, λέγουσι δὲ τὴν ἄνω Ἰερουσαλήμ, ἐν
 ᾗ πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθε Χριστός, καθὼς φησιν ὁ ἀπόστολος, καὶ οὐ λέγουσι κατὰ ἀλήθειαν τὴν ἁγίαν
 Μαρίαν τὴν θεοτόκον οὐδὲ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι τὸν
 15 κύριον. βλασφημοῦσι δὲ καὶ εἰς τὰ θεῖα μυστήρια τῆς ἁγίας κοινωνίας τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντες, ὅτι τὰ ῥήματα αὐτοῦ ὁ κύριος διδούς τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν· λάβετε, φάγετε καὶ πίετε, οὐκ ἄρτον καὶ οἶνον, καὶ οὐ χρηρὴ, φησίν, προσάγεσθαι ἄρτον καὶ
 609 M. 20 οἶνον. βλασφημοῦσι δὲ καὶ εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν λέγοντες,

11 Hebr. 6, 20.

1 ὅτε] οὕτε AR. — 2 θεὸν om. BRV. — δὲ καὶ τὸν RV. — 5 τὸ σύμβολον — 7 ἐξῆς *multo uberius in D.* — 7 καὶ ἀορά-
 των om. CDEV. — 17 Ἰησοῦ χριστοῦ om. AB.

1. 2 τὸν ἐπουράνιον πατέρα P. — 2 μόνον om. P. — τὸν καὶ ποιῆς. P. — 3 καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα P. — 4 ἀπαιτεῖν εὐθὺς τὸν P. — τοῦ om. P. — 7—10 ἐπεὶ δὲ βλασφημοῦντες εἰς τὴν ἁγίαν θ. ἄμ. εἰ καταβιασθῶσι παρ' ἡμῶν αὐτὴν ὁμολ. πάλιν τῇ κακουργίᾳ χρώμενοι πιστεύομεν, ἀποκρίνονται, καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν θεοτόκον P. — 11 ὁ κύριος. ἀλληγορικῶς γὰρ τοῦτο φάσκουσι τὴν ἄνω ἱερ. P. — 12 καθὼς φησιν ὁ ἀπόστ. om. P. — 14 τὴν om. P. — οὐδὲ παντελῶς ἐξ P. — 15—17 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ θεῖα μυστ. δυσφημοῦντες λέγουσι ὅτι τὰ ῥήματα P. — 19 ὅθεν οὐ χρηρὴ φησιν ἄρτον καὶ οἶνον προσάγ. P. — 20—p. 723, 10 sic in P: καὶ γε τὸν τίμιον σταυρὸν ἀθετοῦντες λέγουσι ὅτι

15 sqq. εἰς τὰ θεῖα de Boor: τὰ θεῖα collato cod. Paris. Coisl. 305 corr. Boissevain, l. c. p. 378.

ὅτι σταυρὸς ὁ Χριστὸς ἐστίν, οὐ χρηὴ δὲ προσκυνεῖσθαι τὸ
 ξύλον ὡς κατηραμένον ὄργανον. τοὺς δὲ προφῆτας καὶ τοὺς
 λοιποὺς ἁγίους ἀποβάλλονται, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἅγιον Πέτρον
 τὸν μέγαν πρωταπόστολον πλεον πάντων καὶ δυσφημοῦσι
 καὶ ἀποστρέφονται, ἐξ αὐτῶν μηδένα τινὰ ἐν μέρει τῶν 5
 σωζομένων εἶναι λέγοντες, καθολικὴν ἐκκλησίαν τὰ ἑαυτῶν
 συνέδρια πρὸς ἡμᾶς ἐν τῇ ἀλληγορίᾳ αὐτῶν λέγοντες, πρὸς
 ἑαυτοὺς γὰρ ἐκείνοι προσευχὰς αὐτὰ λέγουσιν, βάπτισμα δὲ
 τὰ ῥήματα τοῦ εὐαγγελίου, καθὼς φησιν ὁ κύριος· ἐγὼ εἰμι
 τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν. 10

Ταῦτα πάντα καὶ πλείω τούτων, ὅτε φωραθῶσιν, ἀλλη-
 γοροῦσιν. ἀλλὰ χρηὴ νουνεχῶς καὶ διωρισμένως αὐτοῖς εἰς
 πάντα διαλέγεσθαι. καὶ γὰρ καὶ τὸ ψεῦδος προχείρως ἔχουσιν
 ὡς νόμον οἰκείου, πάντοτε μὲν, μάλιστα δέ, ὅταν βιασθῶσιν,
 διαψευδόμενοι καὶ λέγοντες καθὼς ἐὰν προσταχθῶσιν ἢ προ- 15
 τραπῶσι καὶ ἀνέγκλητοι ὄντες παρ' ἑαυτοῖς. οὕτω γὰρ αὐτοῖς
 ὁ Μάνης παρέδωκεν ὅτι· οὐκ εἰμι ἐγὼ ἄσπλαγχος, φησίν,

9 Joh. 4, 10.

2 τοὺς δὲ προφῆτας ABPV δὲ *om.* tell. — 3 ἔτι δὲ — 5 ἀπο-
 στρέφονται v. 6 *post* λέγοντες *ins. et alia plura add.* D. — 4 μέγα
 AR *om.* BC. — πρωταπόστολον DERV. — 5 καὶ ἐξ AR. —
 8 βάπτισματα DE. — 9 καθὼς A καθά RV. — 11 πλεον τού-
 των E τούτων πλείων A. — 13 καὶ *ante* τὸ *om.* BDR. — 14 μὲν
om. D. — μάλιστα δὲ ὅταν BV μάλιστα ὅταν CDR μάλισθ' *ὅταν* AE.

σταυρὸς ἐστίν ὁ χριστὸς καὶ οὐ δεῖ προσκ. τὸ ξ. ὡς ἐπάρατον
 ὄργανον. ἔτι δὲ τοὺς προφ. καὶ τοὺς ἀποστόλους ἐκ περιουσίας
 ἀποβαλλόμενοι καὶ μηδένα τούτων σώζεσθαι τὸ παράπαν λέγοντες
 καθολ. ἐκκλ. τὰ ἑαυτῶν συνέδρ. προσαγορεύουσιν, καὶ βάπτ. τοὺς
 λόγους τοῦ εὐαγγ. διὰ τὸ εἰρηκέναι τὸν κύριον· ἐγὼ εἰμι τὸ ζῶν
 ὕδωρ. — 11 καὶ τὰ πλείω P. — ὅτε φωραθῶσιν ἢ περιστατηθῶσιν
 ἐκείνους ἀλληγοροῦσιν καὶ δυσσεβῶς τε καὶ θεοστυγῶς παρερμη-
 νεύουσιν οἱ ἐμβρόντητοι. διὸ δὴ λοιπὸν χρηὴ P. — 14—17 πάν-
 τοτε μὲν, διαφερόντως δὲ μάλισθ' ὅτ' ἂν βιασθ. ὡς ἀνέγκλητον
 χρώμενοι τοῦτο κατὰ τὴν παράδοσιν μάνεντος. ἔφη γὰρ ἐκεῖνος
 ὁ ἀντίχριστος ὅτι οὐκ εἰμι P. — 17 φησίν *om.* P.

ὡς ὁ Χριστὸς ὁ εἰπὼν· ὅστις με ἀρνήσεται ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγώ. ἀλλ' ἐγὼ λέγω· τοῦ ἀρνούμενου με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῷ ψεύδει τὴν οἰκείαν σωτηρίαν ποριζομένου ὡς μὴ ἀρνούμενου με μετὰ
 5 χαρᾶς προσδέχομαι καὶ τὴν ἀνάκλησιν καὶ τὸ ψεῦδος ὡς τὴν πρὸς ἐμὲ ὁμολογίαν ἀνευθύνως.

Ὅμοιως μέντοι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς λοιποὺς ἱερεῖς τοὺς παρ' ἡμῖν ἀποβάλλονται. ἐκεῖνοι δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν συνεκδήμους λέγουσι καὶ νοταρίους ἀδιαφό-
 10 M. 10 ρους πᾶσιν αὐτοῖς ὄντας καὶ τοῖς σχήμασι καὶ ταῖς διαί-
 ταις καὶ πάσῃ τῇ τοῦ λοιποῦ βίου κατασκευῇ. ἔχουσι δὲ πάντα τὰ τοῦ εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἀποστόλου ζητὰ διά-
 στροφα πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν ὄντα ἐναντία, παρ' αὐτῶν δὲ
 15 συντεθέντα ὡς δῆθεν ἀρμόζοντα ταῖς οἰκείαις αὐτῶν αἰρέ-
 σεσιν. ὡς γὰρ εἴρηται τῇ γραφῇ καὶ τοῖς λόγοις οὕτως εἰσὶν ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἀπαράλλακτα, τὰ δὲ νοήματα διαστρέ-
 φουσιν, καθὼς περὶ τούτου σαφέστερον ἐν τοῖς διὰ πλάτους
 μοι λέλεκται. προσκυνοῦσι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν εὐαγγέλιον ὅτε
 20 τύχοι οὐκ ἐν τῷ σταυρῷ, ἀλλ' ἐν τῷ βιβλίῳ λέγοντες ὅτι·
 20 λόγοι τοῦ Χριστοῦ εἰσι καὶ διὰ τοῦτο αὐτοὺς προσκυνοῦμεν.
 ἐν ἀσθενείᾳ δὲ καὶ πόνῳ τινὲς ἐξ αὐτῶν ὅτε περιπέσωσιν, τὸν

1 Matth. 10, 33.

1 ὁ ante εἰπὼν om. BP. — ἀρνήσεται (-είτε E) DE ἀρνή-
 σεται ARV. — 7 τοὺς λοιποὺς AB τοὺς om. rell. — 18 ὅτε
 τύχοι ABR (εἰ τύχοι P) ὅτε τύχη rell. — 21 περιπέσωσιν V
 πέσωσιν B.

2 τὸν ἀρνούμενόν με καταβίαν ἔμπροσθεν P. — 4 ἰδίαν P.
 — ποριζόμενον ὡς μὴ ἀρνησάμενόν με παντελῶς προσδέχ. μετὰ
 χαρᾶς καὶ οὐκ ὀνειδίσω P. — 5 καὶ τὴν ἀνάκλησιν — 18 λέλεκται
 om. P. — 18 δὲ καὶ τὸ P. — 21 ἐν ἀσθενείᾳ — p. 725, 11 λέγουσιν
 sic in P: καίτοι γε διαστρόφως τὰ τε κύρια καὶ ἀποστολικά
 λόγια κατὰ τὸν οἰκείον σκοπὸν συνθέντες καὶ παραφθείραντες
 οἱ θεομισεῖς καὶ διεφθαρμένοι. καὶ γοῦν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν
 ὀρθοδόξων ἔσθωτε παραγινόμενοι καὶ τῶν μυστηρίων ἔνιοι μετα-
 λαμβάνουσιν, καὶ ἄλλα τινὰ μεθ' ὑποκρίσεως καὶ δόλου προφα-
 νῶς ποιῶσι διὰ τὸ δυσφύρατον καὶ πολυποικιλὸν τε καὶ πολύ-

σταυρόν ἐπιτιθέασιν ἑαυτοῖς, καὶ ὑγείας τυγχάνοντες πάλιν αὐτὸν συγκλῶσι καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι πρὸς τὸ κατακαῦσαι, ἢ καταπατοῦσιν αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ παῖδια ἑαυτῶν βαπτίζουσιν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων πρεσβυτέρων αἰχμαλώτων ὄντων παρ' αὐτοῖς, ἕτεροι δὲ εἰσερχόμενοι ἐν τῇ ἐκ- 5 κλησίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ τῶν ὀρθοδόξων λεληθότως τῶν θείων μυστηρίων μεταλαμβάνουσι πρὸς πλείονα ἐξαπάτην τῶν ἀπλουστέρων. ταῖς τοιαύταις μεθοδείαις καὶ ὑποκρίσει χρώμενοι, πάσῃ δὲ ἀκολασίᾳ τε καὶ μiasμῶ ἑκατέρας ἀνθρώπων φύσεως ἀδιαφόρως καὶ ἀδεῶς χρῶνται. τινὰς δὲ ἐξ αὐτῶν 10 πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ μόνον ἑαυτῶν διαφέρεσθαι λέγουσιν.

[κε'. Περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου.]

Μετὰ δὲ Κώνσταν ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιζ' καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ἐφ' οὗ γέγονεν ἡ ἔκτη 611 Μ. σύνοδος τῶν ρο' πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἡ δὲ ἔκτη 15 σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ρο'

3 τὰ παῖδια αὐτῶν B τὰ ἑαυτῶν παῖδια D. — 8 μεθοδείαις ACDV. — 11 *Permulta alia add.* D. — 13 μετὰ δὲ κ. υἱὸν κωνσταντίνου ἔγγονον δὲ ἡρακλείου ἐβασ. κωνστ. ὁ πωγωνάτος (πωγωνάτος alii) ὁ τῆς δύσεως R. — κώνσταν N. — υἱὸς αὐτοῦ ὁ πωγωνάτος V. — 14 δυσεντερικός ACN. — 15 ρο' ἀγίων πατέρων BM. — ἐν κωνσταντινουπόλει om. CM. — *Post κωνσταντινουπόλει* AB *add.*: ἀπὸ γοῦν τῆς ε' ἕως τῆς σ' συνόδου γίνονται ἔτη ρκθ'. *Eadem fere in mg.* LN *et* *recc.* quidam. — 16 συνελθόντων B συνελθόντων τῶν C συνελθοῦσα A συνελθοῦσα τῶν ENRV.

μορφον τῆς δαιμονιώδους αὐτῶν πονηρίας πρὸς ἀπάτην καὶ θῆραν τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμαθεστέρων. πάσῃ δὲ γε κατακόρως γυναικομανίᾳ καὶ ἀνδρομανίᾳ μετιόντες ὡς ἔννομον οἱ ἄνθρωποι τὰς αἰσχροεργείας καὶ ἀκολασίας ἡγοῦνται. — 15 ἡ δὲ ἔκτη — p. 726, 23 *sic* in P: κατὰ σεργίου κωνσταντινουπόλεως καὶ πύρου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῶν μονοθελητῶν, οὓς καὶ ἀναθεματίσαντες οἱ θεῖοι πατέρες καὶ ἐπικυρώσαντες λέγεσθαι δύο φύσεις ἐπὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ δύο φυσικά θελήματα καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐξεφώνησαν κανόνα καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς χριστοῦ οἰκονομίας συμβόλων οὕτως· ἔν τισι κ. τ. λ.

ἁγίων πατέρων ἔτει τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πατρὸς
 Ἰουστινιανοῦ ιγ'. ἧς ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Γεώργιος πρεσβύ-
 τεροι καὶ Ἰωάννης διάκονος τοποτηρηταὶ Ἀγάθωνος πάπα
 Ῥώμης, Γεώργιος Κωνσταντινουπόλεως, Θεοφάνης Ἀντιοχείας
 5 ὑπ' αὐτῆς χειροτονηθεὶς τῆς συνόδου διὰ τὸ τὸν προηγη-
 σάμενον Μακάριον καθαιρεθῆναι τότε ὡς ἀντενεχθέντα τοῖς
 ὑπ' αὐτῶν ὀρθοδόξως δογματιζομένοις, τῆς δὲ διοικήσεως
 Ἀλεξανδρείας Πέτρος μοναχός, τῆς δὲ Ἱεροσολύμων ὁ δεῖνα,
 διὰ τὸ τοὺς θρόνους χηρεῦν πατριαρχῶν κατασχεθέντας
 10 τῇνικαῦτα ὑπὸ τοῦ Σαρακηνῶν ἔθνους, κατὰ Θεοδώρου τοῦ
 τῆς Φαράν ἐπισκόπου, Ὀνωρίου Ῥώμης, Κύρου Ἀλεξανδρείας,
 Σεργίου τε καὶ Πύρου καὶ Παύλου καὶ Πέτρου Κωνσταν-
 τινουπόλεως γεγονότων ἐπισκόπων, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῶν ἀνα-
 καινισάντων τὴν αἵρεσιν τούτων ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ
 15 αἰρετικῶν, τοῦτ' ἔστι Μακαρίου τοῦ ὀνομασθέντος Ἀντιοχείας
 προέδρου, Στεφάνου τοῦ τούτου μαθητοῦ, ἔτι δὲ καὶ Πολυ-
 χρονίου τοῦ νηπιόφρονος γέροντος λεγόντων ἐν θέλημα καὶ
 μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.
 οὓς ἀναθεματίσασα ἐξεφώνησε δύο θελήματα φυσικὰ ἡγουν
 20 θελήσεις καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ἐνὸς δεικνυσθαι
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὡσαύτως καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν οἰκονομίας συμβόλων ἐξέθετο οὕτως· ἐν τισι τῶν
 σεπτῶν εἰκόνων γραφαῖς ἀμνὸς δακτύλῳ τοῦ προδρόμου

10—18 cf. Nicephori Patr. Epist. ad Leonem III papam.
 Migne Tom. 100, 193. — 22—p. 727, 15 Concilii Sexti canon 82.
 Mansi Tom. XI, 977.

2 ιγ' om. N. — 5 τὸ om. ARV. — 8 κατασχεθέντος RV
 κατασχεθέντων L. — 11 Ὀνωρίου E ὀνορίου recc. quidam ὀνο-
 ρίον M ὀνορίου sine spir. A. — 12 πύρρον E et recc. nonnulli.
 — 13 καὶ om. MR. — κατὰ om. B. — 14 ἐν ταύτῃ] ἐνταῦθα
 RV. — 16 τούτου τοῦ μαθ. D τοῦτου μαθ. A τοῦ μαθ. M τοῦ
 αὐτοῦ μαθ. R τοῦ μαθ. αὐτοῦ B. — 18 ἰησοῦ χριστοῦ BCELMRV
 ἰησοῦ om. AD Nic. — 20 δεικνυσθαι post ἡμῶν ins. codd. praeter
 AB. — 22 τῆς πίστεως χριστοῦ C. — 23 οἰκονομίας om. CRV.

δεικνύμενος ἐγγαράσσεται, ὃς εἰς τύπον παρελήφθη τῆς χάριτος τὸν ἀληθινὸν ἡμῖν διὰ νόμου καὶ προφητῶν προϋπεμφαίνων ἄμυνον Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. τοὺς οὖν παλαιούς τύπους καὶ τὰς σκιὰς ὡς τῆς ἀληθείας σύμβολά τε καὶ προχαράγματα τῇ ἐκκλησίᾳ παραδεδομένους κατασπαζόμενοι τὴν 5 χάριν προτιμῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν ὡς πλήρωμα νόμου ταύτην ὑποδεξάμενοι. ὡς ἂν οὖν τὸ τέλειον κἂν ταῖς χρωματοποιήσιν ἐν ταῖς ἀπάντων ὕψεσιν ὑπογράφηται, τὸν τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἄμνοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατὰ τὸν ἀνθρώπινον χαρακτήρα καὶ ἐν ταῖς εἰκόσιν 10 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ ἄμνοῦ ἀναστηλοῦσθαι ὀρίζομεν, δι' αὐτοῦ τὸ τῆς ταπεινώσεως ὕψος τοῦ θεοῦ λόγου κατανοοῦντες καὶ πρὸς μνήμην τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας τοῦ τε πάθους αὐτοῦ καὶ τοῦ σωτηρίου θανάτου χειραγωγούμενοι καὶ τῆς ἐντεῦθεν γενομένης τῷ κόσμῳ ἀπολυτρώσεως. 15

Ἐφ' ὧν χρόνων ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ προσορμίσαντες κατὰ τὴν παράλιον τοῦ Ἐβδόμου, ἀντιπαράτάσσεται αὐτοῖς Κωνσταν- 612 M. τῖνος, ὅφ' ὧν πλείσται ναυμαχίαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐγίνοντο ἀπὸ ἑαρινοῦ καιροῦ μέχρι τοῦ φθινοπώρου. τοῦ 20 δὲ χειμῶνος ἐπιγινόμενου διαπεραιωθεῖς ὁ τῶν Σαρακηνῶν στόλος ἐλείμαξεν ἐν Κυζίκῳ, καὶ πάλιν ἕαρος ἀρχομένου ἐκείθεν ἀναχθεῖς ὁμοίως τοῦ διὰ θαλάσσης εἶχετο πολέμου. ἐπὶ οὖν ἔτεσι τοῦ πολέμου διαρκέσαντος οὐδὲν πλεόν

16—p. 728, 5 cf. Niceph. Breviar. p. 32.

1 ἐνχαράσσεται NV ἐγγαράσσεται E ἐγγαράττεται R Mansi ἐνχαράττεται A. — 8ς] ὡς A ὡς NR. — 9 τοῦ ante κόσμον om. DEL. — ἄμυνον BM. — 12 δι' αὐτοῦ τὸ BL Mansi διοῦ τὸ P διὰ τὸ (διατὸ A) ACENV διὰ τοῦτο R. — 17 προσορμίσαντες ACDEP (προσωρμίζετο Nic.). — 21 ἐπιγενομένου BMR. — 22 ἐρχομένου BM. — 23 ἀχθεῖς ADP (ἀνταναχθεῖς Nic.).

16 σαρακ. ἐν κωνσταντινουπόλει ἐν στ. μεγ. P. — 24 ἔτη P.

ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἤνυσε στόλος, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἀνα-
ριθμήτους μαχίμους ἄνδρας ἀποβαλὼν ὑπέστρεψε πρὸς τὰ
ἴδια. ἐν δὲ τοῖς μέρεσι τοῦ Συλλαίου γενόμενος καὶ ὑπὸ
σκληρῶν καὶ ῥαγδαίων ἀνέμων καὶ θαλασσίου κλύδωνος
5 κατασχεθεὶς ἄρδην ἀπώλετο.

Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν ἐλθόντες
ἐν Χρυσοπόλει ἔκραζον λέγοντες· εἰς τριάδα πιστεύομεν, τοὺς
τρεῖς ἀναγορεύσωμεν καὶ στέψωμεν. ἐφ' οἷς θυμωθεὶς Κων-
σταντῖνος διότι μόνος ἦν ἐστεμμένος, οἱ δὲ δύο αὐτοῦ ἀδελ-
10 φοὶ οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχον, ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς πατρίκιον
ὥς δῆθιν ἀποδεχόμενος τοῦτο, καὶ προσκαλούμενος αὐτῶν
τὰ πρωτεῖα βουλευσασθαι μετὰ τῆς συγκλήτου, καὶ δὴ εἰς-
ελθόντων ἐν τῇ πόλει, τούτους μὲν ἀνεσκολόπισεν, τοὺς δὲ
ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐρινοτόμησεν.

613 M. 15 Καθ' ὃν χρόνον τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἀπὸ τοῖς
ἀρκτώοις περατικοῖς μέρεσι τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐκ τῆς
λεγομένης Μαιώτιδος λίμνης ἐπῆλθε τῇ Θράκῃ μετὰ πολλῆς
πτωχείας καὶ ἀπορίας. ὕπερ μαθὼν Κωνσταντῖνος καὶ σφόδρα

6—14 cf. Theoph. p. 352, 14. — 15—18 cf. Theoph. p. 356, 18.
— 18—p. 729, 14 cf. Theoph. p. 358, 11.

1 ἤνυε EV ἴσχυσεν ἀνύσαι B. — 2 ἄνδρας μαχίμους A et
recc. multi. Nic. μαχίμους om. B. — 3 συλλαίου AC σιλλαίου MV
et recc. quidam συλλέου DP συλαίου BEL σιλαίου recc. alii. —
9 στεμμένος CP. — 10 εἶχον ἀξίαν R ἐξουσίαν εἶχον Exc. de
insid. — 15 καθ' ὃν χρόνον ADV καθ' ὃν χρόνον C καθ' ὃν
χρόνων M. — ἀπὸ τῶν ἀρκτῶων περατικῶν μερῶν BR. — 17 μεώ-
τιδος ANP μαιώτιδος BV μεσότιδος CL μεσόπιδος R.

1. 2 πολλοὺς τε μαχίμους (om. καὶ ἀναρ.) P Nic. — 2 ἀπο-
βαλὼν καὶ δεινῶς τραυματισθέντες καὶ ἡττηθέντες ὑπέστρεψαν
P Nic. — 3 γενόμενοι P. — 5 καταληφθέντες ἄρδην ἀπώλοντο
πλοῖα χίλια τριακόσια παμμεγέθη παρεκτὸς τέσσαρα μόνα P. —
7 πιστεύωμεν P. — 8 θυμωθεὶς] χαλεπήνας P. — 9 οἱ δὲ λοιποὶ
δύο ἀδελφοὶ αὐτοῦ P. — 10 πατρίκιον πρὸς αὐτοὺς P. — 12 συγ-
κλήτου καὶ τὸ θέλημα αὐτῶν ποιῆσαι P Theoph. — 13 ἐν τῇ πόλει
εὐθὺς ὁ βασιλεὺς τούτους μὲν ἀνεσκ. εἰς τὴν ἱερείαν P (ἀντιπέραν
ἐν συκαῖς Theoph.).

λυπηθεὶς ἐξώρμησε κατ' αὐτῶν μετὰ πλείστης ναυμαχίας τε καὶ πεζομαχίας, καὶ διὰ μὲν τῆς ἡπείρου τοῦ ποταμοῦ Δανούβη τὰ περὶ παρατάξας, διὰ δὲ τῆς πλησιαζούσης ἀκτῆς τὰς ναῦς προσορμίσας, οἱ Βούλγαροι λίαν φοβηθέντες εἰς ὀχύρωμα δυσάλωτον ἑαυτοὺς ἡσφαλίσαντο. τοῦ δὲ βασιλέως 5 ὀξυπαθήσαντος ἐν ποδalgία καὶ ἐπὶ Μεσέμβρειαν ἐκβιασθέντος ὑποστρέφει χάριν βαλανείου μετὰ δρομῶνων ε', κατέλιπε τὸν λαὸν καὶ τοὺς στρατηγούς κελεύσας παρακαθέζεσθαι καὶ πολεμεῖν τὸ ἔθνος. ὁ δὲ λαὸς τὸν βασιλέα φεύγειν νομίσας εἰς τροπὴν ἔδωκε μηδενὸς διώκοντος. οἱ δὲ Βούλ- 10 γαροι θεασάμενοι καὶ τοῦ ὀχυρώματος ὑπεξεληθόντες ἐπέδιωξαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἀνελόντες καὶ λαφυραγωγήσαντες [τὰ αὐτῶν] ἐκράτησαν ἔκτοτε καὶ κατεκυρίευσαν τὴν τῶν χριστιανῶν χώραν. ὅθεν ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς εἰρήνευσε μετ' αὐτῶν πάντα δοὺς ἐπ' αἰσχύνῃ τῶν Ῥωμαίων 15 ὥς ληιζομένους πᾶσαν τὴν Θράκην καὶ τὰ ἐπέκεινα ταύτης.

[κς'. Περὶ Ἰουστινιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς υἱὸς 615 **Μ**. αὐτοῦ ἔτη ι'. οὗ ἐπιστρατεύσαντος ἐπὶ τὰ δυτικά μέρη πολλὰ 616 **Μ**. τῶν Σκλάβων πλήρη τὰ μὲν πολέμῳ, τὰ δὲ λόγῳ παραλαβὼν 20 ὑπέστρεψεν. ἀφ' ᾧ ἐπιλεξάμενος καὶ στρατεύσας χιλιάδας λ'

14—16 cf. Theoph. p. 359, 19. — 19—21 cf. Theoph. p. 364, 11. — 21—p. 730, 22 cf. Theoph. p. 365, 30.

1 πλείστης] πολλῆς τῆς **A** πολλῆς **R**. — τε *om.* **MR**. — 2 δανούβι **B** δούναβι **M**. — 3 ἀκτὶς **ABN**. — 4 προσορμίσας **ACNP**. — 6 μεσέμβρειαν **V** μεσέμβριαν **ACL** μεσέμβριαν (*sic*) **P** μεσύμβριαν **M** μεσημβρίαν **BER**. *In D* μεσιμβρίαν *ex* μεσημβρίαν *corr. vid.* — 7 δρομῶνων **ACEMPR** δρόμων **D**. — κατέλειπε **EN**. — 10 ἔδωκεν **A** *et ut vid.* **M** ἔδω **B**. — 13 τὰ ἑαυτῶν **E** *om.* **PV**. — 16 λαῖζομένους **P** ληιζομένων **LR**. — 18 υἱὸς αὐτοῦ *om.* **CV**.

5 ἀσφαλίζονται πλησίον τοῦ δανούβη **P** (ἀσφαλίζονται *etiam* Theoph.). — 10 νομίσας ἔφυγεν αὐτίκα μηδενὸς **P**. — οὗς οἱ βούλγ. θεασάμενοι **P**. — 11 ὑπεξ. καὶ ἐπιδιώξαντες καὶ πολλοὺς **P**. — 19 ὃς ἐπιστρατεύσας **P**.

λαὸν περιούσιον αὐτοὺς ἐπωνόμασεν, οὓς δὴ καὶ καθοπλίσας
καὶ ἰδιοποιησάμενος καὶ τῇ τούτων ἀνδρεία καὶ συμμαχίᾳ
πεποιθὼς γράφει τοῖς Σαρακηνοῖς ὥς μὴ ἐμμένειν αὐτὸν τῇ
ἐγγράφως συμφωνηθείσῃ μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Σαρακηνῶν
5 εἰρήνῃ, καὶ λαβὼν τὸν περιούσιον ἐκείνον λαόν, μᾶλλον δὲ
ἀνόσιον, καὶ τὰ λοιπὰ στρατεύματα πρὸς τὴν Σεβαστόπολιν
ἀπῆρεν· ἐν ἧ καὶ οἱ Σαρακηνοὶ παραγενόμενοι καὶ προμαρτυ-
ρόμενοι αὐτῷ τὰ μεθ' ὅρκων συμφωνηθέντα μὴ διαστρέφαι,
ἐπεὶ τοί γε κριτῆς ὁ θεὸς καὶ ἐκδικος γενήσεται περὶ τού-
10 των, οὐ κατεδέξατο παντελῶς τὰ τῆς εἰρήνης ὁ βασιλεὺς,
ἀλλὰ πρὸς μάχην παρετάσσετο. καὶ δὴ παραντίκα λύσαντες
οἱ Σαρακηνοὶ τὸν τῆς εἰρήνης ἔγγραφον χάρτην καὶ ἐπὶ δό-
ρατος ἀναρτήσαντες ὥρμησαν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ συμβολῆς
γενομένης ἡττομολήσαν ἐκ τῶν Σκλάβων ἐκείνων πρὸς τοὺς
15 Σαρακηνοὺς χιλιάδες κ'. καὶ οὕτω τῶν Ῥωμαίων δεινῶς
17 Μ. τραπέντων καὶ ἀναριθμήτων σφαγέντων, ἡ δικαιοκρισία καὶ
νίκη πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐχώρησε διδάσκουσα μὴ παρα-
βαίνειν θεῖον ὄρκον πώποτε, κἄν πρὸς ἐναντίους καὶ ἀπί-
στους γένηται. πεφευγὸς δὲ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ παρα-
20 θαλασσίῳ τοῦ Λευκάτου μετ' αἰσχύνῃ πολλῇ καὶ ἥττῃς
ἐλθόντος, ἀνεῖλε τὰς περιλειφθείσας δέκα χιλιάδας τῶν
Σκλάβων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. ὅθεν ἐπὶ πλείον ἔκτοτε
θρασυνθέντες οἱ Σαρακηνοὶ σφοδρότερον διελυμαίνοντο τὴν

22—p. 731, 1 cf. Theoph. p. 367, 1.

1 καὶ om. M et recc. quidam. — 3 πεποιθὼς CM πεποι-
θώτος E πεποιθῶτος D m. 1 ut vid. θαρρῶν B. — μένειν RV. —
αὐτῷ CE αὐτῶν D m. 2 corr. — 4 ἐγγράφως E ἐγγράφω AMP.
— 5 λαὸν ἐκείνον BDR. — δὲ καὶ ἀνόσιον A δὲ τὸν ἄν. P. —
7 προμαρτυρόμενοι BEP προμαρτυρούμενοι rell. — 13 κατὰ τῶν
ῥώμ. BE. — 19 γεγένηται CFM.

4 ῥωμαίων τε καὶ P. — 14—16 ἐκείνων χιλιάδες κ' πρὸς
τοὺς σαρακηνοὺς. καὶ οὕτως εὐθὺς οἱ ῥωμαῖοι τραπέντες καὶ
πολλοὶ τραυματισθέντες καὶ σφαγέντες ἡ δικαιοκρ. P. — 21 χιλιά-
δας ἐκ τῶν P.

Ῥωμανίαν ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰς κ' χιλιάδας τῶν προσφυγόντων Σκλάβων. ὁ δὲ γε βασιλεὺς εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει καὶ ἀμεριμνήσας ἐξεβιάζετο Καλλίνικον τὸν πατριάρχην εὐχὴν ποιῆσαι, ἵνα καταλύσῃ τὴν πλησίον οὖσαν τοῦ παλατίου ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου τῶν Μητροπολίτου λεγομένην, 5 θέλων ἐν τῷ τόπῳ στῆσαι φιάλην καὶ βάθρα κτίσαι τοῦ δήμου τῶν Βενέτων, ὅπως ἐκεῖ τὸν βασιλέα δέχωνται. πρὸς 618 M. ὃν ὁ πατριάρχης ἔλεγεν ὅτι· εὐχὴν μὲν ἐπὶ συστάσει ἔχομεν, ἐπὶ δὲ καταλύσει ἐκκλησίας οὐδαμῶς παρελάβομεν. ἐπεὶ οὖν κατηνάρκασεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ φονικῇ βίᾳ τὴν εὐχὴν 10 ἠπαίτει, μόγις ποτὲ ἔφη ὁ πατριάρχης· δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὅπερ ἀκούσας ὁ τε βασιλεὺς καὶ ὁ ἀγρυπώδης ὄχλος καὶ τὸ ἀμὴν ἐπιβοήσαντες κατέλυσαν παραχρῆμα τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ποιήσας τὴν φιάλην ἔκτισεν ἐτέραν ἐκκλησίαν 15 εἰς τὸ Πετρίν καὶ προσηγόρευσεν αὐτὴν τῶν Μητροπολίτου. καθ' ὃν χρόνον στασιάσας Λεόντιος ὁ πατρίκιος ἀναγορεύεται 619 M. νυκτὸς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Βενέτων βασιλεὺς. ἡμέρας δὲ γενομένης ἐξαγαγὼν Ἰουστινιανὸν εἰς τὸ ἵππικὸν καὶ ῥινοτομήσας ἅμα καὶ γλωσσοτομήσας αὐτὸν ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνα. 20

[κζ'. Περὶ Λεοντίου.]

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Λεόντιος ἔτη γ'. ἐφ'

2—16 cf. Theoph. p. 368, 1. — 17—20 cf. Theoph. p. 368, 22. — 22—p. 732, 8 cf. Theoph. p. 370, 6.

1 μετ' αὐτῶν N. — 5 τῶν ABP τὸν D (*qui postea λεγόμενον*) τοῦ C τὴν M τὰ RV et E *lit. corr. ex τῷ*. — 8 ὁ om. PR. — ἔχομεν NP. — 9 οὐδαμοῦ B et recc. quidam. — 11 ἠπέτει CD ἠπέτει AE ὑπέτει M ἀπήτει BRV. — 13 τε om. BEMR. — ὄχλος] λαὸς AB. — 16 εἰς τὸ πετρίν MP εἰς τὸ πέτριν V ἐν τῷ πετρίνῳ recc. plerique. — τῶν ABP τὸν D τὴν M τὰ CERV. — 20 ἅμα καὶ γλωσσοτομήσας om. RV. — ἐν χερσῶν RV.

1, 2 ἔχοντες καὶ τοὺς προσφύγους σκλάβους P. — 10, 11 τὴν εὐχὴν ἀπαιτοῦντος ἔφη· δόξα P. — 18 ὅς ἡμέρας γενομένης P. — 20 αὐτὸν om. P.

οὗ ἐπιστρατευσάντων τῶν Σαρακηνῶν κατὰ τῆς Ἀφρικῆς,
 τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον κατ' αὐτῶν ἀπέστειλεν. τῶν δὲ πολε-
 620 M. μισάντων καὶ νικησάντων αὐτοὺς κατὰ κράτος, ἀνηγόρευσαν
 ἑαυτοῖς βασιλέα Ἀψίμαρόν τινα καλούμενον. ὃς καὶ κατα-
 5 λαβὼν ἅμα τῷ συνόντι αὐτῷ λαῷ τε καὶ στόλῳ τὴν πόλιν
 εἰσῆλθε κατὰ προδοσίαν διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν πόρτης, καὶ
 τὸν Λεόντιον χειρωσάμενος καὶ ῥινοτομήσας αὐτὸν ἐν τῇ
 μονῇ τῆς Δαλμάτου περιώρισεν.

[κη'. Περὶ Ἀψιμάρου.]

10 Μετὰ δὲ Λεόντιον ἐβασίλευσεν Ἀψίμαρος ὁ καὶ Τιβέριος
 ἔτη ζ'. διώνυμος γὰρ ἦν ὡς Ἰακώβ καὶ Ἰσραήλ, ὡς Ἰοθάρ
 καὶ Ῥαγουήλ, ὡς Σίμων καὶ Πέτρος, ὡς Θωμᾶς καὶ Αἰδύμος,
 621 M. ὡς Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐκ Χερ-
 622 M. σῶνος φηγόντος καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐλθόντος,
 15 ἀφ' οὗ καὶ λαὸν ἄπειρον εἰληφότος διὰ πολλῶν ὑποσχέσεων
 καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐλθόντος, εἰσῆλθε σὺν ὀλίγοις ὁμοφύλοις
 διὰ τοῦ ἀγῶγος κατὰ προδοσίαν. ὅπερ μαθὼν Ἀψίμαρος
 εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει.

[κθ'. Περὶ Ἰουστινιανοῦ τὸ δεύτερον.]

623 M. 20 Μετὰ δὲ Ἀψίμαρον ἐβασίλευσε πάλιν Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινο-
 γλωσσότμητος ἔτη ζ'. ὃς τὸν μὲν Ἀψίμαρον κατασχὼν καὶ

11—13 Theodoret. in Num. Quaest. 16. Migne Tom. 80, 368.
 — 13—18 cf. Theoph. p. 372, 26. — 21—p. 733, 11 cf. Theoph.
 p. 375, 2.

4 ὃς καταλαβὼν C ὃς καὶ λαβὼν B ὃς παραλαβὼν D. —
 11 ἰοθάρ V ἰόθωρ C ἰωθάρ (i. M) EN ἰοθάρ BR ἰόθωρ P ἰώθωρ A
 ἰωθάρ C. — 13 λεβαῖος ABV et recc. plerique. — 18 εἰς ἀπολ-
 λωνίαν διαφεύγει σφοδρῶς D διαφεύγει εἰς ἀπολλωνίαν σφο-
 δρῶς M. — 20 ῥινοτόμητος RV. — 21 τὸν μὲν ABP μὲν om. tell.

1 ἐπιστρατευσάντες οἱ σαρακενοὶ P. — 2—4 sic in P: ὁ δὲ
 λαὸς μετὰ τὸ πολεμῆσαι καὶ νικῆσαι στασιάζας ἀναγορεύει βα-
 σιλέα στρατηλάτην ἀψίμαρόν τινα καλ. — 5 αὐτῷ om. P. —
 7 αὐτὸν om. P. — 15 εἰληφῶς P. — 16 ἐλθὼν P.

κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν θριαμβεύσας ἀνεῖλεν, τὸν δὲ πατρι-
 ἀρχην Καλλίνικον ἐκτυφλώσας ἐξώρισεν ἐν Ῥώμῃ, ἀνθ' οὗ
 προβάλλεται Κυριακόν, τὸν ἐν τῇ νήσῳ Ἀμάστρης ἐγκλειστὸν
 ὄντα, ὡς προαγορεύσαντα αὐτῷ τὴν τῆς δευτέρας βασιλείας
 ἀποκατάστασιν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντων ἐκμανεῖς 5
 καὶ λυσσῆσας ἀναρίθμητον πλῆθος ἔκ τε τοῦ πολιτικοῦ καὶ
 στρατιωτικοῦ συλλόγου διέφθειρεν. τοὺς μὲν γὰρ προφανῶς
 ἔσφαξεν, τοὺς δὲ νυκτὸς ἐσάκιζεν, καὶ τοὺς μὲν πρὸς ἀριστό-
 δειπνα κλητορεύων φαρμάκῳ δεινῶς τῆς παρούσης ζωῆς ἐχώ-
 ριζεν, τοὺς δὲ πρὸς ἐξορίαν δῆθεν ἐκπέμπων ἐφούρκιζεν. 10
 ὁθεν τοσοῦτον δέος κατεῖχε τὴν πόλιν ὡς καὶ τινες αὐτο-
 μολῆσαι πρὸς βαρβάρους. καὶ μέντοι καὶ Χερσωνίτας μνησι- 624 M.
 κακῶν ἀπὸ τῆς ἐξορίας αὐτοῦ στόλον ἐξώπλισε κατ' αὐτῶν
 καὶ ἀπέστειλεν. οἱ δὲ τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν καθύβρισαν,
 τὸν δὲ ἐκείσε ἐξώριστον ὑπὸ Ἀψιμάρου δι' ὑπόνοιαν βασι- 15
 λείας Φιλιππικὸν υἱὸν Νικηφόρου τοῦ πατρικίου βασιλέα
 θᾶττον ἀνηγόρευσαν. ὅπερ γνοὺς ὁ τύραννος Ἰουστινιανὸς
 καὶ ἐπὶ πλείον θυμωθεὶς ἅμα καὶ φοβηθεὶς ἀνῆλθε μέχρι
 Σινώπης ἀκριβέστερον περὶ τούτου μαθησόμενος. τοῦ δὲ
 Φιλιππικοῦ τὴν πόλιν σὺν τῷ στόλῳ καταλαβόντος, Ἰουστι- 20
 νιανὸς πρὸς τὸν Δαματρὺν ἀπέδρα καταλειφθεὶς ὑπὸ πάντων.
 ὃν αὐτίκα Φιλιππικὸς χειρωσάμενος αἰσχρῶς ἀνεῖλεν.

12—14 cf. Theoph. p. 377, 22. — 14—22 cf. Theoph. p. 379, 27.

3 Κῦρον Theoph. Nic. — ἀμάστρης A ἀμάστριδος LRV. —
 ἐγκλειστὸν DV ἐγκληστὸν CM ἐγκλιστὸν L. — 4 προαγορεύ-
 σαντα A προαναγορεύσαντα BR. — 5 ἐκμανεῖς (-εῖς CL -ης A)
 ACELV. — 6 ἔκ τε] ἔκτοτε BM ἔκτοτε καὶ A. — 8 ἔσφαξεν C
 Exc. de insid. — ἐσάκιζεν C ἐσάκκιζεν DEV. — 12 χειρσωνίτας
 AP Exc. de ins. χειρσωνίταις LRV. — 14 μὲν om. CENR. —
 15 δι' ὑπόνοιαν βασιλείας ABP Exc. de insid. om. tell. — 21 δα-
 ματρῶν CV δαμάτρων A δαματρὴν B δαμαντρὸν vel δαμαντρῶ-
 νον R. — καταληφθεὶς AB et D m. 2 corr.

6 λυττήσας P. — 13 στόλον ἐξοπλίσας κατ' αὐτῶν ἀ-
 πέστειλεν P.

[λ'. Περὶ Φιλιππικοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Φιλιππικὸς ὁ καὶ Βαρ-
 625 M. δάνης ἔτη β'. καὶ εἰσελθόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἐπίβουλοι
 τινες ἐξ ἐπιτροπῆς Θεοδώρου καὶ Γεωργίου τῶν πατρικίων
 5 ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν ἐν τῷ παλατίῳ μερενδίζοντα.

[λα'. Περὶ Ἀρτεμίου.]

626 M. Μετὰ δὲ Φιλιππικὸν ἐβασίλευσεν Ἀρτέμιος ὁ καὶ Ἀνα-
 στάσιος ἔτη β'. ὃς Θεόδωρον καὶ Γεώργιον τοὺς πατρικίους
 627 M. ἐκτυφλώσας ἐξώρισεν ἐν Θεσσαλονίκῃ. καὶ στασιάσας ὁ ἐν
 10 τῷ Ἀδραμυτίῳ λαὸς ἀναγορεύουσι βασιλέα Θεοδόσιον τινα
 ἐκλήπτορα τῶν ἐκεῖσε δημοσίων φόρων. ὅπερ μαθὼν Ἀρτέ-
 μιος ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει κατέφυγεν. ὁ δὲ Θεοδόσιος τὴν
 πόλιν καταλαβὼν ἐν ὅλῳ βαρεῖ διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν
 πόρτης κατὰ προδοσίαν εἰσῆλθεν.

15

[λβ'. Περὶ Θεοδοσίου.]

628 M. Μετὰ δὲ Ἀρτέμιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος ἔτη β'. ὃς τὸν
 Ἀρτέμιον σχῆμα περιθέμενος μοναδικὸν ἐξώρισεν ἐν Θεσσα-
 λονίκῃ μηδὲν περαιτέρω τοῦτον παραβλέψας. ἐφ' ὧν χρόνων
 ἐπιστρατεύσας Μάσαλμας ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς κατὰ
 20 Ῥωμαίων καὶ πρὸς τὰ μέρη τοῦ Ἀμωρίου γενόμενος γράφει

3—5 cf. Theoph. p. 383, 10. — 8—9 cf. Theoph. p. 383, 20.
 — 9—14 cf. Theoph. p. 385, 17. — 17—18 cf. Theoph. p. 386, 10.
 — 18—p. 735, 3 cf. Theoph. p. 386, 25.

5 ἐκτυφλώττουσιν CERV. — 10 ἀδραμυτίῳ AP ἀτραμυτίῳ
 (ντι m. 1 in lit.) B ἀδραμυτιῳ CDE ἀδραμυτιῳ M ἀδραμυ-
 ντίῳ R ἀδραμυντιῳ V. — 17 περιθέμενον CE. — μοναχικὸν MB
 μοναχῶν C. — 18 παραβλέψας BMR et A m. 1 corr. — ἐφ' ὃν
 χρόνον CEPR ἐφ' ὃν χρόνων M. — 19 μάσαλμας PV μασαλ-
 μάς ABE μάλαμας CLN βάλαμας R. — στρατηγὸς A βασι-
 λεὺς D. — 20 ἀμωρίου BDR.

17 Θεσσαλονίκη P.

πρὸς Λέοντα στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν· ἡ βασιλεία τῶν Ῥωμαίων σή ἐστιν. ἐλθὲ οὖν καὶ λαλήσωμεν τὰ πρὸς εἰρήνην, καὶ ποιῶ πάντα ὅσα θέλεις. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποστείλλας ὑπάτους καὶ λόγους εἰρήνης ποιησάμενος καὶ ὑπὸ πάντων ὡς βασιλεὺς εὐφημισθεὶς ἐπὶ τὴν Νικομήδειαν 5 ἔρχεται μετὰ πολυοχλίας. ἐν ἧ τὸν τοῦ Θεοδοσίου υἱὸν περιτυχῶν καὶ χειρωσάμενος μετὰ τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας πάσης καὶ τῶν ἐν τέλει ἐπισήμων ἀνδρῶν τοῦ παλατίου καταλαμβάνει τὴν Χρυσόπολιν. ὁ δὲ Θεοδοσίος λόγον ἀπαθείας παρ' αὐτοῦ λαβὼν παρεχώρησεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν 10 629 M σὺν τῷ νῖφ κληρικὸς γενόμενος.

[λγ'. Περὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.]

Μετὰ δὲ Θεοδοσίον ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἰσαυρος ὁ καὶ Κόνων ἔτη κε'. Θεοδοσίον γὰρ τῷ γένει Ἀδραμυττινοῦ τὰ βασιλικά σκῆπτρα ἐγκειρισμένου, καὶ Ἰαζὰτ τοῦ τῆς Ἀράβων 15 ἡγεμονεύοντος ἐξουσίας, δύο τινὲς θεομάχοι Ἑβραίων παῖδες οἱ αἰεὶ πάντοτε τραχηλιῶντες κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ φρουαττόμενοι τερατείαις καὶ βωμολοχίαις καὶ δαιμονιώδεσιν οἰωνίσμασι σχολάζοντες ὡς δῆθεν ἀστρολογι-

3—4 cf. Theoph. p. 390, 2. — 5—11 cf. Theoph. p. 390, 15. — 14—p. 738, 6 Ἐπιστολὰ ad Theophilum imp. cp. 9 sqq. Migne Tom. 95, 356 C.

2 σή] σοί EP. — 3 θέλης ACM. — 5 εὐφημισθεὶς ut vid. B εὐφημισθεὶς P εὐφημησθεὶς CD RV εὐφημηθεὶς E εὐφημηθεὶς A et fort. B ἀνευφημισθεὶς M. — 6 μετὰ πολυοχλίας om. N in mg. add. E. — 11 σὺν τῷ νῖφ αὐτοῦ AV. — 13 ὁ ante Ἰσαυρος om. CDEV. — 14 ἀδραμυττινοῦ CL ἀδραμυττινοῦ (ἀδρ. D) DE ἀδραμυττιανοῦ A ἀδραμυττινοῦ M ἀδραμυττινοῦ RV ἀτραμυττινοῦ B (ἀδραμυτίου Ep.). — 15 ἰαζὰ C ἰζήδ R (ἰεζὰ Ep.). — 17 πάντοτε om. BR.

6 ἀνέρχεται P. — 13 ὁ Ἰσαυρος συρογενὴς ἀπὸ ἡσαῦ τοῦ θεοστρυγός, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἡσαυρία χώρα τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε, κατὰ γόμενος καὶ ἡσαυρος λεγόμενος P. — 14 Θεοδοσίον — p. 738, 9 om. P. Quae sequuntur alio ordine et partim ex aliis fontibus desumpta narrantur.

κὴν τινα μεταδιώκοντες ἐπιστήμην καταλαμβάνουσι τὴν τῶν
 Ἀράβων βασιλικὴν αὐλήν, καὶ δὴ καταμηνύονται τῷ προο-
 ρηθέντι Ἰαζάτ καὶ τούτῳ χρησμοδίας πολυευζωίας καὶ πολυ-
 χρονίου διαμονῆς μυοῦνται, εἴ γε ἄρα τὴν τῶν Χριστιανῶν
 5 καταρράξει διακόσμησιν δυνηθεῖη τὸν τε τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ θεανδρικὸν χαρακτήρα καὶ τῆς αὐτὸν τεκού-
 σης θεομήτορος ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων ἀπαλεῖψαι.
 καὶ δὴ ὁ φιλόζωος ἐκεῖνος καὶ χοιρόβιος ἄνθρωπος ὑπή-
 κουσε τῇ συμβουλῇ τῶν ἀπατεώνων καὶ πάσας τὰς τῆς
 10 ἐώας ἐκκλησίας διεσάλευσεν ἐν πάσῃ τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ. ἀλλ'
 ἡπατήθη ὁ δεῖλαιος. οὐπω γὰρ ἐνιαυτοῦ πληρωθέντος, καὶ
 τοῦτον ἡ θεία δίκη μετεχειρίσατο, ὁ δὲ νῦν αὐτοῦ διαδεξά-
 μενος τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ τούτους ἡβουλήθη ὡς ψευδο-
 690 M. μάντας ἀποκτεῖναι. οἵτινες φοβηθέντες ὄχοντο ἀνακάμ-
 15 ψαντες πάλιν ἐν τοῖς Ἰσαυρικοῖς μεθορίοις. εἴτα εἰς πηγὴν
 τινὰ που ἀναψυχόντων αὐτῶν, ἰδοὺ νεανίσκος τις τοῦνομα
 Λέων καλὸς τῷ εἶδει, ὡραῖος τῷ προσώπῳ, εὐμήκης τῷ σώ-
 ματι, βάνανσος τὴν τέχνην ἐξ αὐτῆς τὴν ζωὴν ποριζόμενος,
 καὶ δὴ ἐκ τοῦ ὑποζυγίου τὸν φόρτον περιελάμενος ἐκάθισε
 20 καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν ὥσει ἔκτη. εἴτα οἱ τῶν
 ἐγγαστριμύθων μύσται μυοῦνται αὐτῷ τοῦ κατάρχει αὐτὸν
 τῆς Ῥωμαϊκῆς βασιλείας τῶν σκήπτρων. καὶ δὴ τοῦ Λέοντος
 ἀναβαλλομένου καὶ διαποροῦντος πρὸς τὸ ἀκρότατον τῆς
 25 μισοχρίστων ὅτι ταῦτα οὕτω δεῖ γενέσθαι. καὶ δὴ αἰτοῦνται
 αὐτὸν ὀρκωμοσίους λόγους πληροφορηθῆναι παρ' αὐτοῦ, ἵν',
 εἰ ἄρα γε εἰς πέρας τοῦτο ἄγοιτο, πᾶν εἴ τι οὖν αἰτηθεῖη

3 ἰζήθ R. — πολυζωίας B εὐζωίας L. — πολυχρόνου A Ep.
 — 12 μετεχειρήσατο ACDE μετεχειρώσατο R (ἐχειρώσατο Ep.).
 — 13 ψευδομάνταις BLR Ep. — 15 εἴτα om. N. — 19 περιελώ-
 μενος AM περιελόμενος B ἐλόμενος CR. — 25 δεῖ] δὴ ACMV. —
 26 ὀρκωμοσίους λόγοις BM ὀρκωμοσίας λόγους recc. plerique (ὀρ-
 κωμοσίας λόγοις Ep.). — ἵν'] ὅν A om. C. — ἄρα ACN et recc.
 quidam. — 27 γε om. AN. — οὖν εἴ τι AB. — αἰτηθεῖη V et
 recc. quidam.

παρ' αὐτῶν ἀνυπερθέτως δοθῆναι αὐτοῖς παρ' αὐτοῦ. ἦν δὲ πλησίον ναὸς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου. καὶ εὐθὺς ἐτοιμότατα εἰσελθὼν ὁ βάνανσος Λέων καὶ περικρατῆς γενόμενος τῶν ἱερῶν καγκέλλων τοῦ θυσιαστηρίου δέδωκεν ἐγγυητὴν τὸν μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἐστῶτων τῶν 5 Ἰουδαίων ἐν τοῖς πυλῶσι τοῦ ναοῦ καὶ δεχομένων τὸν ὄρκον παρ' αὐτοῦ. καὶ αὐθις ὥχeto ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. ἦν δέ τις τῶν ἀνατολικῶν στρατηγίας τὴν ἡγεμονίαν περιέπων πα- τρίκιος τοῦνομα Σισίννιος στρατολογίαις τὴν χώραν περι- πολεύων. ἐν οἷς καὶ Λέων ὁ βάνανσος στρατολογηθεὶς ἐν 10 ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς προκοπὴν μεγάλην ἀναβιβάζεται σπαθαρικῷ ἀξιῳματι προχειρισθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. καὶ δὴ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἐσπέρια μέρη ἐκπεμφθεὶς εἰς Καμπανίαν καὶ Ἀμάλφην καὶ Νεάπολιν, τηνικαῦτα βαρβα- ρισάντων, καταλαβὼν δὲ τὰ ἐκεῖσε ἐν πλωτηρσίοις δρόμῳσι 15 τὸν ἀριθμὸν ρκ' καὶ τροπαιοφόρῳ νίκη τὴν εἰρήνην βρα- 631 M. βεύσας καταλαμβάνει τὰ βασίλεια, καὶ αὐθις ὑπὸ τῶν στρα- τιωτῶν ἀναγορεύεται βασιλεύς. καὶ δὴ Θεοδόσιος ὁ πρῶ- τος βασιλεὺς προὔπαντ' αὐτῷ καὶ ἄρας τὸ στέφος ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς περιτίθησι τῷ Λέοντι. περιβοήτου δὲ ἐπ' 20 εὐφημίαις γενομένου τοῦ Λέοντος, ἰδοὺ οἱ φαρμακοὶ Ἰου- δαῖοι δρομαῖοι εἰσελεύουσιν εἰς τὰ βασίλεια, εἴτα ὑπὸ τοῦ νέου ἄνακτος δεξιολαβήντες τὴν ὀφειλὴν ἀποτιννύουσιν ἀσυγχώρητα. τοῦ δὲ ἐτοίμως ταύτην ἐπαγγελλομένου ἀπο- διδόναι, ἀποκριθέντες εἶπον οἱ θεομάχοι· τοῦτο αἰτούμεθα 25

4 καγκέλων E καγγέλλων B καγγέλων rec. plerique. — 8 τις] τῆς EM et D m. 2 ex τις corr. τις om. A. — 9 σισίννιος C et rec. quidam. — 12 προχειρισθεὶς AB Ep. τιμηθεὶς rell. — 14 ἀμάλφιν A (ἀμαλφίαν Ep.). — 15 πλωτηρσίοις (πλοτ. B) AB (πλωτορ- σίοις Ep.) πλωτήρσι rell. — 16 τροπαιοφόρον (τροφαιοφό com- pendio scr. B) νίκη τὴν AB τροπαιοφόρον νικητικὴν (νικητὴν CR) rell. (τροπαιοφόρον νίκην Ep.). — 17 αὐθις] εὐθὺς Ep. — 19 προσυπαντ' CE et rec. quidam (rell.: προσυπαντήσας). προσ- απαντ' N. — 20 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ BC. — 21 φαρμάκοι ACD. — 24 διδόναι B Ep. — 25 οἱ θεομάχοι εἶπον AB. — εἶπαν CDE.

παρά σου, κράτιστε βασιλεῦ, ἵνα τὸν χαρακτηῖρα τοῦ Ναζωραίου
 Χριστοῦ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας ἐκ πάσης ἐκκλησιαστι-
 κῆς ἱστορίας ἀπαλείψῃς. καὶ τοῦτο ποιῶν μέλλεις βασιλεύειν
 ἄχρι χρόνων ἐκατὸν ἐν τῇ γενεᾷ σου. ὁ δὲ εὐήθης καὶ ἀστήρι-
 5 κτος τῇ πίστει ὥσπερ ὑπὸ ὕφεων τοῖς δυσὶ μυκτῆρσι πιεζόμενος
 ἐτοιμότατα τὸ αἰτηθὲν ἐπιτελεῖν ἐπαγγέλλεται. ὡ τῆς ἀνοίας,
 ὡ τῆς φρενοβλαβείας. ὁ χριστιανικώτατος βασιλεὺς Ἑβραίοις
 ὑπόσπονδος ὤφθη, ὁ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλικῆς δυναστείας
 ὑπὸ θεοῦ ἐγκειχειρισμένος ὑπὸ θεομάχων ἀνδρῶν τερατεύεται.
 10 Ἐκμανεῖς οὖν κατὰ τῆς ὁρθῆς τε καὶ ἀρχαιοτάτης πί-
 στεως μεταστειλόμενος τὸν αἰοίδιμον Γερμανὸν τὸν πατριάρχην
 ἤρξατο προστρίβεσθαι αὐτῷ καὶ μέμφεσθαι πάντας τοὺς πρὸ
 632 M. αὐτοῦ βασιλεῖς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ πάντας τοὺς Χριστιανούς ὡς
 εἰδωλολατρήσαντας ἐπὶ τῇ προσκυνήσει τῶν ἀγίων εἰκόνων.
 15 ὁ δὲ μέγας ἔφη Γερμανός· ἄκουσον, ὦ βασιλεῦ. τοῦ μὲν
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σαρκὸς ἐπιφανέντος καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφέντος καὶ πᾶσιν δραθέντος (πάν-
 τες γάρ, φησὶν, εἰδῆσουσί με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν),
 πᾶσα εἰδωλολατρεία ἐκποδῶν γέγονε καὶ πᾶν ἄγαλμα εἰδωλι-
 20 κὸν ἐξηφάνισται. καθὼς καὶ προαναφωνῶν Ζαχαρίας ὁ προ-

10—14 cf. Theoph. p. 407, 15 et 406, 25. — 15—p. 739,
 11 Stephani Diaconi Vita Stephani Junioris Migne Tom. 100,
 1084 C. — 17 Hebr. 8, 11.

1 κράτιστε βασιλεῦ παρὰ σοῦ AB. — 10 ὁρθῆς πίστεως καὶ
 ἀρχ. (om. τε) A ὁρθ. καὶ ἀρχαιότητος (sic) πίστεως (om. τε) B
 ὁρθῆς πίστεως (om. τε καὶ ἀρχ.) C. — 13 ἀρχιερεῖς] πατριάρχας
 LRV. — τοὺς om. ADE. — 14 εἰδωλολατρήσαντας (-ίσαντας A)
 ABP Theoph. εἰδωλολάτρας rell. — ἐπὶ BP Theoph. ἐν rell. —
 15 ὦ βασιλεῦ CLPV ὦ om. rell. Steph. — 17 ἀναστραφέντος AB.
 — 18 γὰρ φησιν εἰδ. με LP γὰρ εἰδ. μέ φησιν (ἔφη R) RV
 φησιν om. rell. — ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ (καὶ om. B) ἕως μεγά-
 λου, πᾶσα BP. — 20 ἡφάνισται (-στε A) AB.

10 οὖν ὁ ἀλάστορ κατὰ P. — 11—12 καὶ τὸν θεῖον Γερμ.
 μεταστειλόμενος ἤρξατο P. — 13 ἀρχιερεῖς καὶ χριστιανούς λαούς
 ὡς P Theoph. — 14 ἀγίων om. P. — 19 εἰδωλικὴ λατρεία P Steph.
 — 20 ὁ προφήτης om. P.

φότης ἔφη· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος
 Σαβαώθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς
 γῆς καὶ οὐκέτι αὐτῶν ἔσται μνηα. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτοῦ πρὸς
 ἡμᾶς συναναστροφῆς καὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ διδασκαλίας
 ἕως τοῦ νῦν παρῆλθον ἔτη ψλς', καὶ οἱ ἐν τοσοῦτοις ἔτεσι 5
 διαπρέψαντες πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας ὁρθό-
 δοξοὶ οὐδὲν τοιοῦτον περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων ἐνενόησαν
 ἢ ἐλάλησαν. ἐξ ἀρχῆθεν γὰρ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰς
 οὐρανοὺς ἀνάληψιν ἡ εἰκονικὴ ὄρασις ἀνετυπώθη. παρὰ
 τε γὰρ τῆς αἰμόρρου εἰς τὴν ἐπ' αὐτὴν γεγонуῖαν θανα- 10
 τουργίαν ἡ τοῦ Χριστοῦ εἰκὼν ἐστηλογραφήθη. περὶ ἧς
 εἰκόνος Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ ἐν βιβλίῳ
 ἐβδόμῳ οὕτως ἔφη· ἐπειδὴ τῆσδε τῆς πόλεως τῆς Φιλίππου
 Καισαρείας, ἣν Πανεάδα Φοίνικες προσαγορεύουσιν, εἰς μνή-
 μην ἦλθον, οὐκ ἄξιον ἡγησάμην παρελθεῖν διήγησιν καὶ 15
 τοῖς μεθ' ἡμᾶς μνημονεύεσθαι ἀξίαν. τὴν γὰρ αἰμορροού-
 σαν, ἣν ἐκ τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων πρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
 τοῦ πάθους ἀπαλλαγὴν εὗρασθαι μεμαθήκαμεν, ἐνθὲνδε
 ἔλεγον ὁρᾶσθαι τὸν τε οἶκον αὐτῆς ἐπὶ τῆς πόλεως δει-
 κνυσθαι καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ σωτῆρος εἰς αὐτὴν εὐεργεσίας 20
 θαυμασιὰ τρόπαια παραμένειν. ἐστάναι γὰρ ἔφ' ὑψηλοῦ

1 Zach. 13, 2. — 11 — p. 740, 15 Euseb. H. eccl. 7, 17; 18.

6 διαπρέψαντες ABP et recc. quidam διαλάμπαντες L δια-
 τρίψαντες rell. (περιελθόντες Steph.). — 7 τοιούτων AL. — ἐνό-
 ησαν DL. — 8 ἐξαρχῆθεν AN. — τοῦ χριστοῦ ABLP et recc.
 quidam Steph. τοῦ om. rell. — 10 ἐπ' αὐτὴν ANP ἐπ' αὐτῇ
 BCELV Steph. ἐπ' αὐτῆς R. — 12 ἐκκλησ. αὐτοῦ ἱστορία AB.
 — 12. 13 ἐν ἐβδόμῳ βιβλίῳ N ἐν βίβλῳ ἐβδόμῳ RV. — 14 πα-
 νιάδα ACEN. — 17 πρὸς] πρὸ CB et fort. D in quo πρὸς m. 2
 corr. vid. — 18 εὐράσθαι C εὐρᾶσθαι ALNRV. — ἐνθεν δὲ AC
 ἐνθενθεν B.

4 καὶ τῆς τῶν P Steph. — 6—7 διαπρέψ. πατέρες ὁρθόδοξοι
 ὄντες οὐδὲν τοιοῦτόν τι P (Similiter Steph.). — 11 sqq. Locum
 Eusebii om. P.

λίθου πρὸς μὲν ταῖς πύλαις τοῦ αὐτῆς οἴκου γυναικὸς ἐκ-
 τύπωμα χάλκεον ἐπὶ γόνυ κεκλιμένον καὶ τεταμέναις ἐπὶ τὸ
 πρόσθεν ταῖς χερσὶν ἱκετενούσῃ ἑοικός, τοῦτου δὲ ἄντικρυς
 ἄλλο τῆς αὐτῆς ὕλης ἀνδρὸς ὄρθιον σχῆμα διπλοῖδα κοσμίως
 5 περιβεβλημένον καὶ τὴν χεῖρα τῇ γυναικὶ προτείνον, οὗ παρὰ
 τοῖς ποσὶν ἐπὶ τῆς στήλης αὐτῆς ξένον τι βοτάνης εἶδος
 653 M. φύειν, ὃ μέχρι τοῦ κρασπέδου τῆς τοῦ χαλκοῦ διπλοῖδος
 ἀνιὸν ἀλεξιφάρμακόν τι παντοίων νοσημάτων τυγχάνειν.
 τοῦτον δὲ τὸν ἀνδριάντα εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ φέρειν ἔλεγον,
 10 ἔμεινε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, ὥς καὶ ὅψει παραλαβεῖν ἐπιδημή-
 σαντας αὐτοὺς τῇ πόλει. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν τοὺς πάλαι
 ἐξ ἔθνων εὐεργετηθέντας πρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ταῦτα
 πεποιηκέναι, ὅτε καὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ τὰς εἰκόνας
 Πέτρου καὶ Παύλου καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Χριστοῦ διὰ χρω-
 15 μάτων ἐν γραφαῖς σωζομένους ἱστορήσαμεν.

Πάλιν οὖν ὁ θεοφόρος Γερμανὸς πρὸς τὸν ἀνήμερον
 ἔφη λύκον· ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἑδέσῃ τῇ πόλει ἡ ἀχειροποίητος
 εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ παράδοξα ἐργαζομένη θαύματα, ἣν αὐτὸς
 ὁ κύριος ἐν σονδαρίῳ τῆς οἰκείας μορφῆς τὸ εἶδος ἐναπο-
 20 μαζάμενος διὰ Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου σώζουσιν τὸν χα-
 ρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς αὐτοῦ Ἀνγάρῳ τοπάρχῃ
 τῆς Ἑδεσηνῶν πόλεως ἀπέστειλε καὶ τὴν νόσον αὐτοῦ ἰάσατο.

16—p. 741, 8 Composita e Vita Stephani Migne 1085 A et
 Epistola ad Theophilum cp. 5 Migne 352 B et cp. 4 Migne 349 C.

1 τοῦ αὐτῆς οἴκου CERV Eus. τοῦ ἐαυτῆς οἴκου N τοῦ
 οἴκου αὐτῆς A τοῦ οἴκου τῆς αὐτῆς B τοῦ οἴκου τῆς αὐτῆς
 γυναικὸς L. — 3 ἱκετενοῦσι CM ἱκετενούσης L ἱκετενούσαν B
 ἱκετενούσαις R. — 6. 7 φύειν εἶδος CM. — 8 τυγχάνει NR. —
 9 δὲ] οὖν BN (om. Eus.). — 15 σωζομένας LR et D m. 2. —
 17 ἔστι] ἔστι ACME. — ἐδέσση AELMV αἰδέσθη B. — 22 ἐδεση-
 νῶν ER αἰδεσηνῶν B ἐδεσινῶν CLN ἐδεσηνῶν V ἐδεσινῶν A.

16—p. 741, 5 sic in P: μεθ' ἧς ἀχειροποίητος ἐν ἐδέσῃ τῇ
 πόλει, καὶ μέντοι καὶ ἡ παρὰ τῷ εὐαγγελιστῇ λουκᾷ ἱστορηθεῖσα τῆς
 θεομήτορος ἀπὸ ἱεροσολύμων πρὸς θεόφιλον (sola Stephani verba,
 omissis his quae supra ex epistola ad Theophilum admixta sunt).

καὶ μέντοι καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ
 ἱστορηθεῖσα τῆς πανάγνου καὶ θεομήτορος ἔτι ζωῆς αὐτῆς
 ἁγία εἰκὼν καὶ πεμφθεῖσα ἐν Ῥώμῃ πρὸς Θεόφιλον, πρὸς
 ὃν καὶ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων ἀπ-
 ἔστειλεν. ἥτις καὶ ἕως τοῦ νῦν θαυματουργεῖ. διὸ δὴ καὶ 5
 αἱ ἔξ οἰκουμενικαῖ συνόδοι ταύτας εὐροῦσαι προσκυνουμένας
 καὶ τιμωμένας ἀπεδέξαντο καὶ οὐδὲν περὶ αὐτῶν ἐλάλησαν
 ἐναντίον. πλην οὖν τὴν μὲν καθαίρεισιν τῶν ἱερῶν εἰκόνων
 ἀκούομεν μέλλειν ἔσεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας.
 τοῦ δὲ καταναγκάσαντος αὐτὸν ἐπὶ ποίας εἰπεῖν βασιλείας 10
 καὶ ἀκούσας· ἐπὶ Κόνωνος, ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὄντως ἐγὼ
 εἰμι καὶ οὕτω παιδιόθεν ἐκλήθην. καὶ ὁ μέγας Γερμανὸς
 ὑπολαβὼν ἔφη· μὴ γένοιτο, δέσποτα, διὰ τῆς σῆς βασιλείας
 πραχθῆναι τὸ κακὸν τοῦτο καὶ θεοστυγές. ἀντιχρίστου γάρ
 ἐστὶ πρόδρομος ὁ τοῦτο πληρῶν καὶ τῆς ἐν σαρκὶ τοῦ θεοῦ 15
 λόγον ἐπιδημίας ἀνατροπεὺς καὶ ἀντίδικος. ὁ δὲ θεομάχος
 τύραννος ταῦτα ἀκούσας καὶ ὡς λέων βρούξας αὐτίκα καὶ 634 M.
 σφόδρα χαλεπήνας ἀτίμως τὸν δίκαιον ἐξήλασεν εἰδωλο-
 λάτρεν ἀποκαλέσας, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ δαπίσας τῶν βασι-
 λείων ἐξελαύνει.

20

8—16 cf. Theoph. p. 407, 18. — 16—20 Vita Stephani Migne 1085 B?

1 καὶ εὐαγγελιστοῦ om. CN. — 4 ἀπέστειλεν ACMR ἐπέ-
 στειλεν BDELV. — 5 τοῦ om. CV. — 6 αἱ om. PV. — 8 ἁγίων
 BLR. — 9 ἔσεσθαι μέλλειν AB μέλλειν om. L. — 11 ἀκούσας
 ὅτι ἐπὶ codd. praeter AP et recc. quosdam. — κόνωνος DP
 κόνονος recc. plerique. — 12 παιδιόθεν PV. — 13 ὑπολαβὼν
 om. N.

8 οὖν] οἶον P. — 10 καταν. εἰπεῖν αὐτὸν ἐπὶ τίνος βασι-
 λείας P Theoph. — 12 μέγας om. P. — 14 πραχθῆναι] τελε-
 σθῆναι P Theoph. — 15 καὶ τῆς ἐνσάρκου καὶ θείας οἰκονομίας
 ἀνατροπεὺς καὶ ἀντίδ. P Theoph. — 16—20 sic in P: ὁ δὲ κα-
 κοῦργος οὐδὲν ἤττον θηριώδη τὴν γνώμην ἔχων ἢ τὴν προσ-
 ηγορίαν ἀκούσας ταῦτα καὶ ὡς λέων αὐτίκα βρούξας καὶ σφ. χαλ.
 ἀτίμως αὐτὸν ἐξήλασεν εἰδωλ. ἀποκαλέσας (om. καὶ ταῖς — ἐξ-
 ελαύνει) P.

Φασὶ δὲ τινες καὶ τοῦτο πιστότατοι ἄνδρες, ὅτι πρὸς τῇ Βασιλικῇ καλουμένην κινστέρνην τῇ οὔσῃ πλησίον τῶν Χαλκοπρατείων παλάτιον ἦν σεμνόν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε κατὰ τύπον ἀρχαῖον οἰκουμενικὸς διδάσκαλος ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἑτέρους
 5 μαθητὰς αὐτοῦ καὶ συλλήπτορας προύχοντας ἄνδρας τὸν ἀριθμὸν ἰβ' πᾶσαν ἐπιστήμην μετερχομένους καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κρατύνοντας δόγματα, βασιλικὰς διαίτας καὶ βίβλους ὡσαύτως ἔχοντας, ὧν οἱ βασιλεῖς ἄνευ βουλῆν ἢ γνώμην οὐκ ἐθέσιπον. τούτους ὁ ἀγριώτατος θῆρ καὶ δυσώνυμος
 10 βάνανσος προσκαλεσάμενος ἐπειρᾶτο πείθειν συνθέσθαι αὐτοῦ τῇ ἀθείᾳ. τῶν δὲ τοῦτο μὴ καταδεξαμένων, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐλεγξάντων αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, προσέταξε συρομένους αὐτοὺς ἀτίμως ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τοῦ διδασκαλείου αὐτῶν ἐγκλεισθῆναι. τούτων δὲ γενομένου τῇ νυκτὶ πάλιν ἀποστείλας
 15 ὁ ἀνήμερος δράκων νυκτεπάρχους τινὰς καὶ ἀπηνεῖς ἄνδρας προσέταξε συναχθῆναι πλῆθος ξύλων καὶ τούτων ὑπαφθέντων κατακαῆναι τοὺς ἄνδρας σὺν τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῖς ὑπαρχόντων. οὗ γενομένου πάντες ἄρδην κατεφλέχθησαν. ἔκτοτε οἷν ἡ τῶν ἐπιστημῶν
 20 γυνῶσις ἐν Ῥωμανίᾳ ἐσπάνισε τῇ τῶν βασιλευνόντων γνωσιμάχων ἀπονοίᾳ μειομένη ἕως τῶν ἡμερῶν Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν καὶ πιστῶν βασιλέων.

1—22 cf. Codinus de aedificiis p. 83.

2 κινστέρνη BMRV κινστέρνη L κιστέρνη ut vid. m. 1 D. γιστέρνη A γηστέρνη E et m. 2 D. γεστέρνη C. — χαλκοπρατείων ABM et recc. quidam. — 3 κατὰ τὸν τύπον ἀρχ. recc. quidam κατὰ τὸν ἀρχ. τύπον recc. rell. ἀρχαῖον om. M. — 4 ἑταίρους A. — 8 βουλῆν ἢ γνώμην A βουλὴν καὶ γνώμην CELNV βουλῆς ἢ γνώμης B βουλῆς (αὐτῶν add. nonnulli) καὶ γνώμης R. — 10 αὐτῷ N. — 13 διδασκαλείον BCN. — 17 σὺν] μετὰ BRV. — 18 τῶν λοιπῶν τῶν BV λοιπῶν τῶν L. — 19 ἐπιστήμων A ἐπιστῶν C ἐπιστημόνων R.

1—22 om. P aliaque inserit seorsim edenda.

Ἐν τούτοις ἔξουσιαστικῶς ἄμα καὶ δυσσεβῶς τῆς αἱρέ-
 σεως ἀπάρχεται καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Χαλκῆς πύλης τοῦ παλα- 635 M.
 τίου εἰκόνα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατεάξας καὶ
 σιλέντιον ἀσεβείας κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων ποιήσας προσ-
 καλεῖται πάλιν τὸν τίμιον Γερμανὸν οἰόμενος πείθειν αὐτὸν 5
 ὑπογράψαι κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων. ὁ δὲ μὴδ' ὅλως εἷξας
 τῇ θωπείᾳ ἢ τῇ ἀπειλῇ τοῦ ἀλάστορος θεῖς τὸ ὠμόφορον
 ἀπετάξατο τὴν ἱερωσύνην καὶ οὕτως ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.
 ὁ δὲ θεομάχος ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖ Ἀναστάσιον πρεσβύ-
 τερον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας συνθέμενον κατὰ τὴν ἀσεβῇ 10
 αὐτοῦ βουλὴν πάντα ποιεῖν. πᾶσαν δὲ εἰκονικὴν ἀνατύ-

1—3 Stephanus Vita Stephani Migne 1085 C. — 3—11 cf.
 Theoph. p. 408, 32. — 11—p. 744, 10 cf. Theoph. 409, 14 et 404, 5.

2 τοῦ παλατίου πύλης P τοῦ παλατίου om. R. — 4 σιλέν-
 τιον V σελέντιον B et recc. quidam Theoph. λεόντιον C recc.
 alii λέντιον recc. nonnulli. — 5 τίμιον AB ὅσιον CENV et recc.
 quidam ἄγιον recc. alii (ἁγιώτατον Theoph.) om. P. — 6 ἁγίων
 ADV. — 7 ὠμόφορον BV ὁμόφορον P ὁμόφορον CN ὠμοφόριον
 (ὁμ. A) A et recc. quidam. — 9 ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖ AB χειρο-
 τονεῖ ἀντ' αὐτοῦ CDEV et recc. plerique. ἀντ' αὐτοῦ post πρε-
 σβύτερον ins. M om. recc. nonnulli.

1 ἐν τούτοις οὖν ἐξ. P Steph. — δυσσ. δραξάμενος ὁ τύραν-
 νος τῆς αἰρέ. καὶ τὴν P Steph. — 3 κατεάξας P (κατενέγκας
 Steph.). — 4 ἀσεβείας om. P Theoph. — 5 πάλιν καὶ τὸν P
 Theoph. — 6 Post εἰκόνων alia ins. P. — 8 ἀπετάξατο (m. 2
 ex ἀπετάξω) τὴν ἱερ. ἐπιδοὺς τὸ ὠμόφορον καὶ εἰπὼν μετὰ πολ-
 λούς διδασκαλικούς λόγους· ἐγὼ βασιλεῦ χωρὶς οἰκουμενικῆς συν-
 ὁδου καινοτομῆσαι πίστιν οὐ δύναμαι, καὶ οὕτως P Theoph. —
 9—p. 744, 10 sic in P: ὁ δὲ θεομ. ἀντεχειροτόνησεν ἀναστ. τὸν
 ψευδώνυμον μαθητὴν καὶ σύγκειλλον τοῦ θείου γερμανοῦ ὡς
 συνθ. τῇ αἱρέσει αὐτοῦ διὰ φιλαρχίαν καὶ φιλαργυρίαν. ὅθεν
 γρηγόριος ὁ ἱερός πρόεδρος ῥώμης τὸν μὲν ἀναστάσιον ἀνεθεμά-
 τισεν, τὸν δὲ τύραννον ὡς ἀσεβοῦντα δι' ἐπιστολῆς ἀπῆλγε
 καὶ μέντοι καὶ τὴν ῥώμην σὺμ πάσῃ τῇ ἰταλίᾳ τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ παρευθὺς ἀποστήσας τοὺς φόρους ἐκώλυσεν. ἐφ' οἷς ὁ δν-
 σώνυμος καὶ ἀλητῆριος ἐκμανεῖς μᾶλλον καὶ πλέον κατὰ τῶν
 ὀρθοδόξων ἐπιτείνας διωγμὸν πολλοὶ τε κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ καὶ
 λαϊκοὶ τῆς ἀληθείας ὑπερεκινδύνευσαν. Eadem fere Theoph.

πωσιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
 θεομήτορος καὶ πάντων τῶν ἁγίων κατέστρεψε καὶ κατέκαυσε
 636 M. καὶ διαγωγὸν μέγαν ἐγείρας πολλοὺς ἱερεῖς καὶ μονάζοντας
 καὶ λαϊκοὺς διαφόροις τιμωρίαις καὶ θανάτοις ὑπέβαλεν. διὰ
 5 ταῦτα οὖν καὶ ὁ τῆς μεγάλης Ῥώμης πρόεδρος Γρηγόριος
 τὴν τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὑποταγὴν ἐκτιναξάμενος τὸ αἰρε-
 τικὸν αἵσχος ἀποδιδράσκει σπουδὰς εἰρηνικὰς εἰς τὴν τῶν
 Φράγγων ὑποταγὴν εἰσδεξάμενος σὺν πάσῃ τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ
 τοὺς φόρους εὐθύς κωλύσας τὸν Ἀναστάσιον καὶ τοὺς σὺν
 10 αὐτῷ ἀνεθεμάτισεν.

Ἐφ' ὧν χρόνων σεισμὸς ἐγένετο μέγας καὶ φοβερώτατος,
 καὶ ἐπτώθησαν ἐκκλησίαι πολλαὶ καὶ οἴκοι τὰ τε χειρσαῖα
 τῆς πόλεως τεῖχη καὶ φρούρια πολλὰ καὶ χωρία τῆς Θράκης.
 καὶ τέθυρκε λαὸς ἀναρίθμητος, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο ἐπὶ χρόνους
 15 δύο, ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν τῶν ἰδίων ὕδρων ἔν τισι τόποις
 ὑποχωρῆσαι. ἐν τούτοις ὁ παμμύαιρος καὶ ἐλάστωρ Λέων
 ὁ βάνανσος ὡς ἄνθρωπος ἀποθνήσκει δυσεντερικῶς καὶ ὡς
 εἰς τῶν ἀρχόντων πέπτωκεν.

637 M. Ὁ οὖν Μάσαλμας, καθὼς ἀνωτέρω εἴρηται, τὴν Ἀβυδον

11—16 cf. Theoph. p. 412, 6. — 16—18 Epistola ad Theo-
 philum cp. 12 Migne 360 B. — 17 Psalm. 81 (82), 7. — 19—
 p. 745, 8 cf. Theoph. p. 395, 15.

1 ἡμῶν post σωτῆρος om. et post θεοῦ ins. A. — ἰησοῦ om.
 AD. — 4 ὑπέβαλλεν AM. — 6 τὸ αἶρ. αἵσχος ἀποδιδράσκει v. 8 post
 εἰσδεξάμενος ins. AB. — 8 φραγγῶν D et recc. quidam φραγά-
 γων C et ut vid. m. 1 A, in quo ante ρ littera erasa. φράγγων
 recc. alii φράγγων M. — 11 ἐφ' ὃν χρόνον ACEMP καθ' ὃν
 χρόνον V. — 18 ἀρχόντων] ἀνθρώπων MR. — 19 μασαλμᾶς A
 μαλσαβᾶς B.

11 γενόμενος P. — 12 καὶ ante ἐπτώθησαν om. P. — πλει-
 σται P (om. Theoph.). — 13 τῆς πόλεως om. P. — πολλὰ om. P
 Theoph. — 16 Post ὑποχωρῆσαι P alia e Theophane desumpta
 addit. — 16—18 sic in P: ἀπέθανε δυσεντερικῶς ὁ δύστηνος
 ψυχῇ καὶ σώματι. — 19—p. 746, 6 post ἔτη κε' p. 735, 14 in-
 serit P. — 19 ὁ οὖν μ. ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραχειμάσας ἐξεδέχετο τὰς
 τοῦ λέντος ὑποσχέσεις, μηδὲν δὲ παρ' αὐτοῦ δεξάμενος καὶ γνοὺς
 ὅτι ἐνεπαίχθη τὴν ἄβυδον καταλ. P Theoph.

καταλαβὼν καὶ ἀντιπεράσας λαὸν ἄπειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν
 ἐξορμήσας γράφει πρὸς Σουλεϊμᾶν τὸν πρωτοσύμβουλον ἔλθεῖν
 ἐν τάχει μετὰ τοῦ στόλου. καὶ τῇ μὲν ιε' τοῦ Ἀνγούστου
 μηνὸς παρακαθίσας τὴν πόλιν καὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος περι-
 χαρᾶκώσας ἐλυμαίνεται σφόδρα τὰ Θρακῶα μέρη, τῇ δὲ α' 5
 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἀνέβαλεν ὁ Σουλεϊμᾶν ἔχων παμ-
 μεγέθεις ναῦς καὶ πολεμικὰς τειχῆρεις καὶ δρόμοντας μεγά-
 λους πάννυ χιλίους ὀκτακοσίους. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς ἐμπυ-
 ρίους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐκπέμψας πυριαλώτους ἐποίησε τὰς
 πλείστας καὶ φοβεράς ναῦς ἐκείνας. αὐτίκα γοῦν αἱ μὲν 10
 εἰς τὰ παράλια τεῖχη πυρπολούμεναι προσαπερρίφησαν, αἱ
 δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὐτανδρὸι συνωθούμεναι κατεποντίσθησαν,
 ἕτεροι δὲ μέχρι τῆς Ὀξείας νήσου καὶ Πλατείας ἀπηνέχθησαν
 καταφλεγόμεναι. κἀντεῦθεν τοίνυν οἱ μὲν τῆς πόλεως θάρσος
 ἔλαβον, οἱ δὲ πολέμιοι κατέπτηξαν μεγάλως καὶ ἐξελύθησαν. 15
 τῷ δὲ ἔαρινῳ καιρῷ λοιμικὴ νόσος εἰς αὐτοὺς ἐνσκήψασα
 μετὰ λιμοῦ πληθὺς ἀναρίθμητον ἐξ αὐτῶν διέφθειρεν. ἐξ 638 M.
 ὧν οἱ περιλειφθέντες πόλεμον ἐν τῇ Θράκῃ μετὰ Βουλγάρων
 συνάψαντες ἀνῆρέθησαν χιλιάδες κβ'. τῇ δὲ ιε' τοῦ Ἀνγού-
 στου μηνὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀπάραντες, καὶ ἀνέμου σφοδρο- 20
 τάτου πνεύσαντος, οἱ μὲν ἐν Προικονήσῳ καὶ ταῖς ἄλλαις

8—15 cf. Theoph. p. 396, 8. — 16—19 cf. Theoph. p. 397, 23.
 — 19—p. 746, 6 cf. Theoph. p. 399, 6.

2 σουλεϊμᾶν CD σουλεημᾶν M σουλιμᾶν R σουλεϊμαν A. —
 πρωτοσύμβουλον A πρωτοσύγγελον B. — 3 μετὰ στόλου BM et recc.
 plerique. — τῇ μὲν AB DP μὲν om. CLMRV. In E τῇ πεντεκα-
 δεκάτῃ sed π ex μ corr. — 4 παραχαρᾶκώσας N. — 6 σουλεϊ-
 μᾶν D σουλεημᾶν M σελουίμαν A σουλιμᾶν vel σουλιμᾶν R. —
 12 αὐτανδρὸι συνωθούμενοι ELR om. C. — 15 διεξηλύθησαν
 (-ασι M) N. — 16 ἐν αὐτοῖς N. — 18 μετὰ βουλγάρων ἐν τῇ
 θράκῃ RV. — 19 τῆς δὲ πεντεκαδεκάτης N. — 21 προικονήσῳ
 (-ίσῳ C) BCV προικωνήσῳ recc. quidam προικοννήσῳ recc. alii
 προικονήσῳ P πρηκονήσῳ M προκονήσῳ E προκονήσῳ D προ-
 κονίσῳ A.

7 τειχῆρεις κατήνας καὶ P (κατήνας om. τειχῆρεις Theoph.).
 — 10 πλείστους P. — 13 πλάτης P.

ἀκταῖς ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐξαβυθίσαντες, ἀθρόως ἐπελθὼν νέφος
χαλάξης πλήρες καὶ τετριγὸς ὀλέθριον μετὰ βραχέου ἀνέμου,
ὑποβρύχιοι πάντες ἐγένοντο. διεσώθησαν δὲ παραδόξως ἐκ
τῶν ,αὐ' πέντε μόνα πλοῖα, ἃ καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὰ ἴδια
5 τὴν τῶν Ῥωμαίων νίκην τε καὶ σωτηρίαν καὶ τὴν ἑαυτῶν
ἦτταν καὶ πανωλεθρίαν.

- 640 M. Ἐφ' ὧν χρόνων ὑπῆρχεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄνθρω-
πὸς τις διαβόητος καὶ περιφανὴς ἄγαν πλούσιός τε σφόδρα
καὶ φιλόπτωχος ἄκρως, εἶχε δὲ καὶ ἐξ ἐνεργείας τοῦ πονηροῦ
10 τὸ πάθος τῆς πορνείας. εἰς γῆρας οὖν ἔλθων καὶ μήτε τῆς
πολλῆς καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐλεημοσύνης παύσας, μήτε μὴν
ἐκ τῆς πορνείας διὰ τὴν χρόνιον καὶ κακίστην συνήθειαν
ἐκκόψας ἐτελεύτησεν αἰφνίδιον. ζητήσεως δὲ γενομένης περὶ
αὐτοῦ παρὰ τε τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ καὶ τῶν ἐπισήμων
15 ἐπισκόπων, καὶ τῶν μὲν λεγόντων· ἐσώθη διὰ τὸ γεγράφθαι·
λύτρον ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, ἐξ ἰδίων γὰρ καὶ δικαίων
πόνων καὶ οὐκ ἐξ ἄλλοτρίων καὶ ἀδίκων ἐποίει τὴν ἐλε-
μοσύνην· τῶν δὲ μὴ παραδεχομένων, ἀλλ' ἀντιλεγόντων ὡς
ἄμωμον εἶναι χρῆ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ καὶ τέλειον, γέ-

16 Prov. 13, 8.

1 ἐξαβυθίσαντες A ἐξαβυθίσαντες (-ήσαντες alii) R. — ἐπ-
ελθὼν ANP. In D m. 2 corr. — 4—6 ἀπήγγειλαν τὴν ἑαυτῶν
πανωλεθρίαν (rell. om.) B. — 5 τε καὶ σωτηρίαν om. RV. —
6 ἦττάν τε καὶ AN. — πανωλεθρίαν CEN et recc. nonnulli. —
7. 8 ἄνθρ. τις περιφανὴς καὶ πλούσιος σφόδρα (rell. om.) B. —
8 τις om. AN. — διαβόητος καὶ περιβόητος καὶ περιφανὴς N.
— 9 ἄκρος AN. — καὶ ante ἐξ om. AB. — 11 καὶ om. BCLR.
— 12 καὶ om. CR. — 16 τῆς ψυχῆς R ψυχῆς ἀνδρός EN. —
16. 17 πόνων καὶ δικαίων N.

3. 4 ἐγένοντο παρεκτὸς ε' μόνα πλοῖα ἃ καὶ παραδόξως
ἐκ τῶν ,αὐ' περιωθέντα ἀπήγγειλαν P. — 6 *Alia sequuntur
in P e Theophanis narratione excerpta.* — 7—10 ἐφ' οὗ (cf.
p. 744, 18 not.) ἄνθρωπός τις ἐν κωνσταντινουπόλει — εἶχεν ἐξ
ἐνεργ. τ. πον. καὶ τὸ πάθος P. — 13. 14 περὶ οὗ ζητήσεως γεν.
παρὰ τε τοῦ μεγάλου γερεμ. P. — 19 χρῆ τὸν] χρηστὸν P.

γραφται γάρ· ἐάν τις ὅλον τὸν νόμον πληρώσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος, καί· ἐν ᾧ εὗρω σε κρινῶ σε, φησὶν ὁ θεός — ἐκηρύχθη νηστεία καὶ προσευχή ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐδήλωσεν εἰς ὅλα τὰ μοναστήρια καὶ ἡσυχαστήρια δεηθῆναι τοῦ θεοῦ τοῦ γνωρίσαι αὐτοῖς διὰ 5 τινος ἀποκαλύψεως τὰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. οὐπερ γενομένου, ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς ἐγκλειστῷ τινι μεγάλῳ καὶ θεοφόρῳ, πῶς καὶ ποῦ τυγχάνει ὁ ἄνθρωπος. καὶ δὴ μεταστειλάμενος αὐτίκα τὸν πατριάρχην διηγήσατο αὐτῷ μετὰ πολλῶν δακρύων ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως· 10 θεωρῆσαι με[†] τῇ νυκτὶ ταύτῃ προσευχομένῳ κατὰ θείαν ἔκστασιν τόπον τινὰ ἐκ δεξιῶν μὲν ἔχοντα παραδείσον ἀνεξήγητον κάλλος περικείμενον, ἐξ εὐωνύμων δὲ κάμινον, ἧς⁶⁴¹ M. ἡ φλόξ μέχρι τῶν νεφελῶν ἀνέβαινεν, καὶ τὸν τελευτήσαντα πλούσιον τοῦτον μεταξὺ τοῦ παραδείσου καὶ τῆς φοβερᾶς 15 ἰστάμενον καμίνου καὶ πολλὰ στενάζοντα καὶ πυκνὰ πρὸς τὸν παράδεισον ἀποβλέποντα. ἐν τῷ οὖν στενάζειν αὐτὸν καὶ ὀδύρεσθαι ὁρῶ τινα λαμπροφόρον ἐπιστάντα καὶ λέγοντα πρὸς αὐτόν· τί μάτην στενάζεις, ἄνθρωπε; ἰδὸν γὰρ διὰ τῆς ἐλεημοσύνης σου ἐλυτρώθης τῆς γέννης, διὰ δὲ τοῦ μὴ 20

1 Ep. Jac. 2, 10.

1 πταίσει BCDPR. — 3 καὶ ἐκηρύχθη A ἐκηρύχθη οὖν V. — 7 ἐγκλειστῷ ELMV et recc. multi. — 10 ἐνώπιον πάντων λέγων LP. — 11 με om. AV μοι scripsit et ἔτυχεν addendum esse conij. Muralt. — προσευχόμενον B προσευχομένου R προσευχομένῳ μοι V. — 12 ἀνεκδιήγητον B ἀδιήγητον V. — 14. 15 τελευτ. δὲ τουτονὶ πλούσιον V. — 15 τοῦτον om. CP. — πλούσιον μεταξὺ τούτων τοῦ M. — 20 τοῦ] τὸ BL.

3. 4 ἐκηρύχθη νηστεία καὶ λιτὴν μεγάλην καὶ σόναξιν ποιήσας ὁ πατριάρχης ἐδήλωσεν P. — 5 αὐτοῖς om. P. — 6 οὐπερ γενομένου m. 2 ex ὅπερ γενομένῳ P. — 8 ὁ ἄνθρωπος om. P. — 9 πατριάρχην] ἀρχιερέα P. — αὐτῷ om. P. — 10 οὕτως om. P. — 12 ἐκ om. P. — 13 κάμινον ἄπνουςαν, ἧς P. — 16 στενάζοντα P. — 18 καὶ ὀδύρεσθαι om. P. — 19 ἄνθρωπε om. P. — διὰ μὲν τῆς P. — 20 σου om. P.

ἀποστῆναί σε τῆς ἀκαθάρτου καὶ βδελυρᾶς πορνείας ἐστε-
 ρήθης τοῦ παραδείσου. καὶ ταῦτα ὃ τε πατριάρχης καὶ οἱ
 σὺν αὐτῷ πάντες ἀκούσαντες φόβῳ μεγάλῳ συσχεθέντες πρὸς
 ἀλλήλους ἔλεγον· δικαίως οὖν καὶ ἀξίως ὁ ἀπόστολος ἔγραφεν·
 5 φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄν-
 θρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὃ δὲ πορνεύων εἰς τὸ
 ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἐν τῷ νόμῳ παρ-
 εγγυᾷ φάσκων· γίνεσθε ἅγιοι ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. καί· οὐ
 πορνεύσεις, οὐ μοιχεύσεις. καί· οὐκ ἔσται πορνεία ἀπὸ θυ-
 10 γατέρων Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.
 ποῦ τοίνυν εἰδὶν οἱ λέγοντες ὅτι, κἂν πορνεύωμεν, ποιούμεν
 ἐλεημοσύνην καὶ σωζόμεθα. ὃ γὰρ ὄντως ἐλεήμων ἑαυτὸν
 ὁφείλει πρῶτον ἐλεῆσαι καὶ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ σώματος κατορ-
 θῶσαι, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὕπεται τὸν κύριον. οὐκοῦν οὐδὲν
 15 ὠφελήσει τὸ ἀργύριον διδόμενον ἐκ χειρὸς ὑπαρχᾶς καὶ ψυχῆς
 ἀμετανοήτου καὶ μεμολυσμένης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν
 ἀκαθάρτων ἔργων.

Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ τι τοιοῦτον· μοναχὸς
 642 M. τις ἀφορισθεὶς ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ πάπα ὡς παρὰ γνώμην
 20 τοῦ ἡγουμένου αὐτοῦ καὶ παρὰ τὸν θεσμὸν τοῦ μοναστηρίου

4 1. Cor. 6, 18. — 8 Levit. 11, 44. — Exod. 20, 13 Deut. 5, 18.
 — 9 Deut. 23, 17. — 13 Hebr. 12, 14. — 18—p. 749, 15 cf.
 Joh. Moschi Pratum spir. cp. 192. Migne Tom. 87, 3, 3072.

1 βδελυρᾶς ABMRV. — 2 καὶ ante ταῦτα om. AB. —
 4 ἔγραφεν C ἔλεγε γράφων V. — 5 ὅτι πᾶν MV. — 18 τι
 om. AB.

1 ἀκαθάρτου καὶ βδελυρᾶς om. P. — 3—5 ἀκούσαντες καὶ
 μεγάλως ἐκπλαγέντες καὶ φοβηθέντες εἶπον· εἰκότως οὖν ἔλεγεν
 ὁ θεὸς ἀπόστολος· φεύγετε P. — 5 πᾶν — 7 ἁμαρτάνει om. P.
sed multos alios scripturae sacrae locos inserit. — 11 λέγοντες
 κἂν πορν. ἀλλὰ ποιούμεν P. — 14 τὸν κύριον, δηλαδὴ μετὰ σω-
 τηρίας ἀλλὰ μετὰ κατακρίσεως. πόρνον γὰρ φησι καὶ μοιχόν
 κρινεῖ ὁ θεός. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος. οὐκοῦν P. — 15 ὑ-
 παρχᾶς om. P. — 17 *Alia quaedam add.* P. — 18 καὶ μοναχὸς
 δέ τις ἐν Ῥώμῃ ἀφορισθεὶς (om. ἐγένετο — τοιοῦτον) P.

τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου ποιήσαντά τι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐτε-
 λεύτησεν. ὅπερ ἀκούσας ὁ πάπας μεγάλως ἐλυπήθη, ὅτι
 ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφὸς ἐξαίφνης δεδεμένος, καὶ γράψας ἐν
 χάριτι εὐχὴν λύουσαν τὸν τεθνεῶτα ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ ἔδωκε
 τινι διακόνῳ εἰπών· ἄπελθε ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀδελφοῦ καὶ 5
 ἀνάγνωσον αὐτήν. καὶ τούτου γενομένου, θεωρεῖ ὁ ἡγού-
 μενος κατ' ὄναρ τὸν ἀδελφὸν καὶ λέγει αὐτῷ· λύπην ἔχομεν,
 ἀδελφέ, περὶ σου, ὅτι δεδεμένος ἐτελεύτησας. εἰπὲ οὖν ἡμῖν
 πῶς ὑπάρχεις. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὄντως, πάτερ, εἰς
 φυλακὴν ἤμην ἕως τῆς χθὲς ἡμέρας. σήμερον δὲ διὰ τοῦ 10
 θεοῦ ἀπελύθην. ὅπερ ἐξηγησάμενος ὁ ἡγούμενος τῷ πάπᾳ,
 ἐγνώσθη πᾶσιν ὅτι, καθ' ἣν ὥραν ὁ διάκονος ἀνέγνω τὴν
 εὐχὴν ἐπὶ τοῦ τάφου, τότε καὶ τοῦ δεσμοῦ ὁ ἀδελφὸς ἐλύθη.
 καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τῷ δόντι
 τοιαύτην ἐξουσίαν τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις. 15

Διὰ δὴ τοῦτό φησι καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος· ἡμεῖς
 μὲν οὖν κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν θεσμόν τὰ δεσμὰ περι-
 βάλλομεν. εἰ δέ τις καταφρονοῇ τούτων, ἐπιστήσεται ὁ τοῦ

16 Chrysostomi locum in editis non inveni.

1 ποιήσαντά τι CDEP (cf. *infra*) ποιήσαντι AM ποιήσας
 τι BLV ποιήσας recc. nonnulli, om. recc. rell. — 10 τῇ — ἡμέρα
 ACDEL τὴν — ἡμέρα P. — διὰ τοῦ χριστοῦ ἐλύθη ER. —
 14 οἱ om. AB. — διδόντι V et fort. E in quo di eras. vid. δι-
 δοῦντι R. — 15 αὐτοῦ V et recc. plerique. — 16 καὶ ὁ μέγας
 ABPV καὶ om. rell. — ὁ μέγ. χρ. φησι RV φησιν ὁ μέγας καὶ
 θεὸς χρ. L.

1. 2 ποιήσαντά τι καὶ ἐπὶ τούτῳ (τούτο cod.) μετ' οὐ πολὺ
 τελευτήσαντα μεγάλως ὁ πάπας ἐλυπήθη P. — 4—6 ἐκ τοῦ ἀφορ.
 καὶ διὰ τινος διακόνου ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀδελφοῦ κειλεύσας
 ἀναγνώσθηναι, θεωρεῖ ὁ ἡγούμενος P. — 8. 9 ἐτελεύτησας. πῶς
 οὖν ὑπάρχεις (-χης cod.); ὁ δὲ φησιν P. — 10. 11 καὶ σήμερον
 ἀπελύθην (om. δὲ διὰ τοῦ θεοῦ) P. — 14. 15 καὶ πάντες φοβη-
 θέντες ἠὲ χαρίστησαν κυρίῳ τῷ δόντι ἐξ. τοιαύτην P. — 15 P add.:
 ἔφη γάρ· ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ
 καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ
 (Matth. 18, 18).

θανάτου καὶ τῆς κρίσεως καιρὸς διδάσκων αὐτὸν ὡς ἀφεν-
 δῆς ὁ λόγος τοῦ κυρίου καὶ ὁ νόμος τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας.
 ὄθεν λοιπὸν ἐγὼ μὲν ἀνεύθυνός εἰμι, τὸ γὰρ ἔμμαντοῦ πε-
 ποίηκα, ἐκεῖνος δὲ τὸν θεῖον ζυγὸν ἀπορρίψας καὶ τὰ ἱερὰ
 5 δεσμὰ διαρρήξας, ὁ λόγος αὐτῷ ἔσται πρὸς τὸν ἐμοὶ κελεύ-
 σαντα δῆσαι. οὐδὲ γάρ, εἰ βασιλέως προκαθημένου τῶν
 παρεστώτων δορυφόρων τις ἐπετράπη δῆσαί τινα τῶν ὑπη-
 κῶν καὶ τὰ δεσμὰ περιβαλεῖν, ἐκεῖνος δὲ οὐ μόνον ἀπώσατο
 τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξειεν, ὁ δορυφόρος ἐστίν
 10 ὁ τὴν ὕβριν πεπονθώς, ἀλλ' ὁ κελεύσας βασιλεύς. καὶ μάλ-
 α εἰκότως. τὰ γὰρ εἰς τοὺς διδασκάλους γινόμενα προσοικει-
 ούμενος ὁ πάντων βασιλεύς τε καὶ κύριος αὐτὸς ὡς τετιμη-
 μένος ἢ ὑβρισμένος διακρίσεται.

643 M. [λδ'. Περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.]

15 Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος
 υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λδ', ἐκ δεινοτάτου λέοντος ποικιλότροπος
 πάρδαλις, ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπίς δεινὴ καὶ ὄφιν πετό-
 μενος, ὁ ἐκ Δαν ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν
 τε καὶ δυσσέβειαν διαδεξάμενος πλεῖω καὶ μᾶλλον ἐκ θεοῦ
 20 καὶ τῆς θεομήτορος καὶ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀγίων διῷσται,
 κἀντεῦθεν λοιπὸν μαγείαις καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπι-
 κλήσεσι καὶ ἄλλοις πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχο-

16—18 Theostericti Vita Nicetae cp. 28 Act. Sanct. April. I.
 p. XXVIII.

7 τῶν ὑπηκῶν τινα L τινα om. CEV. — 9 ὁ δορυφόρος
 ABLP οὐ δορυφ. CERV οὐχ ὁ δορυφ. N. — 10 ἀλλ' οὐχ ὁ B.
 — 12 ὁ παμβασιλεύς CELRV. — 15 ὁ κοπρώνυμος post υἱὸς
 αὐτοῦ ins. M om. LP ὁ καβαλλῖνος καὶ κοπρώνυμος ὁ R. — 16 ποι-
 κιλότροπος AMV et rec. quidam. — 17 πετώμενος BLPR et
 E m. 2.

2 τοῦ om. P. — 16—18 πάρδαλις ποικιλότροπος. ἐκ γὰρ
 σπέρμ. ὄφ. ἐξῆλθεν ἀσπίς καὶ ὄφιν πετώμενος, ὃς δὴ τὴν πατρ.
 βασ. P. — 21 ἀσελγείαις καὶ αἰμοθυσαίαις καὶ δαιμ. ἐπικλ. P.

λάζων ἐξαίρετον ὄργανον καὶ λίαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκάλου γέγονε διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἐξώκειλεν, ὥς καὶ θεσμὸν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι, μὴ λέγεσθαι τινὰ τῶν θεραπόντων κυρίου τὸ παράπαν ἄγιον, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τούτων 5 εὐρισκόμενα διαπτύεσθαι καὶ μηδὲ πρεσβεῖαν αὐτῶν ἐξαίτεῖν. οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. εἴτα προσθεὶς ὁ ἀνόσιος καὶ παμβέβηλος λέγει· μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλεῖσθαι τις πρεσβεῖαν, οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινι, μηδ' αὖ πάλιν θεοτόκον αὐτὴν ὀνομαζέσθαι. καὶ δὴ λαβὼν ἐν χειρὶ βαλλάντιον πλήρες χρυ- 10 644 M. σίου καὶ ὑποδείξας αὐτὸ πᾶσιν ἤρετο· τίνος ἄξιόν ἐστιν; τῶν δὲ πολλοῦ εἰπόντων, κενώσας τὸ χρυσίον πάλιν ἤρετο· τίνος ἐστὶν ἄξιον; καὶ λέγουσιν· οὐδενός. οὕτως, ἔφη, καὶ ἡ Μαρία (οὐ γὰρ θεοτόκον ὁ ἄθεος ἡξίου λέγειν) ἕως μὲν εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτῇ τετιμημένη ὑπῆρχεν, ἀφ' οὗ δὲ 15 τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχεν. φεῦ τῆς τολμηρᾶς δυσφημίας τοῦ σαρακηνοπίστου καὶ ἰουδαίου φρονος. οὐ γὰρ ἦν χριστιανός, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ Πανλικιάνος ἦ, τό γε ἀληθέστερον εἰπεῖν καὶ οἰκειότερον, εἰδωλολάτρης καὶ δαιμόνων ὑπηρέτης καὶ ἀνθρωποθύτης. τὴν γὰρ 20

7—17 Theostericus l. l.

3 δεσμὸν CENLR. — 3. 4 καθολικὸν ἐπὶ λαοῦ BMR. — 5 κυρίον ABP Exc. de virt. τοῦ κυρίου rell. — 7 γὰρ φησιν ἰσχύουσιν PV. — 8 τις m. 2 ut vid. ex ti P τὴν B. — 9 μηδ' αὖ — ὀνομαζέσθαι om. L. — θεοτόκος αὐτῇ Exc. — 10 ὀνομαζέσθαι BCP et recc. nonnulli Exc. ὀνομαζεσθαι AEMV et recc. alii ὀνομαζέτω D (ὀνομαζεσθαι ἠθέλην Theost.). — βαλλάντιον MV βαλλάντιον Exc. — 13 ἐστὶν om. A Exc. et recc. quidam. — 14 ἡ om. C et recc. quidam; in recc. aliis m. 1 spr. vers. — ἡξίου λέγειν ὁ ἄθεος L et recc. quidam λέγειν ἡξίου ὁ ἄθεος recc. rell. — 15 ἐν αὐτῇ BCL Exc. — 16 διενήνοχε γυναικῶν N. — 18 πανλικιανός ER. — 20 τὴν μὲν γὰρ ELRV τὴν μὲν C.

7 καὶ παμβέβηλος om. P. — 9 τινά P. — 18. 19 χριστιανός ἀλλὰ χρυσιανός καὶ χρυσολάτρης ἢ τό γε ἀληθ. καὶ οἰκειότερον εἰπεῖν εἰδωλ. P.

πανάχραντον θεοτόκον καὶ τοὺς ἁγίους πάντας ὁ ἐναγῆς καὶ
 δύσθεος ἐκτρεπόμενος τὴν παρ' Ἑλλήσι τιμωμένην Ἀφροδίτην
 καὶ τὸν Διόνυσον ἐθρήσκειεν ὁ νέος Ἰουλιανὸς καὶ ἀνθρωπο-
 θυσίας αὐτοῖς ἀνέφερε πέρα τῆς πόλεως, ἔνθα τῆς ἁγίας
 5 ἦν ὁ ναὸς μάρτυρος Μαύρας, ὅνπερ ὁ μισάγιος ἐκδαφίσας
 καὶ φονευτήριον ποιήσας Μαῦραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ
 καὶ τὰς πρὸς τοὺς δαίμονας τελετὰς νύκτωρ ποιούμενος
 παῖδα κατέσφαττεν. καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγι-
 ασθὲν τοῦ Σουφλαμίου παιδάριον, ὅπερ ὁ δαιμονιώδης ἐν
 10 παραβύστῳ θύσας, ἐκδηλον ὁ θεὸς τοῖς πολλοῖς τοῦτο πε-
 ποίηκεν.

648 M. Τῶν δέ γε Σαρακηνῶν κατ' ἀλλήλων μαχομένων ἀκούσας
 ἐκστρατεύει πρὸς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ διὰ τὴν τοιαύτην
 πρόφασιν τε καὶ ἄδειαν προσλαβόμενος λόγῳ τοὺς συγγενεῖς
 15 αὐτοῦ Ἀρμενίους καὶ Σύρους αἵρετικούς εἰς τὸ Βυζάντιον
 μετέκτισεν, ὧν οἱ πλείους οἰκοῦντες ἐν τῇ Θράκῃ μέχρι νῦν
 Θεοπασχίται κατὰ Πέτρον εἰσὶ τὸν δαίλαιον.

647 M. Αὐτίκα γοῦν ἤρξατο ἀθρόως τε καὶ ἀοράτως γίνεσθαι
 σημεῖα ἐν τε τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις καὶ εἰς τὰ τῶν
 20 ἐκκλησιῶν ἱερά ἐνδύματα, σταυροὶ τινες ἐλαιώδεις πλεῖστοι.
 καὶ οὕτω κατέλαβεν ἡ θεομηνία τοῦ βομβῶνος, λοιμικὴ

4—11 Stephani Vita Stephani Migne 1170 C. — 12—17 cf. Theoph. p. 422, 11. — 18—p. 753, 15 cf. Theoph. p. 423, 5.

4 πέραν LR Exc. παρὰ M. — 4. 5 τῆς ἁγίας μαρτ. μ. ἦν ὁ ναὸς N et recc. quidam τῆς ἁγ. μάρτ. ἦν ὁ ναὸς μαύρας V et recc. rell. τῆς ἁγ. μαύρας ὁ ναὸς Exc. — 6 μαύραν E Exc. — 8 παῖδας P Exc. — 10 τοῖς πολλοῖς om. L Exc. — 12 γε om. N. — 16 μετέκτισεν codd. praeter V et recc. quosdam. — 17 Θεοπασχίται P Θεοπασχῆται BV Θεοπασχηταὶ A Θεοπασχεῖται (-τε C) CEN. — 18 ἤρξατο AP ἤρξαντο rell. — 21 βομβῶνος BCE μομβῶνος D βομβόνος M βόμβονος A.

7 τελετὰς καὶ συνθήκας P (συνθήκας Steph.) — 11 Alia quaedam add. P. — 12 κατ' om. P. — 19 σημεῖα om. P Theoph. — 21 θεομηνία P.

νόσος, οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τοῖς περιχώροις αὐτῆς δεινῶς ὀλοθρεύουσα. καὶ πρὸς τούτοις ἐγίνοντο καὶ φαντασίαι τινὲς εἰς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ δείματά τινα ἐξαίσια. γινόμενοι γὰρ ἐν ἐκστάσει ἐνόμιζον ξένοις τισὶ καὶ βριαρέοις προσώποις ὀδεύειν, οἳ καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ὡς φίλους δῆθεν προσαγορεύοντες διελέγοντο. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι γέγονεν. ἐν δὲ τῷ ἔαρινῳ καιρῷ μειζόνως ἐπέτεινεν ἡ νόσος, καὶ τῷ θερινῷ τοσοῦτον ἐξεκαύθη, ὥστε καὶ ὀλοκλήρους οἴκους τέλεον κλεισθῆναι, ὅθεν ἐκ πολλῆς περιστάσεως εἰς ἄλλογὰ τε καὶ ἀμάξας ἐπιστοιβάζοντες αὐτοὺς ἐξεκόμεζον. ἐν δὲ τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐνάστεια πάντα καὶ τὰ προάστεια μνήματα, ἔτι μὴν καὶ λάκκους ὀρυχθῆναι καὶ ἀμπελῶνας κατασκαφῆναι συνέβη καὶ ἔνδον τῶν παλαιῶν τειχῶν κήπους εἰς τὴν τοιαύτην προσχωρῆσαι ταφὴν τῶν ἀνθρώπων. σὺν πᾶσι δὲ τούτοις ἔφθασεν ἡ ὀργὴ καὶ εἰς τὸν ἀνέρον Ἀναστάσιον τὸν φατριάρχην, καὶ οἰκτίστῳ πάθει τῷ λεγομένῳ χορδαψῷ καταλύει τὸν βίον.

15—17 cf. Theoph. p. 427, 25.

3 καὶ φαντασίαι ABP Theoph. καὶ ante εἰς ins. V om. rell. — 5 βριαρέοις (-αίοις B) BCEV et A sed εἰ in lit. βρυαρέοις (-αίοις M) N βρυεροῖς R (βριεροῖς P βριεροῖς vel βριαροῖς codd. Theoph.). — 8 μειζόνως ABP Theoph. τοσοῦτον rell. — 8 καὶ τῷ—9 ἐξεκαύθη add. ABPV Theoph. om. rell. — 11 ἐπιστοιβάζοντες BEPV ἐπιστυβάζοντες ACLN ἐπιστοιβάζοντες recc. plerique. — αὐτοὺς om. N. — 12 ἐνάστια πάντα MP ἐναστέιαπαντα A ἐν ἄστει ἅπαντα BEV. — 13 καὶ ἔνδον τῶν ABP καὶ τοὺς ἔνδον τῶν N Theoph. καὶ τοῦ ἔνδον τῶν CE καὶ τῶν ἔνδον V καὶ τοὺς τῶν ἔνδον τῶν R. — 14 τὴν om. CDERV. — προσχωρῆσαι B et recc. plerique Theoph. — 15 σὺν πᾶσι B σὺμ-πᾶσι CER.

6 φίλοις P. — 10 Post κλεισθῆναι P e Theoph. add.: καὶ μηδὲ τοὺς ὀφείλοντας εἶναι τοὺς νεκροὺς ἐκφέρειν καὶ θάπτειν — 12 ἔτι μὴν καὶ κιστέρνας ἀνύδρους καὶ λάκκους P Theoph. — 13 καὶ πλείστας (sic) ἀμπελῶνας P Theoph. — κατασκαφῆναι om. P invito Theophane. — 15 σὺν πᾶσι — 17 βίον om. P et p. 754, 2 post πολλοῦ pergit: παντὸς οὖν οἴκου ἐκ τῆς τοιαύτης διαφθαρέντος συμφορᾶς διὰ τὴν μυσαρὰν αἵρεσιν τοῦ παλαμναίου

Ὁ δέ γε τύραννος βασιλεὺς τὴν πόλιν ἐάσας τὴν Νικομήδειαν καταλαμβάνει καὶ ἐκεῖσε διέτριβε μέχρι πολλοῦ. ἐπανελθὼν δὲ σύνοδον συναθροίζει κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐν Βλαχέρναις, ἐν ᾗ πολλὰ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ
 5 Χριστοῦ αὐτοῦ κενολογήσαντες οἱ ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης καὶ τὰς μιαιφὰς χεῖρας εἰς ὕψος ᾄσαντες καὶ ἀλαλάξαντες ἔρρηξαν τὴν ἐλεεινὴν φωνὴν ἐκείνην λέγοντες· σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ὅτι σύ, βασιλεῦ, ἐλυτρώσω ἡμᾶς ἐκ τῶν
 649 M. εἰδώλων. ὃ τῆς ἐσχάτης καὶ τολμηρᾶς αὐθαδείας καὶ ἀπο-
 10 νοίας καὶ βλασφημίας τῶν χριστομάχων καὶ ἱεροκαπήλων καὶ τῆς ἀκολάστου γλώσσης αὐτῶν καὶ γνώμης ἀγνώμονος. εἰ γὰρ ὁ τῆς ἀσεβείας πρόμαχος οὗτος αἷτιος τῆς εἰδώλων καθαιρέσεως, μάτην ἄρα γέγονεν ἡ ἐνανθρώπησις Χριστοῦ, κενὴ δὲ καὶ ἡ τῶν ἀποστόλων διδασκαλία. φυσηθεὶς οὖν
 15 ὁ δεῖλαιος ἐπὶ τῇ ἀπηχεστάτῃ φωνῇ ταύτῃ προσέθετο καὶ

1—2 cf. Nicephori Patr. Antirrhet. III cp. 65 Migne Tom. 100, 496 B. — 3—14 Stephani vita Stephani Migne 1120 D. sqq. — 14—p. 755, 4 cf. Theoph. p. 428, 2.

1 γε om. AR. — 7 ἐκείνην φωνὴν MV φωνὴν om. rec. nonnulli. — 10 καὶ βλασφημίας om. LP. — 11 γνώμης αὐτῶν καὶ γλώσσης D γνώμης αὐτῶν καὶ γνώμης (sic) R. — καὶ ἀγνώμονος C om. D. — 12 πρόμαχος PR πρόταρχος AEN προύταρχος L πρόταρχος BCV (eadem varia lectio in codd. Stephani). — τῆς τῶν εἰδώλων ALR. — 13 χριστοῦ ABP τοῦ χριστοῦ rell. — 14 φυσηθεὶς A et rec. nonnulli φυσιωθεὶς V φυσιοθεὶς rec. quidam.

καὶ ἀναστασίου τοῦ ἀνιέρου τεθνηκότος οἰκτίστω πάθει τῷ λεγομένῳ χορδαπῶ κόπρον διὰ στόματος ἐμείσαντος κωνσταντίνος κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων παράνομον συνέδριον ἀρροσίαν ἐπισκόπων ἐν Βλαχέρναις ἐποίησεν ἐν ᾗ (sic) κ. τ. λ. (= Theoph. p. 424, 1 et 427, 25). — 1 βασιλεὺς om. P. — ἐάσας καὶ εἰς νικ. ἀπελθὼν ἐκεῖσε P. — 14 καὶ κενὴ τῶν ἀποστόλων ἡ διδασκαλία P. Tum addit: ὅθεν εἰκότως ἀνεθεματίσθησαν καὶ ἀπεργάγησαν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἁγίων θρόνων ὡς ἄχρηστα μέλη καὶ σεσηπότα διὰ τὴν τοιαύτην θεομαχίαν. et persequitur: καὶ οὕτως ὁ βέβηλος φυσηθεὶς ἐπὶ.

12 πρόμαχος de Boor: πρόταρχος, quod praebent codices praestantissimi, recte defend. Praechter, Byz. Zeitschr. 15, 319.

ἕτερον παρανομίας εἶδος. ἀνελθὼν γὰρ ἀθέσμως καὶ ἀνιέρως ἐν τῷ ἄμβωνι χειροκρατῶν Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον τοῦ Συλλαίου γενόμενον ἐξεφώνησε μετὰ κραυγῆς μεγάλης· Κωνσταντίνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη, ποιήσας αὐτὸν δῆθεν πατριάρχην ὁ πεφενакисμένος καὶ ματαιόφρων ἐξ ὑποβολῆς τῶν ἀνιέρων καὶ χριστεμπόρων. περὶ ὧν δικαίως ἂν λέξειεν ὁ μὲν Ἰεζεκιήλ· τάδε λέγει κύριος· οἱ ἱερεῖς ἡθέτησαν νόμον μου καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἁγία μου. ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ οὐ διέκρινον. ὁ δὲ μέγας Δανιήλ ἐμβριθέστερον στήλιτεύσειε φάσκων· ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἳ ἐδόκουν τὸν λαὸν κυβερνᾶν. ὄντως γὰρ ἀληθῶς οὗτοι συνέλαβον πόνον καὶ ἔτεκον ἀνομίαν, ἐπειδὴ τὰ τῇ ἱερωσύνῃ καὶ τοῖς θείοις κανόσιν ἀνακείμενα λαϊκοῖς χαριζόμενοι ἐπέτρεπον ἐπιτελεῖν. καὶ θαυμαστόν γε οὐδέν. εἰ γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατῆσαι διὰ τῆς πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτοῦ εἰκόνα ὕβρεως καὶ καθαιρέσεως οὐ πεφρίκασιν, πῶς ἂν τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ ἐφείσαντο; τίς οὖν οὐκ ἐκπλαγείη καὶ φρίξειεν ἀκούων καὶ βλέπων τὸν ἀσπιδοφόρον ἱεροθέτην καὶ τὸν πολέμοις ἐσχολακότα καὶ φόνοις ἱεροτελεστήν. ἀλλ' 20

7 Ez. 22, 26. — 11 Susanna v. 5. — 13 Psalm. 7, 15. — 18—20 Steph. vita Stephani Migne 1112 C.

1. 2 ἐν τῷ ἄμβωνι ἀθέσμως καὶ ἀνιέρως recc. quidam ἐν τῷ ἄμβωνι om. N. — 2 συλλαίου CP et recc. quidam συλλέου N et recc. plerique συλαίου ABÉV. — 13 τῆς ἱερωσύνης BCER. — 19 ἀσπιδοφόρον AEP Steph. ἀσπιδηφόρον BRV ἀσπιδιφόρον CD ἀποδιφόρον M. — 20 ἐσχολακότα πολέμοις N. — ἱεροτελεστήν V et recc. quidam ἱεροτελεστήν E om. M.

1 ἑτερόν τι παρ. εἶδος ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς Θεοστυγοῦς αὐτοῦ ψυχῆς δραῖσαι. παραχρήμα γὰρ ἀνελθὼν ἀθέσμως P. — 3 ἐξεφώνησε] ἔφη P. — μεγάλης om. P (μεγάλῃ τῇ φωνῇ Theoph.). — 11 ἀνομία ἐκ βαβυλῶνος ἐκ P. — 14 χαριζόμενοι καὶ ὑπὸ φιλαρχίας πιεζόμενοι δυσσεβῶς ἐπέτρεπον P. — 15 ἐπιτελεῖν om. P. — 20 Post ἱεροτελεστήν permulta alia addit P e Stephani vita partim desumpta. Tum persequitur: ἀλλ' ὃ γε τῶρ' ἀννός δν-

οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ ἄξια τῆς χειροτονίας αὐτοῦ εἰς
 650 M. τὸν χειροτονηθέντα ὑπ' αὐτοῦ διεπράξατο ἔργα. μαθὼν γὰρ
 ἀκριβῶς ὁ ἀλάστωρ, ὅτι κρατήσας ὁ πατριάρχης αὐτοῦ τὰ
 τίμια ξύλα πολλοὺς ἐπληροφόρησε λέγων· μὰ τὸν προσηλω-
 5 θέντα εἰς ταῦτα κύριον, οὕτω μοι εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι·
 οὐκ ἔστι θεὸς ὁ Χριστός, διὰ τοῦτο οὐδὲ τὴν Μαρίαν ἔχω
 θεοτόκον, ἐξεμάνη σφόδρα κατ' αὐτοῦ ὥς τὸ μυστήριον τῆς
 βλασφημίας αὐτοῦ θριαμβεύσαντος, καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ πολλὰς
 πληγὰς ἐθριάμβευσεν αὐτὸν ἐπὶ λαοῦ καὶ ἵπποδρομίας ἐμ-
 10 παιζόμενον, ἐμπτυόμενον, συρόμενον. εἴτα ἀσφαλισάμενος
 αὐτὸν ἐν τινι τόπῳ ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν πατρικίους καὶ
 φησιν· τί λέγεις ἄρτι περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς συν-
 ὁδοῦ ἧς ἐποίησαμεν; ὁ δὲ ματαιωθείς ταῖς φρεσὶ καὶ οἰό-
 μενος αὐτὸν πάλιν ἐξευμενίσασθαι ἀποκριθεὶς εἶπεν· καλῶς
 15 πιστεύεις καὶ καλῶς τὴν σύνοδον ἐποίησας. οἱ δὲ ἐπιγελά-
 σαντες τῇ αὐτοῦ ἀνοίᾳ εἶπον· ἡμεῖς τοῦτο καὶ μόνον ἠθέ-
 λομεν ἀκοῦσαι παρὰ τοῦ μικροῦ σου στόματος. ἀπὸ δὲ τοῦ
 νῦν ἄπελθε εἰς τὸ ἀνάθεμα καὶ εἰς τὸ σκότος. παραχοῆμα

11 — p. 757, 3 cf. Theoph. p. 442, 1.

3 αὐτοῦ om. N. — 8 βλασφημίας] βασιλείας CR. — 9 ἵππο-
 δρομίου AR(P).

τως καὶ αὐθάδης ταῦτα παραγραφάμενος καὶ τὸν ὁμάνυμον
 αὐτοῦ χειροτονήσας, ὥς ᾤετο, δεινῶς ὕστερον ἐξεμάνη κατ' αὐτοῦ
 ὥς τὸ μυστήριον τῆς βλασφημίας αὐτοῦ θριαμβεύσαντα. μαθὼν
 γὰρ ἀκριβῶς ὅτι κρατήσας τὰ τίμια ξύλα κ. τ. λ. *usque ad v. 7*
 θεοτόκον. διὸ τοῦτον ὁ μαιφόνος μετὰ πολλῶν ἐμπαιγμῶν καὶ
 μαστίγων ἐπὶ λαοῦ καὶ ἵπποδρομίου ἐκπομπεύσας ἀποστέλλει πρὸς
 αὐτὸν πατρικίους καὶ φησὶν· τί λέγεις ἄρτι κ. τ. λ. (v. 12). —
 6 καὶ διὰ τοῦτο P. — 14 ἐξευμενίσασθαι· καλῶς, ἔφη, πιστεύεις P.
 — 15. 16 ἐποίησας. οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἡμεῖς P Theoph. —
 18— p. 757, 4 ὃν καὶ παραχοῆμα καρατομήσαντες τὴν μὲν κεφαλὴν
 αὐτοῦ ἐν τῷ φόρῳ ἐκρέμασαν, τὸ δὲ σῶμα ἐκ τῶν ποδῶν σχοι-
 νίῳ (δῆσαντες καλῶδίῳ τὸν πόδα Theoph.) σύραντες ἔρριψαν εἰς
 τὰ πελαγίον, ἐνθα ἦν ὁ τοῦ ἁγ. μάρτ. πελ. ναὸς κ. τ. λ. (Steph.) P,
qui post Πελαγίου p. 757, 5 addit: πολλοὶ γὰρ τῷ φόβῳ τοῦ
δυσμενοῦς ἐπαμφοτερίζοντες μετὰ διπλῆς τὴν ὁμολογίαν τῆς
πίστεως εἶχον. Tum alia sequuntur theologica.

δὲ ἐξαγαγόντες αὐτὸν ἀπεκεφάλισαν, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν τῷ Φόρῳ ἐκρέμασαν, τὸ δὲ σῶμα σύραντες ἔρριψαν εἰς τὰ Πελαγίου, ἔνθα πρώην μὲν ὑπῆρχεν ὁ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πελαγίου ναός, ὃν ὁ θεομισῆς καταλύσας καὶ τάφον καταδίκων ποιήσας ἐκάλεσε τὰ Πελαγίου. οὕτως οὖν 5 τὸν ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντα καὶ δοξασθέντα φατριάρχην τιμήσας ἀντιχειροτονεῖ πάλιν τὸν εὐνοῦχον Νικήταν καὶ Σκλάβον.

Οὕτω δὲ καὶ Πέτρον τὸν ἱερὸν στυλίτην μὴ πεισθέντα ^{651 M.} τοῖς πονηροῖς αὐτοῦ δόγμασι πολλὰ βασανίσας εἰς τὰ Πελα- 10 γίου συρόμενον ζῶντα ριφῆναι προσέταξεν. ὡσαύτως μὲν οὖν καὶ τὸν θεῖον Στέφανον ἐν τῇ ἀκρωρεῖα τοῦ ὄρους Ἀὔξεντίου τοῦ θεοφόρου ποιήσαντα ἔτι μ' ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ πολλὰ τιμωρήσας ἐπέτρεψε συρέντα ριφῆναι εἰς τὰ Πελαγίου ὥς οὐ μόνον ἀντιπίπτοντα καὶ μαχόμενον αὐτοῦ τῇ κακο- 15 δοξίᾳ, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μεταφέροντα πρὸς τὸν μονήρη βίον καὶ καταφρονεῖν πείθοντα βασιλικῶν ἀξιομάτων καὶ χρημάτων. καὶ ἦν ἰδεῖν κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν θρηῖνος ἐπὶ θρηῖνον καὶ οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ παρὰ τῶν εὐσεβούντων, παρὰ δὲ τῶν ἀσεβούντων ἱερὰ πατούμενα καὶ σκευὴ μεταποιούμενα 20 ἐκκλησίας τε ἀνορτυτομένας καὶ θείας εἰκόνας κατασπωμένας.

3—5 Stephani Vita Stephani Migne 1177 C. — 5—8 cf. Theoph. p. 440, 12. — 9—11 cf. Theoph. p. 442, 19. — 11—17 cf. Theoph. p. 436, 26 Niceph. Brev. p. 72. — 18—21 Stephani Vita Stephani Migne 1112 D.

1 αὐτὸν ἔξω ἀπεκ. N. — 10 τοῖς αὐτοῦ πονηροῖς RV. — 18 πόλιν καὶ χώραν BCMPR χώραν καὶ πόλιν ADELRV Steph. — θρηῖνος ABP Steph. θρηῖνον rell. — 21 κατασπωμένας AP ἀνασπωμένας B πατουμένας rell.

8 P add.: ἀλλ' ὃ τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας καὶ ἀπανθρωπίας τοῦ ἀτασθάλου. πῶς οὐκ αἰδέσθη τὴν ἁγίαν κολυμβήθραν. δύο γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεξιόμενος ἦν ἐκ τῆς τρίτης γυναικός (Theoph. p. 442, 13). — 11 συρόμενον ἐκ τῶν ποδῶν ζῶντα P (Theoph.). — μὲν οὖν] γε μὴν P. — 19 εὐσεβούντων μὲν P. — 20 παρὰ-τούμενα P. — 21 Post κατασπωμένας P add. ex Steph. vita 1113 A:

πολλῶν τοίνυν ἀρχόντων καὶ στρατιωτῶν διαβληθέντων εἰκόνας
 προσκυνεῖν διαφόροις τιμωρίαις καὶ πικροτάταις αἰκίαις τού-
 τους ὁ τρισάθλιος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς παραδούς κατὰ
 Βουλγάρων ἐστράτευσεν, καὶ ἐξοπλίσας ἐκ τῶν θεμάτων γε-
 5 λάνδια δισχίλια ἑξακόσια ἐπὶ Ἀχελὸν ἀπέστειλεν. ἐν δὲ ταῖς
 ἀκταῖς προσορμισθέντα, καὶ τοῦ βορρᾶ βιαίως πνεύσαντος,
 ἅπαντα μικροῦ δεῖν συνετροίβησαν, καὶ ἐπνίγη λαὸς ἀνα-
 ρίδιμτος. ὅπερ μαθόντες οἱ Βούλγαροι πόλεμον πρὸς αὐτὸν
 συνάπτουσι καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ δεινῶς συγκόπαντες, ὅπ-
 10 ἔστρεψε μετ' αἰσχύνης μεγάλης καὶ ἥττης.
 652 M. Ἐφ' ὧν χρόνων γέγονε ψυχὸς μέγα καὶ πικρότατον, ὥστε
 καὶ τὴν ἀρκτῶραν τοῦ Πόντου παράλιον ἐπὶ μίλια ρ' ἀπο-
 λιθωθῆναι τὸ πέλαγος ἐκ τοῦ κρύους καὶ ἐπὶ πήχεις λ' τὸ
 βάθος. οὐπερ ἐπιχιονισθέντος, ἠϋξήθη ἐπ' ἄλλας κ' πήχεις,
 15 ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῇ ξηρᾷ καὶ πεξοπο-
 ρεῖσθαι ὑπερθεῖν τοῦ κρύους ὑπὸ ἀγρίων τε καὶ ἡμέρων
 ζώων. τῷ δὲ Φευρουαρίῳ μηνὶ κατὰ θεοῦ κέλευσιν τοῦ

1—10 cf. Theoph. p. 437, 9. — 11—p. 759, 15 cf. Theoph.
 p. 434, 6.

5 δισχίλια ABCP Theoph. δισχίλια corr. ex χίλια E χίλια
 rell. — Ἀχελὸν (τὸν Ἀχελὸν A) AN Ἀχελῶν BR Ἀχελῶν CEV
 Ἀγγιλῶν P m. 1, sec. m. in Ἀγγιάλον mut. — 7 ἐπνίγησαν D
 ἐπλήγη B. — 9 αὐτοῦ] αὐτῶν ER. — συγκόπαντες δεινῶς N.
 — ὑπέστρεψε ABP ὑπέστρεψαν (ἀπ. N) rell. — 11 καὶ πικρό-
 τατον om. N. — 13 ἐκ τοῦ κρύους ABP Theoph. om. rell. —
 14 χιονισθέντος R ἐπιχιονισθέντος P (ἐπιχιονισθέντος Theoph.).
 — ἠϋξήθη BGM. — ἐπὶ ἄλλας BDR ἐπάλας C.

ἐν πελέκει (πέλεκι cod. πέλνκι Steph.) καὶ λαξευτηρίῳ κατὰ τὸ
 εἰρημένον (Psalm. 73 [74], 6; 7) καὶ ἐμπυριζομένας ἐπὶ τὸ ἀγια-
 στήριον τοῦ θεοῦ, ἀντιζωγραφούμενα δὲ ὕρνεα καὶ θηρία παν-
 τοῖα. (ib. 1120 C): καὶ γὰρ ἀλογία καὶ ἀσεβεία συζῶντες ἀναμέσον
 ἀγίου καὶ βεβήλου καὶ καθαροῦ καὶ ἀκαθάρτου διαστεῖλαι παν-
 τελεῶς οὐ διέγνωσαν (Ez. 22, 26). — 4 χελάνδια m. 2 corr. ex
 χελάν P. — 7 ἀναρίθμητος] ἀμύθητος P. — 8 μαθόντες m. 2 ex
 μαθῶν P. — 9 ἀνάπτουσι P. — 10 *Alia quaedam e Theophanis
 chronographia excerpta add.* P. — 12 παράλιον P (παράλιον
 Theoph.).

τοιούτου πάγους εἰς πλεῖστα καὶ ὀροφανῇ τμήματα διαιρε-
θέντος, καὶ τῇ τῶν ἀνέμων βίᾳ ἐπὶ Λαφνουσίαν καὶ τὸ
Ἱερὸν κατενεχθέντων, οὕτω διὰ τοῦ Στενοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν
ἔφθασαν ἀκκείθεν μέχρι τῶν νήσων καὶ Ἀβύδου πᾶσαν τὴν
παράλιον ἐπλήρωσαν ἔχοντα καὶ ζωὰ διάφορα προσπεπηγμένα 5
ἡμερὰ τε καὶ ἄγρια. διὸ πᾶς ὁ βουλόμενος ἀπὸ Σοφριανῶν
εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα καὶ εἰς τὴν πόλιν, ἀφ' ἧς πάλιν
εἰς Χρυσόπολιν, ὡς διὰ ξηρᾶς ἐβάδιζεν. ἐκ δὲ τῶν μεγάλων
ἐκείνων τμημάτων δύο προσραγέντων, τὸ μὲν τῇ σκάλα τῆς
Χρυσοπόλεως, τὸ δὲ τῷ τείχει τῆς πόλεως, ἡ μὲν συνετρίβη, 10
τὸ δὲ μεγάλως ἐκ τῶν θεμελίων ἐδονήθη μετὰ τῶν ἔνδοθεν
πλησίων οἰκημάτων. ὅπερ οὖν τμήμα διαιρεθὲν εἰς τρία καὶ
ἀπὸ τῶν Μαγγάνων ἕως τοῦ Βοοσφορίου τὴν πόλιν δια-
ζῶσαν ὑπερεῖχε πολὺ τῷ ὕψει τὰ τεῖχη. ταῦτα θεωροῦντες 653 M.
οἱ τῆς πόλεως καὶ διαποροῦντες ἐθρήνουν ἀπαρηγόρητα. 15

Ἐν οἷς καὶ πλάνη γέγονε περὶ τοῦ πάσχα, καὶ παρηλ-
λαγμένως τῆς ἀκριβείας τῶν ὀρθοδόξων οἱ παράπαιστοι
πασχάσαντες ὕστερον ἐπιγνόντες τὴν ἑαυτῶν πλάνην ἡσχύ-
νοντο. καὶ τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ δρόμος ἀστέρων γέγονεν ἐν
τῷ ἁέρι, καὶ κατεσπῶντο πρὸς τὴν γῆν, ὡς τοὺς ὀρῶντας 20
νομίζειν εἶναι συντέλειαν. αὐτίκα δὲ καὶ ἀνχμὸς ἐγένετο
πολὺς καὶ λιμὸς μέγας, ὡς ξηρανθῆναι πηγὰς καὶ ποταμούς,
καὶ πρᾶθῆναι τὸν μόδιον τῆς κριθῆς ἐν τῇ πόλει νομισμά-

16—19 cf. Theoph. p. 431, 13. — 19—22 cf. Theoph. p. 435, 5.
— 23— p. 760, 1 cf. Theoph. p. 419, 25.

2 τῷ ἱερῷ A τοῦ ἱεροῦ R. — 4 μέχρι om. N. — πᾶσαν τὴν
παράλιον γῆν R πᾶσαν παράλιον τὴν γῆν G. — 9 ἐκείνων τμη-
μάτων ABDLP τμημάτων ἐκείνων tell. — 10 Χρυσοπόλεως] ἀκρο-
πόλεως Theoph. — 12 οὖν om. N. — 13 βοοσφορίου B βοοσφό-
ρον DR φωσφορίου M. — διαζῶσαντα BR διασείδαντα G. —
14 τὰ τεῖχη τῷ ὕψει ARV. — 16 καὶ ante πλάνη om. EG. —
καὶ περὶ CGV. — 17 τῆς ἀκριβείας τῶν ὀρθοδόξων om. N.

7 μάμαν P. — 8 ἀκωλύτως ὡς P Theoph. — 10 τῆς πόλεως
om. P Theoph. — 14 ταῦτα δὲ θεωρ. P. — 21 ἀνχμὸς P.

των ββ'. ἐν δὲ τῇ Συρίᾳ γέγονε σεισμός μέγιστος καὶ πολλὴ
 πτώσις, ὥστε αἱ μὲν τῶν πόλεων ὀλοκλήρως ἡδαφίσθησαν,
 αἱ δὲ ἐξ ἡμισείας, ἕτεραι δὲ ἀπὸ τῶν ὀρείων εἰς τὰ ὑπο-
 κείμενα πεδία σὺν τῶν τειχῶν καὶ τῶν οἰκημάτων ἄρδην
 5 μετέστησαν ἀβλαβεῖς ὡς ἀπὸ μιλίων ββ'. ἡ δὲ γῆ τῆς Με-
 σοποταμίας ἐπὶ μίλια γ' σχισθεῖσα καὶ ἕτεραν ἀναβράσασα
 λευκὴν καὶ ἀμώδη γῆν, ἀνῆλθε παραδόξως ἐκ μέσου ταύ-
 της ἡμίονος ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγγομένη καὶ προμηνύουσα
 ἐπιδρομὴν ἔθνους· ὅπερ καὶ γέγονε μετ' ὀλίγον.

10 Ὁ δὲ τύραννος καὶ ἀλάστωρ ἐξελθὼν μετὰ ταῦτα πάλιν
 655 M. κατὰ Βουλγάρων καὶ δεινῶς κατὰ τῶν σκελῶν ἀνδρακωθείς
 καὶ πυρετῷ λάβρῳ καὶ διακαεῖ συσχεθεὶς κατὰ τὴν Ἀρκα-
 διούπολιν ἀνέστρεψεν ἐγκλίνιος, καὶ ἐλθὼν ἐν Συλιμβρίᾳ καὶ
 ἐμπλοῖσας μέχρι τοῦ Στρογγύλου καστελλίου θνήσκει ψυχῇ
 15 καὶ σώματι βοῶν καὶ λέγων ὅτι· ζῶν πυρὶ ἀσβέστῳ παρεδό-
 θην διὰ τὴν Μαρίαν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν ὑμνεῖσθω καὶ τι-
 μάσθω.

656 M. Περὶ οὗ καὶ ὁ θεῖος Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως

1—9 cf. Theoph. p. 426, 17. — 10—17 cf. Theoph. p. 448, 12. —
 18—p. 762, 17 Niceph. Antirr. III cp. 70 Migne Tom. 100, 504 B.

1 δὲ τῇ CNP δέ γε τῇ rell. — μέγας BN. — 3 ὀρείων scr.
 e Theoph. qui ὀρεινῶν habet. ὀρέων B ὀρίων (ὠρ. M) ACELNPNV
 ἀερίων R ἀγρίων G. — 4 σὺν] μετὰ G. — σὺν τοῖς τείχεσι καὶ
 τοῖς οἰκήμασι V. — 12 λάβρῳ BRV. — 13 συλιμβρία AP σιλιμ-
 βρία B σηλιμβρία R σνλιμβρία C σηλυμβρία EG συλλιβρία D
 σιλιβρία M σιλνβρία V. — 14 ἐμπλοῖσας DEP ἐμπλοήσας C εὐ-
 πλοήσας V εὐπλωῖσας M ἐκπλοῖσας ABR. — στρογγύλου AEPRV
 στρογγίλου M στρογγυλοῦ rell. — καστελίου BCV. — 16 ὑμνεῖ-
 σθω καὶ τιμάσθω ABP τιμάσθω καὶ ὑμνεῖσθω rell.

12 ἀρκαδίον πόλιν P. — 17 P add. ex Theoph.: καὶ οὕτως
 ὁ θεήλατος καὶ δυσμενής τε καὶ ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ χριστοῦ
 καὶ τῆς παναχράντου μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἁγίων πάντων κατ-
 ἔλυσε τὸν βίον πολλοῖς χριστιανῶν αἵμασι μεμολυσμένος καὶ δαι-
 μόνων ἐπικλήσεσι καὶ θυσίαις καὶ μέντοι καὶ μυσαραῖς πράξεσιν
 ὁ ἐξάριστος. καὶ γὰρ παντοίοις ὑπερακμάσας κακοῖς οὐχ ἦττον
 ᾤφθη διοκλητιανοῦ καὶ Ιουλιανοῦ καὶ τῶν πάλαι δυσσεβῶν καὶ
 τυραννῶν.

τοιιάδε φησίν· ἐπειδὴ δὲ τινὰ παρὰ τοῖς χριστομάχοις περι-
 θρυλλεῖται, ἅπερ αὐτοῖς ὁ τοῦ ψεύδους πατήρ ἐμπνεύσειεν,
 φέρε καὶ ταῦτα διασκεψόμεθα. καταψεύδονται γὰρ διὰ τὴν
 εἰς Χριστὸν καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ὕβριν χρόνους μηκί-
 στους καὶ παρατεταμένην ζωὴν καὶ βίον εὐπαθῆ μεμετρῆσθαι 5
 τῷ Μαμωνᾷ, καὶ εὐημερίας εἰς ἄκρον ἐλάσαι, νίκας τε κατὰ
 βαρβάρων αὐτῷ καὶ ἀνδραγαθήματα ὡς πλεῖστα ἐπιγράφον-
 τες, ἃ τοῖς σώφροσιν οὐδὲ εἰς ἀκρόασιν ἔρχεσθαι δίκαιον.
 ὡς δ' ἂν τῶν ἀπλουστέρων ἢ ἀμαθεστέρων τινὰς τοῖς ἐκ
 τῆς ἀπάτης ἀναπλασμοῖς μὴ βλέπτειεν, τούτων διευθύνον- 10
 τες ἕκαστα κενοῖς λόγοις ἑαυτοὺς φενακίζοντας ἀποφῆναι
 τοὺς ματαιόφρονας. ὅτι μὲν γὰρ ὁ βίος ἐκείνου πᾶναισχυρος
 γέγονε βδελυκτὸς τε θεῷ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις τοῖς
 εὐσεβέσιν ὑπῆρχεν οὐκ ἀσυμφανές. καὶ γὰρ εἰς τὰ σαρκὸς
 πάθη κατασυρόμενος καὶ τοῖς ἀπηγορευμένοις βαρβάροις καὶ 15
 Ἑλλῃσι σῶμα καὶ ψυχὴν ὁ δαίμων ἐμμοιλιούμενος τὴν τῶν
 ἀλόγων ζώων παρήλασε κτηνωδίαν. καὶ ταῦτα οὐκ ὀλί-
 γιστοι τῶν ὑπηρετησαμένων αὐτῷ μέχρι δεῦρο περιόντες
 ἀπαγγελλέτωσαν, μεθ' ὧν καὶ τᾶλλα δῆ, ἃ περὶ τὸ σῶμα
 αὐτῷ ἀπῆνται. πόνοις γὰρ καὶ ἀλγηδόσιν ἀρρήτοις, οἷα 20
 εἰκὸς τοὺς ἡλκωμένους πᾶσχειν, βαλλόμενος πονηρῶς ἄραν

5 μεμετρεῖσθαι AB μὴ μετρεῖσθαι R μετρεῖσθαι (-σθω M)
 GM ἐκμετρεῖσθαι P (ἐκμεμετρησθαι Nic.). — 7 ὡς om. AB. —
 ἐπιγράφοντες αὐτοῖς σώφρ. οὐδὲ C ἐπιγράφοντες αὐτοῖς ἃ οὐδὲ G
 ἐπιγράφονται αὐτοῖς σώφρ. ἃ οὐδὲ R. — 8 σωφρονοῦσιν A σω-
 φροεῖν C. — 11 φενακίζοντες (φαίν. R) AGR. — ἀποφίνομεν
 AC ἀποφαίνομεν R ἀπεφῆναμεν M. — 12 ὁ ἐκείνου βίος B
 ὁ ἐκείνου (om. βίος) G οὐν ἐκείνου (om. βίος) R qui pro πάν-
 αισχυρος exhibent πάν αισχυρόν. — 14 καὶ γὰρ εἰς ABP et recc.
 quidam Nic. καὶ γὰρ καὶ εἰς rell. praeter E, in quo καὶ posterius
 supra vers. adscr. — 15 καὶ Ἑλλῃσι] Ἑλληνισιν R om. G. — 17 ὀλί-
 γοστοὶ DV ὀλίγοι B ὀλίγοις R ὀλίγοις τοῖς A. — 19 δὴ &] δι' & ER
 διὰ A δεινὰ B τὰ V. — 20 ἀπῆνται C m. 1 ἀπῆντησε G et C m. 2
 ἀπῆντα BV Nic. κατήντησαν R. — 21 ἡλκωμένους B ἡλκωμένους
 (ἡλ. A) ADV εἰλκωμένους (εἰλ. M) CGMP. — πονηρῶς ENRV.

13 γεγωνὸς P Nic. — βδελυκτὸς καὶ θεῷ καὶ ἀγγέλοις ἀνθρώ-
 ποις τε τοῖς εὐσ. καθίστη P Nic.

καὶ ἀνηκέστως διέκειτο, καὶ τινα τῶν μελῶν ὑπὸ τῆς ἐλκώ-
 σεως καὶ διαβρώσεως ἀπερρυηκότων αὐτῷ ἐλεεινῶς ἀπη-
 χρεῖωτο. συνεχέστατα δὲ ὑπὸ τῶν ἐρινύων ἐκδειματούμενος
 πικρῶς τε καὶ ἀῦπνως πολλάκις τὸν νυκτερινὸν χρόνον διή-
 5 νυεν. παρείσθω τὰ νῦν λέγειν τὸ τῆς διαίτης ἀηδὲς τε καὶ
 αἰσχιστον· ὅπερ γὰρ ἂν προσάραται βρώσεως οὐ τέλεον κατα-
 657 M. ποθὲν παρὰ τοὺς ἐμέτους ἔφθιανεν ἐκκρινόμενον. τὸ δὲ περὶ
 τοὺς ὑπηρετουμένους ἰταμὸν καὶ θηριῶδες τοῦ τρόπου καὶ
 τῆς ὑπηρεσίας τὸ δυσαχθέστατον ποῖα ἂν τις εἴποι τὰ φέ-
 10 ροντα σώματα; μάλιστα γὰρ ἐκάστης ἡμέρας πολλαῖς κατα-
 ξαίνων αὐτῶν τὰ νῶτα καὶ τὰς ὄψεις παίων πύξ καὶ λὰξ
 ἐναλλόμενος οὐδὲν τῶν σαρκοβόρων θηρίων φιλανθρωπότε-
 ρον ἔπραττεν, ἐκτομὰς δὲ μελῶν καὶ ὀφθαλμῶν πηρώσεις
 καὶ τᾶλλα ὅσα δεινὰ κολαστήρια καὶ σφαγὰς ἀδίκους ἀν-
 15 δρῶν ἀθῶων καὶ τοὺς διὰ πυρὸς πικροτάτους θανάτους,
 μάλιστα δὲ κατὰ τῶν ὀρθοδοξούντων, ἐπιδεικνύμενος, τί χρὴ
 καὶ λέγειν; οἱ γὰρ τῆς μανίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβείας ὑπ-
 ασπισταὶ καὶ δορυφόροι δῖνας μὲν ὥς πλείστας ἀνθρώπων
 ὁσίων ἀποτέμνοντες, ὥσπερ τὴν τοῦ προδρόμου πάλαι κεφα-
 20 λὴν Ἡρώδη προσέφερον, οὕτω καὶ τῷ ἐφ' ἡμῶν Ἡρώδη
 οἶον δῶρον ἡδὺ καὶ ἐπέραστον ἐκόμιζον ἐπὶ πίνακος. ὀφθαλ-
 μῶν γὰρ ἐξορύξεις καὶ γενειάδος ἐμπυρισμοὺς καὶ αἱμάτων
 ἐκχύσεις μαρτυροῦσιν οἱ μέχρι νῦν τὰ σύμβολα περιφέρον-
 τες, θανάτους δὲ βιαίους τῶν τοιούτων καὶ ἐξαισίους ὁ τῆς
 25 θαλάσσης βυθὸς ἐπίσταται, καὶ οἱ λίθοι κράζουσιν. ἃς δὲ

25 — p. 763, 20 Niceph. l. l. cp. 72 Migne 508 A.

3 ἐρινύων A ἐρινύων C ἐρρυνίων D ἐρινυνών BEM et recc.
 quidam ἐρινυνών recc. alii. — 6 πρὸς ἄραται (ἀρ. M) βρ. MP
 προσάρετο βρ. E et D m. 2 corr. προσαρατοβρώσεως A πρὸς ἀρετο-
 βρώσεως C πρὸς ἄριστον βρώσεως R. — 7 ἐμέτους AER. — ἐκ-
 κρινόμενος B ἐκκρινόμενος A κρινόμενον R. — 9 ποῖα CDGP
 et B, qui post εἴποι add. φωνή. ποῖας A πῶς RV (ὁποῖα Nic.).
 — 22 ἐμπυρισμὸς BP. — 23 μέχρι τοῦ νῦν G μέχρι καὶ νῦν R.
 — φέροντες BM. — 25 κράζουσιν CE παράζουσιν B.

11 πύξ δημοσία καὶ P.

περιπλάττουσιν αὐτῷ νίκας οἱ ἐμβρόντητοι καὶ λυσσώδεις
 ὁμόφρονες αὐτοῦ, ἵνα μιᾷς τῶν κρατίστων αὐτῶν ἐπιμνη-
 σθῶμεν, τοιαῦται εἰσιν. ἐπειδὴ παρεσκεύαστο πρὸς τὸ ἐν
 δυσμαῖς ὀκισμένον Σκυθικὸν ἔθνος ἀμύνασθαι, συναθροίζει
 πᾶν τὸ ὑπ' αὐτὸν στράτευμα, εἰς χεῖράς τε τοῖς πολεμίοις 5
 ἰὼν ὅποιον αὐτῷ τὸ τοῦ πολέμου τέλος κατάρθωτο μαρτυρεῖ
 τὰ φαινόμενα. μέχρι γὰρ καὶ τήμερον τὰ κατὰ τὴν Ἀχελὸν
 καλουμένην πόλιν κοῖλα καὶ πεδιάσιμα χωρία, ἃ τῶν ἀνηρη-
 μένων ἐδέξαντο τὰ κῶλα, σαφῶς ὑποδεικνύουσιν. ἔργον γὰρ
 τῆς Σκυθικῆς μαχαίρας ἅπαν σχεδὸν τὸ στράτευμα τῶν Ῥω- 10
 μαίων γέγονεν. εἰ δέ τι μικρὸν καὶ οὐ πᾶν ἀξιόλογον
 ἔδρασεν, τοῦτο ἐστίν. τοὺς γὰρ πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντας
 βαρβάρους ἀκηκοὺς περὶ τοὺς οἰκείους ἡγεμόνας διαστασιάζ-
 οντας καὶ πρὸς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἀσχολουμένους, λη-
 στρικώτερον πως μᾶλλον ἢ στρατηγικώτερον ὡς λήσων ἐπιῶν 15
 τοῖς τῆς Ἀρμενίας καὶ Συρίας χωρίοις τῶν ἐκείνη φρουρίων
 αἴρει ὁμολογία τῶν προσοικούντων καὶ ἐπὶ τὴν Θράκην
 αὐτοὺς μετήγαγεν. τοιαῦτα μὲν οὖν τὰ ἐκείνου ἀνδραγα-
 θήματα καὶ τὰ κατ' ἐχθρῶν σχεδιαζόμενα τρόπαια, τοιαῦτα 658 M.
 δὲ καὶ τὰ κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ εὐσεβείας νεανιεύματα. 20

2 αὐτῶν om. BCV Nic. — 5 ὑπ' αὐτὸν m. 2 ex ὑπ' αὐτῷ
 ut vid. P ὑπ' αὐτῶν C ὑπ' αὐτοῦ NR. — 6 κατάρθωτο ACEM
 κατάρθωται (κατόρθ. V et recc. quidam) RV. — 7 ἀχελὼν BDER
 ἄχελον C ἀγγιχάλον P (Nic.). — 12 ἔδρασαν R ἔδρασε P sed ε in
 fin. m. 2 in lit. — 14 καὶ πρὸς — ἀσχολουμένους om. EN. —
 ληστρικώτερον EN. — 15 λήσων DPV λησῶν C ληίσων B λύσ-
 σων M λυσσῶν AER. — 16 χωρίοις om. N spr. vers. add. E. —
 ἐκείνη P Nic. ἐνεκείνοις B ἐκείνοις rell.

9 ὑποδείκνυσι P Nic. — 10 τὸ om. P. — 16 καὶ Συρίας om.
 P Nic. — 17—18 προσοικούντων. οὐ γὰρ ἐχθρῶ (-ων cod.) ἄλλο-
 φύλῳ ὑπηγῆκε πάποτε, ἀλλὰ τούτους αὐτοὺς μόνους ἀρμενίους
 καὶ σύρους χριστιανούς ὑπάρχοντας διὰ λόγον καὶ ὀκνημοσίας
 ἐπὶ τὴν Θράκην μετήγαγεν. οὐ τὴν ἔφοδον οἱ σαρακηνοὶ γνόντες
 ἀπόμοιράν τινα ὀπλιτικῆς φάλαγγος ἐκπέμπουσι κατ' αὐτοῦ εἰς
 πεντακισχιλίους ἀνδρας ἡριθιμημένην, ὣν τὴν ὁρμὴν ἐπαισθόμενος
 αὐτίκα φυχὰς ἅμα τῷ σὺν αὐτῷ πλήθει ὤχετο, μηδὲ ὡς πλησιέ-
 στατα οἷός τε ὦν τούτοις γενέσθαι. τοιαῦτα κ. τ. λ. P Nic.

ἀπηναισχύντησε γὰρ κατὰ τε τοῦ θεοῦ μανεῖς καὶ κατὰ τῶν
 ἱερῶν ἀνδρῶν τῶν ὥσπερ αὐτῷ ἀναθήματα προσηκόντων.
 καὶ τὸ ἀγγελικὸν δὴ τοῦτο καὶ ἀποστολικὸν τοῦ μοναστικοῦ
 βίου σχῆμα βδελυττόμενος ὁ θεομισῆς τε καὶ βέβηλος ἐπώ-
 5 νυμον τῆς θεοσεβείας τὸ ἀμνημόνευτον αὐτοῖς ἐπέγραψεν
 ὄνομα. βδέλυγμα γὰρ ἁμαρτωλῶ θεοσέβεια, καὶ ὅσιος ἀκά-
 θαρτος παρὰ κακούργοις. οἷα δὲ εἰς αὐτοὺς τυραννίδι
 ἐπιῶν ὁ τύραννος ἔδρασεν, τίς ἄν, ὥς ἔφην, ἀξίως διηγῇ-
 σεται; τὰς τε γὰρ πρὸς θεὸν ἐπηγγελμένας αὐτοῖς ὁμολογίας
 10 καὶ συνθήκας ἀθετεῖν ἐκβιαζόμενος καὶ τὸ ἱερὸν σχῆμα ἀπορ-
 ρίψαντας τὸ τῶν λαϊκῶν ὁ παράνομος ἐνομοθέτησε μεταμ-
 φιέννυσθαι, τὰ δὲ εἰς δόξαν θεοῦ ἰδρυμένα μοναστήρια
 στρατιωτῶν οἰκητήρια καὶ ἱπποστάσια καὶ κοπρῶνας ὁ κο-
 πρόνους καὶ κοπρώνυμος πεποίηκεν. εἴτα πρὸς τῷ τέλει
 15 τῶν κακῶν καὶ τοῦ θεοστνγοῦς αὐτοῦ βίου γενόμενος καὶ
 πυρετῶν ὀξύτησι καὶ φλογώσεσι καταπιμπράμενος τῆς ἐκ-
 δεξαμένης αὐτὸν γεέννης προδήλως τὴν φλόγα προθεώμενος
 κατωπτρίζετο καὶ τοῦ ἀκοιμήτου σκώληκος τὰ δῆγματα σύν-
 τονόν τε καὶ γεγωνότερον ἐμβοῶν ἐνδεδεχέστατα τῆς γεέννης

1—11 Niceph. *l. l.* cp. 80 Migne 521 D. — 6 Sir. 1, 24. —
 Pr. 21, 15. — 12—14 Niceph. *ib.* cp. 64 fin. Migne 493 D. —
 14—p. 765, 6 Niceph. *ib.* cp. 71 Migne 505 B.

1 ἀπηναισχύντησε (-ισε CM) CLMPR. — 3 εὐαγγελικὸν BGV.
 — μοναστικοῦ AP Nic. μοναδικοῦ B μοναχικοῦ rell. — 7 εἰς
 αὐτοὺς ABPV Nic. πρὸς αὐτοὺς rell. — 8 διηγῆσθαι BD. —
 9 πρὸς τὸν θεὸν B παρὰ θεῷ R. — 12 θεοῦ ABELP τοῦ θεοῦ
 CRV om. N. — 16 ὀξύτητι ERV. — καταπιμπράμενος C κατεμ-
 πιπράμενος MV. — ἐκδεξαμένης N ἐκδεχομένης C. — 17 προ-
 θέμενος C προεόμενος A. — 18 κατοπτρίζετο ACLP κατωπτρί-
 ζετο R κατοπτρίζεται M. — δῆγματα B δείγματα CM. — 19 γε-
 γωνότερον CMP γεγονὸς B γέγονε A (γεγωνὸς Nic.). — ἐμβοῶν
 ADP ἐκβοῶν rell. Nic.

7 Post κακούργοις P add.: καὶ βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ
 ἀνδρὶ ἀδίκῳ (Pr. 29, 27) καὶ ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισοῦσι
 ὅσιον (Pr. 29, 10).

ταῦτα προαύλια καὶ προοίμια. τοιαύταις οὖν καὶ τοσαύταις
 εὐπαθείαις ἐνανταπαυσάμενος, ὑφ' ὧν δὴ καὶ Διοκλητιανόν
 τε καὶ Μαξιμιανὸν συντελεσθέντας ἀκούομεν, οὕτω κακῶς
 καὶ ἀθλίως ἀπολλύμενος καταστρέφει τὸν αἰσχιστόν τε καὶ
 κάκιστον βίον ὁ ἄσπονδος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων 5
 αὐτοῦ πάντων ἐχθρὸς καὶ πολέμιος δυσμενέστατος.

[λε'. Περὶ Λέοντος τοῦ ἐκ τῆς Χαζάρας.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον τὸν Κοπρώνυμον ἐβασίλευσε
 Λέων ὁ ἐκ τῆς Χαζάρας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ε'. ὃς ἔδοξε μὲν
 πρὸς ὀλίγον χρόνον εὐσεβῆς εἶναι, μετὰ δὲ ταῦτα παρετράπη. 10
 τολμήσας γὰρ φορέσαι τὸ στέμμα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας 660 Μ.
 ἀπηνθρακώθη δεινῶς ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ οὕτω πυρετῷ
 σφοδροτάτῳ συνεχόμενος καὶ φθειρόμενος ἐτελεύτησε τῆς
 ἱεροσυνίας τὰ ἐπίχειρα κομισάμενος.

Ἐφ' οὗ ἀνθρώπων τινὶ ὀδεύοντι μόνῳ κύων ἡκολούθει, 15
 ληστής δὲ ἐνόδιος τὸν ἄνθρωπον ἀποκτείνας ἀπέδρα, τοῦ 661 Μ.
 κυνὸς ἀπομείναντος ἐν τῷ τόπῳ καὶ φυλάσσοντος τὸ σῶμα
 τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. ἕτερος δέ τις ἄνθρωπος κατὰ τὴν
 ὁδὸν ἐλθὼν καὶ τὸ σῶμα ἰδὼν καὶ σπλαγχνισθεὶς ὀρύξας

9—14 cf. Theoph. p. 449, 14; 453, 26.

1 ταῦτα τὰ προαύλ. R τὰ προαύλ. (om. ταῦτα) V. — 2 ἀνα-
 παυσάμενος BM. — 3 τε om. ABM. — 13 καὶ φθειρόμενος
 om. BR. — 19 καὶ ante σπλαγχνισθεὶς om. MR.

5 βίον ἐτῶν ὑπάρχων νς' (ὁκτώ πρὸς τοῖς πεντήκοντα Nic.)
 μηδὲν πλέον ἐπιζήσας ὁ ἄσπονδος P. — 6 καὶ πολέμιος om. P.
 — Post δυσμενέστατος P partim e Nicephoro desumpta haec
 addit: ποίας οὖν ἄρα κατηγορίας τε καὶ κατακρίσεως οὐκ εἶεν
 ἄξιοι οἱ μακαρίζοντες ἐκεῖνον ἀνοήτως μᾶλλον δὲ δυσσεβῶς, οὐκ
 αἰσχυρόμενοι καὶ τὸ οὐαὶ παρὰ τῆς θείας γραφῆς εἰκότως ἀπο-
 φερόμενοι. οὐαὶ γάρ, φησὶν, οἱ λέγοντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ
 τιθέντες τὸ σκότος φῶς (Jes. 5, 20). Tum sequitur narratio de
 Paulicianorum haeresi, quam reliqui codices p. 718, 9 sqq. ex-
 hibent. Reliqua chronici pars in cod. P deest.

ἔθαπεν αὐτὸ τῇ γῇ. τοῦτο ἰδὼν ὁ κύων καὶ ἀποδεξάμενος
 ἡκολούθει τῷ θάπῃ ἐννοϊκὴν δουλείαν αὐτῷ ἀποπληρῶν.
 ἦν δὲ τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ ἀνθρώπου κάπηλος. πάντα οὖν
 τοὺς εἰσιόντας καὶ ἐξιόντας εἰς τὸ ἐργαστήριον ἔσαιεν
 5 ὁ κύων, χρόνῳ δὲ ποτε συνέβη καὶ τὸν φονέα πιόμενον
 εἰς τὸ καπηλεῖον ἔλθεῖν· ὃν ἐπιγνούς ὁ κύων ὑλάκει καὶ
 ἐπεπήδα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἰσελθεῖν οὐκ εἴα τὸν
 ἄνθρωπον. τοῦτο δὲ πολλάκις γινόμενον εἰς ὑποψίαν πολ-
 λούς θεῖον τινὸς κινήματος ἤγαγεν. διὸ καὶ συσχεθεὶς εἰς
 10 κρίσιν παρεδόθη, καὶ τὸ πραχθὲν ὁμολογήσας μετὰ πάσης
 ἀληθείας ἀνῆρέθη.

[λς'. Περὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ
 ἔτη ις'. ἐφ' οὗ τὸ τῆς εὐσεβείας δόγμα ἔλαβεν ἀρχὴν παρ-
 15 ρησιαῖζεσθαι, καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ πλατύνεσθαι, καὶ τὰ
 662 M. μοναστήρια μετὰ πάσης ἀδείας ἀνοικοδομεῖσθαι. ἐν δὲ τοῖς
 μακροῖς τέλχεσι τῆς Θράκης ἄνθρωπος τις ὀρύσσων εὗρε
 λάρνακα γεγραμμένην· Χριστὸς μέλλει γεννᾶσθαι ἐκ Μαρίας
 τῆς παρθένου, καὶ πιστεύω εἰς αὐτόν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου
 20 καὶ Εἰρήνης τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, ὃ ἦλπε, πάλιν με ὄψει.
 καὶ μέντοι καὶ τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας τὸ λεί-
 ψανον προβυθισθὲν ἐν τῇ θαλάσῃ σὺν τῇ λάρνακι ὑπὸ
 τοῦ τυράννου καὶ μισαγίου εὐρέθη ἐν τῇ Λέσβῳ νήσῳ διὰ
 νυκτερινῆς ὄψεως, καὶ ἀνακομισθὲν μετὰ τῆς προσηκούσης

14—20 cf. Theoph. p. 455, 8. — 21—p. 767, 4 cf. Theoph.
 p. 439, 27.

1 ἑθάμνισεν (-ησεν E) AEL. — ἐν τῇ γῇ BN. — 2 αὐτῷ
 δουλείαν L αὐτῷ om. M. — 4 ἔσενεν ACM περιέσαιεν V. —
 5 ἀπιόμενον C πιόμενον B om. M. — 8 τοῦτο — γενόμενον CDR
 τούτου — γενομένου M. — 14 αὐτοῦ καὶ Εἰρήνη ἔτη ις' V αὐτοῦ
 ἔτη ι' (sic) σὺν τῇ μητρὶ εἰρήνῃ R. — 20 εὐσεβεστάτων V
 om. BR. — με ὄψει (ὄψη AE) ACEV Theoph. ὄψει (vel ὄψη)
 με rell. — 23 τῇ] τε M om. D. — λεσβονήσω A λευκονήσω B
 λεσβονήσω G.

τιμῆς ἀπετέθη πάλιν ἐν τῷ ἰδίῳ τεμένει, ὅπερ αὐτὸς μὲν ὁ κοπρώνυμος καὶ κοπρόνους ἀρμαμέντον καὶ κοπροθέσιον ἐποίησεν, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἅμα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Εἰρήνην ἀνακαθάραντες αὖτις τοῦτο καθιέρωσαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξοπλισάμενος Ἀαρὼν ὁ τῶν Σαρακηνῶν 5 663 M. ἀρχηγὸς κατὰ τῆς πόλεως ἦλθεν ἐν μεγάλῃ δυνάμει καὶ περιεκάθισεν ἐν Χρυσοπόλει. ὁ δὲ βασιλεὺς πέμψας λαὸν καὶ τὴν Βάνην κρατήσας, εἰρήνην Ἀαρὼν αἰτεῖται μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ Σαρακηνῶν γενέσθαι. συναρπασθέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ Σταυράκιος ὁ λογοθέτης καὶ Πέτρος ὁ μάγιστρος 10 καὶ Ἀντώνιος ὁ δομέστικος καὶ τέκνα τῶν πρωτευνόντων καὶ ἄνευ λόγου πρὸς αὐτὸν ἐξελθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτοῦ. διόπερ ἀναγκασθέντες οἱ τῆς πόλεως καὶ δῶρα πλείστα δόντες, ἀνεχώρησεν εἰρήνην μετὰ τῶν χριστιανῶν ποιήσας. καὶ δὴ βαθείας εἰρήνης γενομένης, ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ μητρὶ 15 πρὸς τὰ μέρη τῆς Θράκης μετ' ὀργάνων καὶ μουσικῶν καὶ λαοῦ πλείστου· οἱ καὶ τὴν Βερῶν καὶ Ἀχελὸν κτίσαντες ὑπέστρεψαν μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

Ὁ δέ γε πατριάρχης Παῦλος ὁ Κύπριος ἀρρωστήσας καὶ τὴν ἐνθὲνδε μεταχώρησιν αὐτοῦ προγνοὺς ἐκ θείας ἀπο- 20 καλύψεως καὶ τὸν θρόνον καταλιπὼν καὶ πρὸς τὴν μονὴν 664 M. τῶν Φλώρου ἀπελθὼν καὶ μονάσας, ἀπέρχεται πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ μαθεῖν βουλόμενοι τῆς ὑποχωρήσεως τὴν αἰτίαν. ὁ δὲ μετὰ πολλῶν δακρύων ἔφη·

5—14 cf. Theoph. p. 456, 2. — 14—18 cf. Theoph. p. 457, 6. — 19—p. 768, 15 cf. Theoph. p. 457, 13.

2 ἀρμαμέντον GV ἀρμάμεντον (ἀρμ. quidam) DR ἀρμαμεν-
τόν m. 1 ex ἀρμεντόν A ἀρμαμέντω C. — 6 ἐν om. A. — ἐν δυνάμει μεγάλη RV. — 8 τὴν βάνιν E τὸν βάνην C τὸν βαάνην Exc. de legg. — 10 ἐπιτοῦτω A ἐπὶ τοῦτο BCERV ἐπὶ τούτο M ἐπὶ τούτοις Exc. — 14 ἀνεχώρησαν CGV. — ποιήσαντες C ποιησάμενοι V. — 15 γενομένης ABV γεναμένης rell. — 16 καὶ ante μουσικῶν om. BC. — 17. 18 οἱ καὶ τὰ πολλῆς χ. καὶ εὐφρ. (om. rell.) C. — 17 βερῶν AE βερσίην V. — ἀχελὸν AN ἀχελῶν BRV ἀχελῶν E. — 19 παῦλος καὶ κύπριος A π. ὁ καὶ κ. B. — 22 φλώρου BV φλόρου rell.

εἴθε μὴδ' ὅλως ἐκάθισα ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἀπεσχισμένης ὑπαρχούσης ἐκ τῶν λοιπῶν ἁγίων θρόνων καὶ ἀναθεματιζομένης. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ βασιλεῖς μετὰ σκυθρωπότητος ἀνεχώρησαν, ἀποστέλλουσι δὲ πρὸς αὐτὸν τοὺς
 5 πατρικίους ἀκοῦσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. πρὸς οὓς μετὰ παρησίας ἐν τῷ τέλει τῆς διδασκαλίας εἶπεν· ἐὰν οὖν μὴ σύνοδος οἰκουμενικὴ γένηται, καὶ τὸ σφάλμα διορθωθῇ τῆς πίστεως ὑμῶν, οὐκ ἔχετε σωτηρίαν. οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· καὶ ἵνα τί καθυπέγραψας ἐν τῷ χειροτονεῖσθαί σε τοῦ μὴ προσ-
 10 κυνεῖν εἰκόνας; καὶ διὰ τοῦτο γάρ, φησὶν, ἐγὼ θρηνῶ καὶ πρὸς τὴν μετάνοιαν κατέφυγον δεόμενος, ἵνα μὴ ὡς ἱερέα με κολάσῃ ὁ θεὸς καὶ ποιμένα σιγήσαντα μέχρι νῦν καὶ μὴ κηρύξαντα τὴν ἀλήθειαν τῷ φόβῳ τῆςμανίας ὑμῶν καὶ μαιφονίας. ταῦτα δὲ οὗτοι ἀκούσαντες ἀπῆλθον ἔχοντες
 15 ἐν ἑαυτοῖς πολλὴν ἀπορίαν τε καὶ συζήτησιν. ἐν τούτοις οὖν πᾶσι τὸν τῆς ἀληθείας ἀναπτύσσων λόγον καὶ τὴν μυσαρὰν διαπτύων αἵρεσιν ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ὀρθοδοξίᾳ μέγα πένθος καταλιπὼν τοῖς τε βασιλεῦσι καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἀνθρώποις τῆς πόλεως. ἦν γὰρ σεβασμιος ἀνὴρ
 20 πάνυ καὶ αἰδέσιμος καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένος, ὅθεν καὶ πολλὴν πίστιν εἰς αὐτὸν ἐκέκτηντο πάντες. ἀντ' αὐτοῦ δὲ χειροτονηθέντος Ταρασίου τοῦ ἀπὸ ἀσηκρητῶν, καὶ διὰ
 665 M. βασιλικῆς παρακλήσεως ἀπὸ Ῥώμης καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων θρόνων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν πάντων ἐπι-
 25 σκόπων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐπισυναχθέντων καὶ τὰς θείας γραφὰς ἀρξαμένων ὑπαναγινώσκειν καὶ ἀντι-

17—21 cf. Theoph. p. 458, 1. — 21—p. 769, 4 cf. Theoph. p. 461, 12.

3 ταῦτα ἀκούσας ὁ τε (τε om. M) βασιλεὺς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ N. — 4 τοὺς om. BM. — 6 οὖν om. CMV. — 8 ὑμῶν BC DE Theoph. ἡμῶν rell. — 11 κατέφυγα BM καταφεύγω R. — 14 δὲ καὶ οὗτοι AB. — 22 ἀπὸ ἀσηκρητῶν R ἀπὸ ἀσικρητῶν M ἀπὸ ἀσικριτῶν CE ἀποασικριτῶν A ἀπὸ α ἀσηκρητῶν B ἀποασηκρητῆς V. — καὶ τῶν διὰ CEMRV. — 23 ἀπὸ τε Ῥώμης BN. — 24. 25 ἐπισκόπων πάντων ἐπισυνάχθ. ἐν τῷ ναῷ τ. ἀγ. ἀποστ. N.

βάλλειν εἰς ὑπήκοον τῶν βασιλέων καὶ τοῦ λαοῦ παντός, ἐστασίασαν κατ' αὐτῶν οἱ τοῦ Κοπρωνύμου σχολάριοι καὶ μαθηταὶ καὶ γυμνώσαντες αὐτῶν τὰ ξίφη τὸν σύλλογον διέλυσαν. οὗς οἱ βασιλεῖς αὐτίκα τῆς πόλεως ὑπεξαγαγόντες ἀόπλους προφάσει εὐωχίας εἰς τὰ Μαλάγυνα πρὸς τὰς ἰδίας 5 χώρας ἀτίμως ἐξήλασαν, τὸν δὲ θεῖον Ταράσιον σὺν τοῖς προρρηθεῖσιν ἐπισκόποις ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει ἀποστέλλουσιν. καὶ γενομένης τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἀπέλαβε πάλιν ἡ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον αὐτῆς κόσμον.

Ἐβδόμη σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας συν- 10 ελθοῦσα τὸ δεύτερον τν' πατέρων ἔτει τῆς Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς βασιλείας ἡ'. ταύτης ἡγοῦντο Πέτρος πρεσβύτερος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου καὶ Πέτρος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα τὸν τόπον ἐπέχοντες Ἀδριανοῦ πάπα Ῥώμης, Ταράσιος Κωνσταντινου- 15 πόλεως, Ἰωάννης, Γεώργιος καὶ Θωμᾶς μοναχοὶ πρεσβύτεροι καὶ τοποτηρηταὶ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως, τοῦ τε Πολιτιανοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ Θεοδωρήτου Ἀντιοχείας καὶ Ἠλία Ἱεροσολύμων, κατὰ τῆς πρώην ἀθέσμως

4—7 cf. Theoph. p. 462, 5. — 8—9 Theostericti vita Nicetae cp. 30.

1 εἰς ὑπήκ. πάντων τῶν (τῶν om. E) τε βασ. CERV. — τοῦ λαοῦ παντός AB παντός τοῦ λαοῦ rell. — 4 ἐξαγαγόντες AM. — 9 πάλιν om. MV. — τὸν ἴδιον αὐτῆς καὶ ἀρχαῖον κόσμον B τὸν ἑαυτῆς κόσμον (om. ἀρχαῖον) R. — Post κόσμον AB in textu addunt: ἀπὸ γοῦν τῆς σ' ἕως τῆς ζ' (συνόδου add. B) ἔτη ρκ' (ρθ' B). *Eadem fere in mg.* ELN recc. plerique. Nonnulli codd. ante ἀπὸ exhibent σύνοδος ζ'. — 10 ἐβδόμη A ἐβδόμη δὲ B ἡ δὲ ἐβδόμη rell. — βιθυν. τὸ δεύτερον συνελθόντων τν' πατέρων B. — 11 τν' AB τῶν τν' (τξξ' R) rell. — ἔτι A ἐπὶ C. — 11—13 ἔτι ὀγδῶ τῆς βασιλείας κωνστ. καὶ εἰρ. τῆς αὐτ. μ. ἡγοῦντο δὲ ταύτης τῆς συνόδου πέτρος πρεσβύτ. ῥώμης καὶ πέτρος N. — 13 τοῦ ἁγίου — 14 πρεσβύτερος om. R. — 14 σάββα BRV. — 15 ἐπέχων BR. — ταράσιον κ. τ. λ. *usque ad τοποτηρητῶν genitivum casu positum in V.* — 16 μοναχὸς N μοναχοῦ V. — 19 ἡλία B et recc. plerique ἡλιοῦ NV ἡλιοῦ recc. nonnulli. — ἱερός. σινηθροόσθη οὖν ὡς εἴρηται ἡ ἀγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ ζ' (ζ' om. M) σύνοδος κατὰ N.

συναθροισθείσης παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ τηνικαῦτα βασι-
 λεύσαντος καὶ ἀθέως ὀνομασθείσης ἐβδόμης συνόδου ἐφ' ὕβρει
 666 M. καὶ καταστροφῇ τῶν σεβασμίων εἰκόνων καὶ κενολογησάσης
 ὅτι ὡς θεοῖς ταύταις οἱ χριστιανοὶ προσεκύνησαν, ἀναθεμα-
 5 τίσασα δὲ τοὺς ταύτης ἐξάρχους Θεοδόσιον τὸν Ἐφέσου,
 Σισίνιον Πέργης τὸ ἐπίκλην Παστιλλᾶν, Βασίλειον Ἀντιο-
 χείας Πισιδίας τὸν λεγόμενον Τρικάκκαβον, τὴν τῶν σεπτῶν
 εἰκόνων ἀρχῇθεν παραδεδομένην τῇ ἐκκλησίᾳ τιμὴν ἀνανεώ-
 σασα ὥρισε παραπλησίως ταύτας τῷ σταυρῷ προσκυνεῖσθαι.
 668 M. 10 Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου μισήσαντος
 669 M. τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Μαρίαν καὶ τὴν Θεοδότην λαβόντος,
 ἀπέσχισε τῆς κοινωνίας Ταρασίου Πλάτων ὁ τῶν Σακκου-
 δίου ἡγούμενος ὡς ἐπιτρέψαντος κουρευνθῆναι τὴν Μαρίαν
 καὶ τὸν ἡγούμενον τῶν Καθαρῶν Ἰωσήφ στεφανῶσαι τοῦτον
 15 μετὰ Θεοδότης κελεύσαντος, καὶ τὸν αὐτὸν Κωνσταντῖνον εἰς
 κοινωνίαν δεξάμενον. κἀντεῦθεν ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Πλά-
 τωνα ἐν τῷ παλατίῳ καθεῖρξεν, τοὺς δὲ λοιποὺς μοναχοὺς
 αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ μαστιγῶσας ἐξώρισεν ἐν
 Θεσσαλονίκῃ. οὗς ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὑπερασπιζομένη ὡς τὴν
 20 παρανομίαν ἐλέγχοντας ἐκίνησεν αὐτὸν κατ' αὐτῆς εἰς μῖσος.
 μαθὼν δὲ ὅτι καὶ ὁ λαὸς ἄχθεται κατ' αὐτοῦ καὶ δυσχε-
 ραίνει μᾶλλον, ἐξέπλευσεν εἰς Πύλας βουλόμενος πρὸς τὸ

10—20 cf. Theoph. p. 469, 23; 470, 24. — 21—p. 771, 5 cf.
 Theoph. p. 471, 32.

1 παρὰ τοῦ τότε βασιλεύοντος κωνστ. τοῦ κοπρωνύμου N. —
 3 καὶ ante κενολογησάσης om. N. — 5 τοὺς ἐξάρχους αὐτῆς N.
 — 6 σισίνιον BCER σισίνιον tell. — τὸν ἐπίκλην B τὸν τὸ
 ἐπίκλ. AV. — παστιλλᾶν EV παστιλλᾶν CDL πασιλλᾶν AM
 παστηλᾶν B παστηλᾶν G παστιλᾶν R. — 7 τρικάκκαβον ADV
 τρικάκκαβον tell. — 7—9 τρικ. καὶ ἀνανεώσασα τὴν — τιμὴν
 ὥρισε ταύτας προσκ. παραπλ. τῷ τιμίῳ σταυρῷ N. — 12 σα-
 κκουδίου EN στουδίου A μαρι corr. — 14 τὸν καθαρὸν AB. —
 17 μοναχοὺς αὐτοῦ ACDL αὐτοῦ μοναχοὺς MRV αὐτοῦ om. BE.
 — 18 μαστιγῶσας σὺν τοῖς ἀνεψ. ἐξώρισεν RV. — 19 ἡ μήτηρ
 αὐτοῦ εἰρήνη N. — 22—p. 771, 1 βουλ. παραγενέσθαι πρὸς τὸ
 θ. τῶν ἀν. N.

θέμα τῶν ἀνατολικῶν γενέσθαι. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ μεγιστάνες ὑφορώμενοι τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν τῆς πόλεως σύγχυσιν πείθουσιν αὐτὸν διὰ παρακλήσεως ὑποστρέψαι πάλιν ἐν τῇ πόλει. καὶ δὴ παραγενόμενον ἐν τῷ 670 M. παλατίῳ, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ παρούσης μήτε μὴν 5 γινωσκούσης τὴν βουλὴν αὐτῶν, ἐκτυφλοῦσιν αὐτόν, καὶ μετὰ χρόνον τινὰ τέθνηκεν.

[λξ'. Περὶ Εἰρήνης.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν Εἰρήνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ μόνη ἔτη ε'. ἐφ' ἧς νεωτερισταὶ τινες, φρουρουμένων 10 671 M. τῶν υἱῶν τοῦ θεομάχου καὶ κοπρωνύμου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Θεραπείας Κωνσταντίνου καὶ Νικηφόρου, πείθουσι προσφυγεῖν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ λόγον ἀπαθείας αἰτῆσαι. καὶ τῇ προφάσει ταύτῃ ὡς βασιλεῖς αὐτοὺς εὐφημήσαντες καὶ λαὸν πολὺν συγκινήσαντες, ἐξάγει τούτους Εἰρήνη τῆς 15 ἐκκλησίας καὶ μηδενὸς αὐτοῖς προσχόντος ἐξώρισεν εἰς Ἀθήνας. οὓς δὴ κάκεισδε τινες ἀναγορεῦσαι βουλευθέντες, ἐξετύφλωσε καὶ τὸ πονηρὸν τοῦ θεοστυγοῦς ἐξέκοψε σπέρμα τοῦ μηκέτι βασιλεύειν καὶ τυραννεῖν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ διώκειν. εἴτα πρὸς τὸ παλάτιον ἀπελθούσης αὐτῆς τῶν 20 Ἐλευθερίου, Νικηφόρος ὁ πατρίκιος καὶ γενικὸς λογοθέτης ἔρχεται σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ νυκτὸς εἰς τὴν χαλκὴν πύλην τοῦ παλατίου, καὶ ὡς δῆθεν παρὰ τῆς βασιλείσεως 672 M. πεμφθεὶς εἰσέρχεται μετὰ λαμπάδων καὶ ὄπλων εἰς τὸ πα-

10—17 cf. Theoph. p. 473, 11. — 17 cf. Theoph. p. 474, 1. — 20—p. 772, 4 cf. Theoph. p. 476, 3.

1 παραγενέσθαι B(N). — 4 παραγενόμενον BDE παραγενομένων A παραγενομένου RV παραγενόμενος (-άμενος M) CM. — 5 μὴν om. RV. — 9 ἐβασ. μόνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ (om. Εἰρήνη) N. — ἡ μήτηρ αὐτοῦ om. A. ἡ om. B. — 12 Θεραπείας ACE. — 15 ἡ εἰρήνη EM. — 17 ἐξετύφλωσαν MR. — 20. 21 τῶν ἐλευθ. ἀπελθούσης αὐτῆς N. — 20 τῶν ἐλευθερίων CERV. — 24 πεμφθεὶς AB Exc. de insid. ἀποσταλὲς rell.

λάτιον, κάκειῦθεν εὐθὺς ἀποστείλας καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐξευφήμισαν αὐτὸν βασιλέα. πρωΐας δὲ γενομένης, ἡ μὲν ἐν τῷ παλατίῳ κατεκλείσθη, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ πάντων ἀνηγορεύθη διὰ Ταρασίου πατριάρχου.

5

[λη'. Περὶ Νικηφόρου.]

Μετὰ δὲ Εἰρήνην ἐβασίλευσε Νικηφόρος ἔτη ἡ' ἡμισυ.
 673 M. ὃς Εἰρήνην αὐτίκα περιορίσας ἐν τῇ Λέσβῳ νήσῳ, Βαρδά-
 νης ὁ πατρικίος καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν τὸ ἐπὶ κλην
 Τοῦρκος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ὑπὸ τῶν περατικῶν θεμάτων.
 671 M. 10 ὃς γε πολλὰ τοῦτο παραιτησάμενος καὶ διαδράσαι μὴ ἰσχύ-
 σας, ἀλλὰ βίβη κατελθὼν ἐν Χρυσοπόλει καὶ περιπολήσας
 ἡμέρας ν' καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως ὑπέστρεψε πρὸς
 τὰ Μαλάγινα. καὶ δὴ φοβηθεὶς τὸν θεὸν καὶ λογισάμενος
 μήπως δι' αὐτοῦ γένηται σφαγὴ χριστιανῶν λαβὼν παρὰ
 15 Νικηφόρου λόγον ἀπαθείας ἀπῆλθε νυκτὸς λάθρα τοῦ λαοῦ
 πρὸς τὴν μονὴν Ἑρακλείου καὶ παραχρῆμα γέγονε μοναχός.
 ἐρχομένον δὲ αὐτοῦ διὰ τοῦ σταλέντος βασιλικοῦ χελανδίου
 ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ εἰς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, ὃ ἦν αὐτὸς
 προκατασκευάσας, Λυκάονές τινες ἄνδρες ἢ μᾶλλον εἰπεῖν
 20 λυκάνθρωποι ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν παρὰ γνώμην τοῦ βασι-
 λέως. διὸ καὶ λύπη πολλῇ συσχεθεὶς πάντας μεθ' ὅρκων
 ἐπληροφόρει ἀναίτιον αὐτὸν εἶναι τοῦ τοιοῦτου τολμήματος.
 τεκμήριον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· καὶ γὰρ οὐδὲ φαίνεται
 χριστιανὸν πώποτε φονεύσας ἢ μέλος αὐτοῦ παντάπασιν ἀκρω-
 25 τηριάσας εὐσεβῆς ὑπάρχων ἄγαν καὶ χριστιανόφιλος πάνν.
 Ἐφ' οὗ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας ὁ τῶν Σαρακη-

7 cf. Theoph. p. 479, 8. — 7—19 cf. Theoph. p. 479, 15. —
 19—22 cf. Theoph. p. 480, 16.

1 εὐθὺς ABV Exc. om. tell. — 2 ἐξευφήμισαν AE ἐξεφῆ-
 μισαν B ἐξεφύμισαν CR. — 13 μαλάγινα AB Exc. — 21 ὁ βα-
 σιλεὺς συσχεθεὶς E συσχεθὲς ὁ βασιλεὺς LM. — 23 24 χριστιανὸν
 φαίνεται RV. — 24 πώποτε] ποτε R Exc. — 25 πάνν om. B Exc.
 — 26 τῆς βασιλείας ABN et ut vid. E τῆς αὐτοῦ βασιλείας tell.

νῶν φύλαρχος κατ' αὐτοῦ παρεγένετο ἐν τῷ Ἀμωρίῳ μετὰ
 δυνάμεως πολλῆς. ἐξῆλθε δὲ καὶ Νικηφόρος ἐν ὄχλῳ βαρεῖ
 πρὸς τὸ Δορύλαιον δηλοποιῶν τῷ πρωτοσυμβούλῳ ταῦτα·
 ἵνα τί ἐπιχαίρεις ταῖς ἀδικίαις καὶ ταῖς αἵματεκχυσίαις τῶν
 ἀνθρώπων μὴ ἀρνούμενος εἰς τὰ ἴδια, ἀλλὰ παραβαίνεις 5
 ὄρους ἀρχαίους καὶ πατρώους; ποῖος γάρ σοι προφήτης
 ἢ διδάσκαλος θεῖος ταῦτα ποιεῖν ἐδίδαξεν; οὐχὶ Μουχοῦμεδ
 ὁ προφήτης σου παρήγγειλε χριστιανὸν ὡς ἀδελφὸν ἔχειν 675 M.
 καὶ λέγειν; μὴ γὰρ ὁ πάντων δημιουργὸς καὶ προνοητὴς
 [ἀμφοτέρων] αἵμασιν ἀνθρώπων ἀδίκως ἐκχυνόμενων χαίρει, 10
 μὴ γένοιτο. ἢ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τῶν λοιπῶν ὕστε-
 ρούμενος ἐξῆλθες ἀδικήσων τοὺς μὴ ἀδικήσαντάς σε; καίτοι
 γε τὰ κάλλιστα καὶ δυσπόριστα καὶ ἡμῖν ἐπέραστα κατα-
 κόρως ἔχων ἐκ τῆς ἱερᾶς γῆς καὶ πλουσιωτάτης. εἰ δέ τι
 τῶν ἡμετέρων ἐνδεῶς ἔχεις, αὐτίκα παρέχουмен φιλοστοργίας 15
 τρόπῳ. μὴ τοίνυν ὡς ἄθεοι καὶ ἀθάνατοι κατ' ἀλλήλων
 ἀντιστρατεύομεθα καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων δαιμόνων
 πόλεμον ἐκ φθόνου καὶ μισανθρωπίας ἐκμιμούμεθα, γινώ-
 σκοντες ὅτι μικρὸν ὕστερον τελευτήσομεν καὶ πρὸς κριτὴν
 ἀδέκαστον ἀπελευσόμεθα, ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα 20
 αὐτοῦ. ταῦτα ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος ἀποστείλας μετὰ δώρων
 τινῶν, ὁ Σαρακηνὸς ἀγαθυνθεὶς καὶ ἀνταμείψας δῶρα πλείστα

1 ἀμωρίῳ CD ER Exc. de legg. ἀμμορίῳ B. — 2 δὲ om. AB. —
 σὺν ὄχλῳ RV. — 3 δορύλαιον (-εον M) BM δορύλλαιον R δορυ-
 λάειον Exc. — 6 σοι] σὲ B σου R. — 7 μουχοῦμεδ AB EL Exc.
 μουχουμὲδ D μουχοῦμετ B MRV. — 9. 10 πρὸν. ἀνθρώπων αἵμασιν
 ἐκχ. Exc. πρὸν. ἀμφ. αἵμ. ἀδίκως ἀνθρώπων ἐκχυν. N. In arche-
 tyπο ἀμφοτέρων errore scriptum sprscr. voce ἀνθρώπων correxisse
 librarius videtur. — 10 ἐκχυννόμενον A ἐκχυνόμενοις (ἐκχυνν. M) N
 — 12 ἀδικήσων] ἀδικῆσαι BR et codd. quidam Exc. de legg. —
 ἀδικήσαντας AB E ἀδικούντας rell. et Exc. — 15 παρέχουмен AC παρ-
 έξουмен Exc. — 17 ἀντιστρατεύομεθα NV στρατευόμεθα C στρατεν-
 ώμεθα R. — τῶν om. BL. — 17. 18 ἀνθρώπων πόλεμον δαιμόνων
 πόλεμον CENR ἀνθρώπων πόλεμον (om. δαιμόνων) V Exc. ἐκ δαι-
 μόνων κατὰ ἀνθρ. πόλεμον L. — 18 ἐκμιμούμεθα V μιμώμεθα L
 (ἀναδεχόμεθα Exc.). — 19 τελευτήσωμεν ABC LMR. — 20 ἀπελευ-
 σόμεθα ALM. — 22 δῶρα πλείστα AB Exc. δῶρά τε πλείστα rell.

καὶ θαυμάσια μετ' εἰρήνης ὑπέστρεψε τὴν Νικηφόρου σύνεσιν καὶ φρόνησιν ὑπερθαυμάσας.

Τῆς δὲ Εἰρήνης τελευτησάσης ἐν τῇ ἑξορίᾳ, μετεκόμισε τὸ σῶμα αὐτῆς Νικηφόρος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ μονῇ, ἣν αὐτὴ
 5 ὠκοδόμησεν ἐν τῇ Πριγκήπῳ νήσῳ. σφόδρα γὰρ εὐσεβῆς καὶ φιλάρετος οὕσα πολλὰ μὲν ξενοδοχεῖα καὶ γηροκομεῖα καὶ μοναστήρια κατεσκεύασε καὶ φόρων κουφισμοὺς καὶ ἄλλα τινὰ πλεῖστα καὶ διάφορα καὶ ἀναρίθμητα κατορθώματα πεποίηκεν εἰς παραμυθίαν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν πενομένων.

676 M. 10 Ταρασίου δὲ τοῦ πατριάρχου τελευτήσαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ ἀσκηρητῶν χειροτονηθέντος, Θεόδωρος ὁ ἡγούμενος τῶν Στουδίου καὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος ἅμα Πλάτωνι τῷ ἐγκλειστῷ καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μοναχοῖς τῆς κοινωνίας ἀπέστησαν Νικηφόρου
 15 διὰ Ἰωσήφ τὸν στεφανώσαντα παρὰ νόμῳ Κωνσταντῖνον καὶ ὑπ' αὐτοῦ δεχθέντος εἰς ἱερωσύνην. ὁ δὲ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν σύνοδον ἐπισκόπων συγκροτήσας εἰς ἑξορίαν αὐτοὺς ἐξέπεμψεν. εἶτα κατὰ Βουλγάρων ἐπιστρατεύσας ἐνίκησεν αὐτοὺς κατὰ κράτος, ὥστε καὶ τὴν λεγομένην αὐλὴν τοῦ
 20 ἀρχηγοῦ αὐτῶν Κρούμνου πυρπολήσαι. ἐκείνου δὲ δηλώσαντος παρακλήσεως λόγους· ἱκανούσθω σοι, ὦ βασιλεῦ καὶ τῆς νίκης ἐπώνυμε, ἕως τούτου. ἰδοὺ γὰρ λίαν νενίκηκας

3—5 cf. Theoph. p. 480, 6. — 5—9 Theostericti vita Nicetae cp. 30. — 10—18 cf. Theoph. p. 484, 19. — 18—p. 775, 12 cf. Theoph. p. 490, 26.

3 τῆς δὲ εἰρήνης AB τῆς δὲ εἰρ. τῆς βασιλίδος CEL τῆς δὲ εἰρ. τῆς βασιλίσσης N τῆς δὲ βασιλίδος εἰρ. V τῆς δὲ βασιλίσσης εἰρ. R. — 4 ἦν] ἦ E ἦ D ἦ CM ἦ A. — αὐτῇ ABR. — 5 τῇ om. CEM et recc. plerique, post Πριγκήπῳ ins. V. — πριγκήπῳ AM πριγκίπῳ D. — νήσῳ om. E. — 11 ἀπὸ ἀσικριτῶν C ἀποαδσικριτῶν E ἀποσικριτῶν M ἀπὸ σεκριτῶν R ἀποασκηρητίτις V προασκηριτῶν B ἀσικριτου A. — 12 αὐτοῦ, ὁ καὶ Θεσσ. ἐπ. B αὐτοῦ, ἐπίσκοπος Θεσσ. N. — 13 ἐγκλειστῷ A ἐγκλείστῳ BELV ἐγκλίστω M. — 16 δεχθέντα B. — 16.17 σύνοδον κατ' αὐτῶν ἐπισκόπων A σύνοδον ἐπισκ. κατ' αὐτῶν N κατ' αὐτῶν σύνοδον (om. ἐπισκόπων) L. — 21 ὦ om. N. — νενίκηκας ENRV Theoph. ἐνίκησας ABCL.

ἡμᾶς, οὐ προσήκατο παντελῶς τῆς εἰρήνης τὰ ῥήματα διὰ
 πολλὴν ἀπλησίαν. ἐφ' οἷς χαλεπήνας ὁ βάρβαρος τὰς τῆς
 χώρας εἰσόδους καὶ ἐξόδους περιπεφραγμένας ὀχυρώμασι
 ξυλίνους πέμψας κατησφαλίσατο, καὶ μεθ' ἡμέρας β' συν-
 αθροίσας λαὸν ἄπειρον καὶ κατὰ τῆς τοῦ βασιλέως σκηνῆς 5
 ἐπελθὼν ἀναιρεῖ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ μεγι-
 στάνας καὶ ἄρχοντας τῶν θεμάτων καὶ στρατόπεδον ἀνα-
 ρίδμυτον. τὴν δὲ Νικηφόρου κεφαλὴν ἐκκόψας καὶ ἐπὶ
 ξύλου κρεμάσας ἡμέρας τινάς, εἶθ' οὕτω γυμνώσας τὸ ὄστουν
 καὶ περιαργυρώσας ἔξωθεν ἐκέλευσε πίνειν εἰς αὐτὴν τοὺς 10
 ἄρχοντας τῶν Βουλγάρων ἐγκαυχώμενος κατὰ τοῦ ἀπληστευ-
 θέντος καὶ τὴν εἰρήνην μὴ θελήσαντος. ὅθεν ἡ γραφὴ 677 **Μ**.
 προασφαλιζομένη τὸν τοιοῦτον φάσκει· μὴ ἀπληστεύου, ὅτι
 δι' ἀπλησίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν. ὁ δὲ προσέχων ζωὴν
 προσθήσει. καὶ πολλοὺς ἀπώλεσε τὸ χρυσίον καὶ καρδίαις 15
 βασιλέων ἐξέκλινεν. πόσοι γὰρ τοῦ πλείονος ἐπιθυμοῦντες
 τοῦ παντός ἐξέπεσον, καὶ τὰ περιττὰ συναγαγόντες ἀπώλεσαν
 εἰκότως καὶ τὰ ὀλίγα καὶ ἀναγκαῖα, καὶ τοὺς νενομισμένους
 ὅρους ὑπερβάντες καὶ τῶν μετρίων ἐγυμνώθησαν. ὅθεν οὖν
 χρηὴ περικόπτειν ἐμφορόνως τὰ περιττά, ἵνα καλῶς ἐν τοῖς 20
 ἀναγκαίοις πλουτῶμεν. οὐ γὰρ τὸ πλοῦτον ἔχειν, ἀλλὰ τὸ
 μὴ δεῖσθαι πλούτου πλοῦτός ἐστι μέγιστος. τὸν δέ γε τρόπον
 τῆς τοῦ βασιλέως σφαγῆς οὐδεὶς τῶν περισωθέντων σαφῶς
 διηγήσατο. πλὴν ἔφασάν τινες τῶν ἀκριβεστέρων, ὅτι πε-
 σόντα χριστιανοὶ τοῦτον ἐπέτρωσαν ὥς αἷτιον τῆς τούτων 25
 πανωλεθρίας. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Σταυράκιος πληρωθεὶς και-
 ρίως κατὰ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ καὶ μόγις ἐξελθὼν τῆς μάχης
 φορέῳ τὴν πόλιν κατέλαβεν.

13 Sir. 37, 29; 31. — 15 Sir. 8, 2. — 22—26 cf. Theoph.
 p. 491, 24. — 26—28 cf. Theoph. p. 492, 2.

6 ἐπελθὼν B ἀπελθὼν N ἐπανελθὼν A. — 13 φάσκει AB
 ἔλεγεν RV φησὶν L φησὶν post ἀπληστεύου ins. N om. CE. —
 17 ἐξέπεσαν CER. — 21 γὰρ τὸν πλοῦτον AC et recc. quidam.
 — 24 ἐφθασάν B ἐφθασάν CM. — 26 πανωλεθρίας CEM.

[λθ'. Περὶ Σταυρακίου.]

Μετὰ δὲ Νικηφόρον ἐβασίλευσε Σταυράκιος υἱὸς αὐτοῦ
 ἔτος α' μῆνας β'. ὃς ἐν τῷ παλατίῳ κείμενος διὰ τὴν
 πληγὴν τοῦ μηροῦ καὶ ἀνορθοῦσθαι μὴ δυνάμενος ἀπρόιτος
 678 M. 5 ἦν καὶ ἀφανὴς τοῖς ἔξω τοῦ παλατίου. κἀντεῦθεν Μιχαὴλ
 ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ καὶ κουροπαλάτης ἐξαίφνης ἀναγορεύεται
 βασιλεὺς ἐν τῷ ἱππικῷ παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ταγμα-
 των ὡς ἡδὴ ἀπεγνωσμένου τοῦ Σταυρακίου διὰ τὴν χρόνιον
 ἀρρωστίαν. ὅπερ μαθὼν Σταυράκιος καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτίκα
 10 σχῆμα σὺν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Θεοφανῷ περιθέμενος εἰς τὰ
 Βρακὰ λεγόμενον μοναστήριον ἐτελεύτησεν.

[μ'. Περὶ Μιχαὴλ τοῦ κουροπαλάτου.]

Μετὰ δὲ Σταυράκιον ἐβασίλευσε Μιχαὴλ γαμβρὸς αὐτοῦ
 ἔτος α' μῆνας θ'. ὃς εἰς πάντα μὲν χρηστός ἦν καὶ ἐπι-
 15 εικῆς, εἰς δὲ τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν ἀκυβέρνητος
 παντελῶς ὑπῆρχε καὶ δεδουλωμένος ματαίων ἀνθρώπων βου-
 679 M. λαῖς καὶ ἀπειροπολέμων. ὅθεν ἐπιστρατεύσας κατὰ Βουλ-
 γάρων καὶ μετὰ μεγάλης ἥττης ὑποστρέψας, ἀναγορεύεται
 Λέων ὁ πατρίκιος καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν ὑπὸ τοῦ
 20 λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ τριβουναλίῳ. καὶ δὴ τοῦτο
 Μιχαὴλ ἀκούσας καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα σὺν γυναικὶ καὶ
 τέκνοις ἀμφιασάμενος καὶ λόγον ἀπαθείας αἰτησάμενος εἰς
 τὸ πλησίον τῆς πόλεως νησίον περιορίζεται, ἐν ᾧ καὶ ἐτε-
 λεύτησεν.

3—5 cf. Theoph. p. 495, 15. — 5—11 cf. Theoph. p. 493, 21.
 — 14—17 cf. Theoph. p. 499, 31. — 17—23 cf. Theoph. p. 502, 1.

2 ὁ υἱὸς DLRV. — 3 καὶ μῆνας ALMR. — 6 κουροπαλάτης
 ACDE Exc. de insid. — 9 μοναχικὸν BR. — 10 εἰς τὰ βρακὰ A
 εἰς τὰ ἐβραϊκὰ G Theoph. εἰς τὰ σταυραῖνα recc. quidam εἰς τὰ
 σταυρικὰ recc. alii. — 13 ὁ γαμβρὸς AERV. — 14 ἐν καὶ μῆνας
 AR. — πᾶντας GM. — 16 ὑπῆρχε παντελῶς A ὑπῆρχε om. L.
 — 21 γυναιξὶ ABR. — 22 καὶ λόγον ἀπαθείας αἰτησάμενος
 ABV om. rell.

[μα'. Περὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμένη.]

Μετὰ δὲ Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἀρμένης καὶ παραβάτης ὕστερον ἀναφανείς ἔτη ζ' μῆνας ε'. μετὰ γὰρ δύο χρόνους ἀποστατήσας πρὸς τὴν ἀσέβειαν ὥσπερ καὶ Σαοὺλ ἐξώκειλεν. καὶ γὰρ ἀκείνος δύο ἔτη βασιλεύσας ἐννόμως, 5 εἴτα παρατραπείς καὶ τῆς θείας χάριτος γυμνωθεὶς καὶ πονηρῷ πνεύματι παραδοθεὶς κατὰ τοῦ εὐεργέτου Δαυὶδ ἐξωπλίσθη καὶ τὰς τῶν ἱερέων εἰργάσατο μαιφονίας· ὥσ- αὐτως καὶ ὁ δύστηνος οὗτος καὶ ἀντίθεος μετὰ δύο ἔτη κατὰ τῆς εὐσεβείας μανείς καὶ λυσήσας καὶ, τὸν στέψαντα 10 αὐτὸν θεῖον Νικηφόρον ἐξορίσας καὶ Θεόδοτον πατριάρχην δῆθεν ἀντιχειροτονήσας, ἄλογον ἄνδρα, μᾶλλον δὲ ἀνδρά- ποδον καὶ ἀφωνότερον τῶν ἰχθύων καὶ μηδὲν πλεον τῆς ἀσεβείας ἐπιστάμενον, διωγμὸν ἄσπονδον κατὰ τῆς ἐκκλησίας 680 M. ἀνεργήσεν. εἰ οὖν χρηὶ Παῦλον ἐπὶ φαύλων θαναμάζειν 15 μετὰθεσιν, τοῦτον δὴ μᾶλλον καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἢ Γα- λάτας θαναμάσεται λίαν οὕτω ταχέως μετατιθεμένους ἀπὸ τοῦ καλέσαντος αὐτοὺς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγ- γέλιον, ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰ μὴ πρὸς τὸ παροργίσει τὸν θεὸν καὶ τὴν θείαν ὀργὴν ἐπισπάσασθαι. καὶ γοῦν ὥφθη 20 681 M. τηνικαῦτα κομήτης ἐν σχήματι δύο λαμπρῶν σελήνων ἐνω- θέντων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὥς καὶ εἰς ἀκεφάλου διάπλασιν ἀνδρὸς τυπωθῆναι, ὅπερ τὴν ἀκέφαλον κεφαλὴν τῶν μετὰ ταῦτα στασιασάντων κατὰ τῶν χριστιανῶν καὶ τὸν μάταιον Θωμᾶν κεφαλὴν καὶ ἀρχηγὸν 25

15 Gal. 1, 6. — 20—23 cf. Theoph. p. 499, 6.

2 ἀρμένιος AV. — ὁ καὶ παραβάτης BV ὁ πατριίκιος καὶ παραβάτης R. — 3 καὶ μῆνας ALRV. — 10 λυτήσας NV. — 11 καὶ Θεόδοτον AB καὶ om. tell. — 11. 12 δῆθεν πατριάρχην CRV. — 12 ἄνδρα ἄλογον R ἄνδρα ἀλογώτατον V. — 13 καὶ ante μηδὲν om. N. — 15 Παῦλον] φαύλων R. — ἐπὶ φαύλων BERV et D m. 1 ἐπὶ φαῦλον CM et D m. 2 ἐπιφαῦλον L ἐπιφαύλον A. — 21 κομήτης ἀστήρ LV. — σελήνων AR (σεληνίων Theoph.). — 24 τῶν om. RV. — 25 καὶ τὸν — p. 778, 1 χριστιανῶν om. AM.

τῆς ἐκ τῶν ἄλλων χριστιανῶν διαιρέσεως ἐσχηκόντων προ-
 ἐμήνυν. καὶ μέντοι καὶ σεισμοὶ φοβεροὶ τε καὶ ἐπάλληλοι
 καὶ λιμοὶ καὶ ἀνῆμοι καὶ ἄερος φλογώσεις γεγόνασιν, καὶ
 στάσεις ἐμφύλιοι κατὰ πᾶσαν χώραν καὶ πόλιν ἐκ τῶν ἡμε-
 5 ρῶν ἀρξάμενοι τοῦ θεοστυγοῦς καὶ ἀλάστορος, μέχρι πολλοῦ
 τὸ δεινὸν τῆς ἐμφυλίου συμφορᾶς ἐπικρατῆσαι συμβέβηκε
 νόσημα.

Τοίνυν ἐκμιμούμενος τὸν πάλαι τῆς μυσαρᾶς ταύτης
 αἰρέσεως ἀρχηγὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ καὶ ὁμότροπον ἤρξατο
 10 τῆς αὐτῆς ἔχουσθαι δυστροπίας, εἴτα συμμάχους καὶ συμ-
 μύστας κατὰ τῆς εὐσεβείας ἐκζητήσας εὗρεν Ἰωάννην τὸν
 λεγόμενον Γραμματικόν, μᾶλλον δὲ Ἰαννῆν ἄλλον ἢ Σίμωνα
 ἐπὶ τε λεκανομαντεῖαις καὶ φαρμακείαις καὶ αἰσχροουργίαις
 διαβεβοημένον, καὶ ἑτέρους τινὰς Ἰαννίτας καὶ Ἰαμβρίτας
 15 καὶ Σιμωνίτας ὁμόφρονας καὶ πάσης κακίας πεπληρωμένους.
 οὗς δὴ καὶ παρ' ἑαυτῷ κατέχων ἐν τῷ παλατίῳ προσκαλεῖται
 Νικηφόρον τὸν αἰοίδιμον πατριάρχην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
 προύχοντας ἐπισκόπους τε καὶ διδασκάλους ἐνώπιον τῆς
 συγκλήτου καὶ φησιν· ἴστέον ὡς ἀνέστησάν τινες λέγοντες
 682 M. 20 μὴ δεῖν προσκυνεῖσθαι τὰς εἰκόνας, οὗς εἰ βούλεσθε παρα-
 στῆναι καὶ διαλεχθῆναι περὶ τούτων ἐκδηλότερον τὸ ἀληθὲς
 φανήσεται. πρὸς ὃν ὁ θεῖος Νικηφόρος οὐδὲν ἀπεκρίνατο,
 ἔφη δὲ πρὸς τοὺς παρισταμένους μεγιστάνας· εἵπατέ μοι, τὸ
 μὴ ὂν δύναται πεσεῖν· τῶν δὲ τῇ ἀσφαλείᾳ τῆς πεύσεως

2—7 cf. Epist. ad Theophilum cp. 24 Migne Tom. 95, 376 D.

— 8—12 Theostericti vita Nicetae cp. 31. — 23—p. 779,
 6 Theoster. ib. cp. 33.

4 στάσεις (στάσις A) ἐμφύλιοι ABE στάσεις (στάσις quidam)
 ἐμφυλίων R στάσις ἐμφύλιος rell. (περὶ στάσεων ἐμφυλίων etiam
 mg. V). — πόλιν καὶ χώραν BR. — 6 τὸ δεινὸν usque ad p. 780,
 10 εὐσεβείας uno folio interciso om. C. — ἐμφυλίας R om. B. —
 9 αὐτῷ N. — 10 αὐτῆς] αὐτοῦ BRV. — 11 Ἰαννῆν ABDR
 Ἰωάννην G ἰῶ M. — 13 λεκανομαντεῖαις ALMR. — καὶ φαρμα-
 κείαις om. N. — 24 ἀσφαλείᾳ (-ία A) ABV Theost. ἀσφαλείᾳ
 (-ία E) rell. — πεύσεως ABLV Theost. πίστεως rell.

ἀπορηθέντων καὶ μηδὲν ἀποκριθέντων, ἤρετο πάλιν ὁ πατρι-
 ἀρχης· ἔπεσον ἐπὶ Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν Ἰσαύρων
 αἱ ἄγλαι εἰκόνες ἢ οὐ; τῶν δὲ κατανευσάντων καὶ τὸ ναὶ
 προσειπόντων· οὐκοῦν ἴσταντο πάντως, ἔφη, καὶ ἦσαν, καὶ
 ἀρχαῖκόν αὐτῶν τὸ ἀναστήλωμα. τὸ γὰρ μὴ ὄν μηδὲ ἰστά- 5
 μενον πῶς εἶναι δύναται ἢ πεσεῖν; εἴτα καὶ τῶν ἄλλων
 ἐπισκόπων τοιαῦτά τινα προτεινάντων εἰς ἀνατροπὴν τῆς
 αἰρέσεως ὁ ἱερὸς Εὐθύμιος Σάρδης παρορησιασάμενος λέγει·
 πρόσεχε, βασιλεῦ, τοῖς δι' ἐπιτομῆς ῥηθησομένοις. ἀφ' οὗ
 Χριστὸς ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι νῦν ὀκτακόσια παρήλθον 10
 ἔτη καὶ πανταχοῦ σκιαγραφεῖται Χριστὸς καὶ ἐν εἰκόνι
 προσκυνεῖται. ποῖος οὖν αὐθάδης τολμήσειε τὴν τοσούτων
 χρόνων ἀποστολικήν τε καὶ πατρικὴν παράδοσιν ἀθετήσαι
 ἢ μετασάλευσαι; μάλιστα τοῦ ἀποστόλου λέγοντος· ἄρα οὖν,
 ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε 15
 εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. κἂν ἄγγελος ἐξ
 οὐρανοῦ εὐαγγελίζεταί ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
 μεθ' ὃν ἀπεκρίθη καὶ Θεόδωρος ὁ ζηλωτῆς καὶ θερμὸς τῆς
 ὀρθοδοξίας πρόμαχος καὶ τῶν Στουδίου ἡγούμενος λέγων·
 μὴ παρασάλευε, βασιλεῦ, κατὰστασιν ἐκκλησιαστικὴν. εἴρηκε 20
 γὰρ ὁ ἀπόστολος· καὶ οὕς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, 688 M.
 πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον ποιμένας καὶ
 διδασκάλους. οὐκ εἶπε βασιλεῖς. σοὶ μὲν γὰρ ἡ πολιτικὴ
 κατὰστασις ἐπιστεύθη καὶ τὸ στρατόπεδον. τούτων φρόντιζε
 καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἔασον ποιμέσι καὶ διδασκάλοις κατὰ τὸν 25
 θεῖον λόγον. εἰ δὲ μὴ βούλει τούτοις προσέχειν εἵνεκα τῆς

6 — p. 780, 3 Theostericti vita Nicetae cp. 35. — 14 2. Thess.
 2, 15. — 16 Gal. 1, 8. — 21 Ephes. 4, 11.

1 ἀπορ. καὶ μηδὲν om. R. — ἀποριθέντων A ἀπορηθέν-
 των D. — 7 τοιαῦτά τινα ABV τινα om. rell. — 8 σάρδεων BV.
 — 10 παρήλθον ἔτη AB ἔτη παρήλθον rell. — 14 ἄρα BMV.
 — 15 ἐδιδάχθητε AB Theost. παρελάβετε N καὶ παρελάβετε EL
 ἐλάβετε RV. — 16 ἡμῶν om. RV. — 25 καὶ τὴν] τὴν δὲ N. —
 26 εἵνεκα ELV Theost. εἰ ἔνεκα N ἔνεκα AB καὶ εἶναι μετὰ R.

πίστεως ἡμῶν, καὶ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν βουλη-
 θεῖη παρατρέψαι ἡμᾶς, οὐκ ἀκουσόμεθα αὐτοῦ, μήτι γε σοῦ,
 βασιλεῦ. ὁ δὲ τύραννος ἀκούσας ταῦτα καὶ ὑπερξέσας τῷ
 θυμῷ καὶ λεόντειον ὁ πιθήκειος βρούξας καὶ πάντας μεθ'
 5 ὕβρεως ἀπελάσας καὶ τὸν Θεόδωρον ἐξορίσας, εἰδ' οὕτω καὶ
 τὸν μέγαν Νικηφόρον τῆς πόλεως ἐξεώσας καὶ περιορίσας
 ἀντιχειροτονεῖ τὸν ἀπὸ σπαθαρίων Θεόδοτον τὸ ἐπικλὴν
 Κασσιτερεῶν καὶ τῆς θυμείλης τὴν προσηγορίαν ἐπειλημμένον.
 καὶ οὕτως ὁ ἀλιτήριος καὶ θηριότροπος μᾶλλον ἢ θηριώ-
 10 νυμος ἐπαρθεὶς κατὰ τῆς εὐσεβείας μειζόνως ἐδίωκε τὴν
 ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθει σφόδρα σφόδρα, μέχρις οὗ
 τοῦτον ἐνδίκως ἡ θεία δίκη μετήλθεν.

Οὗ τὴν κακίστην γένεσιν καὶ μοχθηρίαν καὶ θεοστυγῇ
 προαίρεσιν καὶ δυσσέβειαν καὶ μὲν γε καὶ τὴν χαλεπὴν τοῦ
 15 βίου καταστροφὴν ὁ θεσπέσιος Νικηφόρος διαρρήδην στηλι-
 τεύων φάσκει· παρορᾷ θεός, καὶ ἤρξε καθ' ἡμῶν ἄνθρωπος,
 οὐκ οἶδα εἰ ἄνθρωπον χρὴ λέγειν, ἀλλὰ μὴ θηρίον καὶ τῶν
 θηρίων ἀγριώτερόν τε καὶ πικρότερον. τί γὰρ τῆς συμ-
 φορᾶς ταύτης ἔλεινότερον καὶ τῆς δυστυχίας ἀθλιώτερον;
 20 ἡλίκον κακὸν εἰς τὴν βασιλείον ἀρχὴν εἰσεκόμασεν, διφυῆς
 μὲν τὸ γένος καὶ μιξοβάρβαρος, πολυειδὴς δὲ τὸν τρόπον
 καὶ ἀνελεύθερος καὶ τὴν γνώμην ἀστάθερος. τὸ μὲν οὖν
 προσεχῶς αὐτῷ ὑπηργγμένον καὶ πολλοῖς γνώριμον ἐκ τῆς
 Ἀρμενίων ὥρματο γῆς, ὅθεν εἰπεῖν τὸ δύστροπον καὶ κακό-

3—8 Theostericti vita Nicetae cp. 36; 37. — 15 Hunc Nicephori locum in editis eius operibus non inveni.

2 ἀκουσόμεθα AGN. — μήτοι γε AMR. — 4 λεόντιον ABLMV. — πιθήκειος BELN πιθήκιος A πιθήνιος R. — 8 κασσιτερεῶν (-ἄν B) ABN κασσιτηρεῶν rel. — 11 σφόδρα σφόδρα ABDEL αὐτὴν σφόδρα V σφόδρα CMR. — 14 μὲν γε καὶ τὴν AB μὲν γε τὴν CELN μὲν τοι γε τὴν V μέντοι καὶ (om. τὴν) R. — 17 λέγειν χρὴ CRV. — 18 πικρότερόν τε καὶ ἀγριώτερον A ἀπανθρωπότερόν τε καὶ ἀγριώτερον B. — 20 εἰς βασιλείον B εἰς τὴν βασιλείαν A (om. in utroque ἀρχήν). — εἰσεκόμασεν CLRV εἰσεκόμισεν (-ησεν M) AN.

ηθες, τὸ δὲ ὥς πορρωτάτω καὶ παλαιὸν τυγχάνον, καθὰ 684 M.
 τῶν πρεσβυτέρων ἐξιστοροῦσί τινες, οἳ τὰ ἐκείνου καὶ τῶν
 ἐκείνου πατέρων ἐκ πολλοῦ παραδοθέντα ἴσασιν, οὐδὲ ἐν-
 τεῦθεν καθαρῶς ποθεν ἐκπεφυκέναι, εἴπερ ἐκ τῆς Ἀσσυρίων
 φυλῆς κακίστην παραφυσάδα ἐκδύναι, ἐξ ᾧ τὸ πατρῷον 5
 ἐπεφήμιζεν αἶμα. κατῆχθαι γὰρ ἐκ τῶν Σεναχειρίμ παί-
 δων, ὅς δὴ τῶν Ἀσσυρίων ἥρξέ ποτε καὶ ὑπὸ τῶν φύντων
 καιρίαν τὴν πληγὴν ἐδέδεκτο. καὶ γὰρ οἷγε φονίας δεξιὰς
 τῷ γεννήτορι ἐπαντείναντο τῷ πατρῷι λύθρῳ ἐμμολυνό-
 μενοι, αὐτόχειρές τε τῆς σφαγῆς τοῦ τεκόντος γενόμενοι 10
 αὐτίκα πρὸς τοῖς χωρίοις τῶν Ἀρμενίων φυγάδες ὀχούμενοι
 ἀνασῶζονται. τοῦτου δὴ τοῦ πατροφόνου σπόρου κατὰ τὴν
 ἡμετέραν γενεὰν πικρῶς τηρηθεῖς καὶ παραβλαστήσας ἀν-
 δροκτόνος καρπὸς οὐκ οἶδ' ὅθεν Ῥωμαίων τοῦτο κατακρι-
 θέντων τὸ δεινὸν ἐκεκλήρωτο· ὅς εἰς τόδε τὸ φῶς, οἷς οἶδεν 15
 ὁ ἀνασχόμενος κρίμασιν, προαχθεὶς πονηροῖς καὶ ὀλεθροῖς
 ἐντρέφεται καὶ συναύξεται ἥθεσί τε καὶ πράξεσιν. ἐκ τῆς
 Ἀσσυρίων γοῦν λεαίνης καὶ τῆς Ἀρμενίας παρδάλεως ἑτερο-
 θαλὲς σύνθετόν τε καὶ ἀλλόκοτον τίγριδος εἶδος ἐκ νόθου
 καὶ κιβδηλοῦ ἐξέφυ γονῆς, Ἀρμένιον ἢ Ἀσσύριον εἰδεχθὲς 20
 τέρας, καὶ λέων μὲν τὴν προσηγορίαν, λέοντος δὲ τὸ μὲν
 ἄρπακτικὸν εἰς τὸ ἀσφαλὲς κεκτημένος, τὸ δὲ ἐλευθέριον
 οὐδαμῶς προϊέμενος, χαμαιλέων δὲ ὥσπερ οὖν τὸ εἶδος οὕτω

4 καθαρὸς ER. — πόθεν CR ποθεν NV om. B. — Ἀσσυρίων
 CDG. — 6 ἐπεφήμιζεν V ἐπεφνήμιζον R. — σεναχειρίμ L σενα-
 χειρίμ C σεναχηρίμ E σεναχηρίμ BRV σεναχηρειμ (-ρίμ M) AN.
 — 7 Ἀσσυρίων CD item v. 18. — 8 ἐδέξατο BL. — φονίας (φον. M)
 BM φονώσας V. — 9 πατρῷον ABC πατρῳάω EM πατρολάω DV
 sed in V o in lit. πατρῳαλάω R. — 11 ὀχούμενοι RV οἰχού-
 μενοι B ὀχόμενοι M ὠχόμενοι (ὠχ. C) CDE οἰχόμενοι A. —
 12 τοῦτο N. — δὲ CRV. — 13 πικρὸς BM. — ἀνδροκτόνος A
 ἀνδροκτοφόνος G ἀνδροφονκτόνος R om. LN. — 14 κατακριθέν-
 των AB κατακριθέν rell. — 15 ὅς] οἷς AE. — 17 αὐξεται AB
 συναυλίζεται C. — πράγμασι RV. — 19 τε] τι AB. — 20 ἐξ-
 έφυνεν ὅς Ἀρμένιος ἢ Ἀσσύριος εἰδεχθέστερος R. — Ἀρμενίων ἢ
 Ἀσσυρίων AL. — εἰδεχθὲς τέρας B εἰδεχθέστερας rell. — 21 τὸ
 μὲν om. V μὲν om. R.

δὴ καὶ τῆς ψυχῆς τὸ πολύμορφον διὰ τὸ τοῦ γένους ὑπουλόν
 τε καὶ ὕφαλον, ἐξ ὧν ἐμεγαλάνχει τῆς δυστροπίας καὶ τοῦ
 δόλου τὸ κεκρυμμένον καὶ ἀνεξαγόρευτον. καὶ γὰρ ἐμψυ-
 χᾶτο λανθάνειν τὸ ἐνδόμυχον τῆς γνώμης σκοτεινὸν καὶ
 5 παλίμβολον καὶ πρὸς τὸ βλάπτειν ἐπιρρεπές, καὶ πῶς ἦν
 ἐκπεπονημένον αὐτῷ καὶ ἐπιτετηδευμένον μήποτε συμφωνή-
 685 M. σειν καρδίαν τοῖς χεῖλεσιν, ὥς ἕτερα μὲν ἐκμελετᾶν κατὰ
 νοῦν, ἄλλα δὲ προφέρειν ἐν στόματι. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ
 ἀφιλοθεΐας καὶ πονηρίας ἐξώκειλεν ὁ βίος αὐτοῦ, ὥστε καὶ
 10 δυσφορώτατον καὶ δυσκατάληπτον αὐτοῦ τὴν δαιμονιώδη
 γνώμην καὶ πονηρίαν τοῖς πᾶσι γίνεσθαι.

Ἐπεὶ οὖν τῆς βασιλείου ἀρχῆς μᾶλλον δὲ τυραννίδος
 θεοῦ συγχωρήσει λαβόμενος κατὰ τῆς ἀμωμότητος πίστεως
 ὅλον ἐκχέει τὸν θυμὸν καὶ τὸν δόλον, καὶ ἀμιλλᾶται κατὰ
 15 πάντα τὸν πρὸ αὐτοῦ δυσσεβῆ Κοπρώνυμον καὶ ὡσανύως
 μιαιοῖς τισι καὶ παμπονήροις ἀνθρώποις τὸ πᾶν τῆς ζωῆς
 καταπιστεύει ἀσελγέσι τε καὶ ἐπὶ βίου αἰσχροτήσι βεβοη-
 μένοις καὶ κατεφθαρμένοις τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα γόησι
 καὶ φαρμακοῖς καὶ λαοπλάνοις καὶ πᾶν εἶδος κακίας ἀσκή-
 20 σαι καὶ ἀπαξαπλῶς τὴν χριστιανῶν ἡρνημένους θεοσέβειαν,
 καὶ δὴ τούτοις ἀσπασίως εἰσοικίζεται καὶ περιπτύσσεται καὶ
 ὑποκύπτει ταῖς ματαίαις αὐτῶν καὶ ψυχοφθόροις διδαχαῖς
 καὶ μνήσεσιν, καὶ οἷα τῆς ἀμαρτίας ἀνδράποδον ἐξανδρα-
 ποδίζεται καὶ τῷ ἀγκίστρῳ τῆς ἀπάτης καὶ παρανομίας δε-
 25 λεασθεῖς ὁ παράπαιστος δεινῶς περιπίπτει. τρία γὰρ αὐτῷ

1 δὴ B δὲ A om. rell. — 3 δόλου] λόγον BM. — 4 ἐνδο-
 μυχοῦν LRV. — 5 παλίμβουλον V ἀπαλίμβολον B. — βλέπτων
 CE βλέπτειν MV βλέπειν L. — πῶς D et recc. quidam ὅπως V.
 — 6 συμφωνήσειν BLV συμφωνήσιν CE συμφωνήσει (-ση AR)
 ANR. — 7 καρδία NR. — ἐκμελετᾶν AB μελετᾶν rell. — 8 πρὸς
 φέρειν AM προσφέρων R. — ἐν τῷ στόματι RV. — 11 τοῖς]
 αὐτοῖς CER. — γενέσθαι AR. — 17 αἰσχροτήσι ABV αἰσχρο-
 τητι rell. — διαβεβοημένοις B et recc. quidam. — 19 ἀσκή-
 σαντας ABE ἀσκήσαντες R. — 21 τούτους NR. — 22 ταῖς μα-
 ταίοις B τοῖς ματαίοις CR. — 23 ἀνδραποδίζεται LR. — 25 παρά-
 πεστος CRV παράπαιστος LN.

προϋθθηκαν τὰ ὑπεσχημένα, τῆς ἀκριβοῦς καὶ ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τὴν ἄρνησιν, τῶν θείων εἰκόνων τὴν καθάρσεις, τῶν εὐσεβούντων τὴν δίωξιν. καὶ οὕτως εἰς ἄκρον εὐημερίας ἐλάσεις, φησὶν, ὥς καὶ ἐπὶ πλεῖστον καὶ μήκιστον χρόνον τὴν παροῦσαν ζωὴν, εἰ καὶ τις ἄλλος, διανύσαι. 5 ταύταις οὖν καὶ ταῖς τοιαύταις ὀλεθρίοις ἀπάταις φενακισθεῖς ὁ ματαιόφρων καὶ κτηνώδης καὶ καθάπερ ἦν εἰδεχθῆς καὶ δυσέντενκτος καὶ τὴν θῆαν αἰσχροτέρος (εἰ γὰρ καὶ λεόντειον τοῦνομα πιθήκειον τὸ βλεπόμενον) γίνεται φαν- 686 M. λότερος τὸν τρόπον, σοβαρώτερος τὸ ἦθος, θηριωδέστερος 10 τὴν γνώμην, ἀτίθασσος τὴν ὁρμὴν, ἀκάθεκτος καὶ ἀνυπόστατος καὶ ἀλογιστότερός τε καὶ ἐμβριθέστερος καὶ τυραννικώτερος. ἀναπτρωθεὶς γὰρ ὁ δέλαιος καὶ ταλαίπωρος τῇ ψευδομαντείᾳ καὶ βουλῇ τῶν ἀλιτηρίων ἐκείνων οὕτως ἐπανατείνεται, κατὰ Χριστοῦ τὸν πόλεμον. καὶ πρῶτον μὲν 15 κινεῖ κατὰ τῶν ἱερῶν δογμάτων ἡμῶν τὴν θεομάχον γλῶσσαν, ἔπειτα δὲ ζηλοῖ κἀνταῦθα τὸν δυσσεβέστατον Κωνσταντῖνον καὶ ὁμοίως ἀθροίσας πονηρόν τε καὶ ἀγυρτώδες ἐργαστήριον, μᾶλλον δὲ Ἰουδαϊκὸν συνέδριον, οὗ καὶ σύνεδρος καὶ πρόεδρος ὁ ἐξάγιστος γενόμενος, ὁρᾶται πάλιν ἐν ναῷ 20 κυρίου τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, καὶ ἀνοίγεται στόμα λαλοῦν μεγάλα κατὰ τῆς δόξης κυρίου καὶ κατὰ τῆς θείας οἰκονομίας μεγαλορημονοῦν καὶ ἀλαζονευόμενον. καὶ οὕτως ὁ δεύτερος Καϊάφας μετὰ τῆς χριστομάχου σπειρας ἐκείνης

20 Dan. 12, 11. — 21 Dan. 7, 8; 20.

1 ἀκριβοῦς καὶ (καὶ om. CEN) ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν ACEN ἀκριβοῦς π. ἡμ. καὶ ὀρθοδόξου R ἀληθοῦς καὶ ἀκριβοῦς ὀρθοδόξου π. ἡμ. V ὀρθοδόξου καὶ ἀκριβοῦς π. ἡμ. B. — 6 ὀλεθρίαις AM. — 9 λεόντιον ACELMV. — τὸ ὄνομα N. — πιθήκειον ABCLV πυθίκην M. — 12 καὶ ante ἀλογιστότερος om. BLNV. — τε om. R. — 14 βουλῇ ABV ὑποβολῇ L ἐπιβουλῇ rell. — 15 κατὰ Χριστοῦ] καὶ ταχὺ CR καὶ ταχύνει V. — 16 In verbo ierōn desinit cod. B. — 17 δὲ καὶ ζηλοῖ A. — 19 οὐ AN ὧ EL ὁ C ὁ RV. — 20 πρόεδρος — οἶκω p. 786, 14 om. E uno folio interciso. — 21 ἀνοίγεται πάλιν στόμα A.

πολλὰ καὶ μάταια κατὰ τῆς ἀληθείας κενολογήσας καθαιρεῖ
 πᾶσαν ἱεράν τῆς ἐκκλησιαστικῆς [†] ἀναστήλωσιν μίσει τῷ εἰς
 Χριστὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ θεράποντας, ἐπειδὴ βαρὺς ἦν αὐτῷ
 Χριστὸς καὶ ἐν εἰκόσι βλεπόμενος καὶ ἐπὶ μνήμης φερόμενος
 5 καὶ οἱ τούτου φίλοι τε καὶ δοῦλοι.

Διὸ δὴ καὶ ἀνοηταίνων κατεφλυάρει πᾶσαν εἰκονικὴν
 ἀναστήλωσιν ἀπόβλητον εἶναι τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ λίαν ἀγνώ-
 ριστον. τί οὖν πρὸς ταῦτα φήσεί τις; ὅτι σοφία μωροῦ
 ἀδιεξέταστοι λόγοι, καί· ὁ μωρὸς μωρὰ λαλήσει. ἀμαθὴς γὰρ
 10 σφόδρα καὶ ληρώδης ὑπάρχων οὐκ ἤδει πάντως τὰ χρυσό-
 τευκτα ἐκεῖνα χερουβίμ, ἅπερ ὁ ἱεροφάντης Μωϋσῆς θεοῦ
 687 M. προστεταχότος ἐτεκτίνετο, καὶ ἡ παλαιὰ καὶ ἔννομος σκηνὴ
 καθύπερθεν τῆς κιβωτοῦ ἔφερεν, ἀ δὴ οὐ παρὰ Ἰουδαίους
 μόνον δεδόξαστο, ἀλλὰ καὶ τῆς χάριτος ὁ κήρυξ χερουβίμ
 15 δόξης ἀποκαλεῖ σαφῶς ἦτοι τὰ δεδοξασμένα. ἔτι μὲν καὶ
 ὅσα ἡ Σολομῶντος κατεσκεύασε σοφία, τῷ θεσπεσίῳ Ἰεζεκιήλ
 ὥπται, καὶ εἴ τι τοιοῦτον κατὰ τὰς ἱεράς βίβλους ἰστόρηται
 καὶ τετίμηται, ἅπερ οὐ πέφρικεν ὁ βέβηλος ἐν εἰδώλων μοίρᾳ
 θεῖναι, ὥς ἀθετεῖν μᾶλλον ἢ προσέειπαι τὰς θεοπνεύστους
 20 γραφὰς προσελλόμενος· ἐξ ὧν λοιπὸν καὶ Ἰουδαίων ἀπιστό-
 τερος καὶ ἀγνωμονέστερος εἰκότως νομισθεῖται σὺν τοῖς δμο-
 φροσιν αὐτοῦ. ἄξια γὰρ ὡς ἀληθῶς τῆς ἑαυτῶν βδελυρίας
 ἀπιστίας τε καὶ ἀλογίας φρονήσαντες καὶ ἐκφωνήσαντες. καὶ
 γὰρ τῷ Χριστῷ κἀνταῦθα προφανῶς ἀπομάχονται, ὃς λαβὼν

8 Sir. 21, 18. — 9 Jes. 32, 6. — 14 Hebr. 9, 5.

1 καθαιρεῖ ACLR. — 2 τῆς ἐκκλησιαστικῆς ACD τῆς ἐκ-
 κλησίας M τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως R ἐκκλησιαστικὴν LV.
 — μισητὸς εἰς χριστὸν A μισεῖται χριστὸν G μισεῖ τὸν χριστὸν R.
 — 4 εἰκόσι AV εἰκόσι rell. — φερόμενος CV ἐπιφερόμενος R
 ἐρχόμενος AN. — 8 ἢ ὅτι A. — σοφία μωροῦ AV σοφία θεοῦ
 (τοῦ θεοῦ M) CN τῇ σοφίᾳ θεοῦ R. — 16 ἢ] ὁ DG ἢ m. 1
 ex ὁ M. — 19 προσέειπαι LN πρὸς οἶεσθαι A προέειπαι CRV.
 — 22 ὡς om. A ὡς ἀληθῶς om. M et recc. nonnulli. — 23 καὶ
 ἐκφρονήσαντες A om. CD.

ὁ θόνην λαμπρὰν καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον καὶ ὑπέρκαλον ἐναπο-
 μαζάμενος θεῖον εἶδος ἐκπέμπει τῷ πιστῶς αἰτήσαντι τῶν
 Ἑδερσηνῶν ἡγεμόνι Ἀνγάρῳ. ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ μέχρι τή-
 μερον ἀποστολικῇ παραδόσει καὶ εἰσηγήσει γνώσεώς τε καὶ
 μνήμης ἔνεκεν, ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἔδρασέ τε καὶ πέπονθε 5
 Χριστός, καθὰ δὴ καὶ τὰ ἐν ταῖς ἱεραῖς τῶν εὐαγγελίων
 δέλτοις ἀνιστόρηται, σεβασμῶς ἐκτυποῦμεν καὶ προσκυνου-
 μεν, καὶ οἱ χριστομάχοι διαρρήγνυνται. καὶ μέντοι καὶ
 πρὸς τούτοις παραδόσεις καὶ λόγος ἐχόμενος πειθοῦς μέχρις
 ἡμῶν κάτεισι τὸν θεῖον εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν ἐν εἰκόνι δια- 10
 γράψαι τὸν κύριον, πρὸς δὲ καὶ τὴν πανάχραντον αὐτοῦ
 μητέρα, καὶ τὰς ἱεροτυπίας ταύτας διαφυλάσσειν τὴν Ῥω-
 μαίων πόλιν. τί δεῖ λέγειν περὶ γε τῆς Ἱεροσολυμιτῶν, ὥς
 ἱστορήσαντες οἱ αὐτόθι γενόμενοι περιαγγέλλουσιν, ὥς πλεῖστα 688 M.
 μέχρι τοῦ δεῦρο πιστῶς καὶ εὐλαβῶς ἱερογραφίας ἐκ παλαιοῦ 15
 δι' ἀκριβείας ἀναστηλωμένας σεμνῶς περιέποντες προσκυν-
 νοῦσιν; ὥσαύτως δὲ πάλιν ἀναγράφεται, ὅτι Πέτρος καὶ
 Παῦλος οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ
 κηρύσσοντες ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἃ πεποίηκεν ὁ Χριστὸς θαύ-
 ματα πρῶτα τῆς θείας μεταμορφώσεως ἐξεικονίσαντες Ῥω- 20
 μαίοις παραδεδώκασιν, καθὼς καὶ ὥφθη Μωϋσῇ καὶ Ἠλίᾳ
 ἐν μέσῳ τοῖς ἁγίοις προφήταις, ἃ δὴ καὶ μέχρι νῦν σώ-
 ζεται. πῶς οὖν ἀντιβλέψουσιν οἱ ἀπειθεῖς καὶ ἀγνώμονες
 πρὸς τὸ μέχρι τοῦ παρόντος ἁδόμενον καὶ ὁρώμενον ἐν τῷ
 ναῷ τῆς θεομήτορος θαῦμα τὸ ἐν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ 25
 Ἀνύδῃ; ὅνπερ ναὸν ἔτι περιούσης κατὰ τὸν τῆδε βίον οἱ
 ἀπόστολοι ἐδομήσαντο. πολλοὶ γὰρ τεθέανται προσκυνούμενον

1 ὑπέρκαλλον ALMV et recc. plerique ὑπερβάλλον D. —
 3 ἑδερσηνῶν RV ἐδεσινῶν CLM αἰδεσινῶν D αἰδεσινῶν A. —
 ἀνγάρῳ om. A. — 6 τοῖς ἱεροῖς R. — 7 βίβλοις RV. — 8 καὶ
 ante πρὸς om. A. — 11 κύριον] χριστόν A. — 13 δεῖ] δι A
 δὴ CRV. — γε] τε CV δέ γε R. — ἱεροσολυμητῶν ACGN. —
 19 κηρύττοντες A. — Ῥώμῃ] πόλει A πόλει δώμῃ V. — καὶ
 om. A. — 21. 22 μ. ἐμμέσῳ καὶ ἡλίᾳ A. — 26 λίδδῃ M λύδῃ V
 λυδδίῃ A.

εὐλαβῶς καὶ τιμώμενον τὸ ἀχειρότευκτον ἐκεῖνο καὶ σεβά-
 σμιον ἀπεικόνισμα πλαξὶ τετυπωμένον λαμπραῖς καὶ διανγέσι
 καὶ διὰ βάθους κεχωρηκὸς ὄλον, ὃ δὴ τινες τῶν δυσμενῶν
 Ἑλλήνων τε καὶ Ἰουδαίων ἀπαχρειοῦν πειραθέντες διέξεσαν
 5 μανικῶς. ἀλλὰ διήμαρτον μάλα τῆς ἀνοσίλου ἐγγειρήσεως.
 οὐδὲν γὰρ ἦν ἐπὶ σχήματος ἔστηκεν ἢ μορφῇ εἰδὸς τε
 καὶ στολὴν καὶ ἄλλα τῆς θείας ἀνεξάλειπτα καὶ ἀλώβητα
 διασώζουσα. ἱστορεῖται γὰρ ὑποσχέσει τῆς πανάγνου παρ-
 θένου τῇ πρὸς τοὺς ἀποστόλους αὐτόματον ἀναδοθῆναι τὸ
 10 σεβάσμιον τουτὶ χρῆμα.

689 M, Ὅτι δὲ ἀρχαιοτάτῃ τούτων ἡ ποιήσις καὶ παραδόσις
 μάρτυς μὲν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ θεῖος ἀνδρῆς, ὃν ἔστησεν
 ἡ αἰμόρρους γυνὴ τῷ θεραπευτῇ Χριστῷ παρὰ τῷ ἑαυτῆς
 οἴκῳ στήλην ἐναργεστάτην καὶ ἀπαράγραπτον κήρυκα τοῦ
 15 θαύματος ταῖς μετέπειτα γενεαῖς τὸ κατ' αὐτὴν θαυματουργ-
 γηθὲν παράδοξον δημοσιεύουσα. περὶ οὗ καὶ ὁ μέγας παρὰ
 τοῖς εἰκονομάχοις διδάσκαλος Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ
 ἱστορίᾳ μνημονεύσας τὰ τελούμενα θαύματα παρὰ τῆς ἐκείθεν
 φουμένης ἱερᾶς καὶ θεοβλάστου πόας, καὶ ὡς ἦν ἅπασιν
 20 ἀλέξίκακον ἐπικουρήμα, ἐπήγαγε φάσκων ὅτι· καὶ τῶν ἀπο-
 στόλων τὰς εἰκόνας Πέτρου καὶ Παύλου καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ
 Χριστοῦ διὰ χρωμάτων ἐν γραφαῖς σωζομένας ἱστορήσαμεν.
 μάρτυς δὲ καὶ ἡ ὄψις, διδάσκαλος ἀψευδῆς, τό τε μήκιστον
 τοῦ χρόνου σαφῶς δεικνύσι καὶ τῶν σεπτῶν ναῶν ἡ κτίσις,
 25 ἔτι καὶ τῶν ἀνέκαθεν ἱερῶν σκευῶν παρὰ τῶν εὐσεβούντων
 ἡ ποιήσις καὶ ἀφιέρωσις ἄπειρος τῷ πλήθει τυγχάνουσα, οὐ
 μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ πτύχαι τοὺς ἱεροὺς τύπους ἔξωθεν
 φέρουσι παρὰ χριστιανοῖς τῷ εὐαγγελίῳ συμπροσκυνουμένους,

16 Euseb. Hist. eccl. VII, 18.

2 καὶ ἀνγέσι C διανγέσι (om. καὶ) DV. — 5 μᾶλλον RV. —
 14 ἀπαρέγραπτον EG ἀπαρέγγραπτον AM. — 21 δι' αὐτοῦ CE.
 — τοῦ χριστοῦ ARV Eus. τοῦ om. rell. — 23 ἡ om. N. — 28 συμ-
 προσκυνουμένους (συνπρὸς κυν. A) AV προσκυνουμένους rell.

οἳ τε θεῖοι κίονες καὶ αἱ σολίαι καλούμεναι, ἃ τὸ σεβάσμιον τοῦ ἱεροῦ διατεχνίζουσι θυσιαστήριον. καὶ γὰρ οὐδενὶ ἑτέρῳ λόγῳ ἢ τοῦ προσκυνεῖσθαι πάντως εἵνεκα ἅμα τῷ συμπαρακειμένῳ τοῦ σταυροῦ τύπῳ εὐσεβῶς ἀρχῇθεν ἐνταῦθα καθιστόρηται.

5

Ἄλλ' ὁ γε θηριώνυμος καὶ λεοντότροπος ταῦτα παρα-
γραψάμενος πάντα ἔσπευδεν ὅτι μάλιστα πᾶσαν θεῖαν εἰκόνα
καταστρέφειν καὶ λήθῃ βαθεῖα, παραπέμπειν. ταύτῃ τοι θεο-
μαχῶν ἐπὶ δῆμον τοιαῦτα κατατολμήσας ὁ ἐμβρόντητος παρ-
ρησιάζεται λέγων· ὥσπερ οὖν ἐκ τῶν ὄψεων ὑμῶν, ἀδελφοί, 10
τὰς εἰκόνας ἐξωλοθρεύσαμεν, οὕτω δὴ καὶ ἐκ τῶν ψυχῶν 690 M.
ὑμῶν περιαιρήσειν ὑμεῖς ὡς θεοῦ καὶ τοῦ βασιλέως φίλοι
καὶ δοῦλοι σπουδάσατε. καὶ γὰρ ὁ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ
ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα καὶ
λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν. κἀντεῦθεν τοίνυν τοὺς εὐρι- 15
σκομένους ἔχοντας εἰκόνα Χριστοῦ ἢ τινος ἀγίου καὶ προσκυ-
νοῦντας δειναῖς τιμωρίαις καὶ κολάσεσι κατεδίκασεν ὁ ἀλάστωρ
καὶ αἰμοβόρος, καὶ οὕτω κρεονομούμενοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν
καὶ καταθνύμενοι διεφθείροντο πανταχοῦ οἱ θεοσεβεῖς ἄν-
θρωποι. καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τῶν ὀρθοδοξούντων ἀφειδῶς 20
καὶ ἀπανθρώπως διεπράττετο, κατὰ δὲ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν
εὐπορωτέρων ἄλλην ἐπινόιαν τινα πονηράν ὁ πονηρὸς καὶ
παμμήχανος ἐμηχανήσατο βουλόμενος αὐτοὺς ἐλεινοὺς καὶ
πένητας ἀπεργάσασθαι. τί γὰρ ποιεῖ; αἰτίαις αὐτοὺς ἀφύκτοις

13 Jes. 32, 6.

1 σολίαι AV σολέαι R σολαίαι G σωλαίε C σωλαῖαι (σολ. in D in sol. mut., incertum an manu librarum) EN. — 3 ἤνεκεν A εἵνεκα C. — 4 καθιστόρηται N. — 6 καὶ λεοντότροπος AN. καὶ om. rel. — 6. 7 πάντα ταῦτα παραγο. ἔσπευδεν A. — 7 θεῖαν πᾶσαν V θεῖαν om. C. — 11 ἐξωλοθρεύσαμεν DER et ut vid. L ἐξολοθρεύσαμεν rel. — 12 ὑμῶν GL et D m. 2 ἡμῶν rel. — καὶ τοῦ βασιλέως om. RV. — φίλοι καὶ δοῦλοι AM δοῦλοι καὶ φίλοι rel. — 17 κολάσεσι] θανάτῳ A. — 18 κρεονομούμενοι ER. — 21 τῶν ante εὐπορωτέρων om. RV. — 22 πονηράν τινα D τινα om. M.

καὶ ἐγκλήμασι περιβάλλει προφασιζόμενος προφάσεις ἐν ἀμαρ-
 τiais, ἵνα τῷ δέει τῶν ἐγκλημάτων πᾶσαν αὐτῶν τὴν οὐσίαν
 ἀλογήσωσιν ὑπὲρ τῆς οἰκείας σωτηρίας, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ συν-
 εσκήαζε καθ' ὧν τινων ἀνδρικωτέρων ἢ εὐφροσύνης βασκαί-
 5 νων τῆς εὐανδρίας καὶ εὐφροσύνης αὐτοῖς ὡς νεωτερίσειν ὑπο-
 πτεύνων· τινῶν μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυσεν, ἄλλων δὲ τὰ
 μέλη ἡκρωτηρίαζεν καὶ ἑτέροισι δεσμοῖς κατέχων μεθ' ἡμέρας
 τινὰς δεινῶς ἀνῆρει.

Ἐξ ὧν ὑπῆρχε Μιχαὴλ ὁ τὴν τοῦ ἐκσκουβίτου τάγματος
 691 M. 10 ἀρχὴν διέπων, ὃν εἰρηκτῇ καὶ πέδαις εἶχε τηρούμενον, καὶ
 τὴν γενέθλιον τοῦ σωτῆρος ἡμέραν ἐνστάσαν ἐκδεχόμενος
 διελθεῖν καὶ οὕτως αὐτὸν διαχειρίσασθαι. ἀλλὰ γε θεία
 ψήφῳ καὶ δορυφόρων ξίφει κρουρηθεὶς αὐτὸς ἐνδίκως
 μέσον τοῦ θείου ναοῦ τὴν πολλοὺς ἀγίους ναοὺς καὶ ψυχὰς
 15 καὶ σώματα λίαν ἀτιμάσασαν ψυχὴν ἀπορρηξας, εὐθὺς ἐπι-
 κοσμεῖται τῷ τῆς βασιλείας ὁ δεσμώτης διαδήματι, ὃς ἐν
 ἐλπίσιν ὧν τῆς ζωῆς τὴν στέρησιν ὑπομεῖναι στεφηφόρος
 ἀντὶ δεσμοφόρου καθίσταται. οὕτως οὖν καταστρέφει τὸν
 βέβηλον αὐτοῦ καὶ βαρβαρῶδη βίον καὶ τὴν ἀνόσιον καὶ
 20 παμπόνηρον ψυχὴν ἀπορρηγνυσιν ἐν τῷ παλατίῳ, ἐν ᾧ οὐδεὶς
 τῶν πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότων ἀνῆρηται. γενόμενος πολυ-
 στόμου μαχαίρας ἔργον πικρὸν καὶ ὀλέθριον τῆς αἰσχίστης

9—15 Ignatii vita Nicephori p. 207, 30 ed. meae in Nicephori opusculis historicis. — 15—18 *ib.* p. 209, 1.

3 ἀναλογήσωσιν EG ἀναλογίσωσιν R ἀναλογήσουσιν A. —
 οἰκείας] ἰδίας LM ἐκείνων R. — συνεσκεύαζε κατὰ τινων conl.
 Muralt. — 5 εὐανδρίας LM et recc. plerique ἀνδρείας D. —
 νεωτερήσειν AD νεωτερήσιν CMR. — 7 δεσμοῖς C δεσμῖους Exc.
 de ins. — 9 ἐκσκουβίτου AD ἐξουβίτου V ἐξουβίτου R. — 10 ὃν
 om. codd. praeter R Exc. — παῖδες AEG παῖδες recc. nonnulli
 πέδες Exc. — εἶχε AR Exc. τοῦτον εἶχε CDEG εἶχε τοῦτον MV.
 — καὶ ante τὴν om. Exc. — 11 τοῦ σωτῆρος ἡμέραν ἐνστάσαν
 A Exc. ἐνστάσαν ἡμέραν τοῦ σωτῆρος rell. — 12 ἀλλ' ἄγε CDG
 lit. corr. in D. — 16 διαδήματι ὁ δεσμώτης AGM invito Ignatio.
 — 17 τῆς ζωῆς om. CR. — 22 πικρὸν A Exc. πικρὰν rell. —
 ὀλεθρίαν RV.

καὶ βδελυρᾶς ζωῆς δέχεται τὴν περαίωσιν καὶ δίκην τῶν
 τετολμημένων εἰσπράττεται παράδοξον καὶ ἐξαίσιον ἐν τόποις,
 οὓς καὶ ζῶν ὁ ἐξάγιστος καὶ τρισάθλιος κακῶς ἐβεβήλωσεν,
 καὶ σφαγιαζόμενος αἰσχυρῶς τῷ λύθρῳ τῶν ἐναγῶν αἱμάτων
 ὁ πολλῶν αἱμάτων χριστιανῶν ἐμφορηθεὶς ἔχρανεν. μετὰ 5
 δὲ ταῦτα ῥακίοις εὐτελέσι καὶ τραχέσι περιβληθὲν καὶ ἀκα-
 τίῳ μικρῷ εἰς τοῦτο εὐτρεπισθέντι ἐμβάλλεται τὸ παμμίαιρον
 καὶ ἀκάθαρτον αὐτοῦ σῶμα καὶ κατὰ τὴν καλουμένην Πρώτην 692 M
 ἐκφέρεται νῆσον καὶ κατορύττεται, οὐκ οἶδα ἀνθ' ὅτου ταύτην
 κατακριθεῖσαν τὴν συμφορὰν τοσοῦτον κακὸν ὑποδέξασθαι. 10

Προσεκτέον δὲ ὥς, εἴ γε ἰσχύν τινα εἶχεν ὁ λόγος τῶν
 δυσμενῶν τούτων καὶ δυσωνύμων, καὶ ἀληθείας ἔναυσμά τι
 ἐν τοῖς παρ' αὐτοῖς δογματιζομένοις ἀμυδρῶς πως ἐφέρετο,
 κὰν ταῖς ἄλλαις ἱεραρχίαις ὑπῆρξέ που πάντως πεφυλαγμένα
 καὶ γινωσκόμενα, νῦν δὲ οὐδαμῶθεν ἐπινυνῶναι τοῦτο πάρ- 15
 εστιν. ὁμοῦ τε γὰρ ἐῴα καὶ ἐσπερία λῆξις τὸ εὐαγγελικὸν
 δὴ τοῦτο καὶ ἀποστολικὸν περιέποντες διατελοῦσι κήρυγμα,
 καὶ οὔποτε ἐν ἄλλῃ ἐξουσία, ἔνθα χριστιανοί, τὸ ἔκθεσμον
 ἐκεῖνο καὶ παράνομον καὶ τῆς χριστιανῶν θεοσεβείας ἀλλό-
 τριον παραφνέν καταλαμβάνεται θεοστυγὲς δόγμα οὐδὲ ὅσον 20
 εἰς μνήμην ἀφίχθαι τῶν πονηρῶν καὶ μυσαρῶν συνταγμά-
 των, ἀλλ' ἢ μόνον κατὰ τὴν δούλην ταύτην καὶ ἡνδραπο-
 δισμένην καὶ τὰ θεῖα κατ' ἐξουσίαν παίζουσιν, ἐν ᾗ τὸ
 ἐμπαθὲς καὶ πρόσυλον τῶν περὶ γῆν στρεφομένων καὶ ἰλυ-
 σπωμένων γήινον καὶ ἀλαζονικὸν καὶ ὑπερήφανον πρυτα- 25
 νεύει φρόνημα, ἔνθα τὸ φίλαρχον, τὸ φίλαυτον, τὸ φιλή-
 δονον, τὸ φιλόδοξον ἢ κενόδοξον, ἢ πάντων καταθυμίων
 ἀπόλυνσις, τὸ πάντων ἐθέλειν ἄρχειν καὶ μηδὲ πρὸς αὐτοῦ

4 αἰσχυρῶς C αἰσχυρῶ RV. — 6 δὴ DELV. — καὶ τραχέσι
 om. A. — καὶ ante ἀκατίᾳ *delendum videtur*. — 7 μιαιρὸν CRV.
 — 10 κατακριθεῖσα AEG L. — τοσοῦτων κακῶν AR. — 12 ἐν
 αἵματι CV ἐνάματι EG ἐν ἄματι (ἐνάσμι. M) N ἐναυγάσματι A
 ἐν ἄμασι R. — 13 παρ' αὐτοῦ C παρ' αὐτῶν E. — 24 ἰλυσπο-
 μένων CGN ἰλυσπόμενον (-όμενον A) AR. — 27 ἡ] ἡ ACV. —
 καταθύμιον DV m. 2 corr. in D καταθύμιος MR.

θεοῦ ἄρχεσθαι, καὶ ἡ τῆς ἀνθρωπίνης δόξης, ἢ αἰσχύνῃς
 μᾶλλον εἰπεῖν, κτῆσις καὶ προσποίησις. ἐντεῦθεν ἡ κατὰ τοῦ
 θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων ὕβρις καὶ τῆς ἐκκλησίας ὁ διωγμός,
 ἐντεῦθεν κατακυριευόμενον ἢ τυραννούμενον τὸ ὑπήκοον τοῖς
 5 ἐκεῖθεν δόγμασι καὶ θελήμασιν ὑποκύπτειν ἐκβιάζεται, ὧν
 ἔνεκεν τὸ ἔμψυχον κεχάλκευται καὶ ἐσχεδιάσται ὅπλον, σχή-
 ματι μὲν τοῦ σωματοφυλακεῖν ἡθροισμένον, ταῖς ἀληθείαις
 δὲ τοῦ ἐκπορθεῖν τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ καὶ λητίζειν ἐπι-
 νενοημένον προφάσει τοῦ συμπεριγράφεσθαι τὴν Χριστοῦ
 698 M 10 θεότητα ἐν τῇ εἰκόνι παραληροῦντες, ὡς εἴ τις καὶ τὸ
 ἡλιακὸν δὴ τοῦτο δισκοειδὲς σῶμα γεγραμμένον ἐν τινι
 τόπῳ, καθὼς ἐν τισιν ὁρᾶται γινόμενον, ὑποδείξειεν, ἐδογμα-
 τισαν ἂν καὶ τὴν τοῦ φωτὸς οὐσίαν καὶ αὐγὴν συγγράφε-
 σθαι καὶ περιγράφεσθαι ἢ πάντως ἐκ τοῦ ἡλίου τὸ φῶς
 15 ἀποτέμνεσθαι· ἢ πάλιν ἀκτῖνα ἡλίου εἴ ποῦ δένδρῳ προσ-
 βάλλουσαν ἴδοιεν, τμηθεῖν δὲ τὸ δένδρον, συνεκκοπήσεσθαι
 καὶ τὴν ἀκτῖνα παραφρόνως ἐνομίσθη. καὶ μέντοι καὶ ἐπὶ
 πυρὸς καὶ ἄλλων τινῶν διανοηθήσονται. ἵνα ἐνδίκως παρὰ
 παιδῶν παιζόντων παιχθήσονται φρονοῦντες ἀσυνετώτερα.
 20 εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν εἰρημένων οὔτε γίνεσθαι οὔτε ὁρᾶσθαι πέ-
 φυκεν οὔτε μὴν λέγεσθαι χώραν ἔξει, πόσῳ μᾶλλον ἐπὶ τῆς
 ἀπορρήτου καὶ θείας φύσεως ἢ ἐπὶ τῆς ἀφράστου καὶ ἀνερ-
 μηνεύτου Χριστοῦ οἰκονομίας ταῦτα λέγειν ἢ ἐννοεῖν ἀδύ-
 νατα καὶ ἀνεπιχείρητα. οὐδὲ γὰρ σαρκούμενος ἢ πάσχων

10—17 *Iisdem similitudinibus utitur Niceph. Antirrh. I, cp. 37. Migne Tom. 100, 292 B.*

1 ἡ] ἡ C om. A. — 2 κτίσις ACMR. — 6 ἐσχεδιάσται CG
 ἐσχεδιάστο A διεσχεδιάσται D. — ὅπλον] ὅπερ N. — 9 τὴν χρι-
 στοῦ—14 περιγράφεσθαι om. M. — 10 παραπληροῦντες CDG.
 — 14 καὶ περιγράφεσθαι om. AD. — 15 ἡ ποῦ ADE ἢ ποῦ C
 ἡπον GM ὑπὸ R. — δένδρων G δένδρον NR. — προσβάλλον-
 σαν D προσβαλοῦσαν CGV. — 16 ἴδοιεν (εἶδ. CG), τμηθεῖν
 CEGV ἡδοι, ἐντμηθεῖν (ἐκτμ. m. 2) D ἴδοι, ἐτμηθεῖν M ἴδοι.
 ἐκτμηθεῖν A ἥδη τμηθῆναι (-εῖναι alii) R. — συνεκκοπήσεσθαι
 CE. — 19 παιχθήσονται ACGM τεχθήσονται R.

ὑπὲρ ἡμῶν σώματι τούτων τι πέπονθεν, ἐπεὶ οὕτω γε καί, εἰ ἄνθρωπος τῶν καθ' ἡμᾶς εἰκονίζοιτο σώματι, ἀνάγκη καὶ τὴν ψυχὴν συνεικονίζεσθαι ἢ πάντως τεθνήξεσθαι χωριζόμενον. τί γὰρ ἕτερον θάνατος ἢ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος; ὅθεν ἐν τούτοις φαίνονται προδήλως οὐδὲν ἥττον 5 ἀσεβοῦντες ἢ ἀμαθαίνοντες· οὐ γὰρ ἴσασιν ὅσον γραπτοῦ καὶ περιγραπτοῦ τοῦ τε γράφειν καὶ περιγράφειν τὸ ἰδιάζον καὶ διηλλαγμένον, καὶ διὰ τοῦτο φενακισζόμενοι ματαιολογοῦσιν. ποῦ δὲ ὅλως σῶμα ἄγραφον ἢ ἀπερίγραφον ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος ἦκουσται; ἢ πῶς ὁ τοῦ σώματος ὄρος 10 καὶ λόγος σωθήσεται, εἰ μὴ ταῦτα ἔχοι; ὁ τοίνυν μὴ δοξάζων γράφεσθαι ἢ περιγράφεσθαι τὸν Χριστὸν σώματι ἢ ὅτι ἔστι σῶμα οὐκ ἔγνω, ἐξ οὗ μηδὲ δόξαν ὀρθὴν κέκτηται, ἢ γνοὺς σῶμα καὶ ψυχὴν σώζεσθαι παρήττηται. ὁ γοῦν ὁμολογῶν σῶμα τὸν Χριστὸν ἀνειληφέναι ὁποῖον τὸ ἡμέτερον, 15 τοῦτο δὲ γραπτὸν καὶ περιγραπτόν, ἐξ ἀνάγκης κἀκεῖνο γραπτὸν καὶ περιγραπτὸν εἶναι συνομολογήσειεν. εἰ δὲ τὸ δεύτερον οὐ δώσει, οὐδὲ τὸ πρῶτον ἄρα, ὃ πάντῃ ἄλογον 694 M. καὶ καταγέλαστον. οὐ περιγράφομεν οὖν ἡμεῖς, ἀλλὰ γράφομεν. κἂν κενολογοῦσιν οἱ ἄθλιοι καὶ ἄλλως ἀποπώτερον. 20 ὃν γὰρ φασιν ἀπερίγραφον, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπ' εὐηθείας συμπεριγράφεσθαι τῇ εἰκόνι τερατεύονται. εἰ δὲ δὴ μὴ χρῆναι τὸν Χριστὸν εἰκονίζεσθαι πάλιν κενολογήσωσιν, ἢ τῶν διδασκάλων αὐτῶν χάρυβδις αὐτοῖς μέγα περικέχημεν, Μάνεντος, Οὐαλεντίνου τε καὶ Μαρκίωνος. δοκῇσιν γὰρ 25 καὶ φαντασίᾳ τὸν θεῖον λόγον σεσωματωσθαι δοξάζοντες οὐδὲν ἥττον τῇ προτέρᾳ τοῦ ψεύδους βλασφημίᾳ περιπαρή-

2 εἰκονίζοιτο σώματι CG εἰκονίζοι τὸ σ. A εἰκονίζοι (-ει MR) τῷ σώματι rell. — 3 εἰκονίζεσθαι A. — 9 ὅλον (τὸ add. M) σῶμα N σῶμα ὅλως V. — 13 ὀρθὴν om. N. — 14 καὶ ὁμολογῶν A. — 17 εἰ δὲ καὶ τὸ A. — 18 ἄρα N ἄρα A ἄραι CV. — πάντι GM παντὶ A. — 19 περιγράφωμεν — γράφωμεν ACGN. — 20 κἂν] καὶ CR. — 23 χρῆναι: Desinit cod. E. — 24 μέγα AGN μεγάλα CRV. — 25 τε om. N. — μαρκίονος AGM. — 27 τῆς προτέρως ψευδοῦς βλασφημίας A.

σονται, οἷ γε πρὸς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην παραταττόμενοι
 δυσσεβῶς οὐ κατερυθριῶσιν. καὶ ταῦτα τίνες; οἱ κατήγοροι
 τῶν ἐπαινουμένων, οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, οἱ περὶ τὴν
 σοφίαν ἀπαίδευτοι, τὰ ἀχάριστα κτίσματα κατὰ τὴν θεολόγον
 5 γλῶσσαν.

[μβ'. Περὶ Μιχαήλ τοῦ Ἀμορραίου.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Μιχαήλ ὁ Ἀμορραῖος ἔτη
 ἡ' μῆνας θ' καὶ ἀπέθανεν ἐκ δυσουρίας καὶ τῆς τῶν νε-
 φρῶν σφοδροτάτης ἀλγηδόνης τε καὶ ἀρρωστίας. ὅς μικρόν
 10 τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδούς, ὅσον τοὺς ἐν εἰρ-
 κταῖς καὶ πόνοις καὶ ἐξορίαις ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν ὄνει-
 ρώδη φαντάζεσθαι, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ
 δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα, καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ
 ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεῖς τῆς δεινῆς αἰρέσεως ἰχθύος δίκην
 15 τοῖς τῶν δογμάτων σαθοῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν ἐξ
 ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλογίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα
 καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν, ἀμαθίαν [γὰρ] ἐκ πατρῶας ἀλογίας
 καὶ ἀπειροκαλίας ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν κληρωσάμενος, ὅθεν
 695 M. ἐπὶ λαοῦ δημηγορήσας φησὶν· οἱ μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν ἐρευνή-
 20 σάμενοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων αὐτοὶ καὶ τὸν περὶ
 αὐτῶν εἰσπραχθήσονται λόγον, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐθέσπισαν.
 ἡμεῖς δὲ ἐν ᾧ τὴν ἐκκλησίαν εὕρομεν βαδίζουσιν ἐν τούτῳ

9—16 Ignatii Vita Niceph. p. 209, 7. — 16—p. 793, 6 *ib.*
 p. 209, 26.

1 παραττόμενοι C ταραττόμενοι R. — 4 θεολόγον γλώτ-
 ταν A. — 7 ἀμορραῖος ALRV ἀμοραῖος C ἀμωραῖος GN ἀμο-
 ραῖος *lit. ex* ἀμορραῖος Exc. de virt. — 8 καὶ μῆνας AGLR. —
 δισουρίας CGV δησουρίας M. — 9 ἀρρωστίας τε καὶ ἀλγηδόνης A.
 — 10 προκατασχούσης GN Exc. Ign. προκατεσχούσης CRV προ-
 καταρχούσης A. — 15 ἀπέθανεν A. — 16 ἀβελτηρίας CM. —
 17 γὰρ *del. vid.*; nisi forte v. 18 scribendum: ἱκανὴν ἢ οὐσίαν
 κληρωσάμενος. — 18 ἀπειροκαλίας A. — 19 ἐρευνήσάμενοι] ἐν
 ἐρευνῇ γενόμενοι Ign. — 20. 21 τῶν — λόγον AM τῶν — λόγων
 CD. — 21 εἰ] ἢ ACNR. — 22 ἡμεῖς — βαδίζουσιν *om.* A. —
 εὕρομεν *codd. praeter V et recc. quosdam.*

καὶ διαφυλάττειν προκρίνομεν. τοῦτο δὲ ἐπακριβοῦντες δια-
βεβαιοῦμεν ὡς μὴ θαρρεῖν τινα κατὰ εἰκόνων ἢ ὑπὲρ
εἰκόνων παρρησίᾳ κινεῖν τὴν γλῶτταν, ἀλλ' ἐκποδῶν ἔστω
καὶ οἰχέσθω καὶ ἡ Κωνσταντίνου σύνοδος καὶ ἡ Ταρσίου
καὶ ἡ νῦν ἐπὶ Λέοντος κροτηθεῖσα περὶ τῶν τοιούτων ζητη- 5
μάτων, καὶ σιγῇ βαθεῖα τῆς τῶν εἰκόνων μνήμης γινέσθω.

Ἐφ' οὗ Θωμᾶς ὁ ἀντάρτης ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν
ἀπάρας ἤδη καὶ λαὸν ἀγρυπνῶν καὶ ἐπίμικτον προσυλλεξά-
μενος καὶ ἐπισυρόμενος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐκίνησε τῆς βασι-
λείας πανούργως καὶ παρ' ἀξίαν ἐφιέμενος. ἐκ γὰρ τῆς 10
Ῥωμαίων γῆς ὁρμώμενος δυσγενὴς τε καὶ ἀφανὴς πρὸς τὰ
μέρη τῆς Συρίας ἀφίκετο Κωνσταντῖνον ἑαυτὸν μετονομάσας
καὶ υἱὸν Εἰρήνης τῆς βασιλείσσης, κἀντεῦθεν γέ τοι πολλοὺς
τῶν βαρβάρων καὶ Χριστιανῶν ἀπατήσας καὶ λαὸν ἄπειρον
ἐκ διαφόρων ἔθνων συναθροίσας ἐπῆει τῇ Κωνσταντινου- 15
πόλει ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ στόλῳ μεγάλῳ, καθάπερ τι θηρίον
ἀλλόκοτον καὶ πολύμορφον ποικίλον τε καὶ πολυκέφαλον τὰ
πολυειδῆ γένη τῶν ἔθνων συναθροίσας καὶ ἀνειλημμένος.
καὶ οἶά τις ἄλλος Συναχειρὶμ κατὰ τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ
ἐξοπλισάμενος ἐμεγαλάνχει τῷ πλήθει τῶν ἐπομένων καὶ 20
κατηλαξονεύετο, μὴ πάμπαν ὡς ἔοικεν ἐννοήσας κατὰ πολ-
λὴν ἀβελτηρίαν, ὡς οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύ-
ναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ· 696 M.
ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ
οὐ σωθήσεται. καί· κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἔθνων, ἀθε- 25
τεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. ἡ δὲ
βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. εἰ γὰρ καὶ τὰ μά-

22 Psalm. 32 (33), 16; 17. — 25 *ib.* v. 10; 11.

1 προκρίνωμεν codd. *praeter* DV. — 6 γινέσθω N γενέσθω
rell. (ἐμπολιτευνέσθω Ign.). — 10 καὶ om. A. — 13 τοι] τοὺς A.
— 15 ἐπίει C ἐπείη D ἐποίει M ἐπι (*sine acc.*) A ἐπὶ R. —
τὴν κωνσταντινούπολιν N τὴν κωνστ. ἀπῆει R. — 19 σεναχει-
ρεῖμ D σεναχηρεῖμ RV σεναχειρεῖμ AM. — 21 ἐννοήσας A νοή-
σας rell. — 22 ἀβελτηρίαν N. — 27 μένει εἰς τὸν αἰῶνα DGV.

λιστα ἡ πόλις οὐκ εἶχεν Ἐζεκίαν εὐσεβῆ καὶ ἐνάρετον βα-
 σιλέα, ἀλλ' οὐ τί που διὰ τὴν τοῦ κρατοῦντος ἐκ πολλῆς
 ἀγνώσεως καὶ ἀπροσεξίας πεφενაკισμένην καὶ διεφθαρμένην
 γνώμην τε καὶ πίστιν περιεῖδεν ὁ τοῦ παντὸς πρῦτανις καὶ
 5 φιλάνθρωπος κύριος πολιορκούμενον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀλλ'
 εἵνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ
 τῶν πενήτων ἔφη καὶ τότε που πάντως· νῦν ἀναστήσομαι
 καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, οὐ δι' ἐμὲ καὶ διὰ
 Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου, καθὼς εἶρηκε τηνικαῦτα πρὸ τῆς
 10 ἐνσάρχου οἰκονομίας, ἀλλὰ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὸν ἐκ σπέρματος
 φύντα Δαυιδ υἱόν μου καὶ διὰ τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, ἣν
 ἐξελεξάμην. καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἀχαάβ, τοῦ
 Σύρου πολλὰς μυριάδας κατ' αὐτοῦ συνειληχότος καὶ βρεν-
 θυομένου καὶ λέγοντος· εἰ ἐκποιήσῃ Σαμάρεια ταῖς δραξι
 15 παντὶ τῷ λαῷ τοῖς περὶ μου, διέλυσε ῥαδίως εὐθύς τοῦ
 τρισαθλίου βασιλέως ὁ φιλοικτίμων θεὸς τὸ δέος φάσκων·
 ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ γνώσῃ ὅτι
 ἐγὼ κύριος. ὅπερ καὶ γέγονεν. καὶ δὴ παραυτίκα δέδειχε
 καὶ τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις τὴν ἰδίαν ἰσχὺν καὶ
 20 τὸν ἱεροψάλτην ἀληθεύοντα· κύριος κραταῖος καὶ δυνατός,
 κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. τῆς γὰρ συμπλοκῆς γεγεννημένης
 δυοκαίδεκα τῶν ἀντιπάλων μυριάδας ὁ Ἰσραὴλ κατηκόντισεν.
 ἵνα δὲ κἀκεῖνοι καὶ οὗτοι μάθωσιν, ὥς θεήλατος ἡ πληγὴ,
 τῶν διαπεφενυγόντων εἰς τινα πόλιν καταπεσόν τὸ τεῖχος κατ-
 25 ἔχωσε χιλιάδας κς'.

697 M. Τὴν τοίνυν βαρβαρικὴν ὄφρυν καὶ ἀλαξονείαν τοῦ τε
 Ἀσσυρίου καὶ τοῦ Σύρου χρησάμενος καὶ Θωμᾶς ὁ μαται-

6 Psalm. 11 (12), 6. — 7 4. Regg. 20, 6. — 14 3. Regg. 21
 (20), 10. — 17 *ib.* v. 13. — 20 Psalm. 23 (24), 8.

2 τὴν] τῆς A om. CV. — ἐκ om. A. — 4 περιεῖδεν A οὐ
 περιεῖδεν N. — 6 ἔνεκεν A. — 10 διὰ om. RV. — 12 καὶ ἐπὶ A
 καὶ om. rell. — 14 σαμαρεία DV σαμαρία AC σαμάρια M. —
 17 γνώσει ACN. — 18 δέδειχε] γέγηθεν A. — 27 ἀσσυρίου CG.
 — ὁ ματαιόφρων Θωμᾶς N.

όφρων καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν μᾶλλον δὲ Θεούπολιν
 ἐφ' ἓνα χρόνον ἐκπορθήσας καὶ τὴν Θράκην δηώσας καὶ
 λαφυραγωγήσας μετρίως καὶ οὐχ ὥς ὄνειροπολῶν ἀπεκαρ-
 δόκει, ἀλλ' ὥς ἡ θεία προμήθεια συνεχώρει διὰ τὰς ἀμαρ-
 τίας ἡμῶν, οὐδὲν πλέον ἤνυσεν ὧν προσεδόκησεν. καὶ γοῦν 5
 οὐ μόνον εἰς ἐναντίωσιν αὐτῷ περιέστη καὶ περιετροπή τε
 καὶ ἀπέσβη τὸ σπουδαζόμενον, ἀλλὰ γε καὶ ὅπερ ἔχειν ἐδόκει
 καὶ κατεφαντάζετο κλέος τε καὶ σθένος ἀπεγυμνώθη μικροῦ
 δεῖν καὶ διόλωλεν. οἱ γάρ τοι πολῖται γενναίως τε καὶ
 σφοδρῶς ἀντιπαρατατιτόμενοι τῇ ῥοπῇ καὶ συμμαχίᾳ τοῦ 10
 κρείττονος, καὶ μετὰ τοιαύτης ἐλπίδος τειχομαχοῦντες καὶ
 ναυμαχοῦντες καὶ μέντοι καὶ πεζομαχοῦντες ἀνδρικῶς καὶ
 καρτερῶς, ἅπαν αὐτοῦ σχεδὸν τὸ σαθρὸν φρύγμα κατέλυσαν.
 τὰ γὰρ ὀχυρώματα, ἐφ' ἃ πεποιθὼς ἀνοήτως ἄγαν ἐναβρύ-
 νετο καὶ κατεθρασύνετο, λέγω δὴ τὰς πλείστας ναῦς, πυρ- 15
 πολήσαντες καὶ τοὺς λογάδας τῶν πολεμίων καὶ στρατοπεδά-
 ρας τροπώσάμενοι, σκοτοδινία πολλὴ καὶ ἀμηχανία περιέσχε
 τὸν εὐρίπιστον καὶ κουφότατον, ναὶ μὴν καὶ τὰς πολυμηχά-
 νους καὶ πολυτρόπως ἐξευρημένας ἐλεπόλεις αὐτοῦ πάσας
 ἀκαταμαχίτους οὔσας καὶ δυσαλώτους, ὥς ᾤετο, διέφθειραν 20
 καὶ κατέλυσαν εὐπετῶς ἄρδην. καὶ οὕτως ὁ μὲν οἶκος Δαυίδ, 698 M.
 ἦτοι Χριστοῦ πόλις, ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, ὁ δὲ οἶκος
 Σαούλ, τῶν πολεμίων τὸ στίφος, ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει τῷ
 ὄντι, καὶ θεὸς ἐδοξάζετο, καὶ ἦν ἰδεῖν ἐναργῶς ὄντως ἐπ'
 αὐτῷ πληρούμενον καὶ τὸ θάτερον ἱερὸν λόγιον· καθεῖλες 25

21 2. Regg. 3, 1. — 25 Psalm. 88 (89), 41 sqq.

2 δηώσας AV διώσας rell. — 5 προσεχώρησεν A προσ-
 εδόκει N sed om. 5—7 καὶ γοῦν — ἐδόκει. — 6 περιέστη AG L
 παρέστη CRV. — 7 ὅπερ ἐδόκην ἔχει A. — 11 καὶ ναυμαχοῦντες
 καὶ μέντοι om. N. — 12 καὶ post μέντοι om. A. — 13 ἅπαν
 αὐτοῦ σχεδὸν τὸ σ. φρύγμα ADG Exc. de ins. ἅπαν αὐτ. τὸ σ.
 φρ. σχεδὸν M ἅπ. σχ. τὸ σ. αὐτ. φρύγμα RV. — 15 πλείστας AV
 πλείστους rell. — 18 πολυμηχάνους αὐτοῦ (om. αὐτοῦ v. 19) RV.
 — 19 πολυτρόπως CL πολυτρόπους rell. — 20 καὶ om. CN. —
 23 πολεμίων: desinit cod. G. — 25 καὶ om. CLN.

- πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὄχυνώματα αὐτοῦ
 δειλίαν. διήρπασον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγε-
 νήθη ὄνειδος τοῖς γέιτοσιν αὐτοῦ. ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν
 θλιβόντων αὐτόν, εὐφρανᾶς πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ,
 5 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ
 ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. ἔνθεν οὖν λοιπὸν οἱ μὲν
 τῆς πόλεως ἔψαλλον· οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις,
 ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ
 10 ἀνωρθώθημεν. ὁ δὲ θεὸς λόγος αὐτίς παρεγγυώμενος καὶ
 προεναγγελιζόμενος αὐτοῖς εὖ μάλα τὴν ἀθρόαν καὶ ταχίστην
 κατὰπτωσιν τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν ἀπεφύνατο μονονουχὶ λέγων·
 τέκνα, μακροθυμήσατε τὴν παρὰ θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν
 ὁργήν· κατεδίωξε γὰρ σε ὁ ἐχθρός σου, καὶ ὄψει αὐτοῦ τὴν
 15 ἀπώλειαν ἐν τάχει καὶ ἐπὶ τραχήλους αὐτῶν ἐπιβήσῃ. θαρ-
 σεῖτε, τέκνα, καὶ βοήσατε πρὸς τὸν θεόν· ἔσται γὰρ ὑμῖν
 ὑπὸ τοῦ ἐπαγαγόντος μνεῖα. ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ
 κακὰ ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτη-
 ρίας ὑμῶν.
- 20 Ἐπεὶ οὖν ἀποκαμῶν ὁ τάλας καὶ πεπλανημένος ἀνόητα
 πολεμῶν καὶ ματαιοπονῶν καὶ μάλα δὴ ἀπογνοὺς ὥς τοῦ
 σκοποῦ διαμαρτήσας ἐκ διαμέτρου, καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῷ
 κατόπιν προδήλως φερομένων ἡμέρα καὶ ἡμέρα, καὶ πρὸς
 τούτοις μαθὼν, ὥς ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ τοὺς Βουλγάρους εἰς
 συμμαχίαν κατ' αὐτοῦ προσεκαλέσατο, παραχρῆμα τὴν πόλιν

7 Psalm. 19 (20), 7; 8. — 13 Baruch 4, 25; 27; 29.

1 αὐτοῦ] αὐτῶν *utroque loco* A *altero loco etiam* R. —
 2 ἐγεννήθη AV. — 4 εὐφρανᾶς — 5 ῥομφαίας om. N. — 6 λοι-
 πὸν om. CN. — οἱ μὲν A μὲν om. rell. — 8 μεγαλυνθησόμεθα
 CM. — 9 ἔπεσαν CD Psalm. — 10 ἀνωρθώθημεν ALM. —
 12 ἀπεφύνατο A ἀπεκρίνατο rell. — 13 παρὰ θεοῦ AMV et
 recc. quidam παρὰ τοῦ θεοῦ rell. Bar. — ἡμῖν AR et ut vid. M.
 — 16 ὑμῖν τὰ ὑπὸ A. — 17 τὰ om. A. — 19 ἀνόνητα Exc.
 de insid.

εάσας κατ' αὐτῶν θάπτον ᾤχετο. οὓς δὴ καὶ μαχησάμενος καὶ πολλοὺς αὐτῶν διαφθείρας εἰς Ἀρκαδιούπολιν ἑαυτὸν ἀσφαλίζεται δῆθεν τὴν κατὰ πρόσβασιν ἀσθενείαν αὐτοῦ καὶ ἐλάττωσιν ὑποφώμενος. ὅθεν οἱ περὶ αὐτὸν αἰσθόμενοι 699 M. σαφέστερον τὴν τε δεινὴν οἰκείαν ἀπάτην καὶ τῆς κενῆς 5 ἐλπίδος ἀποτυχίαν καὶ τὴν ἐκείνου πλησιάζουσαν πανωλεθρίαν ἤρξαντο κατὰ μικρὸν ὑποχωρεῖν καὶ ὑπορρέειν καὶ καταλιμπάνειν αὐτὸν ὥς μάταιον καὶ λαοπλάνον. ὁ δὲ Μιχαὴλ ταῦτα μεμαθηκώς ἀντίκα τῆς πόλεως ὑπεξελθὼν μετὰ πλείστης δυνάμεως πρὸς αὐτὸν ἐξώρμησεν, καὶ δὴ περικαθίσας 10 βραχύν τινα καιρὸν καὶ τοῦτον ἀμογητὶ χειρωσάμενος, οὗ καὶ τὸν τράχηλον κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν πεπατηκώς καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας καὶ οὕτως ἀνασκολοπίσας κατέπαυσε τὸν ἐν τρισὶν ἔτεσι δι' αὐτοῦ κατάρξαντα καὶ διαρκέσαντα χαλεπὸν καὶ δύσοιστον ἐμφύλιον 15 πόλεμον.

[μγ'. Περὶ Θεοφίλου.]

Μετὰ δὲ Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Θεόφιλος υἱὸς αὐτοῦ ὁ νέος Βαλτάσαρ καὶ θεομισῆς καὶ τῶν ἁγίων ὑβριστῆς καὶ καθαι- 700 M. ρέτης καὶ βέβηλος ἔτη ιβ' μῆνας γ', καὶ ἀπέθανε δυσεντερι- 20 κῶς. ἐφ' οὗ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πόλιν τοῦ ἁλιτη- 701 M. ρίου καὶ τυράννου μετὰ πολλῆς δυνάμεως οἱ Σαρακηνοὶ παραγενόμενοι καρτερώς ὠχυρωμένην εὖρον καὶ κατησφαλισμένην πάνυ καὶ ὑπὸ στρατηγῶν ὀκτῶ μετὰ τῶν λογάδων αὐτῶν καὶ στρατευμάτων φρουρουμένην, καὶ ταύτην δι' ἡμε- 25 ρῶν ιε' τοῦ Ἀβγούστου μηνὸς ἐκπορθήσαντες καὶ δορυλάωτον εἰληφότες, ἡχμαλωτίσθη καὶ ἀνηρέθη χριστιανῶν πλῆθος

1 καὶ om. A. — μαχεσάμενος Exc. — 6 πανωλεθρίαν LNV. — 7 ὑπορρέειν ALN. — ὑπορ. καταλιμπάνοντες αὐτὸν A. — 8 δὲ AN Exc. δέ γε rell. — 9 ταῦτα CLNR Exc. καὶ ταῦτα AV. — 10 περικαθήσας ACM Exc. παρακαθήσας L. — 12 ἀρχήθεν A. — 15 καὶ ante δύσοιστον om. CNV. — 20 καὶ μῆνας AL. — τέθηκε A. — δυσεντερικός LN. — 23 ὠχυρωμένην ANV. — 26 δορυλάωτον AM δοριάωτον C. — 27 αἰχμαλωτίσθη A.

ἄπειρον, καὶ ἡ πόλις ἐκαύθη καὶ κατερυπώθη. ἀλλὰ μὴν
 702 M. καὶ πλήθη πλοίων αὐτῶν ἐξελθόντα τὰς Κυκλάδας νήσους
 ἠρήμωσαν καὶ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Σικελίαν παρέλαβον.
 καὶ ψῦχος δὲ πολὺ γέγονεν ἀγριώτατον καὶ δριμύτατον, καὶ
 5 λιμὸς ἰσχυρὸς καὶ ἄερος ἀύχμοι καὶ δυσκρασίαι καὶ ἀνω-
 μαλῖαι καὶ σεισμοὶ φοβεροὶ καὶ ἐπάλληλοι, τὴν ἄμετρον
 ἀπελέγχουσαι τοῦ κρατοῦντος μοχθηρίαν καὶ κακουργίαν.
 εἰς τοσαύτην γὰρ ἀφιλοθεῖαν καὶ ἀπόνοϊαν ἐξώκειλε καὶ τὴν
 τοῦ Κοπρωνύμου καὶ τῶν θηριωνύμων χαλεπὴν καὶ μυσαρω-
 10 τήτην αἵρεσιν διαδεξάμενος καὶ ἀναδεξάμενός τε καὶ ἀνα-
 καινίσας, ὥς μηδὲν ἦττον ὀφθῆναι τῆς ἐκείνων δυσσεβείας
 καὶ παροινίας τυραννίδος τε καὶ ἐμβροντησίας ὁ πεφεναι-
 κισμένος καὶ ματαιόφρων. ἐπεὶ οὖν τῇ αὐτῇ συσχεθεῖς
 τῶν ἀσεβῶν ἐκείνων καὶ παλαμναίων ἀπάτη καὶ παρα-
 15 πληξία τε καὶ οἰστορηλασία τὸν ἐκ Μανιχαϊκῆς μανίας καὶ
 Ἀρειανικῆς λύσσης ὀρμώμενον πάλαι διωγμὸν καὶ αὐτὸς
 708 M. κατὰ τῆς ἐκκλησίας ὡσαύτως ἐπαντείνεται, συμμύστην καὶ
 σύμμαχόν τε καὶ συνίστορα τῆς αἱρέσεως ἔχων ὁ δεύτερος
 Νεκταναβῶ τὸν προορηθέντα Ἰαννὴν φατριάρχην, μᾶλλον δὲ
 20 μαντιάρχην καὶ δαιμονιάρχην, τὸν νέον ὄντως Ἀπολλώνιον
 ἢ Βαλαάμ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις κακῶς ἀναφανέντα
 λεκανομάντιν καὶ πάσης θεοστυγοῦς πράξεως καὶ τερατείας

1 καὶ ἡ — κατερυπώθη *hic om.* A *et v.* 3 *post* παρέλαβον *ins.* — καὶ κατερυπώθη *om.* M. — κατερυπώθη (-πόθη C) ACD κατερυπώθη R κατηριπώθη V. — ἀλλὰ μὴν *om.* A μὴν *om.* D μὴν καὶ *om.* M. — 3 τὴν *ante* Σικελίαν *om.* A. — 4 δὲ *om.* A. — 7 μοχθηρίαν τε καὶ N. — 10 καὶ ἀναδεξάμενος *om.* LN Exc. *de virt.* — 11 μηδὲ N. — 15. 16 τὸν — ὀρμώμενον L τῶν — ὀρμώμενον A τῶν — ὀρμωμένων *rell.* Exc. (*in quibus* ὀρμωμένων *m. 1 ex* ὀρμώμενος *corr.*). — 17 ἐπαντείνεται V Exc. — 18 σύμμαχόν τε καὶ CN συμμαχοῦντα καὶ A σύμμαχον καὶ LV Exc. — τῆς αἱρέσεως ἔχων ADL Exc. ἔχων τῆς αἱρέσεως *rell.* — 19 νεκταναβῶ A νεκταναβῶι Exc. νεκταναβῶ RV νεκτενναβῶ L κεκταβῶ (-ῶ CM) CN. — προορηθέντα ALM. — ἰαννὴν CLN ἰωάννην V Exc. ἰωάννην μᾶλλον δὲ ἰαννὴν R. — 20 μαντιάρχην A Exc. μαντριάρχην LN ματριάρχην CV μανδριάρχην R. — 22 λεκανομάντιν Exc. λεκανομάντην *codd.*

δεινὸν ὑποφήτην, ὅφ' οὗ καὶ τὰ γράμματα παιδευθεῖς καὶ ὑπονοθευθεῖς ὁ εὐρίπιστος καὶ δειλαῖος ὑπηρέτης δόκιμος ἐχθίστων πραγμάτων καὶ τοῦ διαβόλου ἐπιτήδειον ὄργανον γέγονεν. οὗς ἂν ἐνδίκως ὁ θεῖος λόγος ἐπαράσεται σχετλιαστικῶς φάσκων· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ ΚΑΪΝ ἐπορεύθησαν καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ καὶ μεμψίμοιροι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν.

Ἐφαρμόσειε δ' ἂν αὐτῷ μάλα εἰκότως καὶ τὰ κατὰ τοῦ 10 ὁμοτρόπου αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ παρὰ τῇ θεολόγῳ στηλιτευόμενα γλώσση· σφόδρα γὰρ ἐμφορῆς ἀναπέφηνε καὶ εἰς μηδὲν ἀπεικῶς τῆς ἐκείνου κακουργίας καὶ δυστροπίας. ἔφη γοῦν· πῶς μὴ δακρύσω τὸν ἄθλιον; πῶς μὴ πλέον μὲν τῶν δεδιωγμένων τοὺς προσδραμόντας, πλέον δὲ τῶν αὐτομολη- 15 σάντων εἰς τὴν κακίαν θρηνήσω τὸν συναρπάσαντα; μᾶλλον 109 M. δὲ τοῖς μὲν οὐδὲν δεινὸν τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἀλλὰ καὶ πάντων μακαριστότατον οὐκ ἐκεῖθεν μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐντεῦθεν εὐδοξίαν καὶ παρρησίαν, ἣν διὰ τῶν κινδύνων ἑαυτοῖς ἐχαρίσαντο, τοῖς δὲ προοίμιον τῶν ἀπειλου- 20 μένων, ἅπερ ἤδη πεπόνθασιν. καὶ βέλτιον ἦν αὐτοῖς, εἰ ἐνταῦθα μακρότερον ἐκολάσθησαν, ἢ τοῖς ἐκεῖ δικαιοτηρίοις ἐταμιεύθησαν. καὶ γὰρ ὥσπερ τὸν χαμαιλέοντα λόγος παντοῖον γίνεσθαι ὁραδίως καὶ πάσας μεταβάλλειν χροιάς πλὴν μιᾶς τῆς λευκότητος, οὕτω καὶ ἐκεῖνος πάντα ἦν καὶ ἐγίνετο 25 χριστιανοῖς πλὴν ἡμερότητος, καὶ ἦν λίαν ἀπάνθρωπον αὐτῷ

5 Ep. Judae v. 11. — 7 *ib.* v. 16. — 14—23 Greg. Naz. Or. 4, cfr. Julianum 1, cp. 51 Migne Tom. 35, 576 A. — 23—p. 800, 2 *ib.* cp. 62 Migne 565 A.

7 καὶ om. CLN Jud. — 10 τὰ om. CM κατὰ om. R. — 12 ἐναπέφηνε RV. — 15 προσδραμόντας A Greg. προδραμόντας tell. — 17 μὲν μηδὲν R μηδὲν μὲν V. — 19 διὰ τὸν κίνδυνον N. — 20 ἑαυτοῦς CR. — 23 παντοίων codd. praeter D. — 25 ἐγένετο CNR.

τὸ φιλάνθρωπον καὶ τὸ πιθανὸν βίαιον, καὶ ἀπολογία τῆς ἀγριότητος ἢ χρησιότητος. ὅθεν λεκτέον πρὸς αὐτόν· εὐθέστατε καὶ ἀπαιδευτότατε τὰ μεγάλα, σὺ κατὰ τοσοῦτου κλήρου καὶ τῆς οἰκουμένης ἀντέστης; σὺ κατὰ τῆς Χριστοῦ θυσίας
 5 τοῖς σοῖς μιάσμασιν; σὺ κατὰ τοῦ τὸν κόσμον καθήραντος αἵματος τοῖς σοῖς μικροῖς αἵμασιν; σὺ μετὰ Ἡρώδην διώκτης καὶ μετὰ Ἰούδαν προδότης, πλήν ὅσον οὐκ ἀγχόνη τὴν μετάνοιαν ἔδειξας ὥσπερ ἐκεῖνος, καὶ χριστοκτόνος μετὰ Πιλάτον καὶ μετὰ Ἰουδαίους μισόθεος, ὁ τῶν ἁγίων ὕβρι-
 10 στής. Ἱεροβοὰμ εἰπεῖν οἰκειότερον ἢ Ἀχαάβ τὸν Ἰσραηλίτην τοὺς παρανομοωτάτους, ἢ Φαραὼ τὸν Αἰγύπτιον, ἢ Ναβουχοδονόσωρ τὸν Ἀσσύριον, ἢ πάντα ταῦτα συνελόντες ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ὀνομάσωμεν, ἐπεὶ καὶ τὰς πάντων κακίας εἰς ἑαυτὸν φαίνεται συλλεξάμενος, Ἱεροβοὰμ τὴν ἀποστασίαν,
 15 Ἀχαάβ τὴν μαιφονίαν, Φαραὼ τὴν σκληρότητα, Ναβουχοδονόσωρ τὴν ἱεροσυλίαν, πάντων ὁμοῦ τὴν ἀσέβειαν. ποῦ εἰσιν οἱ θυσίαι καὶ τελεταὶ καὶ μυστήρια; ποῦ σφάγια φα-
 710 M. νερά τε καὶ ἀφανῆ; ποῦ τερατεῖα προγνωσσεως καὶ σημεῖα ἐγγαστριμύθων; ποῦ αἱ κατὰ χριστιανῶν μαντεῖαι καὶ ἀπει-
 20 λαι; οἷχεται πάντα, διέψευσται, διερρύηκεν, ὄναρ ἐφάνη τῶν ἀσεβῶν τὰ κομπάσματα. ἔπεσε Βῆλ, συνετρίβη Λαγών· οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν. καὶ νῦν ταῦτα μικρὰ τοῖς ἀθλίοις ἴσως. ἔσται δὲ καιρὸς, ἡνίκα ὁψομαι τοὺς

2—8 Greg. Naz. or. 4, *ctr.* Julianum 1, cp. 67; 68 Migne 588 C; 589 A. — 8—16 Greg. Naz. or. 5, *ctr.* Julian. 2, cp. 3 Migne 668 A. — 16—21 *ib.* cp. 25 Migne 693 C. — 21—22 *ib.* cp. 29 Migne 701 A. — 21 Jes. 46, 1; 32, 5. — 22—p. 801, 3 Gregor. *ib.* cp. 37 Migne 713 A.

1 *πειθανὸν* AR. — 4 *οἰκουμένης*] *ἐκκλησίας* A. — *ἀνέστης* RV. — *τῆς τοῦ χριστοῦ* V *et* *recc.* *quidam.* — 5 *καθάραντος* V *καθαίροντος* R. — 9 *μετὰ Ἰουδαίων* N. — 12 *ἀσύριον* AC. — 13 *ὀνομάσωμεν* V. — 13 *ἐπεὶ* — 15 *σκληρότητα* om. N. — 17 *μυστήριον* A. — *σφάγια* V *σφαγία* τε A. — 18 *τερατία* AD *τεράστια* CR. — 19 *κατὰ τῶν χριστιανῶν* A. — 20 *διερρύη* RV. — 21 *ἔπεσε Βῆλ*] *ἐπὶ βεσελεὴλ* CV. — *καὶ συνετρίβη* A. — *δαγῶν* AD. — 23 *ἡνίκα*] *ἓνα καὶ* N.

ἑμοὺς ὕβριστάς καὶ τὸν μέγαν τούτων καθηγητὴν ἀποκλειόμενους τὴν ἑαυτῶν κακίαν, ὅτε πᾶσα κρίνεται καὶ βασιλεύεται κακία καὶ πονηρία.

[μδ'. Περὶ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας.]

Μετὰ δὲ Θεόφιλον ἐβασίλευσε Μιχαὴλ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κε'. 5 717 M
 σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Θεοδώρᾳ κατέσχευεν ἔτη ιδ' καὶ μόνος
 αὐτοκρατόρησεν ἔτη ια' μῆνας γ'. ἐν τῇ οὖν αὐτοκρατορίᾳ 720 M.
 αὐτοῦ Ἀποδῆναρ ὁ Σαρακηνῶν φύλαρχος ἐκ πολλῶν χρόνων
 ἐτοιμαζόμενος ἐν δυνάμει βαρεῖα δρομόνων τετρακοσίαν φο-
 βερῶν καὶ καταπλήκτων ἤρχετο κατὰ τῆς Θεοφρουρήτου Κων- 10
 σταντινουπόλεως. ἀλλὰ τοῦτον ἡ θεία δίκη προφθάσασα διώ-
 λεσεν, πάντων τῶν πλοίων αὐτοῦ αὐτάνδρων συντριβέντων
 ἐν ἀκρωτηρίῳ τῶν Κιβυρραιωτῶν λεγομένῳ Χελιδόνια, δια-
 σωθέντων εἰς Συρίαν ζ' καὶ μόνον ἐξ αὐτῶν. ὅς γε τὴν 717 M.
 μὲν πατρῶαν βασιλείαν σὺν τῇ μητρὶ Θεοδώρᾳ διαδεξάμενος 15
 τὴν Θεοστρυγὴν παρεισφρήσασαν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ δεινῶς ἐπι-
 κωμάσασαν νέαν θρησκείαν εὖ μάλα γνησίως ἀποσεισάμενος
 τὴν ἑκπαλαι Θεοφιλεῖ καὶ Θεοβράβευτον ἱεράν τε καὶ ὀρθοτά-
 την πίστιν ἀνεκήρυξεν. εἰ γὰρ καὶ νήπιος ἐτύγχανεν, ἀλλ' ὁ ἐκ 718 M.

19 Psalm. 8, 3.

1 μέγα Α. — τούτων NR Greg. τοῦτον rell. — 5 *Inde ab-
 hinc codd. LRV a redactoribus tantum mutati sunt, ut ad textum
 genuinum constituendum nihil fere ex iis lucrari possimus.* —
 ἔτη εἴκοσι πέντε Α om. rell. — 6 μητρὶ αὐτοῦ Α αὐτοῦ μητρὶ
 rell. — 7 ἔτη ια' Ν ἔτη ιβ' C ἔτη ..δεκα Α, *pergamena ante
 δέκα ita corrosa, ut quid scriptum fuerit pro certo affirmare
 nequeam, sed ἔνδεκα verisimilius.* — καὶ μῆνας Α. — 7 ἐν τῇ
 οὖν — 14 ἐξ αὐτῶν v. 19 *post ἀνεκήρυξεν ins.* CN. — 8 ἀπο-
 δινὰρ Α. — ὁ σαρακινὸς ἐκ Α. — 10 καὶ om. Α. — 12 πλ.
 αὐτάνδρων Α πλ. αὐτοῦ τάνδρων M. — 13 κιβυρραιωτῶν L et D
in quo ω ex o corr. m. 2 κυβεριωτῶν Α κηυβρεωτῶν C κλυβυ-
 ριοτῶν M κυβερνιτῶν R. — λεγομένῳ L λεγομένων C λεγόμενον
 AN τὸ λεγόμενον R. — χελιδονία recc. quidam χεληθονία Α χε-
 λιδόνιον M. — 14 μόνων CR. — ἐξ αὐτῶν om. Α. — τὴν μὲν
 ADL μὲν om. CMR. — 16 τὴν δὲ Θεοστρυγὴ CD. — ἐπικωμάσα-
 σαν CD ἐπικωμήσασαν ut vid. M ἐπικωμάσαν Α ἐπικωμῶσαν R.

στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτίσας αἶνον αὐτὸς
καὶ τοῦτον παρεσκεύασε τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θείου δόγματος
ἀνυμνήσαι καὶ φανερωῶσαι πρὸς δόξαν τοῦ δι' ἄκραν ἐν-
σπλαγγνίαν καὶ φιλανθρωπίαν σαρκωθέντος Θεοῦ λόγου καὶ
5 τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ γῆς ὀφθέντος καὶ συναναστραφέντος
κατὰ τὴν ἱερὰν χρησμολογίαν. σύνοδον γὰρ ὁσίων πατέρων
καὶ θεηγόρων ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροίσας, ὑφ' ὧν
719 Μ. ἡ τῶν κακῶν καὶ δυσωνύμων κάκιστος αἵρεσις τῶν εἰκο-
νομάχων ἀκριβῶς ἐλεγχθεῖσα καὶ τὰ βδελυρὰ ταύτης λη-
10 ρήματα διαρρήδην ἀνατραπέντα, παιδρὸς ὁ τῆς ὀρθοδοξίας
λόγος ἐξανέτειλεν ὥσπερ ἐκ τινων μυχάτων καὶ δυσδιεξο-
δεύτων λαβυρίνθων καὶ σκοτεινῶν βαράθρων τῆς ἐξαγίστου
καὶ πεφενაკισμένης αἵρέσεως. καὶ οὕτως ὁ μὲν ταύτης
προλεχθεὶς ἑξαρχος καὶ διδάσκαλός τε καὶ συνίστωρ Ἰαννῆς
15 πατριάρχης ἐκβάλλεται καὶ ἀναθεματίζεται δικαίως καὶ θεο-
κρίτως πάντῃ σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ διώκταις καὶ ὕβρι-
σταῖς ὡς ἀνήκεστοι πάνπαν καὶ λυσσώδεις ἅμα καὶ τῆς
ἀληθείας ἀντίθετοι λίαν, ὥσπερ δὴ καὶ οἱ τῆς μυσαρᾶς
καὶ δαιμονιώδους θρησκείας τῶν Μανιχαίων, ἀφ' ὧν καὶ
20 τὴν μάχην καὶ μανίαν κατὰ τῆς ἐνσάρκου Θείας οἰκονο-
μίας τὴν ἀφορμὴν καὶ ἀρχὴν εἰλήφασιν, ἀντεισάγεται δὲ
κοινῇ ψήφῳ καὶ θεία προβολῇ τε καὶ χάριτι Μεθόδιος
ὁ ἀοίδιμος καὶ τῆς ὀρθοτομίας καὶ ὀρθοδοξίας πρόμαχος,
ὅς γε πᾶσαν ὡς ἔπος εἰπεῖν τοῦ τε διαβόλου τὴν ὀλέθριον
25 κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων μεθοδείαν καὶ τὴν βέβηλον κενο-
φωνίαν τῶν αἵρεσιςαρχῶν καὶ φοιτητῶν τῆς ἐκείνων κακο-
νοίας καὶ φρενοβλαβείας ἄριστα καὶ σαφέστατα προδιελέγξας
καὶ ἀνατρέψας εἰ καὶ τις ἄλλος, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς μὲν

1 καταρτίσας A καταρτήσας C καταρτισάμενος R. — 2 παρ-
εσκεύαζε A. — 10 παιδρῶς A. — 11 ἐπ' ἀνέτειλεν M ἀνέτειλεν R.
— μυχατάτων R. — 12 καὶ τῆς ἐξ. CNR. — 14—15 διδάσκαλος
καὶ συνδικαίως (om. -ίστωρ — ἀναθεματίζεται) C. — 14 Ἰαννῆς
(-ῆς D) πατριάρχης post ἀναθεματίζεται v. 15 ins. N. — 18 ὅπερ
A. — 20 καὶ τὴν μανίαν C. — Θείας om. N. — 24 ὡς γε
AC. — γε καὶ πᾶσαν A. — 25 μεθοδίαν codd.

προϋπέστη διωγμούς καὶ κινδύνους τε καὶ θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, ἐξ ἐπιμέτρου δὲ σφόδρα σφόδρα ὑπὸ τοῦ θεηλάτου Θεοφίλου. τίς γὰρ ἀριθμήσει τοὺς ποικίλους καὶ ἐπαλλήλους διωγμούς καὶ πειρασμούς καὶ βόθρους ἀφεργεῖς καὶ ζοφώδεις κατακλείσεις καὶ τῶν ἀναγκαίων στερήσεις 5 φίλων τε καὶ ὁμοδόξων, ἃς ἀνέτλη γενναίως καὶ προθύμως, ⁷²⁰ καὶ τὰ σύμβολα τῆς κακουχίας ἧς ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀνοσιῶν αἰὲ περιφέρων ἐναργῶς εἰς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν ὑπομονῆς τοῖς φερεπόντοις, καὶ σιωπῶσα παραίνεσις προδήλως γενόμενος. καὶ οὕτως ὁ Θεσπέσιος τὴν ἐκκλησίαν εὐδοκίᾳ 10 τοῦ κρείττονος καὶ συνεργείᾳ τῶν θεοφόρων πατέρων παραλαβὼν, ὁ μὲν οἶκος τοῦ θεοῦ, τὸ σύστημα τῶν ὀρθοδόξων, ἐπορεύετο καὶ θείᾳ ῥώμῃ σαφῶς ἐκραταιοῦτο καὶ διέπρεπεν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὁ δὲ τῶν αἵρετιζόντων σύλλογος καὶ Ἰουδαϊκῇ τῷ ὄντι σπεῖρα καὶ συμμορία κατησχύνετο κομιδῇ καὶ 15 ἡσθένει προφανῶς ἐπιστομιζομένη καὶ ἀνατρεπομένη καθ' ἐκάστην ἡμέραν. καὶ δὴ λοιπὸν αὐτίκα διὰ βασιλικῆς ἐπιτροπῆς καὶ συνεργείας ἀνεκλήθησάν τε καὶ ἀνέθισαν οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ πικραῖς φυλακαῖς πατέρες, ἅμα καὶ τὸ πλῆθος τῶν μοναζόντων, καὶ μέντοι καὶ τῶν εὐσεβῶν κοσμικῶν οὐκ 20 ὀλίγιστοι, ὧν ὁ τάλας καὶ ἀλιτῆριος τυραννικῶς τὰς ὑπάρξεις ἀφελόμενος καὶ τοὺς μὲν δυσθανατώσας, τοὺς δὲ μάλιστα πολυειδέσι καὶ πολυτρόποις καὶ δειναῖς τιμωρίαις παραδοὺς ἐξώρισε μὴ πειθομένους παντελῶς μήτε τῇ θωπείᾳ μήτε μὴν τῇ ἀπειλῇ καὶ κακοδοξίᾳ τοῦ φένακος καὶ 25 ἀλάστορος.

1 διωγμούς τε καὶ κινδ. καὶ L. — πολλὰς τε καὶ N. — 6 γενναίως — 10 γενόμενος omnino fere interiorunt in A. — 10 γενόμενος LN γινόμενος C γινομένη R. — 11 συνεργία DL et recc. quidam. — Θεοφόρων AR Θεοσόφων CLN. — 15 σπεῖρα M σπήρα D πείρα A. — 16 ἐπιστομιζόμενοι καὶ ἀνατρεπόμενοι N. — 22 δυσθανάτως A. — 24 πειθομένους CR πειθομένων AN. — 26 δυσμενοὺς ἀλάστορος A.

Είνονται οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ
ἐτη βσμβ'.

Ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιίας φκε'.

Ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιίας ἕως τοῦ Ἀβραάμ υκε'.

5 Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐξ Αἰγύπτου υλ'.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σολομων-
τείου ναοῦ ψνζ'.

Ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας
10 τοῦ Ἰσραὴλ υκε'.

Ομοῦ ἐτη ,δωπ'.

Ἀπὸ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε-
δόνοϛ τμη'.

Ἀπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου ἕως Χριστοῦ τγ'.

15 Ομοῦ ἐτη ,εφ'.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἕως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου
τοῦ βασιλέωϛ τμη'.

Ἀπὸ δὲ Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ προκειμένου Μιχαὴλ
υἱοῦ Θεοφίλου φνε'.

20 Ομοῦ τὰ πάντα ἐτη ,στοε'.

1—20 cf. Nicephori Breviarium p. 102 edit. meae.

4 τετρακόσια εἴκοσι C χίλια πεντακόσια α' (αφα' M) N. —
ἕως τοῦ Ἀβραάμ τῶν διχοτομημάτων ἐτη υκε'. ἀπὸ δὲ τῶν δι-
χοτομημάτων ἕως τέλους Ἀβραάμ ἐτη ος' Niceph. — 7 σολομων-
τείου D σολομωντίου AC σολομοντίου LM. — 8 ἐτη ψνζ' A et
sic deinceps ἐτη in A add. — 9 ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ
A Suid. v. Ἀδάμ. ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ v. οἰκοδομῆς N ἀπὸ δὲ τ. οἰκ.
τοῦ σολομωντίου (-μοντίου L) ναοῦ CL. — 12 ἀλεξάνδρου τοῦ
βασιλέωϛ A Ἀλεξ. Μακεδόνοϛ τοῦ βασιλέωϛ Suid. — 14 ἕως τοῦ
χριστοῦ LN ἕως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν Suid. — 15 ,εφα' N. —
16 τοῦ ἀντε Χριστοῦ om. A. — 18 προειρημένου C. — 20 ,στόδ' N.